

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE

PRIVIND

ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE

ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL

XVII

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOL. III (1616—1620)

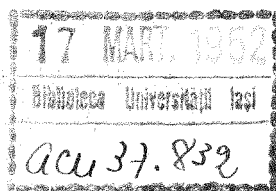

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1951

B.C.U.- IASI

502059

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI
DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOSOFIE
DIN BUCUREȘTI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

PREFAȚA

În acest volum sunt publicate 562 documente din anii 1616—1620, în special fondul de documente al Academiei R.P.R. și al Arhivelor Statului din București. Dintre ele 242 sunt traduse în limba română din limba slavă. Celelalte documente se împart în 150 acte originale românești, 2 acte originale grecești și 160 traduceri vechi după originale slave (dispărute între timp, sau apărute în publicații greu accesibile). Separat se publică 8 documente de autenticitate îndoelnică. La sfârșitul volumului se introduc fotocopiiile unor documente originale.

Documentele volumului de față indică o creștere a numărului transacțiilor pe bază monetară. Sumele care apar des în evaluările și plățile care se fac în schimbul ocinelor, livezilor, viilor, morilor, etc. sunt în deobște mari: 25.000, 30.000, 40.000, 50.000, 60.000, 80.000 aspri, 100—500 galbeni (paritatea epocii este un galben = 200 aspri) (documentele Nr. 17, 20, 55, 69, 98, 118, 122, 141, 147, 239, 382, 495, 515, 554). În documentul din 15 Mai 1616, de pildă, transacțiile care formează obiectul hrisovului ating cuantumul destul de important de circa 300.000 aspri. Analiza din acest punct de vedere a documentelor arată că evaluarea în monedă a bunurilor tinde să devină un fenomen general.

De remarcat în acest sens este prezența unei cantități însemnate de numerar la sate. În această epocă, din cauza înăsprii exploatării boerești și a jugului turcesc din ce în ce mai apăsător, cresc și obligațiile fiscale. Țărănimea, pentru a putea face față plății dărilor, și mai ales a birului (darea destinată acoperirii tributului către turci) este silită să desfacă fără zăbavă pe piața internă o parte tot mai mare a bunurilor produse în gospodăria țărănească, transformându-le în bani lichizi, necesari pentru plata diverselor dări. Aceasta determină o simțitoare sărăcire a țăranilor care sunt nevoiți să desfacă uneori pe piață fondul însuși al gospodăriei. Creșterea simțitoare pe piața internă a monetei metalice, oglindește procesul dispariției treptate a economiei naturale. În acest proces întâlnim în același timp plata în natură sau plata mixtă în bani și natură. Documentele prezentului volum con-

semnează totodată unele prețuri integral în natură sau mixte. Astfel o livadă se vinde pentru un bou, un ogor, 100 de oi și o vacă, sau un alt preț este alcătuit din 1.200 aspri, un bou, o vacă, 10 oi (documentele Nr. 2, 68, 78, 166, etc.).

Tot în această privință este de semnalat participarea crescândă la transacții a unor categorii de orășeni: negustori, meseriași, etc.: Nicolae Orășanu, Jupân Ghi-ne, negustori, Hâra cismar, Radu croitor, Miriță cojocar, Milhalco șelar, etc., vând și cumpără dela boieri ocine, livezi, vii, mori, etc. (documentele Nr. 14, 69, 157, 311, 314, 433, 449, 494, 554, etc.).

Din documente reiese vădit silnicia iobăgiei. Găsim în documente fraze ca: « . . . de i-a vecinit fără voia lor . . . »; « . . . s'au vândut fără voia lor și cu sila . . . »; « . . . de i-au rumănit cu deasila . . . »; « . . . de au luat ocina lor cu sila și i-au vecinit fără voia lor . . . » (documentele Nr. 60, 70, 87, 95, etc.).

Pilduitor este documentul Nr. 526 din 26 Septembrie 1620 care arată pe larg cum dregătorii, abuzând de puterea lor în stat, le răpesc țăranilor și libertatea și pământul: « Jupân Radul care era atunci al doilea vistier . . . a asuprit acel sat mai sus spus Osica, numai pentru niște năpăști de biruri, de le-a luat ocinele cu sila și i-a vecinit fără voia lor . . . pentru că el era atunci vlastelin ».

Această deposedere silnică a țăranimii de pământ și de libertate ridică în fața divanului domnesc numeroase procese în care zeci de cete de țărani, la fiecare schimbare de domnie (în nădejdea că domnul nou este altfel decât precedentul), vin « cu pără » în fața divanului și cer repunerea lor în drepturi: « . . . iar acei vecini mai sus spuse, ei s'au sculat, de au venit la pără . . . » (documentul Nr. 11 din 27 Aprilie 1616, precum și 75, 304, 474 și altele).

Procedura juridică de clasă a vremii face ca aproape niciodată țăranii să nu poată participa la jurământul final, de arbitraj, după care se lua hotărîrea. Adesea hrisoavele spun despre țărani: « . . . și ei n'au putut să jure . . . »; « . . . și au fugit din divanul domniei mele . . . »; « . . . și au fugit de judecată . . . »; « . . . N'au putut jura . . . » (documentele Nr. 11, 57, 336, 363, 367, etc.). Procedeele folosite de clasa stăpânitoare pentru a înăbuși glasul țăranilor, sunt ilustrate de chiar actul domnesc din 17 Aprilie 1619 (Nr. 304) în care se spune despre vecinii veniți la proces: « . . . Drept aceea i-am scos însumi domnia mea din Divan pe acești rumâni . . . și însumi i-am băgat în temniță și, după aceea, i-am scos domnia mea de i-am bătut pre ei înaintea divanului foarte mult . . . ».

În lupta pe care o duce împotriva proprietății feudale, fundamentată pe hrisoave obținute prin silnicie, țărănimea folosește ca unul din mijloace, distrugerea « cârților de ocină boierești și mănăstirești ». Numeroase sunt documentele care arată cum cârțile de moșie « . . . s'au pierdut de răutăți . . . » (Nr. 13. 546 și altele).

Din alte documente se poate vedea cum țărănimea părăsește satele și se risipește. În documentul Nr. 323 din 8 Mai 1619, domnul încuviințează mănăstirii Argeș « . . . să strângă toți rumânii sfintei mănăstiri pe unde vor fi risipiți, oari la orașă, oari în sat domnesc, oari boieresc, au călugăresc, fie unde or fi . . . » (Despre fuga țăranilor pomenesc și documentele Nr. 22, 154, 156 și altele).

De multe ori mănăstirile care în această epocă concentrează în jurul lor un număr important de moșii, sunt atacate de țăranii asupriți (documentul Nr. 61, etc.). De pildă, în documentul Nr. 61 din 18 Decembrie 1616 se spune: « . . . și de multe ori au venit tâlharii și pandurii în sfânta mănăstire, de au jefuit și au prădat . . . ». Un alt document vorbește de « . . . răutăți și netocmeli și turburări . . . » (documentul Nr. 356 din 17 Iulie 1619).

Lupta țăranimii ia forma unei răscoale. De pildă documentul Nr. 327 din 9 Mai 1619 arată cum vecinii mănăstirii Argeș s'au ridicat împotriva autorităților bisericești, împotriva egumenului în primul rând, refuzând să mai muncească pentru mănăstire. De aceea domnul Gavril Movilă dă dreptul unui dregător, în legătură cu vecinii mănăstirii Argeș, « . . . să fie volnic a-i bate . . . și să-i măie pe toți rumânii la lucru . . . ».

Documentele din prezentul volum oglindesc ura împotriva cotorpitorilor turci, care pradă și pustiesc țara. Adesea întâlnim pasagii ca acestea: « . . . de au robit turcii pe toți oamenii din sat că a rămas satul pustiu . . . » ; « . . . de multe răutăți de turci și de tătari . . . » ; « . . . și au ridicat război oștile blestemaților ismailiteni și au venit aici în Țara Românească . . . » ; « . . . din cauza blestemaților turci și agareni, când au venit aici în țară . . . » (documentele Nr. 67, 173, 491, 467).

Aprofundarea temeinică a documentelor va ajuta fără îndoială la lămurirea multor probleme, abea schițate în cele de mai sus.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

1616 (7124) Februarie 18.—Radu Mihnea voevod scutește de vinăriciul domnesc atele Orehovița și Bolboșani din jud. Mehedinți, ale mitropoliei.

2

1616 (7124) Februarie 24, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu al doilea vornic ocină la Dragomirești și Țigani, în urma unei judecăți.

3

1616 (7124) Martie, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește m-rii Izvorani ocină la Dedulești, cu 2 scocuri de moară și grădină, dăruite de mitropolitul Luca, ctitorul mănăstirii.

4

1616 (7124) Martie 8, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Bezdead, pierdut prin hiclenie de Leca spătar.

5

1616 (7124) Martie 11, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod dăruiește lui Bratu mare comis, vii și ocine cu vecini în satul Cătun din dealul Piteștilor, pierdute prin hiclenie de Leca spătar.

6

1616 (7124) Martie 23, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește m-rii Vieșoș satul Bălteni cu vad de moară pe Argeș, dăruit de Elina, fiica lui Tudoran sluger.

7

1616 (7124) Martie 28, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește împărțirea averii rămase dela jupanița Elina, soția lui Stoica postelnic, rudelor acestia.

8

1616 (7124) Aprilie 1, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe ocină la Săcuiani. Cu facsimil în anexă.

9

1616 (7124) Aprilie 3, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Drăgan și fiilor săi din Stupineni ocină la Săsani la Rod, cumpărată pe vreme de foamete.

10

1616 (7124) Aprilie 5.—Înțelegerea dintre Grigore din Păușești și nepoata sa Pârva pentru ocinele vândute de Grigore.

11

1616 (7124) Aprilie 27, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește m-rii Strâmbul niște vecini din Produlești, în urma unor judecăți cu aceștia. Se menționează că vecinii au cerut schimbarea jurătorilor.

12

1616 (7124) Aprilie 28.—Radu Mihnea voevod dă dreptul lui Radu, nepotul Velicăi băncasa, să-și fie niște stupi în satul Cornet și niște Țigani.

13

1616 (7124) Aprilie 30, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește mai multora ocine și vii la Tohani, Esteu, Bășinești, Țărțălig, Jigorani, Cherbău și Priseacă.

14

1616 (7124) Mai 10, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Necula din Pitești ocină la Izvorani. Cu facsimil în anexă.

15

1616 (7124) Mai 12, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Neagoe Budescu și fratelui său Ivan ocine la Săcuiani, curătura Buzăianilor și o livadă la Crivina. Cu facsimil în anexă.

16

1616 (7124) Mai 12, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește mai multora ocine în Țigănești.

17

1616 (7124) Mai 15.—Radu Mihnea voevod întărește m-rii Mislea: sate, părți de sate balta Greaca și jumătate din balta Coșcovata.

18

1616 (7124) Mai 20.—Radu Mihnea voevod întărește m-rii Cepturoaia ocine la Piscul Călinei și la Lipov.

19

1616 (7124) Mai 22.—Județul, cei 12 părgari și bătrânii orașului Râmnic mărturisesc că popa Ghin a cumpărat ocină în Uliță și în Bojorani.

20

1616 (7124) Iunie 2, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea, fiul lui Zlatea din Izvoară-Gorj, satul Prigoria, ocine la Albeni și Colnic și vie la Negoști, luate pentru o datorie dela Andronie.

21

1616 (7124) Iunie 7, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Bratu mare comis ocină cu vecini în Crușov, în urma unei judecăți.

22

1616 (7124) Iunie 11.—Radu Mihnea voevod întărește m-rii Cozia satul Orlea jud. Romanai, pe care-l scutește de toate dările și slujbele.

23

1616 (7124) Iunie 11.—Șase boieri întăresc schimbul dintre Grăjdana spătăreasa și Mihăilă postelnic din Bălcni pentru satele Mărcești și Golești.

24

1616 (7124) Iunie 12, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Radu, nepotul Velicăi băneasa, niște Țigani, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

25

1616 (7124) Iunie 16.—Radu Mihnea voevod întărește lui Țipa negustor și cumnatului său Isar vistier, ginerii lui Antonie Grama, satele Hărăști și Scroviștea.

26

1616 (7124) Iunie 22, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Bratu mare comis două roți de moară în orașul Argeș, cumpărate cu 180 oi.

27

1616 (7124) Iunie 29, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Conda postelnic și soției sale Maria sate, părți de sate și Țigani.

28

1616 (7124) Iulie 4.—Radu Mihnea voevod întărește Grăjdanei, soția lui Leca spătar, satele Racovița, Mărcești și Leurdeni.

29

1616 (7124) Iulie 8, Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Badea postelnic niște vecini din satul Liseni, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

30

1616 (7124) .—Radu Mihnea voevod întărește lui Drăghici și fiilor săi ocină în Măgureni.

31

1616 (7124) Târgoviște.—Radu Mihnea voevod întărește lui Necula mare vistier și prăvălii cu pivnițe în Târgoviște.

32

1616 (7125) Septembrie 5.—Ianache mare ban al Craiovei întărește lui Stoica postelnic din Văcărești și jupaniței Fima, mama jupaniței Elina, averea rămasă dela jupanița Elina. După moartea lor, toată averea va rămâne m-rii Vieroș.

33

1616 (7125) Septembrie 5, Mitropolia din Târgoviște.—Mitropolitul Luca întărește lui Stoica postelnic și jupaniței Fima, mama jupaniței Elina, averea rămasă dela jupanița Elina. După moartea lor, toată averea va rămâne m-rii Vieroș.

34

1616 (7125) Septembrie 6.—Ianache mare ban al Craiovei, Vintilă mare logofăt, Cârstea fost mare vornic și Nica fost mare logofăt întăresc Grăjdanei, soția lui Leca spătar, viile din satul Cătun, din dealul Piteștilor, cu ocină și rumâni.

35

1616 (7125) Octombrie 2, Brașov.—Stanciu slujer iartă partea de ocină a lui Oprea din Crăsani, ca să-l slujească pe el și pe soția sa până la moarte.

36

1616 (7125) Octombrie .—Alexandru Iliș voevod întărește mai multora ocine în Berileștii de Jos.

37

1616 (7125) Octombrie 12.—Maria, fiica lui Stoica din Bucov, vinde lui Stoica logofăt din Tărănceni un sălaș de Țigani.

38

1616 (7125) Octombrie 21.—Alexandru Iliș voevod întărește Catrinei, soția lui Vasile vistier, ocine cu rumâni în Frătești, Călugăreni, Lungi și Șovărcul.

39

1616 (7125) Octombrie 29.—Alexandru Iliș voevod scutește satul Costești, al m-rii Bistrița, de toate dările și slujbele, ca să lucreze pentru mănăstire.

40

1616 (7125) Octombrie 29, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod scutește satul Glodul, al m-rii Govora, de magla dela Ocna cea Mare, ca să lucreze pentru mănăstire. Cu facsimil în anexă.

41

1616 (7125) Octombrie 30, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui popa Ghinu ocine în Bojorani și Uliță, precum și niște rumâni. Cu facsimil în anexă.

42

1616 (7125) Octombrie 30.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Viforăta ocina și bălțile dela Vărăști și Gurguiati de lângă Cornățel, cu vama de pește.

43

1616 (7125) Noembrie, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Golgota ocina din jurul mănăstirii, scutind pe vecini de toate dările și slujbele, ca să păzească mănăstirea pe care «tălharii» au jefuit-o de 3—4 ori.

44

1616 (7125) Noembrie 1.—Alexandru Iliș voevod dă voie m-rii Snagov să-și ia dijma de pâine și tot venitul de pe ocina din Stupineni.

45

1616 (7125) Noembrie 2.—Alexandru Iliș voevod scutește pe Vișan postelnic din Râmnic de toate dările și slujbele, fiind în ceata postelnicească.

46

1616 (7125) Noembrie 7, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod scutește satul Iamnic, al m-rii Jitianu, de toate dările și slujbele, ca să fie în ascultarea mănăstirii.

47

1616 (7125) Noembrie 25, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Coșuna vii la Radovan, Pleșoiul și Bucovăț și ocină în hotarul Smîrdăștețului, lângă Vălcănești cu vii scutite de vinăriciul domnesc.

48

1616 (7125) Noembrie 25, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod scutește slobozia Satul Nou de lângă Brânceni de toate dările și slujbele, urmând să dea m-rii Dealul 100 ducați de aur pe an.

49

1616 (7125) Noembrie 27, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Dragomir și cu fiul lui ocine la Smedești. Cu facsimil în anexă.

50

1616 (7125) Noembrie 29, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Matei ocină în Recea.

51

1616 (7125) Noembrie 29, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Stoica fost mare logofăt ocină cu vecini în Stoenștii de Sus jud. Prahova. Cu facsimil în anexă.

52

1616 (7125) Decembrie 1.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Țipa negustor și cumnatului său Isar vistier, ginerii lui Antonie Grama, satele Hărești și Scroviștea.

53

1616 (7125) Decembrie 2, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Dumitru fost mare pitar ocine cu vecini în satul Tătarul, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

54

↓ 1616 (7125) Decembrie 2, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește Simei, soția lui Stroe stolnic, toate satele și Țiganiile lăsate de soțul ei, în urma unei judecăți.

55

1616 (7125) Decembrie 3, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Stoica vătaf, lui Iștvan și lui Preda, seliștea Cotrăceni jud. Ilfov, care fusese cotropită de Mihai Viteazul.

56

1616 (7125) Decembrie 5, Târgoviște.—Badol și Vlada vând lui Androni ocină în Boteni.

57

↓ 1616 (7125) Decembrie 12.—Dumitru mare ban al Craiovei întărește lui Nica comis din Găvănești un rumân din Craișani, în urma judecății cu acesta.

58

1616 (7125) Decembrie 13.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Udrea și Mariei ocină în satul Roșia, iar lui Nicula niște Țigani.

59

1616 (7125) Decembrie 18.—Alexandru Iliș voevod scutește pe Frâncu postelnic din Mănăești de toate dările și slujbele, deoarece slujește în ceata postelnicească.

60

* 1616 (7125) Decembrie 18.—Alexandru Iliș voevod poruncește stolnicilor dela Bistreț să dea m-rii Tismana jumătate din venitul bălții Bistrețului.

61

* 1616 (7125) Decembrie 18, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod scutește satul Tismana al m-rii Tismana, de toate dările și slujbele, ca să păzească mănăstirea, pe care de multe ori au jefuit-o «tâlharii» și pandurii.

62

1616 (7125) Decembrie 19.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Neagoe din Tismana ocine și vii la Groșani și Tămășești.

63

1616 (7125) Decembrie 23, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește hotărîrea mitropolitului Luca pentru împărțirea averii rămasă dela jupanița Elina rudelor sale.

64

1616 (7125) Decembrie 23, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Preda postelnic și soției sale Florica, fiica lui Mihai Viteazul, satele Studina din Mijloc, Studina de Jos și Crușovul, în urma judecății cu Marula care se da drept fiică a lui Mihai Viteazul.

65

1616 (7125) Decembrie 28, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Scărișoara, cotropit de Mihai Viteazul și eliberat de Simeon voevod. Cu facsimil în anexă.

66

1616 (7125) Decembrie 31, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod scutește satul Popșa de lângă Târgoviște, al m-rii Dealul, de toate dările și slujbele, ca să asculte de mănăstire; deasemenia îi întărește o grădină scutită de vinăriciul domnesc. Cu facsimil în anexă.

67

1616 (7125) Decembrie 31, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii sf. Troiță din București, sate, părți de sate, bălți, vama de vite dela ocnele Ghitioara și Telega, mori și Țigani; îi întărește deasemenia și satul Marotinel fostă seliște, scutit de bir, care va da mănăstirii 150 galbeni anual.

68

1617 (7125) Ianuarie 2, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Vlad ocine în Măgura și Câmpeni.

69

1617 (7125) Ianuarie 7, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Ghi-neă negustor ocine în Breaza, Gurguița și Filipești, precum și Țigani.

70

1617 (7125) Ianuarie 9, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Homurile, cotropit de Mihai Viteazul și eliberat de Simion Movilă. Cu facsimil în anexă.

71

1617 (7125) Ianuarie 11, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Bistrița satul Costești, scutindu-l de toate dările și slujbele.

72

1617 (7125) Ianuarie 13, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Schituri ocine în Bănulești și Tihulești.

73

1617 (7125) Ianuarie 14, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește moștenilor satului Vălsănești ocinele lor, fiind iertați de rumânie de jupanița Baloșina, soția lui Dima pitar.

74

1617 (7125) Ianuarie 21, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod dăruiește m-rii Coșuna satul Stejarul jud. Dolj.

75

* 1617 (7125) Ianuarie 23, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește mănăstirii din jos de orașul Buzău satele Albești dela Călmățui și Rătunda, numit și Groșeneasca dela Meteleu, dăruite de Andronie fost mare vistier. Cu facsimil în anexă.

76

1617 (7125) Ianuarie 25, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește Simei, soția lui Stroe stolnic, ocine cu rumâni, în Plenița, în urma unei judecăți.

77

✓ 1617 (7125) Ianuarie 25.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Nica comis satul Crăișani jud. Mehedinți, dăruit de Mihai Viteazul pentru credincioasă slujbă cu vărsare de sânge.

78

1617 (7125) Ianuarie 27, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește mai multora ocine în Brătulești jud. Râmnicul Sărat, Gârbovi, Curoteni și Cireșov.

79

* 1617 (7125) Februarie 2, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Râncăcirov: găleți de grâu, care de fân, 300 bolovani de sare dela Ocna cea Mare și 60 vedre de vin din vinăriciul din orașul Pitești. Cu facsimil în anexă.

80

1617 (7125) Februarie 10, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui popa Manea ocine în Pârscov și Posobești și o jumătate de moară. Cu facsimil în anexă.

81

* 1617 (7125) Februarie 11, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Mislea satul Greaca jud. Vlașca, în urma unei judecăți.

82

* 1617 (7125) Februarie 16, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Glavacioc, în urma unei judecăți, ocină în Petrești dela Neajlov, cu rumâni, dăruită de Petru fost mare spătar.

83

1617 (7125) Februarie 17, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Cărstian, fiul lui popa Bărcă, ocine în Păcăleni. Cu facsimil în anexă.

84

1617 (7125) Februarie 22, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui popa Grigore vie în Dealul Cozmei.

85

1617 (7125) Martie 6, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Dumitru fost mare pitar ocină cu rumâni în Tătarul, în urma unei judecăți.

86

* 1617 (7125) Martie 6, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii dela Colentina: satele Balaci și Găojani, ocine și vii în Curățesti și Olteni, moară și Țigani, dăruite de Dan logofăt.

87

1617 Martie 6, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Torsura de Sus, numit al Puchiei, jud. Dolj, cotopt de Mihai Viteazul și eliberat de Radu Mihnea.

88

1617 (7125) Martie 10.—Stănilav, fratele lui Iacov postelnic, vinde lui Aldimir pitar ocină în Mătășești.

1617 (7125) Martie 15.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Cozia satele Cușmirul și Pristolul, dăruite de jupanița Maria, mama clucerului Radu Florescu.

90

1617 (7125) Martie 15.—Jupanița Maria vinde lui Vlad spătar ocină cu rumâni în Poiana.

91

1617 (7125) Martie 17, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Buzinca comis ocină cu rumâni în Maia, dăruită de Radu Șerban pentru credincioasă slujbă cu vărsare de sânge. Cu facsimil în anexă.

92

1617 Martie 22.—Stana fostă mare postelniceasă și Stoica postelnic din Văcărești dăruiesc m-rii Izvorani un sălaș de Țigani.

93

1617 (7125) Aprilie 2.—Alexandru Iliș voevod dă voie m-rii Stelea din Târgoviște, să-și facă slobozie mai sus de Târgoviște, la Severinu, scutind-o de toate dările și slujbele.

94

1617 (7125) Aprilie 8, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod dă voie m-rii lui Andronic vistier din Buzău să-și facă slobozie în satele Albești și Maxin, scutindu-le de toate dările și slujbele.

95

1617 (7125) Aprilie 9, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Bărca jud. Dolj, cotopt de Mihai Viteazul și eliberat de Radu Mihnea.

96

✓ 1617 (7125) Aprilie 15.—Hamza ban și soția sa Caplea vând lui Hrizea logofăt niște Țigani.

97

1617 (7125) Aprilie 17, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Cozia satul Călimănești, scutindu-l de toate dările și slujbele.

98

1617 (7125) Aprilie 22, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Cernica fost mare vornic satele Aninișul, cu locul sării și venitul din sare și Clinceni precum și ocină la Șirariu.

99

1617 (7125) Aprilie 23.—Hrizea logofăt, ispravnicul de Craiova, întărește m-rii Jitianu un rumân din Iamnic, în urma judecății cu acesta.

100

1617 (7125) Aprilie 26.—Mitropolitul Luca al Țării Românești întărește mărțurisirea egumenului Dionisie dela m-reă Menedic pentru dania făcută m-rii Ciolan de călugărul Calivit.

101

1617 (7125) Aprilie 29.—Alexandru Iliăș voevod poruncește lui Vasile egumenul m-rii Ciolan să lase în pace ocina din Căndești, dăruită de călugărul Calivit nepotului său Radu cu ceata sa.

102

1617 (7125) Aprilie 30.—Alexandru Iliăș voevod întărește lui Nan logofăt din Surdești și lui Avram logofăt din Crăcani, ocine în Goniți pe Călmățui și în Batogul Mic. Cu facsimil în anexă.

103

1617 (7125) Mai 2, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod întărește răscumpărarea din rumânie a lui Buiac din Săcuiani. Cu facsimil în anexă.

104

1617 (7125) Mai 2, Târgoviște.—Tudor, fiul lui Marco logofăt din Topoloveni și Dumitru pitar își împart ocinele lor: Tudor ia ocina din Bonțești, iar Dumitru satul Tătarul.

105

1617 (7125) Mai 2, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod întărește lui Stepan logofăt, fiului său și lui Neagoe, fiul popii Cernica, ocine la Săcuiani și înfrățirea dintre ei. Cu facsimil în anexă.

106

1617 (7125) Mai 6, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Băduleasa jud. Teleorman.

107

1617 (7125) Mai 6, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod întărește m-rii Stănești satul Văleni dintre Drăgane, jumătate din satul Runcu cu vecini și Țigani, dăruite de jupanita Neacșa, fiica lui Radu postelnic din Oteteliș.

108

1617 (7125) Mai 10.—Alexandru Iliăș voevod întărește lui Adam, fiul Voicăi, ocină în Căzănești, în urma unei judecăți.

109

1617 (7125) Mai 20.—Alexandru Iliăș voevod poruncește lui Gherghe fost mare armăș să lase în pace ocina lui Dragomir din Bora.

110

1617 (7125) Mai 20.—Dumitru mare ban al Craiovei întărește m-rii Jitianu dania făcută de călugărul Macarie.

111

1617 (7125) Mai 20, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod întărește lui Radu și lui Paraschiva, nepoții lui Dragomir, ocină în Tâmburești. Cu facsimil în anexă.

112

1617 (7125) Mai 21.—Dragomir al Zlatei din Bora și soția sa Chera iartă de rumânie niște oameni din Tâmburești, cu condiția să-i îngrijască până la moarte.

113

1617 (7125) Mai 27, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Marcu, soției sale Voinea și lui Stan ocină în Negreasca.

114

1617 (7125) Mai 28.—Stroe, fiul lui Căptariu, vinde jupaniței Chiajna vorniceasa ocină la Mărăcineni. Cu facsimil în anexă.

115

1617 (7125) Mai 28, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește răscumpărarea din rumânie a moștenilor din jumătate din satul Gostavăț, cotropit de Mihai Viteazul. Moștenii se răscumpără dela Preda postelnic.

116

1, <1617> Mai 31.—Luca mitropolitul Țării Românești poruncește mai multor megiași să cerceteze pricina dintre m-reă Ciolan și niște megiași pentru ocina lăsată de Calivit monahul.

117

1617 (7125) Iunie 1, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Mărza mare paharnic ocine în Berilești, cu rumâni, cumpărate în vreme de foamete.

118

1617 (7125) Iunie 1, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Mărza mare paharnic, satul Poenari, cumpărat în vreme de mare foamete și scos dela bir pe 3 ani.

119

1617 (7125) Iunie 3, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Stan din Dănești ocină și vii în Făstăci. Cu facsimil în anexă.

120

1617 (7125) Iunie 6, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod scutește de vină-riciu domnesc satele Orehovița și Bolboșani jud. Mehedinți, ale mitropoliei din Târgoviște. Cu facsimil în anexă.

121

1617 (7125) Iunie 8.—Mitropolitul Luca hotărăște ca m-reă Jitianul să ție o parte din averea jupaniței Stanca, iar Dragomir și Barbu să țină două părți.

122

1617 (7125) Iunie 11.—Anca și Maria, ficele lui Țalapie logofăt din Merișani, vând unor megiași ocina lor din Strâmba.

123

1617 (7125) Iunie 12.—Alexandru Iliș voevod scutește de toate dările și slujbele niște oameni din Cârștienești, ca să fie de poslușanie m-rii Râncăciog. Cu facsimil în anexă.

124

1617 (7125) Iunie 12.—Dragu din Vișor vinde episcopului Dionisie un Țigan.

125

1617 (7125) Iunie 13.—Alexandru Iliș voevod întărește răscumpărarea din vecinie a lui Dănilă din Priboieni jud. Mușcel, dela m-reă Cotmeana cu bani și vite. Deasemeni îi întărește vii în dealul Golgota și în dealul lui Voimănea. Cu facsimil în anexă.

126

1617 (7125) Iunie 13.—Alexandru Iliș voevod poruncește unor megiași să cerceteze dacă niște rumâni din Slăveni sunt ai lui Preda sau ai m-rii Glavacioc.

127

* 1617 (7125) Iunie 15, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Izvorani: ocine cu rumâni, vii, mori și Țigani.

128

1617 (7125) Iunie 16, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Stanciu ocine în Sibiceu, cumpărate cu aspri și vite. Cu facsimil în anexă.

129

1617 (7125) Iunie 17, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Panaghia, sate, părți de sate și Țigani, dăruite de Udrea banul.

130

1617 (7125) Iunie 18, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește mânăstirii de lângă orașul Buzău un vad de moară în apa Buzăului.

131

1617 (7125) Iunie 20. Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Ilie postelnic ocină în Săcuiani.

132

1617 (7125) Iulie 15.—Dochia visterniceasa dăruiește m-rii Strâmba sate, părți de sate și Țigani. Cu facsimil în anexă.

133

1617 (7125) Iulie 16, Buzău.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Oancea și fiilor săi ocine în Căpățânești jud. Buzău. Cu facsimil în anexă.

134

1617 (7125) Iulie 25. Tabăra de oaste de pe apa Putnei.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Constandin Celebiul satul Obidiți jud. Ialomița, vândut de domn când a fost cu oastea în Moldova. Cu facsimil în anexă.

135

1617 (7125) August 12.—Bălan și cumnatul său Stoica al Milii vând lui Lupu călugăr din Giurgiji ocină în Bârca.

136

* 1617 (7125) . . . 16.—Stoica fost mare logofăt și Lupu mare paharnic hotărâsc în pricina dintre Răduț din Stângacea și Mihai din Coțofeni, pentru satul Stângacea și seliștea Goeștilor.

137

1617 (7125) August 28.—Mușă și Floarea, ficele Danei, vând lui Stan și Voicăi ocină în Bălteni.

138

1617 (7126) Septembrie.—Anca, soția lui Coman pitar, mărturisește că ocina din Urechești este a fiului ei Paraschiva.

139

* 1617 (7126) Septembrie 1.—Luca mitropolitul Țării Românești mărturisește că Dragomir postelnic a dăruit lui Radoslav din Dărmănești ocină în Vrânești.

140

1617 (7126) Septembrie 14.—Cazan din Mărgineni vinde o ocină nepotului său Ion.

141

1617 (7126) Octombrie 9.—Spinciu pitar vinde o moară lui Danciu diacon.

142

1617 (7126) Octombrie 13, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Cotmeana ocina Stăncești, lângă Pitești, în urma unei judecăți.

143

1617 (7126) Octombrie 14.—Belciu din Poiana jud. Ialomița și soția sa fac schimb de ocine cu m-rea sf. Troiță, dându-i ocină cu rumâni la Zăblăiani și luând alta la Poiana.

144

1617 (7126) Octombrie 20, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Marin, fiul lui Boba din Crețulești, ocină în Mătăsari, dăruită de unchiul său Șerban armaș. Cu facsimil în anexă.

145

1617 (7126) Octombrie 23.—Alexandru Iliș voevod dă dreptul lui Hariton egumenul m-rii Glavacioc să-și stăpânească rumânii din satul Cernătești.

146

1617 (7126) Octombrie 26.—Paraschiva logofăt dă lui Barbu socaciu ocină în Roata. Barbu îl va sluji pe acesta până va împlini simbria de 3200 aspri.

147

1617 (7126) Decembrie 8.—Satul Cârtojani se răscumpără din rumânie dela Para postelnic și dela soția și soacra sa, dând bani și ocină. Cu facsimil în anexă.

148

1617 (7126) Decembrie 8, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Stănilă, Dragomir și Lupu vii și ocine în Măgura și Văltureni, cumpărate cu aspri și vite. Deasemeni întărește iertarea de rumânie a lui Dragomir și Lupu din Ungurei dela Bratu din Lipia.

149

1617 (7126) Decembrie 14.—Paraschiva armașul din Băleni înfrățește pe fiul său Anghel și pe vărul său Ivașco armaș peste ocina din Puțcov și via dela Coastă.

150

✓ 1617 (7126) Decembrie 23.—Mitropolitul Luca întărește m-rii Golgota ocina dăruită de Anca, soția lui Oancea.

151

1617 (7126) Decembrie 27.—Alexandru Iliș voevod poruncește lui Dima din Păpeni să dea înapoi lui Hamza armaș și fratelui său Coman ocina din Căzănești, cumpărată de ei.

152

1618 (7126) Ianuarie 7.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Efrem episcop de Buzău dreptul de judecată episcopască în jud. Săcuieni.

153

* 1618 (7126) Ianuarie 9, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Coșuna, în urma unei judecăți, satul Săcuiul și seliștea Bucoviciorul, dăruite de jupanița Slavna și fiica ei Stanca.

154

1618 (7126) Ianuarie 11.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte m-rii Argeş doi rumâni din Prăvăleni, fiii unui rumân care fugise din satul mănăstirii.

155

1618 (7126) Ianuarie 12.—Muşat din Țigănie vinde lui Oprea și fratelui său Moș din Tigoiu o jumătate roată de moară și ocină în câmp.

156

1618 (7126) Ianuarie 12.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte lui Părvu logofăt un rumân din satul Guşați, în urma unei judecăți.

157

1618 (7126) Ianuarie 15, Târgoviște.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte lui Hâra cizmar din orașul Buzău vîi în dealul Săseni. Cu facsimil în anexă.

158

1618 (7126) Ianuarie 15, Târgoviște.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte lui Lepădat logofăt ocine în satul Orlăndești pe Ialomîța.

159

1618 (7126) Ianuarie 18, Târgoviște.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte elibărarea din rumânie a satului Cărtojani dela Para postelnic și soția sa. Cu facsimil în anexă.

160

1618 (7126) Ianuarie 20, Târgoviște.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte lui Stanciu ocină la Blagodești, cumpărată cu aspri și vite. Cu facsimil în anexă.

161

1618 (7126) Ianuarie 24.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte lui Gherghe fost mare armaș ocină la Cășcioarele.

162

1618 (7126) Ianuarie 28.—Alexandru Iliaş voevod poruncește la 6 boieri să cerceteze dacă ocina Măcrinească este sau nu a lui Mihai portar. Cu facsimil în anexă.

163

1618 (7126) Februarie 5, Târgoviște.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte lui Manea, fiul Stancăi, ocine la Lipia și Ungurei.

164

1618 (7126) Februarie 6.—Dumitru mare ban al Craiovei întăreşte m-rii Jitian un copil de Țigan.

165

1618 (7126) Februarie 7.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte lui Părvu logofăt ocină în satul Vătășești, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

166

1618 (7126) Februarie 10, Târgoviște.—Alexandru Iliaş voevod întăreşte m-rii Strâmba ocină la Murgești, cumpărată cu vite și lână. Cu facsimil în anexă.

167

1618 (7126) Februarie 12.—Efrem episcopul de Buzău întăreşte m-rii Ciolan, în urma unei judecăți, ocină la Căndești, dăruită de Calevit călugărul.

168

1618 (7126) <după Februarie 12>.— Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Ciolan, în urma unei judecăți, ocină la Căndești, dăruită de Calevit călugărul.

169

1618 (7126) Februarie 14, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Bran ocină la Călcești. Cu facsimil în anexă.

170

1618 (7126) Februarie 25, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Ianache fost mare postelnic ocină cu vecini la Cetățele jud. Ialomița. Cu facsimil în anexă.

171

1618 (7126) Februarie 27, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Căndea și Rangotă din Boțești și lui Pătru din Dobrești mai multe ocine, deoarece și-au pierdut cărțile când au venit Ungurii în Țara Românească. Cu facsimil în anexă.

172

1618 (7126) Februarie 27, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Stan Buzilă ocine și vii la Tălpășești, Bălești și Tămășești.

173

<1618> Martie 2, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Stoica vâtaf, fraților și fiilor săi ocine la Măcești, deoarece au pierdut cărțile din cauza Turcilor și Tătarilor.

174

1618 (7126) Martie 9, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Eftimie călărașul, lui Voislav călărașul și fratelui său Manea ocine la Dobrofeți. Cu facsimil în anexă.

175

1618 (7126) Martie 20, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Bărcă ocină la Golești, în urma unei judecăți.

176

1618 (7126) Martie 22.— Alexandru Iliș voevod întărește înfrățirea dintre Neagu al doilea comis și Necula, fiul lui Necula postelnic din Căzănești, peste ocina din Ogrăzeni.

177

1618 (7126) Martie 26, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Radu ocine la Snagov și Cioiana.

178

1618 (7126) Aprilie 1.— Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Coșuna niște Țigani, dăruiti de Părvu clucer.

179

1618 (7126) Aprilie 3, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Nan ocine la Știrbești și Poenari, cumpărate cu aspri și vite.

180

1618 (7126) Aprilie 3.— Neagoe județul și toți orașenii mărturisesc că m-rea Banului din Buzău a cumpărat un loc de vie.

181

1618 (7126) Aprilie 12, Târgoviște.— Alexandru Iliș voevod întărește lui Ciochină vii și ocine în Neagoveni, cumpărate cu aspri și vite. Cu facsimil în anexă.

182

1618 (7126) Aprilie 13, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește înfrățirea dintre Mușat, Neagu și Măican peste ocina din Modruzești. Cu facsimil în anexă.

183

1618 (7126) Aprilie 15, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește mai multora ocine la Telești, cotropite de Stan logofăt din Poeniță.

184

1618 (7126) Aprilie 15, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Cârstea, fiul lui Butea din Dobrești, ocină în Dobrești, cumpărată de Stan logofăt din Poeniță, când era Cârstea rob la Tătari.

185

* 1618 (7126) Aprilie 15, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește m-rii Cotmeana, ocină la Stănțești, lângă Pitești, în urma unei judecăți.

186

1618 (7126) Aprilie 15, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Vlad din Tigveni ocine, cumpărate cu aspri, vite, vin și o casă; deasemenea îi întărește răscumpărarea dela m-rea Argeș, pe ocina căreia se hrănise.

187

1618 (7126) Aprilie 17.—24 boieri și megiași hotărâsc ca Grăjdana, soția lui Leca spătar să țină trei părți din ocina Leurdenilor, numită și Furduiești, iar Oancea logofăt o parte.

188

1618 (7126) Aprilie 18, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Dragotă din Potoceni ocine și vii la Zorești.

189

1618 (7126) Aprilie 20.—Gorgan stolnic și Matei paharnic hotărânesc satul Marmurile.

190

1618 (7126) Aprilie 20.—Maria vorniceasa dăruiește mitropoliei satul Izvoarele jud. Mehedinți.

191

1618 (7126) Aprilie 23, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Frățilă ocine cu mori, vii și un vecin la Drăgotești, Dănești, Cernaia și Rovinari; deasemenea îi întărește un Țigan. Cu facsimil în anexă.

192

1618 (7126) Aprilie 25, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește eliberarea din rumânie a lui Milea și a lui Neniu cu rudele lor, răscumpărați dela Stoica spătar și dela Dragomir postelnic din Cepturele și le întărește ocine.

193

1618 (7126) Aprilie 28.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Dragomir din Borra un rumân din Tâmburești, în urma unor judecăți cu acesta.

194

1618 (7126) Aprilie 28, Târgoviște.—Alexandru Iliș voevod întărește lui Dumitru logofăt din Dudești ocină la Ciurnic și un Țigan. Cu facsimil în anexă.

195

1618 (7126) Aprilie 29, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod dăruiește lui Manolachi șifariul, căruia îi botezase un copil, vii în dealul Târgoviștei, scutindu-le de vinăriciul domnesc și de toate dările.

196

1618 (7126) Aprilie 29, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod întărește lui Neacșu, Neicu și Radu din Rasa ocina în Rasa, vândută de sătenii de acolo pentru o gloabă.

197

1618 (7126) Aprilie 30, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod întărește lui Radu și Ștefu din Stolojani, ocine în Telești, Stolojani și Calopăr, parte luate pentru plata birului. Cu facsimil în anexă.

198

1618 (7126) Mai 5, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod întărește lui Mihăilă, fiul lui Duca, ocine la Olteni. Cu facsimil în anexă.

199

<1618 înainte de 10 Mai>.—Ialina, fiica lui Bărcă din Cojești și soțul ei Gherghie vând ocina lor din Bălteni și un rumân.

200

1618 (7126) Mai 10.—Despina, fiica lui Bărcă din Cojești și soțul ei Marco vând lui Dumitrașco mare armaș și soției sale Alexandra ocină cu rumâni la Bălteni, cu aspri și 3 Țigani.

201

1618 (7126) Mai 14, Târgoviște.—Alexandru Iliăș voevod întărește m-rilor Ani-noasa vii în dealul Tohanilor și ocină la Proșca, dăruite de doamna Neaga și de Ștefan călugărul.

202

1618 (7126) Iunie 2.—Gavriil Movilă voevod întărește jupanitelor Stana și Neacșa ocină, în urma unei judecăți.

203

1618 (7126) Iunie 7.—Mitropolitul Luca, Preda din Mihăești și Preda sluger din Greci fac schimb de Țigănci.

204

1618 (7126) Iunie 14.—Boierii țării întăresc lui Radu logofăt satul Cuciul, unde a fost palanga Gherghiței, dăruit de Radul Șerban voevod pentru slujbă credincioasă prin țări străine.

205

<1618 August—1620 Iulie>.—Gavriil Movilă voevod dăruiește lui Ion slugerul satul Strehăia, poruncind rumânilor să asculte.

206

1618 (7126) August 5.—Popa Stanciu, Moș din Mătășești și Fiera din Tândărei vând lui Aldimir pitar ocină în Mătășești.

207

1618 (7126) August 11, Buciumeni.—Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, cu ficele și ginerii ei vând lui Stoica logofăt niște Țigani.

208

1618 (7126) August 20, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod scutește de toate dările și slujbele, satul Livezeni jud. Dâmbovița, al m-rii Nucet, urmând să plătească domniei 50 galbeni anual; deasemeni dăruște m-rii Nucet vinăriciul domnesc din dealul Topoloveni. Cu facsimil în anexă.

209

1618 (7126) August 25.— Neacșu postelnic din Comișani și soția sa Neaga dau lui Dumitrașco armaș parte din satul Bălteni, în schimbul unei părți din satul Cojești.

210

1618 (7126) August 25.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu logofăt satul Cuciul unde a fost palanga Gherghiței, dăruit de Radu Șerban voevod.

211

1618 (7126) August 27, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Mislea satul Greaca jud. Vlașca, cu balta, luat mănăstirii de Radu Șerban voevod.

212

1618 (7126) August 29, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Nen-ciu postelnic un Țigan, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

213

1618 (7127) Septembrie 3.— Pătru și soția sa Voica vând lui Dumitrașco armaș și soției sale Alexandra ocină cu un rumân la Bălteni.

214

1618 (7127) Septembrie 6.— Gavriil Movilă voevod poruncește unor boieri să cerce-teze dacă satul Bădești a fost al bisericii domnești din Câmpulung și dacă a fost luat de Badea stolnic.

215

1618 (7127) <Septembrie—Octombrie> 8, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Stanciu ocine la Rudeni.

216

1618 (7127) Septembrie 9, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu logofăt satul Cuciul, numit palanga Gherghiței, dăruit de Radu Șerban voevod.

217

1618 (7127) Septembrie 10, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Râncăcirov 270 bolovani sare dela Ocnele Mari, 60 vedre de vin din vinăricul orașului Pitești, 3 care de fân și 3 găleți de grâu. Cu facsimil în anexă.

218

1618 (7127) Septembrie 10, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii sf. Troiță din București vama de vite dela ocnele Ghitioara și Telega, pentru care a avut judecată cu vecinii din satul Aninișul, vinăriciul domnesc și boieresc din satul Lupeni și 3 roți de moară lângă baie în București. Cu facsimil în anexă.

219

1618 (7127) Septembrie 11.— Gavriil Movilă voevod scutește de toate dările pe toți oamenii străini și pe meșterii de mori din satul Cuciul dela palanga Gherghiței, a lui Radu logofăt.

220

1618 (7127) Septembrie 15.—Gavriil Movilă voevod întărește împărțirea averii rămase dela Vodă banul și soția lui Velica, între nepoții lor, în urma judecății dintre ei.

221

1618 (7127) Septembrie 17, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Buzinca comis ocină în Maia, dăruită de Radu Șerban voevod pentru credincioasă slujbă prin țări străine cu vărsare de sânge. Cu facsimil în anexă.

222

1618 (7127) Septembrie 21, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Gherghe fost mare armaș cu frații și fiii lui niște vecini din Blagodești, în urma judecății cu aceștia.

223

1618 (7127) Octombrie 3, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Dragomir ocine la Iubănești, Cârmești și Preutești, parte cumpărate pe rea foamete, parte luate prin înfrățire.

224

1618 (7127) Octombrie 10, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Ivașco mare vornic ocine în Bacani, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

225

1618 (7127) Octombrie 13.—12 boieri hotărâsc în pricina dintre Vlad mare paharnic și verii săi Stroe și Dumitru, pentru ocina lor din Stoenеști.

226

1618 (7127) Octombrie 18.—Gavriil Movilă voevod dă dreptul lui Calotă din Unghieni să-și ia înapoi dela Dobrotă Pecea 1200 aspri, pe care-i luaseră banii de județ ca hatalm.

227

1618 (7127) Octombrie 18, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Vieroș, în urma unei judecăți, a treia parte dintr'o moară în Pitești, dăruită de Ivașco vornic. Se arată că mănăstirile nu au dreptul să vândă moșile mănăstirești.

228

1618 (7127) Octombrie 20, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Dumitrașco al doilea comis o Țigancă, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

229

1618 (7127) Octombrie 20, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Udrea cu frații săi și cu fiii lor ocină cu vecini la Izvorani, în urma unor judecăți. Cu facsimil în anexă.

230

1618 (7127) Octombrie 22.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Mircea armaș din Fratoștița ocină cu rumâni în Fratoștița, cumpărată cu aspri, vite, vin și bucate.

231

1618 (7127) Octombrie 22, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Stroe și fraților săi Mitrea și Dumitru postelnic satul Grădiștea lângă Olt cu zănoaga Vărății și părți din Stoenеști, precum și Țigani, în urma unei judecăți.

232

1618 (7127) Octombrie 22, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Vlad mare paharnic ocină cu vecini în Stoenеști, în urma unei judecăți.

233

1618 (7127) Octombrie 26, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod vinde satelor Drăgotești, Mircești, Smedești și Urcănești, ocina domnească a Moceștiilor cu dealul și viile, afară de viile lui Ianache mare ban.

234

1618 (7127) Octombrie 27, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Bria și soției sale Vlada, fugiți din robie, ocină în siliștea Ciolăneștilor.

235

1618 (7127) Octombrie 27, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește megiașilor din Drăgotești ocina dela Mocești, fostă domnească. Cu facsimil în anexă.

236

1618 (7127) Noembrie 13, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește m-rii din Câmpulung satul Bădești, în urma mai multor judecăți.

237

1618 (7127) Noembrie 25.—Mai mulți megiași vând lui Danciu postelnic din Doicești și lui Radu logofăt ocină în Stroești.

238

1618 (7127) Noembrie 25, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Fătu din Pitești un rumân din Izvorani, cu toată delnița lui, cumpărat cu aspri și vite Cu facsimil în anexă.

239

1618 (7127) Noembrie 25, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește m-rii sf. Troiță din București satul Lupești, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

240

1618 (7127) Noembrie 27, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește Stan-căi, Despei și Mariei, ficele lui Ivan Cucuiatul din orașul Pitești, un vecin din Izvorani, cu delnița sa, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

241

1618 (7127) «înainte de Noembrie 30».—Poruncă către 24 boieri să cerceteze dacă Stan din Poenița a cumpărat sau nu ocină în Dobrești.

242

1618 (7127) Decembrie.—Lepădat și Stan se înfrățesc peste ocinile din Moșăști și Sărățel.

243

1618 (7127) Decembrie 8, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Cutlumuz dela sf. Munte: sate, bălți și vii, cu vinăriciul domnesc și boieresc.

244

1618 (7127) Decembrie 11.—Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Viforăta bălțile din Gurguiati și Vărăști, iar stolnicii și vameșii să nu aibă niciun amestec.

245

1618 (7127) Decembrie 16, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Gherghhe negustor vii și ocină în satul Călinești. Cu facsimil în anexă.

246

1618 (7127) Decembrie 17, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Stanciu negustor ocină și vii în Vernești. Cu facsimil în anexă.

247

1618 (7127) Decembrie 17, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod scutește de toate dările și slujbele pe străinii și moșnenii din satul Maxinu al mănăstirii din Buzău, ca să fie de poslușania mănăstirii.

248

1618 (7127) Decembrie 21, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Neagu din Negoști, fiul lui Mihai din Târgșor, ocine la Zeletin și Blăjoiul de sus și Țigani.

249

1618 (7127) Decembrie 21.— Gavriil Movilă voevod poruncește lui Ianc să lase în pace Țiganca lui Pătru Țiganul al m-rii Clocociov.

250

1618 (7127) Decembrie 27, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Anghel ocină la Groșani. Cu facsimil în anexă.

251

1618 (7127) Decembrie 28.— Gavriil Movilă voevod poruncește lui Dragomir din Stoențești și lui Radu din Cârstienești să aleagă seliștile din Sălătruc ale lui Părvu logofăt.

252

1618 (7127) Decembrie 30, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Cernica fost mare vornic niște Țigani. Cu facsimil în anexă.

253

«1618 Decembrie 31».— Radu postelnic, sora sa Brândușa și nepotul său Manole dăruiesc m-rii Tismana satul Vlădaia, în schimbul satului Dobra, dăruit de Lupu spătar.

254

1619 (7127) Ianuarie, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Hamza fiul lui Vădislav, satul Bezdina și ocină cu rumâni în Urzica, în urma unei judecăți, urmând ca Stanca, soția lui Barbu postelnic, să țină «satul Târgul Gilortului», Mogoșani și Vărtopul.

255

1619 (7127) «Ianuarie-Aprilie».— Gavriil Movilă voevod întărește lui Stan și soției sale Dobra ocine și vii în Cireșovul din Deal și în Turia.

256

1619 (7127) Ianuarie 4, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Balea și Bratuilă ocine la Poieni, cumpărate cu aspri și vite.

257

1619 (7127) Ianuarie 6, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii sf. Troiță dela schit ocină la Bănulești, dăruită de Zota. Cu facsimil în anexă.

258

1619 (7127) Ianuarie 8, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Bistrița satul Costești, scutindu-l de toate dările și slujbele. Satul a fost cumpărat de Mihai Viteazul cu leafa ostașilor săi și dăruit mănăstirii. Cu facsimil în anexă.

259

1619 (7127) Ianuarie 8.—Gavriil Movilă voevod scutește satul Călimănești al m-rii Cozia de toate dările și slujbele, ca să repare drumul mănăstirii.

260

1619 (7127) Ianuarie 8, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod scutește satul Tismana, al m-rii Tismana, de toate dările și slujbele, ca să păzească mănăstirea de «tălhari» și panduri.

261

1619 (7127) Ianuarie 11.—Gavriil Movilă voevod poruncește stolnicilor dela Diu să dea m-rii Vieroș jumătate din venitul bălții Urți.

262

1619 (7127) Ianuarie 11.—Gavriil Movilă voevod întărește m-rii sf. Troiță vama carcelor de sare dela ocna Telega, în urma unei judecăți.

263

1619 (7127) Ianuarie 12.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Dumitru diacon, fiul lui Ion logofăt din Târgșor, ocină la Spatnița.

264

1619 (7127) Ianuarie 12.—Gavriil Movilă voevod scutește de toate dările și slujbele, satul Sinești al m-rii Mislea ca să lucreze pentru mănăstire.

265

1619 (7127) Ianuarie 13, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește răscumpărarea din vecinie a satului Ciolănești, vândut lui Balomir vâtaf, pe vremea lui Mihai Viteazu. Cu facsimil în anexă.

266

1619 (7127) Ianuarie 16.—Sava al lui Fătu cumpără dela unchiul său Radu o roată de moară în satul Vernești.

267

1619 (7127) Ianuarie 16, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Stan ocină în Pupezeni. Cu facsimil în anexă.

268

1619 (7127) Ianuarie 17.—Ianache mare ban al Craiovei întărește m-rii sf. Troiță din București, ocine cu rumâni în satul Hodopeni, dăruite de jupanita Vilae, poruncind rumânilor să asculte de călugări.

269

<1619 Ianuarie 17>. —Cernica fost mare vornic vinde ocină cu rumâni în Buești.

270

1619 (7127) Ianuarie 18.—Gavriil Movilă voevod întărește răscumpărarea din vecinie a satului Arpadea, în urma unei judecăți.

271

1619 (7127) Ianuarie 18, Târgoviște.—4 boieri hotărâsc în pricina dintre nepoții lui Vodă banul și ai soției sale Velica, pentru împărțirea averii rămasă dela aceștia.

272

1619 (7127) Ianuarie 20.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Barbu și soției sale Neaga ocină la Roata, dăruită de Paraschiva logofăt pentru slujbă. Cu facsimil în anexă.

273

1619 (7127) Ianuarie 21.— Gavriil Movilă voevod împuternicește pe Ștefan și Radu să-și strângă rumânii aflați de legătura lui Mihai Viteazul în satul Lăcusteni, precum și Țiganii care au fugit.

274

1619 (7127) Ianuarie 22, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Cârstea ocine la Surdești, Vârliți și Călăpozii de Jos, iar lui Martin ocine la Șurdești.

275

1619 (7127) Ianuarie 26, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui popa Dragomir și lui Mușat din Șipari cu ceata lor ocină în Prăpădici.

276

1619 (7127) Ianuarie 27, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Coșuna vii la Smărdăreț, Pleșoi, Radovanul și Bucovăț, scutindu-le de vinăriciul domnesc, de perperi și de poclon.

277

1619 (7127) Ianuarie 27, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Găgeni jud. Sac, cotropit de Mihai Viteazul.

278

1619 (7127) Ianuarie 28, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Stănești jumătate din balta Bistrețul. Cu facsimil în anexă.

279

1619 (7127) Februarie 2.— Gavriil Movilă voevod scutește satul Aninoasa de toate dările și slujbele, ca să lucreze pentru mitropolie.

280

1619 (7127) Februarie 3, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Cârștian logofăt și fratelui său Dumitru din Căldărușani ocine la Geamăna, în urma unei judecăți.

281

1619 (7127) Februarie 4.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii sf. Troiță satul Hodopeni, poruncind rumânilor să asculte de călugări.

282

1619 (7127) Februarie 9, Târgoviște.— Vlad mare paharnic vinde lui Ivașco mare vornic, Papa mare logofăt, Miho mare spătar și Paraschiva al doilea logofăt jumătate din satele Maxin și Negreasca, pe care aceștia le dăruiesc mănăstirii din Buzău.

283

1619 (7127) Februarie 10, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Dobrin ocine la Căndești și Cărlomănești, în urma unei judecăți.

284

1619 (7127) Februarie 11, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Lepea ocină în Studina de Jos. Cu facsimil în anexă.

285

1619 (7127) Februarie 12, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Strănilă din Cacova ocine cu vecini în Cacova, vii și seliști și 2 vecini din Bărzești.

286

1619 (7127) Februarie 13, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Strâmba ocine la Izvorul și la Murgești, cumpărate cu aspri și vite, pe vreme de mare foamete.

287

1619 (7127) Februarie 20, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește mai multora ocine și vii la Gomoești, dealul Lipiei, Cucuteni, Bălișoara, dealul Flocești și dealul Mocești, deoarece își pierduseră cărțile când au venit Leșii cu oaste până la Buzău.

288

1619 (7127) Februarie 20.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Mislea ocină în satul Stelnică, în urma unei judecăți.

289

1619 (7127) Februarie 25, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește Vișei, Dumbravei și Nedelei, ficele lui Oprea din Creța, ocine în Creța, Tomșani și Șerbănești, în urma unor judecăți.

290

1619 (7127) Martie 1, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din vecinie a satului Gruicul, răscumpărat dela Preda mare sluger și dela soția sa Florica, fiica lui Mihai Viteazul.

91

1619 (7127) Martie 4.— Gavriil Movilă voevod scutește de toate dările și slujbele pe Frâncul postelnic din Mănești, deoarece slujește în ceata postelnicească.

292

1619 (7127) Martie 9.— Spinciu și fiii lui vând lui Danciu diacon și lui Neagoe două roți de moară.

293

1619 (7127) Martie 15.— Preda mare sluger dă lui Preda din Mihăești o Țigancă, în locul alteia pe care i-o datora.

294

1619 (7127) Martie 23, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod scutește de toate dările și slujbele satul Dobrușești jud. Ilfov al m-rii Snagov, ca să lucreze pentru mănăstire. Cu facsimil în anexă.

295

1619 (7127) Martie 24, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod scutește pe Cernica fost mare vornic de toate slujbele țării, fiind bătrân; deasemeni îi scutește de toate dările și slujbele satele Săcuiani și Brănești, precum și cele două mănăstiri zidite de el și de soția lui Chiajna.

296

1619 (7127) Aprilie 1.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Tismana satul Corzi, dând dreptul mănăstirii să ia datul și gălețile și să pună pe rumâni la lucru.

297

1619 Aprilie 2.— M-rea Tismana face schimb de Țigani cu Brăila, dând 2 Țigani pentru 4 Țigănci.

298

1619 (7127) Aprilie 5, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Stoica roșul și soției sale Mica ocină la Drăgești.

299

1619 (7127) Aprilie 5, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii sf. Troiță din București jumătate din satul Hodopeni, dăruit de jupanița Vilae. Cu facsimil în anexă.

300

1619 (7127) Aprilie 6.— Vintilă județul cu 12 pângari din Târgoviște întăresc lui Coman și fratelui său Dumitru ocină cu un rumân, vii și livezi în Săteni.

301

1619 (7127) Aprilie 9, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Stanislav, lui popa Oprea și lui Mihăilă ocine la Tocsobești și Mihoveni, cumpărate cu aspri și vite.

302

1619 (7127) Aprilie 13, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Vieroș, în urma unei judecăți, satele Vierăș și Mărăcineni, dăruite de Ivașco vornic și Albu clucer.

303

1619 (7127) Aprilie 14, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Pârva logofăt și fratelui său Radu ocine cu vecini la Băbeni și Stoiceni. Cu facsimil în anexă.

304

1619 (7127) Aprilie 17, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Coșuna satul Radovanul, în urma unor judecăți cu rumânii.

305

1619 (7127) Aprilie 18, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a satului Berești, iertat de Stanciu sluger, întors din Țara Nemțescă.

306

1619 (7127) Aprilie 18.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Dide din Herești ocină, cumpărată cu aspri și vite.

307

1619 (7127) Aprilie 18.— Badea postelnic vinde lui Ivașco mare vornic ocină în Băleni și un vad de moară.

308

1619 (7127) Aprilie 19, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Ivașco mare vornic ocină la Băleni și un vad de moară. Cu facsimil în anexă.

309

1619 (7127) Aprilie 20, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Rate și lui Manea ocină la Boari, în urma unei judecăți.

310

1619 (7127) Aprilie 21, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din vecinic a satului Craiovița, răscumpărat dela m-rea Coșuna. Cu facsimil în anexă.

311

1619 (7127) Aprilie 22, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu croitorul ocine la Bălțați.

312

1619 (7127) Aprilie 23, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Stănești vinăriciul domnesc din dealul Dobrușei jud. Vâlcea. Cu facsimil în anexă.

313

1619 (7127) Aprilie 23.— Dumitru județul cu 12 pângari din București întăresc m-rii sf. Troiță din București locul lui Dobrișan bărbierul.

314

<1619 după Aprilie 23>.— Dumitru județul și 12 pângari mărturisesc că vlădica Pafomie a cumpărat o vie și un vad de moară, înainte de a-l tăia Tătarii.

315

1619 (7127) Aprilie 26.— Neaga, soția lui Panaiot, mărturisește că soțul său a dat lui Iane ocina și morile dela Iaroslăvești.

316

1619 (7127) Aprilie 26, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește mai multora ocine la Alexeni, Cernădie și Curpeni, cumpărate cu aspri și vite.

317

1619 (7127) Aprilie 26 Târgoviște.— Iarma, fiica lui Cârstea și Ilie Pășareul vând și dăruiesc m-rii Jitianu niște Țigani.

318

1619 (7127) Aprilie 27.— Stan din Dârza vinde lui Dorobanțu, fratelui său Matei și lui Dumitru ocina sa la Fântâni.

319

1619 (7127) Aprilie 28.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Jitian un sălaș de Țigani.

320

1619 (7127) Aprilie 28.— Mitropolitul Luca întărește m-rii Tismana satul Corzi, dăruit de Ion slugerul.

321

1619 (7127) Mai 4, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Neagu Buhuci din Albești și lui Ignat ocine în Vernești.

322

1619 (7127) <după 4 Mai—August> Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu logofăt satul Cuciul, numit palanga Gherghiței, dăruit lui de Radu Șerban voevod pentru credincioasă slujbă în țări străine.

323

1619 (7127) Mai 8.— Gavriil Movilă voevod dă dreptul m-rii Argeș să-și strângă rumâni fugiți, să-i aducă în satele lor.

324

1619 (7127) Mai 8, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Gherghie clucer ocine și vii la Flocoșani și Mărghești.

325

1619 (7127) Mai 8.— Preda postelnic vinde lui Ghiuone postelnic și lui Iane vistier satul Scurta.

326

1619 (7127) Mai 8, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Staico paharnic ocină la Cepturile. Cu facsimil în anexă.

327

1619 (7127) Mai 9.— Gavriil Movilă voevod trimite pe Vlad slugă domnească să forțeze satul Corbi să lucreze pantru m-reă Argeș și să bată pe rumânii care au sărit asupra egumenului.

328

1619 (7127) Mai 11, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod scutește satul Dranoveți jud. Romanai, al m-rii Stănești, de toate dările și slujbele; deasemeni sunt scutiți toți străinii care vin în acest sat, urmând să plătească mănăstirii 100 ducați de aur pe an.

329

1619 (7127) Mai 12, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Stanciu, fiul lui Sarchiz, ocină și vie la Bojorani, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

330

1619 (7127) Mai 13, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Barbu și soției sale Neaga ocină la Mircești. Cu facsimil în anexă.

331

1619 (7127) Mai 18.— Antonie, Iorga și Ianache iartă de rumânie pe Băncilă cu fiii lui.

332

1619 (7127) Mai 18, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Vlad, Marin și Radu ocină la Șerbănești. Cu facsimil în anexă.

333

1619 (7127) Mai 21.— Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a lui Băncilă cu fiii lui, iertat de Antonie, Iorga și Ianache.

334

1619 (7127) Mai 26, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu cu frații săi și lui Drăgoi ocine la Șerbănești, Ulmuleț, Jugăstrei și Leurzea.

335

1619 (7127) Mai 28, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Iorga ocine și vie la Dedulești, deoarece și-a pierdut cărțile când au venit Leșii până la Buzău.

336

1619 (7127) Mai 30.— Enache mare ban al Craiovei întărește m-rii Coșuna niște rumâni din satul Radovanul, în urma judecății cu aceștia.

337

1619 (7127) Iunie 5, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește învoiala dintre Dragomir și soția sa Chira pentru moștenirea averii lor și iertarea de vecinie a rumânilor lor. Cu facsimil în anexă.

338

1619 (7127) Iunie 5, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a satului Stanomirești, răscumpărat dela Neagu cămăraș.

339

1619 (7127) Iunie 9.— Gavriil Movilă voevod împuternicește pe Dragomir din Bora să-și ție ocina lui, poruncind lui Gherghie armaș să nu se amestece pe această ocină.

340

1619 (7127) Iunie 10, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a unei jumătăți din satul Dulceni, răscumpărată dela Raț Mihai.

341

1619 (7127) Iunie 13, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește mai multor megiași ocine și vii în Mocești.

342

1619 (7127) Iunie 14, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Cotmeana satul Călugăreni pe Neașlov, în urma unei judecăți.

343

1619 (7127) Iunie 16, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește mai multor megiași ocine la Pârscov, Bănuleşti și Moșesti și înfrățirile dintre ei.

344

1619 (7127) Iunie 16, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Tudoran pitar ocină cu vecini la Aninoasa, răscumpărată dela Neacșu părcălab din Câmpulung. Cu facsimil în anexă.

345

1619 (7127) Iunie 24.— Dragomir Dolofan și Radu Rociot judecă pricina dintre Pârveu și Radu Rele, pentru niște siliști.

346

1619 (7127) Iunie 26, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Nenciulești jud. Telcorman, cotropit de Mihai Viteazul. Cu facsimil în anexă.

347

1619 (7127) Iunie 28, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește unor megiași din Berești ocină la Berești, în urma judecății cu m-rea Sf. Ecaterina care vroia să-i scoată de pe ocinele lor.

348

1619 (7127) Iunie 28.— Manili dorobanșul vinde lui Manea postelnic ocina sa din Iubănești.

349

<după 1619 Iunie 28>. — Stanciu Dumbravă și Stanca vând lui Radu postelnic ocina lor din Iubănești.

350

1619 (7127) Iulie 8, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Blaj ocină la Răzvad, dăruită de Vintilă clucer. Cu facsimil în anexă.

351

1619 (7127) Iulie 10.— Neacșu postelnic din Comișani și soția sa Neaga vând lui Gligorie comis și soției sale Neaga ocina lor din Bălteni cu rumâni.

352

1619 (7127) Iulie 11, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui popa Vlad un loc de casă, vii și ocine la Mociora, Bădeni și Ciolanu.

353

1619 (7127) Iulie 13, Târgoviște.— Gavriil Movilă voevod întărește lui Preda mare sluger și soției sale Florica satul Crăișani jud. Mehedinți, în urma unei judecăți.

354

1619 (7127) Iulie 13.—Gavriil Movilă voevod dă voie m-rii Tismana să-și ia niște Țigani ai ei dela Radu din Cârpeniș și dela alții.

355

1619 (7127) Iulie 15, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Oprea și fratelui său Măzărariu ocine la Comanca, Ulmi și în seciul Mureștenilor. Cu facsimil în anexă.

356

1619 (7127) Iulie 17, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din vecinie a satului Călugăreni, răscumpărat dela mitropolie. Cu facsimil în anexă.

357

1619 (7127) Iulie 20, Târgoviște.—Mitropolitul Luca întărește m-rii Golgota ocină la Gălășești, dăruită de Dumitru, nepotul lui Mircea. Cu facsimil în anexă.

358

1619 (7127) Iulie 21.—Enache mare ban al Craiovei întărește Stanci și Neacșei ocină în Voinești, răscumpărată dela el.

359

1619 (7127) Iulie 23, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Ivașcu mare vornic un Țigan. Cu facsimil în anexă.

360

1619 (7127) Iulie 24, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește mănăstirii dela Buzău, metohul m-rii Dușco, ocine cu vecini în satul Rușetul. Cu facsimil în anexă.

361

1619 (7127) August, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Carca vornic vii în Dealul Obrejii.

362

1619 (7127) August 1.—Lefter cumpără dela soția popii Cârștian o roată de moară în apa Buzăului.

363

1619 (7127) August 3.—Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Coșuna niște rumâni din satul Radovanul, în urma judecății cu aceștia.

364

1619 (7127) August 15.—Gavriil Movilă voevod dăruiește lui Radu logofăt ocină în satul Mircești.

365

1619 (7127) August 20.—Gavriil Movilă voevod dă dreptul lui Gherghie fost mare armaș să înapoieze banii lui Ianache postelnic, pentru ocina din Bora, fiind el mai în drept să o cumpere.

366

1619 (7127) August 26.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Dragomir din Găgăuești ocina sa împresurată de Țăcușu, când era Dragomir rob.

367

1619 (7127) August 28.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Mârzea fost mare paharnic un rumân din Greci, în urma judecății cu acesta.

368

1619. (7127) August 29.—Preda sluger dă înapoi lui Preda o Țigancă pe care i-o datora.

369

1619 (7127) August 29.—Ștefan, nepotul lui Cofeș din Scăuiani, Stan Moga, Oltea și Radu vând lui Radu, Stoica și lui Dan ocine și vii în Smedești pe apa Siretului, cu aspri și vite.

370

1619 (7127) August 30, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Lăudat logofăt din Vlădeni un vecin din Vrancești, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

371

1619 (7127) Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod scutește satul Crivoveni al m-rii Mărgineni de toate dările și slujbele, ca să lucreze pentru mănăstire.

372

1619 (7127).—Fătu se înfrățește cu Mușat postelnic pentru ocină și rumâni.

373

1619 (7128) <Septembrie-December>, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Simion ocine în Căpriorul, deoarece a pierdut cărțile când au venit Ungurii.

374

1619 (7128) Septembrie 3.—Radu, fiul lui Filip din Corbi, înapoiază lui Mihart postelnic 3000 de bani, pe care îi împrumutase și își ia înapoi ocina sa din Menți.

375

1619 (7128) Septembrie 3, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Nedelco postelnic din Mărăcineni și soției lui Maria ocine cu vecini la Răzvadul de Sus, în urma mai multor judecăți.

376

1619 (7128) Septembrie 10.—Gavriil Movilă voevod poruncește satelor Văleni, Negomirești, Jugurul, Poenari, Groșani și Suslănești să caute împreună cu Neagu portar boii unor gelepi, pierduți în timpul «răzvalei» lui Lupu paharnic.

377

1619 (7128) Septembrie 12, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește, în urma mai multor judecăți, jupaniței Calca și fiului ei Necola ocina în Stângăcea cea Veche și Țigani.

378

1619 (7128) Septembrie 12, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Costandin căldărarul și soției sale Dobra ocină cu vie și casă la Vernești. Cu facsimil în anexă.

379

1619 (7128) Septembrie 17.—Egumenul și călugării m-rii Cotmeana mărturisesc că satul Călugăreni pe Neajlov este al lui Necula fost mare postelnic și al soției lui, vândut de mănăstire cu bani și vite.

380

1619 (7128) Septembrie 17, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Ghinea fost mare armaș satele Bădicești și Cătunul, siliștea Rătești și ocine cu vecini în Măgurenii și Leutești.

381

1619 (7128) Septembrie 20.—Fătu și Neagoe din Corșori vând lui Mușat postelnic din Petroșani ocină în hotarul Stănești.

382

1619 (7128) Septembrie 21, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Necula fost mare postelnic și soției lui Despa satul Călugăreni pe Neajlov, vândut de m-rea Cotmcana. Cu facsimil în anexă.

383

1619 (7128) Septembrie 23.—Dragomir, fiul lui Pătru armaș din Fărcăsești, face schimb de Țigănci cu Evdochia vistiereasa.

384

1619 (7128) Septembrie 28, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Isar și Ghinea negustori, satul Codreni, dăruit de Sima stolniceasa și fratele ei Chirca paharnic.

385

1619 (7128) Octombrie 5.—Jupânița Dragna dăruiește m-rii Brâncoveni ocină la Potlogi, un sălaș de Țigani și vite.

386

1619 (7128) Octombrie 11.—Stoica mare vistier întărește schimbul de Țigani dintre m-rea Tismana și m-rea Strâmba.

387

1619 (7128) Octombrie 13, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Gorgan ocine la Stăncești, Udreni și Fundeni.

388

1619 (7128) Octombrie 29, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din vecinie a lui Zaharia, Draghie și Radu cu fiii lor din Trepteni, iertați de rudele lui Radu clucer Buzescu. Cu facsimil în anexă.

389

1619 (7128) Noembrie.—Stana, fiica lui Stoica Răul din Brănești, vinde lui Badea postelnic din Părău ocină cu rumâni în Brănești.

390

1619 (7128) Noembrie 5.—Gavriil Movilă voevod poruncește la 6 boieri să cerceteze dacă Stanciu Cotescul a înapoiat niște bani lui Iane mare ban.

391

1619 (7128) Noembrie 13, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Stanciu, fiul lui Sarchiz din Bujorani, ocină la Bujorani, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

392

1619 (7128) Noembrie 17, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește lui Bratu, fiul lui Vlaicu, ocină cu vecini la Bratia.

393

1619 (7128) Noembrie 24, Târgoviște.—Gavriil Movilă voevod întărește jupăniței Maria, soția lui Ștefan din Priazda, ocină cu vecini la Greci, zălogită pentru răscumpărarea din robie. Cu facsimil în anexă.

394

1619 (7128) Noembrie 25. — Gavriil Movilă voevod întărește Voicăi, soția lui Gheorghe comisul din Melinești, satul Crăpeni, în urma unor judecăți cu rumânii.

395

1619 (7128) Noembrie 26, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește Devei, fiica lui Radu din Țalapiești, ocine la Drăngești, Jigorani, Țalapiești și Poiana lui Strao, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

396

1619 (7128) Noembrie 27. — Vlăduț cu fratele său Radu vând lui Mârzea paharnic ocină cu rumâni și vaduri de moară în satul Bratia.

397

<1619> Noembrie 28. — Ivașco mare vornic întărește lui Stan din Bărăști o vie.

398

1619 (7128) Noembrie 29. — Gavriil Movilă voevod poruncește unor boieri să cerceze dacă Leca aga a cumpărat dela Gherghe din Târgșor ocină în Bălțați.

399

1619 (7128) Noembrie 30. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Stan din Bărești ocină la Jideni, în urma unei judecăți.

400

1619 (7128) Decembrie 4. — Hamza și soția lui Velica vând lui Grigore egumenul m-rii Jitian 2 Țigănci, cu aspri și vite.

401

1619 (7128) Decembrie 4, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește, în urma unor judecăți, Neacșei, soția lui Oprea pârcaľab și fiului ei Paraschiva ocină la Bădicești, cumpărată cu aspri și vite.

402

1619 (7128) Decembrie 5, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a lui Băncilă din Vlădeni și a fiilor săi, iertați de Antonie și frații săi. Cu facsimil în anexă.

403

1619 (7128) Decembrie 8, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Stanciu ocine în Oțești și Coțofani.

404

1619 (7128) Decembrie 10, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Glavaciog satul Slăvenii de Sus, dăruit de Calotă vornic. Cu facsimil în anexă.

405

1619 (7128) Decembrie 11. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Ghinea ocină la Bizdead.

406

1619 (7128) Decembrie 15, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Tatu din Mușceleni ocină la Cerbari și o Țigancă.

407

1619 (7128) Decembrie 23, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Jipa, nepotul mitropolitului Luca, ocină la Modruzești. Cu facsimil în anexă.

408

1619 (7128) Decembrie 28, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Nedelco ocine cu vecini la Bucul lui Vlad și la Futești. Cu facsimil în anexă.

409

1619 (7128) Decembrie 31, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Dumitru logofăt, soției sale Neacșa din Căldărușani și lui Avram logofăt din Tătulești ocină la Lupia. Cu facsimil în anexă.

410

< 1619 >. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Mușat postelnic și soției sale Zamfira satul Negoiești, în urma unei judecăți.

411

1620 (7128) Ianuarie-Martie, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a lui Stoica și a lui Radu din Costiani, răscumpărați dela Vintilă logofăt și dela nepotul său Hranite.

412

1620 (7128) Ianuarie-Martie. — Boerii divanului domnesc hotărăsc în pricina dintre Teodosia, soția lui Andrei logofăt și Balea postelnic din Ruși, pentru o ocină din Bucșanii de Jos.

413

1620 < Ianuarie-Iulie >. — Gavriil Movilă voevod dă voie m-rii Cozia să-și apere meșteri; Țigani să nu fie duși să taie sare la Ocna cea Mare.

414

1620 (7128) Ianuarie 9. — 6 boeri hotărăsc în pricina dintre Ghinea armaș și Șerban.

415

1620 (7128) Ianuarie 11, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod scutește de maglă vecinii din satul Glodul al m-rii Govora, poruncind cămărașilor dela Ocna cea Mare să-i lase să lucreze pentru mănăstire. Cu facsimil în anexă.

416

1620 (7128) < Ianuarie-Martie > 11, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu și lui Simion, fiii lui Drăgan, răscumpărați din rumânie, ocine între Depusa și Dulceni și în satul Prigoriți.

417

1620 (7128) Ianuarie 12, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Argeș ocină și vii în satul Golești, scutindu-le de vinăriicul domnesc și boieresc. Cu facsimil în anexă.

418

1620 (7128) Ianuarie 14. — Isar al lui Dedu, vinde m-rii Golgota un vad de moară, dăruit de Radu Șerban voevod. Cu facsimil în anexă.

419

1620 (7120) Ianuarie 18, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Necula negustorul și fratelui săi Gherghe din Căpreni niște Țigani. Cu facsimil în anexă.

420

1620 (7128) Ianuarie 18, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește mai multor megiași siliștile Vorodelul și Strâmba. Cu facsimil în anexă.

421

1620 (7128) I a n u a r i e 18. — Gavriil Movilă voevod scutește de toate dările și slujbele satul Runcul jud. Argeș, al lui Teodosie logofăt.

422

1620 (7128) I a n u a r i e 21, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește schimbul dintre popa Pavel și Miroslov: primul dă ocină la Bălțați, în schimbul ocinei dela Călugăreni.

423

1620 (7128) I a n u a r i e 21, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Strâmbul ocină la Stejarul, dăruită de Stoica mare vistier. Cu facsimil în anexă.

424

1620 (7128) I a n u a r i e 27, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Stepan ocine la Vâlcele, Merișani și Malul, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

425

1620 (7128) I a n u a r i e 28. — Gavriil Movilă voevod dă voie lui Ștefan și Radu să-și strângă Țigani, de unde îi vor găsi.

426

1620 (7128) I a n u a r i e 29. — Gavriil Movilă voevod dăruiește m-rii Izvorani siliștea de sat numită Prundurești jud. Buzău. Cu facsimil în anexă.

427

1620 (7128) I a n u a r i e 30, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Hamza, fiul lui Barbu al Bengăi din târgul Gilortului, satul Mogoșani, în urma judecății cu satul Măgărești.

428

1620 (7128) F e b r u a r i e 2, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește Marici, soția lui Vâlcu logofăt, și fiului său Bunea ocină la Gabrov și un Țigan, cumpărate cu aspri și vite.

429

1620 (7128) F e b r u a r i e 4, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu vătaf de croitori din Târgoviște ocină în satul Bălțații de Jos, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

430

1620 (7128) F e b r u a r i e 4, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu vătaf de croitori din orașul Târgoviște ocină la Bălțații de Jos, în urma unor judecăți. Cu facsimil în anexă.

431

1620 (7128) F e b r u a r i e 5. — Gavriil Movilă voevod dă voie lui Buzinca mare comis să ia dela Vlad logofăt din Slăvilești o ocină, în schimbul ocinei din Maia.

432

1620 (7128) F e b r u a r i e 6, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii dela Topolog jud. Argeș satele Băiașii din Topolog și Turcenești, scutindu-le de toate dările și slujbele. Cu facsimil în anexă.

433

1620 (7128) F e b r u a r i e 10, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Miriță coșocarul ocină în Dărmănești jud. Prahova. Cu facsimil în anexă.

434

1620 (7128) F e b r u a r i e 11, T â r g o v i ș t e. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu logofăt și fratelui său Iane comis ocine cu vecini la Slătioarele de Jos și Ojogeni, deoarece și-au pierdut cărțile din cauza răutăților. Cu facsimil în anexă.

435

1620 (7128) Februar e 11, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii sf. Troiță din București satul Mănești de pe Colentina, în urma unor judecăți.

436

1620 (7128) Februarie 12, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Strâmba stăpânire asupra unui Țigan. Cu facsimil în anexă.

437

1620 (7128) Februarie 13, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește fiicei lui Antonie Grama satul Hărești, cu vad de moară în apa Ialomiței, dăruit tatălui ei de Mihai Viteazul. Cu facsimil în anexă.

438

1620 (7128) Februarie 19, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Tatomir, lui Ilie și lui Grigore cu ceata lor siliștea Tărăcioi din jud. Brăila.

439

1620 (7128) Februarie 18, Beci (Viena). — Radu Șerban voevod, fostul domn al Țării Românești, mărturisește că mama sa Maria a lăsat toată averea nepotei ei Anca.

440

1620 (7128) Martie 1. — Radu vâtaful se înțelege cu Albu din Brăgărești să lucreze o vie părăsită și să împartă vinul.

441

1620 (7128) Martie 9, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Stoica clucer ocine și vii la Vlădești, Turburea și Slănini, în urma unei judecăți. Stoica își pierduse cărțile de stăpânire când i-au ars casele, el fiind dus în Polonia. Cu facsimil în anexă.

442

1620 (7128) Martie 9, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Vieroș satul Urâți jud. Dolj, în urma judecății cu m-rea Govora.

443

1620 (7128) Martie 9, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod hotărăște în pricina dintre Vintilă fost mare vornic și Elena, mama lui Cârstea vornic, pentru moștenirea averii rămasă dela Cârstea vornic, ucis de Alexandru Coconul voevod. Cu facsimil în anexă.

444

< 1620 > Martie 10. — Mihai Dascălul ispravnicul de Craiova întărește lui Voimir și Oprea ocina la Vârbiți.

445

1620 (7128) Martie 12, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Strâmba niște Țigani, dăruiti de Stoica mare vistier și soția lui Dochia. Cărțile de stăpânire se pierduseră « când li s'au luat multe haine și scule » dela m-rea Tismana.

446

1620 (7128) Martie 14, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Pârveu, fiul ui Costea din Ponorale jud. Mehedinți, ocine în Corcova și Lepăhna, în urma unei judecăți.

447

1620 (7128) Martie 16, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește mai multora, ocine la Bârla, Halânga și Trestenic, cumpărate cu aspri și vite.

448

1620 (7128) Martie 25, Târgoviște. — Stoica mare vistier și soția sa Dochia dăruesc m-rii Strâmba toată averea lor: sate, părți de sate, mori, vii și Țigani.

449

1620 (7128) Aprilie 4. — Gheorghe județul cu 12 pângari din Târgoviște întăresc lui Mihalco șelarul o prăvălie cu locul ei.

450

1620 (7128) Aprilie 5, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Mislea ocine la Stelnica și Pojorâști, impresurate pe vremea lui Mircea Ciobanul voevod care a omorât pe citorii mănăstirii.

451

1620 (7128) Aprilie 7, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Strâmba, în urma unei judecăți, ocine și vecini la Fântâncle și Vernești și niște Țigani, dăruite de jupanița Anca.

452

1620 (7128) Aprilie 18, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod scutește Țiganii m-rii Argeș de tăierea sării la Ocna cea Mare, poruncind cămărașilor să-i lase în pace. Cu facsimil în anexă.

453

1620 (7128) Aprilie 20, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește jupaniței Chia-jna vorniceasa ocină la Mărăcineni. Cu facsimil în anexă.

454

1620 (7128) Aprilie 22. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Argeș niște rumâni din satul Corbi, care fugiseră din cauza birului.

455

1620 (7128) Aprilie 23. — Bojăchi, Sârbu și Arsenie se înfrățesc pe o moară.

456

1620 (7128) Aprilie 23. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Pădure ocine la Hurezi, cum-părate cu aspri și vite, deoarece i-au ars cărțile când au venit Ungurii.

[457

1620 (7128) Aprilie 24, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Costandin un vad de moară la Toplița în apa Teleajănului și Țigani.

458

1620 (7128) Aprilie 25. — Răzvan al doilea vornic din București întărește lui Nan din Văcărești o vie la Bârzești, în urma unei judecăți.

459

1620 (7128) Aprilie 25, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii sf. Troiță din București jumătate din satul Glina cu vecini, dăruită de Stana, soția lui Anghelachi portar. Cu facsimil în anexă.

460

1620 (7128) Aprilie 26. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii Vieroș un rumân din Urâți, deoarece nu era mazil.

461

1620 (7128) Aprilie 28, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Dragu, Vâl-san și Ion ocine la Căciulătești.

462

1620 (7128) Aprilie 29, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Dan și soției sale Marina ocine la Voitești, în urma unei judecăți.

463

1620 (7128) Aprilie 30, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a lui Stan Bouleț și a fratelui său Stoian cu fiii lor, răscumpărați dela Ionașco comis. Cu facsimil în anexă.

464

1620 (7128) Mai 1, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește Radei, soția lui Carca vornic, ocină cu vecini la Tâmburești, în urma unei judecăți.

465

1620 (7128) Mai 3, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a satului Brădiceni, iertat de Stoica vistier și soția sa Dochia.

466

1620 (7128) Mai 5, Târgoviște. — Chiril patriarhul Alexandriei întărește Grăjdanei, soția lui Leca spătar, toate satele rămase dela soțul ei; la moartea ei, satele vor fi libere. Cu facsimil în anexă.

467

1620 (7128) Mai 5, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește Stancăi, fiica lui Manea din Nucet și lui Manea ocine la Nucet și Urlați.

468

1620 (7128) Mai 6, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Pribeagul și lui Marco ocine cu vecini la Glina și Bănești, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

469

1620 (7128) Mai 6, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Teodosie spătar și soției sale Mara ocină cu vecini la Roșiul. Cu facsimil în anexă.

470

1620 (7128) Mai 9, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Preda sluger și soției sale Florica, fiica lui Mihai Viteazul, mai multe sate, în urma unor judecăți.

471

1620 (7128) Mai 10, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a mai multor vecini din Mălăești jud. Dolj, răscumpărați dela rudele lui Gherghe comis din Melinești.

472

1620 (7128) Mai 11, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a unor vecini din Gârleni, răscumpărați dela popa Badea.

473

1620 (7128) Mai 14, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din vecinie a lui Stancea din Găvăneștii de Coastă și cu fiii lui, răscumpărat dela episcopia din Buzău după ce scăpase din robia Tătarilor. Cu facsimil în anexă.

474

1620 (7128) Mai 20, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Preda fost mare sluger și soției sale Florica, fiica lui Mihai Viteazul, satul Deveselul jud. Romanai, în urma judecății cu rumânii care vroiau să se răscumpere.

475

1620 (7128) Mai 20, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui popa Tudor și Ivanei, fiica lui Radu din Slatina, ocine la Strahariș și vie în Piscul Brancului.

476

1620 (7128) Mai 22, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește jupanului Andreica și soției sale Evda ocine cu vecini și vii la Chițești, Budișteni, Vițichești, Gândești și Strâmbu, cum-părate cu aspri, vite și grâne. Cărțile s'au pierdut când a venit Lupu paharnic cu Ungurii în țară.

477

1620 (7128) Mai 22, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Dumitru postelnic din Filiași ocine cu vecini la Pirăia și Ciorani precum și Țigani. Cu facsimil în anexă.

478

1620 (7128) Mai 22, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Preda vătaf din Ceplea ocine la Ceplea și niște Țigani.

479

1620 (7128) Mai 23, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Drăghici și fiului său Preda vătaf din Ceplea ocine cu vecini la Ceplea și Turceni, vie în dealul Groșarilor și Țigani, deoarece au pierdut cărțile de răutăți.

480

1620 (7128) Mai 26, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu Grama ocine și vie la Preotești și Găgeni.

481

1620 (7128) Mai 29. — Mihai paharnic și 12 boieri adevăresc că Chircă vameșul stăpânește ocine la Trănșani.

482

1620 (7128) Mai 29, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod poruncește ca Părvu cu frații și fiii lui să nu fie vecini, deoarece tatăl lui Părvu vânduse numai ocina sa din Drăgoiani. Cu facsimil în anexă.

483

< 1620 > Mai 30, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Bolea și Neagu ocine la Căndești.

484

1620 (7128) Mai 30. — Maria mare băneasă întărește m-rii sf. Troiță din București jumătate din satul Hodopeni cu rumâni, dăruit de jupanița Vilae, poruncind rumânilor să asculte. Cu facsimil în anexă.

485

1620 (7128) Iunie. — 6 boieri împart între Mihalcea pitar și Preda, fiul lui Mihăilă armaș din Bădeni, ocinele din Bădeni, Pătărlage și Futești și niște Țigani.

486

1620 (7128) Iunie 1, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește Elinei, fiica lui Cărstian logofăt din Căldărușani, ocine cu vecini și vaduri de moară la Brănești.

487

1620 (7128) Iunie 1. — Dumitru, fiul lui Dumitru postelnic din Slătioara, dă ocina sa din Crăceni cu rumâni unchiului său Ivașco mare vornic.

488

1620 (7128) Iunie 1, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Ivașco mare vornic ocina la Crăcenii, partea lui Dumitru postelnic din Slătioare, rob de Tătari și răscumpărat din robie. Cu facsimil în anexă.

489

1620 (7128) Iunie 2, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește mai multor megiași ocine la Vărlenii, Strâmbătați, Groșșani și Năsi, deoarece și-au pierdut cărțile când au venit Ungurii și Tătarii.

490

1620 (7128) Iunie 3, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Vocca și lui Fătu ocine la Cosombești și Pupezeni, în urma unei judecăți.

491

1620 (7128) Iunie 6, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Fătu ocine la Pătlăge, deoarece pierduse cărțile din cauza Tătarilor. Cu facsimil în anexă.

492

1620 (7128) Iunie 8, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii lui Andronic vistiier, de lângă Buzău, ocina cu vecini la Albești, pe Călmățui, în urma judecății cu aceștia. Cu facsimil în anexă.

493

1620 (7128) Iunie 8, — Gavriil Movilă voevod poruncește unor megiași să cerceteze dacă Vlădan din Sibiceu a cumpărat sau nu ocina lui Ileroe.

494

1620 (7128) Iunie 10, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Radu vâtaf de croitori vii în dealul Bălțați. Cu facsimil în anexă.

495

1620 (7128) Iunie 12, Târgoviște. — Enache mare ban al Craiovei dăruiește m-rii din Buzău jumătate din satul Rușău cu rumâni.

496

1620 (7128) Iunie 13, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește m-rii din Buzău jumătate din satele Maxin și Negreasca cu vecini, dăruite de Ivașco mare vornic, Papa mare logofăt Miho mare spătar și Paraschiva al doilea logofăt. Cu facsimil în anexă.

497

1620 (7128) Iunie 14. — Fătu, Neagoe, Mușat și Vasile se înfrățesc între ei.

498

1620 (7128) Iunie 15. — Fătu și fiul său Neagoe vând lui Mușat postelnic un rumân din Belcești, ca să plătească birul la roșii.

499

1620 (7128) Iunie 15, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Stroe Otoescu și nepotei sale Neaga Gârba ocine și vii la Cucuteni și Jiribesti. Cu facsimil în anexă.

500

1620 (7128) Iunie 19, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a satului Mozăcenii jud. Vlașca, răscumpărat dela Grăjdana, soția lui Leca postelnic și dela frațele său Toma.

501

1620 (7128) Iunie 19, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește răscumpărarea din vecinie a satelor: Pierseca, Mierlari, Bordușani, Piatra și Pietricești, cotropite de Stoica vistierul pentru bir.

502

1620 (7128) Iunie 20, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Dumitru logofăt și lui Cârștian logofăt din Căldărușani ocine la Geamăna, în urma mai multor judecăți. Cu facsimil în anexă.

503

1620 (7128) Iunie 20, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Dumitru vătaf și nepoților săi satul Căldărușanii de Jos, iar lui Dumitru vătaf ocine cu vecini la Căldărușanii de Sus, Vlădenii de Jos și de Sus și niște Țigani, în urma unor judecăți.

504

1620 (7128) Iunie 20. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Mihail și lui Lupu ocină la Călcești.

505

1620 (7128) Iunie 20. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Mihăilă din Călcești și lui Giurca ocină la Hăești, în urma unei judecăți.

506

1620 (7128) Iunie, 22. — Vintilă din Săteni cu fiii lui dăruiesc m-rii Golgora un loc de stână în munții Sătenilor.

507

1620 (7128) Iunie 23, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește jupanițelor Stana și Neacșa ocină la Voinești lângă Câmpulung, în urma unei judecăți.

508

1620 (7128) Iunie 27, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Ivașco mare vornic ocină și vie, dela Puțcov până la Crivăț. Cu facsimil în anexă.

509

1620 (7128) Iunie 28, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Țigulea ocine la Bădeni.

510

1620 (7128) Iulie 2, Târgoviște. — Apostol fost mare portar și fiul său Stroe paharnic vând lui Gheorghe, Buhtea și Soare, fiii lui Vlaicu, ocină la Produlești.

511

1620 (7128) Iulie 2. — 12 boieri hotărânesc ocina lui Preda logofăt din Bârsești.

512

1620 (7128) Iulie 6, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Dumitru al doilea vistier ocină la Dudești. Cu facsimil în anexă.

513

1620 (7128) Iulie 8, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Stanciu și lui Vlădan ocine la Sibiceu, în urma unor judecăți.

514

1620 (7128) Iulie 12, București. — Gavriil Movilă voevod întărește, în urma unor judecăți, mănăstirii lui Ghiorma banul din București, Țigani și ocine la Sfârcești, Dragomirești, Cârștie-nești, Izvorani și Spanțogul, dăruite de jupanița Caplea.

515

1620 (7128) Iulie 15, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Paraschiva al doilea logofăt sate, părți de sate și Țigani. Cu facsimil în anexă.

516

1620 (7128) Iulie 22, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Dumitrașco clucer ocine la Bălteni, cumpărate cu aspri și Țigani. Cu facsimil în anexă.

517

1620 (7128). — Manea din Buciumeni cu fiii lui iau dela Andrei din Băbeni niște Țigani, ca să se răscumpere din rumânie.

518

1620 (7129) Septembrie 13. — Radu Mihnea voevod scutește de toate dările și slujbele satul Costești, al m-rii Bistrița.

519

1620 (7129) Septembrie 13. — Radu Mihnea voevod scutește de toate dările și slujbele satul Tismana, al m-rii Tismana, ca să fie de poslușania și paza mănăstirii.

520

1620 (7129) Septembrie 17. — Radu Mihnea voevod scutește de toate dările și slujbele satul Călimănești, al m-rii Cozia, ca să lucreze pentru mănăstire; judecata va fi făcută numai de egumen.

521

1620 (7129) Septembrie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Gherghe și Chime ocine la Produlești.

522

1620 (7129) Septembrie 19, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod scutește de toate dările și slujbele satul Livezeni jud. Dâmbovița, al m-rii Nucet, urmând să dea domniei 50 galbeni anual și să lucreze pentru mănăstire. Cu facsimil în anexă.

523

1620 (7129) Septembrie 20. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sf. Troiță din București bălțile Cornățelul, Corcovatul și Mojdreanul cu vama și cu tot venitul.

524

1620 (7129) Septembrie 25. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sf. Troiță din București satul Greci, dăruit de Alexandru voevod

525

1620 (7129) Septembrie 25. — Radu Mihnea voevod scutește de toate dările și slujbele satul Marotinel jud. Ilfov, al m-rii sf. Troiță din București, ca să fie de poslușania mănăstirii.

526

1620 (7129) Septembrie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește eliberarea din vecinie a satului Osica jud. Romanați, cotropit de Radu al doilea vistier pentru bir.

527

1620 (7129) Septembrie 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui popa Lupu din Măldăreștii de Luncavăț ocină la Florești, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

528

1620 (7129) Octombrie 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu logofăt ocina Cuciu, unde a fost palanga Gherghiții, dăruită lui de Radu Șerban voevod.

529

1620 (7129) Octombrie 3. — Dediu din Câmpulung vinde lui Tudoran mare sluger două Țigănci.

530

1620 (7129) Octombrie 3. — Dediu din Câmpulung vinde lui Tudoran sluger două Țigănci

531

1620 (7129) Octombrie 11, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudoran mare sluger două Țigănci. Cu facsimil în anexă.

532

1620 (7129) Octombrie 14. — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Luca patriarhul Alexandriei vama dela Ocna cea Mare.

533

1620 (7129) Octombrie 14. — 12 boieri hotarnici împreună cu Stamate al doilea portar hotărânesc ocina lui Oprea vătaf din Aldenii de Sus.

534

1620 (7129) Octombrie 17. — Radu Mihnea voevod scutește de vinăriciul domnesc și de perperi satele: Radovanul, Pleșoi, Bucovăț și a patra parte din Smărdăștețul, ale m-rii Coșuna.

535

1620 (7129) Octombrie 22. — Radu Mihnea voevod scutește de toate dările și slujbele mănăstirea dela Gura Motrului.

536

1620 (7129) Octombrie 27. — Amza și Malcoci se înfrățesc cu Voia din Urizi peste ocina lor din Căzănești.

537

1620 (7129) Octombrie 29. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Clocociov o Țigancă, în urma unei judecăți.

538

1620 (7129) Noembrie 1. — Radu Mihnea voevod întărește lui Marco și lui Aloiz, fiii lui Gașpar, ocină cu rumâni la Găojani, poruncind rumânilor să asculte.

539

1620 (7129) Noembrie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește jupaniței Rada, soția lui Carca vornic și lui Mihai postelnic ocină cu vecini la Tâmburești, în urma unor judecăți.

540

1620 (7129) Noembrie 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Bratu fost mare comis două roate de moară cu ocină în orașul Argeș, în urma unei judecăți. Se arată că roțile au fost luate de doi cănitari greci, care nu le-au putut ține «pentru că erau oameni străini, din altă țară». Cu facsimil în anexă.

541

1620 (7129) Noembrie 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu lo-gofăt satul Desa și seliștea Rogojani, în urma mai multor judecăți cu boierii Buzești.

542

1620 (7129) Noembrie 4, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihăilă ocină la Pitești, în urma unei judecăți.

543

1620 (7129) Noembrie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Chirca comis satul Păpălari jud. Romanaji, în urma judecății cu vecinii. Cu facsimil în anexă.

544

1620 (7129) Noembrie 11. — Radu Mihnea voevod poruncește satului Nenciulești să lase în pace balta m-rii sf. Troiță din București.

545

1620 (7129) Noembrie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudor fost mare sluger ocine și vecini la Priseaca și Dobrești, în urma mai multor judecăți cu aceștia.

546

1620 (7129) Noembrie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mârzea fost mare spătar ocine cu vecini la Berileștii de Sus jud. Ilfov, în urma unei judecăți. Cu facsimil în anexă.

547

1620 (7129) Noembrie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stroe postelnic cu rudele sale și nepoților lui Dragomir logofăt din Bălaci satele Grădiștea și Vărăți, în urma unor judecăți.

548

<1620 — 1622> Noembrie 19. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Cozia satele Prislopul și Cușmirul, dăruite de jupanița Maria, mama lui Radu mare clucer.

549

1620 (7129) Noembrie 19, Târgoviște. — Preda fost mare sluger vinde jupaniței Maria și fiului ei Preda ocine cu vecini la Albești, Dumirești, Dobroței și Bănești.

550

1620 (7129) Decembrie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Albu comis ocine și vecini la Gropeni, dăruite de Radu Șerban voevod pentru dreaptă și credincioasă slujbă n țări străine. Cu facsimil în anexă.

551

1620 (7129) Decembrie 6. — Chisar, nepotul lui Anghel, dă lui Chisar paharnic din Ruda ocina sa din Copăcel, în schimbul ocinei din Bârsești.

552

1620 (7129) Decembrie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dobrin logofăt din Ungurei satul Bărbătești din jud. Olt, în urma unei judecăți.

553

1620 (7129) Decembrie 12. — Țipa negustorul și soția lui vând lui Aslan mare vistier, soției sale și fiului său Petru postelnic parte din satul Hărești și jumătate din Șcroviște, cu rumâni.

554

1620 (7129) Decembrie 31, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu Grama ocine la Găgeni. Cu facsimil în anexă.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

1

1617 (7125) Iunie 4. — Jupanița Maria din Drăgănești vinde lui Manea ocină la Băduleasca.

2

1618 (7126) Aprilie 15. — Neagoe din Corșori vinde lui Neagoe și fratelui său Mirie din Nucșoara ocină la Nucșoara și muntele Bâdea.

3

1619 (7127) Aprilie 27. — Gavriil Movilă voevod întărește lui Iane vistier din Hertești ocină la Hertești, în urma unei judecăți.

4

1619 (7127). — Alan vinde lui popa Stoica din Amărăști ocină în hotarul Studenii.

5

1619 (7128) Septembrie 3, Târgoviște. — Gavriil Movilă voevod întărește eliberarea din rumânie a satului Mălureni, răscumpărat dela Bogdan paharnic.

6

1620 (7128) Aprilie 15. — Vlad, nepotul lui Vlaico, vinde lui popa Hamza ocina sa din Șipot.

7

1620 (7128) Aprilie 15. — Vlad, nepotul lui Vlaico, vinde lui popa Hamza ocina sa din Șipot cu vite și diverse lucruri.

8

1620 (7129) Septembrie 12. — Ioachim călugărul lasă la moartea sa fratelui său popa Dumitru și nepotului său Oana ocina sa din Gurguiți.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1

1616 (7124) г. февраля 18. — Грамота господаря Раду Михни освобождающая села Оревица и Болбошаны Мехединцкого уезда, принадлежавшие Митрополии, от господарского налога на вино.

2

1616 (7124) г. февраля 24, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая второму ворнику Станчу вотчину в Драгомирештах и цыган по суду.

3

1616 (7124) г. марта, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая Изворанскому монастырю вотчину в Дедулештах с двумя жолобами и садом, данными основателем монастыря, митрополитом Лукой.

4

1616 (7124) г. марта 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая селу Безяду, выкуп из крепостничества. Село утрачено спатарем Леки, благодаря его измене.

5

1616 (7124) г. марта 11, в Тырговиште. — Данная господаря Раду Михни великому комису Брату на виноградники и вотчины с крепостными в селе Кэтуне, что на Питештском холме, утраченные спатарем Леки, благодаря его измене.

6

1616 (7124) г. марта 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая Внерошскому монастырю село Бэлтены с бродом для мельницы на Арджеше, данный Елиной, дочерью слуджера Тудорана.

7

1616 (7124) г. марта 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая раздел имущества жупаницы Елины, жены постельника Стойки между ее родственниками.

8

1616 (7124) г. апреля 1, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая логофету Степану и его сыну Нягое, вотчину в Секуянах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

9

1616 (7124) г. апреля 3, в Тырговиштѣ. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая Драгану и его сыновьям из Ступинень, вотчину в Сасенах на Роде купленную во время голода.

10

1616 (7124) апреля 5. — Соглашение состоявшееся между Григорием из Пауешт и его племянницей Пырвой относительно вотчин, проданных Григорием.

11

1616 (7124) г. апреля 27, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая монастырю Стрымбул крепостных из Продуешт после нескольких судов с последними. Также указывается, что крепостные просили смены присяжных.

12

1616 (7124) г. апреля 28. — Грамота господара Раду Михни, дающая право Раду, племяннику баясы Великѣй на владение несколькими ульями в селе Корнешты и несколькими цыганами.

13

1616 (7124) г. апреля 30, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая многим вотчины и виноградники в Тоханах, Естеу, Бѣшинештах, Цѣрцѣлиге, Жигоранах, Гербѣу и Присяке.

14

1616 (7124) г. мая 10, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая Некуле из Питешт, вотчину в Изворанах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

15

1616 (7124) г. мая 12, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая Нягое Будеску и его брату Ивану вотчины в Сѣкуяхах росчисть Бузѣянах и фруктовый сад в Кривине. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

16

1616 (7124) г. мая 12, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая многим вотчины в Цыгѣнештах.

17

1616 (7124) г. мая 15. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая монастырю Мисле села, части сел, пруд Гряка и половину пруда Кошковаты.

18

1616 (7124) г. мая 20. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая монастырю Чептуройе вотчины в Пискул Кѣлиней и в Липове.

19

1616 (7124) г. мая 22. — Грамота магистрата, 12 пыргарей и старейшин города Рымника, свидетельствующая, что поп Гин купил вотчину в Улице и в Бужоранах.

20

1616 (7124) г. июня 2, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая Опрѣ, сыну Злати из Извоары — Горжского уезда, село Пригория, вотчины в Албенах и Колнике и виноградник в Негоештах, взятые в счет долга у Андрония.

21

1616 (7124) г. июня 7, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая великому комису Брату вотчину с крепостными в Крушове, по суду.

22

1616 (7124) г. июня 11. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая монастырю Козия село Орля, Романацкого уезда, которое освобождается от всех податей и повинностей.

23

1616 (7124) г. июня 11. — Грамота бояр подтверждающая обмен между спатарей Грэгданой и постельником Михайлом из Бэлен, селами Мэрчешты и Голешты.

24

1616 (7124) г. июня 12, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая Раду, племяннику бэнясы Великэй, несколько цыган, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

25

1616 (7124) г. июня 16. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая купцу Ципе и его шурина вистиеру Исару, зяти Антония Грамы, села Хэрэшты и Скровишты.

26

1616 (7124) г. июня 22, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая великому комису Брату два мельничных колеса в городе Арджеше, купленных за 180 овец.

27

1616 (7124) г. июня 29, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая постельнику Конде и его жене Марии, села, части сел и цыган.

28

1616 (7124) г. июля 4. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Грэгдане, жене спатара Леки, села Раковицу, Мэрчешты и Леурдену.

29

1616 (7124) г. июля 8, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая постельнику Баде несколько крепостных из села Лисен, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

30

1616 (7124) г. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая Дрегичу и его сыновьям вотчину в Мэгуренах.

31

1616 (7124) г., в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая великому вистиеру Некуле 5 лавок с погребом в Тырговиште.

32

1616 (7125) г., сентября 5. — Грамота великого крайовского бана Янаки подтверждающая постельнику Стойке из Вэкэрешт и жупанице Фиме, матери жупаницы Елины, имущество, оставшееся от жупаницы Елины. После их смерти все имущество остается Виерошскому монастырю.

33

1616 (7125) г. сентября 5, в Тырговиштской митрополии. — Грамота митрополита Луки подтверждающая постельнику Стойке и жупанице Фиме, матери жупаницы Елины, имущество, оставшееся от жупаницы Елины. После их смерти все имущество остается Вieroшскому монастырю.

34

1616 (7125) г. сентября 6. — Грамота великого крайовского бана Янаки, великого логофета Винтилы, бывшего великого ворника Кырсти и Ники, бывшего великого логофета, подтверждающая Грәждане, жене спәтаря Леки. виноградники в селе Кәтуне, на Питештском холме с вотчиной и крепостными.

35

1616 (7125) г. октября 2, в Брашове. — Слуджер Станчиу прощает часть вотчины Опре из Красен, за что тот должен служить ему и его жене до смерти.

36

1616 (7125) г. октября 3. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая многим вотчины в Нижних Берилештах.

37

1616 (7125) г. октября 12. — Купчая Стойки, логофета из Тәрәчен у Марии, дочери Стайки из Букова на семейство цыган.

38

1616 (7125) г. октября 21. — Грамота господаря Александра Илиаша, подтверждающая Катрине, жене вистиера Василия, вотчины с крепостными в Фрәтештах, Кәлу-гәренах, Лунджи и Шовәркуле.

39

1616 (7125) г. октября 29. — Грамота господаря Александра Илиаша, освобождающая село Костешты, принадлежавшее Бистрицкому монастырю, от всех податей и повинностей, за что оно должно работать на монастырь.

40

1616 (7125) г. октября 29, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша освобождающая село Глодул, принадлежавшее Говорскому монастырю, от работ в соляной копи Окна Маре, с тем чтобы оно работало на монастырь. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

41

1616 (7125) г. октября 30, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая попу Гине вотчины в Божоранах и Улице, а также и несколько крепостных. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

42

1616 (7125) г. октября 30. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Вифорытскому монастырю вотчину и пруда в Вәрәштах и Гургуинацах с мытом от рыбы.

43

1616 (7125) г. ноября, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая монастырю Голоте вотчину вокруг монастыря, освободив крепостных от всех податей и повинностей, с тем чтобы они сторожили монастырь от „воров“, которые уже 3—4 раза грабили монастырь.

44

1616 (7125) г. ноября 1. — Грамота господаря Александра Илиаша разрешающая Снаговскому монастырю взять десятину со всех хлебных злаков, причитающуюся с вотчины в Ступиненах.

45

1616 (7125) г. ноября 2. — Грамота господаря Александра Илиаша освобождающая постельника Вишана из Рымника от всех податей и повинностей, т. к. он состоит в дружине постельников.

46

1616 (7125) г. ноября 7, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша освобождающая село Ямник, принадлежавшее монастырю Житиану, метох монастыря Св. Павла на Афоне, от всех податей и повинностей, с тем чтобы оно было в послушании монастырю.

47

1616 (7125) г. ноября 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая монастырю Кошуна виноградники в Радоване, Плешоюле и Буковэце и вотчину на границе Смърдештецуле, возле Вэлкэнешт, с виноградниками, освободив от господарской пошлыны на вино.

48

1616 (7125) г. ноября 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша освобождающая слободу села Сатул Ноу, возле Брынчен, [от всех податей и повинностей, с обязательством сдать монастырю Дялул 100 золотых дукатов.

49

1616 (7125) г. ноября 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Драгомиру и его сыну вотчины в Смедештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

50

1616 (7125) г. ноября 29, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Матею вотчину в Рече.

51

1616 (7125) г. ноября 29, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Стойке, бывшему великому логофету, вотчину с крепостными в Верхних Стоенештах, Праховского уезда. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

52

1616 (7125) г. декабря 1. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая кушу Ципе и его шурина вистиеру Исару, зяти Антония Грама, села Хэрешты и Скровиштя.

53

1616 (7125) г. декабря 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Думитру, бывшему великому питару, вотчины с крепостными в селе Тэтаруле, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

54

1616 (7125) г. декабря 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Симей, жене стольника Строи, все села и цыган, оставленные ее мужем, по суду.

1616 (7125) г. декабря 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая вѣтафу Стойке, Иштвану и Преде, селище Котрочены, Ильфовского уезда, захваченное Михаем Храбрым.

56

1616 (7125) г. декабря 5, в Тырговиште. — Купчая Андроника у Бадола и Влада на вотчину в Ботенах.

57

1616 (7125) г. декабря 12. — Грамота великого крайовского бана Думитру подтверждающая Нике, комису из Гэвэнешт одного крепостного из Крәишан, после суда с последним.

58

1616 (7125) г. декабря 13. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Удре и Марии вотчину в селе Рошиа, а Никуле нескольких цыган.

59

1616 (7125) г. декабря 18. — Грамота господаря Александра Илиаша освобождающая постельника Фрынку из Мәничешт от всех податей и повинностей, т. к. он состоит в постельничьей группе.

60

1616 (7125) г. декабря 18. — Грамота господаря Александра Илиаша приказывающая стольникам из Бистреца дать Тисманскому монастырю половину дохода от пруда Бистрецул.

61

1616 (7125) г. декабря 18, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша освобождающая село Тисмана, принадлежавшее Тисманскому монастырю, от всех податей и повинностей, с тем чтобы стеречь монастырь, который много раз был ограблен „разбойниками“ и пандурами.

62

1616 (7125) г. декабря 19. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Нягое из Тисманы, вотчины и виноградники в Грошанах и Тәмәшештах.

63

1616 (7125) г. декабря 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая постановление, вынесенное митрополитом Лукой по разделу имущества, оставленного жупаницей Елиной своим родственникам.

64

1616 (7125) г. декабря 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая постельнику Преде и его жене Флорике, дочери Михая Храброго, села Среднюю Студину, Нижнюю Студину и Крушовул, после суда с Марулой, которая выдавала себя за дочь Михая Храброго.

65

1616 (7125) г. декабря 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая выкуп из крепостничества села Скәришора, захваченного Михаем Храбрым и освобожденное господарем Симионом. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

66

1616 (7125) г. декабря 31, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша освобождающая село Попша, около Тырговишта, принадлежавшее монастырю Дялул, от всех податей и повинностей, с тем чтобы было в послушании монастырю, а также подтверждающая ему сад, освободив от господарского налога на вино. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

67

1616 (7125) г. декабря 31, в Тырговиште — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте села, части сел, пруда, пошлину со скота в соляных копиях Гитиоара и Телега, мельницы и цыган, а также подтверждает село Маротинул, бывшее селище, освобожденное от податей, которое даст монастырю 150 золотых годовых.

68

1617 (7125) г. января 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Владу вотчину в Мэгуре и Кымпенах.

69

1617 (7125) г. января 7, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая купцу Гине вотчины в Брязе, Гургуюцах, Филипештах и цыган

70

1617 (7125) г. января 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша, подтверждающая выкуп из крепостничества селу Хомуриле, захваченному Михайлом Храбрым и освобожденному Симионом Мовилой. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

71

1617 (7125) г. января 11, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Бистрицкому монастырю село Костешты, освобождая его от всех податей и повинностей.

72

1617 (7125) г. января 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая монастырю Скитурь, вотчины в Бэнулештах и Тихулештах.

73

1617 (7125) г. января 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая наследникам (дединицам) села Вылсэнешты их вотчины, освобожденные из крепостничества жупанией Балошиной, женой питара Димы.

74

1617 (7125) г. января 21, в Тырговиште. — Данная господаря Александра Илиаша монастырю Кошуне на село Стежарул, Должского уезда.

75

1617 (7125) г. января 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая монастырю ниже города Бузэу села: Албешты на Кэлмэуце и Рэтунду, называемое и Грошеняска в Метелеу, данные бывшим великим вистьером Андронием. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

76

1617 (7125) г. января 25, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Симе, жене стольника Строи, вотчины в Плении с крепостными, по суду.

77

1617 (7125) г. января 25. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая комису Нике село Крейшаны, Мехединцкого уезда, данное Михаем Храбрым за верную службу с пролитием крови.

78

1617 (7125) г. января 27, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая нескольким вотчины в Брэтулештах, в уезде Рымникул Сэрат, Гырбове, Куратенах и Чирешову.

79

1617 (7125) г. февраля 2, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая монастырю Рынкэчиове, ведра пшеницы, возы сена, 300 кусков соли из соляной копи Окна Маре и 60 ведер вина из господарского налога на вино находящегося в городе Питешт. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

80

1617 (7125) г. февраля 10, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая попу Мане половину мельницы и вотчины в Пырскве и в Пособештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

81

1617 (7125) г. февраля 11, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая монастырю Мисле село Гряка, в уезде Влашки, по суду.

82

1617 (7125) г. февраля 16, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая, по суду, монастырю Главачиок вотчину в Петрештах на Няжлове с крепостными, данную бывшим великим спатарем Петром.

83

1617 (7125) г. февраля 17, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Кырстиану, сыну попа Бырки, вотчины в Пэкеленах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

84

1617 (7125) г. февраля 22, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая попу Григорию из Чиоторы, виноградник на Козмейской горе.

85

1617 (7125) г. марта 6, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая бывшему великому питару Думитру вотчину с крепостными в Тэтаруле, по суду.

86

1617 (7125) г. марта 6, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая монастырю на Колентие села: Балачь и Геожаны, вотчины и виноградники в Куретештах и Олтенах, мельницу и цыган, данных логофетом Даном.

87

<1617> г. марта 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая выкуп из крепостничества селу Верхняя Торсура, называемое селом Пуки в уезде Должа, захваченного Михаем Храбрым и освобожденное Раду Михней.

88

1617 (7125) г. марта 10. — Купчая питара Алдимира у Станислава, брата постельника Якова на вотчину в Мэтешештах.

89

1617 (7125) г. марта 15. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая монастырю Козии села: Кушмирул и Пристолул, данные жупаницей Марией, матерью клучера Раду Флореску.

90

1617 (7125) г. марта 15. — Купчая спэтаря Влада у жупаницы Марии на вотчину с крепостными в Пояне.

91

1617 (7125) г. марта 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая комису Бузинке вотчину с крепостными в Майе, данную Раду Шербаном за верную службу с пролитием крови. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

92

<1617> г. марта 22. — Данная бывшего великого постельника Станы и постельника Стойки из Вэкэрешт на семейство цыган Изворанскому монастырю.

93

1617 (7125) г. апреля 2. — Грамота господаря Александра Илиаша разрешающая монастырю Стеле в Тырговиште, устроить слободку выше Тырговиште, на Северине, освободив от всех податей и повинностей.

94

1617 (7125) г. апреля 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша разрешающая монастырю вистиера Андрония из Бузэу устроить слободку в селах: Албештах и Максине, освободив от всех податей и повинностей.

95

1617 (7125) г. апреля 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая выкуп из крепостничества селу Бырка, в уезде Должа, захваченному Михаилом Храбрым и освобожденному Раду Михней.

96

1617 (7125) г. апреля 15. — Купчая логофета Хризиды у бана Хамзы и жены его Капли на цыган.

97

1617 (7125) г. апреля 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая монастырю Козии село Кэлимэнешты, освободив от всех податей и повинностей.

98

1617 (7125) г. апреля 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Чернике, бывшему великому ворнику села: Анишишул с местом соляной копи и с доходом от соли, Клячаны и вотчину в Шираиу.

99

1617 (7125) г. апреля 23. — Грамота логофета Хризи, крайовского исправника, подтверждающая монастырю Житиане одного крепостного из Ямника, после суда с последним.

100

1617 (7125) г. апреля 26. — Грамота валашского митрополита Луки подтверждающая показание игумена Дионисия из монастыря Менедик относительно дарственной, составленной монахом Каливитом Чиоланскому монастырю.

101

1617 (7125) г. апреля 29. — Грамота господаря Александра Илиаша приказывающая игумену Чиоланского монастыря Василию отказаться от вотчины в Кындештах, данной монахом Каливитом его племяннику Раду.

102

1617 (7125) г. апреля 30. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая логофету Нану из Сурдешт и логофету Аврааму из Крәкан, вотчины в Гоницах на Кәлмәуе и в Малом Батоге. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

103

1617 (7125) г. мая 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая выкуп из крепостничества Буюку из Сәкуян. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

104

1617 (7125) г. мая 2, в Тырговиште. — Тудор сын логофета Марко из Тополовен и питар Думитру делят свои вотчины: Тудор берет вотчину в Бонцештах, а Думитру село Тәтарул.

105

1617 (7125) г. мая 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая логофету Степану, его сыну и Нягое, сыну попа Черники, вотчины в Сәкуянах и побратание между ними. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

106

<1617> г. мая 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая выкуп из крепостничества селу Бәдуляса, Телеорманского уезда.

107

1617 (7125) г. мая 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая монастырю Стәнешт село Валены между Дрәганы, половину села Рунку с крепостными и цыганами, данными жупаницей Някшей, дочерью постельника Раду из Отетелиша.

108

1617 (7125) г. мая 10. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Адаму, сыну Войки, вотчину в Кәзәнештах, по суду.

109

1617 (7125) г. мая 20. — Грамота господаря Александра Илиаша приказывающая бывшему великому армашу Георгию, не вмешиваться в дела вотчины Драгомира из Бору.

110

1617 (7125) г. мая 20. — Грамота великого крайовского бана Думитру подтверждающая Житианскому монастырю данную монаха Макария.

111

1617 (7125) г. мая 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Раду и Параскиве, племянникам Драгомира, вотчину в Тамбурештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

112

1617 (7125) г. мая 21. — Драгомир сын Злата из Боры с женой Керой освобождает от крепостничества несколько человек из Тамбурешт с условием, чтобы они заботились о них до их смерти.

113

1617 (7125) г. мая 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Марку, его жене Войне и Стану вотчину в Негряске.

114

1617 (7125) г. мая 28. — Купчая жупаницы Кяжны, жены ворника у Строи, сына Кэптариу, на вотчину в Мэрэчинах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

115

1617 (7125) г. мая 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая выкуп из крепостничества половине села Гоставаца, захваченного Михаем Храбрым. Жители села выкупились у постельника Преды.

116

<1617> г. мая 31. — Грамота валашского митрополита Луки приказывающая несколькими смежным (меджиашам) разобрать причину неладов между Чиоланским монастырем и несколькими смежными из-за вотчины, оставленной монахом Каливитом.

117

1617 (7125) г. июня 1, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая великому пахарнику Мырзе вотчины в Берилештах с крепостными, купленными во время голода.

118

1617 (7125) г. июня 1, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая великому пахарнику Мырзе село Поенары, купленное во время большого голода и освобожденное от подати на три года.

119

1617 (7125) г. июня 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Стану из Дэнешт вотчину и виноградники в Фыстычах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

120

1617 (7125) г. июня 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша освобождающая от господской подати от вина села: Ореховицу и Болбошаны Мехединцкого уезда, принадлежавшие Митрополии из Тырговишти. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

121

1617 (7125) г. июня 8. — Митрополит Лука выносит решение, чтобы монастырь Житианул владел одной частью имущества жупаницы Станки, а Драгомир и Барбу двумя частями.

122

1617 (7125) г. июня 11. — Купчая нескольких смежных у Анки и Марии, дочерей Чалапия, логофета из Меришан, на их вотчину в Стрымбе.

123

1617 (7125) г. июня 12. — Грамота господара Александра Илиаша освобождающая несколько человек из Кырстиенешт от всех податей и повинностей, с тем чтобы они были в послушании монастырю Рынкэциога. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

124

1617 (7125) г. июня 12. — Купчая епископа Дионисия у Драгу из Виишор на одного цыгана.

125

1617 (7125) г. июня 13. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая выкуп из крепостничества Данилы из Приборан, в уезде Муцела у Котменского монастыря за деньги и скот, а также подтверждает виноградники на горах Голготы и Воймэня. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

126

1617 (7125) г. июня 13. — Грамота господара Александра Илиаша приказывающая нескольким смежным расследовать, действительно ли некоторые крепостные из Слэвен принадлежат Преде или же монастырю Главачиок.

127

1617 (7125) г. июня 15, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая изворанскому монастырю вотчины с крепостными, виноградники, мельницы и цыган.

128

1617 (7125) г. июня 16, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Станчиу вотчины в Сибичеу, купленные за аспры и скот. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

129

1617 (7125) г. июня 17, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая монастырю Панаягия села, части сел и цыган, данных баном Удрей.

130

1617 (7125) г. июня 18, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая монастырю около города Бузэу брод на мельницу в реке Бузэу.

131

1617 (7125) г. июня 20, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая постельнику Илье вотчину в Сэкуянах.

132

1617 (7125) г. июля 15. — Данная Докии женой вистиера на села, части сел и цыган монастырю Стрымбе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

133

1617 (7125) г. июля 16, в Бузэу. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Оанче и его сыновьям вотчины в Кепэцынештах, в уезде Бузэу. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

134

1617 (7125) г. июля 25, в военном лагере на берегу Путны. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Константину Челебиулу село Обидицы, Яломицкого уезда, проданное господарем, когда он был с войском в Молдавии. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

135

1617 (7125) г. августа 12. — Купчая монаха Лупу из Джиуржиц у Балана и его шурина Стойки, сына Мили, на вотчину в Бырке.

136

1617 (7125) г. — 16. — Бывший великий логофет Стойка и великий пахарник Лупу выносят решение в связи с тяжбой, возникшей между Рэдуцем из Стынгачи и Михаем из Коцофен из-за села Стынгача и селища Гоештов.

137

1617 (7125) г. августа 28. — Купчая Стана и Войки у Муши и Флоари, дочери Даны, на вотчину в Бэлтенах.

138

1617 (7126) г. сентября. — Анка, жена питара Комана, приносит показание в том, что вотчина в Урекештах принадлежит ее сыну Параскиве.

139

1617 (7126) г. сентября 1. — Валашский митрополит Лука приносит показание в том, что постельник Драгомир дал Радославу из Дэрмэнешт вотчину в Врэнештах.

140

1617 (7126) г. сентября 14. — Купчая Иона у его дяди Казана из Мэрджилен на вотчину.

141

1617 (7126) г. октября 9. — Купчая диакона Данчу у питара Спинчо на мельницу.

142

1617 (7126) г. октября 13, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Котмянскому монастырю вотчину в Станчештах, около Питешт, по суду.

143

1617 (7126) г. октября 14. — Бельчиу из Пояны, Яломицкого уезда и его жена обмениваются с Троицким монастырем вотчинами, отдав вотчину с крепостными в Зэблэнах и взяв другую в Пояне.

144

1617 (7126) г. октября 20, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Марину, сыну Бобы из Крецулешт, вотчину в Метэсарах, данную его дядей, армашем Шербаном. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

145

1617 (7126) г. октября 23. — Грамота господаря Александра Илиаша разрешающая Харитону, игумену монастыря Главачиока, владение крепостными из села Чернотешты.

146

1617 (7126) г. октября 26. — Логофет Параскива дает повару (сокачиу) Барбу вотчину в Роате, взамен Барбу будет ему служить до тех пор пока не выслужит 3200 аспров.

147

1617 (7126) г. декабря 8. — Село Кэртожаны производит выкуп из крепостничества у постельника Пары, его жены и свекрови, дав деньги и вотчину. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

148

1617 (7126) г. декабря 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Стэниле, Драгомиру и Лупу виноградники и вотчины в Мэгуре и Вэлтуренах, купленные за аспры и скот, а также подтверждает Драгомиру и Лупу из Унгурей выкуп из крепостничества от Брату из Липии.

149

1617 (7126) г. декабря 14. — Армаш Параскива из Бэлен производит побратание своего сына Ангела и его двоюродного брата армаша Ивашко на вотчину из Пуцкова и виноградник на Коасте.

150

1617 (7126) г. декабря 23. — Грамота митрополита Луки подтверждающая монастырю Голготе вотчину, данную Анкой, женой Оанчи.

151

1617 (7126) г. декабря 27. — Грамота господаря Александра Илиаша приказывающая Диме из Пэпен вернуть армашу Хамзе и его брату Коману вотчину из Кэзэнешт, купленную ими.

152

1618 (7126) г. января 7. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Бузевскому епископу Ефрему право на епископский суд в уезде Сэкуян.

153

1618 (7126) г. января 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая монастырю Кошуне по суду, село Сэкуюл и селище Букуви-чиорул, данные жупаницей Славной и ее дочерью Станкой.

154

1618 (7126) г. января 11. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Арджешскому монастырю двух крепостных из Прэвэлен, сыновей одного крепостного, который убежал из монастырского села.

155

1618 (7126) г. января 12. — Купчая Опри и его брата Моша из Цыгою у Мушата из Цыгании на половину мельничного колеса и вотчину в поле.

156

1618 (7126) г. января 12. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая логофету Пырву крепостного из села Гушац, по суду.

157

1618 (7126) г. января 15, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая сапожнику Хыре из города Бузэу, виноградники на Сэсенской горе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

158

1618 (7126) г. января 15, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая логофету Лепэдату вотчины в селе Орлэндештах, на Яломице.

159

1618 (7126) г. января 18, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая выкуп из крепостничества селу Кыртожанам от постельника Пары и его жены. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

160

1618 (7126) г. января 20, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Станчиу вотчину в Благодештах, купленную за аспры и скот. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

161

1618 (7126) г. января 24. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая бывшему великому армашу Георгиу вотчину в Кышчиореле.

162

1618 (7126) г. января 28. — Грамота господара Александра Илиаша с приказанием: шести боярам расследовать, действительно-ли Мэкриньянская вотчина принадлежит портару Михая. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

163

1618 (7126) г. февраля 5, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Мане, сыну Станки, вотчины в Липии и Унгурейях.

164

1618 (7126) г. февраля 6. — Грамота великого крайовского бана Димитрия, подтверждающая монастырю Житиану цыганского ребенка.

165

1618 (7126) г. февраля 7. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая логофету Пырву вотчину в селе Ветэшештах, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

166

1618 (7126) г. февраля 10, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая монастырю Стрымбе вотчину в Мурджештах, купленную за скот и шерсть. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

167

1618 (7126) г. февраля 12. — Грамота Бузевского епископа Ефрема подтверждающая Чиоланскому монастырю, по суду, вотчину в Кындештах, данную монахом Калевитом.

168

1618 (7126) г. (позднее 12 февраля). — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Чиоланскому монастырю, по суду, вотчину в Кындештах, данную монахом Калэзитом.

169

1618 (7126) г. февраля 14, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Брану вотчину в Кылчештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

170

1618 (7126) г. февраля 25, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая бывшему великому постельщику Янаке вотчину с крепостными в Чэтэцэле, Яломицкого уезда. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

171

1618 (7126) г. февраля 27, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Кынде и Ранготе из Боцештах и Петру из Добрештах несколько вотчин, т. к. они потеряли свои грамоты в то время, когда пришли в Валахию венгры. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

172

1618 (7126) г. февраля 27, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Стану Бузиле вотчины и виноградники в Тэлэшештах, Бэлештах и Тэмэшештах.

173

<1618> г. марта 2, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая ветафу Стойке, сыновьям и дочерям его, вотчины в Мэчештах, потому что они потеряли свои грамоты из-за нашествия турок и татар.

174

1618 (7126) г. марта 9, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая кэтарину (кочному вояче) Ефимию, кэлэрашу Войславу и его брату Мане вотчины в Доброэи. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

175

1618 (7126) г. марта 20, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Бырке вотчину в Голештах, по суду.

176

1618 (7126) г. марта 22. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Няге, второму комису и Никуле, сыну постельника Никулы из Кэзэнешт, вотчину в Огрэзенах.

177

1618 (7126) г. марта 26, в Тырговиште. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая Раду вотчины в Сягозе и Чиояне.

178

1618 (7126) г. апреля 1. — Грамота господара Александра Илиаша подтверждающая монастырю Кошуне нескольких цыган, данных клучером Пырву.

179

1618 (7126) г. апреля 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Нану вотчины в Штирбештах и Поенарах, купленных за аспры и скот.

180

1618 (7126) г. апреля 3. — Свидетельство магистрата Нягое и всех горожан в том, что монастырь Банулуй в Бузэу купил место под виноградник.

181

1618 (7126) г. апреля 12, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Чиокине виноградники и вотчины в Негованах, купленные за аспры и скот. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

182

1618 (7126) г. апреля 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая побратание между Мушатом, Нягу и Мэйканом на вотчину в Модрузештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

183

1618 (7126) г. апреля 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Брату и другим вотчины в Телештах, захваченные логофетом Станом из Поеницы.

184

1618 (7126) г. апреля 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Кырсте, сыну Бути из Добрешт, вотчину в Добрештах, купленную логофетом Станом, из Поеницы, когда Кырстя был рабом у татар.

185

1618 (7126) г. апреля 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Котмянскому монастырю вотчину в Стэнчештах, около Питешт, по суду.

186

1618 (7126) г. апреля 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Владу из Тигвен вотчины, купленные за аспры, скот, вино и дом, а также подтверждает его выкуп у Арджеского монастыря, в вотчине которого он кормился.

187

1618 (7126) г. апреля 17. — Решение 24 бояр и смежных насчет того, что Грэгдане, жене спэтаря Леки может принадлежать 3 части вотчины в Леорденах, называемой и Фурдуюшт, а логофету Оанче — одна часть.

188

1618 (7126) г. апреля 18, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Драготе из Поточен вотчины и виноградники в Зорештах.

189

1618 (7126) г. апреля 20. — Стольник Горган и пахарник Матей — устанавливают границы села Мармуриле.

190

1618 (7126) г. апреля 20. — Данная ворничасы Марии Митрополии на село Извораны Мехединцкого уезда.

191

1618 (7126) г. апреля 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Фрэиле вотчины с мельницами, виноградники и крепостного из Дрэготешт, Дәнеишт, Черна и Ровинарь, а также подтверждает ему одного цыгана. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

192

1618 (7126) г. апреля 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая выкуп из крепостничества Мили и Нениу с их родственниками от спэтара Стойки и постельника Драгомира из Чептуреле и подтверждает им вотчины.

193

1618 (7126) г. апреля 28. — Грамота господаря Александра Илиаша, подтверждающая Драгомиру из Бору крепостного из Тымбурешт, после суда с ним.

194

1618 (7126) г. апреля 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая логофету Думитру из Дудешт вотчину в Чумернике и одного цыгана. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

195

1618 (7126) г. апреля 29, в Тырговиште. — Данная господаря Александра Илиаша шифариу (повару) Манолаки, у которого он крестил ребенка и его сыновьям, на виноградники на горе Тырговишти которые он освобождает от господарской пошлины на вино и от всех податей.

196

1618 (7126) г. апреля 29, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Някшу, Нейку и Раду из Расы вотчину в Расе, отдающую крестьянами из тех мест в уплату штрафа.

197

1618 (7126) г. апреля 30, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Раду и Штефу из Столожан вотчины в Телештах, Столожанах и Галопаре — части вотчин были взяты для уплаты дани. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

198

1618 (7126) г. мая 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая Михайлу, сыну Дуки, вотчины в Олтенах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

199

<1618 г. в период до 10-го мая>. — Ялина, дочь Бырки из Кожешт и ее муж Георгий — продают вотчину в Бэлтенах и одного крепостного.

200

1618 (7126) г. мая 10. — Купчая великого армаша Думитрашки и его жены Александры на вотчину с крепостными в Бэлтенах у Деспины, дочери Бырки из Кожешт и ее мужа Марко за аспры и трех цыган.

201

1618 (7126) г. мая 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Александра Илиаша подтверждающая монастырю Аниноасе виноградники на горе Тохан и вотчину в Прошке. данные господарыней Нягы и монахом Штефаном.

202

1618 (7126) г. июня 2. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая жупаницам Стане и Някше вотчину в Войнештах, по суду.

203

1618 (7126) г. июня 7. — Митрополит Дука, Преда из Михэешт и служер Преда из Гречь производят обмен цыганами.

204

1618 (7126) г. июня 14. — Валашские бояре подтверждают логофету Раду село Кучол, где была паланка Гергицы, данное Раду Шербаном за верную службу в чужих краях.

205

<1618 г. августа — 1620 г. июля>. — Данная господаря Гаврилы Мовилы служеру Ионе на село Стрехаю, приказывая крепостным подчиняться.

206

1618 (7126) г. августа 5. — Купчая питара Алдимира у попа Станчиу, Моша из Мэтэшешт и Фиеры из Цандэрей на вотчину в Мэтэшештах.

207

1618 (7126) г. августа 11, в Бучуменах. — Купчая логофета Стойки у Марии, дочери постельника Стайки из Букова с дочерьми и зятьями, на несколько цыган.

208

1618 (7126) г. августа 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая село Ливезены, Дымбовецкого уезда, принадлежащей Нучетскому монастырю, от всех податей и повинностей, с обязательством платить господарскую пошлину от вина на Тополовенской горе. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

209

1618 (7126) г. августа 25. — Данная постельника Някшы из Комишаны и его жены Няги армашу Думитрашке на часть села Бэлтен взамен одной части Кожешт.

210

1618 (7126) г. августа 25. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая логофету Раду село Кучул, где была паланка Гергицы, данная господарем Раду Шербаном.

211

1618 (7126) г. августа 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Мисле село Гряка, в уезде Влашки, с прудом, отнятым у монастыря, господарем Раду Шербаном.

212

1618 (7126) г. августа 29, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая постельнику Ненчу одного цыгана, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

213

1618 (7127) г. сентября 3. — Купчая армаша Думитрашкии его жены Александры у Пэтру и его жены на вотчину с крепостным в Бэлтенах.

214

1618 (7127) г. сентября 6. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы приказывающая некоторым боярам расследовать, действительно-ли село Бэдешгы принадлежало господарской церкви в Кымпулунге и было отобрано стольником Бадей.

215

1618 (7127) г. <сентября—октября> 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Станчу вотчины в Руденах.]

216

1618 (7127) г. сентября 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая логофету Раду село Кучул, называемое паланкой Гергицы, данное господарем Раду Шербаном.

217

1618 (7127) г. сентября 10, в Тырговиште.] — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Рынкачиову 270 кусков соли в Окне Маре, 60 ведер вина от господарской пошлыны от вина из города Питешт, 3 воза сена и 3 ведра пшеницы. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

218

1618 (7127) г. сентября 10, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте пошлыну со скота из копей Гитиора и Телега, из-за чего был суд с крепостными из села Анинишул, господарская и боярская пошлыны от вина в селе Лупенах, 3 мельничных колеса в Бухаресте возле бани. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

219

1618 (7127) г. сентября 11. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая от податей всех чужих людей и мастеров с мельниц из села Кучула, паланки Гергицы, принадлежащей логофету Раду.

220

1618 (7127) г. сентября 15. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая раздел имущества, оставленного баном Водой и его женой Великой между их племянниками, после суда между ними.

221

1618 (7127) г. сентября 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая комису Бузинке вотчину в Майе, данную господарем Раду Шербаном за верную службу с пролитием крови. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

222

1618 (7127) г. сентября 21, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая бывшему великому армашу Георгию с его братьями и сыновьями несколько крепостных в Благодештах, после суда с последними.

223

1618 (7127) г. октября 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Драгомиру вотчины в Юбанештах, Кырмештах и Преутештах, одну часть, купленную во время ужасного голода, а другую — приобретенную посредством побратания.

224

1618 (7127) г. октября 10, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая великому ворнику Ивашко вотчины в Бакалах, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

225

1618 (7127) г. октября 13. — 12 бояр выносят решение в связи с тяжбой, имевшей место между великим пахарником Еладом с его двоюродными братьями Строе и Думитру из-за их вотчины в Стоенештах.

226

1618 (7127) г. октября 18. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы дает право Калоте из Унгийн взять обратно от Доброты Печи 1200 аспров, которые взяли как хатам (штраф) банские судья.

227

1618 (7127) г. октября 18, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Гирешскому монастырю, по суду, третью часть мельницы в Питештах, данную ворником Ивашкой. Указывается, что монастыри не имеют права продавать монастырские вотчины.

228

1618 (7127) г. октября 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая второму комису Думитрашке цыганку, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

229

1618 (7127) г. октября 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Удре с его братьями и сыновьями вотчину с крепостными в Изворах, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

230

1618 (7127) г. октября 22. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая армашу Мирче из Фратоштицы, вотчину с крепостными в Фратоштице, купленную за аспры, скот, вино и злаки.

231

1618 (7127) г. октября 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Строе и его братьям Митре и постельнику Думитру села Грэдеште, возле Олта с Заноагой Вырыции и части Стоенешт, а также и цыган, по суду.

232

1618 (7127) г. октября 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая великому пахарнику Владу вотчину с крепостными в Стоенештах, по суду.

233

1618 (7127) г. октября 26, в Тырговиште. — Купчая сел Дреготешт, Мирчешт, Смедешт и Уркэнешт у господаря Гаврилы Мовилы на господскую вотчину Мочешть с горой и виноградниками, кроме вилладиков великого баба Янаке.

234

1618 (7127) г. октября [27, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Брие и его жене Владе, спасшимся от рабства, вотчину в селище Чиолэнештах.

235

1618 (7127) г. октября 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая смежным из Драготешт бывшую господарскую вотчину в Мочештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

236

1618 (7127) г. ноября 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю в Кымпулунге село Бэдешты, после многих судов

237

1618 (7127) г. ноября 25. — Купчая постельника Данчиу из Дойчешт и логофета Раду у нескольких смежных на вотчину в Строештах.

238

1618 (7127) г. ноября 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Фэту из Питешт крепостного в Изворенах со всей его дельницей, купленного за аспры и скот. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

239

1618 (7127) г. ноября 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте село Лупешты, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

240

1618 (7127) г. ноября 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Станке, Деспе и Марии, дочерям Ивана Кукуята из города Питешты, крепостного в Изворанах с его дельницей, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

241

1618 (7127) г. <раньше 30 ноября>. — Приказ к 24 боярам с тем чтобы расследовать, купил ли действительно Стан из Поеницы вотчину в Добрештах.

242

1618 (7127) г. декабря. — Лепедат и Стан побратались [вотчинами в Мошештах и Серэцеле.

243

1618 (7127) г. декабря 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Кутлумузе, что на Афоне, села, пруды и виноградники с господарской и боярской пошрины от вина.

244

1618 (7127) г. декабря 11. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Вифорыте пруды в Гургуяце и Вөрештах без вмешательства стольников мытников.

245

1618 (7127) г. декабря 16, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая купцу Георгию виноградники и вотчину в селе Кэлинештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

246

1618 (7127) г. декабря 17, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая купцу Станчу вотчины и виноградники в Вернештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

247

1618 (7127) г. декабря 17, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы освобождающая от всех податей и повинностей чужемцев и мошненов в селе Максине, принадлежащем монастырю в Бузеу с тем чтобы они подчинялись монастырю

248

1618 (7127) г. декабря 21, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Нягу из Нгоешт и его сыну Михаю из Тыргшора вотчины в Зелетине и Верхнем Бляжоуле и цыган.

249

1618 (7127) г. декабря 21. — Приказ господара Гаврилы Мовилы Яне оставить в покое цыганку цыгана Петру Клокочниовского монастыря.

250

1618 (7127) г. декабря 27, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Аягелу вотчину в Грошанях. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

251

1618 (7127) г. декабря 28. — Приказ господара Гаврилы Мовилы Драгомиру из Стоенешт и Раду из Кырстиенешт выбрать селища в Селэтруке, принадлежавшие логофету Пырву.

252

1618 (7127) г. декабря 30, в Тырговиште. — Грамота Гаврилы Мовилы подтверждающая бывшему великому ворнику Чернике несколько цыган. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

253

<1618 г. декабря 31>. — Данная постельника Раду, его сестры Брэндуши и его племянника Маноле Тисманскому монастырю, на село Влэдая в обмен села Добри, данного спэтарем Лупу.

254

1619 (7127) г. января, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Хамзе, сыну Вадислава, село Бездина и вотчину с крепостными в Урзичи, по суду, с тем, чтобы Станка, жена постельника Барбу, владела бы селами Тыргул Джилортулуй, Могошаны и Выртопул.

255

1619 (7127) г. <января — апреля>. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Стану и жене его Добре вотчины и виноградники в Верхнем Чирешовуле и в Турии.

256

1619 (7127) г. января 4, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Бале и Братуиле вотчины в Поенах, купленные за аспры и скот

257

1619 (7127) г. января 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Троицкому монастырю вотчину в Бенулештах, данную Зотой. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

258

1619 (7127) г. января 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Бистрицкому монастырю село Костешты, освобождающее от всех податей и повинностей. Село было куплено Михаилом Храбрым на жалование ратных людей и дано монастырю. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

259

1619 (7127) г. января 8. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая село Калмаешты, принадлежащее монастырю Ковья, от всех податей и повинностей, с тем чтобы поправили монастырскую дорогу.

260

1619 (7127) г. января 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая село Тисману Тисманского монастыря от всех податей и повинностей с тем чтобы оно охраняло монастырь от „воров“ и пандуров.

261

1619 (7127) г. января 11. — Приказ господаря Гаврилы Мовилы стольникам из Дину выдать Виерошскому монастырю половину доходов с пруда в Урыцах.

262

1619 (7127) г. января 11. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Троицкому монастырю пошлину на подводы с солью из копии Телега, по суду.

263

1619 (7127) г. января 12. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая диакону Димитру, сыну логота Иона из Тырговишта, вотчину в Спатнице.

264

1619 (7127) г. января 12. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая село Синешты, принадлежащее монастырю Мисля от всех податей и повинностей с тем чтобы оно работало на монастырь.

265

1619 (7127) г. января 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая выкуп из крепостничества селу Чиоланешты, проданному ветафом Баломиром, во времена Михая Храброго. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

266

1619 (7127) г. января 16. — Купчая Сафы Фату у его дяди Раду на мельничное колесо в селе Вернештах.

267

1619 (7127) г. января 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Стану вотчину в Пупезенах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

[268]

1619 (7127) г. января 17. — Грамота великого Крайовского бана Янаки подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте вотчины с крепостными в селе Ходопены, данные жупаницей Вилаей. Дан приказ крепостным слушаться монахов.

269

<1619 г. января 17>. — Купчая <великого бана Янаки> на вотчину с крепостными в Буештах.

270

1619 (7127) г. января 18. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая выкуп из крепостничества селу Арпадя, по суду.

271

1619 (7127) г. января 18, в Тырговиште. — Четверо бояр вносят решение в связи с тяжбой между племянниками бана Воды и его женой Велики из за раздела имущества, оставленного последними.

272

1619 (7127) г. января 20. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Барбу и его жене Няге вотчину в Роате, данную логофетом Параскива за службу. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

273

1619 (7127) г. января 21. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы уполномачивающая Стефана и Радугу созвать крепостных, находящихся в селе Лэкустенах, во время закона Михаила Храброго, а также и сбежавших цыган.

274

1619 (7127) г. января 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Кырсте вотчины в Сурдештах, Вырлицах и Нижних Кэлэпозах, а Мартину вотчины в Сурдештах.

275

1619 (7127) г. января 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая попу Драгомиру и Мушату из Шипарь с его дружиной, вотчину в Препэдицах.

276

1619 (7127) г. января 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Кошуне виноградники в Смэрдэште, Плешое, Радовануле и Буковце, освободив от господарского налога на вино, перперов и „поклона“.

277

1619 (7127) г. января 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая выкуп из крепостничества селу Гэджены из уезда Сак, захваченному Михаем Храбрым.

278

1619 (7127) г. января 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Станешт половину Бистрицкого пруда. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

279

1619 (7127) г. февраля 2. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая село Аниноаса от всех податей и повиностей с тем, чтобы оно работало на Митрополию.

280

1619 (7127) г. февраля 3, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая логофету Кырстиану и его брату Думитру из Кэлдэрушан вотчину в Джамэне, по суду.

281

1619 (7127) г. февраля 4. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Троицкому монастырю село Ходопены, приказав крепостным подчиняться монахам.

282

1619 (7127) г. февраля 9, в Тырговиште. — Купчая великого ворника Ивашки, великого логофета Папы, великого спетаря Михи, второго логофета Параскивы у великого пахарника Влада на половину сел Максина и Негри, которые они дают монастырю из Бузева.

283

1619 (7127) г. февраля 10, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Добрину вотчины в Кындештах и Кэрломэнештах, по суду.

284

1619 (7127) г. февраля 11, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Лепе вотчину в Нижней Студине. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

285

1619 (7127) г. февраля 12, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Стэниле из Каковы вотчины с крепостными в Какове, виноградники, селище и двух крепостных из Бырзешт.

286

1619 (7127) г. февраля 13, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Стрымбе вотчины в Изворуле и Мурджештах, купленные за аспры и скот во времена большого голода.

287

1619 (7127) г. февраля 20, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая многим вотчины и виноградники в Гомоештах, гору Липия, Кукутены, Бэлишоара, горы Флочешты и Мочешты, потому что потерялись грамоты, когда ляхи с войском заняли всю местность до Бузеу.

288

1619 (7127) г. февраля 20. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Мисля вотчину в селе Стелнике, по суду.

289

1619 (7127) г. февраля 25, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Више, Думбраве и Неделе, дочерям Опри из Кряцы, вотчины в Кряце, Томшанах и Шербанештах, по суду.

290

1619 (7127) г. марта 1, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение из крепостничества селу Груюл, выкупленному у великого служера Преда и его жены Флорики, дочери Михая Храброго.

291

1619 (7127) г. марта 4. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая от всех податей и повинностей постельника Фрынка из Мэнешт, потому что служит в дружине постельников.

292

1619 (7127) г. марта 9. — Купчая диакоа Данчиу у Спинчиу и его сыновей на 2 мельничных колеса.

293

1619 (7127) г. марта 15. — Данная великого служера Преда — Преде из Михэешт на цыганку вместо той, которую он был ему должен.

294

1619 (7127) г. марта 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая от всех податей и повинностей село Добрушешты Ильфовского уезда, принадлежащее Сиаговскому монастырю с тем, чтобы жители села работали на монастырь. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

295

1619 (7127) г. марта 24, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая бывшего великого ворника Чернику от всех служб для страны, т. к. он состарился, а также освобождает от всех податей и повинностей села: Сэкуяны и Брэнешты и два монастыря, построенные им и его женой Кяжной.

296

1619 (7127) г. апреля 1. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Тисманскому монастырю село Корзь с правом монастыря на подать и ведра, застави крепостных работать.

297

<1619> г. апреля 2. — Тисманский монастырь обменивается с Браилой цыганами: дает двух цыган взамен четырех цыганок.

298

1619 (7127) г. апреля 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Стойке Рошу и его жене Мике вотчину в Дрэджештах.

299

1619 (7127) г. апреля 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте половину села Ходопены данного жупаницей Вилаей. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

300

1619 (7127) г. апреля 6. — Грамота магистрата Винтилы и 12 советников из Тырговиште подтверждающая Коману и его брату Ду митру вотчину с крепостными, виноградники и фруктовые сады в Сэтеках.

301

1619 (7127) г. апреля 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Станиславу, попу Одре и Михэиу вотчины в Токсобештах и Миховенах, купленные за аспры и скот.

302

1619 (7127) г. апреля 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Вieroшскому монастырю, по суду, села: Визрош и Мэрэченины, данные ворником Ивашком и клучером Албу.

303

1619 (7127) г. апреля 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая логофету Пырву и его брату Радутчины с крепостными в Бэбенах и Стойченах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

304

1619 (7127) г. апреля 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Кошуне село Радованул, после суда с крепостными.

305

1619 (7127) г. апреля 18, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение из крепостничества селу Берешты, освобожденному служером Станчиу, возвратившимся из немецкой земли.

306

1619 (7127) г. апреля 18. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Диду из Херешт вотчину, купленную за аспры и скот.

307

1619 (7127) г. апреля 18. — Купчая великого ворника Ивашка у постельника Бади на вотчину в Бэленах и брод для мельницы.

308

1619 (7127) г. апреля 19, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая великому ворнику Ивашке вотчину в Бэленах и брод — для мельницы. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

309

1619 (7127) г. апреля 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Рате и Мане вотчину в Боарах, по суду.

310

1619 (7127) г. апреля 21, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая выкуп из крепостничества селу Крайовица, от монастыря Кошуни. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

311

1619 (7127) г. апреля 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая портному Радутчины в Бэлцацах.

312

1619 (7127) г. апрелѣ 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Стэнэшт господарский налог от вина на горе Добруша, в уезде Вылча. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

313

1619 (7127) г. апреля 23. — Грамота магистрата Думитру с 12 советниками в Бухаресте подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте участок цирюльника Добришана.

314

«1619 г. после 23-го апреля». — Магистрат Думитру с 12 советниками приносят показание в том, что владыка Пафомий купил виноградник и место под мельницу до того как его зарезали татары.

315

1619 (7127) г. апреля 25. — Жена Панаиота, Няга свидетельствует, что [ее муж дал Яне вотчину и мельницы] в Ярославештах.

316

1619 (7127) г. апреля 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая многим вотчины в Алексенах, Чернядии и Курпенах, [купленные за аспры и скот.

317

1619 (7127) г. апреля 26, в Тырговиште. — Купчая монастыря Житиану у Ярмы, дочери Кырсти и Ильи Пэшареула, на цыган.

318

1619 (7127) г. апреля 27. — Купчая Доробанцу, его брата Матея и Думитру у Стана из Дырзы на вотчину в Фынтынах.

319

1619 (7127) г. апреля 28. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Житиане семейство цыган.

320

1619 (7127) г. апреля 28. — Грамота митрополита Луки подтверждающая [Тисманскому монастырю село Корзы, данное служером Ионом.

321

1619 (7127) г. мая 4, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая Нягу Бухучь из Албешт и Игнату вотчины в Вернештах.

322

1619 (7127) г. «после 4 мая — августа», в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая логофету Раду [село Кучул, называемое паланкой Гергицы, данное ему господарем Раду Шербаном] за верную службу в чужих краях.

323

1619 (7127) г. мая 8. — Грамота [господаря Гаврилы Мовилы разрешающая Арджешскому монастырю вернуть сбежавших крепостных в их села.

324

1619 (7127) г. мая 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая клучеру Георгию вотчины [и виноградники в Флокошанах и Мэрджештах.

325

1619 (7127) г. мая 8. — Купчая постельника [Гиуне и вистиера Яне у постельника Преды на село Скурта.

326

1619 (7127) г. мая 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая пахарнику Стайке вотчину в Чептуриле. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

327

1619 (7127) г. мая 9. — Господарь Гаврил Мовила, посылает господарского слугу Влада с тем, чтобы заставить село Корбы работать на Арджешский монастырь и бить крепостных, напавших на игумена.

328

1619 (7127) г. мая 11, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, освобождающая село Драновецы, Романацкого уезда, принадлежащее монастырю Стэнешт от всех податей и повинностей; а также освобождаются все чужемцы которые поселятся в этом селе, с обязательством выплатить монастырю 100 золотых дукатов в год.

329

1619 (7127) г. мая 12, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Станчиу, сыну Саркиза вотчину и виноградник в Божоранах, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

330

1619 (7127) г. мая 13, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Барбу и его жене Няге вотчину в Мирчештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

331

1619 (7127) г. мая 18. — Антоний, Иорга и Янаке освобождают Бэнчилу и его сыновей из крепостничества.

332

1619 (7127) г. мая 18, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая Владу, Мартину и Раду вотчину в Шербанештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

333

1619 (7127) г. мая 21. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая освобождение из крепостничества Бэнчиле и его сыновьям, прощенным Антонием, Иоргой и Янаке.

334

1619 (7127) г. мая 26, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая Раду с его сыновьями и Дрегою вотчины в Шербанештах, Улмулече Жугэстрей и Леурзе.

335

1619 (7127) г. мая 28, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая Иорге вотчины и виноградники в Дедулештах ввиду того что во время вторжения ляхов в Бузеу он затерял свои грамоты.

336

1619 (7127) г. мая 30. — Грамота великого крайовского бана Янаке подтверждающая монастырю Кошуне нескольких крепостных из села Радоваула, после суда с последними.

337

1619 (7127) г. июня 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая соглашение между Драгомиром и его женой Кирой относительно наследства их и освобождения их крестьян от крепостничества. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

338

1619 (7127) г. июня 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая выкуп из крепостничества селу Ставсмиешты, от камераша Нягу.

339

1619 (7127) г. июня 9. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы уполномочивающая Драгомиру из Бсы владение его вотчины, приказывая армашу Георгию не вмешиваться в дела этой вотчины.

340

1619 (7127) г. июня 10, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение от крепостничества полковье села Дулчен, выкупленной у Раца Михая.

341

1619 (7127) г. июня 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая многим смежным вотчинам и виоирадыки в Мочештах.

342

1619 (7127) г. июня 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монашью Котмыне село Калугарен на Няжлове, по суду.

343

1619 (7127) г. июня 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая многим смежным вотчинам в Гырскове, Банулештах и Мошештах и побрание между ними.

344

1619 (7127) г. июня 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая питару Тудорану вотчину с крепостными в Аниноасе, выкупленную у перкалаба Някши из Кымпулунга. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

345

1619 (7127) г. июня 24. — Драгомир Долофан и Раду Рочиот разбирают тяжбу между логофетом Пырву и Раду Реле из-за каких то селищ.

346

1619 (7127) г. июня 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая освобождение из крепостничества селу Ненчиулешты, в уезде Телеормане, захваченному Михаем Храбрым. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

347

1619 (7127) г. июня 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая нескольким смежным из Бершт, вотчины в Берештах, после суда с монастырем св. Екатерины, который хотел их изгнать из их вотчин.

348

1619 (7127) г. июня 28. — Купчая постельника Мани у доробанца Манилия на вотчину в Юбэнештах.

349

«после 1619 г. июня 28». — Купчая постельника Раду у Станчиу Думбравы и Станки на вотчину в Юбэнештах.

350

1619 (7127) г. июля 8, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая Блжскому монастырю вотчину в Рэзвэдэ, данную клучером Виятилой. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

351

1619 (7127) г. июля 10. — Купчая комиса Глигория и его жены Няги у постельника Някшу из Комишан и его жены Няги на вотчину в Бэлтенах с крепостными.

352

1619 (7127) г. июля 11, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая попу Владу участок под дом, виноградники и вотчины в Моциоре, Бэденах и Чиолану.

353

1619 (7127) г. июля 13, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая великому служеру Прэдэ и его жене Флорике село Крэишаны, Мехединцкого уезда, по суду.

354

1619 (7127) г. июля 13. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, разрешающая Тисинскому монастырю взять несколько цыган у Раду из Кэрпишиша и у других.

355

1619 (7127) г. июля 15, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая Опрэ и его брату Мэзеру вотчины в Комаке, Ульме и в сечи Мураштянам. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

356

1619 (7127) г. июля 17, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая выкуп из крепостничества селу Кэлугарены, от Митрополии. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

357

1619 (7127) г. июля 20, в Тырговиште. — Грамота митрополита Луки, подтверждающая монастырю Голготэ вотчину в Гэлэццигах, данную Думитру, племянником Мирчи. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

358

1619 (7127) г. июля 21. — Грамота великого крайовского бана Янаке подтверждающая Стане и Някше вотчину в Вэбэнештах, выкупленную у него.

359

1619 (7127) г. июля 23, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая великому ворнику Ивашке одного цыгана. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

360

1619 (7127) г. июля 24, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая монастырю в Бузэу метох монастыря Душко, вотчины с крепостными в селе Рушетуле. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

361

1619 (7127) г. августа, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая ворнику Карке виноградники на горе Обрежа.

362

1619 (7127) г. августа 1. — Купчая Лефтера у жены попа Кырстиана на мельничное колесо в водах Бузэу.

36

1619 (7127) г. августа 3. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая монастырю Кошуне нескольких крепостных в селе Радовануле, после суда с последними.

364

1619 (7127) г. августа 15. — Данная господара Гаврилы Мовилы, логофету Раду на вотчину в селе Мирчешты.

365

1619 (7127) г. августа 20. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, разрешающая бывшему великому армашу Георгию возвратить деньги постельнику Янаке за вотчину в Боре, т. к. он имеет больше прав на куплю.

366

1619 (7127) г. августа 26. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая Драгомиру из Гэгүешт вотчину, захваченную Цэкшу в то время, когда Драгомир был рабом.

367

1619 (7127) г. августа 28. — Грамота господара Гаврилы Мовилы, подтверждающая бывшему великому пахарнику Мырзе одного крепостного из Гречи, после суда с последним.

368

1619 (7127) г. августа 29. — Служер Преда возвращает Преде цыганку, которую он ему был должен.

369

1619 (7127) г. августа 29. — Купчая Раду, Стойки и Дана у Штефана, племянника Кофеша из Скэян, Стана Моги, Олти и Раду на вотчины и виноградники в Смедештах у реки Сирета за аспры и скот.

370

1619 (7127) г. августа 30, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая логофету Лэудату из Влэден крепостного из Врэнешт, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

371

1619 (7127) г., в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы освобождающая село Криковены, принадлежащее монастырю Мэрджилен от всех податей и повинностей с тем, чтобы жители его работали на монастырь.

372

1619 (7127) г. — Фэту братается с постельником Мушатом из-за вотчины с крепостными.

373

1619 (7128) г. «сентября—декабря», в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Симиону вотчины в Кэприоруле, т. к. он потерял свои грамоты во время нашествия венгров.

374

1619 (7128) г. сентября 3. — Радугу, сына Филиппа из Корби возвращает постельнику Михарту 3000 бань, которые он занимал, и берет обратно свою вотчину в Меуцах.

375

1619 (7128) г. сентября 3, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая постельнику Неделке из Мэрэчинен и его жене Марии вотчины с крепостными в Верхнем Развадуле, после нескольких судов.

376

1619 (7128) г. сентября 10. — Грамота господара Гаврилы Мовилы приказывающая селам: Вэлени, Негомирешты, Жугурул, Поенары, Грошаны и Суслэнешты разыскать вместе с портарем Нягой — волов „гелепей“, пропавших во время восстания пахарника Лупу.

377

1619 (7128) г. сентября 12, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая после нескольких судов, жупанице Кале и ее сыну Николе вотчины в старой Стынгэчяске и цыган.

378

1619 (7128) г. сентября 12, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Константину котельщику (кэлдарару) и его жене Добре вотчину с виноградником и домом в Вернештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

379

1619 (7128) г. сентября 17. — Игумен и монахи Котмянского монастыря свидетельствуют, что село Кэлугарены на Няжлове, проданное монастырем за деньги и скот, принадлежит Некуле, бывшему великому постельнику и его жене.

380

1619 (7128) г. сентября 17, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая бывшему великому армашу Гине села: Бэдичешты и Кэтунул, селище Рэтешты и вотчины с крепостными в Мэгуренах и Леутештах.

381

1619 (7128) г. сентября 20. — Купчая постельника Мушата из Петрошан у Фэту и Нягое из Коршор на вотчину в Стоенештах.

382

1619 (7128) г. сентября 21, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая бывшему великому постельнику Некуле и его жене Деспе село Кэлугарены на Няжлове, проданное Котмянским монастырем. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

383

1619 (7128) г. сентября 23. — Драгомир, сын Фармашу Пэтру из Фэркэшешт, обменивается цыганками с Евдокией, женой вистиера.

384

1619 (7128) г. сентября 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая купцам Исару и Гине село Кодрены, данное Симой жене стольника и ее братом пахарником Киркой.

385

1619 (7128) г. октября 5. — Данная жупаницы Драгны монастырю Брынковени на вотчину в Потлоджах, семейство цыган и скот.

386

1619 (7128) г. октября 11. — Грамота великого вистиера Стойки подтверждающая обмен цыганами между Тисманским монастырем и монастырем Стрымбе.

387

1619 (7128) г. октября 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Коргану вотчину в Стэнчештах, Удренах и Фунденах.

388

1619 (7128) г. октября 29, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая от крепостничества Захария, Драгия и Раду с их сыновьями из Трептен, освобожденных родственниками клучера Раду Бузеску. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

389

1619 (7128) г. ноября. — Купчая постельника Бади из Пэрэу у Станы дочери Стойки Рэула из Брэнешт, на вотчину с крепостными в Брэнештах.

390

1619 (7128) г. ноября 5. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы с приказом к боярам расследовать: вернул-ли Станчиу Котескул деньги великому бану Яне.

391

1619 (7128) г. ноября 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Станчиу, сыну Саркиза из Бужоран, вотчину в Бужоранах, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

392

1619 (7128) г. ноября 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Брату, сыну Влайки, вотчину с крепостными в Братии.

393

1619 (7128) г. ноября 24, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая жупанице Марии, жене Стефана из Приазды, вотчину с крепостными в Гречи, заложенную с тем чтобы выкупиться из рабства. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

394

1619 (7128) г. ноября 25. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Войке, жене комиса Георгия из Мелинешт, село Крэнены, после суда с крепостными.

395

1619 (7128) г. ноября 26, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Деве, дочери Раду из Цалапиешт, вотчины в Дрынджештах, Жигоренах, Цалапиештах и Поляне Страове, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

396

1619 (7128) г. ноября 27. — Купчая пахарника Мырзы у Вледуца и его брата Раду на вотчину с крепостными и бродом для мельницы в селе Братии.

397

<1619> г. ноября 28. — Грамота великого ворника Ивашки подтверждающая Стану из Бэрешт виноградник.

398

1619 (7128) г. ноября 29. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы приказывающая нескольким боярам расследовать, купил-ли действительно Лека ага вотчину в Бэлцацах у Георгия из Тыргшора.

399

1619 (7128) г. ноября 30. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Стану из Бэрешт вотчину в Жиденах, по суду.

400

1619 (7128) г. декабря 4. — Купчая игумена Григоря Житиянского монастыря у Хамзы и его жены Велики на двух цыганок за аспры и скот.

401

1619 (7128) г. декабря 4, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая, после судов, Някше, жене магистрата Опри и ее сыну Параскиве вотчину в Бэдичештах, купленную за аспры и скот.

402

1619 (7128) г. декабря 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение из крепостничества Бэнчиле из Влэдэнь и его сыновьям, прощенных Антонием и его братьями. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

403

1619 (7128) г. декабря 8, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Станчу вотчины в Отештах и Коцофенах.]

404

1619 (7128) г. декабря 10, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Главачогскому монастырю село Верхние Слэены, данное ворником Калотой. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

405

1619 (7128) г. декабря 11. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Гине вотчину в Биздяде.

406

1619 (7128) г. декабря 15, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Тату из Мушчелен вотчину в Чербарах и одну цыганку.

407

1619 (7128) г. декабря 23, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Жике, племяннику митрополита Луки, вотчину в Мордусштах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

408

1619 (7128) г. декабря 28, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Неделке вотчины с крепостными в Букуле Влада и в Фучештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

409

1619 (7128) г. декабря 31, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая, логфету Дулитру, жене его Яяке из Калдуршан и логфету Абрааму из Тетулешт вотчину в Лупии. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

410

<1619>. — Грамота господара Гаврилы Мосель подтверждающая постельнику Мушату и его жене Замфире село Негешты, по суду.

411

1620 (7128) г. <января — марта>, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая, выкуп из крепостничества Стойке и Раду из Костиан, от логфета Биянтылы и его племянника Храите.

412

1620 (7128) г. <января — марта>. — Бояре господарского дивана вынесли решение относительно тяжбы между Теодосией, женой логфета Андрея и постельником Бали из Руш, из-за вотчины в Нижних Букшанах.

413

1620 г. <января — июля>. — Грамота господара Гаврилы Мовилы разрешающая монастырю Козии оберегать цыганских мастеров от отправки их в Окна Маре для колотья соли.

414

1620 (7128) г. января 9. — 6 бояр выносят решение относительно тяжбы между армашем Гиней и Шербаном.

415

1620 (7128) г. января 11, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы освобождающая от податей крепостных из села Глодул, принадлежащего монастырю Говоре, приказывая камарашам из Окны Маре оставить их работать на монастырь. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

416

1620 (7128) г. <января — марта> 11, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Раду и Симеоу, сыновьям Драга, выкупившихся из крепостничества, вотчины между Депусей и Дулчанами и в селе Пригорице.

417

1620 (7128) г. января 12, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Арджешскому монастырю вотчину и виноградники в селе Голешты, освободив от господарского и боярского налогов на вино. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

418

1620 (7128) г. января 14. — Купчая Голготского монастыря у Исара Деду на мельничный брод, данный господарем Раду Шербаном. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

419

1620 (7128) г. января 18, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая купцу Некуле и его брату Георгию из Кэпрен владение несколькими цыганами. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

420

1620 (7128) г. января 18, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая нескольким смежным селища Ворodelул и Стрымбу. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

421

1620 (7128) г. января 18. — Грамота господара Гаврилы Мовилы освобождающая от всех податей и повинностей село Рункул, в Арджешском уезде, принадлежащее логфету Теодосию.

422

1620 (7128) г. января 21, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая обмен между попом Павлом и Мирославом первый отдает вотчину в Балцах в обмен вотчины из Кэлугэрен.

423

1620 (7128) г. января 21, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Стрымбул вотчину в Стежаруле, данную великим вистьером Стойкой. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

424

1620 (7128) г. января 27, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Степану вотчины в Вылчеле, Меришанах и Малуле, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

425

1620 (7128) г. января 28. — Грамота господара Гаврилы Мовилы разрешающая Стефану и Раду собрать цыган отовсюду, где бы их не нашли.

426

1620 (7128) г. января 29. — Грамота господара Гаврилы Мовилы дарствующая монастырю в Изворанах селище село, названном Прундурешты, в уезде Бузэу.

427

1620 (7128) г. января 30, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Хамзе, сыну Барбу Бенгеи из местечка Джилортул, село Могошаны, после суда с селом Мэгэрешты. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

428

1628 (7128) г. февраля 2, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая Марии, жене логфета Вылку и его сыну Буне, вотчину в Габрове и цыгана, купленных за аспры и скот.

429

1620 (7128) г. февраля 4, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Раду из Тырговишти — вѣтафу портных, вотчины в селе Нижние Бэлцацы, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

430

1620 (7128) г. февраля 4, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Раду, из города Тырговиште, вѣтафу портных, вотчину в Нижних Бэлцацах, после нескольких судов. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

431

1620 (7128) г. февраля 5.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы разрешающая великому комису Бузинке взять у логофета Влада из Слэвилешт вотчину, в обмен вотчины в Майе.

432

1620 (7128) г. февраля 6, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю в Топологе, Арджешского уезда села: Бэяши в Топологе и Турченешти, освобождая от всех податей и повинностей. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

433

1620 (7128) г. февраля 10, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая меховщику (кожочкару) Мирце вотчину в Дэрменештах, в Праховском уезде. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

434

1620 (7128) г. февраля 11, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая логофету Раду и его брату комису Яне вотчины с крепостными в Нижних Слэтиорах и Ожодженах, т. к. они потеряли свои грамоты из-за злодейства. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

435

1620 (7128) г. февраля 11, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте село Мэнешты на Колентине, после нескольких судов.

436

1620 (7128) г. февраля 12, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Стрымбе владение одним цыганом. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

437

1620 (7128) г. февраля 13, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая дочери Антония Грамы село Хэрешты с бродом для мельницы, на реке Яломицы данное ее отцу Михаем Храбрым. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

438

1620 (7128) г. февраля 19, в Тырговиште.—Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Татомиру, Илье и Григорию с их дружиной селище Тэрэchioй в уезде Брэила.

439

1620 (7128) г. февраля 28, в Бече (Вена). — Господарь Раду Шербан, бывший господарь в Валахии свидетельствует, что его мать Мария оставила все имущество своей племяннице Анке.】

440

1620 (7128) г. марта 1. — Вэаф Раду соглашается с Албу из Брагерешт работать на заброшенном винограднике и разделить вино.

441

1620 (7128) г. марта 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая ключеру Стойке востины и виноградники во Вларештах, Турбуре и Слэнинах, по суду. Стойка потерял грамоты, когда сгорел его дом, а он был увен в Польшу. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

442

1620 (7128) г. марта 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Вieroшскому монастырю село Урыцы, в уезде Долж после суда с Говорским монастырем.

443

1620 (7128) г. марта 9, в Тырговиште. — Господарь Гаврила Мовила выносит решение относительно тяжбы между бывшим великим ворником Винтилой и Еленой, матерью ворника Ырсти, из-за владения имуществом, оставленным ворником Кырстей, убитым господарем Александром Куконом. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

444

<1620> г. марта 10. — Грамота крайовского исправника Михая Даскала подтверждающая Воймиру и Огре вотчину в Вэрбицах.】

445

1620 (7128) г. марта 12, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Стрымбе нескольких цыган, данных великим вистиером Стойкой и его женой Докией. Грамоты о владении потерялись в то время, когда были взяты многие вещи и сокровища из Тисманского монастыря.

446

1620 (7128) г. марта 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Пырву, сыну Кости из Понорале, Мехединцкогo уезда вотчины в Коркове и Лепэхне, по суду.

447

1620 (7128) г. марта 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая вотчины в Бырле, Халынге и Трестенике, купленные за аспры и скот.

448

1620 (7128) г. марта 25, в Тырговиште. — Данная великого вистиера Стойки и его жены Докии монастырю Стрымбе на все их имущество: села, части сел, мельницы, виноградники и цыган.

449

1620 (7128) г. апреля 4. — Грамота магистрата Георгия и 12 советников Тырговишти подтверждающая шорнику Михалке лавку с ее участком.

450

1620 (7128) г. апреля 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Мисле вотчины в Стельнике и Пожсрыштах, бывшие в осаде во время господаря Мирчи Чобана, убившего основателей монастыря.

451

1620 (7128) г. апреля 7, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю Стрымбе, по суду, вотчины и крепостных в Фынтынеле и Вернештах и цыган, данных жупаницей Анной.

452

1620 (7128) г. апреля 18, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы освобождающая цыган Арджешского монастыря от резки соли в Окна Маре, приказывая чиновникам соляной копи оставить их в покое. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

453

1620 (7128) г. апреля 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая жене верника, жупанице Кяже вотчину в Марэчинецах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

454

1620 (7128) г. апреля 22 — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Арджешскому монастырю крепостных из села Корбы, которые убежали из-за дани.

455

1620 (7128) г. апреля 23. — Божэки, Сырбу и Арсений братаются для того, чтобы владеть сообща мельницей.

456

1620 (7128) г. апреля 23. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Падуре вотчины в Хурезе, купленные за аспры и скот, т. к. грамоты его сгорели в то время, когда пришли венгры.

457

1620 (7128) г. апреля 24, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Константину брод для мельницы в водах Теляжана в Топлице и цыган.

458

1620 (7128) г. апреля 25. — Грамота второго ворника Рэзвана из Бухареста подтверждающая Нану из Вакерешт виноградник в Бырзештах, по суду.

459

1620 (7128) г. апреля 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте половину села Глины с крепостными, данного Станой, женой портаря Ангелаки. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

460

1620 (7128) г. апреля 26. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Вieroшскому монастырю крепостного из Урыц, т. к. он не был „мазилем“.

461

1620 (7128) г. апреля 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Драгу, Вылсану и Иону вотчины в Кэчулэтештах.

462

1620 (7128) г. апреля 29, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Дану и его жене Марине вотчины в Войтештах, по суду.

463

1620 (7128) г. апреля 30, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая выкуп из крепостничества Стану Боулецу и его брату Стояну с его сыновьями, от комиса Ионашка. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

464

1620 (7128) г. мая 1, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Раде, жене ворника Карки, вотчину с крепостными в Тымбурештах, по суду.]

465

1620 (7128) г. мая 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение из крепостничества селу Брэдичены, прощенному вистьером Стойкой и его женой Докийей.

466

1620 (7128) г. мая 5, в Тырговиште. — Грамота Кирилла, патриарха в Александрии подтверждающая Грэждане, жене спэтаря Леки, все села, оставленные ее мужем. После ее смерти села остаются свободными. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

467

1620 (7128) г. мая 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Станке, дочери Мани из Нучета и Мане вотчины в Нучете и Урлацах.]

468

1620 (7128) г. мая 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Прибэгу и Марко вотчины с крепостными в Глине и Бэнештах, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

469

1620 (7128) г. мая 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая спэтарю Теодосию и его жене Маре вотчину с крепостными в Рошиоле. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

470

1620 (7128) г. мая 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы, подтверждающая слугеру Преде и его жене Флорике, дочери Михая Храброго, несколько сел, после нескольких судов.

471

1620 (7128) г. мая 10, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение из крепостничества нескольким крепостным из Малешт, Должского уезда, выкупленных от родственников комиса Георгия из Мелинешт.

472

1620 (7128) г. мая 11, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение из крепостничества нескольким крепостным из Гырлен, выкупленных от попы Бади.

473

1620 (7128) г. мая 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение из крепостничества Станче из Гэвешт в Коасте и его сыновьям, выкупленных у Бузевской епископии, после того как они избавились от татарского рабства. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

474

1620 (7128) г. мая 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая великому служеру Преде и его жене Флорике, дочери Михая Храброго село Девеселул, Романацкого уезда, после суда с крепостными, которые хотели выкупиться.

475

1620 (7128) г. мая 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая попу Тудору и Иване, дочери Радуге из Слатины, вотчины в Страхице и виноградник на Пискуле (вершине) Бранкулуй.

476

1620 (7128) г. мая 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая жупану Андрейке и его жене Евде вотчины с крепостными и виноградники в Кицештах, Будиштенах, Вицкештах, Кындештах и в Стрымбе, купленные за аспры, скот и злаки. Грамоты потерялись, когда пахарник Лупу пришел в страну с венграми.

477

1620 (7128) г. мая 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая постельнику Думитру из Филваш вотчины с крепостными в Пирэе и Чиоранах и цыган. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

478

1620 (7128) г. мая 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая вэафу Преде из Чепли вотчину в Чепле и нескольких цыган.

479

1620 (7128) г. мая 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая постельнику Дрегичю и его сыну, вэафу Преде из Чепли, вотчины с крепостными в Чепле и Турценах, виноградник на горе Горшар и цыган, т. к. они грамоты свои потеряли из-за злодейства.

480

1620 (7128) г. мая 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Радуге вотчины и виноградник в Преотештах и Гэдженах.

481

1620 (7128) г. мая 29. — Пахарник Михай и 12 бояр свидетельствуют, что мытник Кирка владеет вотчинами в Трэншанах.

482

1620 (7128) г. мая 29, в Тырговиште. — Господарь Гаврила Мовила дает приказ что Пырву с его братьями и сыновьям не являться крепостными ввиду того, что их отец Пырву продал только вотчину в Дрегоянах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

483

<1620> г. мая 30, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Боле и Нягу вотчины в Кындештах.

484

1620 (7128) г. мая 30. — Грамота Марии, жены великого бана подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте половицу села Ходопен с крепостными, данное жупаницей Вилаей, приказывая крепостным подчиняться. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

485

1620 (7128) г. июня. — Шесть бояр делят между питаром Михалчей и Предой, сыном армаша Михала из Бэден, вотчины из Бэден, Петэрладже и Футешт и несколько ецыган.

486

1620 (7128) г. июня 1, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Елине, дочери логофета Кырстиана из Калдэрушан вотчины с крепостными и броды для мельниц в Брэнештах.

487

1620 (7128) г. июня 1. — Данная Думитру, сыну постельника Думитру из Слэтиоары его дяде, великому ворнику Ивашке, на вотчину в Крэченах с крепостными.

488

1620 (7128) г. июня 1, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая великому ворнику Ивашке вотчину в Крэченах, часть постельника Думитру из Слэтиоары, поработленного татарами и освобожденного от рабства. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

489

1620 (7128) г. июня 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая нескольким смежным вотчины в Варленах, Стрымбатацах, Гропшанах и Нэсипе, т. к. они потеряли свои грамоты во время нашествия венгров и татар.

490

1620 (7128) г. июня 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Воче и Фэту вотчины в Косомбештах и Пупезенах, по суду.

491

1620 (7128) г. июня 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Фэту вотчины в Петырладже т. к. из-за татар потерял свои грамоты. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

492

1620 (7128) г. июня 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю висгиера Андрония, около Бузэу, вотчину с крепостными в Албештах и Кэлмацуе, после суда с последними. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

493

1620 (7128) г. июня 8. — Господарь Гаврила Мовила приказывает нескольким смежным расследовать: купил-ли Влэдан из Сибичеу вотчину Илероя.

494

1620 (7128) г. июня 10, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Раду, вэгафу портных, виноградники на горе Бэлцац. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

495

1620 (7123) г. июня 12, в Тырговиште. — Диния великого крайовского бана Енаке монастырю из Бузэу на половину села Рушэцул с крепостными.

496

1620 (7128) г. июня 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая монастырю из Бузэу половину сел Максимы и Негрешки с крепостными, данных великим воорником Иашкой, великим логофетом Папа, великим спэтаром Михо и вторым логофетом Параскивой. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

497

1620 (7123) г. июня 14. — Фэту, Нягое, Мушат и Василий братаются между собою.

498

1620 (7128) г. июня 15. — Купчая постельника Мушата у Фэту с его сыном Нягое из крепостного из Белчешгь. Фэту со своим сыном продает для того чтобы платить подать за „рошии“.

499

1620 (7128) г. июня 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Строе Отоеску и его племяннице Няги Гырби вотчины и виноградники в Кукутенах и Жирибештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

500

1620 (7128) г. июня 19, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение из крепостничества селу Мозэчены, в уезде Влашки, выкупленному у Грэжданы, жены постельника Леки и ее брата Тома.

501

1620 (7128) г. июня 19, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая выкуп из крепостничества селам: Пиерсека, Миерлари, Бордушаны, Посмагул, Пятра и Пиетричешгы, захваченные вистиером Стойкой за дань.

502

1620 (7128) г. июня 20, в Тырговиште.— Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая логофету Думитру и логофету Кырстиану из Калдэрушан вотчины в Джамэне, после нескольких судов. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

503

1620 (7128) г. июня 20, в Тырговиште.— Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая ветафу портных Думитру и его племянникам село Нижние Калдэрушаны, а ветафу Думитру особо вотчины с крепостными в Верхних Калдэрушанах, Нижних и Верхних Влэденах и несколько цыган, после нескольких судов.

504

1620 (7128) г. июня 20.— Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Михаилу и Лупу вотчину в Кэлчештах.

505

1620 (7128) г. июня 20.— Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Михаилу из Кэлчешт и Джюрке вотчину в Хэештах, по суду.

506

1620 (7128) г. июня 22.— Данная Вэнтилы из Сэтен с его сыновьями монастырю Голготе на участок под овчарню в горах Сэтен.

507

1620 (7128) г. июня 23, в Тырговиште.— Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая жупаницам Стане и Няшке вотчину в Вэйнештах, около Кымпулунгу, по суду.

508

1620 (7128) г. июня 27, в Тырговиште.— Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая великому ворнику Ивашке вотчину и виноградник в Пуцкове, до Кривэца. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

509

1620 (7128) г. июня 28, в Тырговиште.— Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Цигуле вотчины в Бэденах.

510

1620 (7128) г. июля 2, в Тырговиште.— Купчая Георгия, Бухти и Соаре, сыновей Влайку, у бывшего великого портаря Апостола на вотчину в Продулештах.

511

1620 (7128) г. июля 2.— 12 бояр устанавливают границы вотчины в Бырештах, принадлежащей логофету Преде.

512

1620 (7128) г. июля 6, в Тырговиште.— Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Думитру, второму вистьеру, вотчину в Дудештах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

513

1620 (7128) г. июля 8, в Тырговиште.— Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая Станчиу и Влэдану вотчины в Сибичеу, после нескольких судов.

514

1620 (7128) г. июля 12, в Бухаресте. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая, после нескольких судов, бухарестскому монастырю Гиормы бана цыган и вотчины в Сфырчештах, Драгомирештах, Кырстенештах, Изворах, Спанцогуле, данные жупаницей Каплей.

515

1620 (7128) г. июля 15, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая второму логофету Параскиве села и части сел и цыган. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

516

1620 (7128) г. июля 22, в Тырговиште. — Грамота господара Гаврилы Мовилы подтверждающая клучеру Думитрашке вотчины в Бэлтенах, купленных за аспры и цыган. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

517

1620 (7128) г. — Маня из Бучумен с его сыновьями берут у Андрея из Бабень нескольких цыган с кеми выкупиться из крепостничества.

518

1620 (7129) г. сентября 13. — Грамота господара Раду Михни освобождающая село Костешты, принадлежащее монастырю Бистрице, от всех податей и повинностей.

519

1620 (7129) г. сентября 13. — Грамота господара Раду Михни освобождающая от всех податей и повинностей село Тисману, Тисманского монастыря, за что оно должно подчиниться монастырю и охранять его.

520

1620 (7129) г. сентября 17. — Грамота господара Раду Михни освобождающая от всех податей и повинностей село Кэлиманешты, принадлежащее монастырю Козии с тем чтобы оно работало на монастырь; судить может только игумен.

521

1620 (7129) г. сентября 17, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая Гергию и Киме вотчины в Продулештах.

522

1620 (7129) г. сентября 19, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни освобождающая от всех податей и повинностей село Ливезены в уезде Дымбовицы, принадлежащее Нучетскому монастырю в замен оно, должно дать господарю 50 золотых в год и работать на монастырь. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

523

1620 (7129) г. сентября 20. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте пруда: Корнэцел, Корковат и Мождрян с пошлиной и всем доходом.

524

1620 (7129) г. сентября 25. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая Троицкому монастырю в Бухаресте село Гречь, данное господарем Александром.

525

1620 (7129) г. сентября 25. — Грамота господаря Раду Михни освобождающая от всех податей и повинностей село Маротинул в уезде Илфова, принадлежащее Троицкому монастырю в Бухаресте, но оно должно быть в послушание монастырю.

526

1620 (7129) г. сентября 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая освобождение из крепостничества селу Осика, в уезде Романац, захваченному вторым вистьером Раду за дань.

527

1620 (7129) г. сентября 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая попу Лупу из Мэлдарешт в Лункавецэ вотчину в Флорештах, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

528

1620 (7123) г. октября 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая логофету Раду вотчину Кучул, где была паланка Гергицы, данная господарем Раду Шербаном.

529

1620 (7129) г. октября 3. — Купчая великого служера Тудорана у Дедиу из Кымпулунга на двух цыганок.

530

1620 (7129) г. октября 3. — Купчая служера Тудорана у Дедиу из Кымпулунга на двух цыган и участок под дом в Кымпулунге.

531

1620 (7123) г. октября 11, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая великому служеру Тудорану двух цыганок. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

532

1620 (7129) г. октября 14. — Данная господаря Раду Михни, Александрийскому патриарху Луке на пошлину соли от Окна Маре.

533

1620 (7129) г. октября 14. — 12 бояр вместе с вторым портарем Стамате устанавливают границы вотчины ветафа Опри в Верхних Алдемах.

534

1620 (7129) г. октября 17. — Грамота господаря Раду Михни освобождающая от господарского налога на вино и податей села: Радованул, Плешои, Буковец и четвертую часть Смърдэштецула принадлежащие Кошунскому монастырю.

535

1620 (7129) г. октября 22. — Грамота господаря Раду Михни освобождающая от всех податей и повинностей монастырь в Гуре Мотрулуй (на устье Мотрула).

536

1620 (7129) г. октября 27. — Амза и Малкоч братаются с Воей из Уризь вотчиной их в Казэнештах.

537

1620 (7129) г. октября 29. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая монастырю Клокочеве цыганку, по суду.

538

1620 (7129) г. ноября 1. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Марко и Алоизу, сыновьям Гаспара, вотчину с крепостными в Гэожанах, приказывая крепостным подчиниться.

539

1620 (7129) г. ноября 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая жупанице Раде, жене ворника Карке и постельнику Михаю вотчину с крепостными в Тымбулештах, после нескольких судов.

540

1620 (7129) г. ноября 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая бывшему великому комису Брату 2 мельничных колеса и вотчину в городе Арджеше, по суду. Также указывается, что колеса были взяты двумя греческими ростовщиками, которые не могли их держать, т. к. были люди чужеземцы. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

541

1620 (7129) г. ноября 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая логофету Раду село Деса и селище Рогожаны, после судов с боярами Бузешт.

542

1620 (7129) г. ноября 4, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая Михэиле вотчину в Питештах, по суду.

543

1620 (7129) г. ноября 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая комису Кирке село Пэпэларь, в Романацком уезде, после суда с крепостными. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

544

1620 (7129) г. ноября 11. — Грамота господаря Раду Михни приказывающая селу Ненчюлешты не касаться пруда Троицкого монастыря в Бухаресте.

545

1620 (7129) г. ноября 12, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая бывшему великому служеру Тудору вотчины и крепостных в Присяке и Добрештах, после судов с последними.

546

1620 (7129) г. ноября 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая бывшему великому спэтару Мырзе вотчины с крепостными в Верхних Берилештах, в уезде Илфова, по суду. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

547

1620 (7129) г. ноября 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая постельнику Строе с его родственниками и племянниками логофета Драгомира из Белачь села: Грэдешта и Вырыц, после многих судов.

548

<1620 — 1622> г. ноября 19. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая монастырю Козии села: Прислопул и Кушмирул. данные жупаницей Марией, матерью покойного великого клучера Раду.

549

1620 (7129) г. ноября 19, в Тырговиште. — Купчая жупаницы Марии и ее сына Преды у бывшего великого служера Преды на вотчины с крепостными в Албештах, Думирештах, Доброцее и Бэнештах.

550

1620 (7129) г. декабря 2, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая комису Албу вотчины и крепостных в Гропенах, данные господарем Раду Шербаном за верную службу в чужих краях. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

551

1620 (7129) г. декабря 6. — Данная Кисара, племянника Ангела пахарнику Кисару из Руды на вотчину в Копэчеле в обмен вотчины из Бырсешт.

552

1620 (7129) г. декабря 10, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая логофету Добрину из Унгурей село Бэрбэтешты, в уезде Олта, по суду.

553

1620 (7129) г. декабря 12. — Купчая великого вистиера Аслана и его жены и сына, постельника Петру, у купца Ципы и его жены на часть села Хэрешт и половину села Скровище с крепостными.

554

1620 (7129) г. декабря 31, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни подтверждающая Раду Граме вотчины в Гэдженах. В приложении фототипическое воспроизведение с подлинника.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1

1617 (7125) г. июня 4. — Купчая Мани у жупаницы Марии из Дрэгэнешт на вотчину в Бэдуляске.

2

1618 (7126) г. апреля 15. — Купчая Нягое и брата его Мирие из Нукшоары у Нягое из Коршор на вотчину в Нукшоаре и гору Бындя.

3

1619 (7127) г. апреля 27. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая вистиеру Яне из Хергешт вотчину в Хергештах, по суду.

4

1619 (7127) г. — Купчая попа Стойки из Амэрэшт у Алана на вотчину в Студене.

5

1619 (7128) г. сентября 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Гаврилы Мовилы подтверждающая освобождение из крепостничества селу Мэлурены выкупленному у пахарника Богдана.

6

1620 (7128) г. апреля 15. — Купчая попа Хамзы у Влада, племянника Влайко на вотчину в Шипоте.

7

1620 (7128) г. апреля 15. — Купчая попа Хамзы у Влада, племянника Влайко на вотчину в Шипоте со скотом и различные вещи.

8

1620 (7129) г. сентября 12. — Завещание монаха Якима его брату попу Думитру и его племяннику Оане после смерти на вотчину свою в Гургуяцах.

DOCUMENTE

1

1616 (7124) Februarie 18.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satelor sfintii și dumnezești Mitropolie, anum(e) Oréhovița și Bălboșanii dela Mehedinți, ca să fie în pace și slobode de acum înaintea pântru vin<ă>rici, ce se cheam<ă> parte domnescă den toate viile câte vor fi pre ocina acestor doo sate ce sânt mai sus scriși, de nemi bântuial<ă> să n aib<ă>. Pentru că însă n dumnia mea m'am m<i>l<o>stivit de am ertat acest vin<ă>rici, tot parte domnească dentr'aceste doo sate, de-am m<i>luitu sfânta și dumnezeiasca Mitropolie ce iaste mai sus scris, cum să fie sfintii și dumnezești Mitropolie de piști și de hrata, iar dumnii melé în vecie pomena.*

Derept aceia și voi, toate slugile dumnii melé, carii veți fi viniriceri de acum în[n]ainte într'acest județ, în vreme ce veți vedea acest carte a dumnii melé, iar voi să căutați de să aveți a vă feri de aceste saté amândoo pântru vin<ă>rici parte domnescă, cum iaste mai sus scris<ă> învățătura dumnii melé.

Altfel să nu fie, după zisa domniei mele. Ispravă ic însăși spusa domniei mele.

Am scris eu, Neagoe logofăt, luna Februarie 18 zile în anul curgător 7124<1616>.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCXCV/3.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

2

1616 (7124) Februarie 24, Târgoviște.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Stanciul al doilea vornic și fiilor lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Dragomirești, însă partea lui*

Gherghina toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, de pretutindeni, pentru că Gherghina a fost dator lui Stanciul vornic 4500 de bani noi și 3000 aspri de argint. Apoi i s'a întâmplat lui Gherghina moarte și a rămas o nepoată, anume Mușa. Atunci Stanciul vornic a cerut asprii, iar ea nu a avut să-i dea asprii, ci i-a dat această parte de ocină la Dragomirești pentru acea datorie. Și încă iar i-a dat Stanciul vornic în mâinile Mușei 2000 aspri de argint și o cingătoare¹⁾ de 600 aspri și o manta de 400 aspri. Și s'au întocmit ei singuri, de bună voia lor, dinaintea aldămașarilor, megiași buni, anume: Dragomir și Limbir și Vasilie și Dumitru și Toader și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și de atunci până acum a tot fost cu pace Stanciul vornic pentru această ocină mai sus spusă.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Vâlcul postelnic, el a ridicat pâră și s'a pârît de față cu Stanciul vornic înaintea domniei mele în divan. Și așa pâră Vâlcul postelnic că el a cumpărat această ocină mai sus zisă mult mai înainte decât Stanciul vornic. Iar la aceasta domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și am dat domnia mea lui Stanciul vornic și lui Vâlcul postelnic, între dâșii 6 boieri, de au umblat și au cercetat și au adevărit și au aflat cu sufletele lor și au venit înaintea domniei mele, de au mărturisit înaintea domniei mele în divan. Și au adunat și pe oamenii buni și i-au întrebat pe cei ce au fost aldămașari, atunci când a cumpărat Stanciul vornic această ocină mai sus spusă și așa au spus înaintea domniei mele că foarte bine au aflat ei toți că a cumpărat Stanciul vornic această ocină mai sus spusă dela Mușa, nepoata lui Gherghina, pentru averile lui drepte și aspri gata. Și a avut Stanciul vornic și cărți de cumpărătură. Iar după aceea, au pus acei 6 boieri pe Stanciul vornic de a jurat înaintea părintelui egumen dela mănăstirea lui Mihaiu voevod, că a cumpărat această ocină dela Mușa, nepoata lui Gherghina. Iar despre Vâlcul postelnic, ei nu au putut să adeverească că a cumpărat, nici nu au aflat la dânsul nici o carte de cumpărătură nici de înfrățire.

Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate cu toți cinstiții dregători ai domniei mele din divanul domniei mele și am socotit domnia mea că 6 boieri nu pot să strice cărțile, ci am dat domnia mea, precum este legea țării, ca să ia Vâlcul postelnic 12 boieri, ca să jure că a cumpărat el această ocină. Atunci va strica cărțile lui Stanciul vornic și va ține el ocina. Iar Vâlcul postelnic nu a putut să jure nicidecum, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Iar pentru un Ațigan, anume Nan, pe care l-a cumpărat Stanciul vornic dela Mușa nepoata lui Gherghina, pentru 1200 aspri bani, iar Vâlcul postelnic

¹⁾ „cingătoare“, așa în text.

a spus înaintea domniei mele că l-a plătit, cu tatăl său, dintr'o nevoie și a spus că a dat 1000 aspri de argint. Iar la aceasta, Stanciul vornic a spus ca să-i dea sau asprii sau Ațiganul. Și i-a dat Stanciul vornic, pentru 1000 aspri de argint, 2000 aspri bani, în mâna lui Vâlcu postelnic dinaintea domniei mele.

Și au vândut acești mai sus numiți oameni și megiași această mai sus spusă ocină și Ațiganul, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și cărțile lui Stanciul vornic și cartea lui Simion voevod, de cumpărătură, din vremea dinainte, de demult.

De aceia, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Stanciul vornic, ca să-i fie ocină de ohabă și fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și Bratul mare comis și Mihalachi mare stolnic și Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Și ispravnic Lupul mare logofăt.

Și eu, Nestor logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 24 zile, în anul, dela Adam până la această zi, 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Inst. de Istorie și Filosofie al Acad. R.P.R.

Fotocopie slavă.

3

1616 (7124) Martie, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Mihnii voevod, nepotul bătrânului și prea pomenitului răposatului Alexandru voevod. Dat-au dumnia mea această poruncă a dumnii lui sfintei dumnezești mănăstiri ce să chiiamă Izvorani, unde este hramul sfântului, făcătorului de minuni Nicolaie dela Mirolechiia și tuturor călugărilor căți vor petrece în mănăstire, ca să aibă sfânta mănăstire care este mai sus zisă moșie la Dédulești, însă din partea popii Năstasă călugărul 60 de stânjini de moșie, din Bahna până în matca Buzăului, cu 2 șocuri de moară și loc de grădină, cât va pute coprinde și vadurile de moară cu locul cât s'ar alege.

Pentru că au fost cumpărat cinstitul arhimetropolit chir vlădica Luca această mai sus zisă moșie dela popa Năstasie călugărul dela Dédulești drept 60 de aspri bani gata. Și o au vândut popa Năstasie; el de a lui bună voie, fără de nicio silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și după nprejurul locului și dinaintea dumnii lui. Și au fost atunci la tocmeala lor mulți boeri și oameni

buni aldămășari și mărturii, însă anume: Paraschiva al doilea logofăt și Radul vâtaf și d. la sfânta mitropolie Daniil dichiul și popa Pahomie și Casii . și alții mulți carii nu sânt scriși aici.

Iar după aceia, chir vlădica Luca arhimitropolit el au venit înaintea dumnealui, la marele divan, de au dat și au miluit sfânta mănăstire dela Izvorani cu această mai sus zisă moșie, care este întemeiată și zidită de sfinția lui, ca să fie sfintei mănăstiri întru'ntărire, iar cinstitului vlădicăi Lucăi să fie vecinică pomeneire, iar dumnezeștilor călugări spre hrană.

Pentru aceia au dat dumnia lui sfintei dumnezeștii mănăstiri care să chiiamă Izvorani cea mai sus zisă moșie, ca să fie stătătoare și ohabnică și de nimeni să nu se clătească, după zisa dumnii lui.

Iată și mărturii au pus dumnia lui pre: jupan Enachie marele ban Craiovescu și jupan Gheorghe mare dvornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Nicola mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalache mare stolnec și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic.

Și am scris eu, Lăpădat logofăt, în cetate în Târgoviște, dela Adam până acum ... Mart, leat 7124 <1616>.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, V/4.

Copie 10m.

4

1616 (7124) Martie 8, Târgoviște.

Intru Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, singur stăpânitor Io Radul voevod f. ciorul marelui răposatului Mihnii voevod, nepotul bătrânului și slăvitului răposatului Io Alixandru voevod, cu mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind toată Țara Rumânească încă și plaiurile munților Almaș și Făgăraș și herțeg. Bine am voit domnia mea cu bunăvoință domniei mele și cu curată inimă a domniei mele, ca să proslăvescu pre dumnezeu cel ce m'au proslăvit și cu mărire m'au înălțat pre scaunul cel sfânt al răposaților părinților domniei mele.

Iată am dăruit domnia mea acest întru totcinstit și de bun chip și precinstit, carele iaste peste toate darurile de acum mai cinstit, acest hrisov al domniei mele satului Bezdadul și tuturor moșnenilor satului, anume: Murinel și popa Tatul și Badea Bob. cesiul și Văsiu și Crimenescul și Urdorea și fii-său Oprea și Tatul și Manea și Négrea cu frații lui și Cioban cu frații lui și la toți moșnenii satului, precum s'au zis mai sus și cu toți frații și f. ciorii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul ce s'au scris mai sus, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul, din hotar până în hotar.

Și hotarăle satului să știe: pă unde au fost hotarăle cele bătrâne și semn mai din nainte vreme.

* Pentru că acel sat ce s'au scris mai sus, ei au fost slobozi de mai înainte vreme. Apoi, când au fost în zilele Radului vodă Șarban, iar acei moșneni ce s'au zis mai sus, ei s'au vândut toți Lecăi spatar cu toți feciorii lor să fie rumâni. Apoi, de atunci până acum tot au fost ei rumâni Lecăi spătariul cu bună pace.

Iar când au fost acum în zilele domnii mele, iar domnia mea am aflat că Leca spătariul cu rea ficlenie care m'au ficlenit pă domnia mea, apoi singur domnia mea l-am pierdut pă Leca spătar ca pre un ficlean rău. Și după aceea, au căzut toate moșiile lui și satele și Țiganii pă seama domnească.

Iar întru acéia, domnia mea m'am milostivit de am slobozit pă acel sat ce s'au zis mai sus de s'au răscumpărat ei de cătră domnia mea cu 100 de mie de aspri, ca să fie iarăși oameni slobozi, cu moșiile lor, precum au fost și mai înainte vreme. Și au dat acei aspri ce s'au zis mai sus deplin la domnia mea, precum i-am prețuit însumi domnia mea; însă Uldorea și cu fiu-său Oprea să fie 2 delnițe dintr'aciastă moșie care au răscumpărat-o.

Drăpt acéia, am dat și domnia mea satului Bezdeadul și tuturor moșnenilor satului, ca să li fie lor satul ce s'au zis mai sus, cu tot hotariul, moșie de moștenire și de strămoșie și ohabnică, lor și feciorilor lor nepoților și strănepoților.

Încă și blestem am pus domnia mea: după petrecerea domnii mele, căriia îi va încredința domnul dumnezeu a fi domn Țării Rumânești au din roada inemii domnii mele au din rudeniile noastre sau după păcatele noastre sau din altă cineva din pravoslavnici creștini domni, de va cinsti și va înoui și va întări cest hrisov al domniei mele, pre acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească întru domnia lui și în veacul viitoriu sufletul lui; iar de nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domnii mele ci va călca și va strica sau va rumâni pre acel sat ce s'au zis mai sus, pre acela domnul dumnezeu să ucigă aicé trupul lui și în veacul viitor sufletul lui, să fie proclét și afurisit dela vlădica domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos și de 318 sfinți părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariea la un loc, care iaste și va fi în veci, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ianache *mare* ban al Craiovei și pe jupan Gheorghe *mare* dvornic și jupan Vintilă *mare* logofăt și jupan Necula *mare* vistier și jupan Mihul *mare* spătar și jupan Mihalache *mare* stolnic și jupan Bratul *mare* comis și jupan Lupul *mare* paharnic și jupan Bernad *mare* postelnic. Și ispravnic însumi am zis domnia mea.

Și am scris eu, Neagoe logofăt, în scaunul Târgoviștei, în luna lui Martie în 8 zile, leat 7124 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 127 f. 27.

Copie rom.

1616 (7124) Martie 11, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și pururea pomenitului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie niște vii ale lui Leca spătariul în dealul Piteștilor, în satul ce se chiamă Cătun, cu toată ocina și cu vecinii, anume Ion și Micul și ...¹) cu tot venitul.

Pentru că aceste mai sus spuse vii, ele au fost ale lui Leca spătar cum-părate dela Balea spătar încă din zilele lui Radul voevod Șerban. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Leca spătar a pierdut aceste mai sus spuse vii dela domnia mea, cu rea hiclenie, încă și toate dedinele pe care le-a avut și am tăiat domnia mea și capul lui. Iar cinstitul dregător al domniei mele care s'a scris mai sus, el a căpătat aceste ocine, vii, dela domnia mea pentru dreaptă și credincioasă slujbă.

Pentru aceasta, domnia mea am dat și am miluit pe dregătorul domniei mele jupan Bratul mare comis cu aceste mai sus spuse vii și cu ocina, via și cu vecinii și cu tot venitul, ca să-i fie dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestemam pus: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui; iar care om va nimici și va călca și va risipi această carte a domniei mele, de miluire, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-i risipească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra sângelui domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l și răstignește-l” și sângele lui asupra lor și a copiilor lor, este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Necula

¹)loc alb în orig.

mare vistier și jupan Mihi mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 11 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CXXXIV/36.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

6

1616 (7124) Martie 23, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Vierăș, unde este hramul sfintei, cinstitei vovidenii a preasfintei născătoare de Dumnezeu și părintelui egumen Sarapion și ieromonahilor și fraților ce trăesc în sfântul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri satul Bălteni și cu un vad de moară la apa Argeșului. Însă satul Bălteni cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, câți vor fi, din hotar și iar până în hotar.

Pentru că acest sat mai sus spus și cu acest vad de moară, el a fost de moștenire al jitelniței Elina, fiica jupanului Tudoran sluger. Deci, când a fost acum, la moartea ei, ea însăși a dat și a lăsat cu limba ei acel sat și acel vad de moară mai sus zis la mănăstirea sa, cum s'a zis mai sus, care a fost întemeiată și ridicată de strămoșii și părinții ei, de i-a îngropat acolo, unde zac și oasele părinților și strămoșilor, ca să-i fie de pomenire pentru sufletul ei și al părinților ei.

Încă și blestem a pus jitelnița Elina: după moartea ei, care dintre rudele ei și din sângele ei va încerca să strice această carte și va lua această miluire dela sfânta mănăstire mai sus zisă, ori ce om va fi, acel om să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți ce sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie. Altfel să nu fie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie acest sat și acel vad de moară mai sus zis, ca să-i fie ocină și dedină ei și ohabă, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de trai, iar ctitorilor mai sus ziși veșnică pomenire. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Necula-vistier

și Mihul spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Martie 23 zile în anul 7124 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479 f. 64.

Copie slavă.

Copii rom, ibid. ms. 349 f. 21 v. — 22.

7

1616 (7124) Martie 28, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor boieri: jitelniței Fimia, mama jitelniței Elina și lui Stoica postelnic din Văcărești, soțul jitelniței Elina și jitelniței Stana, vara jitelniței Elina, ca să se știe că după moartea jitelniței Elina, iar acei boieri, toți care s'au zis mai sus, ei au avut pâră și întrebare înaintea domniei mele pentru toate satele jitelniței Elina, averile și dedinele, în a cărui mână se va cădea să rămâie, pentru că n'a rămas dela jitelnița Elina niciun fiu din trupul ei, ci încă la moartea sa jitelnița Elina ea singură cu limba ei a întocmit și a lăsat dedinele ei și averile ei cui vor rămâne.

Iar întru aceasta, domnia mea nu am vrut ca să mă amestec în această judecată ci i-am trimis domnia mea pe toți boierii, care s'au zis mai sus, la preacinstitul și preasfințitul părintele vlădica arhimetropolitul chir Luca vlădica, ca să aleagă sfinția lui această judecată, cum va fi mai cu dreptate, cărui om se va cădea să-i fie și să-i rămâie aceste dedine și averi ale jitelniței Elina. Astfel, întru aceasta sfinția lui, împreună cu tot soborul sfinței mitropolii și cu părintele mitropolitul Grevenei, Iosaf și episcopul Chitrului, Eremia, toți împreună au cercetat și au judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și așa au văzut și au găsit scris în pravilă, ca să aibă a împărți aceste dedine și averi, toate care s'au zis mai sus, sate și Țigani și vii și mori, să facă trei părți, pentru că n'au rămas fii din trupul jitelniței Elina. Astfel o parte să fie la mâna jitelniței Fimia, mama jitelniței Elina, altă parte să fie la soțul ei Stoica postelnic, cum a lăsat soția lui la moartea ei, altă parte, a treia, să fie la vara ei, jitelnița Stana. Iar pomenile ei, care vor trebui, ei să le facă toți din daturile și gălețile vecinilor și din dajdiile Țiganilor. Alta iar ce a lăsat jitelnița Elina, la moartea ei, mănăstirii ei, Vierăș, care este zidită și întemeiată și ridicată din temelie de moșii ei și de strămoși, unde sunt înmormântați și ea și părinții ei și moșii ei acolo, a lăsat...¹⁾ un sat...¹⁾ tot, anume Băltenii și un vad de moară pe apa Argeșului și acestea să fie

¹⁾ loc rupt în orig.

stătătoare ¹⁾ cum a lăsat această jitelniță la moartea ei, să fie pentru sufletul ei și al părinților ei.

Și am văzut domnia mea și cartea părintelui vlădica, făcută cu mare blestem pe această întocmire, cum este mai sus zis.

De accia, am dat și domnia mea, deasemenea am dat acestor boieri mai sus ziși, jitelniței Fimia, mama jitelniței Elina și lui Stoica postelnic, soțul jitelniței Elina și jitelniței Stana, vara jitelniței Elina, ca să le fie aceste dedine toate mai sus zise, sate și Țigani și vii și mori, să le fie de dedină lor, ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Necula vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se cheamă Târgoviște, luna Martie 28 zile și dela Adam până acum în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., 39/950 (achiziții noi).

Orig. slav., perg., lipsește pecetea.

Copie slavă la Arh. St. Buc., ms. 479 f. 209.

8

1616 (7124) Aprilie 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele, lui Stepan logofăt și cu fiul său Neagoe și cu fiii lor câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Săcuiani, însă partea popii Stroe și a fiului său Ion toată cumpărătura, pe care a cumpărat-o popa Stroe dela Staico postelnic din Săcuiani, încă în zilele răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod; însă trei ogoare în câmpul de sus și alte trei ogoare în câmpul de jos și cu loc de casă și cu două grădini, la siliștea satului, pentru că a cumpărat Stepan logofăt și cu fiul său Neagoe acea mai sus spusă ocină dela Nan dela Bezdead, fiul lui Ion, nepotul popii Stroe, pentru 1500 aspri gata. Și a vândut Nan partea lui de ocină, de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și încă au fost atunci la tocmeala lor mulți oameni buni martori și aldămașari, anume: din Săcuiani, Neagoe Budescul cel bătrân și Buiac și din Secătură, Do-

¹⁾ loc rupt în orig.

bromir și din Târgoviște, Necula, fiul popii Drăgan și mulți oameni cari nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe, ca să la fie lor ocină și dedină și de ohabă, fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori a pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 1 jzi și dela Adam în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXXIII/21.

Orig. slav, perg.

Cu o trad. rom. din 1860.

9

1616 (7124) Aprilie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăgan cu fiii săi, anume Neagu și Voica din Stupineani și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Săsani la Rod; însă din partea lui Vlaicul umătate, din câmp și din pădure și din apă și din moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, însă dela Vâlceaua Stejarului până la Răstoacea Seacă. Fiindcă a cumpărat Drăgan, tatăl lui Neagu și al Voicăi această sus spusă ocină dela Radul, fiul lui Vlaicul și dela Voica, mama lui Radul, pentru 1550 aspri gata, încă în zilele lui Radul voevod Șerban, în vreme de lipsă și de foamete. Și a vândut Radul ocina lui de a lui bună voie și cu știrea tuturor din sus și din jos și din jûrul locului. Și a fost și Radul de față înaintea domniei mele, de a mărturisit că a vândut lui Drăgan ocina mai sus scrisă.

Și încă au fost atunci la tocmeala lor mulți oameni buni, martori și aldămășari, anume: din Suseni, Radul Ciurel și Tatul și Lazăr și Baico și din Obislav, popa Raico și popa Sin și Cernat și mulți oameni, cari nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Drăgan și cu fiii lui, Neagu și Voica, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei, și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache stolnic și Bratul

cômis și Lupul paharnic și jupan Cernat¹, mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 3 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1904.

10

1616 (7124) Aprilie 5.

† Să s<ă> știe cum au <a>vut Gligorie de în Păușești o pără cu nepotă sa Părva pentru ocină și p<e>ntru vie și pentru multe altele. Deci s'au dus de faț<ă> 'nainte lu voevod de s'au părăt la divan. Iar voivod le-au dat patru megiiăș<i> să-i tocmească, cum vor afla cu sufletele lor, anume: pop<a> Tudurū și Tuduru Grecul și Luca den Păușești și d<en> V e Dobre, Radpostel<nic>. Dup'aceia au mersū Grigorie cu nepotă sa Părva și cu barbatul ei Vladul postel<nic> și cu acești patru megiaș<i> la scaunul dum<nului> nostru la Ocnă înainte postelnicul Ghione și a Căr<sti> cliuc...²) Deci s'au tocmnit de bun <voe>a lor Gligorie cu nepotă sa Părva dennainte cămărașilor și dennainte a<c>elor patru megiiăș<i> cum: ce va fi vândut Gligorie pentru mo<a>rte nepotu-său lu Vasilie, fratele Părvei și pentru cheltuial<a> casei, au vie, au moșie, au ver ce păn au fostū nepotu-său viu, să fie vândut, iar ce va fi vândut dup<ă> mo<a>rte nepotu-său, să fie vândut lu Gligorie.

Și s'au tocmnit să-i fac<ă> Gligorie nepo<a>tă-sa un răzor de vie pre lângă viia ei și să-l lucreze în trei a<n>i. Iar acea vie bătrână a lu Gligorie să-i fie în pace, să nu-i caz nime greț pre ia. Iar altă moșie ce mai este să o parță Gligorie cu nepo<a>tă-sa în doă.

Iar cine să va ispiti a sparce această tocme<a>l<ă>, să fie blăstemat de 318 *părinți*, căci așa am adev<ă>rat cu sufletel<e> noastre>.

Scris luna Aprilie zile 5, anul 7124 (1616).

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn. V/3.

Orig. rom. hârtie, șase peceți, inelare.

11

1616 (7124) Aprilie 27, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei

¹) în loc de «Bernad».

²) loc rupt în orig.

dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă din Strâmbul, unde este hramul sfântului erarh făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei și eromonahilor, fraților, cari viețuiesc în sfântul lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri niște vecini din Produl-lești, anume Oancea și cu fiul său Neagul și Barbul și Stănia și Radul și Ghidul, fiii lui Lepădat și cu toți frații lor și cu fiii lor, pentrucă acei vecini, care s'au zis mai sus, ei au fost de moșie și de strămoșie ai sfintei mănăstiri, încă în zilele lui Radul voevod Paisie, dați și miluiți la sfânta mănăstire de jupan Pahulea stolnic.

Și au tot ținut sfânta mănăstire pe acei vecini care s'au zis mai sus, cu bună pace, până în zilele lui Radul voevod Șerban. Apoi, când a fost atunci în zilele lui Radul voevod Șerban, iar acei vecini mai sus spuși, ei s'au sculat de au venit în pâra cu călugării înaintea lui Radul voevod Șerban. Și așa pârau ei înaintea domniei lui, că nu sunt ei vecini de moștenire ai sfintei mănăstiri, nici n'a avut sfânta mănăstire niciun amestec cu ei. Iar întru aceasta, Radul voevod Șerban, domnia lui însuși a căutat și a judecat după dreptate și după lege și cu toți dregătorii domniei sale și bine a adevărit domnia lui că au fost acei vecini la sfânta mănăstire de moștenire. Apoi, au rămas acei vecini toți, mai sus spuși, de lege și de judecată înaintea lui Radul voevod Șerban, ca să fie ei toți vecini, cum au fost mai înainte vreme. Apoi, de atunci până acum, iar au fost ei vecini ai sfintei mănăstiri, cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar acei vecini mai sus spuși, ei iar s'au ridicat cu pâra înaintea domniei mele, cu călugării dela sfânta mănăstire și așa pârau ei înaintea domniei mele, cum au pârît și înaintea lui Radul voevod Șerban că nu sunt ei vecini de moștenire ai sfintei mănăstiri, ci i-au cōtropit călugării. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele din divan și bine am adevărit domnia mea că au fost toți vecini ai sfintei mănăstiri acei oameni mai sus spuși. Și am văzut domnia mea multe cărți de moștenire asupra acelor vecini mai sus spuși la mâna călugărilor. Astfel, iar au rămas acei vecini de lege înaintea domniei mele, cum au rămas și în zilele lui Radul voevod Șerban.

Apoi, pe urmă, iar nu s'au lăsat acei vecini mai sus spuși, ci iar s'au ridicat cu pâra înaintea domniei mele, a doua oară și așa pârau ei înaintea domniei mele, cum au pârît și mai înainte vreme. Astfel, întru aceasta, domnia mea iar am adevărit și mai bine că au fost acei oameni mai sus spuși toți vecini de moșie și de strămoșie ai sfintei mănăstiri; astfel, iar au rămas acei vecini mai sus spuși de lege și de judecată înaintea domniei mele, a doua oară.

Iar mai pe urmă, iar nu s'au lăsat acei vecini să fie vecini sfintei mănăstiri, ci iar s'au ridicat în pâra cu călugării, de au venit înaintea domniei mele a treia oară și așa pârau ei înaintea domniei mele, cum au pârît și mai înainte vreme. Iar întru aceasta, domnia mea iar am cercetat și am judecat după dreptate și după

lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele din divan și le-am dat domnia mea acelor vecini lege, 12 megieși, să jure că n'au fost ei vecini de moștenire sfintei mănăstiri, ci i-au cotropit călugării. Apoi, când a fost la zi și la soroc, și ei n'au putut să jure, ci s'au plâns ei înaintea domniei mele, de le-a schimbat jurătorii lor și le-a mutat ziua, la precucivioasa Paraschiva. Apoi, atunci la zi, iar n'au putut veni înaintea domniei mele cu legea deplin. Pe urmă călugării încă au așteptat multă vreme, până acum în luna Aprilie, 26 zile. Apoi, când a fost acum, iar n'au putut aduna legea deplin, să vină înaintea domniei mele să jure, nicicum, ci au risipit toată legea lor și au fugit din divanul domni i mele și n'au putut să jure nicicum. Astfel, iar au rămas acei vecini mai sus spuși de lege și de judecată înaintea domni i mele, pentru a treia oară, ca să fie ei vecini, cum au fost și mai înainte vreme.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie toți acei vecini mai sus spuși dedită lor, ohabă și dumnezeieștilor călugări de hrană și de trebuință, iar ctitorilor mai sus spuși, veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori ai domniei mele punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghie mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Nicola vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postolnic. Ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și eu Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 27 zile, curgătoriu în anul 7124 <1616>.

† Io Radul vocvod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul vocvod (m. p.)

Acad. R.P.R., CCCLXVI/120.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

12

1616 (7124) Aprilie 28.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui cocon, anume Radul, nepotul jupănesci Velicăi, ce au fost a Vodei banul, ca să fie volnic cu cartea domniei mele să-ș tie Tiganii ai mătușe-sa Velicăi și ai lui, anume Ciupina, cu f. ciorii lui, Gloabeș și Buncul și Borda și Dan, Dumitru și fetele Ciupinii, anume Mariia și Tudora și Anca, pentru că sănt ai lui de moșie.

Și iară să fie volnic Radul cu cartea domniei mele nește pâine și nește stupi ce are la sat la Cornet să-ș ia toate bucatele câte va avea în sat și de nimenile opreal să n'aibă.

Derept acéia și tu, jupâneasă Maro, sora Vodei banul, ce ții satul Cornetul, încă să cauți câte bucate va avea acest cocon, aciaa să i le dai și mai mult val să n'aib<ă>, că așa iaste învățătura domnii mele.

Și altfel să nu fie, după zisa domniei mele. Și ispravnic însăș zisa domniei mele. S'a scris luna Aprilie 28 zile, anul 7124 <1616>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXVI/19.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. la Arh. St. Buc., ms. 175 f. 595 v.

13

1616 (7124) Aprilie 30, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Stancul și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Tohani, însă partea strămoșului său Crăciun, toată, din câmp și din dealul cu vie și cu vatra satului, oricât se va alege de peste tot hotarul, însă din drumul Buzăului până la apa Geamenei, pentrucă este a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire, încă din zilele răposatului Radul voevod cel Bun. Și iar să fie lui popa Stancul ocină la Esteu, însă două locuri la câmp, pentrucă a cumpărat Neagul, fiul lui Crăciun, socrul popei Stancul, dela Vlăducul și dela Catalina, pentru 240 aspri de argint.

Iar să fie lui popa Stancul ocină la Bășinești două ogoare la câmp, pentrucă le-a cumpărat socrul său Neagul dela Șteful, pentru 240 aspri de argint.

Și iar să fie lui popa Stancul și lui popa Marin ocină la Tohani, însă din partea lui Radul a treia parte, din drumul Buzăului până la apa Geamenei, fiindcă au cumpărat popa Stancul și popa Marin dela Radul, pentru 3000 aspri gata de argint.

Și iar să fie lui popa Stancul ocină la Tohani din partea vărului său primar popa Marin o jumătate, fiindcă a răscumpărat popa Stancul dela ...¹⁾, pentru 700 aspri gata, în fața răposatului Mihail voevod. Și iar a cumpărat popa Stancul partea lui Manea toată, însă din partea Terbeascăi a patra parte, din drumul Buzăului până la apa Geamenei, dela Neagul, fiul lui Manea, pentru 1000 aspri.

Și iar să fie lui popa Stancul ocină la Țărtălig, însă din partea strămoșului său Stoica a treia parte, din apa Esteului până la hotarul Brăgăveștilor la Sulfini,

¹⁾ loc rupt în orig.

pentru că este ocina lui veche și dreaptă dela strămoșul său Stoica. Și iar să fie lui popa Stancul ocină la Țărtălig din partea strămoșului său Vișan a patra parte, dela apa Esteului până la hotarul Brăgăveștilor la Sulfini, pentru că a plătit popa Stancul pe strămoșul său Vișan de bir, în zilele răposatului Alexandru voevod, cu 4000 aspri gata de argint. Și iar să fie lui popa Stancul o jumătate de pogon de vie cu loc, pentru că a făcut jumătate de sărăcustră.

Și iar să fie lui popa Stancul ocină la Tohani, o jumătate de pogon de vie cu loc, fiindcă a slujit pe Bădicul la moarte și i-a făcut o sărăcustră.

Și iar să fie lui popa Stancul ocină la Jigorani, însă din ocina Mihnoaei, a treia parte, peste tot hotarul, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină de moștenire.

Și iar să fie slugii domniei mele lui Grama stegariul și vărului său primar Stoian ocină la Tohani, însă partea bunicului său Tarbea toată, din câmp și din dealul cu vie și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din drumul Buzăului până la apa Geamenei, fiindcă este a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire, din zilele bătrânului, răposatului Radul voevod cel Bun. Și iar să fie slugii domniei mele Grama stegariul și cu verii săi primari Zorea și Albul, din ocina ce se zice Scărnăvească, însă partea lui popa Șteful toată și partea diaconului Șteful și partea lui Bucșa toată și partea lui Mihnea Papina și partea lui Praznicea toată, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină de moștenire dela bunicul său. Și iar să fie slugii domniei mele Grama stegariul ocină la Cherbău însă din partea bunicului său Dragomir Poneș, 5 stânjeni de ocină, de peste tot hotarul, pentru că a dat-o unchiul său Dragomir Poneș pentru sufletul său și al copilului său Șerbu. Și a pus și blestem.

Și iar să fie lui Nedelcu și lui Cracea și Neacșei și Slamnei ocină la Priseaca însă partea mamei lor Anca toată, ori cât se va alege, din cap în cap, ca să fie toți frați, unul ca celălalt, pentru că a fost Ancăi de moștenire și a lăsat-o fiilor ei cu blestem.

Și au fost mulți oameni buni martori, anume: popa Stancul din Tohani și din Grozești, Dragomir și din ...¹⁾ Neagul.

Și iar să fie lui Staico și Tatul și Radul și cu sora lor Neaga ¹⁾ și s'au înfrățit în sfânta biserică și s'au dăruit unul pe altul și a dăruit Radul pe fratele său Tatul cu un pogon și jumătate de țelină, ca să-și facă vie și cu o jumătate stânjen de ocină la câmp iar Neaga, ea a dăruit pe fratele ei Tatul cu un pogon de vie și cu o jumătate de stânjen de ocină, din drumul Buzăului până în drumul Pietrișului. Iar Tatul a dăruit pe fratele său cu un galben de aur și a dăruit Tatul sorei sale Neaga o pereche de cizme. Și a fost o masă de frăție, mai mult dela Tatul. Și iar să fie lui Tatul partea Neagăi din tufe toată, fiindcă i-a dat-o Neaga pentru frăția ei. Și iar să fie lui Tatul din partea nașului său Stoica trei

¹⁾ loc rupt în orig.

sferturi de vie, însă fără două prăjini, cu locuri nedajnice, cât vor ține buciui-mii, pentrucă i-a dat-o Stoica pentru sufletul lui.

Și au vândut oamenii mai sus ziși părțile lor de ocină, ei de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului. Au avut și cărți pentru aceste dedine, dar s'au pierdut de răutăți.

Pentru aceasta am înnoit domnia mea, cu cartea domniei mele și am dat lui popa Starcul și slugii domniei mele Grama stegariul și lui Tatul și lui Nedelco, ca să le fie ocină și dedină și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 30 zile și dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh.St. Buc., M-rea Câmpulung, LXIII/6.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom., din 1845.

14

1616 (7124) Mai 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prezbunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Necula din oraș din Pitești și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Izvorani, însă din partea lui Hărțea jumătate, din câmp și din pădure și din uscat și din dealul cu vie și cu două delnițe și din vatra satului și de pretudin-denii, oricât se va alge de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Necula această mai sus spusă ocină dela Hărțea din teteliș, pentru 30 mii aspri. Și iar să fie lui Necula din partea lui Gherghe Grecul jumătate, însă cât se va alge numai partea lui din moară și cu loc cât ține vadul morii însă în lung, și în lat, să fie doi frați, fiindcă a cumpărat Necula dela Gherghe, pentru 400 aspri toți gata. Și au vândut acești vânzători cari sunt sus scriși, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și încă au fost la plata lor mulți oameni buni martori și aldămășari, anume: din Pitești, Dumitru Bileș și Gavril Pară și Dumitru, popa Sava și popa Ivan și Tudor și mulți oameni cari nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, i-am dat domnia mea lui Necula, ca să-i fie ocină și dedină și de ohabă, fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 10 zile, și dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XIX/55.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

15

1616 (7124) Mai 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Al xandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe Budescul și cu fratele său Ivan și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Săcuiani, însă partea lui Doe toată și din sat și din câmp și din curătură, cât se va alege și cât a ținut Doe partea lui, pentru că a cumpărat Neagoe și cu fratele său Ivan dela Staico postelnic, pentru 1200 aspri gata și pentru două fărdele de pâine de 200 aspri, în zilele răposatului Simion voevod. Dar să se știe această mai sus spusă ocină a fost vândută de Staico postelnic lui popa Oancea din Secătură, dar a fost mai volnic Neagoe Budescul și cu fratele său Ivan, ca să lepede asprii popei Oancea și i-a lepădat înaintea lui Simion voevod. Și iar a cumpărat Neagoe cu fratele său Ivan o cuiățuiă, care se chiamă a Buzăianilor, dela Staico postelnic, pentru 500 aspri. Și iar a cumpărat Neagoe cu fratele său Ivan ocină la Săcuiani, iar o cânpiste în câmpul de jos, numită Boereasa, dela Staico postelnic, pentru 8 obroace de mei, pe vreme de foamete. Și iar a cumpărat Neagoe cu fratele său Ivan o livadă la Crivina, dela Staico postelnic pentru un bou. Și iar a cumpărat Văsiu și cu fiii lui, Neagoe și Ivan, ocină la Săcuiani, din ocina lui Staico postelnic, însă din câmpul de sus două ogoare și două livezi și din câmpul de jos două ogoare și două livezi și dela Staico postelnic, pentru 2400 aspri de argint, în zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod, când a fost cursul anilor 7087 <1579>. Dar să se știe din acele cumpărături, care sunt mai sus spuse, au vândut fiii lui Ivan, Neagoe și Tudor, lui Stepan logofăt patru ogoare la câmp și o grădină în sat, însă numai din partea

lui Ivan, fără Neagoe Budescu. Și a vândut Staico postelnic, el de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Au fost atunci la tocmeala lor mulți oameni buni: dela Săcuiani, Buiac și Stancul postelnic și Neagoe, fiul lui Staico și Stanciul Tudoroaiei.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Neagoe și cu fratele său Ivan, ca să le fie ocină, dediră și ohabă, fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalache stolnic și jupan Bratul comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 12 zile și dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/22.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

16

1616 (7124) Mai 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domna toată țara Ungrov'a-hiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe din Țigănești și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Țigănești, însă două răzoare de vie, din râpa cu loc cât ține via în jur, în lung și în lat, fiindcă a cumpărat dela Baldovin, pentru 3000 aspri. Și iar a cumpărat popa Neagoe dela rudele lui Cârstea pentru două sărăcuste. Și iar a cumpărat Neagoe dela socrul său popa Stan un loc și răscrucea drumurilor, pentru 8000 aspri. Și iar să fie lui Neagoe un loc la Grasele, pentrucă i-a dat Uliță, când l-a botezat.

Și iar a cumpărat popa Dumitru un răzor de vie la râpă dela Vlaicul, pentru două sărăcuste și pentru 200 aspri gata, în zilele răposatului Mihail voevod.

Și iar a cumpărat Șarban birceul ocină în Țigănești dela nepotul său Neagoe și dela Șarban, a treia parte din partea lor, de peste tot hotarul, pentru un cal bun. Și iar a cumpărat Șarban partea lui Dadea toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru 1200 aspri gata. Și iar a cumpărat Șarban birciul dela Uliță locul dela ogradă, pentru 1600 aspri. Și iar a cumpărat Șarban dela Uliță un loc

la livezi și o livadă la calea Șărbacului, pentru 300 aspri de argint și pentru o dulămă verde de postav.

Și iar a cumpărat Borcea o vie dela Ivașco din Beleți, pentru 400 aspri gata.

Și iar să fie lui Neagoe un loc la Poloșcei, pentru că l-a dat Uliță când s'a cununat.

Și iar a cumpărat Dumitru o vie din Valea Popei dela Oprea și dela fratele său Ivașco din Beleți, pentru 300 aspri gata.

Și iar a cumpărat Dumitru un loc de cânepă dela Neacșul, pentru 8000 aspri. Și iar a cumpărat Ivul partea lui Dragomir, fratele lui Donciul, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, dela Dragomir, pentru 400 aspri argint. Și iar au înfrățit Dragomir și Donțul pe Pătru Maște pe a treia parte din partea lor de peste toată ocina.

Și au vândut acești mai sus ziși, numiți oameni părțile lor de ocină, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Au fost atunci, în acea vreme, mulți oameni buni martori, iar pe nume: dela Țigănești, Stan și Vlădică și Uliță și Ratea și Baldovin și Ratea și popa Stanciul. Au avut cărțile altor bătrâni domni asupra acestei ocine mai sus zise, dar le-au pierdut de răufăcători; și mărturisesc înaintea domniei mele, că sunt ale lor drepte ocine.

Pentru aceasta, le-am dat domnia mea, lui Neagoe și lui Șerban și lui Dumitru, ca să le fie ocină și de dină și de ohabă, fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Mai 12 zile, și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 376.

Copie slavă.

17

1616 (7124) Mai 15.

† Hrisovul Radului vodă, nepotul bătrânului Alixandru vodă, la leat 7124 <1616>.

† Biruitor și domnitor a toată Țara Rumânească poftiiu cu credință bună în vremile mele cele trecute spre sfinte biserică dumnezești cele rădicate și înfrumusețate de împărați și de domni credincioși.

Pentru acéia și domnia mea am dăruit acest hrisov, cu bun chip, al domniei mele, sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce să chiamă Mislea, unde iaste hramul

sfânta și de viață făcătoare, nedespărțita troiță și călugărilor care vor fi lăcuitori în sfântul lăcașul acesta, cum ca să fie lor satul Cornul jumătate du preste tot hotarul, cu rumânii, pentru că au fost cumpărat răposatul Radu vodă acest sat drept bani gata aspri 9.000

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Cornu, partea călugărului Hariton jumătate, dă preste tot hotarul, pentru că Hariton la moartea lui, el însuș au dat, ca să-i fie lui pomenire vecinică.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri în Breb, partea Țintii toată, dă preste tot hotarul și cu rumânii, pentru că au cumpărat răposatul Radul vodă drept bani gata aspri 9.000 și drept un cal turcescu, prețuit drept aspri 10.000.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Piscanii, cu tot hotarul, pentru că l-au cumpărat răposatul Radul vodă dela Drăghici și dela Udriște vistier, drept aspri 12.000.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Slăminărești, partea lui Vintilă comis toată, dă preste tot hotarul, pentru că însuș Vintilă comis dăde, ca să-i fie lui pomenire în véci.

Și <iar> să fie sfintei mănăstiri satul Călugărești, parte lui Albaș toată, pentru că au cumpărat răposatul Radul vodă dela Albaș, drept 12.000 de aspri gata.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Găgăni, partea lui Tudor dă preste tot hotarul, pentru că au cumpărat Voico vornecul dela Tudor, drept aspri 3.000; iar după acéia Voico vornecul el o dăde sfintei mănăstiri aciastă ocină, să fie de pomenire în véci.

Și iar să fie sfintii mănăstiri satul Păulești, parte lui Bănuci toată, dă preste tot hotarul, pentru că au cumpărat răposatul Radul vodă dela Bănuci, drept 15.400 de aspri gata.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Pisculeștii tot, cu tot hotarul, pentru că l-au cumpărat răposatul Radul vodă dela jupănul Șarban banul, drept 64.000 de aspri gata.

Și iar să fie sfintii mănăstiri satul Șirina jumătate, pentru că însuș dăde și adaose Stroe spătar și jupaneasa lui, Caplea, cum să fe lor vecinică pomenire, pentru că lé-au fost lor bătrână și dreaptă ocină și de moșie.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocina ce se chiamă Crăiasca toată, cu tot hotarul, care iaste din josul Târșorului. Și iar să fie sfintii mănăstiri ocină ce se chiamă Voleza, partea popii Vladului toată, o fune de ocină întreagă, den cap până în cap, pentru că o au cumpărat drept 1 cal bun.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Ghitioara jumătate și cu rumânii, pentru că au cumpărat Radul vodă cel Bătrân dela Radul păharnic drept 30.000 de aspri. Drept acéia, dăde și adaose la sfânta mănăstire ce iaste mai sus zisă.

Și iar să fie sfintii mănăstirii, ocină la Pătărlagiiu, în partea jupănesii Bărboae, dă preste tot hotarul și cu rumânii, pentru că au cumpărat răposatul Radul vodă dela jupăneasa Bărboae, drept 12.000 de aspri.

Și iar să fie sfintii mănăstiri ocină la Carcadule, parte oricăta va fi a sfintei mănăstiri, pentru că au cumpărat răposatul Radul vodă de la Bolea den Stănțești, drept aspri 16.000. După acéia, Radul vodă au dăruit și au cinstit pre Bolea dăn Stănțești și pre frate-său cu caftane bune.

Și iar să fie sfintii mănăstiri ocină în Oați, partea jupănésii Capléi, pentru că singură jupâneasa Caplea o dăde și adaose aciastă ocină ce scrie mai sus la sfânta mănăstire, să fie pentru sufletul ei.

Și iar să fie sfintii mănăstiri satul Fundenii jumătate, dă preste tot hotarul, pentru că însuș dăde și adaose la sfânta mănăstire Vintilă comis toată partea lui, jumătate de sat, cum scrie mai sus, să fie pentru sufletul lui.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Cobianii de Jos tot, cu tot hotarul, pentru că l-au cumpărat Radul vodă acest sată ce iaste mai sus zis dăla Drăghici spătar și dăla Udriște vestier, drept 14.000 de aspri gata.

Și iar să fie sfintii mănăstiri satul Cojiștii a treia parte, dă peste tot hotarul stănjeni 883, pentru că au cumpărat Radul vodă dela megiașii den sat, dela Dobrica cu ceata lui și dela Vladul cu ceata lui și dela Linco cu ceata lui și dela Stan cu frate său, drept 18.270 de aspri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Cășcioarele tot, cu tot hotarul, stănjeni 11000, pentru că au cumpărat Radul vodă dela megiași den sat și dela un boiaru, anume Slavin, drept 24.000 de aspri.

Și iar să fie sfintii mănăstiri ocină la Stelnica, toată partea lui Hamza și din partea Cărsticăi jumătate și parte Cotoiască toată, de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Radul vodă dă la Hamza, drept 1.600 de aspri.

Și iar să fie sfintii mănăstiri satul Stălpénii, tot, cu tot hotarul, pentru că au cumpărat Radul vodă dela...¹⁾

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Cocorăștii, den sus de Mislea, tot, cu tot hotarul, pentru că au cumpărat Mihai vodă dela Voilă den sat cu ceata lui, drept 5.000 de aspri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Cocorăștii tot, cu tot hotarul, cât iaste hotărât cu 12 boiari, partea lui Drăgoiu și partea lui Dumitru toată și partea lui Manole toată, pentru că au cumpărat Mihai vodă satul acesta dela nepoții oamenilor acelora ce scrie mai sus, cu ceata lor, și dela feciorii Vlădicăi cu ceata lor și dăla Stan, feciorul lui Tibă cu ceata lor și dela Dragomir cu frate-său Șarban cu ceata lor, drept 5.000 de aspri. Și i-au scos Mihai vodă și dintr'un bir.

Și iar să fie sfintii mănăstiri satul Piscanii dela cumătra și cu toată ocina câți sânt și cât s'au ales den ocina Plopescă și călugărească. Așijderé cât au fost cumpărat și au ales cu hotarul tot stănjeni...¹⁾ pentru că au cumpărat-o Mihai vodă drept 5.000 de aspri dela Dadiul, partea lui toată, cu ceata lor și partea

¹⁾ loc alb în text.

Goi toată și partea Fășiască toată și partea lui Stan Produlescul toată, cu ceata lui și partea Gruii toată, pentru că au cumpărat Mihai vodă aceste doao sate ce scriu mai sus dăla acești megiiși ce scriu mai sus, pentru că au fost aceia toți boiari. Deci, ei singuri dă bună voia lor să vândură să fie rumâni toți. Iar după acéia, Mihai vodă însuș dăde și adaose acése doao sate la sfânta mănăstire ce scrie mai sus, pentru sufletul lui și al părinților lui, ca să le fie lor de pomenire în véci. Și am văzut și cărțile lui Mihai vodă, de milă, cu acése doao sate.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Greaca după baltă, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul după baltă și cu toți rumânii, den hotar până în hotar, pentru că acest sat Greaca a fost de moșie al Crăioveștilor, iar după aceia, când au fost în zilele Radului vodă cel bătrân Călugărul, atunci însuș domnia lui au cumpărat acest sat cu tot hotarul dăla Crăiovești, drept 52.000 de aspri. După acéia, iarăș dăde și adaose domnia lui acest sat Greaca la sfânta mănăstire a domnii lui, ca să fie de pomană.

Și iar să fie sfintei mănăstiri den balta ce se chiamă Coșcovata jumătate, du preste tot hotarul să ia mănăstirea jumătate, precum au ținut dintr'aceasta baltă și până acum, pentru că acése sate și ocina ce scriu mai sus toate sânt cumpărate de Radul vodă Călugărul, ctitorul care au zidit și au rădicat den temelie această sfântă și dumnezeiasca mănăstire ce scrie mai sus, ca să-i fie lui dă pomană și părinților în véci; precum am văzut domnia mea multe cărți și hrisoave dela toți domnii căți au fost până acum spre acése sate și ocine ce scriu mai sus.

Drept acéia și domnia mea încă am înnoit și am întărit toate cărțile și hrisoavele cu acest hrisov al domnii méle și am dat sfintei mănăstiri ca să-i fie toate satele și ocinele de moșie ohabnice. Și am întărit hrisovul acesta și cu blestem.

Mai 15 zile, 7124 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465 f. 2—4.

Copie rom.

18

1616 (7124) Mai 20.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și pururea pomenitului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Cepturoaia, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei și părintelui egumen Eremia și tuturor călugărilor, căți trăesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în sat la Piscul Călinei a treia parte, însă toată partea lui Dragomir spătar și toată partea lui Radul vistier, fratele lui Dragomir spătar și toată partea lui Badea spătar, nepotul lui Dragomir

spătar și al lui Badea, a treia parte de sat, din câmp și din pădure și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, deoarece această ocină mai sus spusă a fost a lor de moștenire.

Deci, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, Dragomir spătar a dat și a miluit această ocină mai sus spusă sfintei mănăstiri, la moartea lui, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și călugărilor de hrană, iar lui Dragomir spătar să-i fie veșnică pomenire. Și s'au îngropat acolo în sfânta mănăstire.

Dar să se știe pentru partea de ocină a lui Radul vistier, fratele lui Dragomir spătar și pentru partea lui Badea spătar, nepotul lor, ce au avut ei la Piscul Călinei, iar Dragomir spătar el le-a dat partea lui de ocină din toate satele, câte a avut el de moștenire dela părinții lui, pentru ocina din Piscul Călinei, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse, dedină în veci. Și am văzut domnia mea și cartea lui Dragomir spătar de miluire, cu mare blestem, cum a dat această ocină mai sus spusă, a treia parte din Piscul Călinei, când a fost el viu și cu suflet.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse și părintelui egumen Eremia ocină la Lipov, însă din partea jupaniței Stana băneasa, fosta jupaniță a lui Calotă banul, a treia parte, din tot satul a șasea parte, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă această ocină mai sus spusă, a fost de moștenire a jupaniței Stana băneasa; deci a dat această ocină jupanița Stana băneasa nepoatei ei Catalina, jupanița lui Vălcul logofăt din... ¹⁾ Și după aceia, jupanița Catalina a dat-o de zestre fiicei sale Maria și ginerelui ei Panaiot din Hotărani. Iar după moartea jupaniței Maria, Panaiot și cu socrul lor Vălcul logofăt, ei au vândut această ocină din Lipov părintelui egumen Eremia dela sfânta mănăstire mai sus scrisă, pentru 6000 aspri gata. Și au vândut Panaiot și Vălcul logofăt de a lor bună-voie, fără nicio silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost și vânzătorii de față. Și au fost la tocmeala lor și mulți boieri și oameni buni și martori și adălmășari, anume: popa Tudor din Mărgăritești și Crăciun banul din Balși și Stan banul din Măinești și mulți boieri cari nu sunt scriși.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri din Cepturoaia și părintelui egumen Eremia, ca să fie această ocină la sfânta mănăstire, de dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic Ventilă mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și eu care am sc is, Lepădat logofăt, în luna Mai 20 zile și dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Căluui, IX/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

19

1616 (7124) Mai 22.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului dub, troiță de o fință și nedespărțită.

Scris-am noi, bătrânii orașulu și județul cu 12 pargari, a noastră carte popei lui Ghin, cum că se știe că au cumpărat dela Crăstiaan și dela Gherghe și dela Calot și dela Stanciul, feciori lui Dumitru logofetul, au cumpărat pop<a> Ghin ocina în Uliț<a> par<tea> toată a toți frații, de în câmpu și vadure cu morile de în apa și de în dealul cu viile și de în pădure și de preste tot hotarul Uliței.

Și iar să se știe cum au vândut și partea noastră de ocin de în Bojorani toată popei lui Ghin și de în câmpu și de în apa și viia de în deal și de în pădure și de preste tot hotarul, drept as<pri> 8.000 și 300 și 50 vid<re> vin.

Și am dat noi acești frați pre nume Crăstiaan și Gherghe și Calot și Stanciul acéste ocine popei lui Ghin și pentru poména părintelui lor lu Dumitru [lu Dumitru] log<ofăt>, pentru că le-au pus popa Ghin la poménic unde iaste svântul hram Vinerea sfântă. Și au plătit popa Ghin prețul poménicului de au dat un stihari și o lingură de argint și au făcut popa Ghin și de în zilele lui Dumitru logofătul.

Derep<t> acéia, am dat și noi toți frații aciașă ocină ce iaste mai sus scris, părți a tuturor fraților și a unchilor noștri și a nepoților noștri și cine să va trage de în rude și sămânța lor, de nimenilé băntuiak<ă> popa Ghin să n'aibi și i-am dat și pentru poména părintelui, ca de să-i fie popei lu Ghin acéste ocine moșie feciorilor lui și nepoților și strănepoților lui.

Iar cine să va rădica de în ruda și sămânța noastră a sparge aciașă a noastră tocmeală și poména părintelui nostru lu Dumitru logofăt, să fie proclét 318 *părinți cei dela Nichei* și să judece sângi acelaia cu Ariia și cu Iuda și cu cela ce zis la raspetie, veniț, veniț de luați cu acela să judece în vecie.

Și noi aceaste am scris. Și mărturie: *din* oraș Râmnic, pop<a> Vancea, pop<a> Pătru, Stan, Oprea popii și Bulica, *din* Bojorani, Berinca log. și Radul Alb, Pătru Ivan.

Și am scris eu, Mih<ă>il log<ofăt>, *din* Olteni.

Scris luna Mai zile 22, anul 7124 <1616>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXVII/11.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copie rom., ibid., ms. 347 f. 344v—345.

1616 (7124) Iunie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și pururea pomenitului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Oprea, fiul lui Zlatea din Isvoară din județul Gorj și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui satul Prigoria, tot satul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din vie și din vadurile de moară, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul și cu toți vecinii câți vor fi în hotarul Prigoriei, pentru că acest mai sus zis sat, el a fost de moștenire al lui Isar banul . . . jupaniței; . . . Apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar Andronie Grecul, el a cumpărat tot satul Prigoria dela jupanița Floarea, jupanița lui Isar banul și dela fiica lor jupanița Vișa din Vădeni, pentru 30.000 aspri gata.

Și iar să-i fie slugii domniei mele lui Oprea, fiul lui Zlatea, ocină în Albeni, partea lui Andronie, cât a avut el de cumpărătură, însă de peste tot satul a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din uscat, de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Andronie această mai sus zisă ocină dela . . .¹⁾ pentru . . .¹⁾ aspri gata.

Și iar să-i fie slugii domniei mele lui Oprea, fiul lui Zlatea, ocină în Colnic, însă partea lui Andronie, pe care a avut-o el de cumpărătură, de peste tot satul al treilea ogor, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din <vatra satului>, de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Andronie această ocină mai sus zisă dela . . .¹⁾ pentru . . .¹⁾ aspri gata. Și iar să-i fie lui Oprea, fiul lui Zlatea, o vie dela Negoști. Pentru că aceste mai sus zise ocine și vie, ele au fost toate cumpărate de Andronie și cu jupanița lui Erina, încă dinainte vreme, din zilele lui Radul voevod Șerban, când a fost cursul anilor 71 . . . Și am văzut domnia mea și cărțile de cumpărătură.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar Andronie, el a făgăduit să-i fie satul Prigoria ficeii sale Haida, care este în Țara Grecească, însă de va veni aici în Țara Românească . . . pe Andronie să-l caute la nevoie și la vreme de bătrânețe, ea să ție . . . satul Prigoria, iar dacă nu va veni Haida, ea să nu aibă nicio treabă, pentru că alți copii Andronie n'au avut. Și a fost scris și la . . . Rozu . . .

<Iar>, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Andronie, el a luat dela Oprea, fiul lui Zlatea, <împrumut> 350 galbeni, de a cumpărat cu acei aspri 700 berbeci. Iar apoi, a venit și Gherghe, soțul Haidei, ginerile lui Andronie din Țara Grecească, de i-a dat Andronie acei berbeci, ca să-ivânză peste Dunăre.

¹⁾ loc alb în orig.

Apoi, după aceia, Gherghe, ginerile lui Andronie, el n'au mai venit ...nici cu oi, nici cu aspri, ci a rămas socrul său Andronie în datorie ... Oprea acei mai sus ziși aspri; pe urmă Andronie, el n'a avut cu ce ... ci a venit Andronie și cu jupanița lui Erina înaintea domniei mele în marele divan, ei de a lor bună voie, de l-au făcut pe Oprea fiu de suflet, fără păcat și i-au dat...toate dedinele și ocinile și Așiganii și averile pe care le-a avut și cărțile de ocină și să fie... Oprea roșul și în locul tatălui său Andronie. Și am văzut domnia mea și cartea.... preasfințitului arhimitropolit chir vlădica Luca de ... cu afurisanie și cu mare blestem și au mărturisit sfinția lui înaintea domnii mele că ... pe Oprea peste toate dedinele lor. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Andronie și ... cu blestem și cu mulți boieri martori, că a făcut... pe Oprea fiu de suflet și i-a dat lui toate averile, dedinele și Așiganii și toată agoniseala lor, ca să-i cinstească și să-i hrănească cât vor fi ei vii și cu suflet și să caute să nu aibă nimeni... cu ocinele și cu Țiganii.... văr, niciunul din rude..... pentru suflet... .. pentru că așa s'au tocmnit înaintea domniei mele și înaintea tuturor dregătorilor domniei mele...de au făcut Andronie ... Haida, fiica lui Andronie

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Oprea, ca să-i fie de ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan ... mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Iunie 2 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., LXXII/20.

Orig. slav, perg., șters și pătat, pecete timbrată.

21

1616 (7124) Iunie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele

cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Bratul mare comis și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat la Crușov, însă partea lui Nedelco suljerul toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu vecini și din vatra satului, de pretutindenii și cu tot venitul, cât se va afla pe această ocină, de peste tot hotarul, pentru că a vândut Nedelco suljerul, altă parte a lui de ocină din Bărăști, de peste tot hotarul, cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Bratul mare comis și cu toți vecinii, pentru 1000 aspri toți gata. Și după aceea, nu i-a fost cu pace, fiindcă a avut Nedelco suljerul pâra înaintea domniei mele cu ginerele său Văsiu din Puturoasa, pentru ocina din Bărăști, ce a fost vândută de socrul său Nedelco suljerul. Și astfel a pârît Văsiu la marele divan că această mai sus spusă ocină a fost dată de zestre jupaniței lui, Drăgana, de soacra lui, jupanița Rada, pentru că era betegă de un ochiu. Așa i-a dat ocina din Bărăști, ca să se hrănească, iar Nedelco, el pâra cum să aibă și flica sa Păuna parte în acel sat la Bărăști, să împartă cu Drăgana, jupanița lui Văsiu, în două. Intru aceasta domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că a dat jupanița Rada zestre ocina din Bărăști numai ficei sale Drăgana, pentru că era betegă de un ochi, iar jupanița Păuna, flica lui Nedelco suljerul, ea n'a avut nicio treabă. Și a rămas Nedelco suljerul de lege și de judecată dinaintea domniei mele la divan.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis să ție toată partea lui Nedelco suljerul din Crușov și cu toți vecinii, anume: Barbul și Duma și Radul și Gropeiu și Stoica și cu fiii lor, iar Văsiu să ție ocina dela Bărăști, cum i-a dat-o soacra sa Rada, să fie ocină pentru ocină, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris cu grabă eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 7 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radu voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Copii particulare, ub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.

1616 (7124) Iunie 11.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeestii mănăstiri numită Cozia, unde este bramul sfânta troiță, ca să fie al ei sat anume Orlea d<e> în județul Rom<anați> în pace și slobod de bir și de găleată și de fân și de oae s<acă> și de cal și de mic<re> și de dijmă și de stupi și de gorștină de oi și de porci și de cai de olac și de lucru domnesc și de maja și de toate slujbele și mâncăturile câte sânt preste an în țeara domnii mēl<e>, pentru că <l-am> ertat domnia mea, că au fost un sat pustiiu încă mai denainte vrēme, de în zilele răposatului Mi<hail> voevod, de-au fost oameni robiți și fugiți preste Dunăre de-au rămas siliștea pustie. Și nu iaste <s>crisă necăire în catastihul domnii mēle la bir.*

Derept acéia, am dat domnia mea sf<i>nteii mănăstiri ce iaste mai sus scrisă, ca să fie volnică să facă sat de milă, să se strângă oameni striini, f<ără> bir și fără dajde; așijderé și rumânii carii vor fi de înnt<ra>aceast<ă> siliște și-ș voru veni la moșia <l>or la Orléa, înncă să aibi pace și ertăciune de câtră domnia mea de toate mâncăturile câte sânt mai sus scrise, până în 2 ani.

Derept acéia și voi, toate slugile domnii mēl<e> carii de ce mesereri veț<i> <u>mbla într'acest județ, încă să căutați să aveți a vă feri de acest sat al sf<i>nteii mănăstiri și f<oa>rte în pace să-l lăsați mai mult să nu-l băntuiți.

Și iară să fie volnic egumenul Pahomie de în sf<ă>nta <mă>năstire să-ș închiză gârla cu rumânii s<f>intei mănăstiri de pre ocina mănăstirii, să-ș venéz<e> <p>ește, să fie de hrană sf<i>nteii mănăstiri.

Derept acéia și voi stolnicilor, înncă să căutați în pace să <lăs>ați călug<ă>rrii să-ș închiză gârla, iar voi să vă loați al z<e>celea, cum au fost légé și mai denainte vrē<me>, <că așa est>e învățătura domnii mēle și de nimenilē opreala și băntuial<ă> să n'aibi.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris Lepădat, luna Iunie 11 zile, anul 7124 <1616>.

† Io Raadul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLIX/6.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie rom.; alte copii rom. în: ms. 209 f. 106 v., ms. 215 f. 269.

1616 (7124) Iunie 11, Târgoviște.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Scris-am noi, boiarii jupăneșci Grajdanci spătăresa și ai lu Mih<ă>il<ă> post. de Bălēni, anume: Tatul post. de Lazure și Radu post. de Botenii și

Drosul post. de Balomirești și Vintil<ă> post. de Săteni și Neacșul post. de Comișanii și Badea post. de Cocorăști, această a noastră carte, cum să se știe că am tocmit pre jupâneasa Grajdana cu Mih<ă>il<ă> pentru satul Goleștii și pentru Mărcești, că au fost schimbat Udrea banul și cu Dumitru cluc<er> de au dat Udrea banul satul Goleștii lu Dumitru cliuciariul, iar Dumitru cliuceriul au dat Udrei banul satul Mărcești, satu pentru sat. Și au ținut păn<ă> acum tot pre acel schimbu.

Iar când au fostu acum, Mih<ă>il<ă> post<elnic> n'au vrut să lasă pre ace tocmeal<ă>, ce au vrut să ia satul Mărcești; iar noi cu suflutele noastre am adevărat și i-am tocmit pre tocmeala celor bătrâni, ca să ții jupân asa Grajdana Mărceștii, iar Mih<ă>il<ă> post. să-ș ție Goleștii cum au ținut și mai denainte vrém<e>; așa am tocmit noi cu suflutele noastre.

Scriș luna Iunie 11 zile, anul 7124 <1616>.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, VIII/5.

Orig. rom., hârtie filigran, șase peceți inelare.

Copie rom. ms. 457 f. 79 v.

24

1616 (7124) Iunie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul, nepotul jitelniței Velica, soția lui Vodă banul și cu fiii lui. câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie acești Țigani, anume: Ciopina și cu fiii lui și Slobeș cu Țiganca sa și cu fiii lui și Bordea cu Țiganca și cu fiii lui și Dumitru cu Țiganca lui și cu fiii lui și Buncul și Dan și fiica lui Ciopină, anume Anca și Tudora și fiii lui Stanciul, anume Ion cu Țiganca lui și cu fiii lor și Oprea și Dumitru, pentru că acești Țigani ce s'au zis mai sus, ei au fost de moșie și de strămoșie ai lui Radul dela bunicul său Dumitru zugrav din Lăcusteni.

Și acei Țigani mai sus scriși au tot fost în mâna lui Radul, nepotul jitelniței Velica, până acum în zilele domniei mele. Și când a fost acum în zilele domniei mele, iar domnia mea am prins pe Vodă banul cu rea Țiclenie. Astfel a pierdut de către domnia mea capul lui pentru Țiclenia lui. Iar după aceea, am dat domnia mea din satele lui Vodă banul, un sat și Țigani lui, cari au fost de cumpărătură ai lui Vodă banul, slugii domniei mele, boierului Petru diacul; iar cu Țigani jitelniței Velicăi și ai nepotului său Radul niciun amestec și treabă să nu aibă. Iar după aceea, boierul Petru diac, el nu a ținut numai Țigani lui Vodă banul, ci au luat și Țigani jitelniței Velica și ai nepotului ei Radul, fără știrea domniei mele.

Iar când a fost acum, Radul, nepotul jitelniței Velica, el a stat de față înaintea domniei mele, la divan, cu boierul Petru diac, de s'a jăluit că i-a luat Țiganii și nu a avut nicio treabă cu ei. Iar întru aceasta, domnia mea, singur am spus, cum am dat boierului Petru diacul numai pe Țiganii lui Vodă banul, iar cu Țiganii jitelniței Velica și ai nepotului său Radul, niciun amestec să nu aibă, ci să ție Radul pe toți Țiganii lui cu bună pace și pe Țiganii mătușei sale, jitelnița Velica. Și a rămas boierul Petru diacul de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec și treabă să nu aibă cu Țiganii lui Radul și ai jitelniței Velica. Și încă și 5 boi, pe care i-au luat boierul Petru, pentru Țiganii lui Radul, toți să-i întoarcă înapoi.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Radul, ca să-i fie toți acei Țigani mai sus ziși și cu partea de Țigani ai mătușei sale jitelnița Velica, ca să-i fie de dedină, de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Necula vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în Târgoviște, Iunie 12 zile, anul 7124<1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St Buc., Mitrop. Țării Rom., CDLXXX/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

25

1616 (7124) Iunie 16.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Țipei cup<e>tu și cumnată-său Isar, ca să fie volnici cu această carte a dumnii mele de să ție tot satul Hărești și Scroviști, pântrucă aceste sate însăș le-au dat ș-au miluit răposatul Mihai voevodă pre jupânul Antonie Grama, însăș cu tot hotarul, ca să-i fie lui de moșie jupânului lu Antonie Grama, socrul Țipei și lui Isar vistiier.

Ș-am văzut domnia mea ș'alte cărți ale lu Mihai voevodu și a lu Șerban voevodu, făcute pre aceste sate ce sânt mai sus scrise, cum să le fie lor de moșie încă și rum<ă>nii câți vor fi înntr'aceli sate, ei să aib<ă> asculta toți de ginerei jupunu-lui lu Antonie Grama, oari de ce le va da lor învățătur<ă>, că sântu pre mâna

lor ai Țipei și ai lui Isar vist. Așa iaste învățătura dumnii mele. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.*

S'a scris luna Iunie 16 zile, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/6.

Or.g. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. ms. 256 f. 240v—241.

26

1616 (7124) Iunie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu. Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Bratul mare comis și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie două roți de moară în orașul domniei mele, în Argeș și cu loc în jurul morii, cât a ținut Iane Colacsiz și Iane Călugăru și Radivoie, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis aceste două roți de moară, care mai sus s'au spus, dela Iane Colacsiz și dela Iane Călugăru și dela Radivoie pentru 180 de oi. Și au vândut Iane Colacsiz și Iane Călugăru și Radivoie aceste două roți de moară, care sunt spuse mai sus, de a lor bună voie și cu știrea tuturor orașenilor din orașul domniei mele, dela Argeș și dinaintea domniei mele.

Și încă au fost atunci la tocmeala lor mulți boieri martori, dar anume: cinstiul dregător al domniei mele jupan Costea mare pitar și jupan Tanisie mare portar și Antonie cămăraș și dela Stoenesti, Dragomir Dolofanul și din Sâmbotin, Ghioca postelnic și încă mulți boieri din curtea domniei mele, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Bratul mare comis, ca să-i fie aceste mori care sunt mai sus scrise de dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernade mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Stancul logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Iunie 22 zile, dela Adam până azi cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVII/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

27

1616 (7124) Iunie 29, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și pururea pomenitului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Conda postelnic și jupaniței lui Maria și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Obedinul tot și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, oricât se va alege, pentrucă l-a cumpărat jupanița Maria acest sat mai sus zis, însă dela popa Ghioca din Craiova o funie întreagă, pentru 3600 aspri gata și dela Stoichița, dintr'o funie, a treia parte, pentru 1200 aspri gata și dela Marcea, fiul lui Icoană, dintr'o funie, 2 părți și cu 2 vecini, anume Stăit, fiul lui Barbul și Preda, fiul lui Răgău, pentru 2400 aspri și dela popa Preda și dela fratele lui, Ciurică și dela Spătăricea, o funie întreagă, pentru 3600 aspri gata și dela Barbul, fiul lui Radul și dela Vâlsan, fiul lui Stoian, o funie întreagă, pentru 3600 aspri gata și dela Crăciun, fiul lui Neagoe și dela Hamza, fiul lui Brie și dela Giura, fiul lui Moșul, o funie întreagă, pentru 3600 aspri gata. Și s'au vândut și acești mai sus ziși cu ocinile lor, să fie vecini jupaniței Maria, care este mai sus scrisă.

Și iar să fie slugii domniei mele Conda postelnic și jupaniței Maria ocină la Mocirla, pentrucă au cumpărat dela Crăciun, fiul lui Neagoe <și dela> nepoții lui Crăciun, anume Dragul și Pârvul, 2 funii și jumătate, pentru 12.000 aspri gata și dela Barbul, fiul lui Radul și dela Vâlsan, fiul lui Stoian, o funie, pentru 4000 aspri gata și dela Stoichița și dela Dragna și dela Anca jumătate de funie, pentru 2300 aspri gata.

Și s'au vândut și acești oameni mai sus ziși <cu ocinile lor, să fie> vecini jupaniței Maria. Și a cumpărat jupanița Maria aceste mai sus zise sate cu vecinii dinaintea lui Vodeniteanul¹⁾ și a lui Preda postelnic și a lui Mihăilă postelnic și a lui Moș logofăt și a lui Panaet al banului și a lui Cărstov sluger și a lui Stoica logofăt. Și s'au vândut ei de a lor bună voie.

Și iar să fie slugii domniei mele, lui Conda postelnic și jupaniței Maria ocină la Crețeștii de Sus, de peste tot satul, a treia parte, din hotar până în hotar,

¹⁾ Morarul.

oricât se va <alege>, pentru că a cumpărat jupanița Maria dela Stoichița și dela popa Preda și dela fratele lui, Chirică și dela Spătăricea și dela Barbul și dela Vălsan și dela Crăciun și dela Hamza și dela Giura și dela toți oamenii...¹⁾ care sunt mai sus scriși, pentru că a cumpărat jupanița Maria dela acești mai sus zi oameni, pentru 3600 aspri gata.

Și iar a cumpărat jupanița Maria, jupanița lui Conda postelnic, ocină la Breasta, însă dela Dragna și dela Anca și dela Stoichița, o funie întreagă, peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru 3600 aspri gata.

Și iar să fie slugii domniei mele Conda postelnic și jupaniței lui Maria ocină la Bresnicioara 20 ogoare, de peste tot hotarul, pentru că le-a cumpărat jupanița Maria dela Giura al lui Moșul, pentru 600 aspri gata. Și iar a cumpărat jupanița Maria ocină la Bresnicioara dela Crăciun 22 ogoare, pentru 600 aspri gata, în zilee lui Radul voevod Șerban, când a fost cursul anilor 711...²⁾.

Și iar să fie slugii domniei mele Conda postelnic și jupaniței lui Maria ocină la Arcești, însă jumătate de sat de peste tot hotarul și cu tot venitul și cu vecinii. Pentru că această jumătate de sat, Arcești, a fost de mai înainte vreme a jupaniței Neaga. Apoi jupanița Neaga, străbunica jupaniței Maria, ea a dat și a dăruit și a înfrățit pe jupanița Maria și pe fratele său Vlad cu tot satul Arceștii. După aceea, lui Vladul, fratele jupaniței Maria, i s'a întâmplat moarte în zilele lui Radul voevod Șerban. Astfel, din trupul lui au rămas numai doi fii, anume Udriște și Dumitra. Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Maria s'a înfrățit cu fiii lui Vladul mai sus ziși, peste tot satul, ca să țină jupanița Maria jumătate de sat din Arcești, iar cealaltă jumătate de sat să țină nepoții jupaniței Maria, fiii lui Vladul, Udriște și Dumitra. Și s'au înfrățit ei de a lor bună voie și dinaintea domniei mele.

Și iar să fie jupaniței Maria, jupanița lui Conda postelnic, satul Știubeiul jumătate, cu toată ocina și cu toți vecinii și cu tot venitul, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și de moștenire dela bunica ei Păcurăroae.

Și iar să fie jupaniței Maria, jupanița lui Conde postelnic, niște sălașe de Ațigani, anume: Pătru Țiganul cu copiii săi și Negel Țiganul cu copiii săi și Iancul Țiganul cu copiii săi și Radul Cărnul și fratele său Barbul și Mircioae cu fiicele ei Vavolea și Gânța.

Pentru că aceste sate și ocine și Ațigani au fost cumpărate de jupanița Maria pe asprii ei de zestre dela părinții ei și dela bunica sa Păcurăroaea...³⁾. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Maria a venit înaintea domniei mele în divanul cel mare, de bună voia ei, de a dat bărbatului ei Conda postelnic toate

¹⁾ loc șters în text.

²⁾ nelizibilă cifra unităților.

³⁾ loc rupt în text.

satele și Ațigani, să fie la mâna lui Conda postelnic, pentru multa cheltuială ce a cheltuit Conda postelnic de când...¹⁾ jupanița lui Maria, de i-a plătit toate datoriile ei, cu 35.000 aspri. <Și> i-a scos satele și ocinele și Ațigani cu multă cheltuială și cu multă pâra, de a cheltuit 12000 <aspri>.

Pentru aceea, a dat jupanița Maria ...¹⁾ să se hrănească ei împreună...¹⁾, iar după moartea jupaniței Maria să țină Conda postelnic toate <satele> și Ațigani, câți sunt mai sus ziși, iar altul nicio treabă sau amestec să nu aibă. Dacă se va întâmpla mai înainte moarte lui Conda postelnic, jupanița Maria să țină <ea>...¹⁾ va fi, în două cu rudele lui Conda postelnic, iar altcineva niciun amestec să nu aibă, pentru că astfel s'au întocmit dinaintea domniei mele și a lăsat jupanița Maria cu limba ei.

Încă au fost la întocmirea lor mulți boieri și oameni buni, însă anume: Fl<orea din Ar>cești și Văsiu din Puturoasa și din ...²⁾ <și din>... Dragomir armaș și din Vardenești, Stamati comis și din...³⁾ și mulți oameni martori, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, le-am dat domnia mea slugii domniei mele Conda postelnic și jupaniței lui Maria, ca să le fie ocină <și de ohabă, fiilor și> nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Necula mare <vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihal>achi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna <Iunie 29 zile și dela>⁴⁾ Adam până acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Inst. de Istorie și Filosofie al Acad. R. P. R.

Fotocopie slavă după originalul de la Muzeul Porților de Fier — Turnu-Severin.

28

1616 (7124) Iulie 4.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Grăjdanei a Lecăi spat., ca să fie volnic cu această<ă> carte a domniei mele, să-și<i> ție satele ei, anume Racovița și Mărcești și Leurdenii,*

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ loc ilizibil în fotografie.

³⁾ loc alb în text.

⁴⁾ Acoperit cu foița pecetii, ilizibil în fotografie; completat după însemnarea Muzeului Porților de Fier.

partea ei toată ce-au fost dela părenție ei, cu toți rumânii și cu tot venitul, pentru că aceste sate ce sânt mai sus scrise, fost-au ale ei de moșie, date zestre de părinții ei.

Intr'aceia, domnia mea încă m'am m<i>lostovit de o am m<i>luit cu aceste sate, să-i fie ei moșie, cum i-au fost. Așijderé și voi, rumânilor, în vrém<e> ce veți<i> vedea cartea domnii mele, voi să căutați să aveți<i> ascultare de jupăneasa Grăjdana, de toate de ce va vă da învăț<ă>tură, că așa iaste învăț<ă>tura domnii mele. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.*

Scris Iulie 4 zile, anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., (achiziții noi). 74/1950.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

29

1616 (7124) Iulie 8, Târgoviște.

«† Din mila lui Dumnezeu», Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Lă domnia mea această poruncă «a domniei mele» boierului domniei mele Badea postelnic și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie niște vecini, anume Drăgulini și cu «fiii lui», pentru că acei vecini, care sunt mai sus spuși, ei au fost de moștenire din sat din Liseni ai boierului domniei mele Badea postelnic.

Iar când a fost acum, «jupanița Mara» s'a apucat de acei vecini, care sunt mai sus spuși. Și așa a spus înaintea domniei mele că sunt acei vecini, dintr'un sat al ei, «din Băldești», ca să ia pe acei vecini, să-i ducă în satul ei, la Băldești. Iar într'accia, domnia mea am cercetat și am judecat «după lege cu toți» cinstiții dregători ai domniei mele din divan și bine am adevărit domnia mea că n'au fost acei vecini «din Băldești, ci» din Liseni.

Încă au mărturisit înaintea domniei mele singuri acei vecini că n'au avut ei nicio «treabă, că sunt» ei de moștenire din sat din Liseni. Astfel, într'accia domnia mea, dacă am văzut așa, domnia mea am dat să fie acei vecini ai «lui Badea postelnic» înaintea a tot divanul domniei mele. Și a rămas Jupanița Mara de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca «mai mult amestec să nu aibă» ea de acum înainte cu acei vecini care sunt mai sus spuși.

Pentru accia, am dat și domnia mea boierului domniei mele Badea postelnic, ca să-i fie dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată «martori punem domnia» mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă «mare logofăt și jupan Necula» mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare

comis și Lupul mare paharnic și jupan <... mare postelnic>. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în Târgoviște, <luna Iul>ie 8 zile, în anul 7124 <1616>.

<† Io Radul> voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLVII/1.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. lacunară, ibid., CCLXXXII/1, din anul 1776.

30

1616 (7124).

Izvod după cartea Radului vod<ă>, feciorul Mihnii vod<ă>, nepotul bătrânului Alci<x>andru voevod, pentru moșia din Măg<u>reni, <leat> 7124 <1616>.

Porunca dumnului lui Drăghici și cu feci<o>rii lui, căț<i> Dumnezeu va da, ca să le fie ocină în Măguréni, însă din partea Rusii a treia parte și din partea lui Dobrin iar a treia parte, din câmpu, din pădure, din apă și din dealul cu viile și cu livezele, tot a treia parte, din parte<a> lui Rusén și lui Dobrin, veri cât să va alégé, pentrucă au cumpărat Drăghici și cu feci<o>rii lui dela Danciul, feci<o>rul lui Drăghici, nepotul lui Stan Tărăță, diript aspri gata 12.000.

Și au vândut Danciul de a lui bună voe cu știrea tuturor megiaș<i>lor din sat și din sus și din jos și dinprejurul locului și dinaintea domnii mé<e> și cu multe mărturii carii scriu acum în cartea cea coajnică.

Deriptu aceia, am dat domnia mea lui Drăghici cu feci<o>rul lui, ca să le fie lor ocină stătătoare și feci<o>rilor și nepoț<i>lor, străncpoț<i>lor, în veac. Și într'alt chip să nu fii, priste zisa domnii mé<e>. Și mărturii boiarii divanului.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Trad. rom. fragmentară.

31

1616 (7124), Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domnii

mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Necula mare vistier și cu fiii lui câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie niște prăvălii în orașul domniei mele, în Târgoviște, însă și prăvălii cu pivnițe de piatră și cu loc cât se va alege, însă în lungul locului, până unde este poarta în lat, cât ține fața prăvăliilor mai sus spuse, fiindcă a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula mare vistier dela Calotă și dela fratele său Stoica, fiii lui Mihalache, pentru 50.000 aspri toți gata. Și când a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula mare vistier aceste mai sus spuse prăvălii și pivnițe a întrebat pe toate rudele lui Calotă și ale lui Stoica, dacă vor să cumpere aceste mai sus spuse prăvălii și pivniță sau nu, dar ei nici de cum n'au putut să se apuce să cumpere mai sus spusele prăvălii și pivniță. Deci atunci, a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula mare vistier mai sus spusele prăvălii și pivniță pentru mai sus spușii aspri, fără nicio silă.

Și când a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula mare vistier această mai sus spusă prăvălie și pivniță, au fost la întocmirea lor oameni buni martori, anume: popa Stanciul Drănescul și popa Proca și popa Vlaicul și popa Ivan și diaconul Danciul și Eremia logofătul și Spinciul și Mina și Fota și fratele lui, Costantin și Dumitrul gramaticul și fratele lui, Mihalco și Necula, fiul lui Iano și fratele său Sima și Dumitru Pustiul și Dragul, fratele lui Calotă și Stoica și Neagoe, fiul lui Radul și Brașov, fiul lui Costea și Stoica, fiul lui Barbul și Petrul șelarul și fratele său Badea șelarul și Hristodor și Neagoe și Spinciul și Pera teslariul și Caloian săpunarul și încă mulți oameni, cari nu sunt scriși aici. Și au vândut Calotă și Stoica această mai sus spusă prăvălie și pivniță de a lor bună voie și cu știrea tuturor oamenilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui jupan Necula mare vistier, ca să-i fie această prăvălie și pivniță, care sunt mai sus spuse, de dedină și de ohabă, lui și cu fiii lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianache mare ban, jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciu Olănescul, în cetatea Târgoviște, dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7124 <1616>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.).

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XV/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1616 (7125) Septembrie 5.

Pentru niște sate, vii, Țigani, mori și altele.

Jupan Ianache mare ban al Craiovei <dan> această carte a mea acestor boiari Stoica post. den Văcărești și jupănesii Fimiei, mama jupănesii Elinei, ca să le fie lor toate bucatele și satele și Țigani și viile și morile, tot ce ar fi până la un cap dă păr, ale jupănesii Elinii, jupăneasa Stoicăi post., fata jupănesii Fimii.

Pentru că jupăneasa Elina multă vreme au lăcuit împreună cu bărbatul ei Stoica postelnic și dumnezeu nu le-a dăruit <coconi> dă trupul lor să trăiască. Deci, cînd au fost acuma, s'au întâmplat moarte jupănesii Elinii; și la moartea ei, iar jupăneasa Elina însuș au socotit pentru inima ei, pentru multă socotință și căutare și milă ce au avut de către bărbatul ei Stoica post. până la moartea ei; încă și moșăile ei au fost împresurate de alți boiari, ce mult au umblat și au cheltuit Stoica post. până au descoperit acele moșăi. Pentru aceea, au socotit de au lăsat și au tocmit, la moartea ei, ei cum să împartă bărbatul ei Stoica post. cu muma ei jupăneasa Fimii toate moșăile ei, cum iaste mai sus scris, până la un cap dă păr, în doao, și satele și Țigani și vii și mori și tot ce va fi. Încă dă în niște Țigani, câți să vor afla dela Afumați, să aibă a-i ținire numai Stoica post. iar jupăneasa Fimia să n'aibă treabă într'acei Țigani, niminilé, fără numai să aibă a daré den-tr'acei Țigani coconilor lui Ivan post. câte 2 sălașe dă Țigani cu fâmeile. Și să ia din vii, numai acum la această toamnă, 3 buți dă vin să le vînză, să facă haine coconilor lui Ivan post., să fie pentru sufletul jupănesii Elinii.

Așa au tocmit acea jupăneasă la moartea ei. Însă după moartea jupănesii Fimii, iar să rămăie acele bucate, moșăi și tot ce va fi la mîna Stoicăi post.; iar după moartea Stoicăi post., să rămăie acele bucate toate și moșăi și Țigani și vii și mori și partea Stoicăi post. și partea jupănesii Fimii la sfînta mănăstire ci să chiamă Vierăș, unde vor zăce oasele acelor boiari ce sînt mai sus scriși¹⁾.

Șă am văzut noi și cartea jupănesii Elinei, făcută dela moartea ei cu mare blestem și cu mulți oameni mărturii, anume: popa Vasilie și egum<e>nul Harăta de Nucet și pop<a> Stoica din Livezeni și popa Ivan din Văcărești și Apostol portar, încă mulți oameni buni ce nu sînt scriși aici.

Deci după aceea, după moartea jupănesii Elinei, sculatu-s'au asupra-i și jupăneasa Stana postelniceasa den Brâncoveni, căci că au fost <a doua vară> cu jupăneasa Elina, și n'au avut nici o treabă și amestecătură <într'acele moșăi>, ci numai căci au fost o jupăneasă puternică, <cumnată Neculei mare vistier>...¹⁾ încă părintele Luca mitropolitul și părintele vlădica Matei al Mirelor înaintea divanului și toți boiarii și mari și mici cum s'au făcut acele cărți ale jupănesii Stanei, de silă și fără de dreptate.

¹⁾ loc rupt în text.

Drept aceea, noi am socotit toți boiarii, dinpreună cu acei vlădici, cum să nu fie aceea judecată întru nimica, nici să se scrie acele cărți ale jupănesii Stanei, că sânt făcute cu sila pentru cumnată-său Necula vistier, cé am dat noi toți acești boiari să cu acești părinți vlădici cum să ție aceast<ă> moșia toată numai Stoica post. și jupăneasa Fimia, cum sânt mai sus scriș<i>, cum au tocmit aceea jupăneasă la moartea ei, așa am lăsat și noi să fie pre aceea tocmeală; alt nimeni treabă să n'aibă, în veci.

Altfel să nu fie, după spusa noastră.

A scris Neagoe logofăt, luna Septembrie 5 zile, în anul 7125 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479 f. 211.

Copie rom.

33

1616 (7125) Septembrie 5, Mitropolia din Târgoviște.

Pentru niște sate, Țigani, vii, mori și altele.

1 carte a mitropolitului chir Luca.

Scrise vlădicia mea aciaștă carte a vlădiciei mele acestor boiari Stoica post. dă Văcărești și jupănesii Fimii, mumă jupănesei Elinii, ca să le fie toate bucatele și satele și Țigani și viile și morile și toate ce va fi, până la un cap dă păr, ale jupănesii Ilinii, jupăneasa Stoicăi post., fata jupănesii Fimii.

Pentru că jupăneasa Elina multă vreme au lăcuit cu bărbăatul ei Stoica post. și Dumnezeu nu le-au dăruit coconi de în trupul lor să trăiască. Deci, când au fost acum, s'au întâmplat moarte jupănesii Elinii; și la moartea ei, însuș au socotit dentru inima ei, pentru mult<ă> socotință și căutare și milă ce au avut dela bărbatul ei Stoica post. până la moartea ei, încă și moșăile ei au fost înpresurate de alți boiari, ci mult au unblat și au cheltuit Stoica post. până au descoperit acele moșăi. Pentru aceea, au socotit de au lăsat și au tocmit la moartea ei, cum să înpartă bărbatul ei Stoica post. cu muma ei jupăneasa Fimia toate moșăile cum iaste mai sus scris, până la cap dă păr, în doao, și sate și Țigani și vii și mori și tot ce va fi. Inșă niște Țigani, câți să vor afla dela Afumați, să aibă a-i ține numai Stoica post., iar jupăneasa Fimiia să n'aibă treabă într'acei Țigani nimica, fără numai să aibă a daré dănr'acei Țigani coconilor lui Ivan post. câte doao sălașe dă Țigani cu fămeile. Și să ia dă în vii, numai acum la această toamnă, 3 buți dă vin, să le vânză, să facă haine coconilor lui Ivan post., să fie pentru sufletul jupănesii Ilinii.

Așa au tocmit [așa au tocmit] la moartea ei, ce iaste mai sus scris. Inșă după moartea jupănesii Fimii, iar să rămăe iar acele bocate, moșii și tot ce va fi la mâna Stoicăi post.; iar după moarte<a> Stoicăi postelnicul să rămăe acele bucate

toate și moșii și Țigani și vii și mori și partea Stoicăi post. și partea jupănesei Fimiei, la sfânta mănăstire ce se chiamă Vierăș, unde vor zăce oasile acelor boiari ce sânt mai sus scriși.

Șă am văzut noi șă cartea jupănesii Elinii, făcută dela moartea ei, cu mare blestem șă cu mulți oameni buni mărturié, anume: popa Vasile șă egumenul Hareta *din* Nucet *și* popa Stoica *din* Livezeni *și* popa Ivan *din* Văcărești *și* Apostol port. șă încă mulți oameni buni ce nu-ș scriș*i* în cartea aceasta.

Drept aceia, după moartea jupănesii Ilinii, sculatu-s'au jupăneasa Stana postelniceasa din Brâncoveni cu pără, căci au fost a doao vară cu jupăneasa Elina șă n'au avut nicio treabă și ameste*că* tură într'acele moșai, ce numai căci au fost jupăneasa puternică, cumnata Neculii mare vist., s'au amestecat într'acea moșie, cu silă, de au făcut niște cărți, o carte a Radului vodă, altă carte a noastră, cu sila, șă ție a treia parte dentr'acele moșii. Iar când au fost acum, însumi vlădicia me*a* șă fratele meu pre duhul sfânt, vlădica Matei Mireul din Deal, am mărturisit înaintea divanului șă a toți boiari mari șă mici cum s'au făcut acéle cărți ale jupănesii Stanii, dă silă, făr de dreptate.

Drept aceia, noi am socotit vlădi[di]cii, cu toți boiarii împreună, șă nu fie ace*a* judecată întru nimic, nici șă se crează acele cărți ale jupănesii Stanii, că sânt făcute cu sila pentru cumnată-său Nacula vistier. Deci, noi toți șă boiari șă toți cine au fost în divan, preoți șă oameni buni, am dat cum șă ție această moșie toată Stoicăi post., numai șă jupăneasa Fimia, cum sânt mai sus scriși, cum au tocmnit acea jupăneasă la moartea ei. Așăjdere așa am lăsat șă noi șă fie pre acea tocmeală; alt nimeni treabă șă n'aibă în veacu. Iar cine șă va ispiti a sparge această tocmeală a noastră șă a jupănesii Elinii, au oricine dentru dănăși de în neamul lor, iar acela om șă fie proclét șă afurisit de domnul dumnezeu trăclet *și* anathima *de 318 sfinți părinți dela* Nicheia. Șă dă vlădicia noastră încă șă fie proclét șă afurisit.

Altfel șă nu fie, peste spusa noastră.

A scris Nestor logofăt la Mitropolie, luna Septembrie 5 zile, în anul dela Adam până acum, anul 7125 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479 f. 211v—212.

Copie rom.

34

1616 (7125) Septembrie 6.

† *Serie jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Cârstea fost mare vornic și jupan Nica fost mare logofăt această a noastră carte jupăneasei Grajdanei, jupăneasa a Lecăi spătar, ca să-i fie toate viile dela Cătun ce*

săntu în dealul Piteștilor, cu ocina și cu rumăni și cu tot venitul, cât va fi, pentru că aceste vii ce sănt mai sus scrise iale au fost de moșie ale Lecăi spătar, cumpărate de în zilele lu Șerban voevod, cându au fost domnu întâiu țeară.

Iar cându au fost acum, în zilele domnului nostru Radul voevod, feciorul <lui> Mihnea voevod, iar domnia lui au pierdut pre Leca spatar și au miluit pre jupan Bratul mare comis cu aceste vii dela Cătun ce sănt mai sus scrise și le-au ținut pân au fost Radul voevod aicea în țeară. Iar deaca se-au mutat Radul voevod de aicea de în țeară și de în scaun, de-au eșit domn țeară Moldovei, iar jupâneasa Grajdana, ia au avut pără cu Bratul comisul pentru viile dela Cătun. Deci au venit la divan și la judecată înaintea noastră și înaintea tuturor boiarilor căți am fost, de am judecat și se-au părăt de față. Intr'aceaia, noi am căutat și am judecat pre drept și pre lege și am dat jupănesei Grajdanei, ca să fie volnică și să ție viile și toate moșiile ale Lecăi spătarul, cum au fost lăsat și el la moartea lui. Iar cheltuiala ce au cheltuit Bratul comis pre viile dela Cătun să aibă jupâneasa Grajdana a întoarce toată cheltuiala Bratului comis, cât va zice cu sufletul lui, iar cu viile să n'aibă treabă.

Și au fost la judecata noastră boiari mărturii: Badea postelnicul de Grec și Mihail postelnic de Văleni și Preda clucer și Stamatî comis și Mateiu peharnic și Nica comis și Drăghici logofăt și Mușat postelnic și mulți boiari.

Altfel să nu fie, după spusa noastră.

A scris Lepădat, luna Septembrie 6 zile, în anul 7125 <1616>.

Bibl. V. A. Urechia Galați, doc. nr. 146.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

35

1616 (7125) Octombrie 2, Brașov.

Am scris eu Stanciul sluj<er>, a mea carte acestui fecior al meu, anume Oprea de în Crasani, cum să știe toț<i> căraia cui i se cade, cum i-am ertat partea di ocină a tătâni-său Cair, iar partea uncu-său Oprei se a Stanciului să fie[e] vândute cui se-au vândut. Iar acest fecior să fie și el ertat și feciorii lui și nepoți și strănepoții lui cum l-am ert<at>; iar el însuși, pănă<ă> voi fi eu viu și el să m<ă> caute și să m<ă> slujască cu dreptul și pre mini și pre soția mea; iar după aceia, să nu aibă a-l b<ă>ntuire nici de rudili mele, nici de ale fămeii mele.

Scris în satul Brașov, luna Octombrie 2 zile, anul 7125 <1616>.

Mărtorie; Oancea log., Simca cumnatu nostru, Itul log., popu Miul, Stanciul sluj<er> și Radul sluj<er> și Vișana soru-mea jupanița și Candra și Ianăș Sopilul și Stan Ocnin, Istodor.

Arh. St. Buc., M-rea Cernica, III/2.

Orig. rom., hârtie filigran, două peceti aplicate.

1616 (7125) Octombrie 3.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Voico și cu nepoții săi Oprea și Gradea și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Berileștii de Jos, 5 stânjeni de ocină din partea lui Gheorghe Meiut și Stănilă, 5 stânjeni de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Voico dela Gheorghe Meiut, pentru 660 aspri.

Și iarăși a cumpărat Nistor ocină în Berileștii de Jos, 10 stânjeni dela Gherghe Meiut, pentru 801 aspri.

Și iarăși a cumpărat Stanciul Ciocoiul ocină în Berileștii de Jos, 4 stânjeni din partea lui Gheorghe, pentru 500 aspri.

Și iarăși a cumpărat Stanciul cel mic ocină în Berileștii de Jos, dela Gherghe, 2 stânjeni, pentru 280 aspri.

Și iarăși a cumpărat Stanciul cu nepotul său ocină în Berilești de Jos, dela Poetești și dela Drăghici, 21 de stânjeni, pentru 2700 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Stoica ocină în Berileștii de Jos, din partea lui Nan, 10 stânjeni, de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru 2600 aspri și 130 aspri aldămaș.

Și au vândut acești numiți oameni acele ocine care sunt mai sus spuse, de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Și încă au fost la tocmeală mulți <oameni> buni din sat, anume: popa Gradea și Radul și Cârstea logofăt și Neagoe Meiut și Gherghe postelnic și Voico și Colțea și Stanciul cel mare și Stanciul cel mic și Gradea și Frățilă și Stănilă.

Pentru aceia, am dat și domnia mea lui Voico, ca să-i fie ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirieno mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea pitar¹⁾ și jupan Iane mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

A scris Idoxie, luna Octombrie 3 zile și dela Adam curgerea anilor, în anul 7125 <1616>.

Acad. R. P. R., ms. 3345 p. 12—13.

Copie slavă.

¹⁾ în loc de „paharnic“.

1616 (7125) Octombrie 12.

Eu jupâneasa Maria, fata jupânului Staico din Bucov, scris-am această carte a mea Stoicăi logofătului din Tărăceni, ca să fie un sălaș de Țigani, anume Țavul faor și cu Țiganca lui, anume ... ¹⁾ și cu feciorii lor, căți vor avea.

Pentru că acești Țigani ce sânt mai sus scriși, ei sânt ai miei dela părinții miei de moșie, de strămoșie. Deci, când au fost acum, în zilele domnului nostru Radul voevod, feciorul Mihnii voevod, iar mie mi-au căzut o năpaste mare pre cap. Deci văzând eu atâta nevoie mare pre capul meu și cheltuială, iar eu am făcut acest sălaș de Țigani, Țavul faurul, vânzători. Și m'am tocmit de a mea bună voe cu Stoica log. de i-am vândut drept 1800 aspri gata. Și mi-au dat acești bani toți gata, de mi-am ridicat nevoia, de m'am înbrăcat și mi-am hrănit cocoanele.

Și după acestea, s'au întâmplat la această tocmeală a noastră mulți boiari mărturii: Mușat post. și Dumitru log. și Radul log. de comișai și Mușat logofătul, Stepan log. din Țigănești, Buta și Șteful din Bericlești și Cârstea logofătul din Buciumeni.

Drept aceia să fie acest sălaș de Țigani moșie dreaptă ohabnică.

Și altfel să nu fie după spusa <mea>.

Am scris eu, Neagoe logofăt, Octombrie 12 zile, anul 7125 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Snagov, nr. 458 f. 85.

Copie rom.

1616 (7125) Octombrie 21.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupânesei Catrinei, fata a lu Pană vist. jupâneasa ce au fost a lu Vasilie vist., ca să fie volnică cu cartea domnii mele să-ș ție toată partea de ocină ce au avut dela tată-său Pană vist., de în sat de în Frătești și de în Călugăreni și de în Lungi și Șovărcul cu ocina și cu rumăni și cu venitul cât se va alege, pentru că aceste ocine și moșii ce sânt mai sus spuse, iale au fost cumpărate de tată-său Pană vist. și sântu ale ei moșie dereaptă.

Derept aceia, domnia mea încă am dat, ca să fie volnică jupâneasa Catrina să-ș ție partea de ocină de în Frătești și de în Lungi și satul Șovărcul și Călugărenii, cum au fost ținut și mai denainte vrème și de nimenile opreacă să n'aibă, preste cartea domnii mele.

¹⁾ loc alb în text.

*Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.
A scris Lepădat, luna Octombrie 21 zile, anul 7125 <1616>.*

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., LVIII/15.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

39

1616 (7125) Octombrie 29.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se numește Bistrița, unde este hramul uspenia născătoarei de dumnezeu, ca să-i fie satul Costești în pace și slobozi de bir și de găleată și de fân și de dijmă de stupi și de gorștini de oi și porci și de toate slujbele și mâncăturile câte sântu preste anu în țeara domnii mele, pentrucă i-am ertat domnia mea de toate câte-s mai sus scris<e>.

C'am văzut domnia mea ș'am cetit și cărțile altor domni: cartea lu Mihai vodă și cartea lu Șerban vodă ș'a Radului vodă, fiul lui Mihnea voevod, de ertăciune. Intr'aceia, domnia mea înncă i-am ertat în viața și în zilele domnii mele, ca să fie de lucru și de treaba sventei mănăstiri.

Dereptu aceia și voi, slugile domnii mele, oarecarei veți înmbla în mes<e>-rere în județul Vâlcei, în vrém<e> ce veți vedea aceasta carte a domnii mele, iar voi foarte în pace să lăsați satul Costești de toate câte-s mai sus zise. Și neme-nea să nu se ispitească a-i învălui, preste această carte a domnii mele.

Și într'alt chip să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în luna Octombrie 29 zile, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXI/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copii rom.: ms. 192 f. 141; ms. 713 f. 682 v—683.

40

1616 (7125) Octombrie 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei fiul marelui și preabunului, răposatului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Govora, unde este hramul sfintei uspenii a preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să fie vecinii sfintei mănăstiri din satul care se numește Glodul în pace și liberi pentru maglă din Ocna cea Mare, pentrucă am iertat domnia mea pentru sănătatea domniei mele și pentru sufletul părinților

domniei mele, să fie în pace, numai să muncească ei pentru sfânta mănăstire mai sus spusă.

Pentru aceasta și voi, dregătorii domniei mele, cămărașii cari veți fi la Ocna cea Mare, de vreme ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să lăsați în pace și liberi pe vecinii sfintei mănăstiri, cari sunt din sat, din Glod, pentru maglă, cum s'a spus mai sus, ca să muncească numai la sfânta mănăstire. Pentru aceasta, nimeni să nu încerce a-i turbura sau a-i supăra peste această carte a domniei mele, căci un om ca acela va păți mare rău dela domnia mea, pentru că i-am iertat domnia mea pe vecinii sfintei mănăstiri, cum au fost iertați și înainte vreme. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voevod cel Bătrân și cartea lui Alexandru voevod, fiul răposatului Bogdan voevod, și cartea lui Simion voevod și cartea lui Radul voevod Șerban și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, când a fost cursul anilor 7119 <1611>, făcută cu marc blestem. Intru aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu cartea domniei mele și am dat domnia mea acestor vecini din Glod, cari sunt ai sfintei mănăstiri din Govora, ca să aibă pace și liniște în zilele și în viața domniei mele pentru magla dela Ocna cea Mare de lângă Râmnic.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va ține această întocmire a noastră și pomană și va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele și va lăsa pe acești vecini ai sfintei mănăstiri în pace; pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, la fel și pe acei dregători cari vor fi la Ocna cea Mare, să-i miluiască dumnezeu. Iar care om va strica această întocmire și cărți ale domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda Iscarioteanul și cu Arie cel de trei ori blestemat și să fie blestemat și afurisit de 318 părinți ce s'au adunat în cetatea Nicheia.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Ianache mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu Lepădat logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Octombrie 29 zile și dela Adam, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXV/13.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

1616 (7125) Octombrie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Ghinu și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să le fie ocină în satul Bojorani, însă din partea lui Radul a patra parte, din câmp și din apă și din pădure și din dealul cu vii și cu vinăriciul, oricât se va alege, fiindcă a cumpărat popa Ghinu această ocină care este mai sus scrisă dela Radul, pentru 6000 aspri gata. Și iar să fie lui popa Ghinu ocină la Ulița, dela Badea al lui Cârștian și dela frații săi, anume Gheorghe și Stanciul și Calotă, fiii lui Dumitru logofătul, toată, din câmp și din apă și cu vad de moară și din dealul cu vie și din pădure și de peste tot hotarul Uliței, oricât se va alege.

Și iar să fie lui popa Ghinu ocină la Bojorani, partea lui Cârștian și partea fratelui său Gherghe și a lui Calotă și partea lui Stanciul, părțile lor toate, din câmp și din apă și din pădure și cu vie la deal și de peste tot hotarul, oricât se va alege, fiindcă a cumpărat popa Ghinu aceste părți de ocină și din Ulița și din Bojorani dela Cârștian și dela fratele său Gherghe și dela Calotă și dela Stanciul, pentru 8300 aspri gata și 50 vedre de vin. Și încă a mai scris popa Ghinu pe Dumitru logofătul, tatăl lui Cârștian și pe Gheorghe și Calotă și Stanciul la sfântul jertfelnic, unde este hramul preacuvioasei Paraschiva și a plătit popa Ghinu la sfântul jertfelnic pentru Dumitru logofătul de a dat un stihar și o lingură de argint și a făcut toate pomenile.

Și iar a cumpărat popa Ghinu un vecin, anume Radul Buculeiu și cu fiii lui, anume Tudor și Marin, pentru 1600 aspri gata. Și s'au vândut ei singuri de a lor bună voie, să fie vecini în satul Uliță. Și iar să fie popei Ghinu un vecin, anume Lupul, din satul Șerbănești și cu fiii lui, pentru că acest vecin ce s'a spus mai sus, el a fost de moștenire al lui Tudor logofătul din Slăvitești și al fraților săi Radul și Părvul, dar au schimbat cu popa Ghinu, de au dat ei popei Ghinu acești vecini mai sus spuse, iar popa Ghinu le-a dat lor, lui Tudor logofătul și fraților săi, Radul și Părvul, alt vecin, anume Șerban dela Băbeani, de a dat vecin pentru vecin. Și s'au tocmît ei de a lor bună voie.

Și iar a cumpărat popa Ghinu dela Dumitru ocină și la Bojorani și în satul Uliță, însă partea lui Dumitru și a nepotului său Andrei, toată, de peste tot hotarul, dela Bujorani și dela Uliță părțile lor de ocină, din acele sate, oricât se va alege, din câmp și din apă și din pădure și cu vad de moară, fiindcă a cumpărat popa Ghinu această ocină mai sus spusă dela Dumitru din Băbeni și dela nepotul său Andrei, pentru 4080 aspri gata. Și au vândut acești numiți oameni ce sunt mai sus scriși aceste ocine și vii, care sunt mai sus scrise, de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Și încă au fost atunci la tocmeala lor mulți oameni buni martori, anume: dela Bojorani, Berinca logofătul și Radul și dela Râmnic, popa Vancea și popa Pătru și dela Băbeni, Dumitru logofătul și Cârștian și Stanciul Sarchez și Necula, dela Râmnic, Duca și Ghinea și Stan.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui popa Ghinu ca să-i fie ocinele și viile mai sus spuse de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stirieno mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Mârza mare paharnic și jupan Enache mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Stancul logofăt, am însemnat în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Octombrie 30 de zile, dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/36.

Orig. slav, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1783.

42

1616 (7125) Octombrie 30.

*Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeiești mânăstiri numită Viborâta de lângă Târgoviște, unde este bramul cinstitei nașteri a născătoarei de dumnezeu și stariței cu alalte călug<ă>rițe câte vor lăcui la această sf<ă>ntă mânăstire, ca să fie volnice cu cartea domnii mēl<e> să-ș ție ocina și balta de în Vărăști și dela Gurguiăți de lângă Cornățel, cu tot venitul, cât se va alége pre hotară și semne pre unde au hotărât boiariniul domnii mēl<e> jupan Cernica *fost mare* dvornic. Să ia vamă de în pēst<e> de pre ocina mânăstirii, cum au fost légé și mai de nainte vrēm<e> și să-ș ție ocina și balta, cum o au ținut și în zilele Radul voevod feciorul Mihnei voevod. Și de nimenilé opreala să n'aibi, preste cartea domnii mēl<e>.*

Pentru că am dat și domnia mea sf<i>ntei mânăstiri ce iaste mai sus scris<ă> să-ș ție balta dela Vărăști și dela Gurguiăți, cum o au ținut și păn<ă> acum.

Derept acéia și voi, stolnicilor carii veț<i> fi, înncă în pace să lăsați balta și ocina mânăstirii, că așa iaste învățătura dom<niei me>l<e>.

Altfel să nu fie, după zisa domniei mele. Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris Lepădat luna Octombrie 30 zile, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Viforâta, 1/7.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1616 (7124) Noembrie, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Golgota, căreia este hramul sfintei preobrazenii a domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să fie sfintei mănăstiri ocina care este în jurul locului, cu toate hotarele, câte înconjoară sfânta mănăstire, oricât se va alege, de peste tot, cum a fost mai înainte vreme.

Însă hotarele și semnele să se știe; locurile sfintei mănăstiri mai sus spuse: dela Cărbunariul la un stejar înfierat, apoi din jos pe drumul Slănicului de acolo în sus pe apa Slănicului până în drumul Bivolarilor, apoi iar pe drumul Bivolarilor în sus până în vârf și până la Piscul Blidariului și în jos, la Slănicul Banului și apoi pe apa Slănicului de jos, până la stupăria sfintei mănăstiri din Deal, apoi iar merge până în vârful Drăghiei în sus, iar până la vârful Cărbunariului.

Pentru că această mai sus spusă ocină a fost miluită încă de răposatul Pătrașco voevod. Și după aceia răposatul Mihail voevod a trimis pe jupan Radul Buzescul clucerul și pe jupan Nica fost pe atunci vistier și alți boeri, de au umblat și au adevărit și au ales ocina sfintei mănăstiri și au așezat semnele și marginile dinspre toate ocinele din alte părți, acei dregători mai sus spuși. Deasemenea și Mihail voevod încă a miluit și a dăruit și a întărit ca să fie această ocină toată a sfintei mănăstiri și cu vii și cu vinăriciul, să fie tot la sfânta mănăstire. Deasemeni și săracii, cari locuiesc în jurul mănăstirii și aceștia să aibă iertare și pace de bir, de stupi și de dijmă de oi și de porci și de toate slujbele și dăjdiile și muncile și mâncăturile oricâte sunt peste an, ca să păzească ei numai sfânta mănăstire, fiindcă dinainte vreme de multe ori au furat tâlharii adică răufăcătorii sfânta mănăstire și au jefuit-o de trei patru ori.

Deasemenea, după trecerea lui Mihail voevod i-a iertat și răposatul Simion voevod și Radul voevod cel în sfântul botez numit Șerban, ca să fie pentru toate în pace și liberi, după mai sus spusă învățătură a domniei mele, însă numai să slujească și să asculte pentru trebile ce vor fi mănăstirești. Și am văzut domnia mea și cărțile lui Mihail voevod și a lui Șerban voevod și cartea lui Radul voevod precum este aci arătat făcută asemenea acestora. Iar cărțile altor bătrâni domni mai vechi, am aflat domnia mea și foarte bine am adevărit cum au pierit toate în vremea când a venit aici în țara Bătr Gabar voevodul Ardealului cu Ungurii, de au jefuit și au stricat toată Țara Românească. Atunci au pierit și cărțile mai vechi de ocină ale sfintei mănăstiri, încă cu multe odăjdii.

Astfel, domnia mea foarte bine am aflat. Astfel și domnia mea am socotit și am înnoit și am întărit domnia mea cărțile și ocinile și dedinele și miluirea sfintei mănăstiri cu această carte a domniei mele și am miluit și domnia mea sfânta mănăstire cu acești săraci, vecini din jurul mănăstirii, să fie iertați de toate, numai să fie de ascultare la mănăstire, așa cum au fost iertați și înainte vreme de alți domni, cari au fost înainte de noi, ca să fie și domniei mele veșnică pomenire în sfânta mănăstire, la sfântul jertfelnic.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri și ieromonahilor și fraților care trăesc în acest sfânt hram, ca să le fie ocina și vecinii și viile și vinăriciul dela mai sus spusele, dedină și ohabă și ctitorilor veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, așa precum și ceilalți vechi domni au pus blestem, cui va încredința domnul dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam sau altcineva tot din domnii drept credincioși, vă rog în numele lui dumnezeu și al preasfintei maici a lui dumnezeu și să înnoiți și să întăriți și să miluiți mănăstirea cu mai sus spusă miluire, cum a fost până acum, că domnul dumnezeu milostiv este și vă va da cuvenita plată. Și dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci va strica și va batjocori și va nimici, pe acela domnul dumnezeu...¹⁾ și să-și bată joc de trupul lui și în viața viitoare de sufletul lui. Și omul care va nimici mai sus zisa miluire, să fie blestemat de 318 sfinți părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și Arie cei fără dumnezeu și să petreacă cu ei...¹⁾ amin. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cristea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stirieno mare vistier și jupan...¹⁾ Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Mărzea mare paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Șerban, cel mai tânăr dintre dieci, fiul lui Radul Năsturel postelnicul dela Hierăști, am scris în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Noembrie, <dela Adam> cursul anilor, în anul 7125 <1616>, crugul soarelui 13 și crugul luni 19, temelia 2.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, IV/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din anul 1906.

¹⁾ loc rupt în orig.

<1616—1617> Noembrie 1.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeiești monastiri Sneagovul, ca să fie volnici călug<ă>rii den <sv>ăn<ă>ta măn<ă>stire cu această<ă> carte a domnii mélé să-ș ia dijma de pâine și ce le va fi venitul despre ocina Stupinénii, partea jupănesei Cherei, caré o au fost dat ia la svânta măn<ă>stire ce zice mai sus și se-au scris în svântul poménec, ci să-ș ia dijma și ce va fi venitul dela toți oameni, iar Radul post. de Boténi și Borcea dă Petrești ei să le va ... ru...u vor v<eni?> de faț<ă> și nimé să nu-i oprească.*

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris în Noembrie 1 zi.

Acad. R.P.R., CXXXII/45.

Orig. rom. rupt, hârtie, pecete aplicată.

45

1616 (7125) Noembrie 2.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Vișan postelnicul din oraș din Râmnic, ca să-i fie casa lui și bucatele lui în pace de bir și de oae seacă și de miere și de cal și de dijmă de stupi și de gorștin<ă> de oi și de porci și de cai de olac și de toate dâjdiile și mâncăturile câte sântu preste an la orașul domnii mélé, pentru că l-am ertat domnia mea că slujește domnii mélé în ceata postelniciască, pré casa lui.

Derept acéia și voi, toate slugile domnii mélé, carii veți fi de slujbă într'acest oraș, ori de ce slujbă și tu județ cu 12 pârgari den orașul domnii mélé den Râmnic, în vrém<e> ce veți vedea aceasta carte a domnii mélé, iar voi să căutați să vă feriți, de casa și de bucatele slugii <dom>nii mélé ce iaste mai sus scris<ă>, n<im>ica se nu-l bântuiți preste <cart>ea domnii mélé.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris luna Noembrie 2 zile, anul 7125 <1616>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/44 bis.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

46

1616 (7125) Noembrie 7, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Alixandru, fecior[or]ul răposatului Iliăș vodă, dela leat 7125 <1616> tot pentru jumătate de moșie din satul Iamnecul.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alixandru voevod și domnu a toată țara Rumănească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Iliăș vodă. Dat-am domniia

mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Jătiian, unde iaste hram sfântului și marelui mucenic și izvoditoriul di mir Dimitrie, ce iaste metoh la sveti Pavel dela sfântul munte Athonului¹⁾ și părintelui Gligorie egumenul și fraților călugări căți vor fi lăcuiitori la acest sfânt lăcaș, ca să le fie lor satul Iamnecul în pace și slobod de bir și de găleată și de fân și de vinărici și de oerit și de dijmărit și de cal domnescu și de cai de olac; și pentru cai să nu ia din satul acela să ducă într'alt sat. Și dobitoacele ei, au pe ei birarii să nu-i tragă într'alt sat sau pentr'alte năpăști sau pentr'alte dăjdi sau slujbe câte sânt peste an câte vor eși dela domnie, ca să fie în pace și slobodi să să odihnească numai pentru ascultarea și în treaba sfănteii mănăstiri ce am zis mai sus.

Pentru că m'am milostivit domnia mea de am ertat pe acest sat mai sus zis de toate câte am scris mai sus, pentru merticul sfănteii mănăstiri dela sfeta Gora sveti Pavel, care iaste miluit și de alți mulți buni și credincioși împărați și domni care au fost mai denainte vrême, de 9000 de aspri.

Drept aceia și domnia mea ne-am voit a ne chiema ctitori în într'aciastă sfântă și dumnezeiască mănăstire sveti Pavel dela sfeta Gora; și ne-au scris pe noi la sfânta proscomidie, ca și pre alți buni și credincioși domni, moșăi și strămoșăi noștri, carei au făcut și au înfrumusețat cu cât le-au fost pen puțință pentru ajutoriul și înntărirea sfănteii mănăstiri, precum s'au zis și aicea. Și am văzut domniia mea și hrisovul Radului vodă, feciorul Mihnei vodă, iar așa înntărit precum am înntărit și acesta.

Drept aceia și domniia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniiei mele și am dat domnia mea sfănteii și dumnezeieștii mănăstiri ce s'au zis mai sus, ca să-i fie satul Iamnecul ertat de toate câte s'au zis mai sus, pentru merticul și mila dela sveti Pavel dela sfeta Gora; să fie ertat în zilile vieții domniiei mele, în încă și în zilile altor credincioși domni <i>.

Iar după moartea noastră, pe carele îl va alege domnul dumnezeu ca să fie stăpânitoriu și domnu Țării Rumânești sau din neamul domniiei mele sau din oricine din pravoslavniciei creștini domni, rogu-vă cu numele lui dumnezeu și cu al preacinstitei maicii lui dumnezeu și al sfântului Pavel ajutoriu să înntărească aciastă carte a domniei mele; să miluiți la aciastă sfântă mănăstire ce s'au zis mai sus cu aceste mai sus zise mile, să vă înddure domnul dumnezeu cu prisosore de ajunsu, precum și stăpânul Hristos au zis întru bună a sa știință: fericiți milostivici, că aceia să vor milui, că întru acestea veți moșteni veacul ce va să fie. Iar cine nu va cinsti și nu va înntări, ci va călca și va rușina aciastă carte a domniiei mele, pré acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întoarcă pre el întru domnia lui; nici sufletul lui în veacul ce va să fie. Sau

¹⁾ In text: „Althonului“.

cine s'ar ispiti să ia aciașă milă dela sfânta mănăstire, acela să fie afurisit de 318 părinți din Nicheia, care va și fi înn véci, amin.

Incă și mărturii am pus domnia mea pre: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare dvornec, jupan Nica mare logofăt, jupan Steriiian mare vistier și Paruși mare spatâr și jupan Gorgan mare stolnec și Grigorie mare comis și Mărzea mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Șarban micul diac, înn scaun înn Târgoviște, Noemvrie 7 zile, leat 7125 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723 f. 451 v-452.

Copie rom.

47

1616 (7125) Noembrie 25, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Alexandru voivod, de milă pentru vinericiu și altele mile dela leat 7125 <1616>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alixandru voivod și domnă a toată Țara Rumănească, ficiorul răposatului Iliiaș voivod. Dat-am domniia mea aciașă poruncă a domniei méle sfintei și dumnăzăeștii mănăstirii ce se cheamă Coșuna, unde iaste hramul sfântului și făcătorului de minunii Nicolae dela Mirilicheia, și ermonahului egumenului și tutulor fraților carei sântu lăcuitori la acel lăcaș, ca să fie lor orecare vie a sfintei mănăstirii dela Radovanul și Pleșoiul și Bucovățul și o funie de moșie în hotariul Smărdăștețului de lângă Vălcănești, partea jupânului Stepan mare ban toată și toate viile dela acéle sate céle mai sus numite, să fie slobode pentru vinerici carele iaste partea domnească, pentru părpor și poclon nimică să nu dea.

Pentru că ce m'am milostivit de am ertat acel vinerici partea domnească dela acéle sate mai sus numite, să fie ertate în zilele domnii méle, încă și în zilele bunilor și credincioșilor domni care vor fi după mutarea noastră, să fie ertat acel vinericiu pentru sufletele noastre, că ne-am scris la sfânta proscomodie, ca să fie acel vinerici puțin darū pentru hrana și pentru întărirea sfintei mănăstirii, mai sus numită, iar noao vecinică pomenire; care au fostū ertat și mai nainte de noi și de alți domni văzându cartea Radului voivod, ficiorul Mihnei voivod, făcută de ertăciune acelui vinerici cu mare blestem. Pentru aceia și domniia mea am răvnitū a mă chiema ctitor nou acei sfintei mănăstiri, mai sus numite.

Dreptū accia, domniia mea am înnoitū și am întăritū aciașă carte și am dat-o sfintei mănăstiri ca să fie acel vinericiu, mai sus numit, ertatū de tot pentru a domnii méle pomenire vécinică.

Și încă și blestem am pus: după mutarea domnii mele pe care va voi domnul dumnezeu a alége domnū Țării Rumânești sau din neamul domnii mele sau din rudenia domnii mele sau, după păcatele noastre, va fi de altū neam domnū creștinescū, să cinstească și să o întărească aciașă carte și pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui încă și în veacul cel viitorū, sufletul lui să fie la odihnă; iar de nu va cinsti și nu va întări aciașă carte a domnii mele, ci o va rușina și o va sparge, pre acela domnul dumnezeu să-i rănească trupul lui, iar la veacul cel viitor sufletul lui să fie de trei ori blestemat și afurisit și de 318 sfinți părinți ce au fostū la Nicheia și să aibă cinste cu Iuda și cu procletul Ariia. Așa să fie în véci vécilor, aminū.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Dumitru *mare* ban al Craiovei, jupan Cârstea *mare* vor., jupan Nica *mare* log. și Steriiian *mare* vist. și Părvul ¹⁾ *mare* spăt și Gorgan *mare* stol. și Grigorie *mare* com. și Mărzea *mare* pah. și jupan Enache *mare* post. Și ispravnicū jupan Nica *mare* log.

Și eu, Neagoe log., am scris în Târgoviște, Noemvrie 25 *zile*, 7125 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722 f. 432—433.

Copie rom.

48

1616 (7125) Noembrie 25, Târgoviște.

† Cea după mila lui dumnezeu ungere a măririi noastre și încredințare a domniei s'a făcut asupra noastră din cugetarea marelui dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, căruia îi este slava și puterea împreună cu tatăl și sfântul duh, din neam în neam, în veci, amin. Iată eu, binecinstitorul și de Hristos iubitorul, domnul Io Alexandru voevod, fiul preabunului și marelui Io Iliăș voevod, să fie cunoscut că a venit preasfințitul mitropolit chir Matei al Mirelor înaintea domniei mele, de a arătat cărțile celui ce a domnit înaintea noastră ale binecinstitorului și de Hristos iubitorului domn Io Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, pentru satul de miluire ce s'a strâns încă din zilele lui Io Șerban voevod, ocina mănăstirească a sfintei mănăstiri dela Deal, lângă Brânceni, de a făcut Satul Nou și l-a iertat de bir și de găleată și de oi și de oaie seacă și de fân și de dijme și de stupi și de porci și de miere și de cai de olac și de darabani și de...²⁾ și de majă și de bănișori și de toate dăjdile și greutățile, câte sunt peste an. Și nimeni să nu aibă treabă cu acest sat în afară numai părinții dela sfânta mănăstire, dela Deal. Și...²⁾ s'au înțeles cu ei să dea mănăstirei toate dăjdile și toate veniturile ca și satul Brânceni. Și așa le este tocmeala: să dea 100

¹⁾ În loc de «Păruș».

²⁾ loc șters în orig.

de galbeni ducați pentru birul domnesc sfintei mănăstiri, pentru întărire și pentru danie sfintei mănăstiri, ca să aibă pomană ...¹⁾ deasemeni și domniei mele binecinstitorul și de Hristos iubitorul Io Alexandru voevod, de pomană în veci și pentru ruga părintelui vlădică Matei al Mirelor Iar domnia mea am lăsat să fie cum au lăsat Io Radul voevod și Io Șerban voevod, și domnia mea am miluit această sfântă mănăstire iarăși cu acest sat slobozie anume Satul Nou. Și domnia mea i-am iertat de toate dăjdile ce sunt scrise și cu acești 100 galbeni să fie sfintei mănăstiri de întărire și de hrană părinților, <iar> domniei mele să fie pomană în veci.

Și am scris domnia mea, anume pe toți câți s'au strâns în acel sat. Și am făcut singur domnia mea să fie de ocină și de ohabă. Să nu aibă nimeni treabă cu ei nici oieri, nici dijmari și nici alt nimeni cu ei, numai sfânta mănăstire. Iar cine va avea vreun rumân²⁾ în acel sat, să nu fie liber să-l ia până nu va sta față înaintea domniei mele la divan. Dacă va rămâne de lege, el să-l ia să-i fie rumân. Iar vecinii cari sunt în sat ei sunt, anume: Micul și Stoica Mânzatul și Gheorghie și Branul și Balotă și Stanciul și Stanislav și Stanciul, Zane și Mușat, Ivan și Bobe Țigolea, Gram<a> și Miroslov, Milea, Marco, Lal și Cășlea și Neagul, Occean și Stoica, Sin și Simedriu, Elunicean și Stoica și Hrusin și Stan și Nedelco și Oancea și Tudor și Dragosin, Vintilă și Vlad, Ion, Datco și Balea și Ursu și Nedelco cojocar și Dumitru și Crăciun și Dragomir și Bratul și Stan și Bogdan și Stanciul și Dobre și Lintiș și Tudor și Botușa și Oprea și Cernica și Rahne Răspopol și Coman și Bogoslov și Futebou și Drăghici și Hera, Zemnic și Stan și Neagoe, Radul și Mușat, Stan, Vlad și Grozea, Cașot, Milea și Tudor, Costea, Copaci și Stan, Puzi și Raico și Necula și Stroe, Dobrot și Necula Gram<a>, Soare, Brăja, Ciufen, Păduleiu, Călmățuiul și Micul și Țigulea și Stoian și Dan și Stoian, Ivan și Stoian, Paca, Stan, Stoica și Iancul, Oprea meșterul, Nedelco, Măinea, Părvana, Stoian, Botușar, Paraschiva, Șarban păslariul, Vlad, Lupul, Stan și Stoian meșter, Sămbotin, Ganea, Ion Brăcea, Grozea și Stoian și Necula, pușcariul, Radul, Bârga, Dumitru și Voncilă, Radul și Stoica, Goia stuparul și Mușat, Dragomir Turcul, Vlad, Iancul, Iacov, Goga, Dobrota, Milea, Vlad, Drum, Fuga, Șerba, Dapcea, Coman și Petco, Ion birciul, Giurgiu, Barbul, Mușat, Boibec și Necula, Badea, Barbul și Tatul și Criveț portar, Ciuroiul și Răspopol, Dobrotă și Stanciul, Oprea, Șerban, Duma, Glăvan, Stancul, Mircea, Stoica. Iar acești oameni toți, cari sunt mai sus scriși, am făcut să fie moșneni și să nu aibă nicio treabă cu ei, nici oierii, nici dijmarii, nici altcineva, numai părinții dela sfânta mănăstire dela Dealul. Apoi, de acum înainte, cine va voi să se adune, să stea în acest sat să trăiască și dacă nu are bir și dacă nu are jude, să

¹⁾ loc șters, în orig.

²⁾ «rumân», așa în orig.

fie liber și el, ca și ceilalți moșneni ¹⁾ cari sunt mai sus scriși, să nu aibă treabă cu el nici oieri, nici dijmari, să fie liber de toate dăjdiile și de toate mâncăturile ²⁾ câte sunt în țara domniei mele și de toate greutățile, cum este scris mai sus. Această poruncă am așezat-o domnia mea, să fie nestricată și întărită și păzită de domnia mea și de toți ce vor veni după noi, binecinstitorii domni și să nu aibă nimeni o treabă cu acel Sat Nou, nici cineva dintre dijmari, nici dintre slugile domniei mele, nici altcineva, cum s'a spus mai sus.

Și am poruncit domnia mea, dacă cineva ar îndrăzni să strice această întărire și această milă a domniei mele, pe care am dăruit-o sfintei mănăstiri și sfântului ierarh Nicolae din Mira Lichiei, el să fie blestemat și de trei ori afurisit de domnul dumnezeu și de domnia mea și de 318 părinți din Nicheia și partea lui să fie cu Arie și cu Iuda vânzătorul și cu ceilalți eretici și cu cei care au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l» și să-i fie potrivnic sfântul Nicolae la înfricoșata <zi a judecății>.

Iată și <martori> punem domnia mea: pan <Dumitru> mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Sterian mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Grigorie mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Iane mare postelnic. ... Scris în cetatea de scaun Târgoviște, în anul 7125<1616>, luna Noembrie 25 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Dealu, XXII/5.

Orig- slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

Copie rom. ms. 462 f. 24—25.

49

1616 (7125) Noembrie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Smedești, amândouă părțile Floarei, fica lui Pătru, toate, din câmp și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, dela matca Buzăului, până la hotarul Moceștilor, fiindcă a cumpărat Dragomir aceste ocine mai sus spuse dela Florea, fiica lui Pătru. Și iar a cumpărat Dragomir 7 stânjeni de ocină la Smedești dela Antonie peste tot, pentru 2400 aspri gata. Și iar a cumpărat Dragomir ocină la Smedești, partea lui Junele, toată, oricât se va alege, dela matca Buzăului

¹⁾ «moșneni», așa în orig.

²⁾ «mâncăturile», așa în orig.

până la hotarul Moceștilor, dela Junele, pentru 900 aspri gata. Și iar a cumpărat Dragomir ocină la Smedești, partea Radei Flocoteasa toată, pentru 800 aspri gata. Și au vândut acești numiți oameni mai sus spuși aceste ocine de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au mărturisit înaintea domniei mele Stoica din Smedești și Voico și Petru și Cârstea și Edul și Oprea că sunt ale lor drepte ocine. Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dragomir, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Sterian mare vistier și jupan Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Mârza mare paharnic și jupan Enache mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Stancul, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Noembrie 27 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7125 <1616>.

† Io Alixandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1851.

50

1616 (7125) Noembrie 29, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voivod și domn a toată Țara Rumânească, fiul marelui și preabunului Iliaș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Matei și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor moșie în Recea, însă din capu despre răsărit din apa Drinci din gura Padinii Ștircoviți în sus, merge cu moșia Drincea până în capu Săliștuți, unde să lovește și cu Vlădaia și de aci pe marginea poeni Iancului despre miazănoapte, merge pân<ă> în Râpa Roșie, trece matca Văianilor până în Grindu cu nășipu galben, unde să lovește în cap cu Zmărdăștețu și de acia, spre miazăză în Grindu nalt în marginea moșii Punghini, apoi în jos pin piscu Godovanului, pin Măgura naltă, drept în apa Drinci, pentru că această mai sus zisă moșie au fost cumpărat-o Matei dela Stanciul din Recia, drept 400 de aspri. Și au fost vândut Stanciul de a lui bună voe, pentru care am văzut domnia mea și cartea răposatului Petru voevod, feciorul Mircei voevod, veche și ruptă. Într'acéia, am înorit-o domnia mea cu aciastă carte a domniei mele, ca iar mai sus zisa moșie să fie precum au fost și mai denainte vreme, din pădure, din apă, din câmp și seliște a satului.

Drept aceasta, am dat și domnia mea acestui om ce este mai sus scris, ca să fie lor moșie întru moștenire și ohabnică și feciorilor lor și nepoților lor și stre-nepoților lor și de nimeni să nu să clătească, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pre: jupan Dumitru *mare* ban al Craiovei și jupan Cârstea *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și jupan Stiriiani *mare* vistieri și jupan Păruși *mare* spatar și Grigorie *mare* comisul și Gorgan *mare* stolnicu și Mărzea *mare* paharnicu și jupan Ianachi *mare* postelnic. Și ispravnic jupan Nica *mare* logofăt.

Și am scris eu, Nestor logofătul, în scaunul cetăți Târgoviștei, în luna lui Noemvrie în 29 de zile și curgerea anilor dela Adam până acum, văleat 7125 <1616>.

Io Alexandru voevod.

Acad. R.P.R., LXXVI/16.

Trad. rom. din 1790.

51

1616 (7125) Noembrie 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domnii mele jupan Stoica fost *mare* logofăt și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Stoenestii de Sus, în județul Prahova, însă partea popei Sahat toată, cu vecinii și cu vadul de moară și cu tot venitul și din partea Fierască a patra parte, însă partea lui Dragul, cu toți vecinii și cu vadurile de moară și cu tot venitul și din partea lui Staico două funii, cu vecinii și cu vadul de moară, pentru că partea popei Sahat și din partea dela Staico, sunt cumpărături ale cinstitului boier al domniei mele jupan Stoica logofăt, încă dinainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod, dela fiii popei Sahat și dela Staico, pentru 9000 aspri gata. Iar partea lui Dragul a cumpărat-o boierul domnii mele mai sus scris dela Drămuș, pentru 3000 aspri gata și cu vecinii, anume: Radul și Mănea și Neagoe. Însă se știe și ocina de peste tot satul, cât ține boierul domnii mele jupan Stoica logofăt, afară numai o funie nu ține, din sat a patra parte. Și au vândut acești mai sus spuși numiți oameni, părțile lor de ocină, care s'au spus mai sus, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Stoica logofăt, ca să-i fie ocina mai sus scrisă dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru *mare* ban al Craiovei și jupan Cârstea *mare* vornic și jupan Nica *mare* logofăt și jupan Stiriiano *mare*

vistier și Păruș mare spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 29 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., XLI/52.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

52

1616 (7125) Decembrie 1.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul răposatului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Țipei cup<e>tu și cumnatu-său lui Isar, ca să fie volnici cu aceasta carte a domnii mé<e> de să ție tot satul Hăreștii și Scroviștea.

Pentru că aceste sate însuși le-au dat ș-au miluit răposatul Mihail voevoda pre jupănul Anthonie Grama, însă cu tot hotarul ca să-i fie de moșie jupănului lui Antonie Grama, socrul Țipei neguțătorul și a lu Isar vistiariul.

Ș-am văzut domniia mea ș'alte cărți ale lu Mehaiu vod<ă> și a lu Ș<e>rban voevoda și a Radul voevod, feciorul Mihnei voevoda și înncă fost și al Petrașco vod<ă>, feciorul răposatul Mihail voevoda, făcute pentru aceste sate ce sânt mai sus scrise, cum să-i fie lor de moșie, înncă și cu rum<ă>nii căți vor fi într'acele sate, ei să aib<ă> a asculta toți de jup<ă>nul Țipa, ginérelle jupănului Antonie Grama, ori de ce va <da> lor învățătură, că sânt pre mâna lor a Țipei și a lu Isar vistiariul. Așa iaste înnvățătura domnii mé<e>

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris Decembrie 1 și în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alixandru voevoda (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/7.

Orig. rom. hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. ms. 256 f. 240 v.

53

1616 (7125) Decembrie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei fiul marelui și preabunului, răposatului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Dumitru fost mare pitariu și cu fiii săi, căți Dumnezeu îi va dăru, ca să-i fie ocină la Tătarul, însă

din partea Mânjinei 103 stânjeni din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu vadul de moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe, anume: Fătul și Mușat și Neagul Cazacul Pentrucă această mai sus zisă ocină și cu vecinii a fost de moștenire a Mânjinei dela părinții săi. Iar când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar Cârștian, fiul Mânjinei, el a vândut acești mai sus ziși stânjeni de ocină și cu vecinii jupaniței Oprina. Și i-au tot ținut cu bună pace.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, iar jupanița Oprina, ea a căzut în sărăcie, de a vândut toată partea ei de ocină din Tătarul și cu acești mai sus ziși vecini boierului domniei mele jupan Dumitru pitariul, cât a avut Oprina cumpărătura dela Cârștian, fiul Mânjinei. Și a tot fost cu bună pace.

Iar când a fost în zilele domniei mele, Vlădaia, fiica lui Burtea, nepoata lui Cârștian, ea a ridicat pâră înaintea domniei mele pentru ocina dela Tătarul și așa pâră că n'a vândut unchiul ei Cârștian jupaniței Oprina nimic, nici o palmă de ocină din partea bunicului ei Mânjinea. Intru aceasta jupanița Oprina, ea așa a spus înaintea domniei mele, în divan, că a cumpărat acești mai sus ziși stânjeni de ocină și cu vecinii dela Cârștian. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea răposatului Mihail voevod de cumpărătură, la mâna ei. Iar fiica lui Burtea s'a plâns înaintea domniei mele că n'a vândut nimic unchiul ei Cârștian. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe domnești, însă anume: Mogoș vornicul și Pădure stolnicul și Balea postelnicul și Nenciul postelnicul și Radul postelnicul din Doicești și Dragul logofătul, ca să cerceteze rândul lor și să adeverească, au fost vânduți de Cârștian acești mai sus ziși stânjeni de ocină și cu vecinii jupaniței Oprina sau nu. Apoi, acei 6 boieri, ei au cercetat și au adevărit cu sufletele lor, că a vândut Cârștian jupaniței Oprina din toată ocina lui Mânjinea acești mai sus ziși stânjeni de ocină și cu toți vecinii, câți a avut Mânjinea pe acea ocină, iar fiicei lui Burtea, nepoata lui Cârștian, i-a rămas nevândută din ocina lui Mânjina 70 de stânjeni, însă ocina fără vecini. Și a rămas ...¹⁾ fiica lui Burtea, de lege și de judecată dela acei 6 boieri și înaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea boierului domniei mele lui Dumitru pitariu ca să-i fie ocina dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domnii mele.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârștea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stiriano vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 2 zile și dela Adam, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/53.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

54

1616 (7125) Decembrie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jitelniței Sima stolniceasa, soția răposatului jupan Stroe fost mare stolnic, ca să-i fie satul Stăneștii toți cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din hotar până iar în hotar. Pentru că acest sat care este mai sus spus a fost de moșie și de strămoșie al jupanului Stroe stolnicul, soțul jitelniței Sima. Deci, când a fost la moartea lui jupan Stroe stolnicul, iar el singur a lăsat cu limba lui și cu mare blestem toate părțile lui de sate și de Țigani, însă 30 de sălașe de Țigani, ca să fie toate în mâinile jitelniței Sima mai sus spusă, să stăpânească ea singură până la moartea ei și din frații lui și din rudele lui, niciunul să nu aibă amestec sau treabă să nu aibă până la moartea jitelniței Sima mai sus spusă. Și a făcut jupan Stroe stolnicul și cartea lui cu mare blestem și cu mulți boieri martori la mâna soției lui, Sima. Și cât timp au fost ceilalți frați ai lui vii, jupan Radul clucerul și fratele lui, jupan Preda banul, iar jitelnița Sima stolniceasa, ea a ținut toate dedinele, satele și Țigani, părțile soțului ei jupan Stroe stolnicul, cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, după moartea jupanului Radul clucerul și a fratelui lui, jupan Preda banul, s'au ridicat cu pără fiii jupanului Radul clucerul, jitelnița Marica și fratele ei Radul postelnicul, de au venit la pără înaintea domniei sale Radul voevod, cu jitelnița Sima stolniceasa, mătușa lor. Și așa au pârît ei înaintea domniei lui, că satul Stănești nu a fost la împărțală al unchiului lor jupan Stroe stolnicul, când au împărțit acei frați, boierii mai sus spuși, toate satele și Țigani, ci a rămas atunci acel sat Stăneștii în mâna tatălui lor jupan Radul clucerul. Astfel au vrut ei să ia acel sat Stăneștii să fie la mâna lor. Și la aceasta jitelnița Sima stolniceasa a scos cărțile jupanului Stroe stolnicul, bărbatul ei, făcute cu mare blestem și cu mulți boieri martori, ca să fie Stăneștii toți în mâna jitelniței Sima stolniceasa și cu alte sate și Țigani, să stăpânească ea singură cu bună pace până la moartea ei. Și au venit toți acei boieri de față înaintea domniei lui, la marele divan, cari au fost atunci martori la moartea lui jupan Stroe stolnicul: mai întâi, jupan Cernica fost mare vornic și Drăghici vornicul din Cornățeni și jupan Ghica căpitanul și jitelnița Păuna, soția lui

jupan Nica mare logofăt și jitelnița Chiajna a jupanului Cernica vornicul, de au mărturisit toți cu sufletele lor la divan înaintea domniei lui, că acel sat Stăneștii n'a fost la împărțeală pe mâna lui jupan Radul clucerul, ci a fost la împărțire la mâna lui jupan Stroe stolnicul și la moartea lui el singur a lăsat cu limba lui cu mare blestem, să fie acest sat Stăneștii mai sus spus și cu alte sate și Țigani, toate părțile lui în mâna soției sale Sima stolniceasa, să fie ea singură și să stăpânească aceste dedine cu bună pace până la moartea ei. Și ceilalți frați ai lui și rudele lui niciun amestec și treabă să nu aibă, în afară numai de singură soția lui, Sima. Încă după aceia domnia lui nu a crezut nici pe acei boieri, cari s'au spus mai sus martori, ci domnia lui a chemat înaintea domniei lui pe jitelnița Sima stolniceasa de a jurat pe sfânta Evanghelie înaintea cinstului și prea sfințitului părinte, arhimitropolit chir Luca vlădica și s'a întâmplat acolo și preasfințitul părinte, vlădica Matei al Mirelor, dela Deal, deasemenea și părintele Dionisie de Râmnic și părintele episcop chir Chiril de Buzău și mulți preoți și boieri, cari nu sunt aici scriși; de a jurat cum a lăsat bărbatul ei, jupan Stroe stolnicul la moartea lui acel sat Stăneștii tot și cu alte sate și Țigani, toți în mâna ei, a jitelniței Sima, să-i fie ei până la moartea ei, cu bună pace. Iar jitelnița Marica și cu fratele ei Radul postelnicul, ei au rămas de lege și de judecată dinaintea lui Radul voevod, ca mai mult amestec și treabă să nu aibă ei de acum înainte cu satul Stăneștii până la moartea jitelniței Sima stolniceasa. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, făcută pe aceste tocmeli și domnia mea deasemenea.

De aceia și domnia mea, deasemenea am înnoit și am întărit aceste cărți și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea jitelniței Sima, ca să-i fie tot satul Stăneștii și cu alte sate și Țigani ale soțului ei jupan Stroe stolnicul cum scrie și în cartea lui Radul voevod, să-i fie de dedină și ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Ianache mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofătul, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Decembrie 2 zile și dela Adam până acum la această scriere, în anul 7125<1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Ash. St. Buc., M-reca Zlătari, V/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1794.

1616 (7125) Decembrie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stoica vătahul și Ișvan și Preda și cu toți frații lor și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va dăruia, ca să le fie seliștea Cotrăceanilor din județul Ilfov și cu tot hotarul, din hotar până în hotar, dar din hotarul Detcoilor până în hotarul Lupeștilor.

Pentru că această seliște de sat mai sus spusă a fost veche și dreaptă ocină și dedină a lui Oprea, socrul lui Stoica vătahul și a lui Grecul și cu frații lui de pe ocină. Deci, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, domnia lui însuși a cotropit această seliște de sat, care s'a spus mai sus, cu multe năpăști de biruri care le-a pus pe spinarea lor, de le-a luat ocina lor cu silă, fără voia lor. Apoi de atunci până acum a tot fost această seliște pe seama domnească.

Și după aceea, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, domnia lui s'a milostivit de a liberat pe Stoica vătahul, de a răscumpărat toată ocina lor, însă a socrului său Oprea și a lui Grecul și a fraților lor, această seliște de sat, care s'a spus mai sus, din hotar până iar în hotar, pentru 24.000 aspri gata, ca să le fie de dedină, pentru că a fost mai în drept Stoica vătahul decât alți oameni streini din altă parte. Și au dat ei acei aspri mai sus spuse și toți gata deplin domniei lui. Dar să se știe, că a dat Stoica vătahul el singur jumătate de aspri, iar Ișvan și Preda ei au dat amândoi o parte din aspri, adică jumătate din aspri, pentru această ocină mai sus spusă. Astfel, Stoica vătahul el să ție singur jumătate din seliștea mai sus spusă, iar Ișvan și Preda, ei iar să ție amândoi cealaltă jumătate de seliște. Și au răscumpărat Stoica vătahul și Ișvan și Preda mai sus spusă ocină a lor dela Radul voevod, fiindcă este cu cale și pe dreptate să ție ei mai sus spusă parte a lor de ocină, fiindcă este decina lor, de cât să fie cotropită în satele domnești ca alte ocine, cari au fost vândute, să fie vecini domnești. Adică, socotindu-se această treabă amănunțit și pe dreptate și după legea lui Dumnezeu, sunt mai în drept să lepede asprii înapoi mai sus zisei Stoica vătahul și Ișvan și Preda, decât alți oameni streini cari nu se cuvine să ție și să aibă amestec cu partea lor de ocină. Pentru aceasta, a socotit Radul voevod, care a fost un domn vrednic și cu dreptatea lui Dumnezeu că n'a fost legea să-i cotopească fără voia lor, să fie ocină domnească, iar ei să rabde, să stea fără moșie pârintească. Ci a luat Radul voevod asprii înapoi pe care i-a dat răposatul Mihail voevod din asprii domnești, ca să fie această mai sus spusă ocină, iarăși cui a fost de moștenire dinainte vreme. Și a făcut cartea domniei

lui mai sus spușilor boieri, lui Stoica vătaful și Ișvan și Preda, carte de răscumpărare și cu mare blestem scrisă. Și după aceea, au tot ținut cu bună pace mai sus spușii boieri, până acum în zilele domniei mele.

Iar după aceea, când m'a dăruit domnul dumnezeu și apoi și cinstitul împărat cu domnia și cu sceptrul, să țiu Țara Românească, iar mai sus zișii boieri, ei au venit la domnia mea și cu cărțile lui Radul voevod de răscumpărare a acestei mai sus spuse ocine, cum este și mai sus scris și scrisă cu mare blestem. Deci domnia mea la aceasta am socotit și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut și am citit domnia mea cartea lui Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, de răscumpărare și de eliberare a acelei mai sus spuse ocine. Intru aceasta și domnia mea, dacă am văzut așa scrisă cartea lui Radul voevod cu mare blestem și întru acesta domnia mea m'am milostivit asupra mai sus ziselor slugi ale domniei lui, de i-am eliberat domnia mea după întocmirea ce a întocmit Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, cu acei 24.000 aspri, ce i-a dat în mâinile domniei lui. Și lor să le fie răscumpărată acea ocină, seliștea Cotrăceanilor, ca o dreaptă ocină și dedină a lor. Și după aceea nu a voit domnia mea să intre în atâtea lacrimi și blestem și să strice pomana altor domni vechi dinainte vreme și vechile cărți ale domniilor lor, ci am dat și am miluit domnia mea pe mai sus spusele slugi ale domniei mele cu ocina mai sus spusă, seliștea, pe boierii domniei mele, cari sunt mai sus spuși și nu am luat domnia mea dela ei niciun ban pentru blestem.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stoica vătaful și lui Ișvan și am întărit și am înnoit cu această carte a domniei mele, ca să le fie de ocină și ohabă. Ior și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după spusa domniei mele.

Iată și blestem: după trecerea domniei mele, cui îi va încredința dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudeniile noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în viața viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, nici în viața viitoare sufletul lui. Și care om va strica și va nimici această carte și miluire a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l lovească și să-l ucidă, aici cu trupul lui, iar în veacurile viitoare cu sufletul și să fie blestemat și anatema de 318 sfinți părinți, cari sunt în Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Mârzea paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Stan cel bătrân, am scris în Târgoviște, luna Decembrie 3 zile, cursul anilor dela Adam până la ziua de astăzi, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Cǎtroceni, I/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1741.

56

1616 (7125) Decembrie 5, Târgoviște.

† Să se știe că amu vǎn[ă]dotot noi Badol și Vlada, nepotei lo Mosiiu, ocena den Boten, cǎtă au avot în sat [a] în Boten. O-m vǎndot toată, o fone întregă, o<a>m și den <a>pa și uscat și de în braniște și câmpo și de într'amândo sileștele o-m vǎndot noi Badol și Vlada, o-m vǎndot de a noastră bonă voi lo Andronei deasemenea de Boten, să-i fie loi moși și coconelor loi, însă o am v<â>ndot noi [de] derepto 2500 as<pri>.

Și mărtorei: Undreico *din Ștef*. . . oia și Oprea *din Boten și Radol și Bratul*, Ispasi și Ecov.

Scris luna Decembrie 5, anul 7125 <1616>.

Acad. R.P.R., CCXCIX/136.

Orig. rom. rupt, hârtie.

57

1616 (7125) Decembrie 12.

† Jupan Dumitru *marele ban al Craiovei*, scris-am cartea noastră Nicăi comisul *din Găvănești*, ca să fie volnic cu cartea noastră să ție pre Mih<ă>il *din Crăișani* să-i fie rumân, pǎntrucă s'au pǎrăt de fațe, naintea noastră. Și așa zicea Mih<ă>il, cum că nu iaste rumân Nicăi comis di în Crăișani și nu l-au apucat leg<ă>tura lu Mihai voivod în Crăișani.

Deci au luat lege denaintea noastră să jure cum că nu iaste rumân Nicăi comis și nu l-au apucat legătura lu Mihai voivod în Crăișani, anume jurători: *din Dăia*, Oprea Gărgăun, *din Pleșoi*, Balot<ă> și Gruia; deci n'au putut să aduc<ă> légé la zi și la soroc nici într'un chipū; ce așa să jăluia Mih<ă>il ca să-i schimbe pre Balot<ă> să-i dea altul, iar Nica comis l-au ertat să nu jure Balot<ă>, ce să jure numai cu cei 2 jurători. Ce nice cu aceia n'au putut, ce-au rămas de lege denaintea noastră.

Derept ace, i-am dat cartea noastră, ca să fie volnic să-l ție să-i fie rum<ă>nu.
Așa grăim și altfel să nu fie.

Am scris în luna Decembrie 12 zile, anul 7125 <1616>.

Arh. St. Buc., M-reă Brâncoveni, XVIII/9.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1616 (7125) Decembrie 13.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul răposatului Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Udrei și Mariei, ca să le fie ocina și moșie în sat la Roșia, oarecât se va alége de cumpărătoare, ce au fost cumpărat Mariia cu Roman până au fost Roman viu, să înparță moșia în doao, să ție Udrea jumătate și Mariia altă jumătate. Pentrucă se-au fost voit ei de a loră bună voe de ș'au luoat oameni buni de înprejurul locului, anume Părvul de în Ciuperceni și Ciocărlie den în Orbești și Voisil den în Vrabeș și Vălsan de în Bobaiță și Lațco de în Lupoia și Oprea și popa Radul de în Peșciana.*

Deci, acești oameni buni ce sânt mai sus scriși, ei au căutat și au adevărat cu sufletul lor cum să le fie ocină și moșia de în doao Udrei și Mariia, să fie frați pre ocină.

«Și am vă» zut domnia mea și cartea aces<tor> megiași de tocmeală și de judecată cum <es>te mai sus scris.

Derept aceasta, am dat și domnia mea Udrei și Mariei ca să le fie ocina den în doao, precum iaste mai sus scris, întru moșie și ohabnică.

Și iar, să fie volnic Necula cu cartea domnii mēl<e> «să țină» un Țigan, anume Tova cu Țiganca-ș și cu feciorii-ș dela j<upă>neasa Marina, pentru o pără ce au avut mai denainte vrēme ce se-au căzut a fi acest Țigan cu Țiganca-ș pre mână Neculei. Și de nimenilē opreală să n'aibi.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. S'a scris în Decembrie 13 zile, anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/2.

Otig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Copie rom. ms. 330 f. 402 după care s'au făcut completările; ms. 336 f. 45 v — 46.

1616 (7125) Decembrie 18.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, anume Frâncul postelnicul din Mănicești județul Argeș, ca să-i fie casa în pace și slobod de bir și de găleată și de fân și de bou și de oae seacă și de cal și de miare și de dijmă de stupi și de gorștină de oe și de porci și de cai de olac, de toată slujbele și mâncăturile câte sântu preste anū în țara domnie mēl<e>, pentrucă l-am ertatu dumnia mea, că slujaște dumnie<i> mēle pre casa lui în ceata postelniciască, cum au slujet și mai de inte vrēm<e>, în zilele altor domni.*

Dereptu acéia și voi birarilor și voi toate slugile dumnîe<i> mele, ori cari de ce slujbe veți înbla, încă să căutați foarte în pace să-i lăsați casa și bucatele și nimenile să nu se ispitească preste cartea dumnîe<i> mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și <ispravnic> însăși spusa domniei mele. S'a scris în luna Decembrie 18 zile, anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

A. h. St. Buc., Ep. A. geș, LXIX bis/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

60

1616 (7125) Decembrie 18.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Scrie domnia mea* la voi stolnicilor carii sânteti pre la Bistrețu. Dup'acéia v<ă> grăescu domnia mea în vrém<e> ce veți vedea aceast<ă> carte a domnii mélé<e>, iar voi să căutați să dați partea călug<ă>rilor dela sv<â>nta mănăstire dela Tismeană să împărțiți în doao cu dinșii, cum au fost și mai denainte vrém<e> și nimica să nu le opriți, nici de întru 1 ban ce le se va veni, însă de în Brăzogrălă până în Măceș și de în Grindure și de tutindinile, din toat<ă> balta și de în peștii de cărmă și de în tot venitul, cum au luat și mai denainte vrém<e>, în zilele altor domni. Iar de se vor mai plânge călug<ă>rii că le opriți ce le iaste partea den baltă, apoi voi trimite domnia mea niște oameni ai domnii mélé<e>, de mare rușine veți păți acolo.

Aceasta vă vorbim domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Decembrie 18 zile, în anul 7125 <1616>.

A. h. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/18.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. ms 329 f. 601 v — 602.

61

1616 (7125) Decembrie 18, Târgoviște.

† A tot văzătorului și preabunului, care într'o troiță este slăvit dumnezeu, slavă și laudă, care din neființă în ființă toate le-a prefăcut prin cuvântul său și cu preasfântul său duh a întărit și cu preaslăvita, neînchipuita milă a sa n'a lăsat să piară neamul omenesc pentru întinderea mâinii cea din rai către pom a strămoșului nostru <Adam>, ci coborînd din rai i-a ridicat din căderea lor, liberându-i, dăruindu-ne nouă multe căi ale pocăinței, și a ales din tot neamul pe fiii lui cei care prin fapte bune bucură pe dumnezeu, pe cari i-a făcut urmași ai împărăției sale, ciace ochiul nu vede și urechea nu aude și în inima omului nu a intrat, acestea le-a pregătit lui dumnezeu, cei ce-l iubesc pe el.

Iată și eu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Iliaș voevod, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfântărașilor părinți ai domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și prea cinstit, care este peste toate cinstitele daruri, acest de față hrisov, sfintei dumnezeiești mănăstiri numită Tismana, unde este hramul sfintei și curatei și preafericitei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioara Maria, cinstitei ei uspenii și ieromonahilor și fraților care trăesc în acest sfânt lăcaș și părintelui egumen Ioan, ca să fie satul Tismana de lângă mănăstire, în pace și liber de bir și de găleată și de fân și de vinărici și de oi și de oaie seacă și de dijmă și de stupi și de gorștină de porci și de bani și de cai de olac și de cal domnesc și de toate dăjdile și mâncăturile câte sunt peste an în țara domniei mele, fiindcă acest sat mai sus spus Tismana a fost iertat din vremurile vechi de bătrânii domni. Și am înțeles domnia mea dela sfânta mănăstire mai sus spusă, cum este departe la marginea țării domniei mele și de multe ori au venit tâlharii și pandurii în sfânta mănăstire, de au jefuit și au prădat. Pentrucă a fost iertat acel sat al sfintei mănăstiri mai sus scrisă de bir și de dăjdi, numai pentru a păzi această sfântă mănăstire de oameni răi. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, pentru iertarea mai sus numitului sat. Deasemeni și domnia mea am râvnit să fiu nou ctitor al sfintei mănăstiri mai sus spuse, ca și bătrânii domni, cari au fost înaintea noastră.

De aceia, am iertat și domnia mea acest sat mai sus spus, Tismana, de toate birurile și dăjdiile mai sus spuse, să nu dea nimic în zilele vieții domniei mele. Încă și în zilele altor domni ce vor fi de acum înainte și după aceia cât va sta această mai sus spusă sfântă mănăstire, numai să aibă oamenii din acest sat mai sus numit, să asculte de egumenul mai sus numit și de toți călugării dela sfânta mai sus numita mănăstire, pentru orice învățătură le va da lor, pentru nevoia și slujba sfintei mănăstiri și să păzească de oameni răi.

Încă și blestem după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, pentru păcatele noastre sau din alt neam, vă rog în numele lui dumnezeu și al preacuratei lui mame, ca să întărească și să înnoiască acest hrisov al domniei mele și să miluiască sfânta mănăstire din agonisita dată vouă de dumnezeu, cu cât dumnezeu vă va îndemna, cum însuși Hristos a propovăduit și a spus: « Fiți milostivi precum sunt și eu » și celelalte, pentru care să aibă iertarea pă-

catelor în strașnica și neîndurata judecată, la a doua venire a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și să se învrednicească de a sta de dreapta lui Hristos, judecătorul cel drept și să se privească unul pe celălalt, cu fețe vesele în împărăția cerească, în veci, amin. Dacă va cinsti acest hrisov al domniei mele, pe acela dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Și care om va strica acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească aici cu trupul lui iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, cari sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie mare comis și Mârzea mare paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Stan cel bătrân, logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Decembrie 18 zile, cursul anilor dela Adam până în zilele de acum, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reă Tismana, XCI/6.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

62

1616 (7125) Decembrie 19.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului <Iliăș> voevod. Dă domnia mea ceastă poruncă a domniei mele lui Neagoe din Tismana și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Groșani, însă partea lui Dragomir, fiul lui Dagiș și a nepotului său Barbul, toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și cu loc de casă și cu loc de vie și cu loc de arătură și cu lazuri și cu livezi de fân. Dar să se știe și din pădure a 9-a parte, de peste tot hotarul, fiindcă această mai sus scrisă ocină și livezi le-a cumpărat Neagoe dela Dragomir, fiul lui Dagiș și dela nepotul său Barbul, pentru 1550 aspri gata. Și iar a cumpărat Neagoe 4 livezi la Crângul Mare, iarăși în hotarul Groșanilor dela fii lui Gi...¹⁾, anume Pătru și fratele său Onciul și Nicola și Mila, pentru 2250 aspri gata. Și iar a cumpărat Neagoe o livadă la Groșani dela Oprișan, fiul lui

¹⁾ loc rupt în orig.

Badea, pentru 270 aspri gata. Și iar a cumpărat Neagoe o livadă dela Danciul, pentru 160 aspri gata. Și iar a cumpărat Neagoe o livadă dela Stanciul Bălan, pentru 160 aspri gata. Și iar a cumpărat Neagoe o livadă dela Drăgneasa, pentru 120 aspri gata. Și iar a cumpărat Neagoe 2 livezi dela Stanciul, pentru 800 aspri gata. Și iar a cumpărat Neagoe o livadă dela Radul, fiul...¹⁾, pentru 180 aspri gata.

Și iar să fie lui Neagoe ocină în satul Tămășești, însă partea lui Pârvul, fiul lui Colțan din Călnic toată, oricât se va alege din câmp și din apă și din pădure și cu vad de moară și cu seliște de casă și cu vie și peste tot hotarul. Însă această ocină mai sus scrisă a cumpărat-o Pârvul, fiul lui Colțan, dela Oprea, dela Oprea sora lui Frâncul dela Tărsești. Iar când a fost acum Neagoe a cumpărat-o dela Pârvul, fiul lui Colțan, pentru 1200 aspri gata. Și au vândut acești oameni mai sus spuși de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului.

Și încă s'au întâmplat la această întocmire mulți oameni buni, anume: dela Călnic, Lupul și Vâncioane și Neagoe al lui Paia și dela Groșani, Dumitru și Barbul și iar Barbul și Mareș și Danciul și Lațco și Ivan și Vladul și Ispan, din Gorăști, Mihai și Stroe Bălteanul și din Tismana, popa Mihail și Oprea al Momii și Mînea și ginerele său Neagoe.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Neagoe mai sus spus, ca să-i fie mai sus spusele ocini și livezi dedine și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Steriano mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic...¹⁾ jupan Gligorie mare comis. Și ispravnic...¹⁾

... Decembrie 19, dela Adam până astăzi, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XIII/14.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

63

1616 (7125) Decembrie 23, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor boieri: jitelniței Fimia și jupaniței Elina și iar Stoica postelnic, soțul jitelniței Elina și jitelniței Stana, vară de soră a jitelniței Elina, ca să se știe: după moartea jitelniței Elina, fica lui Tudoran slujer, iar acei boieri mai sus

¹⁾ loc rupt în orig.

ziși, ei au avut pâră înaintea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, pentru averile și dedinele, sate și Ațigani ai jitelniței Elina, la care om din rudele ei se va cădea să rămână, pentrucă nu a rămas niciun fiu din trupul jitelniței Elina; ci încă la moartea ei, jitelnița Elina ea singură a întocmit și a lăsat cu limba ei toate dedinele ei, cui a vrut să lase.

Iar într'aceia, Radul voevod, domnia lui nu a voit să se amestece în această judecată și a trimis pe toți acei boieri mai sus spuși la părintele vlădica Luca mitropolitul, ca să aleagă această judecată, cum va fi cu dreptate. Apoi într'aceia, părintele vlădica Luca mitropolitul a adunat acolo tot soborul sfintei mitropolii și mari și mici, ca să cerceteze rândul acestei judecăți, cum va fi cu dreptate. Și pe această vreme s'a întâmplat acolo la această judecată și părintele vlădica al Grebenei Ioasaf mitropolitul și părintele episcop chir Erimia și cu tot soborul sfintei mitropolii. Și așa a cercetat și a judecat părintele vlădica după dreptate și după legea lui dumnezeu și așa a găsit scris în pravilă, ca să aibă să se împartă aceste dedine toate mai sus spuse, sate și Ațigani și vii și mori și scule și haine și tot ce va fi, să facă 3 părți, pentrucă n'au rămas fii din trupul ei, al jitelniței Elina. Deci, o parte să fie la mâna jitelniței Fimia, mama jitelniței Elina, altă parte să fie la mâna bărbatului ei Stoica postelnic, altă parte, a treia, să fie la jitelnița Stana din Brâncoveni, vara de soră a jitelniței Elina. Iar pentru rândul pomenilor ce vor trebui, ei să le facă din datul găleților ce vor fi din venitul sau din dajdiile Țiganilor. Așa s'a împlinit această judecată dinaintea părintelui vlădică și cu tot soborul sfintei mitropolii.

Alta ce va fi lăsat jitelnița Elina la moartea ei la sfânta mânăstire a ei numită Vierăș, unde s'a îngropat trupul ei și unde zac oasele părinților și moșilor ei, a lăsat sfintei mânăstiri: un sat, anume Bălteni, cu tot hotarul și un vad de moară în apa Argeșului și aceste toate să fie stătătoare, cum a lăsat această jitelniță la moartea ei, să fie pentru sufletul ei și al părinților ei.

Așa a ales părintele vlădica această judecată cu tot soborul sfintei mitropolii. Și am văzut domnia mea cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod și cartea părintelui vlădica făcută cu mare blestem și cu afurisanie: care om va îndrăzni să strice această întocmire, pe care a judecat-o părintele vlădica cu tot soborul, acel om să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Pentru aceia, am dat și domnia mea tuturor acestor boieri mai sus spuși, ca să le fie ocină satele și Ațigani și viile și morile să le fie de dedină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian vistier și Păruș

spătar și Gorgan stolnic și Grigorie comis și Mărzea paharnic și jupan Ianc mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște luna Decembrie 23 zile, dela Adam până acum, anul 7125 <1616>.

Arh. St. Buc., Condica m-r i Vieroș, nr. 710 f. 673.

Copie slavă. Altă copie slavă în ms. 479 f. 64v—65.

64

1616 (7125) Decembrie 23, Târgoviște.

† D'n mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Preda postelnicul și cinstitei doamne Florica, fiica răposatului Io Mihail voevod, nepoata călugăriței Teofana, mama răposatului Io Mihail voevod și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie satele, anume Studina din Mijloc și Studina de Jos și Crușovul, toate aceste sate și cu toate hotarele și cu vecinii și cu tot venitul, pentru că aceste sate au fost din moștenire cnezi, dar i-a cumpărat răposatul Mihail <voevod> cu ai săi aspri gata.

Iar apoi el a miluit pe mama domniei lui doamna Teodora, numită Teofana călugărița, care a stat la sfânta mănăstire numită Nucet, unde este hramul sfintei troițe, care este sub muntele Cozia, care este făcută de răposatul Mircea voevod cel Bătrân. Dar a cumpărat răposatul Mihail voevod aceste sate de mai înainte vreme, pe când era mare agă, nu se ridicase atunci domn, ci a fost boier.

Apoi după aceea a miluit pe mama domniei lui, doamna Teodora, în călugărie numită Teofana călugărița și a lăsat răposatul Mihail voevod cu mare blestem că cine va îndrăzni să ia aceste mai sus spuse sate dela ea să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia, ca să le ție ea și să le stăpânească ea monahia Teofana, să se hrănească cu aceste mai sus spuse sate până la moartea ei. Iar după moartea ei să ție și să stăpânească aceste sate mai sus spuse toate prea iubită și fiica din inimă a domniei lui doamna Florica a răposatului Io Mihail voevod. Așa a lăsat răposatul Mihail voevod.

Apoi la moartea monahiei Teofana iarăși a lăsat și a dat toate aceste sate mai sus spuse să fie ale nepoatei sale doamna Florica și fiilor ei, ca să aibă de grijă și să facă toate pomenile părinților ei ce va trebui cum se cade.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban, făcută pentru această întocmire a ei și cartea bătrânei doamne Teodora, făcută cu mare blestem la moartea ei că a dat și a miluit pe nepoata sa, doamna Florica cu toate aceste sate mai sus spuse, cum a lăsat și răposatul Mihail voevod, iar care om îndrăznește să strice sau să ia această milă pe care a întocmit-o bătrâna doamnă Teodora, să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți.

Apoi s'a întâmplat moarte monahiei Teofana, în zilele lui Radul voevod Șerban, de a murit și s'a îngropat acolo la sfânta mănăstire, numită Nucet, sub muntele Cozia. Iar apoi domnia ei, monahia Teofana însăși a miluit și a dat sfintei mănăstiri mai sus spuse, unde-i zac oasele, iar cu două sate, anume Studinița Hamieiului și Frăsinetul de Câmp din acele cinci sate pe care le-a miluit răposatul Mihail voevod, pentru sufletul ei și pentru sufletul fiului ei, din inimă, răposatul Mihail voevod, să le fie veșnică pomenire.

Apoi, de atunci până acum, a tot ținut boierul domniei mele Preda postelnicul și cu doamna Florica, aceste sate mai sus spuse, Studina de Mijloc și Studina de Jos și Crușovul cu bună pace, până acum, în zilele domniei mele.

De atunci, când a fost acum în zilele domniei mele, s'a ridicat cu pâra Marula, fiica Tudorei din Târgșor și așa pâra înaintea domniei mele și se făcea și zicea că este fiică a răposatului Mihail voevod, făcută cu mama ei Tudora. Apoi, încă a scos Marula și o carte a răposatului Mihail voevod, scrisă în această carte toată miluirea mamei domniei lui, monahia Teofana, pentru aceste cinci sate mai sus spuse, să stăpânească domnia ei aceste sate mai sus spuse până la moartea ei, iar după moartea ei să fie toate aceste sate mai sus spuse la mâna ei, a Marulei, făcută această carte cu amăgire cu o pecete rea.

Iar într'aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele din divan și împreună cu părintele vlădica Luca mitropolitul și cu părintele vlădica Matei al Mirelor și au scos acei părinți vlădici de au cercetat cum va fi această judecată mai cu dreptate, așa să-i judece. Pentru aceea, așa au găsit scris în sfânta pravilă că se cuvine prea bine ca să țină dedinele părinților lor fiii, cari sunt făcuți cu cununie cu părinții lor și să le facă și toate pomenile părinților lor, câte trebue, după cum au făcut până acum toate pomenirile părinților lor, decât această fiică Marula mai sus spusă, care nu este din cununie, ci este fără cununie, numită copilă.

Apoi, încă a întrebat însuși părintele vlădica Luca mitropolitul pe Tudora, mama Marulii, de când s'a născut fiica ei Marula, câți ani are? Iar ea Tudora cu gura sa a zis că fiica ei Marula are 17 ani de când s'a născut. Iar apoi în această carte se află scris cursul anilor, 19 ani, de când s'a scris această carte; astfel a stat cartea mai bătrână cu 2 ani decât când s'a născut Marula, fiica Tudorii. Astfel am văzut domnia mea că a umblat Marula cu amăgire și a fost și această carte mincinoasă. Deci, a rămas Marula și bărbatul ei Socol paharnicul de lege și de judecată dinaintea domniei mele ca să nu aibă mai mult amestec și treabă de acum înainte în veci, pentru că a miluit Mihail voevod pe mama ei Tudora cu alte sate și dedine și cu chelciug și cu scule și cu haine; încă multă miluire a avut dela răposatul Mihail voevod; iar cu aceste sate mai sus spuse niciun amestec să nu aibă de acum înainte, în veci.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Preda postelnicu și doamnei Florica, ca să le fie aceste sate mai sus spuse dedină lor ohabă și fiilor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Neca mare logofăt și jupan Sterian mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Mârza mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Neca mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Decembrie 23 zile, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom, din 1844; copie slavă ms. 712 f. 332—333; traduceri rom. ms. 209 f. 309—310; ms. 215 f. 296—298; ms. 215 bis f. 10 v—15. Copie rom. la Acad. R. P. R. XI/35.

65

1616 (7125) Decembrie 28, Târgoviște.

† In Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, singur stăpânitorul, Io Alexandru voevod, fiul răposatului Io Iliaș voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință și cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul răposatului părintelui domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele satului Scărișoara și moștenilor satului, anume: popa Badea și cu frații săi și Bogdan și Mușeteștii și Dobromir și Suleștii și Găngeștii și Cătrioareștii și Fierăștii și Hrana și Drăeștii și Vâlsan și Oprea și Beleș și Măineștii și Bușărenul și cu toți frații lor și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie tot satul Scărișoara și cu hotarul și cu tot venitul și cu viile, din hotar până iar în hotar.

Și hotarele satului să se știe: din sus cu hotarul lui Biciu și din jos cu hotarul Plăvicianilor și vârful jumătate până în Jitian, peste Spinet și până în Olt, pe matca veche, pentru că le este a lor veche și dreaptă și ocină și de moșie și de strămoșie.

Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar acel sat mai sus spus, ei au căzut în multe năpăști de biruri și n'au putut ei să plătească; iar pe urmă Mihail voevod, pentru aceste năpăști de bir, ce a avut în acest sat Scărișoara

scădere de bir, iar domnia lui singur a luat acel sat mai sus spus pe seama domnească, de i-a vecinit fără voia lor.

Apoi atunci, în urma lui Mihail voevod, când a venit domn răposatul Simion voevod aici în Țara Românească, cu sceptru de stăpânire a țării dela cinstitul împărat, iar acel sat Scărișoara, mai sus spus, ei au venit toți înaintea domniei lui de s'au plâns de mare cotropire, care au avut ei dela Mihail voevod că i-a vecinit cu sila, fără voia lor, numai pentru niște năpăști de biruri. Iar întru aceasta, răposatul Semion voevod domnia lui singur a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a socotit domnia lui toate cislele acelor năpăști din Scărișoara, cât a fost înainte; apoi a luat singur Semion voevod domnia lui dela acest sat Scărișoara 70.000 aspri, toți gata, birul acelor năpăști, cât a fost înainte, în zilele lui Mihail voevod. Și pe urmă domnia lui, Semion voevod, a slobozit pe acei săteni din Scărișoara, ca să fie ei iar cneji, cu ocinile lor, cum au fost și mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Semion voevod, și hrisovul lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, făcut cu mare blestem, cum s'au răscumpărat ei la Semion voevod și în zilele lui Radul voevod iar au fost ei slobozi și la toți domnii, câți au fost în urma lui Semion voevod, a avut acel sat bună liniște și pace, până acum, în zilele domniei mele.

Intru aceasta și domnia mea deasemenea am înnoit și am întărit aceste cărți și cu acest hrisov al domniei mele și am dat domnia mea satului Scărișoara și tuturor moștenilor satului mai sus spus, ca să le fie lor ocină, dedină, ohabă și fiilor lor și nepoților.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va binevoi domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre sau oricare altul din dreptcredincioșii domni creștini, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci îl va batjocori și îl va strica, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, ci să-i ucidă aci trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu blestematul Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu Hristosul nostru și ziceau: «ia-l, ia-l și răstignește-l» și sângele lui asupra lor și a copiilor lor și este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Gligorie

mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în Târgoviște, luna Decembrie 28 zile, anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CXXXIV/77.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

66

1616 (7125) Decembrie 31.

† Dumnezeescul părinte al lui dumnezeu David prin duhul sfânt grăește, în cartea sfântă a Psalmilor: «Una am cerut dela domnul dumnezeu și am dorit să locuiesc în casa domnului, în toate zilele vieții mele, să privesc frumusețile domnului și să cercetez sfânta biserică a lui». «Aici, arătăm pe față, să avem dragostea către domnul dumnezeu». Și iarăși acelaș David zice: «Am vrut să mă alătur de casa domnului meu, mai bine decât să trăesc în sălașele păcătoșilor.» Și iar a spus: «Am iubit podoaba casei tale și locul sălașului slavei tale».

Pentru aceasta și eu, în Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul domn, Io Alexandru voevod, fiul preabunului și răposatului Iliăș voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei, am râvnit domnia mea să fiu ca și domnii care au fost înaintea noastră, binecinstitori domni, ținând sceptrul a toată țara și următorii ai cuvintelor Evangheliei și ai cuvintelor proorocilor, întărind și împodobind acest sfânt și dumnezeesc hram în care se proslăvește numele dumnezeesc al preasfintei și de viață începătoarei troițe și a tuturor sfinților lui în cinste și în laudă puterii lui pentru pomenirea numelui lui. Auzind de această râvnă și eu, după cuvintele proorocului, care spune: Vrajba casei tale s'o înlături...¹⁾ pe domnul dumnezeu. Pentrucă am văzut domnia mea hrisovul lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod și astfel citind că a văzut... sfințitul hram al sfântului făcător de minuni al lui Hristos arhiepiscopul Nicolae dela Mira Lichia...¹⁾ numit Dealul, pustii și stricat...¹⁾ și de tot sărăcit de către necredincioșii Unguri și mai ales s'a rugat cu multă și caldă rugămintă cu multe lacrimi sfințitul alesul părinte chir Matei, arhiepiscopul Mirelor, fiind

¹⁾ loc rupt în orig.

În acea vreme sfinția sa cârmuitorul, precum este și acum cârmuitor în această sfântă mănăstire. Deci, s'a milostivit Radul voevod și a miluit domnia lui satul numit Popșa, aproape de Târgoviște, care este pe ocina sfintei mănăstiri din moși, strămoși și l-a liberat Radul voevod de toate nevoile și dăjdiile. Deasemenea, domnia mea m'am milostivit și am iertat mai sus numitul sat de bir și de găleată și de cal și de cal de olac și de gorștina de oi și de oaie seacă și de dijma de stupi și de gorștina de porci și de galbeni de fum și de miere și de vinărici și de fân și de toate nevoile și greutățile, l-am iertat domnia mea, pentru sfânta mănăstire, care s'a pustiit și chiliile s'au dărâmat de necredincioșii păgâni.

Pentru aceasta, am miluit domnia mea și am iertat acest mai sus spus sat al sfintei mănăstiri, pentru zidirea și ajutorul sfintei biserici a lui dumnezeu și celor care trăesc în ea, să fie acest sat iertat. Deasemeni, dacă vor veni oameni fără dajdie sau din altă țară, numai dajnici să nu fie. Și cine va fi, să fie volnici să se adune și să se așeze acolo pentru munca și ascultarea mănăstirii și să fie iertați de toate și să nu aibă nicio treabă cu ei, numai nastavnicul mănăstirii.

Și iar să fie sfintei mănăstiri o grădină care este la acel sat Popșa, pe ocina mănăstirii, la marginea acelu sat și cu toate, pentrucă această grădină a făcut-o Radul voevod și a dăruit-o ca să fie sfintei mănăstiri în stăpânire și călugărilor care trăesc, pentru hrană și să fie această grădină iertată de vinăriciul domnesc. Și nimeni să nu îndrăznească, din cei care după noi vor fi domni, să ia aceste moșteniri ale mănăstirii sfântului Nicolae. Și am văzut domnia mea hrisovul lui Radul voevod de iertare, de danie, cu mare blestem.

De aceia și domnia mea am întărit această iertare și danie și am înnoit acest hrisov al domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești, vă rugăm în numele domnului și al născătoarei de dumnezeu și al sfântului Nicolae, să ajutați să întăriți această iertare și danie și să î noiți acest hrisov al domniei mele. Și pe voi domnul dumnezeu să nu vă lipsească de împărăția cerească, ci să vă învrednicească de șederea la dreapta lui. Și dacă nu va întări această miluire și danie și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci va nimici și va rupe și va lua această danie dela sfânta mănăstire, pe acela domnul dumnezeu să-l ucidă aici cu trupul lui, iar în viața viitoare sufletul lui. Și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți. Și să-i fie lui potrivnic sfântul Nicolae, cum este și va fi în veci, amin.

Încă și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban și jupan Cârstea mare vornic și Nica mare logofăt și Steriano vistier și Păruș spătar și Gorgan mare stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Enache mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Șerban micul diac, am scris în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Decembrie 31 zile, dela zidirea lumii, în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Dealu XXII/6.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom.

1616 (7125) Decembrie 31, Târgoviște.

† In Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alexandru voevod, fiul răposatului Io Iliaș voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfântrăposatului părinte al domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest întru toate cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, sfintei și dumnezeieștii mănăstiri din jos de București, unde este hramul sfintei troițe, ca să-i fie vama dela ocna dela Ghitioara și dela Telega, dar vama dela vite. Pentrucă această vamă a fost dată și miluită de răposatul Alexandru voevod cel Bătrân și de fiul său Mihnea voevod, ca să le fie domniilor lor veșnică pomenire. Și tot au luat călugării acea vamă până în zilele răposatului Mihail voevod, până ce a ars sfânta mănăstire mai sus spusă de oștile turcești.

Și după aceia, când a fost în zilele lui Radu voevod, fiul lui Mihnea voevod, el s'a silit să meargă pe urmele părintelui domniei sale și așa iar a miluit sfânta mănăstire mai sus spusă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spusă satul Lupeștii tot și cu tot hotarul și cu vecinii și cu amândouă vinăriciile din satul Lupești și domnesc și boieresc și cu moara ce a cumpărat-o Alexandru voevod dela Dobromir banul. Pentrucă a fost cumpărat și satul Lupești de răposatul Alexandru voevod. Și au ținut călugării până în zilele lui Mihail voevod, până ce s'a dărâmat sfânta mănăstire. Și după aceia, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, nepotul lui Alexandru voevod, domnia lui iar a dat sfintei mănăstiri mai sus spuse.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moara dela București, care este lângă baie, 3 roți de moară și cu tot venitul, pentrucă a dat Radul voevod și a miluit sfânta mănăstire, ca să fie domniei lui și părinților domniei lui veșnică pomenire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri balta Cornățelul și Corcovatul și Mojdreanul și cu toate vechile lor hotare, care sunt hotărnicite cu 12 boieri și cum au fost date de răposatul Mihnea voevod, la fel a dat și a miluit și fiul său Radul voevod, sfintei mănăstiri mai sus spuse, ca să fie domniei lui și părinților domniei lui veșnică pomenire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Marotinul tot și cu tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din baltă, pentru că acest sat a fost cumpărat de bătrânul, răposatul Alexandru voevod dela Staico clucerul, pentru 30.000 aspri. Și după aceea au tot ținut călugării, până în zilele răposatului Mihail voevod. Deci atunci s'a risipit acest sat Marotinul de au robii Turcii pe toți oamenii din sat și a rămas satul pustiu. Și după aceea, când a fost la Radul voevod, au făcut sat de milă pe această ocină mănăstirească, ca să nu dea bir nimic. niciun ban, nici să intre în el niciun om, chiar dacă ar fi mare boier să nu aibă voie nici să ia birul, nici să-i judece nimeni acel sat mai sus spus. Și așa s'au adunat mulți oameni fără dajdie și fără stăpâni, adunați din alte țări străine, Sârbi, Moldoveni și robi Vlahi cari au fugit din Țara Turcească și oameni fără stăpâni și fără dăjdii și s'a socotit Radul voevod ca ei să dea într'un an 150 de galbeni.

Și iar să fie acest sat la sfânta mănăstire și să fie acei aspri la sfânta mănăstire, pentru venitul dela vecini, dela mai sus spusul sat, pentru dăjdiile lor ce le-au avut călugării dela sfânta mănăstire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Chiseletul tot și cu tot hotarul și cu balta și cu tot venitul, pentru că l-a cumpărat răposatul Mihnea voevod dela Staico postelnicul pentru 40.000 aspri și l-a dat sfintei mănăstiri mai sus spuse. Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse ocină la Obielești, oricât se va alege partea lor toată. Și iar să fie sfintei mănăstiri oricât se va alege partea lor de ocină în satul Izvorani și cu vinăriciul. Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Domneștii tot și cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii. Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Paraipanii tot și cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul. Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Rânceni toată, ce este partea călugărilor. Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Măgurele și cu vecinii. Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Mănești și cu vecinii. Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Hodepeni și cu vecinii. Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Ciurnearnic și cu roți de moară. Și iar să fie sfintei mănăstiri tot vinăriciul dela dealul Văcăreștilor, pe care l-a ținut și dinainte vreme, cât au hotărnicit acei 12 boieri. Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Cristineștii și cu vecinii. Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Dichisenii tot și cu vecinii și cu tot hotarul, ce l-au hotărnicit cei 12 boieri. Și iar să fie sfintei mai sus spuse mănăstiri ocina dela Pisculești, partea lor toată ce au ținut-o înainte vreme și au hotărnicit-o acei 12 boieri. Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Gău-noșii, partea lor toată și cu vecinii.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse, toți Ațigani ce sunt scriși pe numele lor în altă carte a lui Radul voevod. Și iar să fie sfintei mănăstiri o livadă pe lângă apa Colentinei. Și iarăși să fie sfintei mănăstiri câțiva oameni Sârbi și alți oameni străini, veniți din alte țări străine, cari stau aproape de mănăstire pe locul sfintei mănăstiri, să fie în pace și slobozi de bir și de oricâte dăjdii și slujbe cari sunt peste an în țara domniei mele. Pentru că le-a dat și a miluit Radul voevod sfânta mănăstire să fie pentru nevoie și pentru slujbă să slujească sfintei mănăstiri iar domniei lui veșnică pomenire. Pentru aceea am dat și am înnoit și domnia mea sfânta mănăstire mai sus spusă cu acești mai sus spuși oameni.

Pentru această și tu, sudețule cu cei 12 pârgari, să aveți a-i lăsa în pace de bir și de toate dăjdiile, pentru că i-am iertat domnia mea, pentru această sfântă mănăstire, ca să fie de întărire, iar domniei mele veșnică pomenire.

Dar să se știe această sfântă mai sus spusă mănăstire a fost înnoită și zidită din temelie ei de bătrânul răposatul Alexandru voevod. Și după aceea, în urma domniei lui, fiul său Mihnea voevod a săvârșit și a împlinit și a zugrăvit și a înfrumusețat și a isprăvit de tot. Și a cumpărat aceste mai sus spuse sate și ocine și Țigani bătrânul Alexandru voevod și fiul său Mihnea voevod. Și după aceea toate satele și Ațigani i-a dăruit domnia lui la sfânta mai sus spusă mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și dumnezeștilor călugări de hrană, iar domniilor lor veșnică pomenire.

Deasemenea și după aceea au tot trăit egumenii cârmuitori peste călugări și mulți părinți, în sfântul acest lăcaș al sfintei mănăstiri mai sus spuse și au tot ținut aceste sate mai sus spuse toate cu bună pace, până în zilele răposatului Mihail voevod. Și după aceea, au avut călugării multe cărți și marele hrisov scris cu mare blestem pentru aceste mai sus spuse sate ale sfintei mănăstiri mai sus spuse. Și atunci în zilele lui Mihail voevod multe și grele oști turcești au stat pe lângă mănăstire, până ce au aprins această sfântă mănăstire mai sus zisă și s'a surpat până la temelie. Și după aceea s'au risipit toate averile, satele și Ațigani sfintei mănăstiri și au fost mutate la mănăstirea răposatului Mihail voevod, sau alte hotare s'au stricat dela unele sate și atunci multe cărți ale sfintei mănăstiri s'au pierdut.

După aceea, când a venit Radul voevod domn al Țării Românești, iar domnia lui s'a apucat să se îngrijească de averea sfintei mănăstiri, de sate și de Ațigani. Astfel, mai întâi iar a zidit această sfântă biserică și mănăstire mai sus spusă, din temelie ei, până ce s'a refăcut toată. Și după aceea, a adunat toate averile, satele și Ațigani iar la sfânta mănăstire mai sus spusă și câte s'au găsit dela răposatul bunic al domniei lui, Alexandru voevod și dela părintele domniei lui Mihnea voevod, cărți și hrisoave și toate le-a înnoit. Iar pentru celelalte cărți, cari nu s'au găsit, au venit oameni buni de au spus și au mărturisit înaintea domniei lui.

Și iar a făcut aceste cărți ale sfintei mănăstiri. Și dacă va scoate cineva niște cărți mincinoase, să nu se creadă înaintea acestor cărți ale lui Radul voevod. Și după aceea, dacă a dăruit domnul dumnezeu pe domnia mea cu domnia, au venit călugării la domnia mea cu toate cărțile.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei dumnezeieștii mănăstiri mai sus spuse ca să-i fie mai sus spusele sate și ocine și Ațigani de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem: după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau pentru păcatele noastre sau, din alt neam, dacă va cinsti și va înroi și va întări acest hrisov al domniei mele pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletul lui. Și care om va strica acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească aci cu trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, cari sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și Arie și cu alți necredincioși Iudei.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Mârzea paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris în cetatea Târgoviște, luna Decembrie 31, cursul anilor dela Adam până în anul 7125 <1616>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reă Radu-Vodă, XXV/10 (Peceti nr. 28).

Orig. slav., perg., pecete atârnată.

68

1617 (7125) Ianuarie 2, Târgoviște.

O carte a mării sale lui răposatului Io Alexandru voevod, fecior marelui și preabunului Io Iliaș voevod, de ocină în Măgură, lui Vlad și cu feciorii lui. Ghen. 2 zile, 7125 <1617>.

† Dat-au domnia mea această învățătură a domniei mele lui Vladu și cu feciorii lui, căți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Măgură, însă partea Cucii, toată, din Măgură, veri câtă să ar alege.

Și hotar să știe: din cap teiului pre calea cea mare, până în ulmul în răpa cu jăpie în plop; și iară în răpa cea roșie pre hotar, până în bolovanii cei albi deci în dreptu până în capu teiului.

Și iar să fie Vladului ocină în Câmpineniie, partea Brebului, toată, veri cătă să va alege, dă peste tot hotarul, pentrucă au fost a lui bătrână și direaptă ocină și de baștină, cumpărătoare din zilele lui Petru vodă, fecior Mircii vodă, drept aspri sârbești ¹⁾ 1200 și drept un bou și drept o vacă și drept 10 oi cu miei, Și au fost avut Vlad și carte pe aciastă ocină mai sus zisă. Deci după acia: când s'au întâmplat țării dumnealui atât răotați de Unguri și de robie de Turci, atuncea i s'au întâmplat și Vladului de i-au perit și cărțile care au fost avut pre aceste ocine ce sânt mai sus zise.

Deci după acia, când au fost acum, în zilele domnii mele, iar Vladul el au mărturisit înaintea domnii mele cu mulți megiași din sat, anume: Udrea și Miclea și Strate și Dumitru și Buzdrilă și încă mulți megiași care nu s'au scris aici, așa au mărturisit înaintea domnii mele cum iaste a Vladului bătrână și direaptă ocină de baștină cumpărătoare, cum iaste mai sus zisă, fără nicio păcă.

Dirept acia și domnia mea așa dire i-am înorit și i-am întărit aciastă moșie cu aciastă carte a domnii mele și am dat dumnealui Vladului ca să-i fie lui ocine ci sânt mai sus zise dă moșie ohamnice lui și ficiorilor lui și nepoților și de nimini neclătite, preste zisa domnii mele.

Și mărturii am pus domnia mea: jupan Dumitru mare banu al Craiovii și pan Cârste mare vornic și Nica mare logofăt și Cârștiianu ²⁾ vistier și Păruș spatar și Ghiorghe ³⁾ stolnic. Și ispravnic Negoe logofăt în scaunul în Târgoviște.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Mislea, nr. 466 f. 124

Copie rom.

69

1617 (7125) Ianuarie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele lui jupan Ghinea negustor și cu fiii, câți Dumnezeu
îi va da, ca să-i fie ocină în sat în Breaza și în sat în Gurguiati și în sat în Fili-
pești, însă partea jitelniței Maria, fiica jupanului Staico postelnic din Bucov,
toate părțile ei din aceste sate, care s'au zis mai sus, oricât se vor alege, din
câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și
cu vecinii și cu tot venitul, din hotar până iar în hotar.

¹⁾ probabil de argint (slav.: sreb).

²⁾ în loc de «Stiriano».

³⁾ în loc de «Gorgan».

Pentru că aceste sate, care s'au zis mai sus, ele au fost vechi și drepte ocine și de moștenire ale jitelniței Maria, mai sus zisă, dela părinții ei de moșie și de strămoșie. Iar apoi, când a fost acum, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, jitelniței Maria i-a căzut o mare năpastă pe capul ei, de a rămas ea săracă și n'a avut ea ce să mănânce și ce să poarte, ci a rămas goală și ea și fiica ei. Apoi, atunci, dacă a văzut jitelnița Maria pe capul ei atâta răutate și nevoie și ea n'a putut să le birue, ci s'a întocmit dânsa de a ei bună voie cu jupan Ghinea, mai sus spus, de a vândut părțile ei de ocină și din satele mai sus spuse, însă satul Breaza l-a dat tot, pentru 130 de galbeni gata, asemenea din sat din Gurguiati toată partea ei, pentru 140 de galbeni gata și din Filipești toată partea ei, pentru 130 de galbeni gata, însă cu toți vecinii, câți vor fi din aceste părți de sate mai sus zise.

Și a vândut jitelnița Maria părțile ei de sate, cum s'a zis mai sus, de a ei bună voie, însă când i-a fost ei mare nevoie, de lipsuri și de sărăcie, atunci a vândut, de a înzestrat și a îmbrăcat pe fiica ei, căci nu i-a rămas ei nici scule nici alte odoare nici n'a căutat de ea, în nevoia ei, niciun om din rudele sale, sau din sângele ei, în nevoia ei și în sărăcia ei, nici nu s'a aflat atunci niciun om pe acea vreme ca să cumpere aceste dedine, afară numai de jupan Ghinea negustor mai sus spus.

Și apoi s'au întâmpnat acolo la această întocmire mulți boieri și negustori martori, anume: Stoica logofăt din Tărăceni și Neagoe logofăt din Târgoviște și Cârstea logofăt din Buciumeni și Buta și Stepan din Țigănești și negustorii Miho Caravida și Țipa, încă mulți boieri și negustori, care nu sunt scriși aici. Intru aceasta, încă și acum înaintea domniei mele mulți boieri au mărturisit pentru această întocmire. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, făcută pentru această întocmire mai sus spusă. Deci și domnia mea deasemenea am înnoit și am întărit acea carte și cu această carte a domniei mele.

Și iar a cumpărat jupan Ghinea niște Țigani, anume: Necola cu Țiganca lui, anume Dobra și cu un copil, anume...¹⁾ și iar Voico Țiganul, fratele lui Necula și cu Țiganca lui, anume Comana și cu fiii lui, anume Maria și Radul, cu alți Țigani ai lor, câți Țigani sunt rudenii, să fie toți ai jupanului Ghinea, pentru că acești Țigani mai sus spuse, ei au fost de moștenire tot ai jitelniței Maria din Bucov. Apoi, ea singură, de a ei bună voie, a vândut acești Țigani jupanului Ghinea, pentru 14.500, tot atunci, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod. Și am văzut domnia mea...²⁾ Țiganii mai sus ziși, tot în această carte a lui Radul voevod, care s'a zis mai sus, pentru care am

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

dat și domnia mea lui jupan Ghinea negustor, ca să-i fie ocina și Țiganii mai sus ziși dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris repede în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 7 zile, curgători, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

(La început poartă însemnarea:) (această carte nu iaste de nici o treabă).

Acad. R.P.R., XLI/54.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

70

1617 (7125) Ianuarie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a
domniei mele satului Homurile, tuturor oamenilor, moștenii satului, anume:
popa Șerban cu nepoții și Bărcan cu frații săi și cu fiii săi și Stanciul cu fiii săi
și nepoții săi și Paraschiva cu fiii săi și Radul cu nepoții săi și Benea cu fiii
săi și cu nepoții săi și Oancea cu frații săi și Tudor cu ceata sa.

Pentru că acești mai sus spuși oameni, moștenii satului, au fost toți cnezi
dinainte vreme. Iar când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, ei s'au
vândut fără voia lor și cu sila. Iar pe urmă, când a fost pe vremea răposatului
Simion Moghilă voevod, ei s'au răscumpărat din vecinie, de au dat în mâna
lui aspri... ¹⁾; iar apoi, le-a făcut domnia lui și carte de răscumpărare, scrisă
cu mare blestem. Și după aceea, au tot fost cnezi, chiar până în zilele lui
Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

Iar când a fost atunci, iar au mers și la Radul voevod de le-a făcut iar
carte domnia lui, scrisă cu mare blestem și n'a vrut să ia Radul voevod dela
ei niciun ban și nici n'a vrut să se pue ca să între în acel blestem, ce era scris în
cartea lui Simion voevod.

Iar pe urmă, când a fost acum, în zilele domniei mele, au venit mai sus
spușii oameni, moștenii satului, înaintea domniei mele, pentru a le întări și

¹⁾ loc alb în orig.

înnoi cărțile lor de moștenire, care le au dela acei de mai înainte bătrâni domni. Apoi, întru aceasta, domnia mea am văzut cartea lui Simion voevod de răs-cumpărare, scrisă cu mare blestem și cartea lui Radu voevod de iertăciune, scrisă iarăși cu mare blestem.

Întru aceasta și domnia mea deasemenea n'am vrut să iau dela ei niciun ban cât de mic, ci pentru dumnezeu deasemeni am întărit pomana acelor bătrâni domni, care i-au iertat pe acești mai sus spuși oameni de vecinie. Astfel, m'am milostivit și domnia mea cu acești mai sus ziși oameni și le-am făcut domnia mea și cartea domniei mele, scrisă cu mare blestem și i-am slobozit și domnia mea de tot, ca să fie în pace și slobozi de acum înainte, la toți domnii, care vor veni să domnească în această Țară Românească.

Pentru aceia, am dat și domnia mea oamenilor mai sus spuși, moștenilor satului Homuri, ca să le fie această mai sus zisă ocină de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de către nimeni neclintit, după spusa domnii mele.

Încă și blestem: după trecerea domniei mele, cui îi va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre sau, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Și care om va nimici și va călca și va risipi această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l risipească, aici trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: «ia-l, ia-l și răstignește-l», sângele lui asupra lor și a copiilor lor este și va fi în veci, amin.

Iată și martori: jupan Dumitru mare ban și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris în Târgoviște, luna Ianuarie 9 zile, dela Adam, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CCCLXIX/10.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1617 (7125) Ianuarie 11, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul prea binecuvântatei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoarea și pururea fecioară Maria și cinstita ei uspenie și preacinstitului egumen Teofil și tuturor fraților care trăesc în sfântul lăcaș, ca să-i fie satul Costești tot cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul.

Pentru că acel sat mai sus spus a fost mai înainte vreme cnezi. Apoi l-a cumpărat răposatul Mihail voevod dela toți megiașii din sat, însă să se știe, anume: dela Miclea cu ceata lui și Voicul cu ceata lui și Barbul cu ceata sa și Popa cu ceata sa și Oprea al Moașei cu ceata sa, pentru 42.000 aspri gata. Și s'au vândut ei înșiși de a lor bună voie lui Mihail voevod, fără nicio silă dela domnia lui și s'au închinat ei să fie vecini în veci. Apoi, răposatul Mihail voevod, domnia lui a dat și a dăruit acel sat mai sus spus Costeștii toți la sfânta mănăstire pentru sufletul lui și al părinților domniei lui, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire.

Însă când a cumpărat Mihail voevod acest mai sus spus sat, era atunci la ieșirea lui din țară și era în mare strâmtorare și necaz din toate părțile și în puțină strângere de bani.

Iar apoi, s'a gândit să întărească sfânta mănăstire mai sus spusă și de acolo din puținii bani pe care îi avea domnia lui, iar pentru leafa unor oșteni care erau atunci lângă domnia lui, i-a întrebat pe toți acei oșteni vor să lase partea lor de leafă să cumpere acel sat mai sus spus să fie la sfânta mănăstire pentru Dumnezeu, pentru pomana domniei lui, iar, ei oștenii au strigat cu glas mare să fie după voia plăcută a lui și pentru sfânta mănăstire mai sus spusă, ca să-i fie de întărire și călugărilor de hrană și domniei lui veșnică pomenire.

Și din pricina neputinței domniei lui și de atâta nevoie ce o avea, a stat câțeva vreme cu acei oșteni la sfânta mănăstire.

Și atunci, când a cumpărat mai sus spusul sat, acei vecini care au fost cnezi, ei au zis ca să-i scoată răposatul Mihail voevod dela bir și dela toate mâncăturile și pe aceea a fost întocmirea lor. Astfel, au luat acei megiași toți mai sus spuşii aspri și s'au închinat să fie vecini.

Apoi, după aceea, răposatul Mihail voevod a dăruit acel sat la sfânta mănăstire și l-a scos dela bir și dela găleată și dela gorștina de oi și de albine și de porci și de cai de olac și de bou și de fân și de miere și de oaie seacă și de toate mâncăturile câte umblă peste an în țară, de toate să fie iertați în zilele vieții domniei lui și la toți binecredincioșii domni să fie iertați cât stă sfânta mănăstire.

Așa a lăsat răposatul Mihail voevod cu mare blestem: după trecerea domniei lui cui îi va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei lui sau din ruda lui sau, după păcatele lui, sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi această sfântă mănăstire și va lăsa mai sus spusul sat de bir și de toate mâncăturile mai sus spuse, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacul viitor sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări această sfântă mănăstire și va strica miluirea domniei lui, acelaia domnul dumnezeu să-i ucidă aici trupul lui și în veacul viitor sufletul lui.

Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Mihail voevod și hrisovul lui Șerban voevod și a lui Radul voevod și am lăsat domnia mea satul Costești de toate mâncăturile pentru treaba sfintei mănăstiri și ajutorul și întărirea și pomenirea domniei mele.

Pentru aceasta, mă rog și domnia mea, în numele lui Dumnezeu să întăriți acest hrisov al domniei mele și să întăriți sfânta mănăstire și să lăsați acest sat de toate cum este aici făcut, ca să aveți veșnică pomenire și să vă fie ajutătoare născătoarea de Dumnezeu Maria la înfricoșata judecată, amin. Și de nimeni neclintit, după po.unca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea vornic și Nica mare logofăt și Steriano vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Enache mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Șerban umilul logofăt, am scris în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Ianuarie 11 zile, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/16.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1795; alte traduceri rom. ms. 192 f. 141v—142; ms. 201 f. 23—24; ms. 713 f. 718v—721.

72

1617 (7125) Ianuarie 13, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, creștinul Alexandru voevod, domnu a toat<ă> Țara Rumânească. Dat-au dumnea-mi aciast<ă> poruncă a dumsal sfintei și dumnezeestii măn<ă>stiri ce să chiamă den Schituri, und<e> iaste hramul începătoreea de viață și nedăspărțita tro<i>ță și preoților și fraților ce vor viețui întru acel sf<ă>ntă lăcaș, ca să aibă sf<ă>nta măn<ă>stire moșie la Bînulești, însă partia lui Șarban și a lui Dragomir, feciorii Pizdelii, toată cu tot hotarul, orică

să va alege, pentru că au dat aciastă moșie toată sfântei mănăstiri, la moartea sa. Și încă o au fost dat în zilele răposatului Petrașco vodă și au scris pre toți la sfânta proscomidie, pre ei și pre părinții lor și pre feciorii lor, pe popa Dragomiș și pe frate-său popa Radul, feciorii lui Dragomir. Iar după aceea, iar au fost cumpărat Bobeștii moșie la Tihulești, partea fraților lor și a frăține-său Badulii, jumătate, drept 4000 de aspri gata, de preste tot hotarul și cu vad de moară, oricâtă să va alege.

Iar dintru acea moșie, câtă au fost rămas nevândută, a fraților lor și a frăține-său Badulii, ei o au vândut Frăcii și Vădislav, iar în zilele răposatului Petrașco vodă, drept 2300 aspri gat. Iar după aceea, Frăcea și Vădislav, ei o au închinat sfântii mănăstiri, în zilele Mihnei vodă. Și au avut sfânta mănăstire și cărți pentru aceste moșii, făcute din zilele altor domni, ci au perit de răotății când au venit Batăr Gabăr aici în țară cu Ungurii.

Intru aceea, domnia sa, adevărind cum că au perit cărțile, au înnoit cu aciastă carte pe acele mai sus zise moșii, ca să le fie de baștină.

Și măturii au pus dumnealui pe: jupan Petru ¹⁾ mare ban Craioveanul, jupan Arsenie ²⁾ mare vornic, Nica mare log., Ignatie ³⁾ com. și Bărzea ⁴⁾ păh.

Și am scris eu, Neagoe log., în cetatea Târgoviști, Ian. 13, 7125 (1617).

Și o am scos rumănește eu Radul diiac dela episcopie Buzău.

Acad. R.P.R., CXXVI/69.

Trad. rom.

73

1617 (7125) Ianuarie 14, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Vălsăneștii și tuturor bătrânilor și moștenitorilor satului ca să le fie delnițele și ocinile și hotarul și curăturile lor din Vălsănești și toate locurile lor și să fie în pace și slobozi de vecinie de către toți oamenii.

Pentru că acest sat Vălsăneștii au fost toți vecini ai jupaniței Baloșina de moștenire și i-a tot ținut jupanița Baloșina, jupanița lui Dima pitar, pe acești vecini din satul Vălsănești, până în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod. Iar când a fost în zilele lui Radul voevod și a fost apropierea morții jupaniței Baloșina, s'au socotit jupanița Baloșina împreună cu soțul ei Dima

¹⁾ în loc de « Dumitru ».

²⁾ idem « Cârstea ».

³⁾ idem « Grigorie ».

⁴⁾ idem « Mârzea ».

pită, cum să aibă ei pomană în urma lor, după moartea lor, să-i pomenească în locul fiilor lor sau fiicelor, să le facă lor pomană.

Și s'au gândit mai întâi să dea ei mănăstirii sau la rudele lor, pe acești vecini, ca să le fie lor pomană. Iar apoi, s'au gândit că nu e nici un folos de nicăeri, ci li s'ar înmulți păcatele și mări blestemele, pentru că sunt Vlahi creștini, nu sunt Țigani, cărora li se spune în limba lor Gavaoni. Ci s'au socotit jupanița Baloșina și cu soțul ei Dima pitar, ca să lase pe acești mai sus spuși vecini din acest mai sus spus sat Vălsăneștii toți, ca să le facă dela ei milă, să-i miluiască pe ei cu toate delnițele lor și curăturile lor și toate locurile lor, să se hrănească pe ele, să fie cneji, să-i pomenească în urmă, în locul feciorilor, să nu mai fie vecini nimănui niciodată.

Apoi, pentru ca să aibă liniște dela toți oamenii, jupanița Baloșina și soțul ei Dima pitar, ei s'au sculat pentru pâra ce au avut înainte vreme cu jupanița Voica, mama jupaniței Caplea, pentru o jumătate din satul Vălsănești, pentru că îi este ei nepoată de văr primar și a zis că are și ea; iar jupanița Baloșina și soțul ei Dima pitar, ei de buna voia lor și cu mulți boieri au zis să nu caute pentru pâra, pentru că a rămas de lege mama ei jupanița Voica, ci să-i dea 12.000 aspri, ca să nu aibă cale niciodată să ridice pâra asupra acestor mai sus spuși vecini, niciodată să nu le facă lor nevoie și cotropire. Apoi, întru aceasta, jupanița Baloșina și soțul ei Dima pitar, ei s'au sculat de au dat la mâna jupaniței Caplea și la mâna fiului ei Radul 12.000 aspri gata.

Și martori Nan cizmar și Pană postelnic, când au dat asprii mai sus spuși ca mai mult să nu aibă acești mai sus ziși oameni din satul Vălsănești dela nimeni turburare, ci să fie toți cnezi în zilele vieții lor și în urma lor și a fiilor lor și a nepoților lor. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul vodă și cartea jupaniței Baloșina și a soțului ei Dima pitar, cu mare blestem și cu mulți martori, cum au iertat pe acești mai sus spuși vecini din Vălsănești cu bună voia lor, să fie cnezi în veci.

Pentru aceia, am dat și domnia mea satului Vălsănești, ca să fie cnezi în veci și să se hrănească slobozi, cu bună pace.

Încă și blestem, după trecerea domniei mele, cui îi va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră, sau din alt neam dacă va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească în domnia lui și în veacul viitor sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va nimici și va face pe acești cnezi vecini, pe acela domnul dumnezeu să-l ucidă, aici trupul lui și în veacul viitor sufletul lui și să fie cu Iuda și cu Arie la un loc, în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Steriano mare vistier

și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Enache mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris eu, Șerban logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 14 zile, în curgerea anilor dela Adam, 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., XLI/55.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

74

1617 (7125) Ianuarie 21, Târgoviște.

Hrisovul domnului Alexandru voevod, fiul lui Iliiaș voevod, prin carele au dat mănăstirii Bucovățul satul Stejarul cu tot hotarul, să fie de danie pentru sufletul lui și al părinților lui și arată și semnele hotarului.

Intru Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și iubitorul de Hristos, însumi stăpânitoriu Io Alexandru voevod, fiul răposatului Io Iliiaș voevod, cu mila lui dumnezeu și cu dumnezăescu dar, stăpânind și domnind toată Țara Rumânească, încă și laturile plaiurilor Almăjului și Făgărașului herțeg. Binevoind domnia mea, dintru a mea bună voire, cu curată și luminată inima domnii mele, ca să proslăvescu pe dumnezeu cel ce m'au proslăvit pre mine și cu mărire m'au înălțat pre scaunul răposatilor, părinților domnii mele, iată dăruiesc domnia mea cu acest întru totcinstit și bineînchipuit și preacinstit, care iaste preste toate darurile mai cinstit, acest hrisov al domnii mele sfintei și dumnezăeștii mănăstiri ce să zice dela Coșuna, unde iaste hramul sfântului ierarh și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichii și părintelui egumenului Arsenie ieromonah și fraților celor ce viețuiesc într'acel sfântu lăcaș, ca să fie lor seliștea satului ce să zice Stejarul, din județul Jiului de Jos, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumânii, câți să va afla și cu viile și de pretutindenea, din hotar până în hotar.

Și hotărăle să să știe că să hotăraște cu satul Sularii și dela Sulari pe drum până în lacul Măricinului și pe Drumul Vienului, până în Măgura Vienului, pe gâlboaca Padinei și până în Piatra Perișorului, unde să hotăraște cu Perișorul și cu Intorsura.

Pentru că acest sat mai sus zis, el au fost mai denainte vrême judeci. Și îndată, când au fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar această mai sus zisă seliște de sat Stejarul, ia s'au vândut răposatului Mihai voevod a fi rumâni. Apoi de atunci, până acum, tot au fost această seliște de sat pe seama domnească.

După aceia, când au fost acum, în zilele domnii mele, când s'au milostivit domnul dumnezeu asupra domnii mele și cinstitul împărat de m'au dăruit și

m'au miluit cu domnia și cu schiptrul stăpânirii Țării Rumânești, în scaunul domnii mele, iar domnia mea am socotit și am gândit pentru pomenirea noastră și am cugetat a mă numi ctitor nou acestui hram al sfântului ierarh și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichii. Apoi, am dat domnia mea și am miluit pe sfânta și dumnezeiască mănăstire mai sus zisă cu această mai sus zisă seliște de sat Stejarul, preste tot, cu tot hotarul, ca să fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de întărire și părinților călugări de hrană, pentru sufletul domnii mele și al părinților domniei mele și ne-am scris la sfânta proscomidie.

Drept aceia, am dat domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri și părintelui egumenului Arsenie ieromonah și fraților celor ce viețuiesc în sfântul lăcaș, ca să le fie aciastă seliște de sat ce s'au zis mai sus, Stejarul, cu tot hotarul, întru moștenire și ohabnic, iar domnii mele și părinților domnii mele să ne fie vecinică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: după petrecerea domnii mele, pre carele bine va voi domnul dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești sau din rodul inimii domnii mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, alt oarecare din pravoslavnicii creștini domni, vă rog cu numele lui dumnezeu și a prea curatei maicii lui și cu ajutoriul sfântului părintelui nostru făcătorului de minuni Nicolae al Miralichii, ca să întăreacă și să miluiască pe această sfântă mănăstire cu acest mai sus zis sat și să înnoiască acest hrisov al domnii mele, precum iaste aici făcut, ca dela dumnezeu să aveți agoniseală și ajutor dela sfântul părintele nostru ierarhul Nicolae; iar de nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domnii mele, ci îl va rușina și-l va rumpe, pre acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, ci să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacul ce va să fie sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de trei sute opt sprezece sfinți părinți cei ce sânt din Nicheia și să-i fie părăși la înfricoșata a lui Hristos judecată însuși sfântul părintele nostru ierarhul Nicolae și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc și iaste și va fi în veci, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Dumitru *mare* ban al Craiovei și jupan Cârstea *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și jupan Stiriian *mare* vistieru și jupan Păruș *mare* spătar și jupan Gorgan *mare* stolnic și jupan Grigorie *mare* comis și jupan Mărzea *mare* p. hurnic și jupan Iane *mare* postelnic. Și ispravnic însumi am zis domnia mea.

Și eu, Neagoe logofătul, am scris în cetatea ce se zice Târgoviște, în luna lui Ghenarie 21 de zile și dela Adam până acum, văleat 7125 <1617>.

Io Alexandru voevod

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 443 f. 176v—178.

Copie rom.

1617 (7125) Ianuarie 23, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri, care este lângă orașul domniei mele Buzău, în jos, unde este hramul blagoveștenia preasfintei și cinstitei, preabinecuvântatei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și părintelui egumen Samoil, ca să-i fie satul Rătunda, ce se chiamă Groșeneasca dela Meteleu, tot satul și satul Albești, tot, dela Călmățui și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de peste tot, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, după vechile hotare și semne ce le-au ținut înainte vreme.

Fiindcă aceste mai sus spuse sate, ele au fost cumpărate de jupan Andronie fost mare vistier încă dinainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod. Și s'au vândut aceste mai sus spuse sate de a lor bună voie, fără nici o silă, lui jupan Andronie vistier, ca să fie ei vecini. Și după aceia, jupan Andronie vistier a dat și a miluit sfânta lui mănăstire mai sus scrisă cu aceste sate Meteleul și Albeștii, cu toate ocinile și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că această sfântă mănăstire a fost făcută și zidită din temelia ei de jupan Andronie vistier.

Pentru aceasta, a dat și a miluit cum este mai sus spus, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și dumnezeieștilor călugări hrană, iar jupanului Andronie veșnică pomenire. Și de atunci până acum a tot ținut sfânta mănăstire aceste sate mai sus spuse cu bună pace.

Și după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Andronie vistier, iar vecinii mănăstirii din Meteleu și din sat dela Albești, anume dela Meteleu, Radul și Straoa și cu toată ceata lor și vecinii din Albești, anume Radul Răgeb și Drăgan și Voico și popa Stan și Tudor cu toată ceata lor, ei toți au ridicat pâră înaintea domniei mele cu egumenul Samoil. Și așa au pârît vecinii că nu s'au vândut jupanului Andronie vistier să-i fie vecini nici nu i-au închinat ocina lor nici n'au luat niciun ban. Și întru aceasta domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și au arătat călugării la divanul domniei mele și cartea răposatului Mihail voevod de vânzare și cărțile lor de moștenire, ale acestor vecini ce sunt mai sus puși.

Și după aceia, domnia mea încă nu am crezut pe nimeni, ci am pus domnia mea pe călugării dela sfânta mănăstire de au adus și pe egumenul Hareta dela Nucet, care a fost atunci egumen, în zilele lui Mihail voevod, în această sfântă mănăstire mai sus scrisă, de l-am întrebat domnia mea dacă au fost aceste sate și vecini ai sfintei mănăstiri din zilele lui Mihail voevod până astăzi, sau nu au fost.

La aceasta, părintele egumen Aretha, el astfel a mărturisit și înaintea domniei mele cu sufletul lui, că au tot fost aceste sate ale sfintei mănăstiri.

Deci, dacă au văzut vecinii că a venit părintele Hareta egumenul să mărturisească înaintea domniei mele, cum a știut după amintirea lui, iar ei n'au îndrăznit să stea de față cu călugării, ci au fugit de judecată și au lăsat să fie iarăși vecini. Și au rămas de lege și de judecată înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise ca să-i fie aceste sate ocine, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Sterian vistier, Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Iano mare postelnie. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, luna Ianuarie 23 zile, în cetatea de scaun Târgoviște și dela Adam, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Banu, IX/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1806.

76

1617 (7125) Ianuarie 23, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Alexandru voevod pentru moșia Plenița dela leat 7125 <1617>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumănească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Iliș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele jupănesei Simei stolniceasa și feciorilor ei, câți dumnezeu îi va dăru, ca să-i fie moșie în Plenița, însă a treia parte din sat din Plenița, partea jupânului Stroe stolnicu, din câmp și din pădure și din apă și cu vii în deal și cu rumâni și cu tot venitul, ver cât să va alege de preste tot hotarul, pentru că această parte de moșie și cu rumâni ce s'au zis mai sus, i-au fost de moștenire a jupânului Stroe stolnicul, bărbatul jupănesei Simei stolnicei.

Deci când au fost în zilele Radului vodă Șerban, la moartea jupânului Stroe stolnicu, el au lăsat cu limba lui, din toate moștenirile lui, câte au avut, jupănesei Simei stolnicei și au lăsat și această parte a lui de moșie din Plenița și cu vie și cu rumâni, care s'au zis mai sus. Și tot au stăpânit jupă-

neasa stolniceasa această moșie ce s'au zis mai sus cu bună pace, până în zilele Radului vodă, feciorul răposatului Mihnei vodă.

Iar când au fost atuncea, după aceia, în zilele jupânului Ianache Catargiu, carele au fost *mare* ban, iar el s'au sculat de au luat partea jupănesei Simei stolnicesei din sat din Plenița, de au dat-o călugărilor dela mănăstire dela Cepturoaia și au stăpănit-o până acum.

Deci, când au fost acum, în zilele domnii mele, iar jupâneasa Sima stolniceasa, ia n'au suferit pentru moștenirea ei din Plenița, ce au avut de miluire dela bărbatul ei Stroe stolnicul și au avut pără înaintea domnii mele, în divanul cel mare, cu egumenul Irimia și cu toți călugării dela Cepturoaia și s'au părăt de față înaintea domniei mele. Și așa părăia egumenul Irimia cum, când au fost dat jupânul Radul cluceru Buzescul a lui parté de moșie din Plenița sfintei mănăstiri din Cepturoaia, atuncé au dat și partea jupânului Stroe stolnicul la sfânta mănăstire.

Intr'aceia, domniia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege cu toți cinstiții dregători domnii mele și am dovedit domniia mea foarte bine cum că Radul cluceru n'au avut nicio treabă ca să dea sfintei mănăstiri și partea frăține-său lui Stroe stolnicu și au fost dat el singur Stroe stolnicu jupănesei lui, Simei stolnicesii, la moartea lui, ca să o stăpânească ia singură, partea lui din Plenița, iar altul nimene amestec și lucru să n'aibă.

Și am văzut domniia mea și am cetit și cartea jupânului Stroe stolnicu, cu mare blestem și cu mulți boiari mărturii, cum că au fost dat Stroe stolnic jupănesii lui Simei stolnicesei toată partea lui de moșie din Plenița, cu vie și cu rumăni și cu tot venitul, precum s'au scris mai sus. Și au rămas egumenul Irimia și cu toți călugării de lege și de judecată de'naintea domnii mele și de'naintea a tot divanul, cum că de acum călugării lucru și amestec să n'aibă cu partea jupănesei Simei stolnicesei.

Drept aceia, am și dat domniia mea cinstit jupănesei Simei stolnicesăi, ca să fie moșie moștenitoare și ohabnică feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimene să fie neclătită, peste zisa domnii mele.

Scris în Târgoviște, Ghenarie 23, 7125 <1617>.

Ieste copie scoasă întocmai după o condică veche ce se află în cancelaria economii sfintei Mitropolii, 1848, Mai 26:

Șeful cancelariei,

Paharnic Zosima.

Protocolit D. Iconom.

Arh. St. Buc., M-rea Căluil, VIII/10.

Copie rom.

1617 (7125) Ianuarie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Nica comis și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Crăișani, din județul Mehedinți, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu vecinii, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne, pe care le-au ținut megiașii, dinainte vreme.

Pentru că acest sat au fost toți cnezi cu ocine, cumpărați de Mihail voevod fără nici o silă și s'au vândut ei de a lor bună voie. Și la aceasta, singur răposatul Mihail voevod, domnia sa a dat și a miluit pe sluga domniei mele Nica comis cu acest sat mai sus spus, pentru dreapta și credincioasa slujbă pe care a slujit-o domniei sale cu sânge vărsat prin țări străine, că a fost mereu pe lângă domnia lui și la bine și la rău, ca o slugă dreaptă. Și a făcut și cartea domniei lui, cu mare blestem.

Iar după moartea răposatului Mihail voevod și după trecerea lui Radul voevod Șerban și după trecerea lui Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, cu voia lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu am ajuns domnia mea domn stăpânitor în Țara Românească. Deasemeni însumi domnia mea încă am dat și am miluit cu acest sat mai sus zis Crăișani pe sluga domniei mele Nica comis, pentru pomenirea răposatului Mihail voevod și pentru dreapta și credincioasa slujbă pe care a slujit-o. Și încă singur domnia mea am întărit și am înnoit cu această carte a domniei mele, pentru că am adevărit domnia mea și au mărturisit mulți boieri înaintea domniei mele, la marele divan, că a miluit răposatul Mihail voevod pe Nica comis cu satul Crăișani, care este mai sus spus.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban și cartea lui Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, de miluire și cu mare blestem în mâna lui Nica comis. Și după aceia, domnia mea, cum am văzut pomana și mila acelor domni și domnia mea încă m'am milostivit și am dat slugii domniei mele lui Nica comis, ca să-i fie acel sat mai sus zis Crăișani ocină, de dină și de ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nița mare logofăt și jupan Stirian mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Gli-

gorie mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Iano mare postelnic.
Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul Olănescul, în minunata cetate Târgoviște, luna Ianuarie
25 zile, dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reă Brâncoveni, XVIII/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1860.

1617 (7125) Ianuarie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului **Io** Iliăș voevod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele lui Manea din Pleșești și cu fiii săi, câți îi va
da dumnezeu, ca să-i fie ocină în Brătulești din <județul> Râmnicul Sărat,
însă partea lui Mușică toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat,
de pretutindenii, oricât se va alege, de peste tot hotarul pentru că a cumpărat
Manea această mai sus zisă ocină dela Mușica, pentru 2 cai și pentru 300 aspri
gata, încă în zilele lui Petru voevod.

Iar a cumpărat Stan Tărcan un vad de moară dela Dușa din Bucești, pentru
30 taleri de argint. Iar a cumpărat Manea din Pleșești un ogor, dela Grecea
.....și dela Oprea, pentru 300 aspri. Iarăși a cumpărat Manea dela Drăgușin
un răzor în Pleșești, pentru 150 aspri.

Iar a cumpărat Manea ocină în Curoteni, un ogor, dela Pitești, pentru o
vacă cu lapte și 100 aspri, dela Neagul Colan un ogor, pentru 250 aspri gata,
dela Pușca un răzor în..... colțul viilor, pentru 120 aspri.

Iar a cumpărat Stoica și Roman ocină în Gârbovi, partea Voicăi, fiica lui
Colțea, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de peste
tot locul, cât se va alege dela Voica, pentru 1.240 aspri gata, în zilele lui Radul
voevod.

Iar a cumpărat Cârstea ocină în Gârbovi, însă din partea lui Zăgan a treia
parte, dela Lupul B.....ceoe de peste tot hotarul, pentru 700 aspri și pentru
7 obroace de grâu, când a mers grăul pe 100 aspri.

Iar a cumpărat Voico un ogor dela Boștoc, pentru 300 aspri gata, în zilele
lui Mihail voevod.

Iar să fie lui Negrilă ocină în Curoteni, însă partea lui Negrilă și cu frații
săi, toată, oricât se va alege, pentru că a plătit Puiul toată datoria lor...
5000 aspri, în zilele lui Mihnea voevod.

Iar a cumpărat Puiul ocină în Sihle, însă partea lui Titie toată, de peste tot hotarul, pentru 800 aspri gata.

Iarăși a cumpărat Puiul ocină în Gârbovi, 4 pogoane de vie și un ogor în Cireșov....., pentru 2 vaci și 2000 aspri, un ogor în Curoteni dela Ticana, pentru 200 aspri...

Au vândut acești mai sus ziși oameni ocinile lor, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos... Au fost atunci mulți oameni buni aldămașari, anume: din Bicești,... și Măilat și din Mucești, B... din Curoteni, Fiera și din Gârbovi: popa Stan și Bărcan și popa Danciul și Găitin ...și Neagul Crețul.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Manea și lui Stan și lui Stoica, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mărzea paharnic și jupan Ianu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 27 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 1761.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată.

79

1617 (7125) Februarie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeestii mănăstiri numită Râncăciov, unde este hramul preasfintei vovidenii și tuturor călugărițelor care trăiesc în acest lăcaș, pentru că am dăruit domnia mea ca și alți domni cari au fost înaintea noastră, ca să aibă sfânta mănăstire mai sus scrisă și preacinstitele călugărițe ce locuiesc în acest sfânt loc miluire dela domnia mea: obrocul casei, găleți...¹⁾ și care de fân...¹⁾ și 300 bolovani de sare dela Ocna cea Mare și vinăriciul din oraș dela Pitești, 60 vedre. Toate acestea le-am dăruit și le-am dat domnia mea, cum s'a spus mai sus, să fie sfântului loc de întărire și dumnezeștilor călugărițe de hrană și de odihnă, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am văzut domnia mea cartea răposatului Radul voevod, fiul lui Radul voevod de miluire și pentru mertic, când a fost cursul anilor 7047 <1539>. Pentru aceasta, neclintit să se dea lor mai sus dăruitul obroc în fiecare an.

Și blestem: după trecerea **din viață** a domniei mele, pe cine domnul dumnezeu va alege a fi domn în locul nostru în Țara Românească, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de miluire, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va rupe și va strica această carte a domniei mele, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți, cari sunt la Nicheia. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și jupan Păruș mare spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 2 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Râncăciuv, XIII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

80

1617 (7125) Februarie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Manea și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în sat la Pârscov, partea lui Vladul, toată, fiindcă a cumpărat popa Manea această ocină dela Stoian, fiul lui Vladul, pentru 1175 aspri, însă partea lor toată, din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Și iar a cumpărat popa Manea un răzor în deal dela Posoba, pentru 250 aspri.

Și iar a cumpărat popa Manea o jumătate dintr'o moară dela Crevelești, pentru 1300 aspri. Și iar să fie lui popa Manea ocină în sat la Posobești, însă partea unchiului său Voinea, toată, oricât se va alege, pentru că a dat Voinea partea sa de ocină, toată, lui popa Manea și feciorilor lui popa Manea, pentru dumnezeu și pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul lui. Și au vândut acești numiți oameni cari sunt mai sus ziși aceste ocine care sunt mai sus spuse,

de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și încă au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni, martori: din sat din Posămbești: Mihai, fiul lui Stănilă și Sin și Oprea și Bunca și Zărnea și Micul Mihăilă și Frăcea, Bălan¹⁾ și Tatomir și Șerban.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui popa Manea ca să-i fie ocira care s'a spus mai sus de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cristea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Sterian mare vistier și jupan Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Mărzea mare paharnic și jupan Enache mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Pancul, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 10 zile, dela Adam până acum curgători, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/10.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1851.

81

1617 (7125) Februarie 11, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce se chiamă Mislca, unde iaste hramul sfânta de viață începătoare troițe, care iaste zidită den temelia ei de răposatu Radul vodă Călugărul, cându au fost cursul anilor 7045<1537>, ca să-i fie satul Greaca dă pre baltă den județul Vlășcii, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumăanii și cu tot venitul, den câmpu, den pădure și den apă și den baltă și den uscat, dă pretutindienelea, veri cât se va alege.

Pentru că acest sat ce scrie mai sus, el a fost al Craioveștilor de moșie iar după aceia, când au fost în zilele Radului vodă Călugărul, domnia lui au cum-părat acest sat Greaca, tot, cu tot hotarul, dela Craiovești, drept 52.000 de aspri gata, tot de argint și l-au adaos la sfânta mănăstire ce scrie mai sus, ca să-i fie domnii lui de pomană și călugărilor de hrană. Și tot au ținut sfânta mănăstire satul Greaca, cu bună pace, în 75 de ani.

Iar după aceia, cându au fost în zilele Radului vodă Șarban, daca au stătut domnia lui a fi domnu Țării Rumânești, atuncea au fost cursul anilor 7118<1610>.

¹⁾ Numele «Mihăilă, Frăcea, Bălan» s'au adăugat posterior.

Deci, au luat satul Greaca, cu tot venitul, dela sfânta mănăstire Mislea ce scrie mai sus, în silă, pentrucă ce s'au fost trasă domnia lui dă neamul Craioveștilor și au dat sfintii mănăstiri alte moșii, partea domnii lui den sat **den** Cornu din *judetul* Prah<ova> și satul Vlădomireștilor toți din *judetul* Elhov, pentru satul Greaca.

Iar după aceia, cându au fost acum în zilele domnii mele, iar călugării dela sfânta mănăstire Mislea nu le-au fost cu pace acéste sate care le-au dat Șarban vodă, ci au venit înaintea domnii mele călugării de s'au plănsu și au spus cum au luat satul Greaca în silă și nu au cu ce să hrăni la sfântă mănăstire. Și au rămas sfânta mănăstire fără de nici un venit de nicăiri. Și au arătat călugării înaintea domnii mele și cartea Radului vodă Călugărul de cumpărătoare dela Craiovești și de miluitura sfintii mănăstiri ce scrie mai sus.

Intr'ăceia, domnia mea am căutat și am socotit cu toți cinstiții deregătorii domnii mele și nu am vrut domnia mea ca să stric pomana acestor ctitori bătrâni și să întru în blestemul lor, ci m'am milostivit domnia mea de am dat și am miluit pre sfânta mănăstire ce scrie mai sus cu satul Greaca, cu tot hotarul și cu tot venitul, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus de întărire și călugărilor de hrană și bătrânilor ctitori și domnii mele vécinică pomenire.

Drept acéia, am dat domnia mea sfintii și dumnezeștii mănăstiri care scrie mai sus, ca să-i fie satul Greaca ocină de moșie, cum au fost și mai denainte vrême, ohabnică și de către nimenea neclătită, preste zisa domnii mele.

Și am pus domnia mea și blestem: după petrecerea domnii mele, pre carele îl va alége domnul dumnezeu a fi domnu și biruitor Țării Rumânești au den inima rodului domnii mele au den păcatele noastre, au dintr'alt neam, de va cinsti și va înoui și va întări acésta carte a domnii mele, pre acéla domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui; iar de nu va cinsti, nici va înnoi, nici va întări acésta carte a domnii mele, de miluitură, pre acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească, nici să-l păzească întru domnia lui, nici să-i fie la răpoas în véci sufletul lui. Iar care om să va atinge a călca și a strica acésta carte a domnii mele, acela om să fie proclét și afurisit de 318 sfinți părinți care au fost la sfântul săbor dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariă și cu alți necredincioșii ovreii care au strigat spre sângele domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Isus Hristos și au zis: «luați, luați și răstigniți pre dânsul», iar sângele lui spre dâșii și spre feciorii lor, cum iaste și va fi în véci.

Și am pus și boiari mărturie care scriu mai jos: jupan Dumitru *mare* ban Craiovescul și jupan Cârstea *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și Sterian vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mărzea paharnic și jupan Iane *mare* postelnic.

Și am scris Lepădat, în scaun la Târgoviște, Februarie 11 zile, anul 7125<1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465 f. 41v—42.

Copie rom.

1617 (7125) Februarie 16, Târgoviște.

Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce să chiamă Glavaciogul, unde iaste hramul preasfântei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre a lui Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Mariia cinstita ei bunăvestire, ca să-i fie moșie în Petrești dela Neajlov, partea cinstului și răposatului jupanului Pătru ce au fostu mare spătar, toată, câtă să va alége, din câmpu și din pădure și din apă și cu vad de moară și cu rumânii și cu tot venitul de preste tot hotărul.

Însă ca să se știe rumânii, pre nume: Turova și Șuvatru și Mușat, schimbați cu alți rumâni, pre nume Neacșul, încă și alți rumâni care n'au putut să-i aducă în sat, să fie iar la sfânta mănăstire.

Pentru că această ce mai sus zice moșie fostu-au a lui Pătru spatariul de moștenire. Deci, când a fost prin zilele răposatului Mihnei voevod, iar jupânul Pătru spătar el au dat și au miluit ci mai sus zice sfânta mănăstire, pentru sufletul lui și al părinților lui, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeștilor călugări întru hrană, iar jupânului Pătru în veci pomenire și părinților lui. Așijdere și pre aceia ș-au scris în sfânta mănăstire ce mai sus zice la sfântul pomelnic Pătru spătarul și părinții lui, Dragomir dvornicul și tot neamul lor.

Și duple acéia, tot au ținut călugării dela sfânta mănăstire această ce mai sus zice moșie din Petrești partea lui Pătru spătarul toată și cu toți rumânii, cu bună pace.

Iar duple acéia, întâmplându-să acéle zile răutăți mari și gréle dupri'n zilele lui Mihaiu voevod încoace. Deci, când au fost atuncea, egumenul nastavnicu în sfânta mănăstire ce mai sus zice și toți călugării, ei n'au putut să caute de moșii și de satele sfintei mănăstiri ce mai sus zice. Iar într'acéia Borcea logofătul, feciorul Predii, el au înpresurat această parte de moșie din Petrești și cu rumânii și au zis cum că n'are treabă sfânta ce mai sus zice mănăstire și nici un lucru, deci au venit în pără și naintea domnii mele.

Deci într'acéia, domnia mea am dat Borcii logofătului 12 boiari de să jure cum că n'au avut sfânta mănăstire ce mai sus zice nici o treabă cu aci stă ce mai sus zice moșie din Petrești, pre nume: Tecșan și Drăgoiu logofătul din Mătăsari și din Dragomirești, Stanciul dvornicul și din Drămonești, Rădoslav și din Neagra, Neagul și din Mogoșani, Stoica și Crațiul și din Ragul, Radul și din Poeniță, Stan logofătul și din Brătiliani, Marco și den Booréni, Mihailă.

Iar duple acéia, Borcea logofătul el a umblat până când au strâns acei 12 boeri ce mai sus scrie și au venit Borcea dinpreună cu egumenul Hariton dela cea mai sus zisă mănăstire din Glăvăciog naintea domnii mele și cu acei 12 boeri;

iar acei 12 boeri ei n'au vrut să jure cu strămbul și să-și piarză sufletele lor, ci mai vartos cu tărie au mărturisit cu sufletele lor înaintea domnii mele, cum n'are Borcea logofătul nici un lucru, nici mult nici puțin, cu această ce mai sus zice moșie și rumăanii din Petrești, partea lui Pătru spătariul, ci iaste a sfintei mănăstiri ce mai sus zice, dată și miluită și adaosă de răposatul Pătru ce au fost mare spătar încă din zilele Mihnei voevod, pentru sufletul lui și al părinților lui, pentru că s'au aflat mulți boeri dintru acești 12 boeri de au știut de atunci.

Și am văzut și am cetit domniia mea și cartea răposaului Mihnei voevod pentru milă. Deci au rămas Borcea de lege dinaintea domnii mele și dinaintea a tuturor boerilor domnii mele.

Drept aceasta, am dat și domnia mea egumenului Hariton și tuturor călugărilor dintr'această mai sus zisă mănăstire ca să fie sfintei mănăstiri întru întărire, iar dumnezeștilor călugări întru hrană și întru stare, în vecii vecilor.

Încă și blestem au pus acei 12 boeri, cum, de acum înainte, care va vrea să rădice pără, acela om să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți ce au fost în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și să-i fie acelaia om părășe preacurata a lui Dumnezeu maică, întru zioa înfricoșatului județ, amin.

Iată și mărturii au pus domniia mea: pre Dumitru marele ban și Cârstea dvornicul și Nica logofătul și Pană¹⁾ vistieriul și Păruș spatariul și Gorgan stolnicul și Grigorie comisul și Mărzea paharnicul și Iane marele postelnic. Și ispravnic Nica marele logofăt.

Și s'au scris de Stan Săvescul la scaunul curții Târgoviștei, luna Fevruaria 16 zile, vâleat 7125 <1617>.

Io Alexandru voevod.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCXVII/2.

Trad. rom. din sec. XVII.

Copie rom. în ms. 135 f. 212.

83

1617 (7125) Februarie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Cârștian, fiul popei Bârcă, ca să-i fie ocină în Păcăleni, însă partea unchiului său Stan Cotocea, jumătate și partea bunicului său Zetică, jumătate și hotarul din sus și din jos, de peste tot, oricât se va alege tot jumătate, pentru că a cumpărat Cârștian acea jumătate de ocină a bunicului său Zetică, dela unchiul său Stan Cotocea, pentru 50 ughi și o vacă cu lapte

¹⁾ în loc de « Stiriano ».

și pentru o scroafă cu porci și pentru o ipingea de aba; și a dat aldămaș, atunci vin de 100 aspri, încă în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, când a fost cursul anilor 7122 <1614>.

Și a vândut de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului, din sus și din jos și cu martori înaintea domniei mele, anume: Măican și Găciul și Manea și Costea și Zorea și Pardos și Neagoe și Bucur și Vladul din sat și din Joseni, Pascul și Constandin și Lupșa și Radul și Mircea și Voicilă și Balca și Pătru.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Cârștian, fiul popei Bârcă, ca să-i fie ocină, ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârștea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Mârzea mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Am scris Idoxie logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 17 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXXV/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. la Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XIII/2.

84

1617 (7125) Februarie 22, Târgoviște.

Cartea mării sale răposatului Alecsandru voevod dă danie pentru via den Dealul Cozmii.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul răposatului Iliaș voevod. Dă această poruncă a domniei mele popei Grigore din Ciutura și feciorilor lui, să-i fie via den Dealul Cozmii, pentru că această vie au fost dă moșăie a Lupului den Cetora, apoi Stan Stănărău și cu fii-său Albu din Bucovățu, ei au fost cumpărat această vie dela Lupul din Ciutura, drept 800 dă bani. Iar după acie, popa Gligore, el au cumpărat această vie ce s'au zis mai sus dela Stanu Stănărău și dela fii-său Albul, drept 1300 dă bani, însă doao rozoare dă vie late câte 10 pași.*

Și au fost [și au fost] și mulți oameni adălmășari, când au cumpărat popa Gligore ace vie dela Stan Stănărău și dela fii-său Albul din Ciutura, Dumitru și Chiric și Radul și Necola Ghidea din Bucovățu și Bogdanu și Stanu den

Rădovan, cum că au vândut-o acei oameni de a lor bună voie și cu știrea tuturor migiașălor dupe prejurul locului.

Pentru aceasta am dat și domnia mea popii Gligore *din* Ciotora ca să-i fie această vie moșie ohabnică și feciorilor lui și nepoților lui și strănepoților și dă nimeni să nu strice, după cum am zisu domnia mea.

Că iată că și mărturii am pus domnia mea pă: jupan Dumitru *mare* ban *al Craiovei* și jupan Cârste *mare* vornic și pan Necula ¹⁾ *mare* logofăt și pan Stirianu *mare* vistier și jupan Păruș *mare* spătar, Gorgan *mare* stolnic și pan Gligore *mare* comis și jupan Mărze *mare* paharnic și jupan Iane *mare* postelnic. Și ispravnic jupan Nica *mare* logofăt.

Și am scris eu, Stan logofăt *din* oraș Târgoviște, Februarie 22 zile, leat 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723 f. 508.

Copie rom.

85

1617 (7125) Martie 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Dumitru fost mare pitar și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va dăru, ca să-i fie lui ocină în Tătarul, însă toată partea lui Cârștian, fiul Mânjinei, din câmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul și cu vecinii, anume: Fătul și Mușat și Neagul Cazacul cu fiii lor, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Dumitru pitarul această mai sus spusă ocină și cu vecinii dela jupanița Oprina, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod; iar jupanița Oprina, ea a cumpărat această ocină dela Cârștian, fiul Mânjinei, dinainte vreme, în zilele răposatului Mihail voevod și a tot ținut-o cu bună pace.

Iar pe urmă, când a fost în zilele lui Radul voevod, Vlădaia, fiica lui Burtea, nepoata lui Cârștian, ea a ridicat pâră înaintea domniei lui pentru ocina unchiului ei Cârștian; și așa pâră atunci că nu a vândut unchiul său Cârștian jupaniței Oprina nimic din partea lui. Intru aceasta, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat domnia lui Vlădaiei lege 12 boieri, ca să jure că nu a vândut Cârștian nimic jupaniței Oprina. Astfel, Vlădaia nici cum nu a putut să se apuce de lege, ci a rămas de lege și de judecată înaintea lui Radul voevod.

¹⁾ Î n loc de «Nica».

Iar pe urmă, când a fost acum, în zilele domniei mele, Vlădaia iarăși a ridicat pâra și înaintea domniei mele; și așa pâra Vlădaia că nu a vândut Cârștian din partea lui nici o palmă de loc jupaniței Oprina. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a lui Mihai voevod în mâna jupaniței Oprina...¹⁾ domnia mea...¹⁾ și Balea postelnic și Nenciul postelnic și Radul postelnic din Doicești și Dragul logofăt să le cerceteze rândul lor și să adeverească: a vândut Cârștian toată partea lui de ocină și cu vecinii care sunt mai sus spuși jupaniței Oprina...¹⁾. Acei 6 boieri au cercetat și au adevărit cu sufilele lor că a vândut Cârștian jupaniței Oprina toată partea lui de ocină și cu toți vecinii, câți s'au zis mai sus. Și a rămas Vlădaia, fiica lui Burtea, de lege și de judecată dela acei 6 boieri și înaintea domniei mele.

Iar pe urmă, când a fost apoi, peste puțină vreme, Vlădaia, fiica lui Burtea nu s'a lăsat nici așa, ci a ridicat pâra înaintea domniei mele a doua oară cu jupanița Oprina; și așa pâra Vlădaia că nu a fost cartea lui Mihail voevod dreaptă, că nu a vândut unchiul ei Cârștian, fiul Mânjinei, nimic. Intru aceasta, domnia mea iar am cercetat <și am aflat>...¹⁾ cu tot divanul domniei mele; și am dat domnia mea Vlădaiei lege 12 boieri, să jure că nu este cartea lui Mihail voevod dreaptă, ci este rea și mincinoasă și că n'a vândut Cârștian nimic. Apoi Vlădaia nici cum n'a putut să se apuce de lege, ci a rămas și a doua oară de lege înaintea domniei mele; pentrucă am văzut domnia mea multe dedine scrise în cartea lui Mihail voevod, împreună cu ocina din Tătarul. Și a tot ținut Oprina acele dedine cu bună pace, iar Vlădaia a pârit fără dreptate.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Dumitru pitar ca să-i fie lui ocină de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârștea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stiriliano vistier și Pârșu spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și a scris Lepădat în Târgoviște, luna Martie 6 zile și dela Adam, în anul 7125 <1617>.

†Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/58.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1617 (7125) Martie 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri rumiță dela Colentina, urde este hramul sfântului sobor al arhistratigilor Mihail, Gavriil și al celorlalți față de trup și eromonahului și fraților care trăesc în sfântul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstirii satul Balaciul, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, din hotar până iar în hotar. Pentrucă acest sat mai sus spus l-a cumpărat jupan Dan fost mare logofăt, partea jitelniței Dobra și partea lui popa Tudor, tot satul de peste tot, dela popa Tudor și dela nepoții jitelniței Dobra, dela Pribeagul și dela Stan și dela Pătru și dela alți frați și surori ale lor, pentru 24.600 aspri gata, încă în zilele lui Mihnea voevod.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Curătești, partea lui Radul toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din braniște și două vii și partea lui Tihul toată și cu viile, pentrucă le-a cumpărat jupan Dan fost mare logofăt aceste ocine dela Radul și dela Tihul, pentru 2.500 aspri gata, iar în zilele lui Mihnea voevod.

Și după aceea, iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Curătești, partea lui Vintilă postelnic din Cornățeni, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și cu braniște și cu vii și cu vad de moară, fiindcă a cumpărat jupan Dan logofăt această ocină dela Vintilă din Cornățeni, pentru 4.000 aspri gata de argint, iar în zilele lui Mihnea voevod.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Curătești, din partea lui Drăguș 5 stânjani și din partea lui Costea Bobic 5 stânjani și din partea lui Lupșe 6 stânjani și din partea fratelui său Stanciul 7 stânjani și o vie dela Stanciul. Fiindcă aceste ocine și vii au fost cumpărate de jupan Dan logofăt încă înainte vreme dela Cârstea din București, pentru 3.000 aspri gata de argint și pentru o vacă cu lapte; însă Cârstea a fost miluit de jupan Dan logofăt cu aceste ocine și vii mai sus spuse, pentru slujba cu care l-a slujit.

Și iar să fie sfintei mănăstiri o vie a lui Udrea dela Curătești, pentrucă a cumpărat jupan Dan logofăt această vie și cu pometul ce va fi în ea, dela Radul din Curătești.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Găojani tot, cu tot hotarul, din hotar până iar în hotar, fiindcă acest sat mai sus spus a fost al lui jupan Dan logofăt; astfel că el singur a dat acest sat și l-a dăruit sfintei mănăstiri dela Colentina mai sus spusă, să fie sfintei mănăstiri de moștenire.

Și iar <să fie sfintei> mănăstiri un Țigan, anume Angăl cu Țiganca lui, anume ...¹⁾ și cu ficele lui, anume...¹⁾, fiindcă acești Țigani mai sus spuși deasemeni i-a dat și i-a dăruit jupan Dan logofăt sfintei sale mănăstiri, cum s'a spus mai sus.

Și iar să fie sfintei sale mănăstiri, 4 pogoane de vie în sat la Olteni, pentru că aceste pogoane de vie le-a făcut Dragomir și femeia lui pe ocina lor. Și după aceea, Dragomir și cu femeia lui ei singuri au dat și au dăruit aceste pogoane de vie sfintei mănăstiri mai sus spuse și au scris în sfânta proscomidie și numele lui și al femeii lui și al părinților, tot în zilele lui Mihnea voevod.

Și iar să fie sfintei mănăstiri o moară care este lângă mănăstire; iar a închinat jupan Dan logofăt această moară să fie a sfintei sale mănăstiri din Colentina mai sus spusă.

Pentru că aceste sate și ocine și vii și mori și Țigani au fost agonisite și cumpărate de jupan Dan fost mare logofăt, încă dinainte, de demult, din zilele altor bătrâni domni care au fost înaintea noastră. Și după aceea, când a zidit din temelii și a înfrumusețat sfânta sa mănăstire și a sfârșit-o, apoi el însuș jupan Dan logofăt, el singur a dat și a dăruit aceste sate și ocine și vii și mori și Țigani mai sus spuși sfintei sale mănăstiri mai sus spuse, ca să-i fie pentru sufletul lui și al părinților lui, veșnică pomenire.

Și încă după aceea, el singur, jupan Dan logofăt, a socotit și s'a milostivit din inima sa de a dat și a închinat ca metoh această sfântă mănăstire dela Colentina...¹⁾

Și am văzut domnia mea la mâna călugărilor toate cărțile de moștenire pe aceste sate și ocine și vii și mori și Țigani mai sus spuși. Și am văzut domnia mea și cartea lui jupan Dan fost mare logofăt, făcută cu mâna lui, cum a închinat această sfântă mănăstire dela Colentina să fie metoh cu toate averile și satele și ocinele sfintei mănăstiri.

Și încă a venit de față și soția sa Vlada, la divan, înaintea lui Radul, fiul lui Mihnea voevod, de a mărturisit înaintea domniei lui și înaintea părintelui vlădică Luca mitropolit și a părintelui vlădică chir Matei al Mirelor cu tot soborul, că a închinat această mănăstire dela Colentina să fie metoh...¹⁾.

Și am văzut domnia mea hrisovul lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, făcut cu mare blestem pentru această întocmire mai sus spusă.

Pentru aceasta și domnia mea am înnoit și am întărit aceste cărți toate și hrisovul lui Radul voevod și cu această carte a domniei mele. Și am dat domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie metoh mănăstirea dela Colentina, cum s'a spus mai sus, cu toate ocinele sale și să-i fie de moștenire, ohabă, dumnezeștilor călugări de hrană și de viețuire, iar ctitorilor mai sus spuși, veșnică pomenire.

¹⁾ loc ras în orig.

Încă și blestem le punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va **întări** această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacul viitor sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va rușina și o va rupe, acelaia domnul dumnezeu să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacul viitor sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți cari sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc. Și este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stirian mare vistier și jupan Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și jupan Gligorie comis și jupan Mârzea paharnic și jupan Iane mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Martie 6 zile, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXVII/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1861.

87

<1617> Martie 6, Târgoviște.

În Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alexandru voevod, fiul răposatului Io Iliaș voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu cinstită și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat în scaunul sfântă răposatului părinte al domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest a tot cinstit și cu frumoasă față și preacinstit care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, satului Torsura de Sus, numit al Puchiei, din județul Dolj și moștenilor satului, anume: Stoian și Stănea și Bacea și Țuraina și Alba și Neagomir și Părvechiu și Bobeiu și cu toți frații de ocină și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul mai sus spus, cu tot hotarul, din hotar până iar la hotar, oricât se va alege.

Și semnele ocinei, încă să se știe: dela Slăvilă la drumul Stejarilor, până la valea Cricovului și dela valea Cricovului la valea Perișului și dela piatră până la măgura mare și dela măgura înainte pe drumul Urzicei, până la drumul Popurcarilor și dela drumul... ¹⁾ măgurilor dela vale și până la măgurile lui Mărin și de aici până la piatra cea mare... ¹⁾ și dela... ¹⁾ între sate, iar la piatră și pe drumul Vianului... ¹⁾ Stejarilor.

Pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire, încă din zilele altor domni mai de demult. Astfel, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, domnia lui însuși a cotropit acest mai sus spus sat cu multe năpăști de biruri pe cari le-a pus... ¹⁾ de a luat ocina lor cu sila și i-a vecinit fără voia lor. Astfel, de atunci și până acum, a tot fost satul Torsura de Sus pe seama domnească.

Și după aceia, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, iar domnia lui s'a milostivit de a slobozit toate satele domnești, ca să fie iarăși cnezi pe ocinele lor, cum au fost și înainte vreme. Și le-a făcut cartea domniei lui, carte de răscumpărare, hrisov cu mare blestem. Și au tot fost în pace de vecinie până acum, în zilele domniei mele.

Și după aceia, dacă m'a dăruit domnul dumnezeu cu domnia și apoi și cinstitul împărat cu sceptrul, să stăpânesc Țara Românească, acești oameni, moștenii satului mai sus spus, ei au venit la domnia mea, la marele diyan, cu cartea lui Radul voevod de răscumpărare, cum este și mai sus scris, cu mare blestem. Astfel, întru aceia, domnia mea am cercetat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele; și am văzut și am citit domnia mea hrisovul lui Radul voevod de răscumpărare și de slobozire a acestui sat mai sus scris.

Astfel, întru aceasta, domnia mea dacă am văzut că așa este scris hrisovul lui Radul <voevod>, cu mare blestem, domnia mea încă m'am milostivit asupra mai sus zisului sat de l-am slobozit domnia mea de vecinie, după întocmirea ce a întocmit Radul voevod, cu acei aspri ce i-au dat în mâna domniei lui.

Iar după aceia, nu a voit domnia mea să intru în atâta rău și blestem, să stric pomana altor bătrâni domni dinaintea noastră și cărțile vechi ale domniei lui, ci am lăsat domnia mea, care s'au răscumpărat, să fie iarăși cnezi pe ocinile lor și am slobozit domnia mea și acest sat Torsura de Sus, mai sus scris și nu am luat domnia mea dela ei nici un ban, pentru blestem.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor moșteni ai satului ce sunt mai sus spus, de le-am întărit și înnoit <cartea> domniei mele, ca să le fie lor satul

¹⁾ loc rupt în text.

Torsura de Sus, mai sus zis, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele... ¹⁾).

«Încă și blestem»: după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele... ¹⁾ sau din alt neam, să... ¹⁾ hrisovul domniei mele... ¹⁾).

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei, jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Sterilian mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Mărzea mare paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Țargoviște, luna Martie 6 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7120 <1612>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleșciori, nr. 721 f. 827.

Copie slavă.

Data este copiată greșit; datat după divan.

88

1617 (7125) Martie 10.

† Eu Stănilav, fratele lui Iacov post., scris-am acést al mieu zapis cum să se știe c'am vândut ocină lu Aldimir pit., ocin<ă> în Mătăsești, de în partea Drăghii *stânjeni* 10 și dela Poprata *stânjeni* 30, îrs<ă> stânjanul căti 100 de bani.

Și mărturii, anum<e>: Stanciul de Mătăseștii și Pascali și Constandin *din oraș de Floci și Vintil<ă>* logofăt și Vișan *din Mătăsești*. Aceast<a> am scris credință.

Scris luna Martie 10 zile, în anul 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXV/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

89

1617 (7125) Martie 15.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sventei dumnezeeștii mânăst<iri>* ci se cheamă Coziia și egumenului ș'a alător călu>gări ci lăcuescu în svânta mânăstire, ca să fie volnici cu aceasta carte a domnii mele de să-și ție ale lor sate, anume Cușmirul și Pristolul, cu toții rumânii și cu tot venitul.

Înnsă acéste mai sus scris<e> sate au fostu de moșie ale cliucériului Radului Florescul; deci, după moartea Radului cliucériul, iară jupăneasa Mariia, muma Radului cliucériul, ia înnsăși au dat ș-au miluit cu acéste mai sus zisi sate pre svânta mânăstire ci e mai sus scris<ă>, pentru sufletul fiu-său Radului cliu-

¹⁾ loc rupt în text.

cériul și pentru sufletul ei. Ș-am văzut domniia mea și cartea lu Șerban vodă și a Radului voevod, feciorul Mihnei vodă, cum au fostu dat și miluită înnsă jupâneasa <Mariia ace>ste sate în svânta mânăstiri, pentru pomena lor.

Așijdiré, <m'am milostivit și domn>ia mea de am dat sventei mânăstiri ci e mai sus scris<ă>, ca să fie voln<ică cu acea>sta carte a domnii mé<e> de să-știe ale lor sate ci sântu mai sus zis<e>, cum le-au ț<inut> și mai déinte vrém<e>.

Dereptu acéia și voi părcălabilor ai boiarinului domnii mé<e> Mihalachi spătariul, în vrém<e> ci veț<i> vedea aceasta carte a domnii mé<e>, iar voi foarte în pace să lăsaț<i> acele sate; și ce veț<i> fi luat dentr'acése sate, înncă tot să turnaț<i> îndărăt, pentrucă așa easte învățătura domnii mé<e>. *Altfel să nu fie, după zisa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele.*

Scris în luna Martie 15 zile, anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXVI/1.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Copii rom. ms. 209 f. 311v—312, după care sau făcut completările și în ms. 215 f. 342v—343.

90

1617 (7125) Martie 15.

† Scriș eu jupâneasa Măriia acesta alu meu zapis, cum [cum] să să știi că am vândutu eu <lui> Vladul spătariul partea mea dé în sat, de în Poian<a> și cu câți rumâni vor fi ai mei, deriptu aspri 8000. Iar dé nu-i vor fi cu pacé, elu să ia dé în satu, dé în Mărgini, ocină pântru ocină și umân diriptu <rumân>, că așa ne-am tocmitu noi dé a nostru bună voe. Și cându am vândutu, am întrebatu toate rudéle și oménii mii și n'a au vrutu niméni să cumperé.

Și mărturii: Mogoș al doilea vornic și Tudor post. și Mușat cliuceriul și Stoica log.

Scris luna Martie 15 zile, anul 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCXX/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

91

1617 (7125) Martie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea acestă poruncă a domniei mele boierului domniei mele Buzincă comis și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Maia, însă toată partea jitelniței Maria și a surorii ei Sofiica, ficele lui Stoica al lui Mățilă, oricât va fi din câmp și din pădure și din

apă și din vatra satului și cu vecinii câți vor fi și de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar.

Pentru că această ocină mai sus zisă a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a jitelniței Maria și a surorii sale Sofica, fiicele lui Mățilă. Astfel, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, atunci doamna Elina, doamna lui Radul voevod Șerban, a cumpărat toată această ocină mai sus zisă dela jitelnița Maria și dela sora ei Sofica, pentru 20.000 aspri gata. Iar pe urmă, Radul voevod Șerban și doamna domniei lui, doamna Elina, domniile lor singuri au dat și au miluit pe credinciosul boier al domniilor lor jupan Buzinca comis cu această ocină mai sus spusă, cu toată, ca să-i fie lui de moștenire, pentru buna și credincioasa slujbă pe care a slujit-o domniilor lor multă vreme, încă și prin țări străine și cu multă trudă și cu sânge vărsat, pentru care l-au miluit, ca să-i fie ocină de moștenire și domniilor lor să le fie veșnică pomenire.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban și cartea doamnei domniei lui, la mâna boierului domniei mele mai sus spus Buzincă comis, făcute aceste cărți cu mare blestem, pentru miluirea lui Buzincă comis, pentru această ocină mai sus zisă.

Intru aceasta și domnia mea de asemeni am înnoit și am întărit aceste cărți și miluire și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele Buzincă comis, ca să-i fie lui ocina mai sus spusă dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le punem: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Neca mare logofăt și Sterian mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Mârzea mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Neca mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Martie 17 zile, curgători în anul 7125<1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CLXXXIV/10.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

92

<1617> Martie 22.

† Scris-amu noi, eu Stana ce amu fostu mare postelniceasă și eu Stoichia post. de Văcărești, să se știe cumu amu dat u<n> sălaș de Țigan<i> de în bucatele jupănesii Elinie, pentru sufletul dumnii, la s<ve>tie Nicolé ¹⁾ la Izâvoran<i>

¹⁾ tăiat în orig. cu o linie.

u<n>de iaste <h>ramul s<ve>ti Nicola, pentru sufletul jupânésii Elinii și pentru sufletéle dumnéiloru a poste[ste]lnicései Stanei și al Stoicâi postélâncul de Văcărești<i>.

Iară cine va sparge aceasta carte, să fie proclét și afurisit cu Iuda și cu Ariia.

Scriș luna Martie zile 22.

† Eu Stan<a> ce-au fostu marele post<elniceasă>.

Stoica post.

Elina.

Stan.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, V/5.

Orig. rom., hârtie, filigran, 2 peceti inelare.

Averea jupânesei Elina e împărțită între rudele sale la 1616 Sept. 5; deci data actului nu poate fi decât posteșipară împărțirei, dela 1617 înainte.

IV:

93

1617 (7125) Aprilie 2.

Copii scoase din cuvânt în cuvânt, întocmai după cele adevărate copii.

Intru Hristos dumnezeu binecredincioși, *binecinstitori* și de Hristos iubiți, singuri stăpânitoriu Ioan [Ioan] Alexandru voevod, *fiul* răposatului<ui> Iliașu voevod, cu mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu oblăduitoru și domnitoru a toată Țara Rumânească, încă și priste munții de ceia paarte Almașului și Păgărașului biruitoru. Bine vruii domniia mea cu a mea bună vrere, din curată și luminată inima domnii mele, ca să proslăvescu pre cel ce m'au proslăvit și cu slava care m'au înălțat dumnezeu la scaunul răposatilor părinților domnii mele.

Iată cu aceasta dăruimu și domniia mea cu toți cinstiți cu bune chipuri și preacinstiți, cei ce preste toate cinstitele daruri, cești de acum hrisovul domnii mele sfintei și dumnezeestii mănăstiri care se cheamă Stelea, din orașul cetatea Târgoviștii, unde iaste hramul sfânta învierea domnului și metohul Ierusalimului și sfinților călugărași, unde iaste hramul sfânta învierea domnului și metoh al Ierusalimului, unde este cinstitul mormânt al lui Hristos, ieromonahului și fraților călugărași carele lăcuescu în sfântul lăcașu, precum să aibă sfânta mănăstire să facă [să facă] satu di milă, slobozii, pentru odihna sfintei mănăstiri, care să cheamă Severinu, din susul orașului Târgoviști, să-și strângă oameni streini din altă țară, fără de biru (ori Bulgari ori Arbănași ori Ungureni ori Moldoveni și Rumâni din acestu pământ)¹⁾, însă care vor fi fostu robiți și vor să scape din robie și vor veni în țară, aceia încă să să stringă la această slobozie.

Iar de către domniia mea să aibă pace de biru și de găleată și de fănu și de oaie scacă și dé calu și de miere și de împrumutarea aurului și dijmă de stupi

¹⁾ parantezele sunt ale copistului.

și de goștină de oi și de porci și de cai dă olacu și de bani de județu și de toate slujbile câte sânt priste anu, pentrucă domniia mea s'au milostivit de au ertatu de toate, precum mai sus amu zisu, în zilele și viața domniei mele, încă și în zilele altora *binecinstitori* creștini, care vor fi după sfârșitul domnii mele, iubindu sufletul domnii mele și al părinților domnii mele, pentrucă domniia mea au răvnitu a mă numi nou ctitoru aceștii sfinte mănăstiri a Ierusalimului, unde iaste cinstitul mormânt al lui Hristos. Și ne-amu scrisu domniia mea la proscomidie; pentrucă să aibă sfânta mănăstire această puțină danie dela domnia mea, pentru ajutorul și pentru folosul călugărașilor, care vor fi lăcuiitori la sfânta mănăstire și domniei mele să fie vecinică pomenire.

Iar pentru înțelegerea satului slobozii, să aibă supunere la îconomii sfintei mănăstiri, iar altu nimăru din slugile domnii mele sau boieri sau orice om va fi, să nu aibă nici vreunul voie a intra în satul slobozii, după cum mai susu zicu, să nu li să facă supărare măcar cătu un păru din capu, ci să fie ei în pace odihnîți, pentru toate care mai susu iaste întărit, într'acestu hrisov al domnii mele.

Și după petrecerea domnii mele, pre carel<e> bine va voi domnul dumnezeu a fi domnu scaunului Țării Rumăn-ști, ori din rodul inimii domnii mele ori din rudenii noastră ori din alți pravoslavnici creștini domni scaunului, vă rogu, pentru numile lui dumnezeu și al preacuratei sale maici, născătoarei de dumnezeu, ca, cându veți întări și veți înoui acel hrisovu al domnii mele, să milu-iți sfânta mănăstire cu acestu satu slobozii, pentru de ajutorul sfintei mănăstiri, precum este mai susu întărit acest hrisov al domnii mele, dela dumnezeu datu voao oblădui-e domnii voastre; iar de nu-l veți cinsti pre elu și nu-l veți întări acestu hrisov al domnii mele, nerușinându-vă a-l sparge, atunci domnul dumnezeu să nu-i cinstească pre ei, **în dumnezeirea lui, dar să-i ucigă pre ei**, aici trupul lui și în cel ce va să fie veac sufletul lui. Și să fie de trei ori juratu și afurisit de stăpânul domnul dumnezeu și mănăuitorul nostru Iisus Hristos și de trei sute optsprezece sfinți părinți de la Nicheia și să-i muncească cu Iuda la un locu și cu de trei ori proclitetul Ariia, să fie în veci veciloru, amin.

Aceste mărturii amu pusu domnia mea pă: jupanu Dumitru mare banu al Craiovei și jupanu Cărste mare dvornic și jupanu Nica mare logofăt și jupanu Steriiianu mare vistier și jupanu Pătruț¹⁾ mare spătar și jupanu Gorganu mare stolnic și jupanu Grigorie mare comisu și jupanu Mârzea mare paharnic și jupanu Iane mare postelnic. Și însumi cu zisa domnii mele.

Aprilie 2, leat 7125<1617>.

Iscălitura domnului.

Poliția orașului Târgoviști.

¹⁾ În documentele originale spătar este Păruș.

Copiia aceasta, fiind scoasă întocmai după cea trecută în condică, s'au adevărit și de Politie spre mai bun temeiu. 1846 Iunie 7. No. 370.

Politia orașului Târgoviști.

Politeiu, N. Popescu

Intocmai, P. Bărcă

Arh. St. Buc., M-rea sf. Gheorghe Nou, XXVII/1.

Copie rom.

94

1617 (7125) Aprilie 8, Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alexandru voevod, fiul răposatului Io Iliaș voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amnașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință și cu inima curată, luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântăzposaiilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit, cu frumoasă față și preacinstit care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele, sfintei dumnezeceștii mărăstiri numită a lui Ardrone vistier din orașul domniei mele Buzău, unde este hramul blagovestenia născătoare de dumnezeu, care este metoh al sfintei mărăstiri numită Dușco, hramul preobrajeniei domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, și tuturor călugărilor câți trec în lăcașul acesta, ca să aibă sfânta mărăstire mai sus scrisă să facă sat de milă și slobozie pe ocina sfintei mărăstiri de la satul Albcești și la satul Maxinu, să adune oameni străini din altă țară, fără bir și fără dăjde, fi Sârb fie Arbănaș fie Ungur fie Moldovean fie Vlăhi din această țară, însă cari vor fi fost robiți și vor fi fugit din robie și vor fi venit aici în țara aceasta, încă să se adune la această slobozie, să se apuce de loc și de hrană.

Și de la domnia mea ei toți să aibă bună pace și iertați de bir și de găleată de fân și de oaie seacă și de cal domnesc și de micre și de toate dăjdile și mâncăturile câte sunt peste an în țara domniei mele și să fie în pace și de cai de olac și de banii de județ, fiindcă domnia mea m'am milostivit de i-am iertat de toate cum s'a spus mai sus în zilele și în viața domniei mele, încă și în zilele altor binecinstitori domni creștini, cari vor fi după trecerea domniei mele, să fie pentru sufletul domniei mele și al părinților domniei mele. Pentrucă domnia mea am iăvnit să mă numesc ctitor nou la această sfântă mărăstire și

aici și la sfânta mănăstire numită Dușco, urde este hramul preobrojenia lui Hristos. Și ne-am scris domnia mea la sfânta proscomidie, ca să fi sfinte mănăstiri mică danie dela domnia mea și de ajutor și de folos călugărilor cari vor viețui în sfânta mănăstire și să fi: și domniei mele veșnică pomenire.

Iar pentru rândul de judecată al satelor și al sloboziei, să aibă să judece nastavnicul sfinte mănăstiri și cu tot soborul sfinte mănăstiri, altul nimeni dintre slugile domniei mele sau boier sau fi cine va fi, niciunul să nu fi: volnic să intre în această slobozie mai sus spusă să le facă silnicie chiar cât un fi: de păr din cap, ci să fi: ei în pace, să se liniștească de toate, cum este mai sus întocmit în acest hrisov al domniei mele.

Iar după trecerea domniei mele, cine va binevoi domnul Dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, fi: altul dintre domnii drept-măritori creștini, să se milostivească în numele lui Dumnezeu și cu preasfânta lui maică născătoarea de Dumnezeu, cum este întocmit în acest hrisov al domniei mele și să miluiască sfânta mănăstire cu acest sat de milă și slobozie, să fi: de ajutor sfinte mănăstiri, cum este întocmit mai sus, în acest hrisov al domniei mele, din agoniseala dăruită vouă de Dumnezeu în domnia voastră; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstască și să nu-l păzească în domnia lui. Și care om va nimici și va călca și va strica și va rușina acest hrisov al domniei mele, acela să fi: blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți cari sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu alți necredincioși Iudei, cari au strigat asupra sângelui domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: «ia-l, ia-l, răstignește-l» și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veți, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stirian mare vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Ianiu postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 8 zile și dela Adam până acum, cursul anilor până la această scriere, în anul 7125, iar dela nașterea lui Hristos, în anul 1617.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 29.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1617 (7125) Aprilie 9, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Io Alixandru voevod pentru satul Bărca cu rumânii.

Intru Hristos **dumnezeu** binecredincios și **binecinstitorul** și dă H<i>i><tos> iubituri, singur stăpânitoriu, Io Alexandru voevod, feciorul răposatului Io Iliaș voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu oblăduitoriu și domnu a toată Țara Rumânească, încă și laturilor plaiurilor, Almașului și Făgărașului povățuitoriu. Bine am voit domnia mea cu bună voința mea și cu curată și lumi- nată inemă a domniei mele, ca să proslăvescu pre Dumnezeu cel ce m'au pro- slăvit pe mine și cu mărire m'au înălțat pre scaunul răposăților părinților domniei mele.

Iată am dăruit domnia mea acest cu totul cinstit și bine închipuit și de cătră toate darurile ceste de acum mai cinstit, acest hrisov al domniei mele, satului Bărca den județul Jăilui dă Jos și moștenilor satului, anume: Cărbune și Boboleți și Stoica și Iacov și Voicul și Ivănuș și Ciolpan și Pleșuvul și Fiera și Leucă și Vădislav și Rădoică și Ion și Delmez ¹⁾ și Botu și Hărvan și Frâncul și Tunsilă și Grozea și Bălan și Bran și Regul ²⁾ și Puiul și Răi<o>sul și Măniciul ³⁾ și Căndria și Breaz și Draciul ⁴⁾ și Hoțul și Dragostin ⁵⁾ și Mucheș Voinéci și Petre și Mitrea și Bogdan și Gurăgoală și Golsiia și popa Șarban și Cărste și Stoica și cu toți frații lor și cu feciorii lor, căț<i> Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul lor ce s'au zis mai sus, tot, cu tot hotarul și cu viile și cu tot venitul du peste tot hotarul, den hotar până iar în hotar.

Și hotarul satului să știe: dela măsura Spătăroaii până la Săratele și până la capul măgurii, apoi înaintea până la Boțoca și de acolo până la Căprariul și până la calea Călugărenilor, apoi pe cale până la drumul Diului și de acolo până la mătura Cărvanului, pe drumul Diului, până la Ulmuleț și până la hotarale și până la cap și iar până la Gémené și până la mătura Ciutii, pe la hotarul Jăilui la drumul Bărcuții și de acolo până la grindul cu piatra până la mătura Ciorăi și de acolo până la Cetățue, până la hotarul Bercei, la cuibul Corbului.

Pentru că au fost a lor bătrână moșie și de baștină. Iar după acéia, când au fost în zilele lui Mihai vodă, iar domnia sa singur au împresurat pre acel sat ce s'au zis mai sus cu multe năpăști dă biruri ce au fost în spinarea lor, de i-au rumănit cu d'asila, numai pentru nește năpăști dă biruri. Deci, de atunci până

¹⁾ In ms. 295 « Belmez ».

²⁾ idem « Rangul ».

³⁾ idem « Măniugul ».

⁴⁾ idem « Dragul ».

⁵⁾ idem « Dragosin ».

în zilele Radului voevod, feciorul Mihnii vodă, tot au fost ei rumâni pe seama domnească.

Iar după acéia, când au fost atunci, în zilele Radului vodă, iar acei moşténi ce s'au zis mai sus, ei au venit cu toţii înaintea domniei sale de s'au prinsu ¹⁾ pentru mare năpaste şi împresurare ce au avut ei dă cătră Mihai vodă, cum i-au fost rumânit numai pentru neşte năpăşti de biruri. Iar întru acéia, domniia sa Radul vodă, daca au văzut atâta năpaste şi lacrâmi ale acelor moşténi ce s'au zis mai sus, domniia sa singur s'au milostivit de i-au slobozit şi i-au răscumpărat de cătră domniia sa cu bani, ca să fie ei iarăşi oameni slobozi cu moşăile lor, cum au fost şi mai denainte vréme.

Apoi după acéia, când au fost acum, în zilele domnii méle, când s'au milostivit domnul dumnezeu spre domniia mea şi cinstitul împărat de m'au cinstit şi m'au dăruit cu domniia şi cu schiptrul stăpânirii Țării Rumâneşti, în scaunul domnii méle, iar acei moşténi ce s'au scris mai sus, ei au venit înaintea domniei méle la divanul cel mare şi au adus şi hrisovul Radului vodă cel dă răscumpărarea lor, făcut cu mare blestem.

Intru acéia, domniia mea, daca am văzut singur că s'au răscumpărat cu bani dela Radul vodă şi am văzut singur domniia mea şi hrisovul Radului vodă făcut cu mare blestem pentru răscumpărarea acelu sat ce s'au zis mai sus, iar domniia mea nu am putut ca să întru supt acel blestem, ci şi domniia mea aşăj-deré m'am milostivit de i-am ertat singuri pre dănşăi, ca să fie ei slobozi şi i-am ertat de acum înaintea în veci, duple cum s'au răscumpărat ei de cătră Radul vodă cu bani. Iar domniia mea încă i-am ertat şi n'am luat domniia mea niciun ban dela dănşăi.

Drept acéia, am dat şi domniia mea tuturor acestor mai sus zişi moşténi ca să le fie lor satul lor ce s'au zis mai sus, tot, cu tot hotarul, să fie al lor dă baştină şi ohabnic, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănăpoţilor lor.

Încă şi blestem am pus domniia mea: dupe petrecania domniei méle, pre carele va alége domnul dumnezeu a fi domnu Țării Rumâneşti, au den fiii domniei méle sau den neamul nostru sau den alt niam pravoslavnici creştini domnu, de va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei méle, pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească întru domniia lui şi în veacul viitor sufletul lui; iar de nu va cinsti şi nu va întări acest hrisov al domniei méle, ci-l va dăfăima şă-l va sparge, pre acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească întru domniia lui, ci să-l ucigă aicea trupul lui şi în veacul viitor sufletul lui şi să fie proklet şi afurisit de 318 părinţi sfinţi dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia la un loc, care iaste şi va fi în véci, amin.

¹⁾ In ms. 295 « plânsu »

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: pe jupan Dumitru *mare* ban dela Craiova și pe jupan Cârste *mare* dvornic și pe jupan Nica *mare* logofăt și pe jupan Stiriian *mare* vistier și pe jupan Păruș *mare* spatar și pe jupan Gorgan *mare* stolnic și jupan Grigorie *mare* comis și jupan Mârze *mare* paharnic și jupan Iane *mare* postelnic. Ispravnic însumi domniia mea.

Și eu, Năgoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviștii, în luna lui Ap. 9 *zile*, 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 715 f. 1077 v—1079.

Copie rom.

Altă copie rom. în ms. 295, cu unele variante date în note.

96

1617 (7125) Aprilie 15.

† Scris-am eu Hamza banul și jupâneasa mea Caplea, ca să știe că am vândut Hrizei log. 1 sălași de Țigani, anume Rădui și cu Țiganca lui, anume Dragana și 1 fciior anume...¹⁾ și cu 3 fete, anume...¹⁾, *pentru* 8000 aspri gata.

Și n-am tocmit de i-am vândut de a noastră bun<ă> voe cu știrea a mulți boiari, anume: Drosul post<e>lnic și Pătru log. *din* Goești și Radul logofet *din* Desa și Crăciun post. *din* Vălcănești și Iani log. și Conda neguțetoriul *din* Craiova și Voicil log. *din* Dobroești și Dragul, fciiorul popei Dragul clisériul *din* București și Tudor post., fciiorul lu Știrbéli *din* Izvoru și Stan dvornicul și Mircea logofet *din* Apele Vii.

Scris eu Oprea, luna Aprilie 15 *zile*, în anul 7125 <1617>.

Dumitru.

Drosul post.

Smalcos slugar mărturisesc cele de mai sus ²⁾.

Radul log.

Pléda.

Eu Stanciul, fciiorulu lu Hamza.

Pătru log.

Ene log.

Hamza.

97

1617 (7125) Aprilie 17, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfitei și dumnezeieștii mănăstiri numită Cozia, unde este hramul sfitei și de vicață începătoare troițe nedespărțite, și

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ grecește în orig.

părintelui egumen și ieromonah <chir Pahomie> și fraților care trăesc în sfântul lăcaș, ca să le fi: satul Călimănești, care este p:o:p: lângă mănăstire, să fie în pace și slobozi de bir și de găleată și de fân și de gorștină și de oaie și de oaie seacă și de dijmă și de stupi și de bou și de cal de olac și de conace și pentru pârălabii d:la Râmnic să fi: în pace și de toate slujbele și d:jdile câte sunt p:ste an în țara domniei mele, p:ntrucă domnia mea m'am milostivit și am iertat acel sat Călimăneștii de toate, cum este mai sus zis, în zilele și în viața domniei mele, încă și în zilele altor binecinstitori domni creștini, după trecerea noastră, p:ntrucă am văzut domnia mea și am citit și hrisovul lui Io Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, de miluire și de iertare, cum este mai sus zis.

Pentru aceia și domnia mea m'am milostivit și am dăruit și domnia mea această milă și ajutor sfintei mănăstiri, să fi: de folos în zilele și în viața domniei mele, încă și în zilele altor binecinstitori domni creștini, după trecerea noastră, să fi: iertați în veci. Inșă <cu> satul Călimăneștii alt boier sau pârălab niciun amestec și treabă să nu aibă în acel sat, fără numai nastavnicul sfintei mănăstiri și cu tot soborul, să aibă ei să judece ce va fi păcatul lor, alt om niciun amestec sau treabă să nu aibă în acel sat, p:ntrucă și domnia mea am răvnit să fiu ctitor nou la această sfântă mănăstire și m'au scris și pe domnia mea la sfânta proscomidie.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va binevoi domnul dumnezeu să fi: domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau altcineva dintre drept măritorii domni, vă rugăm, în numele lui dumnezeu și cu preacurata lui maică, ca să înnoiați și să întăriți această carte a domniei mele, din agoniseala dată vouă de domnul dumnezeu; pe acela domnul dumnezeu să-l cînstească și să-l păzească în domnia lui și în veacul viitor suflul lui; iar dacă nu va cînsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va batjocori și o va strica și va lua această milă și ajutor d:la sfânta mănăstire, fi: domn fi: boier fi: ce om va fi, acela să fi: de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți din Nicheia și <să aibă parte cu Iuda și cu Arie> ¹⁾ și cu alți necredincioși Iudei.

Și iată și martori punem domnia mea: jupan Cârstea mare vornic <și jupan Nica mare logofăt> și jupan Steriano mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Panait ²⁾ mare stolnic și Grigorie mare comis și Mărza mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

¹⁾ lipsă în text.

²⁾ în loc de «Gorgan».

Și am scris eu, Bran logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 17 zile, anul 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712 f. 258.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. în ms. 712 f. 258 după care s'au făcut unele completări; altă trad. rom. în ms. 209 f. 35.

98

1617 (7125) Aprilie 22, Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alexandru voevod, fiul răposatului Io Iliăș voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfânt răposatului părinte al domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și precinstit, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Cernica fost mare vornic și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie tot satul numit Aninișul și cu tot hotarul și cu tot venitul. Și să se știe: din zece bolovani, un bolovan și din sarea mărunță, din zece care, un car și dela vamă al treilea aspru, sau să plătească bolovanul dela tăietori câte doi aspri, pentru că a cumpărat dregătorul domniei mele jupan Cernica fost mare vornic acel sat, dela Gărgăr și dela Dobre și dela Steanugă și dela Stoica și dela Soare și dela Bodea și dela Marin, nepotul lui Soare și dela toți frații lor și dela toți fiii lor, câți au avut ocină în acel sat, pentru 48.000 aspri gata. Pentru că acești mai sus spuși oameni din acest sat mai sus spus, ei au fost toți cnezi dinainte vreme, din zilele lui Radul voevod Șerban, <din domnia> dintâi, când a gonit pe Simion voevod din Țara Românească; și s'au vândut ei toți și cu toată ocina lor, de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, ca să fie vecini dregătorului domniei mele mai sus zis.

Și să se știe și semnele: din pripor în sus până la piatră și pe Vârful lui Dan până în poarta Predealului la Lăcșor, și poi pe loc drept, **peste Sărățel până la piscul Ghizdavu ui, apoi iar pe loc drept** până la Prislop; și iar apoi merge pe loc drept până la curmătura Slavului, iar până la Sărățel, apoi iar pe Sărățel în sus, până la gura Văii Sălciei, și poi pe Valea Sălciei în sus până la malul Văii Sălciei și pe Valea Mahurilor în jos, până la pripor.

Și iar să fie dregătorului domniei mele mai sus zis tot satul Clincenii și cu tot hotarul și cu tot venitul, pentru că a cumpărat dregătorul domniei mele mai sus zis dela Dumitru, fiul lui Stoica și dela Cătărăma și dela Stoica Scaunul și dela Maria Nebunoaie și dela frații lor și dela fiii lor și dela nepoții lor și dela toți cari au ocină în sat, pentru 6000 aspri gata. Pentru că acești oameni mai sus spuși au fost toți cnezi, încă înainte vreme până în zilele lui Radul voevod Șerban. Iar apoi, s'au vândut ei atunci, toți, cu toată ocina lor dregătorului domniei mele mai sus spus, de a lor bună voie, să fie și ei vecini. Și semnele să se știe, unde se împreună cu hotarul Aninișului.

Și iar să fie dregătorului domniei mele mai sus spus tot satul Măgura și cu tot hotarul, pentru că a cumpărat dregătorul domniei mele dela Radul, fiul lui Bratul și dela Lepădat, fiul lui Oprea și dela toți frații lui și fiii lui și nepoții lor și dela toți câți au ocină în acel sat, pentru 5000 aspri. Pentru că acești oameni mai sus ziși au fost toți dinainte vreme cnezi, până în zilele lui Radul voevod Șerban. Astfel atunci, s'au vândut ei toți și cu toate ocinele lor dregătorului domniei mele mai sus spus, de a lor bună voie, să fie vecini.

Și semnele să se știe: din valea Ursoaei până la piscul Linților pe vârful măgurei, pe frâncitura măgurei, până la coada văii măgurei, merge la Comoară și dela Comoară merge până la malul Fășiei la curmătura Tătarilor și până la hotarul Aninișului și până la hotarul priporului.

Și iar a cumpărat jupan Cernica fost mare vornic ocină la Sărariu, cinci părți din cinci moși, dela Sămânță și dela Ivan și dela Radul și dela Stan și dela Mailat și dela Rădac și dela toți frații lor și dela fiii lor și dela nepoții lor, pentru 6000 aspri gata, încă din zilele lui Radul voevod Șerban.

Și semnele să se știe, semnele locului sării, dela Gruită, pe loc drept din jos până la moara cea veche și până la Gruită pe vâlcea, până unde dau carele în valea Turburei și până la vad.

Și au vândut mai sus spuși oameni de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

Astfel a tot ținut jupan Cernica vornic cu bună pace până în zilele lui Radul, fiul lui Mihnea voevod. Astfel și domnia lui iar i-au dat și l-a miluit precum a cumpărat dinainte vreme jupan Cernica vornic, în zilele lui Radul voevod Șerban, cum este și mai sus scris. Și a făcut și Radul voevod, **fiul lui Mihnea voevod și hrisovul domniei lui scris cu mare blestem** pentru miluire, înnoit de pe hrisovul lui Radul voevod Șerban.

Și după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, dregătorul domniei mele mai sus zis, el a venit la domnia mea cu cartea care se numește mare hrisov de cumpărătură al lui Radul voevod Șerban pentru mai sus zisele sate și cu locul sării și cu tot venitul din zece bolovani, un bolovan și din sarea măruntă,

din zece care, un car și dela vamă al treilea aspru, scris cu mare blestem. Și după aceea, cartea de miluire a lui Radul voevod, înnoită și întărită și scrisă cu aur, mare hrisov și cu mare blestem.

Astfel, dacă am văzut domnia mea aceste mai sus spuse hrisoave scrise cu blestem, iar domnia mea iarăși am dat și am miluit pe mai sus zisul dreptător al domniei mele jupan Cernica vornic, ca să-i fie ohabă lui și să ție tot venitul satelor cum a ținut și dinainte vreme, dela ceilalți bătrâni domni și să-i fie dedină lui și filor și nepoților și străncupoților lui, în veci.

Încă și blestem: după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul Dumnezeu să fi: domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rude sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Și care om va călca și va risipi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-i nimicească, aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fi: blestemat de 318 sfinți părinți cari sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși Iudei cari au strigat: «*cia-l*» și răstignește-l», sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și este și va fi în veci, amin.

Iată și martori pune <domnia mea>: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, bătrânul.....¹⁾ logofăt, am scris în cetatea de scaun Țârgoviște, luna Aprilie 22 zile, cursul anilor dela Adam până în ziua de astăzi, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXIV/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela jumătatea sec. XIX.

¹⁾ loc ilizibil în orig.

1617 (7125) Aprilie 25.

Cartea dumnelui răposatului Hrizea logofăt, ispravnic scaunului Craiovii, ca să ție sfânta mănăstire un rumân, anume Nicola *din* Iamnicu.

Jupân Hrizea logofătul, ispravnicul scaunului Craiovii, scris-am această carte a noastră sfintii și dumnezeștii mănăstiri de la Jăltaru, urde iaste hramul sfetii Dimitrie *izvorătorul de mir*, pentru un rumân, anume Nicola *din* Iamnicu, câ au mersu la domnu nostru și au zisu câ nu iaste rumân sfintii mănăstiri, ci au luat lege 3 oameni ca să jure că nu-i iaste rumân sfintii mănăstiri. Deci au adus înaintea noastră 2 oameni de au jurat cum că nu iaste rumân sfintii mănăstiri, iar un om n'au vrut să jure.

După acéia, au adus părintele Grigorie eguménul multe mărturii, anume: Drosul postelnicul și Pătru logofătul *din* Goicști și Jupâncasa Dehna și Mihai, feciorul lui Moșu logofătul și Păvul lui Ciulci și Barba Albă și Ulițe și Stanciul popei *din* Magarți și *din* Craiova, Almănesii și Dobre județul și *din* Popova, Barbul logofăt, de au mărturisit înaintea noastră cum că iaste de moșie *din* Iamnicu rumân sfintii mănăstiri.

Cându au mărturisit înaintea noastră acei boieri ce sântu mai sus scriși, au fost acia față: Iscrul logofăt și dumnelui Ianache mare banu *din*...¹⁾ și Zaharia logofătul *din* Băbenii, Radul logofăt *din* Diașa.

Drept acia, i-am dat cartea noastră ca să fie acest rumân sfintii și dumnezeștii mănăstiri ohamnicu în veci, pentru că s'au cunoscut că au fost rumân al mănăstirii.

Hrize logofăt, ispravnicul scaunului Craiovii.

Aceasta scriem. Aprilie 25, leat 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723 f. 501 v.

Copie rom.

100

1617 (7125) Aprilie 26.

† *Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.*

Scrise vlădicia mea aceasta carte a vlădiciei mele cum să se știe că au mărturisit egumenul Dionisie de în sfânta mănăstire de în Menedic cum au dat Calivit călugărul la sfânta mănăstire ce se cheamă la Ciolan: 2 roate de moară în apa Buzăului și 2 pogorane de vie în dealu Cândștilor și 1 cal și 10 stupi și 1 vacă și oi câte au fost. Iar ocina lui, câtă se-au ales, el nu

¹⁾ loc alb în text.

o a dat mănăstirei, ce o au dat nepoților-ș, însă anume Radului cu feciorii-ș și cu ceata lui.

Așijderea și măltăva ta, fratele nostru pre dăhul sfântu, chir Chiril episcopu al Buzăului, să cauți sfenția ta să adeverez bine cu dreptul de acest lucru și să-i înpaci. Și viile și morile să fie pre loc la sfânta mănăstiri, cumu le-au dat acel frate, să nu le vână nimeni. Aceia învață vlădicia mea. *Altfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele.*

Scriș luna Aprilie 26 zile, în anul 7125 <1617>.

Acad. R. P. R., CXCVI/54.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

101

1617 (7125) Aprilie 29.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Scrie domnia mea ție, egmene Vasilie, dela sfânta mănăstire ce să cheamă Ciolan. După aceea, grăescu domnia-mea pântru rândul acestoe om, anume Radul și cu ceata lui, nipoții lu Calivit călugărul, pântră au venit naentea domnii mele, cum unchiu-său Calivit s'au călugărit și au închinat la sfânta mănăstire dela Ciolan, de în bucatelē lui: 2 roate de moară în apa Buzăuloe și 2 pogoane de viei în dealul Căndeștilor și 10 stupi și 1 vacă și oilē câte au avut toate și un cal; iar de în ocina dela câmpu n'au dat nēmica.*

Și au mărturisit și Deonisie egmenul dela sfânta mănăstire dela Menidicu naente cestetului și preluminatul părintele vlădicăe Lucăe cum el l-au călugăret și l-au dohomicet și au fost și la moartea lu Calivit călugărul, ce numai au spus că au dat la sfânta mănăstire dela Ciolan acestē bucate ce sântu mai sus scres, iar ocina dela câmpu nu o au dat, ce o au lăsat să fie nipoțelor lui. Și am văzut domneia-mea și cartea părentelui vlădicăe.

Iar tu, Vasilie egmeni, veri să iai și ocina dela câmpu. Dreptu aceea, de în vrem ce vei vedea cartea domnii mele, iar tu să cauți, de va fi așa cum au spus Radul cu ceata lue naentea domnii mele, să le lași ocina în pac. Iar de-ți va păre strambu, să vii să stai de față naentea domnei mele.

Aceasta îți spunem domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scriș luna Aprilie 29 zile, anul 7125 <1617>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Acad. R. P. R., CXCVI/55.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1617 (7125) Aprilie 30.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Nan logofăt și Avram logofăt și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Goniți depe Călmățui, însă partea lui Stanciul, fiul...¹⁾, toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, fiindcă au cumpărat slugile domniei mele Nan logofăt din Surdești și Avram logofăt din Crăcani dela Stanciul, fiul...¹⁾ din Goniți, pentru 60 ferdele de grâu a câte 120 <aspri>, fac 7200 aspri.

Și iar a cumpărat Avram logofăt singur ocină în satul Bătogul Mic, partea lui Cărbune, fratele lui Stanciul, toată, oricât se va alege din câmp și din apă și din pădure și din vatra satului și de peste tot hotarul, fiindcă a cumpărat Avram logofăt dela Cărbune, pentru 10.000 aspri, încă în zilele lui Radul voevod Șerban, încă și la munte în sat la Cărbunești, pe o grea foamete. Au avut și cărțile de cumpărătură ale lui Radul voevod Șerban, de atunci, dar le-au pierdut când a venit Bătar Gabăr cu Ungurii în Țara Românească.

Dar să se știe să ție Nan logofăt la Goniți, jumătate din această mai sus spusă ocină, iar cealaltă jumătate să o ție Avram logofăt, să fie împărțită în două.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugilor domniei mele Nan logofăt din Surdești și Avram logofăt din Crăcani, ca să le fie mai sus scrisa ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru <mare ban al Craiovei> și jupan Cârstea mare vornic și jupan <Nica> mare logofăt și jupan Stirian mare vistier și jupan...¹⁾ spătar și Gorgan stolnic și Mârzea mare paharnic și Gligorie mare comis și jupan Iane mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris Stan gramatic, luna Aprilie 30 zile, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXVI/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1852.

¹⁾ loc alb în orig.

1617 (7125) Mai 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preaburului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Buiac și cu fiul lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Săcuiani, însă din partea lui Buiac 14 locuri din câmpul de sus și din câmpul de jos.

Pentrucă înainte vreme Buiac a fost vecin al lui Buiac, care a fost cnezul satului. Astfel, când a fost în zilele lui Ștefan voevod, Buiac, vecinul lui Buiac, a dat jupaniței Mușă, mama lui Buiac, 3 boi și 400 aspri de argint.

Iar când a fost în zilele lui Mihai voevod, Buiac vecinul a dat lui Buiac cnezul doi boi și un cal și l-a iertat de vecinie pe Buiac, cu toate locurile lui din câmp.

Și apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, iar Stanca, fiica lui Buiac cnezul și Vladul postelnic, soțul Starcăi, ginerele lui Buiac, ei nu au voit să lase pe Buiac să fie cnez și au cerut și ei dela Buiac ca să se răscumpere și dă la ei. Astfel, Buiac a adunat mulți oameni buni, anume: dela Săcuiani, Neagoe cel bătrân și Stancul postelnic și Radul și Barbul și popa Stoian și popa Stoica și Ștepan logofăt, ca să fie la întocmirea lor. Și s'a răscumpărat Buiac dela Stanca și dela Vladul, pentru 2100 aspri. Și au venit acești numiți oameni înaintea domniei mele și au mărturisit cum s'a răscumpărat Buiac de vecinie, cu 14 locuri.

Pentru aceia, am dat domnia mea lui Buiac ca să-i fie ocină, ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Steriano mare visticier și Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Măzăr mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Eu, Idocsie, am scris, luna Mai 2 zile, în cetatea de scaun Târgoviște și dela Adam pâra acum cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/23.

Orig. slav., perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1860.

1617 (7125) Mai 2, Târgoviște.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Eu Tudor, feciorul lui Marco logofăt den Topolovéni, scriu și mărturisesc cu acest zapis al meu ca să se știe cum amu căzut la divan cu maștîhă-mea

Oprina, naintea domnu nostru Alexandru voevod, de m'am p^răt. Deci domnu nostru m'au judecat cum ce-au cumpărat tată-mieu Marco log<o>fet cu jⁱ p^âncasa Oprina, eu să țin cu maștihă Oprina den doao. Deci, mi se-au căzut să țin în sat în Tătarul jumătate și în Bonțești jumătate; iar Tătarul au fost vândut mai demult de maștihă-mea Oprina lu Dumitru pitariul, den hotar până în hotar.

Iar după ce au căzut acéste moșii ce sânt mai sus scrise pre m^âna mea, eu m'am tocmi de bunăvoia mea cu Dumitru pitariul ca să țiu eu partea maștihă-mea den Bonțești pentru partea mea den Tătarul, iar Dumitru pit. să ție satul Tătarul tot, cum și l-au fost cumpărat; iar cu cât nu mi se va ajunge ocină să se potrivească, eu să aib a lua dentr'alt<ă> moșie ce au cumpărat tată-mieu cu maștihă-mea Oprina, până mi se va umplé 430 de stânjeni.

Și n-am tocmi de a noastră bună voe și de naintea a mulți boiari, carii ș'au pus scrisoarea aicea în zăpis, cu mâinile lor, anume: Stanciul log. de Drag<o>mireșt<i> și Mogoș dvornic de Păuleșt<i> și Néniciul post. de Măneșt<i> și Pătru iuzbașa de Bălénii; și de Balomireșt<i>, Radul post. și de Brézoe, Albul com.

Și am pus și jurământ, de ne-am jurat, eu Tudor cu Dumitru pit. la b^esérea popei Vlaicului <carc>¹⁾ dintre noi nu se va ținé de tocmeal<ă>, ce se va lepăda vreodinioară, acela să fie trăclet și anatema și afurisit de 318 <părînți> ce sânt întru Nichii<a> și să fie cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Aceast-am scris ca să se știe și să se creaz<ă> că iaste cu adevăr.

Și am scris în Târgoviște, eu Lepădat logofăt, luna Mai 2 zile, în anul 7125 <1617>.

Mărturie: Radul al doilea dvornic.

Mogoș log<o>fet.

Acad. R. P. R., XLI/62.

Orig. rom., hârtie, patru peceti.

105

1617 (7125) Mai 2, Târgoviște.

†Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domna toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ștefan logofăt și cu fiul sau Negoe și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Săcuiani, însă partea lui Staico, 4 ogoare în câmpul de sus și 3 ogoare în câmpul de jos și cu o grădină în vatra satului. Și iar din partea lui Buiac 2 ogoare din câmpul de sus și 4 ogoare în câmpul de jos și cu grădină în vatra satului.

Pentru că acéste ocine care sunt mai sus scrise au fost de moștenire ale lui Staico și ale lui Buiac. Astfel, când a fost în zilele lui Mihnea voevod, ei au vândut această ocină lui Stroe al lui Noroceă.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stepan logofăt și cu fiul său Neagoe, ei au cumpărat aceste ocine dela fiica lui Stroe al lui Noroceă, anume Rada și dela bărbatul ei, anume Radul, pentru 3200 aspri gata.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni martori, anume: din Săcuiani, Melentie diaconul și Neagoe cel bătrân și Buiac cel bătrân și Văsiu, fiul lui Neagoe, Ion și Drăguș părcălab și din Sărbi, Pătru și din Secătură, Lepădat.

Și când a fost după aceia, Stepan logofăt și cu fiul său Neagoe, ei s'au sculat, de au așezat și au înfrățit pe Neagoe, fiul lui popa Cernica, peste o jumătate din această ocină care este mai sus spusă. Și a înapoiat Neagoe, fiul popei Cernica, lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe jumătate din aspri, 1600. Și a vândut Rada, fiica lui Stroe al lui Noroceă și bărbatul ei Radul, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sat și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe și lui Neagoe, fiul popei Cernica, ca să le fie ocina mai sus spusă, de ohabă, lor și cu fiii lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Păruș mare spătar și jupan Stiriano mare vistier și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Iano mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 2 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/24.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1860.

106

<1617> Mai 6, Târgoviște.

Hrisovul lui Alicesandru voevod, feciorul răposatului Iliăș voivod, de satul Băduleasa ce-a fost rumâni cu moșiia lor și s'au răscumpărat la acest Alixandru voivod, scos după slovenie rumânește.

† Intru Hristos dumnezeu cel buncredincios și *binecinstitor* și de Hristos iubitoriu și singur stăpânitoriu, Io Alixandru voivod, feciorul răposatului Io Iliăș voevod. Bine am vrut domnia mea cu bunăvoința domniei mele, cu curată și luminată inima domniei mele, că să proslăvescu pre dumnezeu cel

ce m'au proslăvit și cu mărire m'au înălțat pre scaunul cel sfânt al răposăților părinților domniei mele.

Iată am dăruit domnia mea acest întru tot cinstit și de bun chip și preacinstit, carele iaste preste toate darurile ceste de acum mai cinstit, acest hrisov al domniei mele satului Băduleasa din județul Teleormanului și moșnéilor satului, anume: Porcia și Radul și Micul și Titoiul și Tudor și împreună cu toți frații lor de moșie și cu toți feciorii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul lor ce s'au numit mai sus, cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindenea, cât se va alége de preste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentrucă iaste bătrână și dreaptă moșie de baștină a lor din zilele altor bătrâni domni.

Apoi, când au fost în zilele răposatului Io Mihail voevod, iar domnia lui însuși i-au împresurat pre acel sat ce s'au numit mai sus cu multe năpăști de bir ce le-au fost pus în spinare de le-au luat moșiile lor toate și i-au rumănit fără de voia lor și le-au lepădat bani cu deasila. Apoi, de atunci până acum, tot au fost rumăni domnești acel sat ce s'au numit mai sus.

Iar după acéia, când au fost acum, în zilele domniei mele, când s'au milostivit domnul dumnezeu și censtitul împărat pre domnia mea de m'au dăruit cu domnia și cu stăpânirea Țării Rumânești la scaunul domniei mele, iar acești moșnéni ce s'au numit mai sus, ei au venit toți înaintea domniei mele la marele divan de s'au plânsu pentru mare împresurare ce au fost avut ei de către Mihail voevod, cum că i-au împresurat și i-au rumănit numai pentru niște năpăști de biruri și le-au lepădat banii de i-au rumănit fără de voia lor.

Intru aceia, domnia mea, daca am văzut însumi domnia mea așa, atâta păcat și lacrimi de către acei moșnéni ce s'au numit mai sus, iar domnia mea însumi m'am milostivit de i-am slobozit, de s'au răscumpărat ei de rumănie de către domnia mea, drept 100 de galbeni, ca să fie ei iarăși slobozi cu moșiile lor, precum au fost și mai dinainte vréme. Și s'au răscumpărat ei dinaintea a tot divanul domniei mele.

Drept aceia, le-am dat și domnia mea Porcii și Radului și Micului și Titoiului și lui Tudor și cu toți frații lor de moșie, ca să le fie lor satul Băduleasa tot, cu tot hotarul, moșie de baștină și ohabnică lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după petrecerea domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu a fi domn Țării Rumânești au din roada inimii domniei mele au din rudeniile noastre sau, după păcatele noastre, <din alt neam>, de va cinsti și va înoui și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui și în veacul viitoriu sufletul lui; iar de nu va cinsti și nu va înoui și nu va întări acest hrisov al

domniei méle, ci-l va călca și va strica acest hrisov al domniei méle, acela să fie proklet și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți ce au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Iată dară și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dumitru *mare* ban al Craiovei și jupan Cârstea *mare* dvornic și jupan Nica *mare* log. și Stirian *mare* vist. și Păruș *mare* spat. și Gorgan stolnic și Mărzea *mare* peh. și jupan Grigorie *mare* comis și jupan Iane *mare* post. Și însumi am zis domniia mea.

Și am scris Lepădat logofăt în Târgoviște, luna lui Mai 6 *zile*, dela Adam pân'acum, văleat 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Trivalea, nr. 477 f. 131v—133.

Copie rom.

Altă copie în rom. ms. 371 f. 69—70, după condicta veche.

Data 1619 este greșită; datat după domn și divan.

107

1617 (7125) Mai 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Stănești, unde este hramul cinstitei uspenii a preacuratei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, și părintelui egumen Gherasim arhimandrit și tuturor călugărilor, câți trăesc în acest sfânt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus spusă satul Runcul, jumătate, de peste tot hotarul și cu tot venitul, din câmp și din pădure și cu vecini și cu vii și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Și iar să fie sfintei mănăstiri dela Stănești satul Văleni dintre Drăgane, tot satul cu tot hotarul, de peste tot locul și din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege din hotar până iar în hotar.

Pentru că aceste mai sus spuse sate, ele au fost de moștenire ale jupaniței Neacșa, fiica lui Radul postelnic din Oteteliș. Iar apoi, când a fost în zilele lui Șerban voevod, iar jupaniței Neacșa i s'a întâmplat moarte; și în vremea morții ei, le-a lăsat cu limba ei sfintei mănăstiri aceste mai sus spuse sate cu tot hotarul și cu un sălaș de Țigani, anume Voinea cu Ațiganca sa, anume . . . ¹⁾ și cu fiii lor, pentru sufletul ei și a scris-o la sfântul jertfelnic, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar jupaniței Neacșa să-i fie de veșnică pomenire. Pentru că a dat și a miluit sfânta mănăstire cu aceste mai

¹⁾ loc alb în orig.

sus spuse sate pentru sufletul părinților lor...¹⁾ și au agonisit aceste dedine.

Și a lăsat jupanița Neacșa la moartea ei mare blestem: după moartea ei, care dintre rudele ei va strica mila și pomana cu care a miluit sfânta mănăstire mai sus spusă, sau frate sau soră sau fiu sau nepot sau văr primar, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți ce sunt în Nicheia.

Însă să se știe: să ție sfânta mănăstire mai sus spusă din sat din Runcu, jumătate din partea jupaniței Neacșa, cât se va alege, iar satul Văleni să-l ție peste tot.

Și am văzut domnia mea și cartea de miluire a jupaniței Neacșa, cum a dat și a miluit sfânta mănăstire din Stănești, cu partea ei dela Runcu și cu tot satul Văleni, făcută de mâna ei, cu mare blestem și cu mulți boieri martori, anume: Dima postelnic și Preda comis și Radul vistier și Soica logofăt dela ²⁾ Bilești, Moș logofăt și Vucea logofăt...¹⁾, Vasilie vataf de Mârșa și mulți boieri.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise, ca să-i fie toată partea jupaniței Neacșa din Runcu și satul Văleni peste tot, ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian vistier, Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Iano mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 6 zile și dela Adam, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, V/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

108

1617 (7125) Mai 10.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dima și fiului său Adam, fiul Voicăi, fiica lui Bratul Vișoiul din Căzănești, ca să fie volnic cu aciastă carte a domniei méle<e> să-și ție Adam a lui ocină și moșie ce iaste despre mumă-sa Voica den sat de în Căzănești, pentrucă-i iaste a lui direaptă și bătrână ocină și de moșie dela părinții lui.*

Iar după acéia, când au fost în zilili Radului voevod, feciorul *lui Mihnea* voevod, iar un moș fiiastu al <lui> Adam, anum<e> Stoica, el se-au sculat de au arvunit

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ «dela» așa în orig.

ocina și moșiia a lu Adam, lu Coman armașul și frăține-său, lu Hamza den Căzânești, fără știrea *lui Dima* și a lu Adam. Și au fost luoat Stoica 1 bou și 1 vac<ă> și 4 galbeni.

Iar dup'acéia, cându au fost acum, în zilele domnii mélé<e>, iar Dima și cu fiu-său Adam ei au venet înaintea domnii méle în divan cu Hamza pentru moșiia lu Adam ce au fost vândut<ă> de fiiastu său Stoica; și ș-au fost făcut Coman armașul și <lui> Hamza cartea Radul voevod înșelătoare.

Intr'acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége cu toți cinstiții deregătorii domnii mélé<e> și am adevérit domnia mea cum <Stoi>ca n'au avut nicio treab<ă>, ce am dat domnia mea lu Adam să-și ție moșiia și ocina mâini-sa <Voica și a>¹⁾ moșu-său Bratului Vișoiul și de nimenilea opreal<ă> să n'aib<ă>; iar Stana și cu <Hamza>¹⁾ să-și ia arvuna de unde și o-au dat, pentrucă au rămas Stana și Hamza de lége și de ju<dec>ată de naintea domnii mélé<e>. Și să fie volnic Adam cu cartea domnie mélé<e> să-și ia car<tea> cia domnească dela Stana și dela Hamza ce-au fost făcut ei înșelătoare pre o<cina> lui Adam. *Și nimeni să nu îndrăznească să-i bântuie înaintea acestei cărți a domniei mele. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.*

Scriș Mai 10 zile, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

109

1617 (7125) Mai 20.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Scrie domnia mea boierului domniei mele jupan Gherghe care a fost mare armaș multă săn<ă>tate. Dup<ă> acéia-ți<i> gră<scu> domnie mea pentru rândul acestui om, anume Dragomir din Bora, pentrucă ș'au spus naintea domniei mele, cum are Drag<o>mir ocină în satul Bora depreună cu Neacșul post., feciorul Carcăi dvornicul. Deci, când este acum, domneta nu ții partea a Neacșului ce-ai cumpăratu, ce ții și partea lu Drag<o>mir. Ș-au mărturisitu naintea domnie mele și Neacșul post. cum n'ai treabă nimica cu partea lu Drag<o>mir.*

Dereptu acée, în vreme ce vér vede carte domnie m<ele>, iar domneta să cauți să lași partea lu Drag<o>mir în pace, ce numai să ții parte Neacșului post. ce ai cumpăratu. Er să ver ave domneta nescare cărți de ocină, să vii cu cărțile să stai de față nainte domni mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

Aceasta îți spunem fie domnia mea; altfel să nu fie, după spusa domniei mele.
Ispravnic Cârstea mare vornic.

A scris Pădure, luna Mai 20 zile, anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., XLI/63.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

110

1617 (7125) Mai 20.

Cartea jupânului Dumitru mare ban al Craiovei pentru moșie și via a lui Macarie călugărul Jitcianul, danie la monastiri, ca s'o stăpânească.

Jupân Dumitru mare ban, dat-am aciașă carte a noastră sfintei și dumnezeștii mănăstiri Jătiianul, unde iaste hramul lui sfeti Dumotrie *isvorătorul de mir*, ca să-i fie toate bucatele și vie lui Ma<c>arie călugărul, pentru că au venit părintele egumenul Grigorie dela mănăstire dela Jătiianul de s'au spus înaintea ...¹⁾ că au închinat Macarie călugărul toate bucatele lui și via acestii sfintei mănăstiri ce iaste mai sus scrisă.

Și am văzut și cartea lui Macarie călugărul la mâna lui Gligore egumenul dela Jătiianul, cu mare blestem și cu multe măraturii, cum au obeștit și au închinat toate bucatele lui și via lui sfintii și dumnezeștii mănăstiri ce iaste mai sus scrisă, ca să fie sfintei mănăstiri dă hrană, iar lui să fie pomana.

Dreptu acia, dacă am <vă>zut și noi acea carté dă milă, așăjdere am scrisu aciașă carte a noastră acestei sfinte și dumnezeștii mănăstiri, ca să fie toate bucatele lui Macarie și via lui moșie ohabnică. Iar cine să va ispiti să spargă această pomană și miluitură, să fie proklet de 318 *părinți* dela Ni<chei>a și să fie într'un locu cu Iuda și cu Ariia.

Aceasta vorbim, altfel să nu fie după spusa noastră. Mai 20 zile, 7125 <1617>.

Dumitru mare ban al Craiovei.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 523 v—524.

Copie rom.

111

1617 (7125) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele lui Radul și lui Paraschiva, nepoții lui
Dragomir al lui Zlatea din Bora și cu fiii lor, câți Dumnezeu le-a dăruit, ca să

¹⁾ loc alb în text.

le fie ocină în satul Tămburești, din partea unchiului lor Dragomir al lui Zlatea, 10 stânjeni, din hotar până în hotar. Pentrucă această mai sus spusă ocină a fost de moștenire a lui Dragomir de mai înainte vreme.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Dragomir, el a venit singur înaintea domniei mele în divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, de a dat și a miluit pe nepoții lui, pe Radul și pe Paraschiva, cu acești mai sus spuși 10 stânjeni de ocină, pentrucă au căutat nepoții lui pe unchiul lor Dragomir la vreme de nevoie.

Și a făcut Dragomir și cu nepoții lui întocmire dinaintea domniei mele ca să-l hrănească și să-l caute pe Dragomir până când va fi el viu și cu suflet. Și a dat Dragomir și a miluit pe nepoții lui cu această ocină, de a lui bună-
<voie>¹⁾ și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele, pentruca să-i fie pomenire. Și a mărturisit Dragomir înaintea domniei mele cu acești oameni, anume: popa Tudor și popa Gârb și Stanciul și Radu al lui Vâlcul.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Radul și lui Paraschiva ca să le fie ocină, ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Sterieno mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Eu, Idoxie, <am scris>¹⁾, luna Mai 20 zile, în cetatea Târgoviște și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

A învățat Erma al doilea logofăt.

Acad. R.P.R., XLI/82.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

112

1617 (7125) Mai 21.

† Scris-am eu, Drag<o>mir al Zlate<i> din Bora și a mea jupăneasă Chera, aciasta a noastră carte acestor rumâni ai noștri, pre nume Vladul cu feciorie și Paraschiva cu feciorii și Mih<a>el cu feciorie și Boldea cu feciorie și Mușat cu feciorie și Drag<o>mir cu feciorie și Radul cu feciorie și Crivăț cu feciorii

¹⁾ loc rupt în orig.

și Neagoe cu frații lui și Lupul cu feciorii den Tămbureșt*<i>*, ca să s*<ă>* știe că ne sântu ai noștri rumăni de moșie.

Deci, cându iaste acum, iar noi <a>șa am tocmit: până am fostu vii și cu suflète, cum să ne hrănească și să ne ce<n>stească acești rumăni ce sântu mai sus screși, până la vrème de mo<ar>te, iar după moartea noastră, să fie ertați de noi și s'aibă pace de toți oamenii noștri, să fie judeci. Și le-am dat și moșii ca să fie poménă pentru sufletul nostru și al părinților noștri. Și am făcut această tocmeală de a noastră bună voe. Iar de voiu muri eu Drag<o>mir ma<i>'nai<n>te de jupâneasa mea Chera și nu se va mărita, să aibă lucru cu ei; iar de se va mărita, rumăni să aibă pace de cătră jupâneasa Chera.

Și am pus și blăstim: după moartea noastră, oricine se va ispiti de în oamenii noștri a sparge aciasta carte și tocmeal<ă> noastră, acela să fie blăstemat de 318 *părinți cari sunt la Nicheia* și să aibă censte cu Iuda și cu Arie întru loc.

Și am pus și mărturie, anum<e>: popa Tudor și popa Gărbă și Radul Vălcu și Mih<a>il din Tămburiști și de Futești, Văsiu Morariul și Radul Lungu și popa Dumitru. Aciasta am scris. Și într'altu chep să n<u> fie, preste tocmeala noastră.

A scris Grama, luna Mai 21 zile, anul 7125 <1617>.

Acad. R. P. R., XLI/65.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete timbrată.

113

1617 (7125) Mai 27, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Alexandru voevod ¹⁾ fiul lui
Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Marcu și femeii
sale Voinea și lui Stan, nepotul lui Mușat Părciul și lui Nănciul din Al-
bești și cu toți frații lor de ocină, câți vor fi peste această ocină și cu fiii lor,
câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocina Negreasca, însă din partea lui Mușat
Părciul, din Jiliște, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până
iar în hotar, fiindcă este ocina lui veche și dreaptă și de moștenire.

Însă să se știe: să ție Marco cu femeia sa Voinea și Stan, nepotul de frate al lui
Mușat Părciul, cu toți frații lor de ocină, din ocina numită Jiliștea, două părți,
iar Nănciul din Albești cu ceata lui să ție o parte de peste tot locul, cât va fi

Și iar să fie lui Marcu și femeii sale Voinea și lui Stan, nepotul lui Mușat
Părciul, ocină la Negreasca, partea lui Mușat Părciul, cu toată ceata lui și cu toți
frații lui de ocină, oricât se va alege de peste tot hotarul, fiindcă este a lor veche
și dreaptă ocină de moșie și de strămoșie, încă dinainte vreme, din zilele altor
bătrâni domni de demult, cari au fost înaintea noastră.

¹⁾ greșit în text.

Și după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Marco și Stan și Nenciul, ei au venit înaintea domniei mele de s'au jeluït și au mărturisit cu mulți oameni buni din jurul locului, însă anume: Stan din Negreasca și din Bălișoara, Grozea și Mihul și Faur și din Albești, Gogul¹⁾ cum au avut și cărți pentru aceste ocine mai sus spuse, dar au pierit toate de răutăți.

Astfel, domnia mea am cercetat cu toți dregătorii domniei mele din marele divan și cu sfatul domniei mele; astfel, am dat și am înnoit și am întărit acele cărți pierdute cu această carte a domniei mele, ca să le ție dedine și ocine, cum le-au ținut și înainte vreme. Și cine va fi să aibă ocină în funia lui Mușat Părciul, fie că va fi rob sau din altă parte și va veni la moșia sa părintească, aceia toți să aibă parte de ocină; și cine va avea parte, care cât va avea, să fie toți frați.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Marcu <și lui Stan și lui Nenciul> ca să le fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stirian mare vistier și jupan Păruș spătar și jupan Gorgan stolnic și Grigore comis și Mârzea paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic Cârstea mare vornic.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 27 zile, până acum cursul anilor, în anul 7125, iar dela nașterea lui Hristos 1617.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Banu, nr. 186 f. 43.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. în ms. 196 f. 119, după care s'au făcut unele completări.

114

1617 (7125) Mai 28.

† Eu Stroe, fecioru lu Căptariu, frate lu Nedelco, scris-am acesta al meu zapis, cum să știe că am vândut jupăneșei Cheajnei vorniceșei un loc în sat în Mărăcineni, ce să cheamă la Viia Vorniceșei, cu locul și cu balta și pre unde va fi pus Stroe semne. Și i-am dat și vadul de mo<a>ră ...²⁾. Și am luat dela dumneaei bani gata 2000. Și mi-au dat dumneaei și plașcă de frăție 6 coți de grana. Și m'am tocmît cu dumneaei de a mea bună voce și denaintea a mulți boiari și megiași.

Și după tocmeală ce m'am tocmît cu vorniceasa, fost-au zis Nedelco frate-meu cum nu va lăsa, ce va întorce banii vorniceșei. Iar eu am mersu la frate-meu, cum să-i va fi voia, să-i lépede banii dé până n'apucă dumneaei să facă chel-

¹⁾ În trad. rom. „Neagul“.

²⁾ loc alb în orig.

tu<i>ală; iar frate-meu Nedelco n'au avut banii să-i dea, ce au lăsat să fie o ocină vândut<ă>. Și când am întrebat pre frate-meu, fost-au și alți boiar<i>: Parascheva armașul și Badea, fratele> armașului Udrei.

Derept aceea, am venit împreună cu vorniceasa naintea egumenului dela mănăstirea lu Vod<ă> și naintea a mulți boiari: Vladul post. *din* Bălăni, Stepan și Buta logofeți *din* Țigănești, Pădure banul *din* Săcuiani, Staico post. *din* Crețești, Oprea log. *din* Săcuiani, Frățil<ă>, Stanciul log. *din* Cărstienești, Dobrișan *din* Bărzești, Hareta lumânărariul, Stanciul Funducul, Negre de Văcărești și am spus naintea tuturor boiariilor cum i-am dat această ocină ce este mai sus scrisă de a mea bună voe și să nu aibă nimeni metéh¹⁾ cine va fi dentru neamul meu.

Și cine va sparge aceasta tocmeal<ă> și aceasta carte a mea, să fie proklet și aforesit de 318 *părinți* și să fie într'un loc cu Iuda și cu Aria.

Scris Hriz<a> log., Mai 28 *zile, în anul* 7125 <1617>.

În vrémé ce s'au scris cartea, n'am avut pecete.

Stepan log<o>fet.

Oprea log. Săcuianu.

Frățilă *din* R<ă>tești.

Și Buta.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, II/7.

Orig. rom., hârtie, 5 peceti

115

1617 (7125) Mai 28, Târgoviște,

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Gostavățul, însă jumătate din sat și moștenilor satului, anume Stroe...²⁾ și cu nepoții săi și Minica³⁾ cu fiii săi...²⁾ și Stan și cu fiul său Rusan și Cernat cu fiii săi Badea și Nica și cu fiii...²⁾ și cu nepoții săi și Vitan cu fiii săi și Frate cu frații săi și Grăd cu fratele său Stan și Ursea cu fiii săi și Fiera cu fratele său Tatomir și Badiul cu fiii săi și Stoica, fratele lui Badiu...²⁾ și Stoica...²⁾ cu fratele său Voico...²⁾ și Stan Robul și Radul Munteanul și Burlan...²⁾ și Dobre...²⁾ și fratele său Radul cu fiii săi...²⁾., ca să le fie ocină în satul Gostavăț, jumătate de peste tot satul, din câmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și din vii jumătate și din vatra satului și de pretutindeni tot jumătate.

Pentru că acest sat mai sus spus Gostavățul, mai dinainte vreme a fost tot satul cnezi. Apoi, s'au vândut răposatului Mihail voevod, în zilele domniei lui,

¹⁾ « amestec »

²⁾ loc șters, ilizibil în orig.

³⁾ pasagiul: „Stroe.... și Minica“, șters cu roșu în orig.

când a fost boier, de bună voia lor. Și au tot fost vecini răposatului Mihail voevod. Iar după moartea lui Mihail voevod, i-au tot ținut Preda postelnic și jupanița sa Florica, flica răposatului Mihail voevod, până acum, în zilele domniei mele.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele <s'au întâmplat> lui Preda postelnic și jupaniții sale Florica multe greutăți și au avut nevoi pentru rândul banilor, pentru că n'au avut bani să plătească <pe> unde au avut greutăți și nevoie. Astfel a întrebat toate satele lui, ca să-i dea...¹⁾ aspri vreun sat să se răscumpere de vecinie dela ei. Astfel s'a găsit numai acest sat mai sus zis, Gostavățul, să <se> plătească de vecinie dela ei.

Apoi, așa <au tocmit> Preda postelnic și jupanița <sa Florica> cu tot satul Gostavățul, să se răscumpere <dela ei...¹⁾> Preda postelnic și jupanița sa Florica de au dat 48.000 aspri gata la mâna <lor>.

Însă să se știe care se aspri a dat, anume: Stroe și cu nepoții săi...¹⁾ aspri și Stan cu <fiul său Rusan... aspri¹⁾> și Cernat cu fiii săi 4000 aspri și Minica cu fiii săi și cu nepoții săi...¹⁾, 500 aspri și Vitan cu fiii săi...¹⁾ aspri și Frate cu frații săi, 7000 aspri și Grăd cu fratele său Stan, 4000 aspri și Ursea cu fiii săi...¹⁾ aspri și Fierea cu fratele său Tatomir, 4000 aspri și Badiul cu fiii săi, 2000 aspri și Stoica, fratele lui Badiul, 2000 aspri și Stoica cu fratele său Voico 2000 aspri și Stan Robul, 1000 aspri, Radul Munteanul, 2000 aspri și Burlan, 1000 aspri și Dobre...¹⁾ și fratele său Radul cu fiii săi, 2000 aspri, fac împreună 48000 aspri. Însă să țină acești oameni mai sus ziși ei <care>¹⁾ cum a dat asprii: Însă din jumătate de sat și din ocină și din vii și din câmp și din apă și din vadul de moară, tot jumătate. Așa să țină acești oameni mai sus spuși, care au dat asprii mai sus ziși, jumătate de sat <dela> Preda postelnic și dela jupanița sa Florica.

Iar cealaltă jumătate de sat...¹⁾ au rămas, căci nu au dat asprii, anume: Mușat...¹⁾ Staico cu fiii săi...¹⁾ Iane cu fiii săi și Pârve...¹⁾ cu fiii săi și Pârvel cu fiii săi și Stancea cu fiii săi, ei nu au putut să adune să <dea banii...¹⁾> au rămas să dea...¹⁾ lui Preda postelnic și jupaniții sale Florica 36000 aspri să se răscumpere ca și cealaltă jumătate...¹⁾ așa au spus, pentru că vor fi ei iar vecini.

Astfel într'aceea, s'au sculat acei vecini, care au dat asprii mai sus ziși de s'au răscumpărat dela Preda postelnic și dela jupanița sa Florica de au venit împreună cu Preda postelnic și cu jupanița sa Florica, de s'au tocmit cu ei la cinstitul dregător al domniei mele jupan Mârzea mare paharnic...¹⁾ vecini, care au rămas neplătiți de a dat Mârzea paharnic în mâna lui Preda postelnic și a jupaniții sale Florica și au pus mai sus zișii cnezi, care s'au răscumpărat...¹⁾

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

cînstitul dregător al domniei mele jupan Mârzea mare paharnic, pe <această jumătate>¹⁾ de sat...¹⁾ ca...¹⁾ la nevoia lor.

Astfel să țină...¹⁾ jumătate din sat și din câmp și din pădure și din apă și din...¹⁾ jumătate, iar cealaltă jumătate de sat să țină...¹⁾ din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului...¹⁾ mai sus zișii cnezi...¹⁾ anume...¹⁾ și Nica din Găvănești și Radul postelnic din Sorești și din Vârâți, Stroe...¹⁾ Preda postelnic și jupanița sa Florica acest sat mai sus zis, Gostavățul, cînstitului jupan Mârzea mare paharnic de bună voia lor, dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor dregătorilor domniei mele și dinaintea marelui divan al domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea megiașilor mai sus ziși să le fie...¹⁾ nepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: cine se va ispiți peste această carte a domniei mele să strice întocmirea...¹⁾ fie dintre rudele lor sau dintre alți boieri sau oricare om, să fie blestemat și anatema de 318 sfinți părinți, pentru că am văzut domnia mea și zăpădul scris de mîna lui Preda postelnic și de jupanița sa Florica cu mare blestem.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stiriano vistier și Păruș spătar ...²⁾ stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Iano mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris în Târgoviște, luna Mai 28 zile, cursul anilor dela Adam până la această scriere, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunleam, XXII/1.

Orig. slav, perg., rupt și șters.

116

<1617> Mai 31.

† Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească. Scris-am vlă<di>ciia mea aceasta carte egumenului Vasilie dela s<fe>tii Ghiorghe și acestor megiași, anume Neguléci și Mușat de în Căndești, pentru că au avut ei păr<ă> cu egumenul pentru o ocin<ă> ce au fost dat Calivit călu<g>ru<g>la la moartea lui la măn<ă>stirea lu Ciulan, unde-i zac oasele.

¹⁾ loc șters ilizibil în orig.

²⁾ loc alb în orig.

Iar când iaste acum, ei trag acești megiiși păr<ă> pântru ocina celui călugăr și zic că nu o au dat acea ocină măn<ă>stirei, ce o au lăsat lor. Dici a venit egumenul și cu acești megiiși<i> toți de împreun<ă> și se-au tocmnit pre megiiși<i>, anume: Gheorghe Robul de Vernești și de în Zorești, Vlad Buhniț, de în Potoceni, Neagoe, de în Smedești, Stoica; acești patru megiiși<i> să caute de rând<u>lu aceștii pără: dat-au cel călugăr ocină în Căndești, au n'au dat? Dici nici să fățăriți măn<ă>stirei, nici cestor megiiși, ce să alégiți dumneavoastră, cu sufletele vostre, cu dreptul, că așa <a>m judecat vl<ă>diciia mea; și încă au fostă și frate-miu episc<u>pul de Buzău și vl<ă>dica Nechifor și mulți igumeni. Dici se-au tocmnit egumenul și acești megiiși<i> ce-s mai sus scriși și au lăsat pre tocmeala domneavoastră. Dici să căutați să nu fățăriți, nici unora nici altora.

Iar cine de întru voi va fățări sau va lua mită, el să fie proclat și afurisit de vl<ă>dica H<risto>s și de vl<ă>d<i>ciia mea; iar cine va căuta cu dreptul, el să fie bl<ago>s<lo>vită și ertat și de dumnezeu și de vl<ă>diciia mea. Aceasta scriu vl<ă>diciiei mēi.

Și altfel să nu fie, înaintea poruncii vlădiciei mele.

Scria luna Mai 31.

Sorocul după s<f>eti Petru, sănbată. Și să meargă naintea fratelui ep<i>s<u>pul în târgu Buzău.

Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei Luca.¹⁾

Acad. R. P. R., LXXIII/232.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Data s'a stabilit ținându-se seama de documentele date de mitropolitul Luca în aceeași chestiune.

117

1617 (7125) Iunie 1, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Mârzea mare paharnic și cu filii săi, câtă dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Berilești, partea lui Preda vătaful toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindeni și cu toți vecinii, pentrucă a curpărat dregătorul domniei mele jupan Mârzea mare paharnic această mai sus spusă ocină dela Preda și dela jupanița lui Stana, încă din zilele lui Radul voevod Șerban, pentru 6000 aspri gata.

¹⁾ grecește în orig.

Și iar să fie dregătorului domniei mele jupan Mârzea mare paharnic ocină la Berilești, din partea lui Șușală a patra parte și cu vecinii, anume: Bălan și Mihail și Dragomir și Pârful, pentru că a cumpărat Preda dela Șușală. Și iar din a patra parte a lui Șușală, a patra parte ce a cumpărat-o Dispod dela Șușală și cu vecinii, anume: Duța și Radul și Stan. Și după aceea, a cumpărat Preda și Stana dela Dispod.

Și iar din partea lui Vladul a cincea parte ce a cumpărat Preda dela Vladul și cu vecinii, anume: Tihul și Mușat și Manea din Berilești.

Pentru că să se știe că această mai sus spusă ocină și cu vecinii mai sus ziși i-a cumpărat Preda și jupanița lui Stana dela Șușală și dela Dispod, cumnatul său din Berilești. Iar după aceea, dregătorul domniei mele jupan Mârzea mare paharnic, el a cumpărat toate aceste părți de ocină și cu toți vecinii mai sus spuși din Berilești dela Preda și dela jupanița lui Stana, pentru 6700 aspri și pentru 2 boi, prețul lor 3000 aspri.

Și iar să fie dregătorului domniei mele jupan Mârzea mare paharnic ocină la Berilești, două funii de ocină și cu un vecin, anume Șerbu, fiindcă a cumpărat dregătorul domniei mele jupan Mârzea mare paharnic dela Maria, flica lui Vladul, pentru 9000 aspri bani gata.

Însă să se știe că s'au vândut aceste mai sus spuse ocine pe rea foamete și lipsă și pentru greutate de biruri, încă în zilele lui Radul Șerban voevod. Și au vândut acești mai sus spuși oameni aceste mai sus zise ocine și cu vecini de a lor bună voie și dinaintea tuturor megiașilor din jurul locului.

Și au fost atunci oameni buni aldămașari, anume: Avram postelnic și Șteful și Costandin, fratele lui Dan logofăt din Buzău și Bălan și Mihăilă și Tihul și Duța și Dragomir și Vladul din sat.

Și semnele acestor mai sus spuse ocine să se știe: în lung din drumul Conceacului <la>...¹⁾ matca Săpătorei și sub coasta Lipiei și iar în lat, din hotarul cel vechiu al Gherghiței până la hotarul Netezeștilor.

Și când a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele mai sus spus toate aceste mai sus spuse ocine, a întrebat pe toți oamenii și rudele lor și pe toți megiașii din jurul locului dacă vor să cumpere sau nu. Și nimeni nu s'a găsit să cumpere. Astfel atunci, a dat jupan Mârzea mare paharnic mai sus spuși aspri.

Și după aceea, a avut jupan Mârzea mare paharnic și cartea lui Radul voevod de ocină peste ocina mai sus spusă, dar a pierdut toate cărțile lui de ocină când a ieșit Radul voevod Șerban de aici din țară în țara Moldovei, când l-a scos Batăr Gabăr. Atunci multe răutăți s'au făcut tot atunci a pierdut el și multe scule ale sale, cu acele cărți.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele mai sus spus, el s'a jeluît către domnia mea, că a pierdut și cărțile lui cum este și mai sus scris. Și a arătat domniei mele și zapisul lui Preda din Berilești, cum a lăsat la moartea lui că a vândut această mai sus spusă ocină de a lui bură voie și fără nici o silă. Astfel, la aceasta, domnia mea deasemenea am făcut și am întărit aceste cărți făcute de Radul voevod Șerban cu această carte a domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstului dregător al domniei mele mai sus spus, ca să-i fie această mai sus spusă ocină din Berilești și cu toți vecinii de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stirian mare vistier și Păruș spătar și Gorgan mare stolnic și Grigorie mare comis și jupan Lupul fost mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 1 zi, cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., VIII/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1853.

118

1617 (7125) Iunie 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Mârzea mare paharnic și cu fiii, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie tot satul Poenarii, partea lui Radul toată și partea lui Savul toată și partea popei Neacșul toată și partea lui Voicilă toată și iar partea lui Voicilă toată și partea lui Iarciul toată și partea lui Stan Plugariul toată și partea lui Mihnea toată și partea lui Drăgoiu toată și partea lui Oprea toată și partea lui Radul toată și partea lui Badea toată și partea lui Dan toată ¹⁾ și partea lui Băluță toată. Inșă să se știe: toate părțile de ocină ale acestor oameni, ale căror nume sunt spuse mai sus, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindeni, oricât se vor alege.

¹⁾ «și partea lui Dan toată», tăiat cu roșu în orig.

Pentru că acești mai sus spuși oameni, vecini, au fost dinainte vreme toți megiași. Astfel, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, ei s'au dus la cinstitul dregător al domniei mele jupan Mârzea mare paharnic, de s'au prețuit cu el, de s'au vândut ei și cu toată ocina lor, de bună voia lor, cu 40.000 aspri gata. Și au fost atunci mulți oameni buni aldămășari, anume: popa Goicea și Duca grădinariul și Dimian din Târgoviște și Jipa și Arion din Buzău.

Și iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Mârzea mare paharnic ocină în Poenari, partea lui Nan postelnic din Mănești, fiul lui Oprișor, însă două delnițe de vecini, anume Bandiul cu toată delnița lui și Elina, cu delnița ei, pentru că i-a cumpărat Mârzea mare paharnic dela Nan postelnic cu 4000 <aspri>. Însă a cumpărat acești doi vecini acum, în zilele domniei mele.

Însă să se știe, când a fost atunci, în zilele lui Radul voevod Șerban, când s'au vândut vecinii mai sus spuși, megiașii din Poenari, dregătorului domniei mele jupan Mârzea mare paharnic mai sus zis, pentru prețul mai sus spus; iar pe urmă, dacă a dat toți asprii la mâna lor, el încă i-a scos în trei ani dela toate birurile, în afara prețului mai sus spus. Și s'au vândut ei de a lor bună voie să-i fie vecini și fără nicio silă din partea cinstitului dregător al domniei mele jupan Mârzea mare paharnic. Și de atunci, din zilele lui Radul voevod Șerban i-a tot ținut.

Iar apoi, pe dregătorul domniei mele, de când l-a scos craiul numit Batăr Gabăr pe Radul voevod Șerban din Țara Românească și a fugit în țara Moldovei, l-au apucat multe răutăți. Și pe urmă, a rămas dregătorul domniei mele jupan Mârzea mare paharnic în țara Moldovei; și atunci, a pierdut toate cărțile lui de ocină.

Iar pe urmă, dacă a venit domnia mea domn al Țării Românești, iar cinstitul dregător al domniei mele mai sus spus, el a venit înaintea domniei mele împreună cu mai sus zișii vecini ai lui din satul Poenari. Astfel, iar au mărturisit și ei singuri înaintea domniei mele și înaintea tuturor dregătorilor domniei mele din marele divan al domniei mele că s'au vândut ei singuri cinstitului dregător al domniei mele mai sus spus, cu toată bună voia inimii lor și fără de nicio silă din partea lui. Și a fost atunci o foamete foarte rea; astfel atunci, de greua lor nevoie, s'au vândut ei din pricina multor năpăști și biruri. Astfel, le-a dat jupan Mârzea mare paharnic în mâna lor acei 40.000 aspri mari ¹⁾ gata; și pe urmă, în afură de acei aspri i-a scos și dela bir în trei ani. Care dacă am văzut domnia mea că așa au mărturisit domniei mele, am făcut domnia mea cartea credincioasă a domniei mele la mâna dregătorului domniei mele mai sus spus și am înnoit: acea carte a lui Radul voevod prin această carte a domniei mele.

¹⁾ în text «naghi».

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupan Mârzea mare paharnic, ca să-i fie această mai sus spusă ocină din satul Poenari și cu toți vecinii mai sus ziși de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și jupan Păuș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Lupul fost mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 1 zi, curgerea anilor dela Adam până în zilele de acum, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., XLI/66.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

119

1617 (7125) Iunie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan din Dănești și cu fiii, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Făstâci, însă 2 stânjeni de ocină și două pogoane de vie și dintr'un pogon de vie a patra parte în dealul Făstăcilor, pentru că i-a cumpărat Stan acești mai sus spuși stânjeni de ocină și acele vie delă Radul din Făstâci, pentru 2350 bani gata.

Și a vândut însuși Radul acești mai sus spuși stânjeni de ocină și vie de a lui bună voie, înaintea domniei mele și înaintea tuturor dregătorilor domniei mele și înaintea tuturor bunilor și bătrânilor megiași, anume: Vâlcu și Tudor și Bratul și Mordan și Dadul și Tatul și încă mulți megiași, care nu sunt scriși în cartea aceasta.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stan, care s'a zis mai sus, ca să-i fie acești mai sus spuși stânjeni de ocină și pogoanele de vie, să-i fie lui de ohabă, dedină și fiilor și nepoților și strănepoților și de <nimeni>¹⁾ neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Sterian vistier și

¹⁾ lipsă în orig.

Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mărzea paharnic și Ianache mare postelnic. Și ispravnic jupan Cârstea mare vornic.

Și eu, Radul logofăt, care am scris în minunata cetate Târgoviște, în luna Iunie 3 zile, ani curgători în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., CVIII/43.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

120

1617 (7125) Iunie 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satelor sfintei, dumnezeieștii mitropolii, anume Orehovița și Bălboșianii din județul Mehedinți, ca să fie în pace și slobode de acum înainte de vinăriciu, numit partea domnească, din toate viile câte vor fi pe ocina acestor două sate, care sunt mai sus spuse, de nimeni turburare să nu aibă, fiindcă însumi domnia mea m'am milostivit de am iertat acel vinărici, toată partea domnească din cele două sate, de am miluit sfânta și dumnezeiasca mitropolie din orașul domniei mele Târgoviște, mai sus spusă, ca să fie sfintei și dumnezeieștii mitropolii de hrană și de întărire, iar domniei mele de veșnică pomenire.

Pentru aceasta și voi, slugile domniei mele, care veți fi vinăriciari de acum înainte în acest județ, și voi încă să căutați foarte a vă feri de aceste două sate, de amândouă, pentru partea de vinăriciu domnesc, cum este mai sus scris, după porunca domniei mele.

Pentru că am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, de miluire și de iertare. După aceia și domnia mea încă am dat și am miluit cu partea domnească de vinăriciu să fie sfintei mitropolii de hrană și de întărire, cum este mai sus scris, în veci; și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și am pus și blestem: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu a fi stăpânitor și domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, îl rog în numele lui dumnezeu și al preacuratei lui maici să cinstească și să miluiască și să înnoiască și să întărească această carte a domniei mele de iertare și de miluire a sfintei mitropolii; pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar care om nu va cinsti și nu va milui și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va

călca și o va nimici și o va batjocori, acela să fie blestemat și afurisit și anatem^a de 318 sfinți părinți, cari sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Iano mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Iunie 6 și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CVII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

121

1617 (7125) Iunie 8.

Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca al întregii Țări Românești. Scris-am vladăcia mea această carte a vladăcii mele sfântei mănăstiri Jătianul, ce iaste hramul svetăi Dimitrie, cum să știe că s'au prăstăvită jupâneasa Stanca, nora Iscrului logofăt. După acia, ia s'au îngropat la această sfântă mănăstire; și au lăsat la moarte niști moșăi ale ei și niști Țigani sfintei mănăstiri ca să-i fie pomană ș'a părinților ei în veacū.

Ia<r> după moartea ei, s'au sculat veri ei, anume Dragomirū și Barbul din Balaci, de au tras păra cu egumenul și cu călugării din sfânta mănăstire înaintea dumnii lui Alicsandru voevod.

După acia, domnia lui i-au mănât la vladăcia mea, ca să căutăm cu dreptul. Și amū căutatū vladăciia mea împreună cu fratele Mathie Mireul de în Deal, vlădica, pre pravelă și am aflat și am adevărat cum să ție sfânta mănăstire și călugării de preste toate ocinile și satele și rumăni și Țigani și toate bucate ale jupănesiei Stancăi ce să vor alége, însă a triia parte, iar verii Stancăi să ție doao părți. Acia învață vladăcia mea.

Altfel să nu fie, peste porunca vladăciei mele.

Iunie 8 zile, 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723 f. 523.

Copie rom.

122

1617 (7125) Iunie 11.

Adecă eu, jupâneasa Anca și jupâneasa Mariia, fetele lui Țalapie logofătul din Merişani, scris-am zăpisul nostru la mâna acestor megiași, anume Nan și fratele lui, Duia și Stoica și fratele lui, Dragomir și Negre și fiii lui și Ursec și

fratele lui, Stan și Barbul și fratele lui, Lăpădat și Vladu și Dragomir și fratele lui, Radul și Staicul și fiul lui și Dragomir și fratele lui, Negrea și Iova și Bercea cu fiul lui și Stancul și fratele lui și Golea și fratele lui, Stan și Oțat și fratele lui, Manea și Ursea și fratele lui, Lungul și Bucea și fratele lui, Mihai și Bălan și fratele lui, Grozea și Preda și fratele lui, Stanciul și Stanciul și fratele Slăvea și Ilie și fiul lui, Negomir și fratele lui, Dragomir și Creciun și fratele lui, Drăgan și Radul și fratele lui, Stanciul, cum să știe că le-am vândut noi partea noastră care ne-au fost dat tatăl nostru Țalapie logofătul din moșia Strâmba, jumătate și din baltă și din gârle, preste tot hotarul, câtă să va alége jumătate.

Că această moșie ne-au fost dat tatăl nostru zestre, iar cealaltă jumătate o au fost dat tatăl nostru la moartea lui la sfânta mănăstire Govora. Iar când ne-au ajuns vreme de nevoie, noi am vândut acestor oameni ce scrie mai sus, drept 23.000 de aspri, ca să le fie moșie lor și feciorilor lor; că această moșie când o am vândut, am fost întrebat toată rudenii mea și nimine nu s'au apucat.

Iar cine să va scorni, veri cine din rudenii noastră sau din neamul nostru să să scornească cu pără asupra acestor oameni ce sânt scriși mai sus, să fie afurisit și proclat și anathema de 318 părinți dela Nicheia și să lăcuiască într'un loc cu Iuda și cu Ariia întru veki de veac, amin. Și să avem a le face și cărți domnești. Și pentru mare credință ne-am pus și pecetile.

Și am scris eu, Stoichiță log., în luna lui Iunie 11, leat 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 447 f. 206v—207.

Copie rom.; alte copii rom. în ms. 234 f. 203 și ms. 463 f. 34 v.

123

1617 (7125) Iunie 12.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni ai sfinteii mănăstiri dela Râncăciog, anume: Daina: cu frate-său și Neagoe și Stoica cu feciorulu-ș și Marco și Stan cu feciorii-ș și iar Marco cu feciorii-ș de în Crăstienesti, ca să hie în pace și slobod de bir și de găleat și de fân și de oae seacă și de cal și de miare și de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de banii de județu și de cai de olac și de lucrul domnescu și de toate mâncăturile câte sânt preste an în țeara domnii melle, pentru că i-am ertat domnia mea cum au fost ertat și de alți domni denainte vreme.*

Și am văzut domnia mea și cartea Radului voevod, fecior Mihnei voevod, de ertăciune. Așijderé i-am ertat și domnia mea, numai să fie de poslușania mănăstirii dela Râncăciog, să lucreze mănăstirii ce va tribui.

Derept acéia și voi birarilor și voi săténilor și toate slugile domniei mélé», ori carii de ce slujbe veți îm<bla> în j<u>dețul Muș<cel> încă să căutați în pa<ce> să-i lăsați, nici să se tragă <pă casele lor bir pent>ru alții.

Dup<ă> aceasta, cându au fost apoi, călugărițele de în sf<ă>nta mănăstire, iale au avut pă ră înaintea domnii mélé» cu satul Cr<ă>stiianii pentru acești rumăanii ce zic mai sus, ce sântu judeci și slugi mănăstirii; că așa părăia satul Cr<ă>stiianii, ca să se despartă de părinți și de fraț<i>. Iar domnia mea i-am ertat să fie de treabă sf<i>nteii mănăstiri, cum au fost și în zilele altor domni, pentrucă au rămas satul Cr<ă>stiianie de lége den divanul domnii mélé».

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Iunie 12 zile, anul 7125 <1617>.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Râncăcirov, XIII/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

124

1617 (7125) Iunie 12.

† Scris-am eu, <Dragul> de Viișor<a>, aceasta <a mea> ca<r>te svint<ei> piscupii, cum amă vândut u<n> Țigan, anume Slav. Și l-am cumpărat eu episcupul Dionisie pre aspri gata 1400. Dici, episcupia mea l-am dăruit svintei episcupi<i>, ca să fie de pomén<ă> și mie și alți préstaviț<i> ai episcupiei méle.

Dici și eu, vânzătorul Dragu, încă am vândut de bun<ă> voe.

Aceasta am scris <e>u, Dragul, în Viișor<a>, amin.

Scris luna Iunie 12 zile, 7125 <1617>.

Acad. R. P. R., XC/24.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

125

1617 (7125) Iunie 13.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dănilă din Priboieni județul Muscel și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de vecinie și el și fiii lui, de către sfânta mănăstire ce se cheamă Cotmeana și de către egumenul Chiriac și de către toți călugării dela sfânta mănăstire, câți vor viețui în acest sfânt lăcaș.

Pentrucă acest om Dănilă mai sus scris, el a fost vecin al mănăstirii Cotmeana, de moștenire din Mogoșești. Apoi pe urmă, sfânta mănăstire de multe

răutăți ce s'au întâmplat țării domniei mele, ea a sărăcit de averi și de vite și de marfă; deci a venit egumenul Chiriac înaintea preacinstiului și preasfințitului arhimitropolit chir vlădica Luca, cu voia întregului sobor al sfintei mănăstiri și cu voia călugărilor, de au făcut întocmire cu Dănilă, să se răscumpere din vecinie și să dea vite la sfânta mănăstire ce se cheamă Cotmeana, ca să fie săvârșiților ctitori pomană, iar dumnezeștilor călugări de hrană. Apoi, întru aceasta, Dănilă a dat și a dăruit sfintei mănăstiri, mai sus spusă, pentru vecinie, două vaci cu lapte cu viței și 1000 de bani, de s'au răscumpărat de vecinie dela sfânta mănăstire mai sus scrisă, ca să fie cnez pe moșia lui părintească din Priboieni, pentru că s'a întocmit cu sfânta mănăstire și cu tot soborul și cu toți oamenii dela sfânta mănăstire, de a dăruit Dănilă sfintei mănăstiri aceste două vaci cu viței alături și înaintea părintelui nostru chir vlădică Luca și a egumenului Chiriac dela sfânta mănăstire; și s'au împăcat ei, ca să fie Dănilă și el și fiii săi în pace de vecinie de către sfânta mănăstire, în veci.

Și am văzut domnia mea și cartea părintelui vlădica Luca, de întocmire, cu mare afurisenie: cel care va întoarce sau va vecini pe Dănilă sau va strica această întocmire a lor, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți care sunt la Nicheia.

Și s'au întâmplat de au fost și martori oameni buni, anume: din Boțești, Radul armașul și din Negrești, Vladul și din Priboieni, Vișan și Vladul și Stoica.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dănilă ca să fie în pace de vecinie, cum este mai sus scris.

Și iar să-i fie lui Dănilă și fratelui său Toma un pogon de vie în dealul Golgotei, pentru că l-au cumpărat Dănilă și Toma dela Pătru dorobanțul, cumnatul lui Codricel, pentru 500 aspri. Și iar a cumpărat Dănilă 1 pogon de vie dela Negoe Policie, în dealul lui Voimănea, la scoruș, pentru 170 aspri, în zilele lui Radu voevod. Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Dănilă, ca să-i fie ocină de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie mare comis și Mârzea mare paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 13 zile, dela Adam până acum în cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., CVIII/46.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1617 (7125) Iunie 13.

Aici megiașii lui Prida și a mănăstirei de Glăvăciog, anume: Stanciul din Nucet și Măteiu din Comanca și Pătru din Berindéiu și Badiul din Gostav<ăț>, să căutaț<i> de să adevăraț<i> pântru nișt<e> rumăni de Slăvéni: al mănăstirei sintu, au al Pridei? Cum veț<i> afla voi cu ali voastre sufilete, așa să-i tocmiț<i>.

Zuoa, <peste o> săptămână.

Scris Iunie 13 zile, anul 7125 <1617>.

Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIX/13.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

127

1617 (7125) Iunie 15, Târgoviște.

† Lui Dumnezeu celui în troiță proslăvit, celui preabun și a toate văzătoriu mărire și laudă, carele cu negrăită milosărdia sa și cu preasfântul duh și cu cuvântul său toate dintru neființă întru ființă preaslăvit le-au adus și le-au întărit și nu au lăsat neamul omenescu cel pierdut pentru călcarea poruncii, <care au fost de demult în raiu a strămoșilor noștri> ci plecând ceriurile s'au pogorât în multe chipuri, dăruindu-ne noao calea pocăinții și mântuirii, din toate neamurile ș'au ales fii și moșnéni împărăției sale, carii prin fapte bune bine au plăcut lui Dumnezeu. Căle ce oichiul n'au văzut și uréchea n'au auzit și la inima omului nu s'au suit, care au gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pre el.

Și eu binecredinciosul și *binecinstitorul* și singur stăpânitoriu, Io Alexandru voevod, feciorul răposatului Io Iliș voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind toată Țara Rumânească, încă și plaiurile laturilor Almașului și Făgărașului povățuitoriu. Bine am voit domnia mea cu bunăvoință și cu curată și luminată inima domniei mele ca să proslăvesc pre Dumnezeu cel ce m'au proslăvit și cu mărire m'au înălțat pre scaunul răposatului părintelui domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest cu totul cinstit și bine închipuit și mai înainte cinstit, carele iaste preste toate cinstile darurilor cestor de acum, acest hrisov al domniei mele, sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce să numește dela Izvorani, <unde iaste hramul sfântului ierarh și de minuni făcătoriu Nicolae al Mira Lichiei>, caré iaste zidită și întemeiată din temelie de cinstitul și preasfînțitul părintele arhiemitropolit chir Luca vlădica, ca să fie sfintei mănăstiri moșie la Ciocănești, însă partea Rădului Berilă toată, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și du preste tot hotarul, pentrucă au

fost cumpărat aciașă moșie ce mai sus am zis cinstitul părinte vlădica Luca mitropolitul, dela Radul lui Bérilă, drept 600 aspri gata.

Și iarăși au fost cumpărat părintele vlădica Luca moșie dela Cărstiian, partea lui toată, du pretutindéné, drept 300 aspri gata; și partea Dușei toată, dela Izvorani, drept 250 ¹⁾ aspri gata.

Și iar să fie sfintei mănăstiri la Prediléni ²⁾ partea Oancei toată, du pretutindéné, pentrucă au cumpărat părintele vlădica Luca aciașă moșie ce am zis mai sus dela Oancea, drept 300 aspri gata.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Izvorani, partea lui Moș toată, du pretutindéné, din dealul cu viile și cu pometul, pentrucă o au fost cumpărat părintele vlădica Luca dela Manasiia călugăr, drept 200 aspri gata ³⁾.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Izvorani, partea Radului toată, cu pometul și cu plopii împrejur, du pretutindéné... ⁴⁾.

Iarăși au cumpărat părintele vlădica Luca dela Manasiia călugăr, drept 380 aspri gata și partea dela Ion ⁵⁾, care o au fost cumpărat Manasiia călugăr, pometul 700 din moșia Izvoranilor. Iarăș au cumpărat părintele vlădica dela Manasiia călugăr, drept 150 aspri gata. Și iarăși dela Manasiia călugărul au cumpărat 3 pogoane de vie și cu pomet și cu grădini din partea lui Ion și a lui Dobrin, drept 550 aspri gata.

Pentrucă aceste cumpărători care mai sus am zis toate le-au cumpărat părintele vlădica Luca mitropolitul dela acești oameni care mai sus am zis. Apoi pă urmă, sfîntenii lui însuși au dat și au adaos acéste moșii la sfânta mănăstire a sfînteniei lui, ca să-i fie sfînteniei lui întru vecinică pomenire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri un vad de moară în gârla domnească, însă la capul gârlii din jos, unde au făcut Déli Iane, care să chiiamă dela <Crușcu> pentrucă acel vad de moară el au fost domnesc. Apoi însuș Necula voevod l-au dat și l-au adaos la sfânta mănăstire, să fie pentru sufletul lui și al părinților lui. Și am văzut însumi domnia mea și cartea Neculii voevod de miluire.

Iar după acéia, iarăș au dat Jipa dela Buzău alt vad de moară din josul morii lui, la capul crivinei, să fie pentru sufletul lui la sfânta proscomidie. Și iar să fie sfîntei mănăstiri moșie la Suseni, partea părintelui vlădicăi Nichifor, *anume* ⁶⁾ Vasilie, pentrucă au cumpărat părintele vlădica Nichifor aciașă moșie și cu 5 pogoane

¹⁾ în copia B. « 200 aspri ».

²⁾ *ibidem* « Predeni ».

³⁾ *ibidem* « în aspri 350 ».

⁴⁾ loc alb în text.

⁵⁾ în copia B. „ Ioanichie ».

⁶⁾ *ibidem* « ce l-au fost chemat mai înainte Vasilie ».

de vie și cu loc de stupină și cu casă dela Țogoe ¹⁾ oroșanul, drept 7050 aspri gata, însă din partea lui Epure cât au fost.

Și iarăș au cumpărat părintele vlădica Nichifor 3 pogoane de vie din partea Săsenilor, cu 3 stânjeni de moșie, din cap până în cap, dela Radul și dela frate-său Oancea, drept 3030 ²⁾ aspri gata.

Iar după acéia, însuși părintele vlădica Nichifor au dat și au adaos aciașă moșie și vie la sfânta mănăstire să fie pentru sufletul lui și s'au scris la sfânta proscomidie.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri moșie la Predileni partea Stanei, fata lui Stoican, toată, du pretutindené, pentrucă au fost cumpăratu părintele vlădica Luca dela Stana, drept 700 aspri gata.

Și iarăși sfintei mănăstiri la Dedulești jumătate de scocul morii, toată partea lui Balotă din Buzău, din matca Buzăului până în Bahna, pentrucă au cumpărat popa Neagoe dela Calotă, drept 1300 ³⁾ aspri gata.

Deci după aceia, iarăș au cumpărat popa Neagoe dela Micleuș jumătate de vad de moară în Dedulești, drept 7300 aspri gata, însă dela fratele lui Micleuș.

Și după acéia, iarăș au cumpărat popa Neagoe un loc de vie drept un pogon și jumătate în dealul. . . ⁴⁾ dela Dragomir, feciorul Neagului, drept 2060 aspri gata.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri moșia care o au cumpărat Oprina din Blăgari ⁵⁾ dela Dragotă și dela frate-său, toată, drept un cal bun înșălat și înfrănat, însă de demult. Apoi după acéia, însuș popa Neagoe a dat acésté toate, căre mai sus am zis, la sfânta mănăstire pentru sufletul lui.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Izvorani, însă la Fântăna Ciutei, unde dă în Brăgari și în Borul și pă Borul în sus în vârful și în jos până la Fântăna Teiului, pentrucă această moșie o au fost cumpărat părintele vlădica Luca dela Cuțea răzoare 4, drept 400 aspri și dela Stănimir răzoare 4, drept 400 aspri și dela Fătul 2, drept 200 aspri și dela Biril 4, drept 400 aspri și dela Crăciun 4, drept 400 aspri și dela Stana 3, drept 300 aspri și dela Fătul răzoare 2, drept 200 aspri și dela Neagul 2, drept 200 aspri și dela Neagul 1, drept 100 aspri și dela Nan partea lui toată, drept un cal și dela Brănză partea lui toată, drept 400 aspri și partea Neagului toată, drept 500 <aspri> și partea lui Mihăilă toată, drept 200 aspri și partea lui Ion toată, drept 200 <aspri> și partea lui Voico toată, drept 1000 aspri și dela Ion 1 pogon și jumătate, drept 150 aspri și dela Vladul partea lui toată, drept 200 aspri și dela Drăgoiu partea lui toată, drept 300 aspri și dela popa Neacșul din Ciocănești 1 jumătate pogon la Izvorani, drept 150 aspri-

¹⁾ în copia B «Tocoi».

²⁾ ibidem „3040“.

³⁾ ibidem „300“.

⁴⁾ loc alb în text.

⁵⁾ în copia B „Oprina Obligarului“.

Și după aceea, tot satul Lunceni au închinat sfântei mănăstiri un vad de moară care iaste în apa Nișcovului și s'au scris toți la sfânta proscomidie.

Și iarăși au închinat Coman din Bărbunești toată partea lui de moșie dela Izvorani sfintei mănăstiri ce s'au scris la sfântul pomelnic.

Și după aceea, iarăși au cumpărat părintele vlădica Nichifor 10 răzoară, drept 60 galbeni, dela Drăgușin. Apoi iarăși le-au adaos sfintei mănăstiri ce am zis mai sus.

Și iarăși au închinat Serafim toată parte lui de moșie dela Izvorani sfintei mănăstiri ce mai sus am zis.

Și iarăși au dat și au adaos Ioanichie partea lui toată și Oprea partea lui toată și Neagul 2 pogoane de vie și Ion 1 pogon. Și Stan au închinat partea lui de moșie toată, du pretutindené. Și s'au scris toți la sfântul pomelnic.

Și iar să fie sfintei mănăstiri la Ciocănești partea Stanciului și a frate-său Stan toată și partea lui Stănimir toată, du pretutindené, pentru că au fost cumpărat aciastă moșie părintele vlădica Luca, fiind atuncea episcop la Buzău dela Stanciul și dela frate-său Stan și Stanimir, drept 1500 aspri gata.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri moșie la Ciocănești, partea Magdalinei monahiei, nepoata Stancului, toată, drept 500 aspri gata, pentru că au cumpărat părintele vlădica această moșie toată, cum iaste mai sus zis.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Cotești, toată partea lui Talpă, pentru că însăși Talpă au dat aciastă moșie partea lui și s'au scris la sfântul pomelnic.

Și iarăși au cumpărat părintele vlădica Luca moșie la Izvorani partea lui Ciutinilă ¹⁾, nepotul Neagului, toată, drept 500 aspri. Apoi, iarăși o au dat la sfânta mănăstire.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri moșie în sat la Ungurei, din partea Udrii, jumătate, du pretutindené, pentru că însuș au dat <Maniul> aciastă moșie ce mai sus am zis din partea socră-său Udrei sfintei mănăstiri, să-i fie lui vecinică pomenire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie în dealul Săsenilor însă 7 pogoane și jumătate de vie și cu 2 stânjeni de moșie du preste tot hotarul, pentru că aciastă moșie care mai sus am zis o au cumpărat părintele vlădica Luca dela feciorul Tatălui Zagarcei ²⁾, drept 1700 aspri gata.

Și iar să fie sfintei mănăstiri un vad de moară preste moșia Dediuleștilor în apa Buzăului, partea lui Neagoe Răspop doao scocuri, drept doao roate de moară oricât va fi, ce i-au fost lui de baștină. Apoi Neagoe Răspopul, el însuș au dat sfintei mănăstiri a lui parte care mai sus am zis și s'au scris toți la sfântul pomelnic.

¹⁾ In copia B: « Ciutin ».

²⁾ ibidem: « dela feciorii Tatului ».

Și iar să fie sfintei mănăstiri un vad de moară în apa Buzăului, însă pă locul orașului Buzău, în gârla care sânt și morile lui jupan Dumitru dvornic; pentru că acest vad de moară, el au fost domnesc; apoi însuși Necula voevod au dat și au adaos acel vad la sfânta mănăstire, pentru sufletul lui și al părinților lui.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Sărata, partea jupăneșei Mariei, fata lui Staico postelnic dela Bucov, toată, du pretutindené și cu toți rumăni și cu tot venitul du preste tot hotarul și cu viile, pentru că această moșie și vie și rumăni ei au fost de baștină ai jupăneșii Mariei dela părinții ei. Apoi după acéia, jupăneasa Mariia, ia singură de a sǎ bună voe au dat și au miluit pă sfânta mănăstire cu această moșie și rumăni și cu viia, încă și un sălaș de Țigani, pre anume Radul Boul și cu Țiganca lui, anume...¹⁾ și cu doi copii, anume...¹⁾, pentru sufletul ei și s'au scris la sfântul poménic și ia și părinții ei. Și au pus și mărturie, Necula sluger și Dumitrașco spătar. Pentru că au fost căzut jupăneasa Mariia în mare nevoe de cătră bărbatul ei Lupul *fost mare* paharnic, căci că s'au **fost** apucat de umbra în réle curvăsării, încât au stăut să-i tae capul ei. Ci pe urmă jupan Lupul paharnic, el i-au ertat capul ei și i-au luat toate moșiile ei și satele și Țigani dinnaintea a tot divanul Radului voevod.

Deci după acéia, părintele vlădica Luca, sfintenii lui încă nu s'au lăsat așa pă acca miluire care au fost miluit jupăneasa Mariia, ci au cumpărat părintele vlădica acci Țigani dela jupan Lupul paharnic, drept 7500 apri gata, pentru căci au fost căzut toate moșiile jupăneșii Mariei la mâna lui.

Și iar să fie sfintei mănăstiri 8 pogoane de vie care sântu în dealul Buzăului la Săseni, în gura Nișcovului, care vii au fost ale Manului Techengiul de baștină; pentru că s'au întâmplat Manului moarte și nu au rămas niciun fecior din trupul lui, ci au rămas aciașă vie pă seamă domnească. Apoi, întru acéia, domnia lui ...¹⁾ voevod însuș s'au milostivit de au dat și au adăos aciașă vie la sfânta mănăstire ce am zis mai sus, ca să-i fie domniei lui vecinică pomenire și pentru sufletul Manului.

Și iar să fie sfântei mănăstiri ce s'au zis mai sus moșii la Mlăjăt, toată partea popei Radului și cu loc de casă și cu grădina și cu pometul dinprejurul casii, pentru că aciașă moșie ce am zis mai sus o au fost zălogit popa Radul la Grama Grecul, drept 8600 aspri gata. Apoi Grama Grecul, el în multă vréme au ținut aciașă moșie și popa Radul tot n'au putut să răscumpere aciașă moșie, partea lui. Iar când au fost la moartea Gramei Grecul, el însuși au lăsat această moșie toată la sfânta mănăstire, să fie pentru sufletul lui. Și s'au scris la sfânta proscomidie.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Lipiia, partea jupăneșii Voicăi a lui Micleuș postelnic, toată, din sus jumătate și din jos și din dealul cu viile și din

¹⁾ loc alb în text.

pădure, însă din lacul cu cărlegile până în Chelmăzău, pentru că aciastă moșie și vie le-au fost cumpărat Dămiian călugărul dela jupâneasa Voica, drept 4600 aspri gata. Apoi, la moartea lui, el însuși le-au lăsat sfintei mănăstiri toate bucațele lui și ale feciorilor lui și moșie și vie să fie pentru sufletul lui și i-au îngropat trupul lui în sfânta mănăstire și s'au scris la sfânta proscomodie.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Predeleni, însă partea lui Mușat, feciorul lui Gavriil, din partea Florii a 4 parte și din partea moșă-său Răchil iarăș a 4 parte du preste tot hotarul. Și hotarale să să știe până în lacul cu peștele și din cap până în cap, partea lor toată. Pentru că au cumpărat părintele vlădica Luca mitropolitul aciastă moșie care mai sus am zis dela megiașii ce s'au zis mai sus, drept 1600 aspri gata. Și au fost acolo aldămășari și mărturii, pre anume: Radul Bulac dela Bărbuncești și Lupul Drușcăi dela Varul și Stoian și Lupul dela Lunciani și Cărstian și Dumitru dela Bărbuncești, încă și alți oameni carii nu sânt scriși aicea.

Pentru că acele moșii și vii și rumăni și Țigani și mori sânt câștigate de demult din zilele altor bătrâni domni de părintele vlădica Luca mitropolitul...¹⁾, sfântei mănăstiri care au zidit și au rădicat sfânta mănăstire din temelie. Aceste toate le-au dat și le-au adaos sfintei mănăstiri sfințeniei lui pentru sufletul sfințeniei lui și al părinților lui, să le fie tuturor vecinică pomenire. Încă și mulți boiari și megiași au dat și au adaos moșii și vii și mori sfintei mănăstiri pentru sufletele lor. Și s'au scris toți la sfânta proscomodie.

Și am văzut însumi domniia mea toate acéle cărți du preste toate moșiile sfintei mănăstiri de miluire la mâna călugărilor dela sfânta mănăstire. Și domniia mea așijderé am înoit și am întărit însumi toate acéle cărți și cu acest hrisov al domniei méle. Și am dat domniia mea sfântei mănăstiri care mai sus am zis ca să-i fie toate aceste moșii ce am zis mai sus, de baștină și ohabnice, iar ctiitorilor ce s'au zis mai sus să le fie întru vecinică pomenire.

Încă și blestem am pus domniia mea: pre carele va alége domnul dumnezeu a fi domn Țării Rumânești sau din fii<i> domniei mele sau dintr'alt neam sau oricare din pravoslavnicii domni, de va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei méle, pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească întru domniia lui...¹⁾; iar de nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei méle ci-i va...¹⁾ și-l va strica, pre acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească întru domniia lui și să-i uciğă aici trupul lui, iar în veacul viitoriu sufletul lui...¹⁾ și să aibă parte cu Iuda și cu alți...¹⁾ și cu Ariia la un loc, care iaste și va fi în véci, amin.

Încă și mărturii am pus domniia mea pe: jupan...¹⁾ și jupan Cărste mare dvornic și jupan Ianache mare logofăt și jupan...¹⁾ mare vistier și jupan Păruș

¹⁾ loc alb în text.

mare spătar și Gorgan mare stolnic și Grigore mare comis și Mărzea mare peharnic și jupan Iane mare postelnic. Și ispravnic însuși au zis domnia sa.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviștei, luna Iunie 15 zile, văleat 7125 și dela întruparea domnului dumnezeu și mântuitoriului nostru Iisus Hristos, leat 1617.

Acest izvod s'au tălmăcit după uricul sărbesc de Costandin dascăl slovenesc la școala slovenească la scvia>tai Gheorghie cel vechiu în București. Iar unde au fost hrisovul ștersu am lăsat loc și în izvod.

† Eu, *Constandin dascăl slovenesc, am scris, 1791 Ianuarie 14 zile.*

Arh. St. Buc., M-rea Mihai-Vodă, I bis/1—2.

Trad. rom.

Cu o copie rom. din 1836; altă copie rom. ibid., V/4, după care s'au dat variantele și s'au făcut completările.

128

1617 (7125) Iunie 16, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele...¹⁾ și cu fiii, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Sibiciu, din partea...¹⁾, fiul popei Vladul, jumătate și din sat și din câmp și din pădure și din munte și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă au cumpărat-o...¹⁾ dela Neagul, care s'a zis mai sus, pentru 3.400 aspri gata și încă a dat la o deșugubină 600 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul 1 răzor de funie, ocină în...¹⁾ dela unchiul <său Pană>...¹⁾ Stanciul, pentru 220 aspri.

Și iar a cumpărat Stanciul dela Stoian din Sibiciul de Jos un răzor de loc, care se cheamă în Piscul Călugăriței, dela izvor până iar la izvor, pentru 170 aspri gata.

Și iar a cumpărat Stanciul un ogor dela Lupul Ciochinoaic cu un bou. Și iar a cumpărat Stanciul un loc, care se cheamă la Podul Morii, dela Diagomir Bângala cu 1 bou. Și a cheltuit cu aldămașarii 100 aspri; însă aldămașarii, anume: Mărtea și Stanciul și Dragomir și Dobrotă și Crăciun și Stoica și Ion și Stanciul și popa Oprea din Sibiciu.

Și au vândut acești numiți oameni mai sus spuși aceste ocine, care s'au scris mai sus, de a lor bună voie și cu știrea tuturor fraților și tuturor megiașilor și din jos și din sus și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

¹⁾ loc ras și rupt în orig.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stanciul, ca să-i fie cele mai sus spuse de ohabă, lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stirienoh mare vistier și jupan Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Gligorie mare comis și Mârzea paharnic și jupan Ianache mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, însă, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun în Târgoviște, în luna Iunie 16 zile și ani curgători dela Adam până acum, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

Acad. R. P. R., CVIII/14.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Copie rom. la Arh. St. Buc., Copii particulare sub dată, după care s'au făcut unele completări.

129

1617 (7125) Iunie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Panaghia, unde este hramul cinstitei uspenii a născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen și tuturor călugărilor, cari trăesc în lăcașul acesta, ca să fie sfintei mănăstiri satul Ghizdaveții, însă cât se va alege partea lui Șerban și a lui Ion și a lui Nedelco, toată partea lor, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricât va fi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat această mai sus spusă ocină Udrea banul dela Șerban și dela Ion și dela Nedelco, pentru 17.000 aspri turcești, fără birurile ce le-au scos în zilele răposatului Mihail voevod. După aceea, Udrea banul el a dat și a închinat această mai sus spusă ocină sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse ocina Podenilor și Câmpenilor de moștenire dela Borțul, cât se va alege, ocina numită a Câmpenilor și dedina lui Stoica, fiul lui Dobre și ocina lui de moștenire din Potcoveni, toată, cât se va alege și dedina Drăgaicăi din Potcoveni, partea ei toată, cât se va alege, fiindcă a dat-o Drăgaica și a lăsat-o sfintei mănăstiri. Și s'a scris în sfântul pomelnic.

Și iar a dat Udrea banul ocina lui Cuciul sfintei mănăstiri, căci a cumpărat-o Udrea banul dela Cuciul, partea lui dela Borțul, toată.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse, ocină la Luciani însă partea lui Bogdan, toată, din câmp și din pădure și din vadurile de moară și din vatra satului, de pretutindeni, cât se va alege de peste tot hotarul, fiindcă a cumpărat-o Udrea banul dela Bogdan, pentru 2550 aspri turcești și o iapă cu mânz și a dat-o sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Berciugovul, însă toată partea lui Udrea banul, de peste tot hotarul.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Beldoreștii cu tot hotarul și Cârșticea, iar cu tot hotarul și satul Lupșanul cu tot hotarul și Culcații, partea lui Udrea banul toată și satul Racovița cu tot hotarul, din hotar până în hotar și Măti-leștii toți și Fundenii toți și Căinenii toți și Brețculeștii toți și Fălfoeștii toți și...¹⁾.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse ocină la Săcuiani, toată partea lui Udrea banul.

Iar să fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri toți Ațigani lui Udrea banul, câți se vor găsi, fiindcă aceste mai sus spuse sate și ocine și Ațigani au fost ale lui Udrea banul de moștenire și de cumpărătură.

Deci, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar Udrea banul a lăsat toate părțile lui de ocină și Ațigani sfintei mănăstiri, cum s'a spus mai sus, încă dinainte vreme, de când a fost viu și cu suflet, fiindcă fii din trupul său nu a avut.

Și când a pierit Udrea banul de sabie, în zilele lui Simion voevod, iar Udrea banul a strigat atunci cu glas tare că aceste mai sus spuse sate și dedine să fie toate ale sfintei mănăstiri și să nu aibă amestec nimeni dintre rudele lui. Și s'a îngropat trupul lui la sfânta mănăstire.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Udrea banul, făcută cu mare blestem, că el a lăsat cu limba lui toată averea sfintei mănăstiri, pentru sufletul lui. Și cine ar încerca din rudele lui să strice mila și pomana lui și să ia aceste dedine dela sfânta mănăstire, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți, cari sunt în Nicheia.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să fie aceste sate și dedine mai sus spuse de întărire, iar <dumnezeieștilor> călugări de hrană și lui Udrea banul de veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și blestem am pus: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn în Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumne-

¹⁾ loc rupt în orig.

zeu să-l cinstească și să-l miluiscă și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va batjocori, acela să fie blestemat și afurisit de 318 părinți, cari sunt în cetatea Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu ceilalți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu Iisus Hristos mântuitorul nostru și au spus: « **ia-l, ia-l, răstignește-l** » și sângele lui **asupra lor și a copiilor lor**, ceiace este și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stiriano vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Iano mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 17 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

<Pe marginea stângă de jos a actului se află următoarea însemnare 10m. cu roșu din sec XVII.>: Aceste 3...¹⁾ făcut schimbu cu Șarbie...¹⁾ dat la mâna dumnealui Șarbie...¹⁾. Și iar s'au mai făcut schimbu, afară di cele trei ocine care scrie delături, anume: Ghizdaveții și Podenii și Cămpenii, mai avându mânăstirea pe lângă aceste și alte ocine anume: Potocvenii și Borțul ce au schimbat și aceste dând Șerbie alte moșii lângă mânăstire...¹⁾ și pentru acele...¹⁾ pe delături.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, X/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

130

1617 (7125) Iunie 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei sfinte, dumnezecești mânăstiri care este din jos de orașul domniei mele Buzău, unde este hramul Blagoveștenia preasfintei, cinstitei și prea binecuvântatei stăpânei noastre și de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, care este metoh sfintei mânăstiri numită Dușco, hramul preobrajenia domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos și părintelui egumen Samoil și tuturor călugărilor câți viețuiesc în acest sfânt lăcaș, ca să fie sfintei mânăstiri un vad de moară din apa Buzăului, care este mai sus de moara sfintei episcopii. Pentru că cu acel vad de moară mai sus

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

scris a miluit răposatul bătrânul Pătrașco voevod pe cinstitul boier al domniei lui, Badea fost mare clucer pentru multa slujbă dreaptă și credincioasă pe care a slujit-o domniei lui cu vărsare de sânge.

Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, domnia lui a dat și a miluit pe sfânta mănăstire mai sus scrisă pentru voia lui Andronie vistier cu jumătate de vad de moară. Iar apoi, Udriște pitarul, el a arătat înaintea lui Mihail voevod cartea răposatului, bătrânului Pătrașco voevod de milă, cum a miluit pe tatăl său Badea clucer. Intru aceia, răposatul Mihail voevod, dacă a văzut cartea bătrânului Pătrașco voevod de milă, făcută cu mare blestem, domnia lui n'a voit să intre în păcat și în blestem, ci iar a lăsat cum a fost miluit de răposatul Pătrașco voevod.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul boier al domniei mele jupan Papa vistier și jupanița lui Elina, fiica lui Udriște pitarul, nepoata lui Badea clucer, ei au vândut jumătate de vad de moară sfintei mănăstiri mai sus scrise, **pentru** 40 galbeni, iar cu cealaltă jumătate de vad, ei au miluit sfânta mănăstire pentru sufletul lor și pentru sufletul părinților lor, ca să le fie veșnică pomenire; s'au scris numele lor la sfântul jertfelnic, anume: Badea clucer și Pătrașco și Elisafra monahia și Udriște pitarul și Voica și Papa vistier și jupanița lui Elina și frații ei Staico și Badea și toate rudele lor, ca să se pomenească numele lor în toată vremea la sfânta dumnezeiască liturghie.

<Și> au dat și au miluit acești boieri mai sus spuși cu acest vad de moară, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și boierilor și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, dela curtea domniei mele și dinaintea domniei mele.

Pentru accasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus spuse, ca să-i fie de întărire, iar dumnezeiților călugări de hrană, iar acestor boieri pomană și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l miluiască și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele ci va călca și va strica această carte a domniei mele, acela să fie blestemat și anathema și afurisit de 318 părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stiriano vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 18 zile și dela Adam până acum cursul anilor 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XXXVII/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

131

1617 (7125) Iunie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ilie postelnic și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Săcuiani, însă din partea lui Buiac, jumătate din... ¹⁾ 16 ogoare, oricât se va alege, să se știe, din partea lui toată, jumătate și în câmpul de sus și în câmpul de jos, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Ilie postelnic acestea mai sus spuse dela Buiac din Săcuiani, pentru 1600 aspri toți gata, încă în zilele lui Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod. Și sunt de atunci până acum... ¹⁾ ani.

Și a vândut Buiac lui Ilie postelnic această ocină mai sus spusă, el de a lui bună voie, fără nicio silă dela nimeni și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și cu voia fraților lui de ocină din sat și dinaintea domniei mele. Și s'a întâmplat că au fost la întocmirea lor mulți oameni buni, megiași, martori și aldămășari din Săcuiani, anume: Neagoe Budescul și Stancul postelnic și Stepan logofăt și Barbul și Ion și Radul și Stanciul și mulți oameni buni cari nu sunt scriși aci. Și a venit și Buiac vânzătorul de față, dinaintea domniei mele, de a mărturisit el singur că a vândut din partea lui jumătate, cum s'a spus mai sus.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Ilie postelnic, ca să-i fie ocină și dedină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stiriano vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea paharnic și jupan Iani mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în luna Iunie 20 zile, în cetatea de scaun numită Târgoviște și dela Adam până acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7125, iar dela nașterea lui Hristos 1617.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/26.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1860.

132

1617 (7125) Iulie 15.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.

Iată dar eu, jupanița Dochia vistiереasa, am scris această carte a mea sfintei dumnezești mănăstiri ce se chiamă Strâmba, unde este hramul pogorârea sfântului duh, ca să-i fie satele, anume: din Isvor a treia parte și din Smiliști partea mea toată și din Crăguești partea mea toată și din Marlani partea mea toată și din Lipca partea mea toată, însă din câmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii, oricât se va alege, pentru că aceste mai sus spuse părți de ocine au fost părțile mele vechi și drepte ocine și de moștenire și de cumpărături dela părintele meu Păstrăvan.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus zisă, satul Fărcăștii tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, pentru că l-am cumpărat eu dela... ¹⁾.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus zisă din sat din Copăcianii jumătate și satul Șerbestii toți și Groșii toți și Strâmba toată și Stejariul tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii.

Pentru că aceste mai sus spuse sate au fost ale mele vechi și drepte ocine de moștenire dela mama mea jupanița Marina. Deci, am dat și am miluit pe sfânta mănăstire mai sus spusă pentru sufletul meu și pentru sufletul părinților mei, ca să le fie călugărilor cari viețuiesc în sfânta mănăstire de hrană și de întărire, iar mie și părinților mei veșnică pomenire.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri mai sus zisă Țiganii mei toți, oricâți vor fi, pentru că așa am întocmit și am așezat eu cu limba mea.

Iar cine va încerca să calce sau să strice această așezare a mea, din rudele mele sau oricine ar fi, acela să fie blestemat de 318 sfinți părinți dela Nicheia.

Și încă și martori punem: jupan Nica mare logofăt și jupanița lui Păuna și Theodosie logofăt și fratele său Pârvul și Tudor și fiul său Vladul spătar; și din slugile mele: Stanciul vătaf și Buta vătaf și Mihail vătaf și Stan și Zlatea logofeți; și Stepan logofăt și Șteful postelnic și Buzincă comis.

Așa să se știe.

Și eu, Stoica Tăracian logofăt, am scris, luna Iulie 15 zile, în anul 7125 <1617>.

¹⁾ loc alb în orig.

«Cu următoarea însemnare în românește»: «Dania vistieriei Dochii la mănăstirea Strâmba, pân<ă> a nu le vinde, iar la urmă, însuși singură, dă mare urgiie, în zilele Radului vodă și în zilele lui Alexandru vodă Iliși, le-au vândut toate satele cu moșii, Țigani și pă mănăstirea Strâmba au vândut Alexandru Iliș voevod; și la urmă s'au răscumpărat dă Miloș logofăt și dă Stamati paharnic, moșii boerilor «Răioșani» și le stăpânesc toate, precum scrie hrisov Kostandin voevod Basarabă».

Acad. R. P. R., XCV/56.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, C/17.

133

1617 (7125) Iulie 16, Buzău.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele lui Oancea și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi
va da, ca să-i fie lui ocină în Căpățânești județul Buzăului, însă partea lui Stan
al lui Tatul jumătate, din câmp și din apă și din vie și din vadul de moară și
din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pen-
trucă a cumpărat Oancea această mai sus spusă ocină dela Stanca, fica lui Stan
al lui Tatul, pentru 2.400 aspri gata. Și a vândut ea de bună voia ei. Și au
fost martori: din Căpățânești, Neagul și Ion al lui Neică din Blăjeni și Stan și
Dălg și Goga și din Orbi, Bodea.

Și iar a cumpărat Oancea ocină în Căpățânești, însă partea lui Stan toată,
din câmp și din apă și din vie și din vadul de moară și din vatra satului, de peste
tot hotarul cât se va alege, pentrucă a cumpărat Oancea această ocină dela
Preda al lui Radul Neniul, pentru 800 aspri gata.

Și iar a cumpărat Oancea partea lui Sorca toată, din câmp și din apă și din
vie și din vadul de moară, de peste tot hotarul, dela Mircea, fiul lui Sorca,
pentru 800 aspri gata. Și a vândut de bună voia lui. Și au fost aldămașari: din
Căpățânești, Stan și Neagul și din Brăești, popa Manea și Lupea din Fârtopești.

Și iar să-i fie lui Oancea ocină în Căpățânești, însă partea lui Negolea și a
lui Stan și a lui Sorca, însă trei ogoare, care au fost puse zălog, în zilele lui Mihail
voevod, la niște megiași din sat. Iar pe urmă, când a fost în zilele lui Simion
voevod, Oancea le-a răscumpărat dela acei megiași pentru 600 aspri, cu
știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea
domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Oancea, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian vistier și Păruș spătar și jupan Gorgan mare stolnic și Gligorie stolnic¹⁾ și Mârzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris în tabără, în orașul Buzău, luna Iulie 16 zile și dela Adam, în anul 7125 <1617>.

Am scris Lepădat.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevoda (m. p.)

Acad. R. P. R., L/16.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

134

1617 (7125) Iulie 25, Tabăra de oaste de pe apa Putnei.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele jupan Constandin Celebiul, ginerele jupanului Scărlet Grama și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Obidiții din județul Ialomița, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot hotarul și cu tot venitul, din câmp și din apă și din uscat și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, cât se va alege, din hotar și până iar în hotar, după vechile hotare și semne ce le-au ținut sătenii dinainte vreme.

Pentru că acest sat mai sus zis Obidiții, el a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voevod cu asprii din vistieria domniei lui. Și de atunci până acum, a tot fost sat domnesc, pe seama domniei.

Și după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, în vremea când am mers domnia mea cu oaste la Schinder Pașa în țara Moldovei, când am fost domnia mea pe apa Putnei cu tabăra, iar domnia mea am vândut tot satul Obidiții mai sus scris cinstului boier al domniei mele, lui jupan Constandin Celebiul, pentru 360 galbeni, pentru nevoia domniei mele și pentru greutatea țării și pentru multe cheltueli ce s'au întâmplat domniei mele cu oastea. Și am vândut domnia mea satul Obidiții cum s'a spus mai sus, cu voia domniei mele și cu știrea tuturor dregătorilor

¹⁾ în loc de «comis».

domniei mele, ca să-i fie de moștenire și nicio piedică să nu aibă, pentru că s'au dat acești mai sus spuși aspri tot pentru treburile domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstului boier al domniei mele lui jupan Constandin Celebiul, ginerele lui jupan Scărlet Grama, ca să-i fie tot satul Obidiții mai sus scris, cu toți vecinii și cu tot hotarul și cu morile și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l miluiască și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va batjocori și va strica această carte a domniei mele, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți ce sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, cari au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos și au spus: «ia-l, ia-l, răstignește-l» și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceace este și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stirian vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mârzea mare pahatnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în tabără, pe apa Putnei, luna Iulie 25 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7125 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Brad, Hanu Greci și Codreni, XXVI/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1906.

135

1617 (7125) August 12.

Adecă eu, Bălan, împreună cu cumnată-mieu Stoica al Milii scris-am acest al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mâna Lupului călugărului din Giurgiț<a>, cum să știe că i-am vândut moșie [moșie] din Bărca, însă din funiia noastră a patra parte, însă în bani gata aspri 3000, din siliște, den câmpu, den apă, den hotar până în hotar, din ocolul satului pre unde se va adevăra funiia noastră, a patra parte du preste tot hotarul; însă cându o am vândut-o, la răscumpărătoarea

Radului vodă. Și o am vândut-o de a noastră bună voe și cu știrea tuturor oame-
nilor noștri.

Și iar ne-au mai dat Lupul călugărul bani 900, tot pentru aciașă moșie ce
scrie mai sus, la răscumpărătoarea lui Alixandru vodă, pentruca să-i fie lui moșie
ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților lui, cine să va trage din el.

Și când am făcut acest zăpis și aciașă tocmeală fost-au mulți oameni buni
mărturie, anume: popa Șarban *din* Bărca și Vladul Tunsilă, Iovan, Bud și
Gurăgoală și Lupul Pleșuvul și Vlad al Hierăi, unchiaș Florea *de acolo*.
Și pentru credința, pusu-ne-am și dégetile.

August 12 zile, 7125 <1617>.

Eu Bălan.

Eu Stoica.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 715 f. 1035.

Copie rom.; altă copie rom. în ms 295 f. 60, cu mici diferențe.

136

1617 (7125).....16

Cartea de judecată pentru Stângăcelele.

Jupan Stoica *fost mare* logofăt și jupan Lupul *fost mare* paharnic scris-am
cartea noastră Răduțului *din* Stângăcea și Mihai *din* Coțofeni, cum s'au tocmit
dinaintea noastră pentru o pâră ce au avut, pentrucă au fost vândut Mihai Rădu-
țului *din* satul din Stângăceaoa din Față și din Stângăceaoa din Dos, cu 3 rumâni,
drept aspri 12.000 gata. Iar Răduțul, el n'a ținut pre ce s'a fost tocmit, ci a zis
că i-a vândut Mihai și siliștea Goeștilor și cu rumâni mai mulți. Iar Mihai n'a
vrut să se lase pre acea, ci a zis că i-a vândut numai aceste seliști ce's mai sus
scrise și cu trei rumâni.

Și au adus Mihai aldămășarii carii au fost la tocmeala lor, anume: *din* Mălăești,
Radul și *din* Craiova, Alecse și Părvul. Deci, ei așa au mărturisit cum au fost
vândut Mihai aceste siliști ce sânt mai sus scrise cu trei rumâni, iar siliștea Goești
nu sânt vânduți și <sunt> rumâni mai mulți. Deci, s'au tocmit de a luat Răduțul un
rumân înainte, iar ceilalți i-au împărțit în două de a luat Mihai rumânii, anume:
Lupul cu feciorii lui și Dragul și Lupul și Frătea și Stăncilă și Stăit și Botan
și Gurgongă.

Și mărturie încă a fost părintele Nicodim *din* mănăstirea Strâmba și părin-
tele Atanasie și Semen postelnicu și *din* Glogova, Nicolae și Nicola și *din* Pârâu,
Badea.

Și așa s'au tocmnit dinaintea noastră tutulora, ca să fie pre această tocmeală; și câți rumâni se vor afla din sat din Stângăcea, după acești rumâni ce s'au împărțit, tot să-i împartă îndoit. Aceasta am tocmnit și am judecat.

Scris-am eu, Hamza logofătul, scris luna... 16 zile, leat 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Strehaia, nr. 326 f. 6.

Copie rom.; altă copie rom., ms. 714 f. 901.

137

1617 (7125) August 28.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treime de o ființă și nedes-părțită în veci, amin. Scris-am noi, Mușa și Floarea, fetele Danei, nepoatele Belului de fată, din Bălteni, aciastă carte a noastră acestui cumnat al nostru, anume Stan și vară noastră, anume Voica, fata Lupei, fată Fulgâi, fratele Belului, ca să-i fie ocină în Bălteni partea moșu nostru, a Barbului, toată, de preste tot hotarul și de moșie și de cumpărătoare și din câmp și d'n pădure și din plaiu de vii și cu vie făcută și cu vaduri de mori și cu toată partea lui de preste tot hotarul și de pretutindinea, pentru că o am vândut noi aciastă ocină Voicâi, drept 1800 bani gata și aldămașul patru vedre vin 1 meniț de vi.

Și am voendit noi de a noastră bună voe și cu știrea a tuturor megeiașilor din prejurul locului. Și aldămașari și mărturie au fost: din Bălteni, popa Nan și Ghinciul și Bloajin și Radul Măgariul și Stan Doilescul și frate-său Danciul și Oprea al Mantei și Rădivoe și Stan, feciorul Ghinciului și din Brănești, anume Giorănga și Stan frate-său și din Hodoleni, anume Părvul și Urs, de sânt acești megeiași toți mărturii, când am vândut aciastă ocină vară noastră Voicâi, ca să-i fie ei moșie ohabnică și feciorilor și nepoților și strănepoților în vecie, de veci.

Iar cine să va ispiti ori din ruda noastră ori alt neam să spargă și să strece intocmeala noastră, acela om să fie blestemat de 318 *părinți* sfinți Nichei și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia, amin.

S'au scris de Stan logofăt, luna August 28, leat 7125 <1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252 f. 92

Copie rom.; altă copie rom. ms. 253 f. 34.

138

1617 (7126) Septembrie.

† Scris-am eu, jupâneasa Anca a lui Coman pit. acesta zapis al mieu acestui fecior al mieu, anum <e> Parascheva, pântru ca să fie în pace de câtră fata mea, anum <e> Dobra, pântru ocina de în sat de în Urechești de se cheamă Soc <o>leasca, pentru că acea ocină au fost cumpărat de un boiaren ce am

ținut eu de mi-au fost soție, de l-au chemat anume Stoica log. Deci, cât am lăcuit cu dînsul, eu am făcut această fată ce se zice mai sus, anum<e> Dobra. După aceea, se-au întîmplat Stoicăi log. vrém<e> de moarte. Și dup<ă> moartea lui, eu am rămas cu această fat<ă> mică, numai de 3 ani.

După acéia, iar eu nu m'am putut ține fără de soție, ce am luat pre acest boiarin, anum<e> Coman pit. Deci, el au crescut pre această fat<ă> și o au hrănit, pîn se-au făcut mare. Deci, o au măritat și o au înzestrat, de i-au dat o căruță cu 4 telegari viniți și 4 Țigani și 60 de oi și 60 de stupi și 60 de scroafe și 8 vaci cu lapte și 8 iape cu mîzni și 8 boi; acéste toate le-au dat zăstre fétii noastre Dobrii, Coman pitar.

Dup'acéia, se-au tocmît pitarul Coman cu fie-méa Dobra, de i-au vîndut Dobra ocina de în Urechești, căt au fost toată a tătine-său, a Stoicăi log., de preste tot hotarul, de o au dat lu Coman pitar de bun<ă> voea-ii, iar Coman pit. i-au dat 60 de galbeni în mîna Dobrei, în zile<le> Mihnei voevod. Și atunci au fost mărturie; Miloș comis și jupăneasa Caplea și jăpăneasa Mariia și Tâmpeanul vat. din Urechești.

După aciăia, eu am făcut cu Coman pit. acest fecior, anume Paraschiva; iar lu Coman pitar ii se-au prinsu vrém<e> de moarte. Și dup<ă> moartea lui, eu am rămas cu acest fecior. Deci m'au ajunsă vréme de sărăcie și de bătrănéte și de nevoie, ce n'am mai putut, ce am vîndut această ocină ce iaste mai sus zis, ce au fost cumpărat de Coman pit.

Și dup<ă> moartea mea, de nemenele să n'aibă băntuial<ă> fecioru-mieu Parascheva, ce să fie în pace de către fie-mea Dobra și de către alalte fete ale méle; iar cene-lu va băntui, să fie triclet și proclét și anathema și să fie blăstimat de 318 părinți dela Nicheia.

Scris pop<a> Tatomir din Săcuiani, luna Septevr., văleat 7126 <1617>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, II/8.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

139

1617 (7126) Septembrie 1.

† *Ein mila lui Dumnezeu preisfințitul mitropolit a toată Țara Românească, chir Luca.*

Scrise vlădicia mea aciasta carte a vlădiciei méle cum să se știe cum au dat Drag<o>mir postelnicul văru-său, lu Radoslav de în Dărmănești<i>, ocină în Vrancești<i> de în partea lui, o délniță, însă délnița lu Pătru, de în câmpu și de în păduri și de în dealul cu viile și în șezutul satului, or'cătă se va alége, preste tot hotarul. Inșă i-au fostu dat Drag<o>mir postelnic aciasta mai sus zisă délniță, până au fost el viu, cu suflet, încă de în zilele Radului voevoda, feciorul Mihnei vod<ă>.

Și o au dat de a lui bună voe pentru sufletul lui, ca să-i fie lui în vecii poménă, iar văru-său, lu Radoslav, ocină ohabnică. Și au venit însăș jup<â>neasa lui Tudora de au mărturisit cu al ei suflet înaintea vlădiciei mele.

Iar cin<e> s<e> va ispiti de în ficiorii lui și de în fetei și de în nepoatele lui a lua aciasta mai sus zisă délniț<ă> dela Radoslav văru-său, orcine de în ruda și de în neamul lu<i> a călca și a sparge aciasta poménă, iar acela om să fie trăclet și proclet și anathema de 318 *sfinți părinți dela Nicheia*; și de vlădicia mea încă să fii proclet și afurisit. *Și altfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele.*

Scris luna Septembrie 1 zi, în anul 7126 <1617>.

† *Smeritul mitropolit al Ungrovlabiei Luca*¹⁾.

Acad. R.P.R., XLI/67.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete timbrată.

140

1617 (7126) Septembrie 14.

† Adecă<e> eu, Cazan de Mărginen<i>, scris-am zăpisul meu de mar<e> credință la mână nepoto-meu lu Ion, că i-amu vândut moșiia dela tată-său și dela unchi-său Manul, parte jumătat<e>, pe ban<i> gat<a> 900, cum să l<e> fie moșie lorū și feciorilor și nepoților, moșiia de vecie.

Și mărtor<i>: Radu și Stoica și Stan *din Piteșt<i>*, Proca și Rad<u>lu, și Stan, feciorul Badi lu Drăgan.

Scris eu Preda. Pentru crădinta pos-am și degetele.

Iară cine să va scula preste zăpis<u>lu miu, să fie afurisit și anateme și blestemat de 318 *părinți dela Nicheia*.

Luna Septembrie 14 zile, anul 7126 <1617>.

Rad<u>lu

Rad<u>lu

Stoica

Stan

Stan

Preda.

Proca

Arh. St. Buc., M-rea Valea, II/1.

Orig. rom., hârtie filigran.

141

1617 (7126) Octombrie 9.

Zăpisul Spinciului pentru moara *din Târgoviști*.

Scris-am eu, Spinciul, acest zăpis al mieu, cum să știe că i-am vândut eu și cu fec'orii miei, pre nume Efrim diiacon și Pană, moara dăn sus de supt

¹⁾ grecește în orig.

mal, toată, cu amândoa roatele, diiaconului Danciul, fii-mieu ¹⁾ lui Neagoe, drept 32.000 de bani gata.

Și am vândut de a noastră bună voe, ca să le fie moșie diiaconului Danciului și lui Neagoe și feciorilor lor și nepoților și strănăpoților și de nimené băntuială, întru vecie.

Mărturii: popa Stanciul Drăncescul și popa Proca și popa Nenciul și fii-său popa Dumitru și popa Ivan și popa Thanasie *domnesc* și Fota și Pătru șălăriul și frati-său Badea și Marin zugraf și Necula lui Chirfote și Dumitru Grama și Iane Gânța și Iane Paomagariul și mulți oameni buni ce nu i-am scris în-tr'acesta zăpis.

Și eu Efrim logofăt.

Eu Spinciul pitar.

Oct. 9 zile, leat 7126 <1617>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Polovragi, nr. 720 f. 519.

Copie rom.

142

1617 (7126) Octombrie 13, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiu marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele la sfânta, dumnezeiască mănăstire ce să zice Cotmeana, ca să-i fie moșia care să numește Stănțești și este lângă orașul Piteștilor, și cu metohul, fiindcă-i este veche și dreaptă moșie și moștenire sf. mănăstiri.

Dară și hotarale să știe: pă valea Stancii drept la casa Buzuianului și din câtină pân pârul cel mare, pă gura iazului și pân nucii călugărilor și pă Argeș în sus.

Și apoiu, călugării dela sf. mănăstire au avut înpotrivire înaintea lui Alexandru voevod cu Dumitru Grecul din orașul Piteștilor. Și așa să înpotrivea Dumitru Grecul înaintea domnii lui că l-au strămturat călugării dela sf. mănăstire. Iar Alexandru voevod cel Bătrân, domnia sa au judecat drept și după lege și au dat lui Dumitru Grecul 12 boeri, să vază fost-au călcată moșia lui de călugări sau nu. Și așa, acești 12 boeri au fost mers și au văzut și au adevérit foarte bine că nu l-au strămturat călugării pă Dumitru Grecul. Apoiu, au văzut Alexandru cel Bătrân și cartea lui Vlad voevod Călugărul și cartea lui Radu voevod Preabunul și cartea lui Radu voevod, care s'au pierdut la Rimnic și cartea lui Petrașco voevod și cartea lui Petru voevod, *fiul* lui Mircea voevod. Și așa au fost rămas Dumitru Grecul atunci din lege și din judecată.

¹⁾ in loc de «fiul lui».

Cătră aciasta, am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru voevod celui Bătrân veche și stricăță și ștearsă; și așa am înnoit-o și am întărit-o cu aciastă carte a domnii mele. Deci, am dat și domniia mea sf. mănăstiri ce-i mai sus numită, ca să-i fie moșia ohabnică și de nimenea nestrămutată, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii puiu domniia mea: pă jup. Dumitru *mare* ban de Crăiovă și pă jup. Vintilă *mare* dvor. și pă jup. Nica *mare* logof. și pă jup. Stoica *mare* vistieru și pă jup. Păruș *mare* spat. și pă jup. Gorgan *mare* stoln<i>c și pă jup. Lamba *mare* com. și pă jup. Mârzea *mare* pah. și pă jup. Ianache *mare* postel. Și <ispravnic> pă Nica fiind *mare* logof<ă>t.

Și am scriu eu, Stanciu log., în orașul Târgoviști, în luna lui Octom. 13, dela Adam până acum cursul anilor, leat 7126 <1617>.

Preadus din limba slavenească de mine cel orânduie pentru tălmăcirea hrisoavelor slavenești și altele la școala din sf. Gheorghie Vechiu, 1827 Noemv. 19, București, Vasili H. Nenovici.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/3.

Copie rom.; altă copie rom. ms. 214 f. 9.

143

1617 (7126) Octombrie 14.

† Adecă eu, Bécio din Poiană din Ialomniț<a>, împreună cu jupâneasa mea Mușă, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna părintelui Grigorie igumenul dela sfânta mănăstire ce se cheamă sfânta Troiță din București și a tuturor părinților călugări ci lăcuescu în sfânta mănăstire, cum să se știe că au avut sfânta mănăstire ocină în sat în Poiană, împreună cu ocina noastră și cu rumăni, iară noi am avut ocină în Zăblăiani cu rumăni. Deci, fiind ocina den Poiană departe de mănăstire și aproape de mine, în satul mieu, împreună cu ocina mea, iară noi având ocină în Zăblăiani departe de noi și aproape de mănăstire, am mersu la părintel<e> Grigorie igumenul, de am zis să facem schimbū.

Și așa ne-am voit cu părintele igumenul și cu alții părinți cu toț<i>, de am schimbat, de mi-au dat ocina den Poiană câtă au fost partea mănăstirii și cu 4 rumăni, însă fost-au cu feciorii lor patru rumăni. Și am schimbat de bună voia.

Și noi am dat iar partea noastră toată den Zăblăiani, câtă se va alége ocină și cu 4 rumăni, anume: Barbul cu feciorii, Neagoe cu feciori, Barbul cel mic cu feciorii, Stoica cu feciorii, să fie ocina cu rumăni din Zăblăiani moșie ohabnică sfintei mănăstire în veac; și noă să fie ocina cu rumăni den Poiană ce scrie mai sus de moșie ohabnică noă și feciorilor noștri, pentrucă am făcut schimbū cu moșie cu rumăni, iară pentru moșie cu rumăni.

Și fost-au la tocmeala noastră mulți boiar<i>, anume: pan Cernica mare vornic¹⁾ și pan Hriza log. și Citanciul) Bărbosul log. din Cărstienești și Oprea log. din Săcuian<i> și Sima județul din București și Iano portar din București și Nan din Văcărești și alți mulți oameni buni. Și pentru credință ne-am <pus> peceteile.

Oct. 14, valeat 7126 <1617>.

Eu Bêlcio

Stanciul log.

Mușa

Sema județul.

Pan Cernica mare vornic

Nan.

Hrizo logof<ă>t.

Iano port.

Oprea log.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLVI/5.

Orig. rom., hârtie filigran, 6 peceti aplicate.

144

1617 (7126) Octombrie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Marin, fiul Bobei din Crețulești, și cu fiii lui, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină în Mătăsari, însă partea unchiului său Șerban armașul, toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din Răstoacă până în izvor.

Pentru că această mai sus zisă ocină, ea a fost cumpărată de Șerban armașul dela Andreica armașul din Ștefoaia încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod. Și după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, Șerban armașul n'a avut fii din trupul său niciunul; ci a venit el singur înaintea domniei mele în marele divan și înaintea tuturor dregătorilor domniei mele, de a dat și a închinat toată partea lui de ocină din Mătăsari, care este mai sus zisă, nepotului său Marin, din Răstoaca până în izvor în pădure, el de a lui bună voie, pentru dumnezeu, pentru ca să-i fie lui pomană. Însă până ce va fi Șerban armașul, viu...³⁾ să aibă să se hrănească, iar după moartea lui să nu aibă niciun om din sângele lui treabă și amestec cu partea de ocină, a lui Șerban armașul, nici frate, nici soră, nici nepot, nici veri primari, nimeni din rudele lui, fără numai Marin, nepotul lui Șerban armașul, pentru că l-a miluit el singur, pentru sufletul lui. Și până ce va fi Șerban armașul în viață și cu suflet, Marin să-l cinstească și să-l hrănească în viața lui; iar după moartea lui să-l grijească cu slujbă și cu pomeni și cu parastase și cu tot ce trebuie.

¹⁾ în loc de «fost mare vornic».

²⁾ în loc de «Stanciul», cum semnează mai jos.

³⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Și a pus Șerban armașul și blestem: cine dintre rudele lui va încerca, după moartea lui, să turbure sau să ia ocina din mâna lui Marin și să strice pomana lui Șerban armașul, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care se află în Nicheia.

Și au fost și oameni buni martori, anume: din Crețulești, Radul...¹⁾ din Văchil și Vlădimir și Pătru și din Mătășari, Tatul și Drăgoi și din Nenciulești, Barbul și din Tetcoi, Badea și din...¹⁾ Stoica Boteanul și Draghiul.

De aceia, am dat și domnia mea lui Marin, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stiriano vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Gligorie comis și Mărzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Octombrie 20 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7126 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., Fond. Așez. Brâncovenești.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

145

1617 (7126) Octombrie 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele egumenului Hariton dela s<fân>ta monastir<e> ce s<ă> cheamă Glév<a>ciog, ca s<ă> fie volnici cu aciasta carte a dumne mėl<e> de să-ș ia și să-ș ție ai lui rumăni de în Cîrnăteș<i>, anum <e> Manca...²⁾ și Tatimir să-i lucréz<e> și să-i dătuiască cum iaste légea rumănilor, pentru că sânt ai lor rumăni de moșie. Și nimé să nu cutez<e> a-i opri peste cartea dumné mele. Iar cui va părea strămbu, să vie să stea faț<ă> înaintea dumné méle.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris luna Octombrie 23 zile, anul 7126 <1617>.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/14.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

146

1617 (7126) Octombrie 26.

† Scris-am eu, Paraschiva log., acest al meu răvaș socaciului meu Barbului, ca să-i fie nește ocină a mea de în Roată, însă cumpărătoarea cătă am cumpărat

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ Șters și scris pe margine: «leat 7178 <1670> Mai 27 se-au scos cu chinovar de divan. Al doilea log.»

eu de<la> Bercea, socrul Barbului socaciul și dela Brătéu, fratele Bercei, pentru as<pri> 3200, încă în zilele lu Șerban vodă, cându foametea.

Deci, când au fost acum, în zilile domnu nostru Alexandru voevodă, eu am băgat pre Barbul socaci pre simbrie; deci, am tocmit să-m<i> slujească până i se va umplé simbria, derept 3200 de ban<i>.

Și i-am dat această ocină toată, cât iaste mai sus zis; și l-am băgat socaci în zioa de s<ven>ti Dimitrie, văleat 7126 <1617> Oh. 26 zile și ne iaste tocmeala întru 1 jum<ă>tate de an, ban<i> 800 și haine un rând.

Paraschiva logofet.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXIII/1.

Orig. rom. hârtie filigran, pecete aplicată,

147

1617 (7126) Decembrie 8.

† Adec<ă> eu, Para post., împreun<ă> cu socra mea Samfira și cu jup<ă>neasa mea Mălama scriim și mărturisimu cu aciasta al nostru zapis, ca să hi de mare crēdență la mâna satului Cărtojanii, anume: pop<a> Stanciul și cu nepoto-său Pătru și Stroi și Șarbu și pop<a> Stoian și Cârstea și Radul Untéi, cumu ca să se știi că ne-am tocmit noi satul Cărtojanii cu Para post. și cu socra-mea Samfira și cu jupăneasa mea Mălama, de se-au răscumpărat de cătră noi, ei și moșie lor, cât se va alege a Cărtojanilor, den hotar păn<ă> în hotar, den câmpu și de apa și de în pădure, derept 40.000 as<pri> gata, ca să le fi lor moșii, în pace și de rumâni, ei și feciorii lor, de cătră noi.

Pentru că ne-am voitu noi de a noastră bun<ă> voia cu satul Cărtojanii de am luat banii carii scriu mai sus; însă eu Para post. luat-am ban<i> 20.000 gata și eu Samfira împreun<ă> cu fii-mea Mălama alte 20.000 de ban<i> gata dela satul Cărtojanii, fără de nicio silă.

Și am luat banii denainté a mulți boiari și megiași, anum<e>: Mircea spăt. din Prejbă și Stan Meirișu din Căton și popa Costandin din Roata și popa Drăgan din Motoménu și Stanciul din Gratii și Stan din Grecii și Stan Rociul de acolo și Lepădat și Oprea din Grecii, mărturii scriși în zapis, ca să le fi lor moșie de acum înainte, ohabnici nepoșilor și feciorilor lor.

Iar apoi, noi satul Cărtojanii, carii scriim mai sus, ne-am tocmitu cu Para post., de i-am datu de ocina de jos a patra parté, moșie fără de rumâni, cu bun<ă> voia noastră, fără de neci o silă, moșie di jos, cât se va alege.

Și am făcut și jurământu de naintea acestor boiări și megiași, cum cari se va lepăda de acistă tocmeală să fi blăstîmat și afurisit de 318 părinți ce sunt la Nichie și să aibă parté cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Și pentru mai adevărat <ă> credență, ne-am <pus> pecetea și iscăliturile.
Scrie luna Decembrie 8 zile, în anul 7126 <1617>.

Mircea spăt.

Pop<a> Drăgan.

Para post.

Lepădate.

Stan log.

Oprea.

Popa Costa<n>d<i>nul.

Stan.

† Stanciul

Stan Rociul.

Arh. St. Buc. M-reă Stavropoleos, V/29.

Orig. rom., hârtie filigran, 7 peceti inelar: aplicate.

148

1617 (7126) Decembrie 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă <a domniei mele> lui Stănilă <și cu fiii lui, câți> Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Măgura, însă din partea lui Cârstea, fiul lui Stan al lui Prodelean, jumătate și din sat și din câmp și din pădure <și din apă și de peste tot hotarul>, oricât se va alege, fiindcă a cumpărat Stănilă această jumătate de ocină care este mai sus scrisă dela Cârstea, pentru o vacă cu lapte <și pentru un vițel. Și aldămașari> au fost, anume: Stan maistor și Neagul logofăt și Dreve și Stan și Pătrașco și Mihnea și Latica.

Și iar a cumpărat Stănilă ocină la Văltureni, însă partea tatălui său Coman, toată, pentru că a vândut-o Coman încă în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Mircea voevod, partea lui de ocină lui Oprea din Măgură. Și când a fost după aceea, Stănilă a răscumpărat-o dela Stan și dela nepotul său Oprea, pentru o vacă și pentru 160 aspri. Și aldămașari au fost, anume: Neagul și Cârstea din Măgura și Vladul și Stoian și Șteful și Toader din Blăstămatele.

Și iar a cumpărat Dragomir și fratele său Lupul ocină la Măgură, dela Stan Epure, fiul lui Drăghie, însă din partea lui jumătate, de pretutindeni, pentru 700 aspri și pentru doi stupi. Și aldămașari au fost, anume: Neagul logofăt și Stănilă și Mihnea și Stan și Laica și Dragomir și Stan și Cărbune și Voico și Cârștian și Simion și Bratul și Stanciul și Nedelco. Și a dat și la aldămaș 3 vedre de vin.

Și iar a cumpărat Dragomir în Ungurei două pogoane de vie, însă care se numește via lui Mănga și a lui Pospae, însă fără vinărici, cu ocină în sat, loc de casă. Însă a cumpărat dela Anca, femeia lui Căzac, pentru 350 aspri gata. Și la aldămaș a dat trei vedre de vin. Aldămașari au fost, anume: Vlad Hărdău din Ojești, din Ungurei, Nastasia și Oprea și Radul și Stan al lui Cărlige din

Zorăști și din Palangă, Cârstea și Tabacul și Marin, fratele iuzbașei și Chiricu și popa Costea și din Moșești, Șerbu și Vlădan din Bălănești.

Și iar să se știe ca să fie Dragomir și Lupu din Ungurei în pace, liberi de vecinie, fiindcă au fost Dragomir și Lupu vecini ai lui Bratul din Lipie, dar Bratul i-a iertat pe acești vecini mai sus scriși, Dragomir și Lupu. Și i-a iertat Bratul pentru sufletul părinților lui.

Și am văzut domnia mea și zăpăsul de iertare dela mâna lui Bratul și făcut cu mare blestem, ca, după moartea lui, care dintre rudele lui va încerca să turbure fie dintre nepoții lor fie oricare dintre rudele lor, de vor voi să-i facă vecini, acel om să fie blestemat de 318 părinți ce sunt la Nicheia și să fie în ziua judecării la un loc cu Iuda și cu Arie; ci să fie în pace și slobozi.

Și au vândut acei mai sus ziși numiți oameni aceste ocine și vii, cari sunt scrise mai sus, de a lor bună voie și cu știrea tuturor fraților și a tuturor megiașilor și din sus și din jos și din jurul locului, și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stănilă și lui Dragomir și lui Lupul ca să le fie lor ocină de ohabă, lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Crâstea mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stiriano mare vistier și jupan Păruș spătar și Lamba mare comis și Mârzea paharnic și jupan Ianache mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris eu, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, luna Decembrie 8 zile și cursul anilor dela Adam, în anul 7126 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXXVI/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1852; altă trad. rom. la Acad. R.P.R., CXXVI/99, după care s'au făcut completările.

149

1617 (7126) Decembrie 14.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță și nedespărțită în veci, amin.* Eu, Paraschiva arămașul din Băleni, scris-am acesta a mea cartea, cum să scă<ă> știa c'am tocmit cu al meu suflet și cu a mea limbă, la vrem<e> de apoi, cu a me bun<ă> voia, d'am dat vie dela costă cu toot pometul și cu ocina de în Puțcov până<ă> în Crivăț, d'am înfrățit pre vărul-mieu Ivașco arămașul cu fiul-mieu Anghel, să fie amândoi frați pre ace vie și pre ace ocin<ă> ce iasté mai sus scris<ă>, să fie den dooă.

Iar dup<ă> moartea coconului, de i sé ve prende moartea fiu-meu lu Anghel, să ție Stanca, jup<â>nesa mea, anume partea fiu-mieu lu Anghel, iar cu partea vâru-mieu lu Ivașco să n'aibă treb<ă>. Iar dup<ă> moartea jup<â>nesei mele Stancăi, să ție amândooă părțile vâru-mieu Ivașco; iar de în Puțcov pân<ă> în hotarul Cornățenilor să fie fie-me Stancăi, însă dup<ă> moartea fiei-mieu lu Anghel. Șe de nu se va alege neme de în fiei-mieu Anghel, iar pân<ă> va fi fiu-mieu Anghel viu și cu cin<e> se va aleg<e> de în el, eu am ales fie-me Stancăi zestre partea mea ș'a mătuș<i>-me Dragnei, ocina dela Orești șe dela Ghinpați; așa am lăsat de bun<ă> voe a mea, cu al mieu sufletu și cu a mea limbă.

Iar care se va ispitii, dup<ă> moartea mea, a spargere acesta a mea tocmel<ă> ori de în văr premare ori de în nepot ore de în strănepot sau ori cin<e> de în rudeniile<e> mel<e>, acela om să fie blăstemat întâiu de vlădeca Iisus Hristos și de 318 părinți și s<ă> lăcuescă la un loc cu Iuda și cu Arie și anatema să fie.

Ș'a au fost la acesta tocmel<ă>, cundu mi-em tocmii eu [la] cu a mea limbă, la vreme de apci, anume: Ventel<ă> cliuciar și Socol paharnic din Cornățeni și Barbul vâtaful de<n> Țăț<ă>rligi și pop<a> Ratea de Băleni și Stanciul de Băleni dă e<a>u scris, ca s<ă> fie mărturie dup<ă> moartea mea, amin.

Am scris luna Decembrie 14 zile, în anul 7126 <1617>.

Muzeul Municipal Buc., nr. 27.208.

Orig. rom., hârtie.

150

1617 (7126) Decembrie 23.

Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.

† Scris<am> vl<ă>d<i>ciia mea aceasta carte a vl<ă>d<i>cii mele sf<i>ntii și dumnizești mănăstiri ce se chiamă Golgotha, hramul sfintei preobrajenii a domnului și Dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, cum să aibă a ține sf<ă>nta mănăstire acéste moșie ce-au dat Anca, muiarea Oancii, cu sufletul ei, la moartea ei. Însă au dat Anca o vie în dealul...¹⁾ și cu casa și cu tot pometul, oricât să va alege în pregiur și partea Ancăi și partea bărbatului său, a Oa<n>cii, toată, pântrucă aceste moșii ce-s mai sus scris<e> le-au închinat însăș Anca ce e mai sus scris<ă>, la moartea ei, cu sufletul ei; și se-au scris la sf<ă>ntul pomenic Anca și bărbatul ei Oancea și se-au îngrupat oasele lor în sf<ă>nta mănăstire.

Derept aceia, să fie acéste moșii sf<i>ntii mănăstiri ce e mai sus zis<ă> în ve[ci]cie, neclintit și nelăg<ă>nat și Ancăi și Oancii pomeană, cum am văzut și vl<ă>diciia mea zăpisul ce-au fapt Anca sf<i>ntii mănăstiri, cu bună voia

¹⁾ loc alb în orig.

ei și den<ain>tea a multe mărturii și oameni buni, însă anume: călug<ă>ri de în mănăstiri, mo<na>h Gavriil bătrânul, irmo<na>h Pangratie și Lep<ă>dat bătrânul și Radul bătrânul și Radul Catana și Tudorū și Drag<o>mir și Staico și Stanciul bătrânul.

Și au dat Anca ce e mai sus zis<ă> la moartea ei și unei mueri ce iaste numele Vișa, ce se-au îndurat și ce-au vrut ia, drept ce o au căutat la boală la moarte, cum iaste scris în zapis. Aceasta tocmeală au fapt Anca la moartea ei, cu sufletulei.

Și au fapt mare blăstem, dup<ă> moartea ei, cine se va ispiti a spargi pomena ei.

Drept acéia și vl<ă>diciia mea încă am fapt proclețenie: cine se va ispiti a spargi aceasta pomeană sau aceasta tocmeală cum iaste mai sus scris, ori fie de în rudeniile lor, ori alți strinii, acela om să fie proklet și afurisit de vl<ă>dica [ca] H<ri>s<tos> și de 318 *sfinți părinți dela* Nicheia și să fie proklet și afurisit și de vl<ă>diciia mea și să fie cu Iuda și cu Ariia.

Aceasta am scris vl<ă>diciia mea. *Altfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele.*

Și am scris eu smeritul Efrem, luna Decembrie 23 zile, anul 7126 <1617>.

Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei, Luca¹⁾.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, V/3.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

151

1617 (7126) Decembrie 27.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Scrie domnia mea ție* Dimo de Păpéni; dup'acéia-ți dau în știre domnia mea pentru rândul slugii mé<e>, lu Hamza armaș de Căzănești, că au venit înaintea domniei mé<e> de se-au jeluît și au spus cum ai fost vândut nește ocină de în Căzănești lu Hamza armașul și frăține-său, lu Coman, în zilele Radului voevod.

Iar când au fost acum, în zilele domnie mé<e>, tu ai yinit în pără cu Hamza armașul, să le întorci banii de pre ocină și ai zis cum iaste ocina a copilului despre mumă-sa Voica. Intr'acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lege și am dat domnia mea ocina copilului să fie la mâna ta, până se va face copilul mare de 16 a<n>i, că se tragi ocina despre mumă-sa. Și le-am luat și cărțile cumpărătorilor de în divan de le-am dat în mâna ta, ca să-și ție copilul ocina.

Iar acum, au venit Hamza armașul de au spus cum se-au adevărat că ai vândut ocina altora, Voei de Hurezi și Colței de Căzănești și sântu bucatele ale lui Hamza, de cându au fost cumpărat ocina și acum la tine.

¹⁾ g ecește în orig.

Deci, în vrém<e> ce veri vedea cartea domnii mé<e>, iar tu să cauți de va fi așa, să întorci banii dela Voia și dela Colțea îndărăt, să lași ocina pre mână lu Hamza, cum o au cumpărat mai de nainte vrém<e>, deaca o ai vândut altora fără știrea domnii mé<e>. Iar de nu, voi să veniți toți depreun<ă>, să stați de faț<ă> înaintea domnii mé<e> cu cărți cu tot; și mai mult val să nu fie, că apoi ți vor lua și bou de soroc.

Aceasta îți vorbește domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Decemvrie 27 zile, în anul 7126 <1617>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

A învățat marele vornic.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

152

1618 (7126) Ianuarie 7.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului părintele chir Efrem ipiscopul dela Buzău anume...¹⁾ ca să fie volnic cu acesta carte a dumnnii mé<e>, să umble să judece în județul Săcuianilor de oameni<i> necununaț<i> și de rude și de a patra înpreunare și de toat<e> de ce iast<e> judecata piscopească, să aibă a-i judeca și a-i prăda, cum au fost lége și mai denainte vrem<e>.

Derept aceia și voi bănișorilor, în vrem<e> ce veț<i> vede acesta carte a dumnnii mé<e>, iar voi nimic să nu v<ă> mestecaț<i> în judecata piscopească, ci numai să aveț<i> a vă păzi judicata voastră, pentru că așa iast<e> învăț<ă> tura dumnnii mé<e>.

Altfel să nu fie, după zisa domniei mele. Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris Ianuarie 7 zile, anul 7126 <1618>.

Acad. R.P.R., CXXIV/185.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

153

1618 (7126) Ianuarie 9, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Alixandru voevod pentru satul Săcuiul și săliștea Bucoviciorului, dela leat 7126 <1618>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alixandru voevod, domnu a toată Țara Rumănească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Ilijaș voevod. <D>at-am

¹⁾ loc alb în orig.

domniia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mănăstiri care iaste de la vale de Craiova și să chiiamă Coșuna, unde iaste hramul sfântului arhiereului și făcătoriului de minuni Nicolae, și sfinților și dumnezeestilor călugări căț<i> sânt lăcuitori întru acea sfântă mănăstire, <c>a să fie lor satul Săcuiul și săliștea du preste apa Jăiului, caré să chiiamă Bucoviciorul <t>ot satul și cu tot hotarul.

<P>entrucă acest sat și săliștea au fost dela moșii jupănesei Slavniei și dela fii-sa Stanca din Bratovoesti. <Ia>r când au fost acum ¹⁾, în zilele bătrânului și răposatului Alixandru voevod, tatăl Mihniei voevod, iar jupâneasa Slavna și fii-sa Stanca, iale au fost închinat acéste sate ce sânt zise mai sus, Săcuiul și săliștea Bucoviciorului, la sfânta mănăstire ce iaste zisă mai sus, de a lor bună voe <ș>i înaintea domniei mele ²⁾ ca să fie lor vécinică pomenire <ș>i părinților lor, <ia>r sfinților și dumnezeestilor părinți de hrană. Și s'au scris iale la sfântul poménec la sfânta proscomidie să să pomenească numele lor și ale părinților lor și a tot neamul lor.

<Ș>i sémnele aceștii moșii să să știe: hotarul din apa Jăiului, Gura Sasului și pe Matca Sasului drept Comoară, pre Calea Țiganului până în Drumul Séacăi <ș>i de acolo la lacul Purcăreților <ș>i din lacul Purcăreților în lacul Ciutei și din lacul Ciutei în fântâna Teiului și din fântâna Teiului, drept în balta Rătundă la vale pe șuvița Bobrei, drept în vadul Focșei și din vadul Focșei în apa Jăiului și pă apa Jăiului în sus până în Plopuleț în padina Cioroiului, drept valea Spinișorilor și până în capul tufelor Albului și în fântâna lui Cioclan la deal până în drumul Mocanilor, de acolo până în copăcel în jos și din copăcel până în gura Zăeștilor și criva până în apa Jăiului.

<Ș>i am văzut domniia mea și am citit și cartea bătrânului Alixandru voevod și a Mihniei voevod, făcute cu mare blestem, când au fost cursul anilor, la leat 7096 <1588> și cartea răposatului arhimetropolitului chir vlădicăi Euthimie, de închinăciune.

Și au fost tot ținut călugării de la sfânta mănăstire ce iaste zisă mai sus moșiia pă hotarul cel bătrân cu bună pace. Iar când au fost acum ¹⁾ în zilele Radului vodă, feciorul Mihniei vodă, iar un om, anume Novac din Vărăț<i>, el au fost trecut peste hotarul satului Săcuiului, peste hotarul cel bătrân, în lungu din fântâna Teiului până în vadul Focșei.

Iar când au fost acuma, în zilele domniei mele, iar călugării dela sfânta mănăstire, ei s'au sculat cu pără înaintea domniei mele de față cu Novac, pentru acest hotar Săcuiului ce l-au fost împresurat Novac.

¹⁾ în loc de «atunci»

²⁾ în loc de «lui»

Deci, văzând domniia mea, le-am dat megiiăș*<i>* 6 boiari pe răvașul domniei méle, la mijlocul lor, anume: din Gaia, Iscrul log. și din Măești, Radul și din Dălga, Mihăilă și din Mănești, Stan vătaful și din Popănzălești, Gurădulce și iar din Dălga, Aga. Și le-am dat și carte dela părintele vlădică Luca, făcută cu afurisanie ca să caute și să adeverează cu dreptate pentru acest hotar satul Săcuiului al sfintei mănăstiri, să umble să îndreptează.

Și au umblat pe acéste sémne bătrâne ce sânt mai sus zise boiarii și cu alți megiiăș*<i>* împreună; și așa au aflat cu sufletele lor cum că Novac au fost trecut peste acest hotar bătrân din fântăna Teiului până în balta Rătundă și pă șuvița Bondrei *<în>* dreptul bălții până în vadul Focșei; atăta au fost împresurat Novac moșia mănăstirii. Și și au fost făcut Novac pă moșia mănăstirii casă și cu vie împrejurul casei. Iar după ce au rămas pă Novac, călugării i-au spart casa și via, căci că au rămas Novac de lége și de judecată înaintea acestor boiari ce sânt ziși mai sus, daț*<i>* de domniia mea.

Drept acéia și domniia mea am dat sfintei mănăstiri ce iaste zisă mai sus, ca să-ș*<i>* ție moșia pă hotarul cel bătrân, precum au ținut încă mai de nainte vréme, de cătră nimené neclătit, peste zisa domniei méle.

Și acește sânt boiarii domniei méle sfétnici: jup. Dumitru *mare* ban de Craiova, jup<an> Vintilă *mare* vor., jup<an> Nica *mare* log. și Stoica *mare* vist. și Păruș *mare* spat. și Gorgan *mare* stol. și Lamba *mare* comis și Mărzea *mare* post.

Și am scris eu, Lăpădat log., din scaunul orașului Târgoviștii. Ghen. 9 zile, leat 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722 f. 333—334.

Copie rom.

154

1618 (7126) Ianuarie 11.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia <mea această poruncă a domniei mele sfintei> și dumnezești mănăstire ce se cheamă Argeș, ce ias<te> hramul uspénei născătoarei de dumnezeu>* ca să-i fie niște rumâni, anume Toader și Badea, <feciorii lui Vălcan den Pră>vălénii, pântruică acești rumâni fost-au de <moșie ai sfintei mănăstiri>, încă dénainte vrém<e>.

Iar când au fost în zilele <lui Șarban vodă, iar Vălcan, tatul> acestor rumâni ce-s mai sus scriși, el au fugit d<en> satul mănăstirii>, ce se-au dus la ocina muerii lui, la Dănești, de-au ș<ăzut> până i s'au întâmplat> moarte de-au murit.

Deci, când au fost acum, în zilele <domnii méle, iar acești rumâni> ce-s mai sus scriși, feciorii lu Vălcan, ei au v<enit> în pără naintea domnii> méle cu părintele Ioasaf egumenul dela s<fânta> mănăstire dela> Argeș. Și așa părăia naintea domnii méle <cum n'au fost ei rumâni> sfintei mănăstiri. Intr'acéia,

domnia mea <am căutat și am judecat> pre drept și pre lege cu toți cistiții dci-răgătorii domnii mele> și bine am adevărat domnia mea cum tot au fost Vălcan rumân de moșie sfin>tei mănăstiri, ce numai căci au fost eșit Vălcan din satul mănăstirii și s'au fost dus> la ocina muerii-ș de-au șezut până i se-au prinsu moarté acolo. <Deci acum, fecior>ii lu Vălcan, ei zic că n'au fost tată-său rumân.

Deci, deaca am <adevărat bine> domnia mea cum au fost Vălcan rumân de moșie sfintei <mănăstiri>, am dat domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie fe<ciorii lui Văl>can rumâni, cum au fost și tată-său mai deainte <vréme>.

<Altfel să nu> fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris luna <Ianuarie> 11 zile, în anul 7126 <1618>.

† <Io Alexan>dru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX ter/3.

Orig. rom., hârtie rupt, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. în ms. 708 f. 386, după care s'au făcut completările.

155

1618 (7126) Ianuarie 12.

Zapis de vânzare a lui Mușat către Oprea din Tigoiu și frate-său Moș, pentru jumătate roată de moară și patru pământuri.

Eu Mușat, ginere Voicăi den Țigănie, scris-am zapisul meu, ca să fie de mare credință la mâna Opri din Tigoiu și a frăține-său, lui Moș, cum să se știe că a fost vândut unchiu-său Stan Negrul, lui Stavăr Popoiac o jumătate de roată de moară și 4 pământuri în câmp, drept 1.600 de aspri gata.

Deci, daca am luat eu pe Stana, fata Voicăi, dat-au soacră-mea zestre fii-sa. Deci noi am făcut vânzătoare, iar Oprea și cu frate-său o a cumpărat dela noi de i-a dat acești aspri ce sânt mai sus scriși.

Și mărturii au fost: den Tigoiu, Ursu și Baia, den Munteani, Dragomir Ion Burciului din Pleșești, Bălușcă din Țigănei, Micul de acolo.

Și am scris eu, Vasilie dascălul. Și pentru credință, pus'am și pecetea. Scris luna Ghenarie 12, leat 7126 <1618>.

Mușat.

Stana.

Voica.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dedulești, nr. 218 f. 192 v.

Copie rom.

1618 (7126) Ianuarie 12.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Părvul logofăt, ca să-i fie lui un rumăn, anum<e> Cărstiian de în satu, de în Gușați, pentru că au avut păra Părvul log<o>făt cu Oprea, ginerel<e> lu Drag<o>mir, pântru acest rumăn ce est<e> mai sus zis, înaintea dumnii melé. Și așa păraia Oprea de Crăstienest<i>, ginerel<e> lu Drag<o>mir, înaintea dumnii melé, cum au fost fugit acestu rumăn dela socru său Drag<o>mir, în urma lui Mihaiu vod<ă>, la Părvul log<o>fătul; iar Părvul log<o>făt<ă> așa au spus înaintea dumnii mele cum au mersu la dinsul mai de inte lui Mihaiu vodă.

Deci, dumnii mele amu căutat și am judecat pre drept și pre lege cu toț<i> cistiții dereg<ă>torii dumnii melé și am dat dumnii mele Părvulu<i> log<o>făt și Oprei, ginerel<e> lu Drag<o>mir, 4 boiari pre răvașul dumnii mele, anume: Preda de în Băreșt<i> și Builă de în Cacova și Dumitru de în Șuici și Segă de în Rădăcineșt<i>, să caute și să adeverez<e> de acest rumăn ci est<e> mai sus zis, de Cărstiian, de cându au fost mersu la Părvul log<o>făt. Iar Părvul log., el au adus aceșt<i> 4 boiari nainte dumnii mele; și au fost și Oprea, ginerel<e> lu Drag<o>mir, de faț<ă>. Și aș<a> au spus și au mărturisit cu ale lo<r> suflute aceșt<i> 4 boeri, înaintea dumnii melé, cum au fost mersu acest rumăn la Părvul logofăt încă mai de ainté lui Mihaiu vodă.

Deci, dumnii mele încă am dat boierului dumnii melé Părvului log. ca să fie acestu rumăn Cărstiian și cu toț<i> feciorii lui, cum l-au ținut și până acum; iar Oprea, ginerel<e> lu Drag<o>mir, să n'aib<ă> de acum nainte nici o meteh¹⁾ cu acest rumăn, că au rămas de lege și de judecat<ă> de nainte dumnii mele.

Drept aceia, am dat și dumnii mele Părvului log. să-i fie acest rumăn moșie; și de acum înainté, de nimé băntuial<ă> să n'aib<ă>.

Și altfel să nu fie, peste zisa domniei mele. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Scris luna Ianuarie 12 zile, anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., XXXIII/193.

Orig. rom. hârtie, filigran pecete aplicată, căzută.

1618 (7126) Ianuarie 15, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia

¹⁾ a metec.

mea această poruncă a domniei mele lui Hâra cizmariul din orașul Buzău și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie trei pogoane de vie în dealul Săsănilor, însă din partea lui Stan Ciocan și cu jumătate de ocină din partea lui, din câmp și din pădure și de peste tot hotarul, până la lacul cu zăgazuri, din cap în cap și cu loc de casă și cu jumătate de teasc, pentru că a cumpărat Hâra cizmariul aceste mai sus spuse dedine dela Stan Ciocan, pentru 3500 aspri gata, în zilele lui Radul voevod. Însă această ocină cu viile, ce sunt mai sus spuse, le-a cumpărat Stan Ciocan dela Coman din sat din Săseni, a cincea parte din partea lui, încă din zilele răposatului Mihail voevod. Și a vândut Stan Ciocan de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor: din sus și din jos și din jurul locului.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni martori și aldămășari, însă anume: din orașul Buzău, Neagoe sudețul și popa Coman și Telea și Hâra cel mic și Neagul cizmar și Dobre croitoriul și din Săseani, Nița și Giurgea și Stoica și Dan și Dobromir și Albul și din Zorești, Părtea și Vlăducul și din Buzău, Iani logofăt și mulți oameni, care nu sunt scriși în această carte.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Hâra cizmariul ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare băn al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mărzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 15 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVII/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

158

1618 (7126) Ianuarie 15, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domnii mele Lepădat logofăt și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în satul Orlăndeștii, însă partea lui Stan Dălbănescul și a soției lui Neacșa din Roșii, 83 ¹⁾ stânjeni de ocină, partea lor toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de

¹⁾ A fost 80, apoi s'a adăugat 3.

pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până în hotar, din Crevedia până în apa Ialomiței, însă și peste apă, pe unde a curs apa dinainte vreme, pentrucă a cumpărat sluga domniei mele Lepădat logofăt această mai sus spusă ocină dela Stan Dălbănescul și dela soția lui Neacșa și dela fiii lor Marco și Necula, pentru 1890¹⁾ aspri gata.

Și iar să-i fie slugii domniei mele Lepădat logofăt ocină, iarăși în satul Orlăndești, însă din partea lui Colțea, fiul lui Barbul din Țărțălige, 40 stânjeni de ocină, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Lepădat logofăt acești stânjeni de ocină mai sus spuși, dela Colțea și dela jupanița lui Elina, fiica jupaniței Frujina din Stănțești, pentru 850 aspri gata. Și au vândut acești mai sus spuși oameni ocinile lor de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și înaintea domniei mele.

Și au fost atunci la întocmirea lui mulți oameni buni și martori și aldămășari, însă anume: din Davidești, Stancul logofăt și din Târgoviște, Iane Grecul stegariul și din Finta, Dragomir și din Buzăești, Stănislav și Drăgan și Radu și Băcan și Voinea și din Orlăndești, Dragomir Puiul și Oprea și Mladin și Stan ceașul și fiul său Apostol și Nan portar și Dragomir armaș și mulți oameni care nu sunt scriși.

De accia, am dat și domnia mea lui Lepădat logofăt, ca să-i fie lui ocina, care s'a scris mai sus, dedină și de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților săi; și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Mârzea mare paharnic și Lamba mare comis și jupan Iano mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Iano logofăt din Buzău, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 15 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., LXXVIII/98.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută

159

1618 (7126) Ianuarie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Cărtojani și tuturor moștenilor satului,

¹⁾ A fost 1800, apoi s'a adăogat 90.

anume: popa Stoia și popa Stance și Cârstea și Stan și Șerbu și Necula și Strde și cu fiii, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină la Cârtojeni, toată, cu tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă, oricât se va alege; dar să se știe semnele hotarului: dela Bratilov până la Târnava și dela Balta Rece pe apă în jos până la Brebi, la Vragov, pentrucă le este veche și dreaptă ocină de moșie și de strămoșie.

Astfel, când a fost în zilele lui Mihai voevod, iar satul Cârtojenii, ei s'au vândut lui Mihai voevod. Iar când a fost după aceea, Mihai voevod, el l-a dat și l-a miluit pe Andrei Călugărul pentru credincioasă și dreaptă slujbă, pe care a slujit-o domniei lui.

Apoi după aceea, Andrei Călugărul el a pus satul Cârtojeni zălog la Hriza care a fost mare portar, pentru 170 galbeni. Astfel Andrei Călugărul, el nu a putut să plătească acei galbeni lui Hriza portar, ci a dat tot satul Cârtojenii lui Hrizea portar și să-i fie și cărțile de ocină. Iar la aceasta, Hriza portar, când a întocmit pe fiica sa Malama cu Para postelnic, când s'a măritat, el a dat satul Cârtojeni zestre fiicei lui Malama și ginerelei său Para postelnic.

Iar după aceea, a trecut multă vreme: iar jupanița Zafira, soacra lui Para postelnic, ea nu s'a ținut de întocmire. Și s'a întâmplat pe timpul când s'a dus Para postelnic într'o slujbă. Și s'a tocmnit cu vecinii din Cârtojeni, ca să se răscumpere de vecinie cu 200 galbeni. Și a luat atunci jupanița Zafira dela satul Cârtojeni 100 galbeni și au rămas alți 100 galbeni.

Iar după aceea, el a venit dela slujbă și a aflat satul răscumpărat dela soacra sa Zafira. Deci, Para postelnic, el a pornit pără cu soacra sa Zafira, înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea 4 boieri din divan ca să vie înaintea cinstilui și preasfântului arhimetropolit chir vlădica Luca, anume: jupan Mârzea mare paharnic și Lamba mare comis și Gligorie fost mare comis și Ivașco fost mare armaș. Astfel acei boieri, împreună cu metropolitul, au judecat și au dat satul Cârtojeni lui Para postelnic și a rămas soacra sa Zafira de lege, ca să dea 100 galbeni satului Cârtojeni. Însă soacra sa Zafira, ea nu a avut nici un ban, ca să dea satului Cârtojeni, ci a făcut zapis la mâna lui Para postelnic, pentru 100 galbeni, pe care i-a luat dela satul Cârtojeni. Astfel, Para postelnic el s'a întocmit cu satul Cârtojenii, de a luat și el 100 galbeni și a patra parte de ocină în Cârtojeni din jos, din câmp și din pădure și din apă, oricât se va alege să-i fie lui ohabă, numai ocina fără vecini.

Și când s'a întocmit cu satul Cârtojenii, au fost mulți oameni buni din Târgoviște, anume: popa Dumitran, Marin postelnic și Iancul cel bătrân și Drăghici și Gherghie Drăniță și Nicula Jungheatul.

Iar după aceea, Para postelnic iar a avut pără cu călugării dela sfânta mânăstire dela Stelea, înaintea cinstilui arhimetropolit chir vlădica Luca. Și așa

au spus călugării dela sfânta mănăstire, că atunci când a tăiat Simion voevod pe Andrei Călugărul, el a lăsat mănăstirii satul Cârtojani. Iar Para postelnic, el a scos cărțile lui Andrei Călugărul, că nu a lăsat Andrei satul Cârtojanii, ci l-a dat nepotului său, lui Hriza portar, pentru 170 galbeni. Astfel Para postelnic, el a rămas de lege, pe călugării dela Stelea; însă să dea Para postelnic 35 galbeni călugărilor dela mănăstire, pentru că Andrei Călugărul este îngropat de sfânta mănăstire și este scris în pomelnic.

Iar întru aceasta, Para postelnic și jupanița lui Malama, ei au iertat satul Cârtojanii de vecinie, ca să fie cnezi cum au fost și înainte vreme.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea satului Cârtojanii, ca să-i fie ocină de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Lamba mare comis și Mărzea mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Eu, Idocsie, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 18 zile și dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Ah. St. Buc., M-e a Stavropoleos, X/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

160

1618 (7126) Ianuarie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină la Blagodești, din ocina Bohlescă, însă din partea de ocină a lui Irimin, 20 stânjeni de ocină și din sat și din câmp și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Stanciul dela Irimin, pentru o vacă cu lapte și pentru 200 aspri. Și a vândut Irimin ocina ce s'a spus mai sus, de a lui bună voie și cu aldămășari, anume: Mușat și Dragotă și Neagoe din sat și Țintea din Făcăieni și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stanciul, care s'a scris mai sus, ca să-i fie mai sus zisa ocină de ohabă, lui și filor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoichiță mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mârzea paharnic și jupan Ianache mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, în luna Ianuarie 20 zile și cursul anilor dela Adam până acum, anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din București, XX/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

161

1618 (7126) Ianuarie 24.

† Hrisovul mării sale răposatului Ioan Alixandru voevod, fecior marelui Iliaș voevod, dă ocină la Cășcioare, a lui Gheorghe ce au fost armaș mare.

† Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Alecsandru voevod, domnu a toată Țara Rumânească, fecior răposatului Ion Iliaș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele jupan Gherghe ce au fost armaș mare și cu feciorii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să fie lui ocină la Cășcioare, partea Necolii al Banului, din câmp, din moară, din apă și din siliștea satului și dupretutindinea; să știe stânjini 70, din hotar pără în hotar.

Pentru că această ocină ce este zisă mai sus au fost întâiu parte de zestre a jupănesii Chiriții dela părinții ei și dela frații ei. După aceea, jupăneasa Chirița, ia au făcut vânzătoare ocina ce-i zise mai sus dela Cășcioare, partea ei toată, în zilele Radului Șarban voevod; și au întrebat pe frații ei și toată ruda ei: vor să cumpere, au nu? Și nu s'au aflat nimeni să o cumpere. Intr'aceia, boer domnii mele jupân Gheorghie armașul mare el i-au întrebat de ¹⁾ frații și de ¹⁾ toată rudenii a jupănesii Chiriții și ei n'au vrut să cumpere aciastă ocină ce-i zise mai sus, adică cei 70 de stânjini ce sânt scriși mai sus. Și așa atunci, jupân Gheorghie ce au fost armaș mare, el au dat și au cumpărat această ocină care scrie mai sus, acei 70 de stânjeni, dela Cășcioare, dela jupăneasa Chirița, fata Neculei Banului, drept 300 de aspri gata.

Și au fost atunci oameni buni și bătrâni aldămașari, anume: dela Sufleni, Bucșul, *din* Cășcioare, Necola, Dumitru, Dragomir. Și au vândut ia singură jupăneasa Chirița aceasta ocină ce-i zise mai sus, de a ei bună voe, cu știrea tuturor megiașilor dinprejurul locului și dinnaintea Radului Șarban voevod.

¹⁾ în loc de „pe”.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boerului domnii mele jupânului Gheorghe carele au fost armaș mare, ca să fie lui ocina stătătoare și feciorilor lui și nepoților și strenepoților și de nimeni neclătită, până ce va fi domnia.

Iată încă și mărturii au pus domniia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare dvornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorganu mare stolnec și jupan Lamba mare comis și jupan Muruzu ¹⁾ mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Ghenariu 24, leat 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466 f. 20 v- 21.
Copie rom.

162

1618 (7126) Ianuarie 28.

† Aici boierii lui Gherghie arm<a>ș și ai lui Drăghici, anume: din Berilești, Neagoe Meiut și din Mătăsești, Aldimir și din Sufleni, Bucșul și din Burdoșani, Neagul și din Ghégani, Ursu și din Țândărei, Bratco, dă să caute pântru ocina Măcrineasca: vândutâ iaste lu Mihiu port., au de nu iaste vândut<ă> și fost-au rumâni dă atunce până acum, cum vor afla cu sufletele lor. Și zioa în sărbători, dup<ă> pașt<i>. Is<pravnic> Scirlét post.

Scris luna Ianuarie 28 zile, anul 7126 <1618>.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, XX/11 bis.
Orig. rom., hârtie, pecete căzută.

163

1618 (7126) Februarie 5, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Manea, fiul Stancăi, și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Lipiani, însă din partea bunicului său Bratul, din câmp și din pădure și din dealul cu vie și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege și de peste tot hotarul.

Însă să se știe că a dat Bratul din partea lui de ocină două pogoane de vie și cu 4 stânjeni de ocină la câmp zestre ficei sale Anca. Iar a dat Bratul din partea lui trei pogoane în deal și cu doi stânjeni de ocină la câmp și cu casa cea de jos soției sale Rada. Iar să se știe cum a dat și a vândut Bratul din partea lui un pogon de vie și jumătate și cu un stângen de ocină de peste tot hotarul, lui Tudor din Cetățele, pentru 1400 aspri, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

¹⁾ In loc de «Mârzea».

Iar să fie lui Manea ocină la Ungurei, însă partea bunicului său Bratul toată, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Iar să fie lui Manea ocină la Lipia, ocina care se cheamă dela Negre, însă partea Babelor toată, de peste tot hotarul. Dar ei, Manea și Bratul, au cum-părat dela Babe, pentru 600 aspri gata, în zilele bătrânului Alexandru voevod.

Fiindcă aceste mai sus spuse ocine și vii au fost ale lui Bratul de moștenire. Iar după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, Bratul a venit singur înaintea domniei mele de bunăvoia lui, de a dat și a miluit pe nepotul său Manea cu toată partea lui de ocină cum este mai sus scris, pentru sufletul lui, ca să-i fie lui pomană, pentrucă fii din trupul său nu a rămăs nimeni.

A pus Bratul și blestem: care om, după moartea lui, va strica această întoc-mire a lui și miluire, care va fi din sângele lui și nu va lăsa cum a miluit Bratul pe nepotul său Manea, acela să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți ce sunt la Nicheia. Fiindcă așa a lăsat Bratul toată partea lui să fie în mâna nepotului său Manea. Au pus și martori, anume: din orașul Buzău, Stan Răsticoiul și Jipa, fiul lui Radul, și Stănilav diaconul. Iar după moartea lui Manea și a fiului lui, să rămâie la mână cui se va alege din Stanca, fiindcă așa a lăsat Bratul cu gura lui până ce era el viu.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Manea ca să-i fie ocină și dedină și de ohabă, fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica mare vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mârzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 5 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii particulare, sub dată.

Fotocopie slavă.

Cu o copie slavă și o trad. rom.

164

1618 (7126) Februarie 6.

Cartea dumnelui roposatului Dumitru mare ban al Craiovei, ca să ție sfânta mănăstire un Țigan dăla Crăciunū.

Marele ban Dumitru al Craiovei, scris-am a noastră carte părintelui Grigorie eguménul de Jătiianul, ca să-ș ție un copil de Țigan.

Pentrucă au luat un Țigan al lui Crăciunū din Copăceni o Țigancă a părin-telui Grigorie eguménul de au furat-o; și ace Țigancă au avut Țiganū. Și au

avut ace Țigancă. anume Anca, o fată dă doi ani și au lăsat ace fată de au murit [de au murit] degerată, neavând cine să o cate. Drept acéia, au venit părintele Grigorie de s'au plânsu și au fost și Crăciun de față, de s'au [au] prinsu acel Țigan de părintele Grigorie, el au cheltuită aspri 800. Drept acia, acel Țigan el au făcută acest copil, anume... ¹⁾).

Dreptu acie, am judecată și am dată să-și ție părintele acel copilă, pentru acea fată ce au lăsat-o de au murit și să-i întoarcă aspri 400 dentr'acei bani ce au cheltuită părintele egumenul, căci au furat acel Țigan Țiganca și au lăsat ace fată de au murit. Dreptă acia, am dat sfinții sale părintelui egumen să-i fie lui acel copil de moșăie. *Altfel să nu fie după spusa noastră.*

Scriș Februarie 6 zile, 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723 f. 497v.

Copie rom.

165

1618 (7126) Februarie 7.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Părvu logofăt iaca să-i fie ocină în sat Vătășești, partea lu Drag<o>mir, socrul lui Stoica Orșanul, toată, oricâtă să va alége, pântruca această ocină o au fost cumpărat u<n> văr primare a lu Drag<o>mir, anume Stănilav, dela Drag<o>mir, socrul Stoicăi, încă de zilele răposatului Mibnea voevod.

Deci, când au fost în zilele răposatului Simion vodă, iar satul Vătășești i-au cumpărat slug<a> [dum] dumnii mele Părvul log., tot satul Vătășești. Și au vândut și Stănilav partea de ocină a lu Drag<o>mir, socrul Stoicăi Orșanului, slugi dumnii mele ce iaste ma<i> sus scriș<ă>.

Iar cându au fost acum, în zilele domnii mele, Părvul log. n'au avut răpaos de Stoica Orșanul, ginerele lu Drag<o>mir. Și așa pâraia Stoica Orșanul naintea domnii mea cum n'au fost cumpăratu Stănilav ocina lu Drag<o>mir, socrul Stoicăi. Iar într'aceia, dumnea mea am căutat și am judecat cu toți boiari domnii mele și am dat domnea mea Stoicăi Orșanului, ginerele lu Drag<o>mir, 6 megiaș<i> să caute și să adevéze cu ale lor suflete: fost-au cumpărat Stănilav partea de ocină a lu Drag<o>mir, socru Stăicăi Orșanului și fost-au vândut Stănilav acea parte de ocină a lu Drag<o>mir, socrul Stoicăi Orșanului, Părvului logofet, au nu o au fost vândut? Iar Stoica Orșanul nici întru chip nu se putu să se apuce să ia megiași, ce rămase Stoica Orșanul de lége și de judecat<ă> de divan și denainté domnii mele.

¹⁾ loc alb în text

Derept acea, i-am dat și domnea mea slugii domnii mele Părvului logofet ca să-i fii ocină, ohab<ă> și să o ție cum o a cumpărat, iar Stoica Orșanul nici o meteh¹⁾ să n'aib<ă> c'au rămas de lege denaintea dumnii méle.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic Vintilă mare vornic.

Scriș luna Februarie 7 zile, anul 7126 <1618>.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, VI/5.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

166

1618 (7126) Februarie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Strâmba, unde este hramul coborîrii sfântului duh și părintelui egumen Atanasie, și tuturor călugărilor cari trăesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri ocină la Murgești, însă partea lui Roman toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat egumenul Tanasie această ocină mai sus scrisă, împreună cu toți călugării, dela Roman, pentru 12 oi cu miei și pentru 2 vaci cu vițe și pentru un cal bun și pentru un bou și pentru 20 valuri de lână. Și au vândut Roman această mai sus zisă ocină de a lui bună voe și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni martori și aldămășari, însă anume: din...²⁾ Hamza birariul și din Ploșor, Dumitru al lui Jitian și Opriș și din Strâmba, Moianul și Vladul și Aldea și dela Sărdănești, Berivoe și Radul și mulți oameni, cari nu sunt scriși aici. Și a cheltuit cu aldămășarii 3 vedre de vin.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri mai sus zise ca să-i fie ocină stătătoare, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori a pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Păruș spătar și Gorgan mare stolnic și Lamba mare comis și Mârza paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

¹⁾ amestec.

²⁾ loc alb în orig.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 10 zile și dela Adam, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, Cf5.

Orig. slav., hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

167

1618 (7126) Februarie 12.

Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul părintele episcop chir Efrem al Bușăului.

Scris-am episc<o>piea mea aceasta carte ai episc<o>piei mele sventei mănăstiri ce se cheamă Ciolan și-i iaste hramul s<fe>ti Gheorghie, pântrucă au dat Calevit călugărul la moartea lui o<ci>na dela Căndești, de în partea lui jumătate, de păste tot și de în apă și de în deal și de în câmpu.

Iar apoi, niște rudenie ale lu Calevit călugărului, anum<e>: Neguleaci și Mușat al Bolii și Bratul, ei au tras păr<ă> cu egumenul Vasilie de au zis că n'au dat Calivit o<ci>na mănăstirii, ci se-au adus păr<ă> la [la] părintele vl<ă>-d<i>ca Luca. Părintele, svenția lui, le-au dat 4 megiiș<i>, anum<e>: Gherghe Robul de Vernești și Vlad Iuvniț<ă> de Zorești și Neagoe de Pot<o>ceani și Stoica Suptirelul de Smediști. Deci aceșt<i> megiiș<i>, ei au umblat și au adevărat că au fost dat de Calevit călugărul, la moartea lui, și-i zac oasele la mănăstire, la Ciolan.

Deci>, părintele vlădica, svenția lui au zis să vie aceșt<i> megiiș<i> la episc<o>pie pântru această o<ci>nă. De<ci>, megiiș<i> au venit la episc<o>piea mea și au dat acea o<ci>nă să fie la mănăstire, cum o au dat Calivit călugărul la moartea lui.

Dereptu acéia, am faptu episc<o>p<i>ei mele aceasta carte mănăstirei Ciolanului să ție acea o<ci>nă ci e mai sus scris<ă> și dă nemă băntuial<ă> să nu aibă. *Altfel să nu fie, peste porunca episcopiei mele.*

Scris luna Februarie 12 zile, în anul 7126 <1618>.

Acad. R. P. R., CXCVI/56.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

168

1618 (7126) <după Februarie 12>.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfentei dumnezeieștii măn<ă>stir<i> ce s<ă> chiamă Ciolan, hramul sfântului, marelui mucenic Gheorghe, ca să-i fie ocină dela Căndești, de în*

partea lu Calivit călugărul, jum<ă>tate ce au dat el la moartea lui, de în câmpu și de în apă și de în deal și de preste tot, orcătū să va alége.

Iar apoi, nește rudenii ale lui Calivit călug<ă>rul, anume: Neguleaci și Mușat al Bolii și Bratul, ei au tras păr<ă> înaintea dumni-méle, dup<ă> moartea lu Calevit călug<ă>rul, cu Vasilie igumenul. Deci, ei au dzis că n'au dat Calevit ocina măn<ă>stirei, ce [s] se-au dus în pără la părintele vlădica mitrop<o>litul. Deci, sfenția lui le-au dat 4 megiaș<i>, anume: Ghe<o>rghei Robul de Vernești și Vlad Buvniț<ă> de Storeșt<i>¹⁾ și Neagoe de Pot<o>ciani și Stoica Supțirelul de Smedești. Deci, aceșt<i> megiaș<i> ei au îmblat și au adevărat că au fost dat de Calevit călug<ă>rul la moartea lui și-i zac oasele în sfânta măn<ă>stire mai sus zisă. Dup'acéia, părintel<e> vlădica au zis să meargă acești megiași la ep<i>sc<o>pie pentr'acea ocină. Deci, megiașii au venit la ep<i>sc<o>pie înaintea părintelui ep<i>sc<o>pului și au dat și ei cu ale lor suflete, să fie aceea ocină sfiintei măn<ă>stir<i> mai sus zisă, cum au dat Calevit călug<ă>rul la moartea lui.

Derept acéia, am dat dumniia mea sfentei măn<ă>stir<i> del<a> Ciolan, ca să ție aceea ocină, însă partea lu Calivit toat<ă>, să-i fie moșice<e> în veac, păn<ă> va fi sfânt<a> măn<ă>stire, pentrucă am văzut dumniia mea și cartea părintelui mitrop<o>litului Lucă și cartea părintelui lu Ifrem epis<co>p dela Buz<ău>. Derept acéia, nimeni să nu s<e> ispitească a băntui preste cartea dumni mélt<e>, că acela om rău va păți de cătră dumnia mea.

Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris luna...²⁾ zile...²⁾ în anul 7126 <1618>.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXCVI/57.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

169

1618 (7126) Februarie 14, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domna toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bran și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Câlcești, din partea lui Roman 30 stânjeni din câmp și din pădure <și> din apă și din uscat și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentrucă a cumpărat Bran acești 30 stânjeni de ocină dela Roman cu 600 aspri gata. Și a vândut Roman acești 30 stânjeni de ocină

¹⁾ în loc de: «Zorești».

²⁾ loc rupt în orig.

lui Bran, de a sa bună voie și cu știrea tuturor fraților lui de ocină și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Și au fost încă la tocmeala lor martori și aldămășari, anume: Nan și Stoican Bivol din Măicânești și Vișan și Bobe din Călcești și Bran Baniță și Cerno și Diaconul din Singureni și Paraschiva și Bobe de Stănești ¹⁾ și Stoica butariul din București.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Bran ca să-i fie ocină, ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Lamba mare comis și Mârzea paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Eu, Idoxie, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 14 zile și dela Adam până acum cursul anilor, 7126 <1618>.

Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

170

1618 (7126) Februarie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului și credinciosului boier al domniei mele jupan Ianache fost mare postelnic și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Cetățele în județul Ialomița, însă partea jupaniței Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, toată, din câmp și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că această mai sus spusă ocină și cu vecinii ea a fost de moștenire a jupaniței Maria dela părinții ei, încă dinainte vreme, din zilele altor domni bătrâni de demult. Și după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Maria, fiica lui Staico postelnic, împreună cu ficele ei, Frujina și Elina și cu ginerii ei, Nedelco comisul și Ianiu spătar, ei s'au sculat împreună, de au vândut partea lor de ocină din Cetățele, toată și cu toți vecinii, câți sunt în partea lor, cinstului și credinciosului boier al domniei mele, jupan Ianache fost mare postelnic, pentru 20.000 aspri gata. Și au vândut ei de a lor bună voie și cu

¹⁾ « de Stănești », românește în textul slav.

știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și au făcut și zapisul lor de vânzare la mâna cînstîtului boier al domniei mele mai sus scris.

Și cînd au vîndut toată partea lor de ocină dela Cetățele acești mai sus spuși boieri, atunci la întocmirea lor, s'a întîmplat să fie mulți boieri și oameni buni martori, anume: Manolachi al doilea stolnic și Dumitru Dudescul logofăt și Dumitrașco al doilea comis și Dima gelepul și Mihai paharnicul din Buești și din Doicești, Danciul și Nenciul postelnic din Mănești și mulți boieri, cari nu sunt scriși în cartea aceasta. Și au venit și vînzătorii înaintea domniei mele de față și au mărturisit că au vîndut toate părțile lor de ocină din Cetățele cari s'au spus mai sus, cu toți vecinii, câți se vor găsi pe partea jupaniței Maria.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cînstîtului, credinciosului boier al domniei mele jupan Ianache fost postelnic, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă filor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Păruș postelnic¹⁾ și Gorgan mare stolnic și jupan Mârzea mare paharnic și Lamba mare comis și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun de sus numită Târgoviște, luna Februarie 25 zile și dela Adam până acum, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Ianache, II/5.

Orig. slav., perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

171

1618 (7126) Februarie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Cîndea din Boțești și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie o delniță de casă, fiindcă această delniță de casă a cumpărat-o C<ânda> dela Buta, pentru 300 aspri. Iar să fie lui Cînda <o grădină>, fiindcă a cumpărat Cînda această grădină cu locul dela Călinet, dela Negoit, <drept 150 aspri>...²⁾ Și iar a cumpărat Cînda 4 stînjeni de ocină în lățime

¹⁾ în loc de «spătar».

²⁾ loc rupt în orig.

lângă delnița casei, dela Oancea <și dela> Brebor, pentru 140 aspri. Și iar a cumpărat Cânda dela cumnata lui, Sora, trei stânjeni de ocină la Șopot, lângă delnița casei, pentru 330 aspri. Și iar a cumpărat Cânda codrul dela Valea Mare, dela Cristina, pentru 130 aspri.

Și iar să fie lui Radul Rangotă din Boțești o delniță la Boțești, din mijlocul satului până la râu, <cumpărată> dela Hrebor și dela Neguț, pentru 300 aspri. Și iar a cumpărat Radul Rangotă o delniță lângă biserică, dela Cociotă, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Rangotă o delniță dela Voicuț, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Rangotă un loc la Călinet, dela Buta, pentru 130 aspri. Și iar a cumpărat Rangotă un loc la Cetățuia, dela Șerb, pentru 40 aspri. Și iar a cumpărat Rangotă un loc în sat, dela Cârstina, pentru 50 aspri de argint. Și iar a cumpărat Rangotă un loc la dealul Dubrăzeza, din jos de Aluniș, dela Negoit, pentru un ort.

Și iar a cumpărat Pătru din Dobrești un stângen de loc la Piscul Juncului, dela Go<rganălu>, pentru 400 aspri. Și iar a cumpărat Pătru un codru de loc la Piscul Carpenului, dela Oprea Antilie, pentru 270 aspri. Și iar a cumpărat Pătru un loc la Pupăza, dela Tamaș, pentru 200 aspri. Și iar dela Stoica la Piscul lui Rușeț pentru 200 aspri. Și iar a cumpărat Pătru un loc la Piscul Inalt și alt loc la Cornet, dela Bădilă, pentru 200 aspri. Și iar a cumpărat Pătru un loc la <gura Hras>turelor, dela Neagoe Răcnoaie, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Pătru partea lui Racnea, la vâlceaua Dumbrăviaiei, jumătate, pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Pătru un loc, unde este casa lui Neacșul, pentru 50 aspri. Dar a cumpărat Pătru aceste părți de ocină împreună cu soția sa Stroia.

Și au cumpărat acești mai sus spuși oameni aceste părți de ocine, încă din zilele lui Mihail voevod. Și au avut și cărți pentru aceste ocine, dar au mărturisit înaintea domniei mele, că le-au pierdut pentru răutățile care au fost în țară, când au venit Ungurii în Țara Românească.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Cândea și lui Rangotă și lui Pătru ca să le fie mai sus zisele ocine, dedine și ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica mare vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Mârzea paharnic și Lamba comis și jupan Enache mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris luna Februarie 27, la Târgoviște, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Țigănești, XXI/2.

Orig. slav, hârtie, rupt și șters, pecete timbrată.

Cu o trad. rom., ibid. VIII/3, după care s'au făcut completările.

1618 (7126) Februarie 27, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan Buzilă și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Tălpășești, loc de vie 15 pași, fiindcă l-a cumpărat Stan Buzilă dela Datco din Tălpășești, pentru 400 aspri.

Și dela Arica, iar loc de vie 25 pași, pentru 600 aspri.

Și iar a cumpărat Stan Buzilă dela Coica loc de vie, 10 pași, pentru 250 aspri. Și iar a cumpărat Stan Buzilă dela Jipa, loc de vie 5 pași, pentru 100 aspri. Și dela Radul 5 pași, pentru 100 aspri. Și dela Bârdea iar loc de vie 5 pași, pentru 100 aspri. Și dela Petreasa partea ei toată, din câmp și din pădure și din deal și din apă, oricât se va alege de peste tot locul, pentru 1700 aspri gata. Și iar a cumpărat Stan Buzilă dela Pârșul 8 locuri la câmp și o curătură în deal, pentru 1400 aspri gata.

Și iar a cumpărat Stan dedină în sat la Tămășești, însă partea lui Tamaș toată, din câmp și din pădure și din apă și din deal și de peste tot locul, pentru 5000 aspri gata. Și iar a cumpărat Stan Buzilă ocină la Bălești dedină dela Manea al lui Mătiș, partea lui toată și a lui și a nepotului lui, Vladul, și din câmp și din pădure și din apă și din deal cu tot locul, pentru 2200 aspri gata. Și iar a cumpărat Stan Buzilă ocină la Bălești dela Iovănici, partea lui din deal și din pădure, pentru 500 aspri gata, în zilele lui Șerban voevod.

Și au vândut acești mai sus numiți oameni părțile lor de ocină mai sus zise ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului. Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni martori, anume: din Bălești, Anania și Vladul și din Tămășești, Oprea și Lațco și din Tălpășești, Lăudat și Rusea și mulți oameni care nu sunt scriși în această carte.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stan Buzilă, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă, fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mârzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de sus Târgoviște, luna Februarie 27 zile, și dela Adam până la această scriere cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii particulare, sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.

<1618> Martie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele lui Stoica vătaf și fraților săi Dobrin și Bratul
și Neagul cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Mocești, însă
din partea Căinească 5 stânjani din câmp și din pădure și din apă și de peste tot
hotarul, pentru că au cumpărat dela Bogdan din Mocești, pentru 1000 aspri gata.

Iar a cumpărat Stoica vătaf cu frații săi Dobrin și Bratul și Neagul, ocină
în Mocești, însă din partea Căinească 5 stânjani, de peste tot hotarul, oricât se
va alege, dela Stan, nepotul <lui Mutul>, pentru 1400 aspri gata, în zilele lui Mihail
voevod. Și au fost atunci la întocmirea lor aldămașari oameni buni, anume:
Moș și Gociul și Neica și Dumitru și Paraschiya și Oana din Mircești.

Și iar a cumpărat Stoica vătaf ocină în Mocești <25> stânjani din partea
Căinească, de peste tot hotarul, oricât se va alege, dela Voico, nepotul jupaniței
Voica din Orboești, pentru 5000 aspri.

Iar a cumpărat Badiul, fiul lui Stoica vătaf, ocină în Mocești, din partea
Căinească, dela Voico din Orboești, 5 stânjani de peste tot hotarul, pentru
1250 aspri gata.

Iar au cumpărat Dobrin și Bratul și Neagul ocină în Mocești, din partea
Căinească, dela Voico din Orboești, 15 stânjani de peste tot hotarul, pentru
3250 aspri gata.

Iar a cumpărat Stoica ocină în Mocești, din partea Căinească 16 stânjani
de peste tot hotarul, oricât se va alege, dela Vladul logofăt din Pojorăști, pentru
5000 aspri gata. Iar a cumpărat Stoica vătaf ocină în Mocești, din partea Căinească
4 stânjani și 4 pogoane de vie dela...¹⁾ jupanița lui Prodan din Afumați, pentru
3000 aspri gata. Iar a cumpărat Stoica vătaf 7 pogoane de vie în dealul Moceștilor,
din partea Căinească, dela Radul, fiul lui Stănimir, din <Vrănulești>, pentru
3000 aspri.

Iar după accia, Stoica vătaf, el s'a sculat de a dat din acești 16 stânjani de ocină,
pe care i-a cumpărat dela Vladul logofăt, lui Dobrin și lui Bratul și lui Neagul
6 stânjani de ocină, ca să le fie...²⁾ au vândut ei de a lor bunăvoie și cu știre_a
tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului, din zilele răposatului
Mihail voevod. <Și> au avut cărți vechi ale altor domni bătrâni pe aceste mai
sus zise ocine, însă au pierit de multe răutăți, de Turci și de Tătari, ce s'au
întâmplat în țara domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc șters în orig.

Apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar Stoica vătaf, el a venit înaintea domniei lui cu <mulți> oameni buni din jurul locului, însă anume: din Scurtești, Neagul și din Bălteni, Cocoș și din Mărăcineni, Sima și din Mușatești, Țintul, de au mărturisit cu sufletele lor că aceste dedine mai sus scrise sunt cumpărături ale acelor oamen*i*, care sunt mai sus scriși, averile lor drepte fără păra cu nimeni. Pentru aceasta, le-a înnoit și le-a întărit cartea. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban pe aceste ocine, veche și ruptă.

<De aceia> și domnia mea încă le-am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele cum a fost și de mai înainte vreme, ca să fie lui Stoica vătaf și lui Dobrin și lui Bratul și lui Neagul ocină, dedină și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și <Stoica> vistier și <Păruș> spătar și Gorgan stolnic <și Mârzea paharnic și Lamba comis> și jupan Ianiu mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 2 <zile>, dela Adam până acum ani curgători, în anul 71...¹⁾

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., III/222.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Copie slavă ibid., LXXVI/48, după care s'au făcut unele completări.

Cu o trad. rom. din 1837.

Datat după divan.

174

1618 (7126) Martie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Eftemie călărașul din Dobroței și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui două funii de ocină în Dobroței, pentru că aceste mai sus zise funii de ocină le-a cumpărat Eftemie dela Dancea din Dobroței, pentru 1200 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Voislav călărașul și fratelui său Manea două funii de ocină în Dobroței, pentru că aceste mai sus spuse funii de ocină le-a cumpărat Voislav și fratele său Manea dela Calotă, pentru 1200 aspri gata. In.ă le-au cumpărat Eftemie și Voislav și Manea aceste mai sus spuse funii de ocină, încă în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul vânzătorilor și cu mulți martori, însă anume: din Dimiani, popa Manea și Stoica și Vâlcașin și Drăgan și din Dobroței,

¹⁾ loc rupt în orig.

Stoian și Neacșul și Dragne și Cârstea și Radul și Pătru și Novac; și alți mulți martori au fost atunci care nu sunt scriși aici, cum au vândut acești mai sus spuși vânzători aceste mai sus zise funii de ocină lui Eftemie și lui Voislav și lui Manea de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Eftemie și lui Voislav și lui Manea ca să le fie aceste mai sus zise funii de ocină, dedină și ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Păruș spătar și Gorgan stolnic și Mârzea paharnic și Lamba comis și jupan Enache mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în cetatea de scaun, în Târgoviște, luna Martie 9 zile, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CLXXXII/12.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

175

1618 (7126) Martie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bârcă și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Golești, însă partea unchiului său Manea Vulpariul Gaulea, partea lui toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că această mai sus spusă ocină, ea a fost de moștenire a lui Manea Vulpariul Gaulea. Astfel, când a fost în zilele lui Mihnea voevod, Manea Gaulea a căzut în datorie la niște Evrei. Iar după aceea, Vladul și cu fratele său Dragomir, el a plătit pe Manea Vulpariul Gaulea de acea datorie dela Evrei, pentru 2000 aspri de argint și au voit să ție ei ocina lui Manea Gaulea din Golești. Intr'aceasta, nepotul său Manea, tatăl lui Bârcă mai sus scris, el nu s'a îndurat să se amestece alții în moșia lor pârintească și să ia ocina lui Gaulea pentru acea datorie, ci a înapoiat Manea toți asprii înapoi lui Vladul și lui Dragomir, cu cât au plătit pe unchiul lor Manea Gaulea, dela Evrei, cu 2000 aspri. Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihnea voevod și cartea lui Pătru voevod, că a înapoiat Manea, tatăl lui Bârcă, lui Vladul acei 2000 aspri, ce i-au dat ei pentru unchiul lor Gaulea, toți până la un ban. Și de atunci, Manea a tot ținut ocina unchiului său Gaulea cu bună pace.

Și după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, Bârcă, fiul lui Manea, el a avut păra înaintea domniei mele la divan, pentru ocina unchiului său Gaulea cu Vâlcul, fiul lui Vladul. Și așa păra Vâlcul înaintea domniei mele că nu a înapoiat Manea acei 2000 de aspri tatălui său Vladul și lui Dragomir, atunci în zilele lui Mihnea voevod, nici un ban și că a dat Manea Gaulea lui Vladul și Dragomir toată partea lui de ocină pentru acea datorie. La aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Vâlcul lege 12 megiași pe răvașe, anume: din Băjești, Dumitru, fiul lui Băjan și Stoica Mocanul și Toma și din Bălilești, Vladul și Radul al popei și Toma și Bădincea și din Lehăcești, Oprea și Neguț și din Ulița, Stan și dela Romonești, Dumitru, să jure pentru ocina lui Gaulea din Golești, că n'a întors Manea, nepotul lui Gaulea, acei 2000 aspri lui Vladul și lui Dragomir, cu cari l-au plătit pe Gaulea. Astfel, când a fost la zi și la soroc, Vâlcul nici cum n'a putut să jure, ci a rămas Vâlcul de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Bârcă, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintil mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mârzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 20 zile și dela Adam până acum, cursul anilor până la această scriere, în anul 7126, iar dela nașterea lui Hristos 1618.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Valea, X/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

176

1618 (7126) Martie 22.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și prebunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boiarului domniei mele Neagului *al doilea* comis și cu feciorii lui, câți Dumnezeu îi va dăru, ca să-i fie lui moșie la Ogrăzeani, însă din partea Neculii, feciorul Neculii post, din Căzănești și din partea Andreicăi comisul, unchiul Neculii, de preste toată moșia, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vad de moară și din siliște

satului, dă pretutindenea, oricât să va alége dă preste tot hotarul și locul de casele Andreicăi comisul din Ogrăzeani, unde au fost casele lui.

Pentru că au venit Necula înaintea domniei méle la divan și înaintea tuturor boiariilor domniei méle, el de a lui bună voe, fără de nicio silă, de au înfrățit pe boiariul domniei méle ce s'au scris mai sus, pe toată partea lui de moșie din Ogrăzeani și pe partea unchiu-său Andreicăi comisul, să fie doi frați nedespărțiți în doao, oricât se va alége, să fie frați; și au intrat și în sfânta biserică de s'au încins cu brâul preacuratei născătoare de dumnezeu, ca niște frați în légea creștinească.

Și s'au înfrățit cu voia lor și cu știrea tuturor megiașilor de pe împrejurul locului și dinnaintea domniei méle. Și au dăruit Necula pe boiariul domniei méle Neagul comisul cu moșia; iar Neagul comisul el încă au dăruit pe Necula pentru frăția cu doao Țigance, ca să fie ale lui de baștină.

Și când s'au înfrățit au fost mulți oameni buni mărturie la tocmeala lor și la frăția, însă anume: din Căzănești, Neagul vătaful și fiu-său Mihăilă și din Popești, Calotă vătaful și frat(e)-său Toader și din Stefoaia, Chiriac stol. și din Ionești, Brătian iuzbașa și din Sărbi, Albul, feciorul Barbului și din Holubești, Tudor și din Creștii¹⁾ dela Vad, Coman.

Și au pus și blestem: cine dintru dănșii sau din feciorii lor s'ar alége și va strica frăția și să va lepăda de așăzământ, acela om să fie proklet și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Pentru aceia, am dat însumi și domnia mea boiariului domniei méle Neagului comisul, ca să-i fie lui moșia stătătoare și [și] ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Dumitru *mare* ban dela Craiova și jupan Vintilă *mare* dvor. și jupan Nica *mare* log. și Stoica vist. și Paruș spat. și Gorgan stol. și Lamba *mare* comis și Mărzea *mare* pah. și jupan...²⁾ *mare* post. și ispravnic Nica *mare* log.

Și am scris eu, Lepădat, în scaunul ce se zice orașul Târgoviștii, luna Martie 22, anul 7126 <1618>.

† Acest izvod s'au scris pe limba rumânească de pe uricul slovenescu de Lupp dasc. slov. la școala domnească în București, la leat 7251 <1743>.

Eu Lupp dasc. slov. am scris.

Acad. R. P. R., CCCL/1.

Trad. rom.

(Pe verso:) 1817 Apr. 23. Catastihă de perilavi a schitului Fedeloșoi de toate mișcătoare și nemișcătoare ce le-am priimit eu în seama mea, vistierii Tomița Brătianu ce m'amu orânduit acum iconom (la acest schit).

¹⁾ probabil « Crețești ».

²⁾ loc alb în text.

1618 (7126) Martie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Sneagov, însă a lui Sneagov cât va fi toată partea lui Berco logofăt și partea lui Șaramet.

Și să se știe semnele: din gura Dancului până în fântâna Cioeniței și până în fântâna lui Brehoi și până în valea Comarnicului și până în vâlceaua Sfredelului și până în apa Brătuei și dinspre Cioiana la mărul dulce și drumul lui Sterpoi până în obârșia Sneagovului și pe drumul Petreștilor până în apa Strâmbei.

Pentru că îi este veche și dreaptă ocină de moștenire, cumpărătură dela Neaga Păcuroaia din Arcești și dela nepoții lui Ion, încă din zilele bătrânului Alixandru voevod, pentru...¹⁾ aspri de argint.

Și iar să-i fie lui Radul ocină în Cioiana din partea Păcuroaiei a patra parte de peste toată ocina și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Radul dela Neaga Păcuroaia și dela nepoții lui Ion, iar din zilele bătrânului Alixandru voevod, pentru 7000 aspri de argint. Și am văzut domnia mea și cartea bătrânului Alixandru voevod de cumpărătură, veche și ruptă. Astfel, domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul, ca să-i fie ocină, ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Păruș mare spătar și Gorgan stolnic și Lamba mare comis și Mârzea mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 26 zile și dela Adam până acum ani curgători, în anul 7126 <1618>.

† Io Alixandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CCXC/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

1618 (7126) Aprilie 1.

Hrisovul răpăosatului Alixandru voivod pentru Țăgani, de leat 7126 <1618>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voivod și domn a toată Țara Rumănească, feciorul răpăosatului Iliș vodă. Dat-am aciastă poruncă a domniei mele

¹⁾ loc rupt în orig.

sfinței și dumnezeiești mănăstirii ce să chiamă Coșuna, unde iaste hramul sfântului erarhū făcătoriul de minunii Nicolae al Mirelo<r> dela Nicheia ¹⁾, ca să fie sfinței mănăstiri nește sălaș<e> de Țăgani, anume: Lobodă cu Țăganca lui și cu nepoți și ficiori lui și Boda și Boca cu Țigancele lor și ficiori lor și Matei Metea săbiariul și cu ficiorul lui, Stanciul și cu Țigancele lor și cu ficiori lor și Gunța cu Țăganca și cu ficiori lor și Dumigaru cu Țăganca lui și Prodan cu ficiorii și cu nepoții.

Pentru că acești Țigani ce s'au zis mai sus, ei au fost de moștenire ai Craioveștilor. Apoi, cându au fost în zilele lui Alixandru vodă cel Bătrân, ei au căzut la împărțire; apoi, Alixandru voivod au dat și au miluită cu acēste sălașe de Țăgani pre dregătoriul domnii méle jupan Tuncea *fost mare* clucer pentru dreapta și credincioasa slujbă ce au slujit domnii sale, pren alte țări, în multă vreme.

Și am văzut domnia mea și am cetit și cartea bătrânului Alixandru voivod și cartea Mihnei vodă și cartea lui Ștefan vodă de aciastă miluire.

Apoi, Părvul clucer el însuș au datū și au miluitū sfânta mănăstire cu acestū sălaș de Țăgani, ca să-i fie lui vécinică pomenire, pentru că lui domnul dumnezeu nu i-au datū fecior din trupul lui ca să aibă, ci au dat și au miluitū sfânta mănăstire, cum am zis mai sus. Și am văzut domnia mea toate cărțile de față, de miluire.

Intr'aceia și domniia mea așijderé am înnoit și am întărit aceste cărță cu cartea domnii méle. Și am dat și domniia mea sfinței mănăstiri ca să fie acești Țăgani, ce au zis mai sus, moșie ohabnică.

Încă și blestem am pus domniia mea: după răpăosarea domnii méle, oricine s'ar ispitii a o strica aciastă carte a domnii méle și a lua aciastă pomană dela sfânta mănăstire, fiece om va fi, acela să fie de 3—4 ori blestemat și afurisit de 318 sfinți *părinți* care sântū în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia într'un loc. Iaste și va fii în veci, amin.

Încă și mărturii am pus domniia mea: jupan Dumitru *mare* ban al Craiovei, Vintilă *mare* vornic, Nicola ²⁾ *mare* logofcă<t> și Poruș spătar și Stoica *fost mare* vor. ³⁾ și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mărza păh., Iane *mare* post. Și <ispravnic> jupan Nica *mare* log.

Și am scris eu, Bărzăl, Ap. 1, leat 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722 f. 431.

Copie rom.

¹⁾ în loc de „Lichia“.

²⁾ în loc de „Nica“.

³⁾ în divanele actelor originale din acest timp, Stoica este mare vistier.

1618 (7126) Aprilie 3, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nan și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Știrbești, însă din partea lui Albul 80 stânjeni de ocină de peste tot hotarul, oricât se va alege, dela Ploștina până în Argeș, pentrucă a cumpărat Nan această ocină dela Albul, pentru 1350 aspri gata.

Și iar a cumpărat Nan ocină la Poenari dela Manea, fiul lui Șerban din Poenari, 55 stânjeni, cât se vor alege, pentru 800 aspri gata, din drumul Baiului până la Ploștina ¹⁾.

Și iar a cumpărat Nan ocină în Poenari dela Barbul din Știrbești, o funie de ocină de peste tot locul, cât se va alege, din drumul Baiului până în Ploștină, pentru o vacă cu lapte, în zilele răposatului Mihai voevod.

Și au vândut ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și la <vânzarea> acestor ocine mai sus spuse au fost martori mulți oameni buni, anume: din Drugănești, Ronța și Stan Trușul și din Poenari, Oprea și Radul Purcărea și din Știrbești, Roman și Barbul Rogozea și mulți oameni care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Nan, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mârzea paharnic și jupan Iani mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 3 zile și dela Adam până acum, la această scriere, curgerea anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., Fondul Credit, dosar nr. 1875, doc. 1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

180

1618 (7126) Aprilie 3.

† Scris-amu eu județul Neagoe cu toții oroșanii a noastră carte acestui egumen Samoil dela svânta mănăstir<e> de ie hramul pe blagoveșteni, dela mănăstire Banului dela Buzău, pântruc'au cumpăratu nește loc de vie dela Neagul călugăriței, drept as<pri> 300, ca să fie moșie la sfânta mănăstir<e>.

¹⁾ pasagiul: «Și iar a cumpărat Nan ... Ploștina», șters cu 2 linii în original.

Și mărturie: Tudoran cel mare, Iano al Vălc., Isar, Pătru ciz<marul>, Radul Boldei, Dumitru Lupul, Ianole Gogoș, din Mocești, Dan, Gorun. Așa să se știe.

Scris luna Aprilie 3 zile, în anul 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, IV/3.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. în ms. 186, f. 103.

181

1618 (7126) Aprilie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ciochină și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie un pogon de vie cu loc în dealul Negovanilor, pentru că a cumpărat Ciochină acest pogon de vie dela Mihaică și dela fratele său Dumitru, pentru 400 aspri, încă din zilele răposatului Mihail vodă. Iar a cumpărat Ciochină 2 pogoane și jumătate de vie tot dela Mihaică și dela fratele său Dumitru cu loc, pentru 1000 aspri și pentru o vacă, prețul ei 1200 aspri. Și iar a cumpărat Ciochină un pogon de vie cu loc dela Rada, sora lui Mihaică, pentru 120 <aspri> gata. Și iar să fie lui Ciochină un loc de casă la Negovani, pe cari l-a dat de zestre și două răzoare la câmp.

Și au vândut acești numiți oameni aceste pogoane de vie, ce sunt mai sus scrise, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și încă au fost atunci la învoirea lor aldămășari, anume: dela Negovani, Neagoe și Neagoe și Manea și Dumitru.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea ca să-i fie ocine și vii, ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mârzea paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Idocsie, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 12 zile și dela Adam până acum cursul anilor, anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Snagov, XXIV/3 bis.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela jumătatea sec. XIX.

1618 (7126) Aprilie 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliăș voevod. Dă domnia mea mea această poruncă a domniei mele lui Mușat și lui Neagul și lui Măican din Modruzești și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Modruzești, însă din partea lui Neagoe, bunicul Nedelei, a treia parte, oricât se va alege, din câmp și din apă și din pădure și de pretutindeni, pentrucă a venit însăși Nedelea înaintea domniei mele, de a înfrățit pe frații ei, pe Mușat și pe Neagu și pe Măican, peste a treia parte de ocină a bunicului său Neagoe, ca să fie frați peste această mai sus spusă a treia parte de ocină. Și a înfrățit Nedelea pe Mușat și pe Neagul și pe Măican peste a treia parte de ocină de a ei bună voie și fără nicio silă și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

Însă și aldămășari au fost atunci, când a înfrățit Nedelea pe acești mai sus spuși frați ai ei, anume: din Modruzești, Neagoe și Cătrânău și Radul și Neguț și din Clociți, Dragomir și popa Nedelco și Stan și Mușat.

Și am văzut domnia mea și răvașul Nedelei de înfrățire, cum a înfrățit Nedelea pe frații ei, cari sunt mai sus spuși pe a treia parte de ocină a bunicului său Neagoe, de a ei bună voie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Mușat și lui Neagul și lui Măican, ca să fie frați pe a treia parte de ocină, fiindcă s'au înfrățit înaintea domniei mele; și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Mărzea paharnic și Lamba comis și jupan I Kane>¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Udriște diac, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Aprilie 13 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, I/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1860.

1618 (7126) Aprilie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bratul și lui Micul și lui Vladul și lui Dra-

¹⁾ loc rupt în orig.

gomir și lui Lunga și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în Telești, însă părțile lor de ocină, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă le este veche și dreaptă ocină de moștenire.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, Stan logofăt din Poeniță, el a cotropit aceste ocine care s'au zis mai sus; și așa a zis că le-a cumpărat, pentrucă le-a dat niște bani pe fân, ca să cosească. Iar pe urmă, acești oameni care s'au zis mai sus, ei s'au plătit de Stan logofăt cu 5 care de fân și cu 19 clăi de meiu și cu 800 de bani. Dar după aceia, Stan logofăt, el a cotropit ocinele acestor oameni.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, acești oameni, ei au venit la pâră cu Stan logofăt înaintea domniei mele. Și așa pâră înaintea domniei mele Stan logofăt, că le-a cumpărat. Iar domnia mea am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele; și am dat domnia mea lege acestor oameni, 12 megiași, ca să jure că n'au vândut părțile lor de ocină, ci au fost cotropite de Stan logofăt. Astfel, când a fost la zi și la soroc, ei au adus legea deplin <și au> jurat că n'au vândut ocinele lor, pe care Stan logofăt le-a cotropit cu sila. Astfel, Stan logofăt a rămas de lege dinaintea domniei mele, din marele divan.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Bratul și lui Micul și lui Vladul și lui Dragomir și lui Lunga, ca să le fie mai sus zisele ocine de moștenire și de ohabă, lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Păruș mare spătar și Lamba mare comis și Gorgan mare stolnic și Mârzea mare paharnic și jupan Iani mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 15 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

Acad. R. P. R., II/26.

Fotocopie slavă.

Copie rom. la Arh. St. Buc., Copii particulare, sub dată.

184

1618 (7126) Aprilie 15, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, creștinul Alixandru voivodă și dom<n> a toată Țara Rum<ă>nească, feciorul marelui și preabunului și răposatului și cre<ști>-nului Iliaș voivodă. Dat-au domniia lui aciașă poruncă a domnii lui Cărstii, feciorul Butii din Dobrești și cu feciorii lui, căț<i> Dumnezeu îi va da, pentruca

s<ă> fie lui ocină în Dobrești, partea Neagului, din câmp și din pădure și din apă și cu vadul de moară și cu via din deal și cu toate livezile și cu toată partea din siliste<a> satului și de peste tot hotarul, cât i să va alége, pentrucă acéstea au fost bătrâne ocine și drépte și de-demult.

Iar când au fost în zilele lui Șerban voevodă, iar pe Cârstea fostu-l-au robii Tătarai. Incă din zilele Radului voivodă, *fiul* Mihnei voivod, iar Cârstea, el atunci au fost scăpat din robiciune. Dece, el au fost venit la Neagul cel bătrân. Deci el, dacă au venit, ș-au găsit partea lui de ocină vândută de Neagul lui Stan log. *din* Poeniță, zicând Stan log. cum că aciast<ă> ocină o au cumpărat drept un cal dela Șerbu armașul *din* Bogați.

Deci apoi, Cârstea, el atunci au luat 12 boiar<i> și megiași, oameni buni și au venit înaintea domniei mele, zicând Cârstea cum n'au cumpărat Stan log. aciast<ă> ocină dela Șerbu armașul pentru acel cal. <Intr'aceia, Șerbu> armașul, el au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare și <Stan logofătul împreun<ă> ca s<ă> jure <pe acea oci>nă cum că o au cumpărat Stan log. și au fost dat un cal lui Șerbu armașul. Iar apoi, acești 12 boiar<i> jurători, împreun<ă> cu Cârstea au venit și au jurat înainte domniei mele.

Deci, domnia mea, văzând așa cum au mărtorisit Cârstea cu acești 12 jurători și cu alți megiași depă înprejur, dece au rămas Stan log. de lege și de dreptate înaintea domniei mele, pentrucă au fost umblat Stan log. fără<ă> de dreptate.

Drept aceia, domnia mea am dat aciast<ă> ocină Cărstii, feciorul Butei, pentrucă s<ă> fie lui ocină ohabnică și statornic<ă> și de nimeni nemișcată. Și într'alt chip să nu fie, peste zisa domniei mele.

Și mărturie am pus domnia mea pe: jupan Dumitrașco ¹⁾ mare ban al Craiovei și jupan Vintik<ă> mare dvor. și jupan Nica mare log. și Stoica mare vist. și Păruș mare spatar și Lamba mare comis și Gorgan mare stol. și Mărzea mare spatar ¹⁾ și jupan Ianache mare post. Ispravnic Nica mare log.

Și am scris eu, Stan log., în cetate în Târgoviște, dela Adam până acum luna Aprilie 15 zile, leat 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., M-rea Nămăești, II/3.
Trad. rom.

185

1618 (7125) Aprilie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfinte, dumnezeiești mănăstiri numită Codmeana,

¹⁾ în loc de «Dumitru».

¹⁾ în loc de «paharnic».

ca să-i fie ocină la Stănțești, care se numește și este lângă orașul Pitești și cu metohul, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri. Dar hotarele să se știe: pe valea lui Stancea, drept la casa lui Buzăianul și dela Cătină pe pârâul Mare, pe gura iazului și pe nucii călugărilor și pe Argeș în sus.

Iar după aceia, călugării dela sfânta mănăstire, ei au avut pără înaintea lui Alexandru voevod cu Dumitru Grecul din oraș din Pitești. Și așa pără Dumitru Grecul înaintea domniei lui, că au cotropit călugării dela sfânta mănăstire. Iar Alexandru voevod cel Bătrân, domnia lui a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Dumitru Grecul 12 boieri să cereteze: a fost cotropită ocina lui de către călugări sau nu? Și întru aceasta, acei 12 boieri au umblat și au cercetat și au adevărit foarte bine că n'au cotropit călugării pe Dumitru Grecul, fiindcă a văzut Alexandru voevod cel Bătrân și cartea lui Vladul voevod Călugărul și cartea lui Radul voevod Preabunul și cartea lui Radul voevod care a pierit la Râmnic și cartea lui Pătrașco voevod și cartea lui Petru voevod, fiul lui Mircea voevod. Deci, a rămas Dumitru Grecul atunci de lege și de judecată. Iar întru aceasta, domnia mea am văzut și cartea lui Alexandru voevod cel Bătrân, veche, ruptă și pătată. Astfel domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, care este mai sus scrisă, ca să-i fie ocină de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Lamba mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Ianache mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 15 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reă Cotmeana, V/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela jumătatea sec. XIX.

Data Aprilie 15 a fost ulterior corectată cu altă cerneală în: Octombrie 31.

1618 (7126) Aprilie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul din Tigveni și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să fie

în pace și slobod și el și fiii lui, de acum înainte, de către călugării și de sfânta mănăstire dela Argeș, fiindcă acest om mai sus zis, el nu a fost vecin al sfintei mănăstiri, ci a fost cnez, cu ocină, acolo în sat la Tigveni. Astfel, acel om mai sus zis Vladul, el s'a hrănit pe ocina sfintei mănăstiri multă vreme.

Iar când a fost acum, călugării dela sfânta mănăstire, părintele egumen și cu tot soborul sfintei mănăstiri, au socotit toți la un loc și cu mulți megiași din jurul locului, pentru atâta vreme cât s'a hrănit Vladul pe ocina sfintei mănăstiri, ei au pus pe Vladul de a dat el sfintei mănăstiri doi boi și două vaci cu lapte și 10 viței și 1200 aspri, pentrucă s'a hrănit atâta vreme pe ocina călugărilor. Iar de acum înainte, nicio treabă și amestec să nu aibă călugării cu Vladul și cu fiii lui, ci el să fie un om slobod pe ocina lui, unde va avea cumpărătură, să se hrănească cu bună pace. Astfel au așezat călugării de a lor bună voie și cu tot soborul.

Și s'au întâmplat la aceasta mulți megiași din jurul locului și martori, anume: Badea logofăt din Argeș și Voicu sticlariul și Angăl al lui Andrică și din Ciofrângenii, Cârstocea și din Dănești, Săbriian și Eremia și din Golești, Albul Bechiul și din Tigveni, Mihail și din Alimănești, Jambul și încă mulți megiași, cari nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Vladul, ca să fie în pace și el și fiii lui de acum înainte de către călugării din sfânta mănăstire mai sus zisă.

Și după aceia, iar a cumpărat Vladul dela Cărlig din sat o vie pentru două vaci cu lapte. Și iar a cumpărat Vladul dela Opriș toată partea lui de ocină a unchiului său Oprea, de peste tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de peste tot, pentru 600 aspri gata. Și iar a cumpărat Vladul dela Cârștian un loc, pentru 130 aspri gata. Și iar dela Ciobotea jumătate de falce, pentru 100 aspri gata; și i-a făcut lui o casă. Și iar dela Mițoc...¹⁾ loc, pentru 40 vedre de vin cu buți cu tot. Și dela Terențel un loc, pentru 100 aspri.

Și iar să se știe că a dat Stanislav lui Vladul toată partea lui de ocină pentru sufletul lui, ca să-l pomenească și să-i facă lui toate pomenile după moartea lui²⁾. Și iar a schimbat Vladul cu Stanciul logofăt, de a dat Vladul lui Stanciul logofăt două fâlci, iar Stanciul logofăt, el a dat lui Vladul jumătate de falce, loc de vie la Tigveni. Și s'au întâmplat acolo mulți megiași martori la această cumpărătură, anume: Stanciul și Mihail din sat și din Dănești, Stanciul și din Ciofrângenii, Cârstea al lui Badiul.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Vladul¹⁾, ca să-i fie ocina mai sus zisă, dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ pasagiul: «Și iar să se știe... moartea lui», șters cu roșu în orig.

Iată și martori am pus lor domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mârzea paharnic și jupan Iane mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Insuși Neagoe logofăt am scris repede în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 16 zile și dela Adam până acum, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XII/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

187

1618 (7126) Aprilie 17.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Mărturisim noi acești<i> boiar<i> și megiiăș<i>, cu ceastă scrisoare a noastră, anume: Pădure banul den Săcuiani și fratele său Oprea log<o>fătul și Turturea păharnicul din Glina și Vladul de acolo și Radul Mircei și Neagul de acolo din Oreșt<i> și din Bobeșt<i>, Dumitru log<o>făt și Șarban și Badea Tușca și din Stălpén<i> de Sus Stoica și Stan și din Stălpén<i> de Jos, Stanciul și Raico și Badea și din Bercéni, Părvul și Stângă și Șerbegiul și Stan Rogojină și din Văcăreșt<i> Nan și Banea și Ispas și Stan, că veni Oncea log<o>fătul la jupăneasa Grăjdana spătăreasa, de avură cuvinte și price pântru moșia Leurdénilor, ce le zic Furduేశt<i>, zicându Oncea log<o>fătul că are și el moșie în Furduiasca.

Deci, ne-au strănsu dumneaei pre noi, pre toți<i> înprejurénii den sus și den jos, căți<i> sântem mai sus scriș<i>, carii am știut dé céste lucruri<i> foarte bine și descoperim Oncei log<o>fătul forte bine, precum iaste dreptu, cum că au fostu 4 părtași<i> pre Furduiasca. Deci 2 părți, anum<e> a lu Dumitru Furduiu ș'a lu Boloșin Furduiu le-au cumpărat Udrea banul dela dănșii, mai denainte vréme, iar partea Oncei log<o>fătul ce-au fost despre jupăneasă-ș, o au vândutu Oncea log<o>fătul Lecăi spăt. Și încă ș-au făcut și case pre acea parte Leca spat. Iar a patra parte, care au fost a Radul<u> Mircei log<o>fătul den Oreșt<i>, zice Oncea log<o>fătul că o au cumpărat el mai pre urmă dela Radul Mircei. Și fiindu de faț<ă> și eu Radul log. de față, eu încă mărturisiiu drept că o am vândut Oancei log<o>făt, eu.

Și rămase lucrul să ție Oancea log<o>fătul a patra parte, iar spătăreasa Grăjdana să ție trei părți den Furduiasca și să nu mai fie gâlceavă între dănșii. Și așa i-am așăzat, fără<ă> nice o vătămăre de suflet. Eu Oprea log<o>făt din Săcuiani am scris și ne-am pus și pecețile<e>, luna Aprilie 17 zile, în anul 7126 <1618>.

Acad. R. P. R., Achiziții noi, 74/1950.

Orig. rom., hârtie, 12 peceti inelare.

1618 (7126) Aprilie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragotă din Potoceni și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Zorești, însă din ocina Șerbească un stânjen de ocină, din lacul cu răchițele până în apa Buzăului, pentru că l-a cumpărat Dragotă dela Șerban, fiul lui Vladul, nepotul lui Zore, pentru 700 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Dragotă două pogoane de vie în dealul Zoreștilor, pe ocina Șerbească, pentru că i-a dat și l-a miluit mătușa sa Zoica pe nepotul ei Dragotă, ca să-i fie ei pomană în veacurile viitoare. Însă Dragotă, el a hrănit pe doi fii ai Zoicăi, într'un an pe mare foamete, în zilele lui Simion voevod, de a cheltuit cu ei 1500 aspri. Și au fost martori: din Zorești, Urseiu și Șteful și din Vernești Guța și Maria.

Și iar să-i fie lui Dragotă ocină în dealul Zoreștilor, din partea Vetrească 2 stânjeni de ocină, oricât se va alege, pentru că a cumpărat-o Dragotă dela Vlad spătar, pentru 400 aspri gata. Și iar a cumpărat Cârștian dela Vladul spătar 2 stânjeni de ocină, pentru 400 aspri și dela Neagul Purcel, din partea Negrească, un stânjen de ocină, pentru 300 aspri gata.

Și iar a cumpărat Manea dela Vladul spătar doi stânjeni de ocină, pentru 400 aspri.

Și iar a cumpărat Neagul dela Vladul spătar doi stânjeni de ocină pentru 400 aspri gata.

Și au vândut ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și dimprejurul locului și înaintea domniei mele. Și au fost martori, anume: din Căpățânești, Cernat logofăt și Lupșe și din Vernești, popa Guța și din Zorești, Milea și din Dădulești, Dobrotă și din Potoceni, Grasul.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dragotă și lui Cârștian, ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mărzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 18 zile și dela strămoșul nostru Adam cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., CI/44.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

189

1618 (7126) Aprilie 20.

† Să se știe sémnele hotarului a satului Marmurilor de cătră Nidiia pri unde iaste, pricum am căutatu și am adivăratu oamini buni și bătrâni, cari au știutu sémnili hotarălor, cându am fost eu Gorganu stolnicul și Matii păharnicul, cându am căutat sémnili hotarălor a satilor di pri baltă, cărora pri unde mirgu hotarăle. Și am făcutu și scrisori la fișticar<e> satu să să știi sémnili hotarălor.

Așijderé și la satul Marmurili: dispri Nidiia, din malul Dunării, în deriptu pri măgurili Lupului pri în gârle în bălți; di acia, prin capul Uci bucului, di acolo în deriptu pri în capul Țincușilor, di acolo în deriptu la câmpu pri în Bășicuță, alătura cu măgura lu Rade, pri din sus dispri Marmure, di acolo în deriptu, prin grindu dispri Marmure, păn<ă> unde să înpriun<ă> calea Marmurilor cu calea Com<o>șténilor, iar pri din susu dispri măcișul din malul Dunării, di deriptu pri măgura cu Doriul; dicii prin grindul înfundatie, decii pri în Topoliți în deriptu prin grindul cu mărăcinii, di acolo pri în piscul Marmurilui; di acolo pre în măgura cu stupii; deacia în deriptu la măgura de priste drumulu Diului; di colo la măgura cu piitrișul, la piscu, di acolo pri din sus di cal<ea> Hurizilor, 2 rândure de agre de locure, di acolo în deriptu la Ciuta, unde să loviscu hotară<le> cari vinu dela baltă dinpriun<ă> cu <cé>li dela Jăiu, prinu vârhu Cămpului, alătura cu hotarul Comșténilor, păn<ă> iar să înpriun<ă> cu a lu Nidiianilor.

Acista am scris ca să se știi.

Scris *Aprilie 20 zile*, anul 7126 <1618>.

† Eu Gorgan stolnicu.

Eu Matiiu peh.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIII/1.

Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceti aplicate.

190

1618 (7126) Aprilie 20.

† Eu, jupăneasa Maria vorniceasa scriu și mărturisescă cu acest zapis al meu cum să se știe că am dat sventei mitropolie și cinstului și luminatului părinte mai [mai] mare vl<ă>d<i>căi Luca satul Izvoarăle dela Mehedinți,

cu tot hotarul și cu toți vecinii, câți se vor afla de moșie și cu morile, dreptul sufletul răposatului Cârstea vornicul și dreptul sufletul răposatului Radul postelnicul și dreptul sufletele coconilor lor Neacșa și Ventilă și dreptul sufletul jupânei Maria vorniceasa, ca să fie acest sat ce e mai sus scris sventei mitropolie de moșie și de niméne clătinat în véci și pentruca să se scrie acéste răposate suflete ce sânt mai sus scrise și pre mene la svântul poménic și să fim poméniți la toată slujba sventei mitropolie.

Iar care om se va ispiti, ori de ruda noastră ori altcineva, să spargă și să răsipească aciasta a noastră milă și poménă ce-am miluit drept sufletele acestor răposăți boiari, acela om să fie blestemat de vlă<ă>di<ca> Is. Hs. și să fie proclét și afuri<s>it de 318 *părinți cei dela Nicheia* și să fie cu Iuda și cu Aria.

Pentrucă am dat și am miluit acest sat ce e mai sus scris de a noastră voe, denaintea tuturor boiarilor mărturii: jupan Ventilă<ă> mare dvornic și jupan Stoica mare vist. și jupan Nica mare logofăt și Papa vist. și Mărzea mare peh. și jupan Paraschiva logofet și Eremia logofet și Vălcul logofet și Ivașco armaș și Badea post. din Greci și Mihă<ă>il post. din Vălénii și Ventilă<ă> cluce<r> și Necula peh. din Cornățeni și Nan post. din Bârbătești<i> și jupan Theodosie logofet și Tudor post. din Curtișoara și Părvul din Ruda și Vladul spăt. și Badea peh. din Dătcoi și Radul post. din Balomirești<i> și Stanciul log. și Căzan văt. și Braga și Ghioca.

Am scris Iano logofăt luna Aprilie 20 zile, în anul 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXVIII/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

191

1618 (7126) Aprilie 23, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Frățilă și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Drăgotești, însă partea lui Neagoe... ¹⁾, fiului său Radul și partea nepotului său de frate Nan, fiul lui Ion, toată, din câmp și din pădure și din apă, cu vadul de moară și cu morile gata și cu viile și de pretutindeni, din hotar în hotar, pentrucă le-a cumpărat Frățilă acele ocine dela Neagoe și dela nepotul său de frate, dela Nan, fiul lui Ion, pentru 400 aspri gata și pentru <1> bou, prețul de 1000 aspri. Și iar să-i fie lui Frățilă ocină în Drăgotești, o parte de ocină, pe care a cumpărat-o Nan dela Grama din sat. Iar apoi, Frățilă, el a cumpărat această mai sus zisă ocină dela Nan, pentru 150 aspri.

¹⁾ loc alb în orig.

Și iar a cumpărat Frățilă ocină în Dănești, 2 ogoare dela Stoica, pentru 60 aspri gata. Am văzut domnia mea și cartea lui Mihail voevod de cumpărătură, la mâna lui Frățilă, de când a fost cursul anilor 7106 <1598>.

Și iar să-i fie lui Frățilă ocină la Drăgotești, însă partea lui Dan toată și a unchiului său Oprea toată, și partea Hărgotească toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vie, de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Frățilă dela Dan, pentru 1000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Dan cum a vândut, făcut cu mare blestem și cu mulți boieri martori.

Și iar a cumpărat Frățilă, în zilele lui Radul voevod Șerban, ocină în Drăgotești, toată partea lui Voinea, fratele lui Dan, de peste tot hotarul, dela Voinea, pentru 400 aspri gata și să fie el vecin. Și iar a cumpărat Frățilă ocină în Drăgotești dela Stoica, fratele lui Voinea, toată partea lui de ocină, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentru o cergă, prețul ei 400 aspri.

Și iar să-i fie lui Frățilă ocină în Cernaia, însă partea lui Ungurul și partea lui Balotin toată, din câmp și din pădure și din apă și din Valea Cuturoaei și din vie, de pretutindeni, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Frățilă această ocină dela Dobruș și dela Oprea din Cernaia, pentru 1200 aspri gata, în zilele lui Șerban voevod.

Și iar să-i fie lui Frățilă ocină în Rovinari, din partea Catalinei, jupanița lui Dumitru din Telești, al optulea ogor, pentru că această ocină, ea a fost cumpărată de jupanița Catalina și de soțul ei Dumitru dela Sora și dela Opriana din Rovinari, în zilele lui Mihail voevod. Iar când a fost în zilele lui Radul voevod, Frățilă, el a cumpărat-o dela Catalina și dela fiica ei, anume...¹⁾, pentru 2500 aspri gata.

Și iar a cumpărat Frățilă dela Drăghici din Roșia un Ațigan, anume Stan, pentru 1500 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus ziși numiți oameni ocinile lor, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dimprejurul locului. Și au fost atunci mulți oameni buni martori, anume: Udrea din Roșia și din Fărcăsești, Dragomir și din Drămoxa, Staico și din...¹⁾ și mulți oameni care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Frățilă, ca să-i fie ocina de ohabă, lui și dedină fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mărzea paharnic și jupan Ianu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 23 zile și dela Adam, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., XLVI/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

192

1618 (7126) Aprilie 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Milea cu fiii săi și cu frații săi și cu nepoții lui și cu toți fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să fie în pace și slobod de vecinie de acum înainte de către Stoica spătar, fiul lui Dumitru care a fost mare vornic, din Cepturele, pentru că s'a răscumpărat Milea și cu fiii lui și cu frații lui și cu nepoții lui de vecinie, dela Stoica spătar, pentru 5800 aspri gata.

Și iar să fie lui Milea ocină în Mușcel, Căpățâna, din partea lui Păun jumătate și din partea lui Pătrașco iar jumătate, pentru că este toată a lui dreaptă și veche ocină și de moștenire din zilele altor domni bătrâni de demult.

Și iar a cumpărat Zăzea un loc de casă dela Vintilă din Mușcel, pentru 300 aspri gata. Și iar a cumpărat Zăzea un loc dela Vintilă, dela lacul Negru până la apa Cricovului, pentru un cal bun. Și iar a cumpărat Zezea ocină del Bobeiu, din partea lui, jumătate, dela lacul Negru până la apa Cricovului, pentru 1000 aspri gata.

Și iar s'a răscumpărat Neniul cu fiii lui și cu nepoții lui de vecinie, dela Dragomir postelnic din Cepturele, pentru un car cu doi boi și pentru 100 vedre de vin și pentru 1400 aspri gata. Și apoi să fie lui Neniul partea de ocină dela Șerbul al lui Pătru, toată, oricât se va alege, din stâlpul lui Dobrotă până la lacul Negru, pentru că a cumpărat Neniul, pentru 500 aspri gata și un loc de casă pentru 300 aspri gata.

Și iar a cumpărat Cașotă, socrul lui Neniul, două ogoare în câmp dela Iuga, pentru 400 aspri gata. Apoi, Cașotă a dat aceste ogoare zestre ficei sale Dobra. Și iar a cumpărat Cașotă ocina dela Șerbul al lui Iane din partea lui, de peste tot hotarul, a opta parte, la Cricov, pentru 800 aspri gata.

Și i-au slobozit Stoica spătar și Dragomir postelnic de a lor bună voie, ca ei să fie cnezi de acum înainte și niciun amestec cu ei să nu aibă nici fiii lor nici nepoții lor nici nimeni dintre rudele lor. Și încă s'au întâmplat la această întocmire, când s'au răscumpărat acești mai sus spuși oameni, jupan Stoica mare vistier și Papa vistier și încă mulți boieri ce nu sunt scriși aici.

Încă și blestem am pus: care om va strica această întocmire, să fie blestemat de 318 părinți cei dela Nicheia. Și au vândut ei, acei care n'au fost sloboziți, acestor mai sus scriși boieri, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus spuși, ca să fie în pace și slobozi de acum înainte de vecinie și să le fie aceste ocine mai sus scrise de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Mârzea paharnic și Lamba comis și jupan Ianache mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Nica gramatic, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Aprilie 25 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XVII/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

193

1618 (7126) Aprilie 28.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele* lu Drag<o>mir de în Borra ca să-i fie 1 rumân, anume Stan în sat în Tâmburești, cu feciorii lui și cu toate bucatele lui, pentru că acest rumân au fost de moșie a lu Drag<o>mir.

Iar când au fost în zilele <lui> Radul voevod, iar Stan, el au rădicat păra de se-au părât de față cu Drag<o>mir. Într'acéia, Radul voevod au dat lu Stan lége 2 megiași, anume den în Tâmburești, Radul Vălcului și de în Jeg<ă>lie, Voico a lui Balotă să jure cum au eșit de în satul lu Drag<o>mir, de în Tâmburești, den în zilele Mihnei voevod și cum nu l-au apucat leg<ă>tura lu Mihail voevod. Deci, când au fost la zi și la soroc, el n'au putut jura, ce au rămas Stan de lége.

Iar după acéia, cându au fost acum, în zilele domnii mélc<e>, iar Stan el iar au scornit păra și au venit de se-au părât de față înaintea domnii mélc<e> cu Drag<o>mir. Și așa părăia Stan cum i-au luat Drag<o>mir 1 bou și 1000 de bani de l-au ertat de rumănie. Derept acéia, d<o>mnia mea am căutat și am judecat pr<e> dirept și pre lége și am dat domnia mea lu Drag<o>mir să-i dea boul și să-i jure pentru bani, iar rumân tot să fie și de nimenilé opreak<ă> să

n'aib<ă>, ce să fie volnic să-ș<i> ție rumănul, că au rămas de lege denaintea domnii mēl<e>. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.*

Scriș luna Aprilie 28 zile, anul 7126 <1618>.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., XLI/70.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

194

1618 (7126) Aprilie 28, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn <a toată țara Ungrovlahiei>, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Dumitru logofăt din Dudești și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui ocină în Ciumernic, însă...¹⁾ stânjeni, din pădure și din apă și cu vadul de moară și cu livezi...¹⁾ și cu grădină și cu tot ce se va alege în Ciumernic, de peste tot locul, fiindcă a cumpărat boierul domniei mele Dumitru logofăt acești mai sus ziși stânjeni de ocină dela Drăghici spătar și dela jupanița lui Mihna și dela fiul ei Pătrașco și dela frații lui Drăghici spătar, dela Nan postelnic și dela Hrizan, fiii lui Oprișor logofăt din Mănești, pentru...¹⁾ aspri gata. Și au vândut ei de a lor bună voie.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Dumitru logofăt un Ațigan, anume Radul, pentrucă l-a cumpărat dela Costandin, fiul lui Necula Avănuș din Căleți, pentru 3000 aspri gata. Și a vândut el, de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și dimprejurul locului și înaintea domniei mele, fără nicio silă.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni, boieri martori, anume: din Doicești, Radul și Danciul postelnic și din Rasa, Neicul și din Slavi...¹⁾ Nenciul postelnic și din Buești, Mihai paharnic și din Săcuiani, Pădure banul și Oprea logofăt și din Păulești, Mogoș al doilea vornic și din Mătăsești, Aldimir pitar și mulți boieri, care nu sunt scriși aici, în cartea aceasta.

<Pentru aceasta>, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Dumitru logofăt, ca să-i fie lui ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica vistier

¹⁾ loc alb în orig.

și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mârzea paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și a scris, Lepădat, în cetatea de sus ce să chieamă Târgoviște, luna Aprilie 28 zile și dela strămoșul nostru Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., XLI/71.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

195

1618 (7126) Aprilie 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Manolachi șifariul și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie niște vii în dealul Târgoviștei, pe Valea Voevozii pe care le-am cumpărat domnia mea. Și după aceea, domnia mea le-am dăruit [domnia mea] acele vii unui copil al boierului domniei mele Manolachi șifariul, pe care l-am botezat domnia mea și i-am tăiat moțul și l-am dăruit cu acele vii, pe care le-am cumpărat domnia mea.

Și după aceea, încă le-am iertat domnia mea și vinăriciul domnesc, pe care l-au avut acele vii, ca să fie în pace de vinărici și de părpăr și de toate dăjdiile care vor fi avut acele vii, de nimeni să nu fie turburate, nici de dregătorii domniei mele, cine va fi comis la dealul Târgoviștei, nici acum în zilele domniei mele nici în zilele altor domni binecinstitori, ci ne rugăm domnia mea să miluiască domnia lor acest copil al boierului domniei mele Manolachi șifariul, pe care l-am botezat domnia mea și l-am dăruit la tăerea moțului cu aceste vii și cu acest vinărici domnesc, să nu dea niciodată vinărici, să nu fie dajnice, ci să aibă bună pace de acum înainte la toți domnii pentru acest vinărici mai sus spus, ca să fie domniei mele veșnică pomenire, iar finului domniei mele, pe care l-am botezat domnia mea, și tatălui său Manolachi șifariul de ocină și ohabă în vecii vecilor și filor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și

nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om, fie că va fi vlădică sau dregător sau boier sau oricare om va fi și va călca și va risipi și va rupe această carte și pomană a domniei mele și va călca această carte și blestem al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-i risipească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și anatema de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Isus Hristos și au zis: «ia-l, ia-l și răstignește-l», sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Păruș mare spătar și Gorgan mare stolnic și Lamba mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, bătrânul Stan Săvescul, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 29 zile, dela Adam, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., Achiziții noi.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

196

1618 (7126) Aprilie 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Neacșul și Neicul și Radul din Rasa și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină la Rasa din partea Radei, mama Stanei și a lui Bogdan și a lui Fierea, 30 stâneni de peste toată ocina și din câmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și din uscat și din vatra satului și de pretutindenii și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că au cumpărat Neacșul și Neicul și Radul acești mai sus spuși stâneni de ocină din Rasa dela Rada și dela fiul ei Bogdan, pentru 3600 aspri de argint. Dar să se știe, stânenul câte 120 aspri de argint. Inșă au cumpărat Neacșul și Neicul și Radul această mai sus spusă ocină din Rasa, încă în zilele răposatului Petru voevod Cercel.

Și iar să fie lui Neicul și lui Radul ocină la Rasa din funia Lepădăteștilor, din partea lui Stan, fiul lui Stanciul, 70 stâneni din câmp și din pădure și

din apă și din vatra satului și de pretutindeni, pentru că au cumpărat Neicul și Radul această ocină mai sus spusă dela Vlaicul și dela Ursul și dela Iliia și dela Donea și dela Milea din Rasa și dela toți oamenii din Rasa, câți au fost în sat, pentru 1210 aspri. Însă să se știe pentru ce au vândut mai sus numiți oameni, acești mai sus spuși 70 stâneni de ocină lui Neicul și lui Radul, pentru că au fost globiți toți oamenii din satul Rasa pentru o iapă, pe care a luat-o Stan, fiul lui Stanciul, colac dela un om. Și după aceea, Stan a vândut lor cea mai sus zisă iapă, așa că au globit satul Rasa pentru cea iapă, de s'a plătit tot satul Rasa pentru cea iapă, de către Cârstea vornic cu 1210 aspri, năpaste.

Iar după aceea, toți sătenii n'au avut ce să ia dela Stan, fiul lui Stanciul, pentru globirea lor cu mai sus spusii aspri ce au plătit năpasta pentru cea iapă și să-și întoarcă părțile lor din mai sus spusii aspri, ci afară numai de cea mai sus spusă ocină, partea lui Stan, fiul lui Stanciul. Astfel s'au sculat mai sus spusii oameni, toți, din tot satul Rasa, de au făcut această sus spusă <ocină> a lui Stan, fiul lui Stanciul, vânzătoare; și au întrebat pe toți oamenii și megiașii și toată rudenia lor. Și după aceea, au întrebat și pe Diica, vară primară a lui Stan, dar nici ea n'a voit să cumpere această ocină mai sus spusă, partea lui Stan, vârul ei primar, nicicum. Și nimeni altul nu s'a aflat să cumpere, afară numai Neicul și Radul s'au aflat de au dat și au cumpărat această ocină mai sus spusă, de au dat asprii gata în mâna sătenilor din Rasa, 1210 aspri, prețul mai sus spus, pentru acei aspri ai sătenilor, pe cari i-au dat sătenii pentru Stan, fiul lui Stanciul, pentru că i-a globit Cârstea vornic pentru Stan, fiindcă nu a avut Stan cu altceva să plătească, în afară numai de cea ocină mai sus spusă. Și au vândut această mai sus spusă <ocină> de a lor bună voce și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Neicul și lui Radul, ca să le fie mai sus spusă <ocină> din Rasa de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Păruș mare spătar și jupan Gorgan mare stolnic și jupan Lamba mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Ianiu mare postelnic. Și ispravnic...¹⁾.

Și eu, bătrânul Stan Săvescul logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 29 zile, cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XV/1.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1864.

¹⁾ loc alb în orig.

1618 (7126) Aprilie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliăș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și lui Șteful din Stolojani și cu frații lor și cu fiii, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Telești, însă partea bunicului lor Stanciul, toată, o funie de ocină, din câmp și din pădure și din apă și cu plaiul de vie și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire dela bunicul lor Stanciul, încă dinainte vreme, din zilele altor domni; fiindcă au pomenit și i-au făcut pomenire Ancăi, fiica lui Dan, deoarece fii din trupul ei n'a avut.

Și iar să-i fie lui Șteful și soției lui Maria ocină în Calopăr, însă din partea lui Lepădat, tatăl Mariei, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și cu plaiul de vie și din vatra satului, de peste tot locul, cât se va alege, pentru că i-au dat-o Lepădat zestre.

Și iar să-i fie lui Șteful ocină în Stolojani, partea fraților săi Oprea și Dan și Mărghita, toată, de peste tot locul, cât se va alege, pentru că i-a pomenit <și le-a făcut> lor pomenire, și i-a plătit pe ei de datorie și partea lor de bir, în trei ani, în zilele lui Șerban voevod, pe lună câte un galben. Pentru că alți fii din trupul lor n'a rămas nimeni.

Și iar a cumpărat Șteful ocină în Stolojani dela fiii lui Necula, anume: Radul și Tatomir și Toader, un loc în câmp, la jugastri, pentru 320 aspri. Și dela Șteful, fiul lui Nanul, un loc în Crivini, pentru 200 aspri gata.

Și iar să se știe că a dat Detco, în zilele lui Radul voevod, un loc în câmp, până la Hânsul cel Mare, pentru o vacă de zestre, pe care au pierdut-o în zilele lui Mihai voevod, pentru un furt al tatălui său Datco. Și au venit de au măr-turisit înaintea domniei mele, că sunt ale lui vechi și drepte ocine și dedine. Au avut și cărți ale altor domni asupra acestor mai sus spuse părți de ocine.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Radul și lui Șteful, ca să le fie lor ocină, dedină, de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

<Iată martori punem domnia mea>: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Stoica vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mărzea paharnic și jupan Ianu mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 30 zile, și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., XLVI/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

198

1618 (7126) Mai 5, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Iliș voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele lui Mihăilă, fiul lui Duca și cu fiii, câți
dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie ocină în Olteni, însă din partea lui Mihăilă,
fiul lui Stanciul Mocșei, a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din
vie și din uscat și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste
tot hotarul.

Fiindcă Stanciul Mocșei, tatăl lui Mihăilă, a fost dator mai înainte vreme,
dator cu aspri lui Duca, tatăl lui Mihăilă, mai sus scris, din zilele lui Mihail
voevod. Iar după moartea lui Stanciul Mocșei, fiul său Mihăilă și cu mama lui
Voica au dat pentru acea datorie din partea lui Stanciul Mocșei, lui Mihăilă,
fiul lui Duca, a treia parte de ocină de peste tot hotarul, pentru 5 ogoare,
ce au fost cumpărate de Duca dela Stanciul Mocșei, în zilele lui Ștefan voevod,
fiul lui Ion voevod, pentru 1250 aspri, pentru o seliște de casă ce a hărăzit-o
Stanciul lui Duca.

Intru aceasta, s'au întocmit Mihăilă iar cu Mihăilă, ei de a lor bună voie
în fața a multor oameni buni bătrâni. Astfel, a lăsat Mihăilă, fiul lui Duca, acea
datorie cu locurile; iar Mihăilă, fiul lui Stanciul Mocșei, el a dat din partea tatălui
său a treia parte, să ție Mihăilă cum s'a spus mai sus, pentru acea datorie de
demult. Au fost atunci martori: din orașul Râmnic, Stanciul Sarchiz și Duca și
Stanciul al popei și Stoica al Dragomirei și Gherghel al Ivăneasei și din Deal,
Stoica și Mitrea.

Și iar să fie lui Mihăilă, fiul lui Duca, ocină în Olteni, însă partea lui Gherghe
al lui Rate, toată, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni și de peste
tot hotarul, pentru că a venit Gherghe al lui Rate înaintea răposatului Mihail
voevod, de s'a înfrățit cu Gherghel al lui Duca și l-a dăruit Gherghe al lui
Rate pe Gherghel al lui Duca cu partea lui de ocină mai sus spusă; iar Gherghe
al lui Duca l-a dăruit pe Gherghe al lui Rate cu un cal bun și cu 300 aspri și
cu câteva crezne de dulamă. Și s'au înfrățit și s'au dăruit de a lor bună voie.

Și iar a cumpărat Duca ocină în Olteni, partea lui Necula și a surorilor sale, fiii lui Cârstea al Stroiasei, partea lor toată, de pretutindeni, cât se va alege, pentru 950 aspri gata, pentrucă au vândut fiii lui Cârstea al Stroiasei această mai sus spusă ocină, ei de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor, din zilele lui Mihail voevod.

Și iar să fie lui Mihăilă, fiul lui Duca, ocină în Olteni, însă partea lui Gherghe al lui Rate, toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din dealul cu vii și de peste tot locul, cât se va alege, pentrucă a cumpărat Coman logofăt această parte de ocină dela Gherghe al lui Rate, pentru 1400 aspri gata, în zilele lui Mihail voevod. Iar după aceea, el a vândut-o lui Mihăilă, fiul lui Duca, tot în zilele lui Mihail voevod.

Și iar să fie lui Mihăilă ocină în Olteni, partea lui Badea al Marăi, toată, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat-o Mihăilă dela Coman logofăt. Și iar să fie lui Mihăilă ocină în Olteni, însă partea lui Pătru al Marăi, toată, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din uscat și de pretutindeni, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat Mihăilă aceste mai sus spuse ocine dela Coman logofăt, pentru 6000 aspri gata, în zilele lui Mihail voevod. Și am văzut domnia mea și cărțile lui Mihail voevod pentru aceste părți de ocină, când a fost cursul anilor 7106 <1598>, în mâinile lui Mihăilă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Mihăilă, fiul lui Duca, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori a pus domnia mea: jupan Dumitru mare vornic ¹⁾ al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Stoica vistier și Păruș spătar și Gorgan stolnic și Lamba comis și Mârzea paharnic și jupan Iane mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 5 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/37.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

199

<1618 înainte de 10 Mai>

† Scris-am eu, jupăneasa Ialina, fata lui Bercă *din* Cojășt*i* și cu boiarinul meu, cu Gheorghe, acesta al meu zăpis cum să se știe că am vândut partea mea de ocină<ă> den sat den Bălte<ni>, partea mea a șasea parte. Și o-m vândut

¹⁾ în loc de «mare ban».

de a noastră bun<ă> voe cu știrea surorilor mele, însă și cu un rumăn, dreptu 5000 de aspri gata. Și, căci am făcut negoț întâiu, m'au dăruit cu o plașcă, prețul de <re>ptu 1000 de aspri.

Mărturie: Ivașco armașul *din* Bălini și Bade post. *din* Greci și Mihăil<ă> post. *din* Văleni și Mateiu post. ¹⁾ *din* Brâncovini și Mihăil<ă> armașul *din* Bălini.

Eu Gherghe însumi mărturisesc cu al meu <zapis>.

Ivașco.

Mateiu.

Badea post.

Mihăil<ă> armaș.

Mihăilă post.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/12.

Orig. rom., hârtie filigran, 6 peceti aplicate.

Copie rom. în ms. 256, f. 215.

Datat după doc. următor.

200

1618 (7126) Mai 10.

† Scris-am eu, jupăneasa Dospina, fata lui Bărcă din Cojești și cu soția mea Marco, acesta al nostru zapis cum să s<ă> știe c'am vândut partea noastră de ocină din Bălteni, de prestre tot hotarul, cât iaste venitul ocinei din Bălteni, îns'a șasea parte și cu știrea tuturor fraților miei și a megiiășilor dinprejurul locului. Am vândut aciașă moșie, se iștea Băltenilor, prespre tot hotarul și cu rumăni carii sânt dintr'aciașă moșie, anume Nedelco și Mladin, o'm vândut jupânului Dumitrașco marele armaș și jupănesei lui Alexandrei deript o Țigancă mare, anume Ghincea și un Țigan Danciul și deript un copil de Țigan de 10 ani, anume Epure șe deript 6600 as<pri>, să-i fie moșie ohabnică.

Ș'au fost mulți boiari mărturie, anume: Buta și Stan logofetii și Voicilă log. și Matei peh. din Brâncoveni și Stoica post. den București și Florea din Arcești și pop<a> Cânda din Brâncoveni și Grigorie egumenul dela mănăstire dela Crețești și Drăghici din Otiești și Tudor din Izvor și Vălcul post.

Și am scris eu, Mircea log. din Apele Vii, luna Mai 10 zile, văleat 7126 <1618>.

Și eu Stanciul logofet *din* Bilciugatul.

Eu Vălcul post.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/8.

Orig. rom., hârtie filigran, 4 peceti aplicate.

Copie rom. în ms. 256 f. 215.

¹⁾ în loc de (paharnic).

1618 (7126) Mai 14, Târgoviște

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei¹⁾, fiul răposatului Io Iliaș voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Aninoasa, unde este hramul uspeniei...¹⁾ și fraților cari trăesc în acest lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri niște vii în dealul Tohanilor, însă 12 pogoane de vie și cu 4 ogoare...¹⁾ ogoarele mai sus spuse...¹⁾ a lăsat și miluit însăși doamna Neaga sfânta mănăstire mai sus spusă cu aceste vii și cu aceste ogoare, pentru sufletul ei și al părinților ei, ca să fie...¹⁾ sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse ocină în Proșca și vii în dealul Proșcăi, însă toată partea lui Ștefan călugărul și de ocină, și de vie...¹⁾ până la piatra Cislăului, fiindcă această ocină și cu viile mai sus spuse, ele au fost ale lui Ștefan călugărul, veche dedină, cumpărătură. Astfel, el însuși a dat și a dăruit acolo la sfânta mănăstire.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie aceste ocine și viile mai sus spuse, dedină, ohabă și dumnezeieștilor călugări...¹⁾ și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Dumitru mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic..... <Gorgan>¹⁾ stolnic și jupan Lamba mare comis și jupan Mârzea mare paharnic și jupan Iani mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris repede la Târgoviște, luna Mai 14 zile, în anul 7126 <1618>.

†Io Alexandru voevod¹⁾, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XCII/10.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

1618 (7126) Iunie 2.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor jupăneșe, anume Stana și cu soru-sa Neacșa, ca să fie volnice cu cartea domnii méle<e> de să-ș ție partea lor den sat den Voi-neșt<i>, însă a treia parte de preste tot hotarul și cu rumăanii, căț<i> au fost ai lo: mai denainte vrém<e>, pentrucă acest sat, partea acestor jupăneșe, fost-au

¹⁾ Loc rupt în orig.

vândut tot cistitului deregătoriului domnii méle<e> jupânului Enache mare ban al Craiovei, încă în zilele Radului vodă, feciorul Mihnei vodă.

Iar apoi, alaltzi megiași, Părvul de Gémenele și Stanciul Cotescul, ei au fost întorsu tocmeala ce-au făcut cu jupânul Enache mare ban de i-au dat banii îndărăt toț<i>, căț<i> au dat. Inșă Părvul fost-au dat toț<i> banii, căț<i> i-au fost dat lui jupânulu Enache mare ban, iar Stanciul Cotescul, tatal jupănesei Stanei și al Neacșei, el iar au dat banii toț<i>, căț<i> i-au dat lui jupânul Enache mare ban. Iar apoi, Părvul el au zis că au dat și banii ce-au fost luat Stanciul dela dănsul. Deci au fost luat moșiia acestor jupănese, de o au ținut fără de cale.

Iar când au fost acum, venit-au acéste jupănese Stana și cu Neacșa naintea domnii méle<e> de se-au plănsu cum le-au înpresurat moșiia fără de cale; și au mărturisit naintea domnii méle<e> și cistitul deregă<e>toriul domnii méle<e> jupan Enache mare ban al Craiovei cum [cum] i-au fost dat Stanciul toț<i> banii dela el, căț<i> i-au fost dat, nu i-au dat Părvul, ce le-au înpresurat ocina fără de cale.

Derept aceia, domnia mea am dat acestor jupănese Stanei și Neacșei să fie volnice să-ș ție moșiia lor den Voineșt<i> și de nimené băntuialcă> să n'aibă.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris luna Iunie 2 zile, anul 7126 <1618>.

Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XXVIII/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copye rom. în ms. 204 f. 273v-274.

203

1618 (7126) Iunie 7.

Mitropolitul chir Luca.

Zapisul dela mitropolie pentru schimbul de Țigance.

Să se știe că au avut sf<â>nta mitropolie la Preda din Mihăești o Țigancă, anume Dobra; iar Preda din Mihăești au avut la sulgeriul Preda den Greci altă Țigancă, anume Nedelia; iară sulgériul Preda din Greci au avut la sf<â>nta mitropolie altă Țigancă, anume Brătae. Drept acéia, vlădicia mea am fapt tocmeală cu acéiaș<i> boeri mai sus scriși, să fie Țiganca mitropoliei la Preda din Mihăești, iar Țiganca lui să fie la Preda slugériul, iar Țiganca slugériului să fie la sfânta mitropolie, să fie Țigancă drept Țigancă. Și să fie acest zapis al vlădiciei mele la Preda din Mihăești.

Altfel să nu fie, înaintea poruncii vlădiciei mele.

Scris Iunie 7 zile, anul 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Valea, nr. 478, f. 103.

Trad. rom.

1618 (7126) Iunie 14.

Carte a marilor boeri cu care întărește stăpânirea Radului logofăt tot pentru aciașă moșie.

Jupan Dudosie logofăt și jupan Vintilă dvornec și jupan Nica logofăt și jupan Stoica vistier și Grigorie comis și Papa vistier și Bratul comis și ailalți boeri ai țării, toți scris-am aciașă a noastră carte acestui boerin, slujitoru domnilor și țării, Radu logofăt cu feciorii, căți va dărui dumnezeu, ca să-i fie ocină satul Cuciu, unde au fost palanca Gherghiții, cu vadul cu morile, cu tot venitul și cu tot hotarul dupretutindine.

Pentru că aciașă ocină o au fost cumpărat însuși Radu voevod Șerbanu pre ai lui bani gata, când au fost făcut palanga Gherghiții, den naintea tuturor boerilor și a țării. Iar după aceea, Radul logofăt slujit-au acelui domn cu dreptul și cu credincioasă slujbă prin țări streine. Drept aceea, domnia lui Radu voevod Șarban, văzându la nevoia lui direaptă și credincioasă slujbă, dat-au și au miluit pre Radu logofăt cu aciașă ocină ce zice mai susu și pentru poménă ca să-i fie pomană și ocină în vecie lui și feciorilor lui, nepoților și strenepoților și de nimenea neclintit.

Și am văzut și cartea Radului voevod Șarbanu pre aciașă moșie făcută cu mare blestem și i-ar fost dat și carte de cumpărătoare care au fost cumpărat la mânia lui; și încă am văzut și cartea lui Alexandru voevod iar de milă.

Drept aceea și noi, toți boerii ce zice mai susu ai țării, am dat și am lăsat după socotința și mila acelor domni, ca să-ș fie aceea moșie ce zic<e> mai susu să-i fie ocină ohabnică lui și feciorilor lui, nepoților și strenepoților și dă nimenea neclintit și neoprit.

Iunie 14, văleat 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 236 f. 265.

Copie rom.

< 1618 August—1620 Iulie >.

Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn. Dă domnia mea această <poruncă> a domniei mele <lui> Ion sluj. ca să-i fie lui satul Strihaia tot, cu tot <hotarul> și cu tot venitul, pentru că acest sat fost-au sat domnesc. <Și am miluit> cu acest sat pre boiarenul domnii méle<e> Ion sluj. pentru <dreaptă> slujbă ce-au slujit domnii méle<e>.

Derept accaia și voi, ru<mănilor>, în vrem<e> ce veț<i> vedea cartea domnii
mél<e>, iar voi să caut<ați> să ascultați de ce vă va da învățatură Ion sluj.

Și altfel să nu fie după spusa domniei mele.

Scris în luna...¹⁾

Io Gavriil voevod...¹⁾

Io Gavriil voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Strehaia, I/2.

Orig. rom. hârtie, lipsește o treime din doc., pecete aplicată, căzută.

Datat după domnia lui Gavriil Movilă.

206

1618 (7126) August 5.

† Noi, pop<a> Stanciul și Moș de Măt<ă>sești și Fiera de Tândărei, scris-am
al nostru zapis la mână lui Aldimir pit., cum să se știe că i-am vândut ocină
în sat în Măt<ă>sești, îns<ă> stânj<eni> 30, îns<ă> treizeci de partea Puiului de sus,
derept 2700 de bani. Și i-am vândut noi de bun<ă> voe fără nici o sil<ă>, ca
să-i fie moșie.

Și a fost la tocmeal<ă> când am făcut: Radul județul de Oraș de Floci și
de în Măt<ă>sești, Sin și Birca și Vladul și Neagul și Vișan și Stoica. Aceast<a> am
scris credință.

Scris eu, Vintilă log., luna August 5 zile, în anul 7126 <1618>.

† Eu Pascal.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXV/4.

Orig. rom., hârtie, 2 peceti aplicate.

Copie rom. în ms. 692, f. 213.

207

1618 (7126) August 11, Buciumeni.

† Eu, jup<ă>neasa Mariia, fata lui Staico po<s>t. din Bucov și fétile<e> mél<e>,
anum<e> Frujina și Elina și ginerii miei, anum<e> Ned<e>lcu și Iani, scris-am
aciasta a noastră carte Stoicăi log<o>fet ca să-i fie 2 sălașe de Țigani, anume
Țavul Țiganul cu Țiganca lui și cu toți copii lui și Vișan Țiganul cu Țiganca
și cu toți feciorii lui și cu o nor<ă>, anum<e> Tudora, fata lui Balaban, pentrucă
aceșt<i> Ț<i>gani au fost a noștri dela moși și dela părinții noștri.

Deci, când au fost în zilele Radului vod<ă>, feciorul Mihnei vod<ă>, iar
noo ne-au ajunsu o nevoe pre cap. Deci, am vândut noi aceșt<i> Țigan<i> ce sânt
mai sus scriș<i> Stoicăi log<o>fătul; însă Țavul Țiganul cu tot sălașul lui, pentru

¹⁾ loc alb în orig.

9800 as<pri> iar, Vișan Țiganul cu Țiganca-ș și cu feciorii-ș și cu noru-sa, *pentru* 11.600 as<pri>. Și am vândut de a noastră bun<ă> voce.

Și mărturie am pus boiari, *anume*: Mușat post. *din* Pietroșani și Stepan și Buta log. *din* Țig<ă>nești și Șteful post. *din* Berileșt<i> și Voic<o> log. *din* Coțest<i> și Neagoe log. *din* Târgov<i>șt<e> și Ilie post. *din* Corneșt<i> și Danciul log. *din* Uscăț<i>. Așa să se știe.

Scris Cârstea în Buciumeni, luna August 11 zile, în anul 7126 <1618>.

Buta. Neagoe log<o>f<ăt>. C<ă>rstea log.

(Pe vers): Zapisul Tă răceanului de Țigani ce-au dat la Zneagov.

Acad. R. P. R., XX/62.

Orig. rom. hârtie filigran, 7 peceti aplicate.

Copie rom. la Arh. St. Buc., ms. 458, f. 85 v.—86.

208

1618 (7126) August 20, Târgoviște.

† Intru Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinsitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Gavriil Moghilă voevod, fiul marelui și preabunului, răposatului Simeon voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului, herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfânt răposăților părinți ai domniei mele.

Iată <am dăruit> și domnia mea acest a tot cinstit cu frumoasă față și precinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele, satului Livezenii din județul Dâmbovița, care este satul sfintei, dumnezeiești mănăstiri numită Nucet, unde este hramul sfântului și marelui mucenic al lui Hristos, Gheorghe, ca să fie în pace și slobod de bir și de găleată și de fân și de oaie seacă și de gorștină de oi și de dijmă de stupi și de porci și de cal și de miere și de bani de județ și de muncă domnească și de cai de olac și de toate dăjdiile câte sunt peste an în țara domniei mele, pentru că acest mai sus spus sat al sfintei mănăstiri am scos și domnia mea birul din catastihul de vistierie al domniei mele.

Și am făcut domnia mea întocmire cu satul Livezenii, ca să aibă să dea domniei mele în fiecă an câte 50 de galbeni, însă 25 de galbeni să dea de sfântul Gheorghe și ceilalți 25 de galbeni să-i dea de sfântul Dimitrie. Și să aducă ei singuri acei galbeni deplin la vistieria domniei mele și nimeni să nu aibă a-i

turbura dintre birari sau dintre cei ce merg pentru milosteniile domniei mele să nu aibă amestec cu ei, numai starețul și nastavnicul sfintei mănăstiri, fiindcă i-am iertat domnia mea, cum au fost iertați și de alți domni ca să fie în ascultarea mănăstirii și domniei mele de pomană. Inșă și ei să asculte și să se silească pentru tot ce vor da poruncă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spusă vinăriciul domnesc din dealul Topolovenilor, dela tot venitul, peste tot hotarul, pentrucă am dat și am dăruit domnia mea, văzând hrisoavele altor foști domni dinainte vreme. Deasemenca <am întărit și> am dăruit domnia mea la sfânta și dumnezeiasca mănăstire ca să fie de întărire, iar călugărilor ce trăesc în sfântul lăcaș de hrană <și domniei mele> și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Incă și după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu să fie după noi stăpânitor și domn al Țării Românești, sau din rodul <inimii> domniei mele sau din rudeniiile noastre sau din alt neam, oricare binerinstitor creștin, rog pe toți, în numele lui dumnezeu, să cinstiți și să întăriți sfânta mănăstire și să iertați satul Livezenii de toate și să dăruiti mai sus spusul vinărici, cum este scris mai sus și să înnoiți acest hrisov al domniei mele. Și domnul dumnezeu, care este într'o troiță slăvit, să vă cinstească și să vă păzească în veacul de acum trupul, iar în cele viitoare sufletul. Și să viețuiți împreună cu toți cei ce bucură pe dumnezeu, amin.

Incă și blestem am pus domnia mea: cine nu va cinsti și nu va întări această miluire și întărire și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci va batjocori și va strica această mică danie și va călca acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l calce și să-l batjocorească în domnia lui și să nimicească aici trupul lui, iar în veacul viitor sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți cei dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, cari au strigat asupra domnului Isus Hristos: «ia-l, ia-l, răstignește-l»; și sângele lui asupra lor și a copiilor lor, precum va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și Miche mare vistier și Lupul mare spătar și Vlad mare paharnic și Mihalache stolnic și Gherghe comis și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic însuși spusa domniei mele.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgoviște, luna August 20 zile și dela zidirea lumii până acum, cursul anilor 7126 <1618>.

† Io Gavriil Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghilă voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 30.

Orig. slav, perg. rupt, pecete atârnată.

1618 (7126) August 25.

† Scris-am eu Neacșul post. di Comișani și jupăneas<a> mea Neaga acest al nostru zapis, ca să se știe c'am datu și am schimbat cu Dumitrașco arm<a>șul și i-am dat ocinnăh den în Bălténi, îns<ă> de în partea mea, di preste tot satul, a opta parte și den întru vad de moara, să fie frați de în doo; e<a>r să se vor mai face vaduri, să ție care cum va avea ocinnăh, așa să ție; e<a>r Dumitrașco arm<a>șul mi-au dat ocinnah lui den Cojiști, cât a cumpărat dela Ivan, îns<ă> e<a>r de priste tot satul a opta parte, din jum<ă>tati de sat, a patra parte. Și am schimbat noi toți de bun<ă> voia noastră și cu știrea tuturor frații.

Și a fost la aceast<ă> tocmeal<ă>, când se-au făcut, mărturie: Ivașco post. di Bălotiști și Neanciul post. di Mănești, Drăghici post. di Bucșani și Iacov comis și Stan log. di Căinești și Ianiu post. di Bl<a>godești și Nedelco capitanul și Hrizan de Bărbătești și Mavrodin peh. de Mănești și Tudor banul și Dédiul vătah și Stan, feciorul lu Aldimir pit. Aceast<a> am scris credință.

Scris eu Ventil<ă> log. de Oraș de Floci.

Scris luna August 25 zile, în anul 7126 <1618>.

Ivașco. Nénciul post.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/9.

Orig. rom., hârtie filigran, 8 peceti aplicate.

Copie rom., ms. 256, f. 215 v.

210

1618 (7126) August 25.

Tot a lui Gavriil Moghila voevod, asemenea.

Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnu. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele slugii domnii mele Radului logofăt, ca să fie volnec cu aciastă carte a domnii mele să ție satul Cuciul, unde au fost palanga Gherghiții, cu tot hotarul și cu rumânii, căți vor fi fost pre acea moșie și cu vadul cu morile și cu tot venitul cât să va alege.

Pentru că aciastă ocină fostu-o-au cumpărat Șarban voevod pre banii lui, cându au făcut palanca. Iar după aceia, Rădu logofăt el au slujit lui Șarban voevod cum i s'au căzut, cu dreaptă și credincioasă slujbă; deci Șarbanu vodă au socotit, pentru slujba lui și mai mult pentru pomană, de l-au miluit cu aciastă ocină ce este mai susu scris<ă>.

Drept aceia și domniia mea încă am socotit și n'am vrut domniia mea să spargu mila și pomana lui Șarban vodă, ci mai vartos am întărit și am miluit

ca să fie și domnii mele pomană și lui moșie ohabnică și de nimenea opreală să n'ăibă.

*Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.
Scriș Lepădat, August 25, în anul 7126 <1618>.*

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256, f. 265 v.

Copie rom.

Altă copie rom. cu data de 20 August., ibidem f. 265

211

1618 (7126) August 27, Târgoviște.

† Hrisovul mării sale Io Gavril voevod, fecior răposatului Io Simion Movila voevod, de sat Greaca după baltă din județul Vlașca, cursu anilor leat 7126 <1618> August 27 zile.

Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnă a tot pământu rumănescu, fecior răposatului Io Simion Movila voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele sfintii și dumnezeieștii mănăstiri care să chieamă Mislea, unde iaste hramul sfintei și de viață începătoare troiții, care iaste zidită și întemeiată de ¹⁾ Radu vodă Călugărul, cându au fost cursul anilor 7045, <1537>, ca să-i fie ei sat Greaca după baltă din județul Vlașca, tot satul du peste tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și din baltă și din uscat și din vii și dă preste tot, oricât s'ar alege dă preste tot hotarul.

Pentru că acest sat mai sus zis el au fost de baștină a lui Craioveștii²⁾. Iar <după aceia>, cându au fost în zilele Radului vodă Călugărul, domnia lui au cumpărat acest sat Greaca cu tot hotarul dela Craiovești, pe aspri gata 52.000 de argint și l-au adaos sfintii mănăstiri, ce scrie mai susu ca să fie dumnealui pomană și călugărilor de h<r>ană. Și <tot> l-au ținut sfânta mănăstire sat Greaca, cu bună pace în veci³⁾ de ani.

<Iar> după<ă> acia, cându au fost în zilele Radului vodă Șarban și au stătut a fi domnu Țării Rumănești, când au fost cursul anilor 7118, <1610>, iar domniia lui înșuș au luat sat Greaca ce scrie mai sus de la sfânta mănăstire cu sila, pentru că s'au amestecat dumnealui în néamul lui Craioveștilor⁴⁾ și au dat sfintii mănăstiri alte ocine dela ⁵⁾ dumnealui din sat din Cornu din județul Prahova și satul Vlădomireștii⁶⁾ <toți> din județul Ilfov pentru sat Greaca.

¹⁾ In copia B: «den temelia ei de răposatul».

²⁾ Ibid: «el au fost al Craioveștilor de moșie».

³⁾ Ibid: «75».

⁴⁾ Ibid: «pentru căci s'au fost tras domnia lui dă neamul Craioveștilor».

⁵⁾ Ibid: «parte».

⁶⁾ Ibid: «Vlădomirești».

După acia¹⁾, când au fost în zilele Radului voevod, fecior Mihnii voevod, iar călugării dela sfânta mănăstire Mislea dinpreună cu egumenul popa Spilea nu le-au fost cu plăcere ca să ție aceste mai sus zise sate carele le-au dat Șarbanu vodă, ce au venit înaintea Radului vodă, fecior Mihnii voevod, de au plănsu și au spus cum le-au luat satul Greaca Șarban vodă cu sila și nu au cu ce să hrăni ca să petreacă în sfânta mănăstire, ci au rămas mănăstirea întru sărăcie și n'au nici un venit de nicăeri, arătând călugării și cartea Radului vodă. Călugărul de cumpărătoare dela Craiovești, pentru mila sfintii mănăstiri ce scrie mai sus.

Intru acia, dumnealui au dovedit ca un domn cuminte, înțelept și milostiv și au socotit dumnealui dinpreună cu toți cinstiții deregătorii dumnealui și nici cum n'au vrut dumnealui ca să între într'atăta păcat ca să strice pomana și mila acelor bătrâni ctitori dă dămuit, ci s'au milostivit dumnealui și iar au dat ș-au miluit sfânta mănăstire Mislea cu tot satu Greaca și cu tot venitul, ca să fie sfintii mănăstiri de întărire și dumnezeștilor călugări de hrană și bătrânilor ctitori și dumnealui vecinică pomenire. Și au văzut și dumnealui și cartea Radului vodă, fecior Mihnii vodă, cându au fost în domnia lui la cursul anilor 7122 <1614> și cartea lui Alixandru vodă.

Iar cându au fost în zilele dumnealui²⁾, dăruindu-mă domnul dumnezeu cu domnia a fi domn pământului rumănesc, am înoit și am întărit aciastă carte a dumnealui și au dat și au miluit dumnealui pe aciastă sfântă mănăstire cu tot satul Greaca ca să-i fie ei moșie ohabnică și stătătoare și de nimenea să nu fie clătită, după zisa dumnealui.

Încă și jurământ au lăsat: după mergerea dumnealui, pre carele <il> va alege domnul dumnezeu a fi domn <și biruatoriu> Țării Rumânești au din niamul

¹⁾ Alineatul acesta și următorul, până la Alixandru vodă, e schimbat în copia B astfel:

«Iar după accia, cându au fost acum, în zilele domnii mele, iar călugării dela sfânta mănăstire Mislea nu le-au fost în pace aceste sate care le-au dat Șarban vodă și au venit înaintea domnii mele călugării de s'au plănsu și au spus cum au luat satul Greaca în silă și nu au cu ce să hrăni la sfânta mănăstire și au rămas sfânta mănăstire fără de nici un venit, de nicăere. Și au arătat călugării înaintea domnii mele și carte Radului vodă Călugărul de cumpărătoare dela Craiovești și de miluitura sfintii mănăstiri ce scrie mai sus.

Intr'acea, domnia mea am căutat și am socotit cu toți cinstiții derăgătorii domnii mele și nu am vrut domnia mea ca să stric pomana acestor ctitori bătrâni și să intru în blestemul lor, ci m'am milostivit domnia mea de am dat și am miluit pre sfânta mănăstire ce scrie mai sus cu satul Greaca cu tot hotarul și cu tot venitul, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus de întărire și călugărilor de hrană și bătrânilor ctitori și domnii mele vecinică pomenire.

Drept accia, am dat domnia mea sfintii și dumnezeștii mănăstiri, ce scrie mai sus, ca să-i fie satul Greaca ocină dă moșie, cum au fost și mai denainte vreme ohabnică și dă către nimenea neclătită preste zisa domnii mele.

²⁾ în loc de: domniei-mele.

inimii noastre au din neamul nostru au din păcatele nostre au din altu domnu sau neam, de va înnoi și va întări și va cinsti aciastă carte a domnii mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar de nu va cinsti, nici va înnoi, nici va întări aciastă carte a dumnealui <de miluitură>, pre acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească, nici să-l păzească întru domnia lui, nici să-i fie la răpaos în veci sufletul. Iar care om să va atinge> și o va călca și o va sfărâma și o va strica, acela <om> să fie proclat și anathima și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nechiéia și să aibă parte cu Iuda <și cu Ariia și cu alți necredincioși Ovrei, care au strigat spre sângele domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: «luați, luați și răstigniți pe dânsul»; iar sângele lui spre dânșii și spre feciorii lor, cum iaste și va fi, în veci>.

Pentru aceia, au pus și <boiari> mărturii dumnealui <care scriu mai jos>: pan Ianache *mare banu* <Craiovescul> și pan Ivașco *mare vornic* și pan Deonisie ¹⁾ *mare logofăt* și pan Mechia *mare vistier* și pan Lupul *mare spătar* și pan Mihae ²⁾ *mare stolnic* și pan Gherghe *mare comis* și pan Vlad *mare paharnic* și pan Nicola *mare postelnic*. Și <ispravnic> Theodosie *mare logofăt*.

<Și am scris eu, Lepădat logofăt, în orașul de scaun Târgoviște, August 27 zile, anul 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466, f. 25.

Copie rom.

Altă copie rom. (B) în ms. 465, f. 43—44, după care s'a completat textul și s'au dat variantele în note.

212

1618 (7126) August 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavril Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghilă voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Nenciul postelnic și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un Ațigan, anume Zaharia și cu fiii săi, pentru că acest mai sus zis Ațigan, el a fost cumpărat de sluga domniei mele Nenciul postelnic dela jupanița Maria din Boldești, pentru 2500 aspri gata, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

Pe urmă, când a fost mai apoi, doamna Neaga a trimis de i-a dat jupaniței Maria aspri peste aspri și a luat Țiganul mai sus scris dela Nenciul postelnic. Astfel apoi, Nenciul postelnic, el s'a pîrît, după moartea doamnei Neaga, cu nepotul ei Preda postelnic, pentru Zaharia Țiganul, de față înaintea lui Radul voevod. Și a rămas Preda postelnic de lege, ca să-l ție Nenciul postelnic

¹⁾ în copia B «Tudosie», care de altfel este numele al marelui logofăt.

²⁾ ibidem, «Mihalache», numele adevărat al stolnicului.

pe acel mai sus spus Așigan, pentrucă l-a cumpărat Nenciul postelnic mai înainte; iar Preda postelnic, el să ia alt Așigan dela jupanița Maria. Inșă Nenciul postelnic, el nici cum n'a putut să ia pe Zaharia Țiganul, ci l-a tot ținut cu silă.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Nenciul postelnic, el l-a chemat pe Preda postelnic la divan și la judecată pentru Zaharia Țiganul, ca să stea de față. Iar Preda postelnic, el s'a lăsat înaintea multor boieri și a dat ca să-și țină Nenciul postelnic pe Zaharia Țiganul, cum l-a cumpărat.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Nenciul postelnic, ca să-i fie acest mai sus spus Așigan dedină și ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și Mechia mare vistier și Lupul spătar și Mihalachi stolnic și Gherghe comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Teodosie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna August 29 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7126 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXXI/138.

Orig. slav., hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 596

213

1618 (7127) Septembrie 3.

† Eu Pătru și jupâneasa a mea Voica scris-am al n[n]ostru zapis cum să si știe că amu vândut noi partea a noastră de ocină dă în Bălténi dă priste tootu hotarul și cu tootu venitul și cu 1 rumănu, anume...¹⁾ Inșă a șasea parté, lu Dumitrașco armașul și jupănés<ei> lui Alexandré, déreptu 8000 as<pri> gata și dereptu 1 copil de Țigan, făcu priste tootu 10.000 as<pri>. Și o amu vândut noi aceast<ă> ocină de a noastră bună voe și cu știri fraților și a tuturor megeiașilor di înprigiurul locului, să le fie moșie lor și feci<o>rilor.

Și atuncea, când amu vândut și amu luat bani, se-au întâmplat boeri: jupan Ianache sulj, și Chiriiac stolnic și Stoica log. Tărăcinul și Ilie post. și Mavrudin post. și Chisaru post. și Vălcul post. și Borcea post. și Tudor de Tăpoloveni și Aghimu post. și Mogoșu vătah și încă mulți boeri.

Scris eu, Drag<o>mir. Scris Septembrie 3 zile, anul 7127 <1618>.

Eu Mavrodin

Eu Chisaru post.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/10.

Orig. rom., hârtie filigran, 4 peceti aplicate.

¹⁾ loc alb în orig.

1618 (7127) Septembrie 6.

Poruncă a domnului către 12 boeri ca să dăscopere pentru moșia Bădeștii a cui este.

† *Aici boieri tocmelnici ai lui Balea spat., ai lui Dragomir Dolofan și popilor din Câmpulung: popa Dumitru, ai lui popa Radu, ai lui popa Badea, popa Micudă, anume: din Păulești, Mogoș dvor<ni>c și Pădure stol<ni>c, din Săteni, Ventil<ă>, din Văcărești, Stoica post., din Răzvad, Preda păh., Mihalcea dvor<ni>c, din Dătkoi, Badea pah. și din Mogoșani, Radu Bărsan, Stoica, din Dărmănești Rad<o>slav și din Șuici, Dumitru, din Holobești, Barbul, să caute să adevereze pentru satul Bădeștii: fostu-l-au ținut Biserica Domnească din Câmpulung mai dinnainte și fostu-l-au luat Badea stol<ni>c, moșul Balii spă<ta>r, să dea scrisoare pentru Badea stol<ni>c de moșia satul Bădeștii și cum vor afla cu sufletele lor, al cui să va cădea, să-l ție.*

Preacuvioasa Paraschiva. Is<pravnic> Dan portar.

Scris Lepădat, zioa¹⁾ Sept. 6 zile, văleat 7127 <1618>.

† *Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Noi cești 12 boiari, carii sântem scriși, am căutat pentru satul Bădești și am iscodit cărțile și hrisoavele tuturor și s'au adevărit într'acest chip, cum din temelie satul Bădeștii au fost...²⁾ hrisoave domnești și l-au fost dat zestre fie-sa Vochii jupănésii...²⁾, pe urmă s'au răscumpărat satul Bădeștii dela...²⁾, așa am adevărit și mărturisim.

Aceste trei copii de hârtii cu numărul N. 1-iu, 26 și 24 și iscălite de mine, fiind scoase întocmai dupe cele adevărate sineturi ale sfinți mănăstiri Răncăciov, care, din porunca sfinții sale părintelui arhimandrit David Răncăcioveanu, le-am copiat și le-am adevărit cu iscălitura mea, dându-le trimișilor dela sfînta mănăstiri Cernichî.

841 Avgust 7.

Armaș Costache Mora îngrizitor sfintii mănăstiri.

Arh. St. Buc., M-rea Cernica, XXI/1.

Copie rom.

215

1618 (7127) <Septembrie-Octombrie> 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul cu

¹⁾ în loc de « luna ».

²⁾ loc alb în text.

fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Rudeni, însă din partea nepotului său Albul, jumătate, însă 3 delnițe, anume delnița lui Avram și delnița lui Nica și delnița lui Cernica și din sat și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă le-a cumpărat Stanciul acele trei delnițe de ocină mai sus zise, cu vecini dela Oprea și dela soția lui, anume Stana, fiica lui Dragomir, fiul lui Albul, pentru 3000 aspri, încă în zilele lui Io Radul voevod Șerban.

Și aldămășari au fost, anume: Teposul și Marco și Mihail și Negruț din Ivănești și Vlaicul și Stan Bârsan din Bârsești și Albul Breza și Radul și Pătru din Urluești și popa Stoica și Albul din Decucești și Untea și Burdug din Cărpeneș. Și au vândut acești mai sus numiți oameni aceste trei delnițe ce s'au scris mai sus, de a lor bună voie și cu știrea tuturor fraților și a tuturor megiașilor și din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stanciul, ca să-i fie aceste 3 delnițe ca să-i fie de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Iane mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și Meche mare vistier și Lupul spătar și Mihalache stolnic și Gherghe comis și <Vlad>...¹⁾ paharnic și jupan Necola mare postelnic. Și ispravnic Teodosie mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru de lângă munte, în minunata cetate <Târgoviște> în luna...¹⁾ 8 zile...¹⁾, ani curgători dela Adam până acum, anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCII/4.

Orig. slav., perg., pecete timbrată.

Cu o trad., rom. după care s'au făcut completările.

Data lunilor fixată după spătar.

216

1618 (7127) Septembrie 9, Târgoviște.

Hrisovul lui Gavriil Moghila voevod asemenea întărește stăpânirea Radului logofăt, tot pentru aciașă moșie.

Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dat-am domnia mea aciașă poruncă a domnii mele slugii domnii mele Radului logofăt și cu feciorii, câți dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor toată moșiia din sat Cuciu, ce să cheamă palanca Gherghiții, însă partea Neacșii, fata lui Stan

¹⁾ loc rupt în orig.

din Cuciul, toată partea Cărstei logofăt *din* Buciuméni, toată, din câmp și din pădure și *din* apă și cu rumăni și cu vad de moară și din siliștea satului dupretutindené, ori cât s'ar alege, du preste tot hotarul, din hotar până în hotar.

Pentru că aciastă moșie ce s'au zisu mai susu, ia au fost cumpărată de Radu voevod Șarbanu dela Neacșa, fata lui Stan *din* Cuciul și dăla Cărstea logofăt *din* Buciuméni, drept 15.000 aspri gata, pă vremea când au făcut palanca Gherghiții d'întăiu și au stătu a fi moșiia, moșie domnească.

Iar după aceia, cându au fost în zilele Radului voevod Șarban, daca s'au întâmplat domnii lui pribegie și au eșit de aici din țară, iar sluga domnii mele Radu logofăt el încă s'au aflat lângă domniia lui întru acea pribegie de au slujit în țară streină, ca o slugă dreaptă domnii sale. Intru aceia, Radu voevod Șarban au socotit pentru slujba lui ce i-au slujit Radu logofăt domnii lui la nevoie, în pământ strein și pentru multa pomană, ca să aibă domnia lui pomană; apoi, au miluit pă Radu logofăt cu toată moșiia din Cuciul, ce să numește Palanga. Și au făcut domniia lui carte de milă, cu mare blestem, ca să fie Radului logofăt de baștină, pentru dreaptă și credincioasă slujbă care au slujit domnii lui, în pământ nemțescu. Și am văzut domniia mea și cartea Radului voevod Șarban de cumpărătoare, când au fost curgerea anilor 7113 <1605> și cartea de milă la mâna Radului logofăt, cum scrie mai susu.

Apoi, când au fost acum, în zilele domnii mele, iar Radu logofăt el au venit din pribegie aici în țară la moștenirea lui; și au adus înaintea domnii mele și cartea Radului voevod Șarbanu și cartea lui Alexandru voevod și am citit-o domniia mea și am văzut cum au fost miluit de Radu voevod Șarbanu și dă Alexandru voevod cu toată moșiia din Palangă și cu tot venit și cu cărți făcute cu mare blestem la mâna Radului logofăt.

Intru aceia, domniia mea, daca am văzut însumi domniia mea cărțile acestor domni și cu blestem de milă, iar domniia mea însumi am luat seama și am socotit după dreptate și după lege, cu toți cinstiții boerii domnii mele și n'am vrut domniia mea a intra într'atăta blestem ca să slăbescu și să stricu pomana și cărțile de milă, ci însumi am dat domniia mea și am miluit pă sluga domnii mele Radu logofăt cu toată moșiia din Palangă, ce scrie mai sus, cum au fost miluit și mai dinnainte vreme de Radu Șarban voevod și de Alexandru voevod; l-am miluit și domniia mea cu cărți de milă și preste aciastă carte a domnii mele, ca să-i fie lui moșie de baștină și ohabnică, feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimenea să nu să plătească ¹⁾, după zisa domnii mele.

Și după trecerea domnii mele, pre care va alege domnul dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești sau din roada inimii domnii mele sau din rudeniia noastră sau din altu neam, vă rog cu numele lui dumnezeu ca să cinstească

¹⁾ în loc de « clătească ».

și ca să înnoiască și ca să întărească aciașă carte a domnii mele de milă; pre acela domnul dumnezeu ca să-l cinstească și ca să-l miluiască și ca să-l păzească în domnia lui, iar în veacul viitor sufletul lui, întru împărăția cerului, în veci.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pă: jupan Enache *mare* banu al Craiovei și jupan Ivașco *mare* dvornec și jupan Theodosie *mare* logofăt și jupan Michea *mare* vistier și Lupul spatar și Mihalache stolnic și Gherghe comis și Vlad *mare* paharnic și jupan Necula *mare* postelnic. Și ispravnic Theodosie *mare* logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea Târgoviștii, luna Septemvrie 9 zile și dela Adam, văleat 7127 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256, f. 265 v—266.

Copie rom.

217

1618 (7127) Septembrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simcon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Râncăciog, unde este hramul preasfintei vovedenii a născătoarei de dumnezeu și tuturor călugărițelor care trăesc în lăcașul acesta, pentrucă am dăruit domnia mea ca și alți domni ce au fost înaintea noastră, să aibă sfânta mănăstire mai sus spusă și cinstitele călugărițe cari trăesc în sfântul lăcaș miluire, dela domnia mea, obroc al casei, trei găleți și trei care de fân și 270 bolovani de sare dela Ocnele Mari și vinăriciul din oraș dela Pitești 60 vedre. Toate acestea le-am dăruit și le-am dat domnia mea, cum s'a spus mai sus, ca să fie sfântului loc de întărire și dumnezeieștilor călugărițe de hrană și de trebuință, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voevod, fiul lui Radul voevod, de miluire și de mertic, când a fost cursul anilor în anul 7047 <1539> și cartea lui Alexandru voevod.

Pentru aceasta, neschimbat să li se dea mai sus dăruitul obroc în fiecare an și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, în veci.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enache *mare* ban al Craiovei și jupan Ivașco *mare* vornic și jupan Teodosie *mare* logofăt și jupan <Micha>¹⁾ vistier și jupan Lupul *mare* spătar și jupan Mihalache stolnic și Gherghe comis și <Vlad paharnic>¹⁾ și jupan Necula *mare* postelnic. Și ispravnic Teodosie *mare* logofăt.

¹⁾ loc șters în orig.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie
10 zile, cursul anilor 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Teodosie mare logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Râncăciov, XIII/5.

Orig. slav, pecete perg., timbrată.

218

1618 (7127) Septembrie 10, Târgoviște.

† Intru Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Gavriil Moghilă voevod, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, a binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință și cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfântrăposaților părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și precinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri din jos de București, unde este hramul sfintei și începătoare de viață troițe, care este întemeiată și zidită de răposatul Alexandru voevod și de răposatul Mihnea voevod, ca să fie sfintei mănăstiri vama dela ocna dela Ghitioara și dela Telega, însă vama dela vite toată, oricât se va alege, cum a fost legea, fiindcă aceste mai sus spuse vămi dela aceste ocne au fost date și miluite de răposatul Alexandru voevod și de răposatul Mihnea voevod, ca să fie domniei lor veșnică pomenire.

Și tot au luat călugării dela sfânta mai sus spusă mănăstire această vamnă deplin, cu bună pace, până ce s'au întâmplat vreme de răutăți în zilele lui Mihai voevod. Și au ridicat război oștile blestemăților Izmailiteni și au venit aici în Țara Românească și multe răutăți au făcut. Și atunci au stricat și au dărmat sfânta și dumnezeasca mănăstire și au ars-o cu foc, încât să le dea domnul după fapta lor.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, atunci domnia lui n'a vrut să lase pomana părinților domniei sale să piară, ci a început cu ajutorul lui Dumnezeu să zidească și să ridice sfânta mănăstire din temelii, după prima clădire, cum a fost clădită de Alexandru voevod. Astfel, întru aceasta, domnia sa a cercetat și a citit cărțile și pitacele răposatului Alexandru voevod și ale părintelui său Mihnea voevod, pentru satele și pentru darurile mănăstirești și pentru această danie și miluire de vamnă dela ocna.

Deasemenea, întru aceasta, domnia lui văzând aceste toate dăruite și miluite de Alexandru voevod, deasemenea a dăruit și a întărit pomana părinților săi și a înnoit cu hrisovul domniei lui pentru veșnica lor pomenire.

Iar după aceia, au avut călugării păra înaintea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, cu satul Aninișul, pentrucă acel sat au fost cnezi, dar i-a cumpărat jupan Cernica fost mare vornic, în zilele lui Radul voevod, care după sfântul botez se numea Șerban. Iar când s'au vândut, ei au zis către jupan Cernica vornic că au și ei vamă la această ocnă, la Ghitioara. După aceia, jupan Cernica vornic el a tot luat vamă și a cōtropit vama mănăstirii.

Iar după aceia, Radul voevod a trimis de a adus vecinii din acel sat, de au stat de față înaintea domniei lui, la divan. Și a întrebat domnia lui pe vecini, dacă au avut și ei amestec în această vamă mai sus spusă sau n'au avut. Dar ei au spus minciună și au spus că au avut, însă n'au avut nici cărți și nici n'au ținut nimic. Și întru aceasta, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat domnia lui lege, 12 boieri, acelor vecini din acel mai sus spus sat, să jure că au avut și ei vamă. Dar ei în niciun fel n'au putut să se apuce de lege, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei lui. Și după aceia, jupan Cernica vornic, dacă a văzut el așa, că n'au avut nici o parte acei vecini la acea vamă, el încă așa a lăsat de a lui bună voie în divanul lui Radul voevod, ca să fie aceste părți, pe cari le-a luat din vamă, ale sfintei mănăstiri și s'a scris în sfânta proscomidie.

Și iar să fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri și vinăriciul din sat din Lupești, tot vinăriciul și domnesc și boieresc, amândouă vinăriciurile să le ia sfânta mănăstire, pentrucă acest sat Lupeștii l-a cumpărat răposatul Io Alexandru voevod și l-a dat sfintei mănăstiri sfânta Troiță. Și tot a luat sfânta mănăstire amândouă vinăriciurile până au venit răutățile, în zilele răposatului Mihail voevod. Și s'a întâmplat sfintei mănăstiri stricăciune și ardere cu foc de limbile străine. Astfel, când a înnoit Radul voevod sfânta mănăstire, de asemenea a miluit și a întărit și pomana părintelui domniei sale, cu amândouă vinăriciurile.

Și iar să fie sfintei mănăstiri morile del București cari sunt lângă baie, trei roți cu tot venitul, pentrucă aceste mori le-au dat și le-au miluit Radul voevod sfintei mănăstiri pentru darul și întărirea sfintei mănăstiri, iar domniei sale pomenire. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Radul voevod pentru aceste daruri și miluiri mai sus zise ale sfintei mănăstiri.

Pentru aceasta și domnia mea așa am dăruit și am întărit această pomană și am înnoit cu acest pitac al domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, dacă va înnoi și va întări această miluire, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească, în veacul acesta trupul lui, iar în cel viitor sufletul lui; iar dacă nu va întări această po-

mană, ci va strica și va nimici, pe acela domnul dumnezeu să-l ucidă, aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie afurisit de 318 părinți cei dela Nicheia.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Miche mare vistier și Lupul mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gherghe mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic jupan Teodosie mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, fiul lui Radul postelnic Năsturel din Hierăști, am scris în luna Septembrie 10 zile și dela zidirea lumii, în anul 7127 <1618>, în cetatea Târgoviște.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavril Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 31.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom.

Copie rom. la Acad. R. P. R., ms. 4985, f. 102 v—104 v.

219

1618 (7127) Septembrie 11.

Tot cartea lui Gavriil Moghila voevod pentru a fi scutiți oameni ce vor fi șazători pe moșiia Radului logofăt, Palanga, de toate dăjdiile ce vor eși pă țară.

Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele oamenilor streini și meșterilor de mori căți au lăcuit pre ocina Palangii dela Cuciul mai din nainte vreme și le este lăcui<n>ța acolo, ca să fie în pace de bir și de găleată și de fân și de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de cai dă olac și de toate dăjdiile câte sânt preste anu în țara domnii mele.

Pentru că ocina dela Palangă ce s'au chemat Cuciul fost-au cumpărată de Șarban voevod de când au fost în domnie și s'au făcut slobozie pre acea ocină ce i-au zisu Palangă. Iar când au fost sluga domnii mele Radu logofăt cu Șarban voevod în pribegie, l-au miluit cu acea ocină dela Palangă, cu morile și cu tot venitu ce va fi, pentru slujba lui ce au slujit lui Șarban voevod în țări streine. Și am văzut domniia mea și cartea lui Șerban vodă de milă.

Drept aceia, domniia mea încă m'am milostivit cu milă spre sluga domnii mele Radul logofăt, de am dat și am miluit cu ocina dela Palangă și cu morile ca să-i fie de moșie, cum au fost miluit și dela alți domni și să aibă voe cu cartea domnii mele a-ș străngeré oameni streini de altă țară fără dajdie și făr<ă> de biru, să lăcuiască pe această ocină care este mai susu scrisu, iar ei să fie în

pace de bir și de toate dăjdiile câte sânt preste anu și nimenilé să nu se ispitească a-i învălui preste cartea domnii mele, ce să fi în bună pace.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.
Scriș Sept. 11 zile, văleat 7127 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 266, f. 226 v.—267 (nr. 306).
Copie rom.

220

1618 (7127) Septembrie 15.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele* lu Ștefan și cu jup<ă>neasa lui Stana și fratele ei Radul, nepoții jup<ă>nesăi Velicăi, jup<ă>neasa Vodei ban, ca să fie volnici cu acest<ă> carte a dumnii mele de să împartă cu nepoții Vodei ban, cu Dona și cu Mihai și cu Dima, tote moșiile, sate și Țigani și altele ce vor fi, de tote să aib<ă> a împărți tot de în doo frățest<e>, însă nepoții Vodei ban, ei toț<i> să ia o parte, iar nepoții jup<ă>nesăi Velicăi să ia altă parti, jum<ă>tate den tote, den sate și di în Țigani și di în tote ce va fi păn<ă> la un cap de păr, însă ce vor fi câștigat amândoi banul Voda cu jup<ă>neasa lui Velica, de când se-au împreunat amândoi; iar moșiile lor ce-au avut amândoi mai de mult să și le ție cene ce va fi avut, pentru c'au avut pără înaintea domnii melé Ștefan cu jup<ă>neasa lui Stana și cu cumnatu său Radul, avut-au pără cu nepoții Vodei ban, ce sânt mai sus scriș<i>, pântru moșii, sate și Țigani ș'alt câștig ce-au fost al acestor boiari, Vodei ban și jup<ă>nesăi lui Velicăi, câștigat amândoi împreun<ă>.

Deci, când au fost zilele Radului voevodă, feciorul Mihnei voevodă, întâmplatu-se-au amânduror moarté de-au perit de către Radul voevoda ¹⁾. Când au fost acuma, dup<ă> moartea lor, dec'au căzut acele moșii tote, sate și Țigani pre mâna lor, acuma, în zilele dumnii mele, iar nepoții Vodei an, ce sânt mai sus scriș<i> că nu vre să <facă> parte ace<s>tor nepoț<i>, ai jup<ă>nesei Velicăi, ce zicea ei că sânt aceste moșii sate și Țigani cumpărate numai de unchiu său Vodă ban.

Intr'aceia, domni-mea am căutat ș'am judecat pre drept și pre lege de împreun<ă> cu cinstitul și pre luminatul părintele vlădica Luca mitropolitul și cu toț<i> dereg<ă>torii dumnii melé, ș-am văzutu dumnia mea cum nu iaste cu cale și cu dreptate, să ție numai acele moșii și bucate numai nepoții Vodei ban, ce am ales dumnia mea cu tot divanul dumnii mele ce vor fi câștigat acci boiari amândoi împreun<ă> de când se-au împreunat ei, să aib<ă> a împărți toț<i> în doo, nepoții Vodei ban cu nepoții jup<ă>nesei Velicăi, den tot ce va

¹⁾ De fapt nu a fost ucis de domn decât Vodă banul; soția sa a murit după aceia.

fi den doo, numai moșia lor, cene ce va fi avut, să și-o ție. Ș'au rămas nepoții Vodei ban de lege și dé judecată denaintea dumnii melé.

Drept aceia, am dat și dumnia mea lui Ștefan cu jup<ă>neasa lui și Radul<u> cum să fie volnici să înparță tot, cum scrie mai sus, în cartea dumnii melé.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris luna Septembrie 15 zile, anul 7127 <1618>.

Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXXVI/28.

Orig. rom, hârtie filigran, pecete aplicată.

221

1618 (7127) Septembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Buzincă comis și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Maia, însă toată partea jitelniței Maria și a surorii ei Sofica, ficele lui Stoica Mătelea, oricât va fi, din câmp și din pădure și **din** apă și din vatra satului și cu vecinii, câți vor fi și de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar, pentru că această ocină mai sus zisă a fost veche și dreaptă ocină de moștenire a jitelniței Maria și a surorii ei Sofica, ficele lui Mătelea.

Astfel, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, atunci a cumpărat această ocină mai sus zisă, toată, doamna Elina, doamna lui Radul voevod Șerban, dela jitelnița Maria și dela sora ei Sofica, pentru 20.000 aspri gata. Și după aceia, Radul voevod Șerban și doamna domniei lui, doamna Elina, domniile lor înșiși au dat și au miluit pe credinciosul boier al domniilor lor jupan Buzinca comis cu această ocină mai sus zisă, cu toată, ca să-i fie de moștenire, pentru bună și credincioasă slujbă ce a slujit domniilor lor în multă vreme, încă și prin țări streine, cu multă trudă și cu sânge vărsat, pentru care l-au miluit, ca să-i fie lui ocină de moștenire și domniei lui să-i fie veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban și cartea doamnei domniei lui, la mâna boierului domniei mele Buzincă comis, făcute aceste cărți cu mare blestem pentru miluirea lui Buzincă comis, pentru această ocină mai sus zisă, încă și alte cărți ale altor domni, care au fost înaintea noastră, făcute iar pentru această ocină mai sus zisă și miluire.

De aceia și domnia mea deasemenea am înnoit și am întărit aceste cărți și miluire și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele lui Buzincă comis, ca să-i fie ocina mai sus zisă dedină lui, ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Theodosie mare logofăt și jupan Meșchea mare vistier și jupan Lupul mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gherghie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Ispravnic jupan Theodosie mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris repede în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 17 zile și dela Adam până acum, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Gavril Moghila voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., CLXXXIV/11.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

222

1618 (7127) Septembrie 21, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Gherghie fost mare armaș și cu frații săi și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie niște vecini din sat din Blagodești, anume Drăghici și cu fiii și Mușat și cu fiii lui și cu toate părțile lor de ocină, fiindcă acești vecini au fost cumpărați de Miho portar, unchiul lui Gherghie armaș, încă în zilele răposatului Mihai voevod. Și tot au fost vecini cu bună pace de atunci până acum, în zilele lui Alexandru voevod.

Iar când a fost atunci, acești vecini mai sus spuși, ei au venit cu pără înaintea lui Alexandru voevod cu Gherghie armaș și cu frații lui. Așa au pârît acești vecini pe Gherghie armaș și pe frații lui, că nu au vândut lui Miho portar ocina lor, nici ei să fie vecini. Și Alexandru vodă, domnia lui a judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a dat între ei 6 boieri scriși pe răvașe domnești, anume: din Berilești, Negoe Meiuț și din Mătăsești, Aldimir pitar și din Suffeni, Bucșul și din Bordușani, Neagul și Ursu din Cegani și din Țindărei, Bratco, ca să cerceteze și să adevereze dacă acești vecini au vândut ocinele lor lui Miho portar și ei să fie vecini sau nu au vândut, cum vor afla cu sufletele lor. Apoi, acești boieri mai sus spuși, ei au cercetat și au adevărit foarte bine că acești vecini au vândut ocinile lor lui Miho portar și să fie și ei vecini. Astfel, acești boieri, ei au dat cu sufletele lor, ca să fie vecini lui Gherghie armaș și fraților lui și au luat amândouă răvașele, de le-au dat la mâna lui Gherghie armaș. Și au rămas acești vecini de lege și dinaintea acelor boieri ce s'au spus mai sus și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Gherghe armaș și fraților săi, ca să le fie acești vecini și cu ocinile lor și cu toți fiii lor, ocina ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Mecă mare vistier și jupan Lupul mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Gherghe mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Tudosie mare logofăt.

Și am scris eu, Stan gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 21 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Gavril Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, XX/11.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

223

1618 (7127) Octombrie 3, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Iubănești, însă din partea lui Dumitru, fiul lui Tocsabe, moștean în sat, a treia parte din funia lui și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, cât se va alege și cu toate cumpărăturile lui, pentru că a cumpărat-o Dragomir dela Anca, fiica lui Oprian, pentru 1300 aspri gata. Însă Oprian a cumpărat acea ocină dela Dumitru Tocsabe. Și iar din partea lui Bratie, din partea lui Dumitru, a cincea parte de peste tot hotarul, cât se va alege, iar dela Anca a lui Oprian, tot pentru acești mai sus spuși 1300 aspri.

Și iar a cumpărat Dragomir ocină la Cărmești, însă din partea lui Dobre jumătate și din sat și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, cât se va alege, fiindcă a cumpărat-o Dragomir dela Dagnea, nevasta lui Ceban, cumnata lui Dobre, pentru 800 aspri, pe rea foamete, încă în zilele lui Radul voevod Șerban. Și a cheltuit la aldămaș, pentru vin, 160 aspri gata. Și după aceea, iar a dat Dragomir pentru acea mai sus spusă ocină 300 aspri lui Dragomir Sturzea, fiul Dobrei și a cheltuit la aldămaș 100 aspri.

Și iar să fie lui Dragomir ocină la Preutești, însă 4 ogoare, ce se numește la Comar, pentru că s'a înfrățit Dragomir cu Simenec în dumnezeiasca biserică;

astfel Simenec a dăruit pe fratele său Dragomir cu aceste 4 locuri, ce s'au scris mai sus la Comar, iar Dragomir a dăruit pe fratele său Simenoc cu o cămașe bună de pânză și cu mătase.

Și s'au înfrățit și au vândut acești oameni mai sus numiți aceste ocine mai sus scrise de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și a tuturor fraților și din sus și din jos și dinaintea domniei mele, dar încă dinainte vreme. Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni, vechi și rupte. Pentru aceasta, am întărit și am înnoit această carte a domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dragomir Turcul care este mai sus scris, ca să fie aceste mai sus scrise ocine de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Mechiul mare vestier și jupan Lupul mare spătar și Mihalăche stolnic și Gherghe comis și Vladul paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic Teodosie mare logofăt.

Și s'a scris în luna Octombrie 3 zile, în minunata cetate de scaun Târgoviște; deci eu, Dumitru logofăt, am scris și cursul anilor 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni, X/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1860.

224

1618 (7127) Octombrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bacani, partea lui Ivan, toată, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și cu vecinii, pentru că a cumpărat Pătru logofăt, tatăl dregătorului domniei mele mai sus zis, pentru... ¹⁾ aspri, însă de peste tot satul, a patra parte.

Și iarăși a cumpărat Pătru logofăt ocină în Bacani, partea lui Cârstea, toată, oricât se va alege și cu vecinii, dela Cârstea, pentru... ¹⁾ aspri. Și iar a cumpărat Pătru logofăt ocină în Bacani, partea lui Bordea și a fraților, anume... ¹⁾, toată, oricât se va alege și cu vecinii, dela Bordea și dela frații lui, pentru... ¹⁾ aspri.

Iarăși a cumpărat Pătru logofăt ocină în Bacani, delnița Picimei toată, dela Neagoe, pentru... ¹⁾ aspri.

¹⁾ loc alb în orig.

Pentru că aceste mai sus zise părți de ocină le-a cumpărat Pătru logofăt, tatăl dregătorului domniei mele mai sus spus, încă din zilele răposatului Petru Cercel voevod. Astfel, Pătru logofăt, până ce a fost viu, el însuși a dat această mai sus zisă ocină din Bacani, toată, fiilor lui mai mici, lui Pătru postelnic și dregătorului domniei mele Ivașco vornic; iar ceilalți fii mai mari, Dumitru clucer și Radul postelnic, să nu aibă niciun amestec cu această ocină din Bacani, afară numai de acești doi copii mai sus ziși.

Iar după aceea, după moartea lui Pătru logofăt, Radul postelnic n'a făcut fiu din trupul lui. Astfel, a căzut la fratele lui, Ivașco vornic, cu rugămintă să-l lase să facă în satul Bacani casă, să se odihnească. Iar întru aceasta, dregătorul domniei mele Ivașco vornic l-a lăsat de a făcut casă în Bacani.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, dregătorului domniei mele mai sus zis i s'a întâmplat fugă, de a fugit în țara Moldovei. Apoi, câtă vreme a fost dregătorul domniei mele pribeag în țara Moldovei, fratelui său, lui Radul postelnic, i s'a întâmplat moarte, de a murit aici, în țara domniei mele. Iar după moartea lui Radul postelnic, jupanița lui Dragna, a făcut mincinoasă cartea lui Radul postelnic, că a dat Radul postelnic această mai sus zisă ocină din Bacani să fie a ei, toată, de moștenire.

Iar dacă a venit dregătorul domniei mele din pribegie, el a venit înaintea domniei mele cu cumnata sa jupanița Dragna. Intru aceasta, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut și am cetit domnia mea și zapisul făcut de Pătru logofăt. Și bine am adevărit domnia mea că nu a avut Radul postelnic niciun amestec cu această mai sus zisă ocină din Bacani; și așa a rămas jupanița Dragna de lege dinaintea domniei mele.

Intru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele mai sus spus, ca să-i fie ocină de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Michia mare vistier și Lupul spătar și Mihalachi stolnic și Gherghe comis și Vladul paharnic și jupan Nicula mare postelnic. Și ispravnic Teodosie mare logofăt.

Și eu, Stoica Tărăceanu logofăt, am scris în scaunul Târgoviște, luna Octombrie 10 zile, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil Moghila, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila (m. p.)

Muzeul Municipal Buc., nr. 27220.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1618 (1727) Octombrie 13.

† Scris-am noi acești 12 boiari, anume: Preda mare sluger din Greci și Tudor logofăt din Vlădăni, din Brăcoveni, Mateiu paharnic, din Văcărești, Stoica postelnic, din Buciumeni, Cârstea logofăt, din Fierăști, Radul postelnic, din Mihăești, Părvul ban, din Bârsești, Iano logofăt, din Comani, Staico postelnic, din Sălătruc, Stanciul logofăt, din Dăngești, Stan, din Cornești, Ilie postelnic, ca să se știe cum ne-au luat pre noi Vladul mare paharnic și cu veri-și și Stroe și Dumitru și cu nepoții lor, fiii Mitrei, pentru păra ce-au avut Vladul paharnic cu verii lui ce sânt mai sus scriși, ca să jure pentru partea lui de în Stoinești, a triia parte, cum nu o au dat moșă-sa Caplea zăstre nepotă-sa Stanei, muma acestor boiari ce sânt mai sus scriși.

Intr'aceia, noi am căutat și am întrebat și ne-au spus ș'alți boiari mai bătrâni cum n'au fost dat zăstre. Deci noi am fost gata să jurăm; iară deaca au văzut Stroe și cu frații lui că vo<i>m să jurăm, ei au căzut la pace. Deci noi încă am nevoit și i-am împăcat cum să-și tie. Vladul paharnic partea lui de în Stoinești, însă a treia parte, cu rumăni și cu tot venitul și cu ocina de preste tot hotarul.

După acciaia, noi acești boieri ce sântem mai sus scriși încă am mai rugat noi pre Vladul peharnic de-au mai dăruit pre Stroe și pre frați lui cu 12 coți de grana și se-au împăcat de a lor bună voe. Și au pus și blăstem întru ei: cine va mai rădica păra de-acum nainte, acela om să fie proklet de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia. Și altfel să nu fie, după spusa noastră.

Am scris Stanciul, luna Octombrie 13 zile, în anul 7127 <1618>.

Preda mare sluger (m. p.)

Iane logofăt (m. p.)

Tudor logofăt (m. p.)

Cârstea logofăt (m. p.)

Mateiu paharnic (m. p.)

Stanciul logofăt (m. p.)

Staico (m. p.)

Ilie (m. p.)

Stoica postelnic (m. p.)

Stan (m. p.)

Părvul ban (m. p.)

și Paraschiva logofăt mărturie (m. p.)

Muzeul Municipal Buc., Fond. Așezămintele Brâncovenești.

Orig. rom., hârtie.

1618 (1727) Octombrie 18.

O carte a răposatului Io Gavriil Moghila voevod.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Calotă din Unghiiani, ca să fie volnic cu cartea domnii mele să-ș întoarcă aspri 1200 dela Dobrotă Pecea din

sat, pentru că s'au jăluit Calotă înaintea domnii mele cum se-au fost certat cu Pecea pentru un loc. Iar întra'ceia, Dobrotă, el au închinat pă Calotă la bani ¹⁾ un hătaľmu la banii dă județ, iar banii i-au luat hătaľmul 1200 aspri.

Iară într'aceia, Calotă au venit înaintea lui Alexandru voevod șă ș'au luat trei megiaș<i> pre răvaș, ca să adivereze șă să caute pentru un loc al cui va fi, însă megiaș<i>, anume: Grozea *din Strămba și Vișan din Strămba și popa Badea din Miroș<i>*. Deci acești megiaș<i> ce sânt mai sus scriș<i>, ei i-au adus înaintea domnii mele șă așa au mărturisit în divan cum au fost acel loc a lui Calotă, iar Dobrotă Pecea n'au avut nicio treabă, ci l-au prădată fără de vină.

Deci, domnia mea încă am dată și am judecată, ca să fie Calotă volnic ca să-ș întoarcă toată prada de la Dobrotă; iar dacă nu va avea acum să plătească Dobrotă bucatele lu Calotă, iar Calotă încă să mai aștepte de acum dela s<fe>ti Dimitrie până la Paște. Ci de nu va mai putea Dobrotă să mai aștepte, Calotă să fie volnic să oprească pă Dobrotă dela moșia lui, pentru că așa s'au tocmită șă s'au părăt Calotă cu Dobrotă dănaientea domnii mele. Șă au rămas Dobrotă de lege, ca să plătească bucatele lui Calotă. *Și nimeni să nu băntue. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Ispravnic Ivașco mare vornic.

Scriș luna Octombrie 18 zile, anul 7127 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 710, f. 716.

Copie rom.

Alte copii rom.: ms. 479, f. 70 cu mici diferențe și ms. 349, f. 377 v.—378.

227

1618 (7127) Octombrie 18, Târgoviște.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simeon Moghilă voevod <dă domnia mea> sfintji și dumnezești mănăstiri Vierășul, hramul intrarea în biserică a prea sfintei născătoare de dumnezeu și tuturor călugărilor câți vor lăcui într' aceea sfântă mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri a treia parte de moara dela Pravilă, dela orașul Pitești, pentru că această parte de moară dela Pravilă fost-au a sfintei mănăstiri Vierășul de moșie, dată și adaos<ă> la sfânta mănăstire de Ivașco dvornic, încă de în zilele Mihnei vodă. Și tot o au ținut sfânta mănăstire cu bună pace, până acum în zilele domniei mele.*

Iar când au fost acum, în zilele domniei mele, sculatu-s'au Neacșul din Pitești cu pără și au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare în cetatea Târgoviștii, dinpreună cu călugării dela sfânta mănăstire dela Vieroși. Și așa păriia Neacșul înaintea domniei mele și zicea că n'au fost vândut acea parte de moară

¹⁾ în ms. 479: «Banul».

de Pravilă lui Ivașco dvornic, ci au fost zălogit; iar după ce au dat Ivașco dvornic această parte de moară sfintii mănăstiri, deca s'au pristăvit Ivașco dvornic, iar nepoții lui Pravilă au răscumpărat acea moară dela Prohar egumenul dela Viărăș și dela alți călugări. Și încă au scos Neacșul din Pitești și niște zapise ale unui egumen dela Vierăș și ale altor călugări de acolo, de răscumpărătoare de mai nainte vrême. Iar călugării dela sfânta mănăstire dela Vierăș zicea cum că au fost vândut acea parte de moară de Pravilă lui Ivașco dvornic, iar Ivașco dvornic au închinat sfintei mănăstiri ce iaste mai sus zisă. Și au scos călugării înaintea domniei mele și zapisul lui Pravilă de vânzare și hrisovul Mihniî vcdă, făcut pre acea parte de moară, când au fost cursul anilor, văleat 7086 <1578>.

Intr'aceia, domnia mea am căutat și am judecat pre lege și pre dreptate, dinpreună cu toți cinstiții boiarii domniei mele și am dat domnia mea sfintii mănăstirii ca să ție acea parte de moară dela Pravilă cu bună pace, cum au ținut și mai nainte vrême, precum o au dat și o au închinat Ivașco dvornic. Iar Neacșul din Pitești și alt neamu al lui Pravilă să-ș caute banii în mâna cui i-au dat, pentru că nu sânt călugării volnici să vânză, nici să cumpere, nici să răscumpere moșiile mănăstirilor, iar Neacșul din Pitești au rămas de le<ge> și de judecată din divan, din divanul domniei mele.

Drept aciia, am dat domnia mea această carte a domniei mele sfintei mănăstiri ce iaste mai sus zis<ă>, ca să fie această parte de moară dela Pravilă stătătoare și moșie ohabnică, cum au fost și până acum. *Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.*

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare dvornic și jupan Theodosie mare logofăt și jupan Menea ¹⁾ mare vistier și jupan Lupul mare spatar și jupan Mihalache mare stolnic și Gherghie mare comis și Vladul peharnic și jupan Necula mare postelnic. Și is<pravnic> jupan Theodosie mare logofăt.

Și eu, Neagul logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Octombrie în 18 zile, anul 7127 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vicroș, nr. 479, f. 134 v.—135.

Copie rom.

Alte copii rom.: ms. 484, f. 9—12 și ms. 710, f. 777.

228

1618 7127) Octombrie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simion Moghilă voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Dumitrașco

¹⁾ în loc de „Mechea“.

al doilea comis și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui o Țigancă, anume Stana, care această Țigancă a fost zălogită de Maria, soția lui Bălan iuzbașa, la Ionașco comisul, pentru 1500 aspri, încă în zilele lui Șerban voevod. Iar un Țigan al lui Dumitrașco comis, anume Stoilă, el a luat această Țigancă, ca să-i fie lui Țigancă; iar Bălan iuzbașa s'a dus la Stoilă Țiganul, de i-au luat lui 9 galbeni, pentru această Țigancă. Și a dat Stoilă Țiganul acei 9 galbeni deplin, de a plătit această Țigancă, încă în zilele lui Șerban voevod. Și nu a avut Țiganca niciun fiu, când a luat pe acel Țigan Stoilă. Iar de atunci, a tot stat această Țigancă cu Țiganul ei Stoilă și a făcut 3 fete.

Iar pe urmă, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Dumitrașco comis, el a avut pără înaintea domniei mele cu Ionașco comis: și așa spunea Ionașco comis că este a lui această Țigancă. Și întru aceasta, Dumitrașco comis, el a adus de față înaintea domniei mele pe Maria, soția lui Bălan iuzbașa, înaintea domniei mele și cu Țiganul ei Stoilă și s'au aflat de față, că au luat Bălan iuzbașa și cu soția lui Maria dela Stoilă Țiganul acei 9 galbeni de a plătit pe Țiganca lui. A avut mulți martori că a plătit Stoilă Țiganul această Țigancă, cum s'a zis mai sus. Astfel, a rămas Ionașco comis de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec și treabă să nu aibă cu această Țigancă, ci să-și țină Stoilă Țiganul pe această Țigancă după cum a plătit; iar Maria, soția lui Bălan iuzbașa, ca a rămas platnică lui Ionașco comis.

De accia, am dat și domnia mea boierului domniei mele lui Dumitrașco comis, ca să-i fie lui această Țigancă mai sus spusă dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Theodosie mare logofăt și Mechea vis-tier și Lupul spătar și Mihalachi stolnic și Gherghe comis și Vladul paharnic și jupan Necola mare postelnic. Ispravnic jupan Theodosie mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris repede în cetatea Târgoviște, luna Octombrie 20 zile, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Theodosie mare logofăt. (m. p.)

Acad. R. P. R., CXXV/55.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1618 (7127) Octombrie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Udrea

și cu frații lui, anume: Danciul și Pătru și Lupul și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în Izvorani, însă 12 delnițe și cu vecinii din câmp și din pădure și din apă și cu viile din deal și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă este a lor veche și dreaptă ocină de moștenire, dela bunica lor Anca, deoarece această ocină mai sus spusă a fost a jupaniței Anca de moștenire; apoi a dat zestre fiicei sale Iovana 12 delnițe, iar alte 12 delnițe, ea le-a dat fiilor ei, lui Radul și Badea și Stănislav. Și au tot ținut Radul și Badea și Stănislav, fiii jupaniței Anca, 12 delnițe în satul Izvorani, iar alte 12 delnițe au fost pe mâna jupaniței Iovana, fiica jupaniței Anca, care i-au fost date de zestre.

Și a tot ținut cu bună pace, până în zilele lui Radul voevod Șerban. **Iar când a fost atunci, nepoții jupaniței Iovana, Dragomir și Barbul ei au oprit pe Udrea cu frații lui de pe aceste 12 delnițe, partea lor ce s'a zis mai sus, care le-a fost dată de bunica lor, jupanița Anca, ci au cotropit fără cale și fără dreptate.**

Iar când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod, ei au venit în pâra, Udrea cu Dragomir și Barbul. Și așa pâra Udrea pe Dragomir și pe Barbu, că au cotropit delnițele sale mai sus zise fără cale. Iar întru aceasta, domnia lui, Alexandru voevod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a văzut domnia lui și a citit și cartea jupaniței Anca, că a dat de zestre fiicei sale Iovana 12 delnițe, iar alte 12 delnițe le-a dat fiilor ei, Radul și Badea și Stănislav. Deci Alexandru voevod, domnia lui a dat lege lui Udrea cu frații săi 12 boieri pe răvașe domnești, ca să jure că a dat bunica lor Anca 12 delnițe, care s'au zis mai sus.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele și Udrea și cu frații săi, ei au adus legea 12 boieri deplin, de au jurat înaintea domniei mele, că a dat bunica lor jupanița Anca 12 delnițe, cum este mai sus scris. Și așa au rămas Dragomir și Barbul de lege și de judecată înaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Udrea și cu frații săi, care s'au zis mai sus, ca să le fie lor această ocină care s'a zis mai sus, de moștenire lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și Mechiu mare vistier și Lupul mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Gherge mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Nicula mare postelnic. Și ispravnic jupan Tudosie mare logofăt.

A scris Stanciul în cetatea de scaun Târgoviște, Octombrie 20 zile, dela Adam până acum, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., XLI/75.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1618 (7127) Octombrie 22.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Mircea armașul din Fratoștiți și cu feciorie lui, ca să fie volnic cu cartea domniei mele dă să ții niști ocină în satu în Fratoștiți, partea Mușii, fata Barbuloi, nipoata Lazie de fecior, toată, câtă să va alégi și dă mușie și de cumpărătoré și de în câmpu și de în pădure și de în apa și de presté totu hotarul, câtă să va alége, partea Mușie și cu partea de moara dă<1>a Gilortu loc dâla Măilatu, pântrucă au fost cumpărat Mircea armașul această ocină ce iaste mai sus scris<ă> dâla Mușa dreptu 3 boi și dreptu 2 vaci cu lapte și 1 vac<ă> sterpă și 15 oi cu lapti și 20 de oi sterpe și 1 scrofa cu pr<ăs>ilă și 1 stup și 1 pătură, dreptu 300 de as<pri> și 1 p<ereche> de cizmé dreptu un galben și un rău dă mătasa, dreptu un gal<ben>... ¹⁾, dreptu 130 de aspre și 30 de vedre de vin și bucate ca... ¹⁾ Și au făcut Mușa nunta dă 400 dă bani și 1 stei dă grâu, dreptu 200 dă bani și multe bucate ce nu sântu scrise aicea.

Și totu au ținutu Mircea armașul această ocină cu bună paci, până în zilele lu Alexandru voevoda, feciorul lu Iliăș voivoda. Iar când au fost atunci, iar Mircea armașul, elu au avut pârâ cu Preda, feciorul Dumitrei, fata Lazie, pântru această ocină ce iaste mai sus scrisă. Și au zis Preda că au datū Lazea Dumitréi fetii-și zestre ocinu; iar Alexandru voevoda, domnelui au judicatu cu toții cestiți deregătorii domnelui și le-au dat 6 megiași scriși<i> pre răvaș<e> domnești, să caute dat-au Lazea ocină fetii-și Dumitre a<u> nu i-au dat? Deci, acei megiaș<i>, ei au căutat și au venit naintea domnii mele dă au mărturesit cum n'au dat Laze zestre fetii-și Dumitrii ocină, ce au rămas Preda de légi dănainte domniei mele.

Dreptu aceia, am dat domniia mea Mircée armaș să fie volnic să ție ocina cum au cumpărat.

Și altfelsă nu fie după zisa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris în luna Octombrie 22 zile, anul 7127 <1618>.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, CVII/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1618 (7127) Octombrie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele

¹⁾ loc rupt în orig.

lui Stroe și fraților lui, Mitrea și Dumitru postelnic și cu fiii lor, câți dumnezeu e va da, ca să le fie toate dedinele mamei lor, ale jitelniței Stana, însă tot satul Grădiște de lângă Olt și cu Zănoaga, dela pâraul lui Balea în sus și Vârâții toți și din Stoenesti două părți și Țigani toți, câți vor fi ai mamei lor, ai jitelniței Stana mai sus zisă, pentrucă aceste sate și Țigani mai sus ziși, ei au fost vechi și drepte ocine și de moștenire ai jitelniței Stana, mama lui Mitrea și a lui Stroe și a lui Dumitru, de zestre. Astfel, așa s'a întâmplat vremea, de a murit jitelnița Stana și au rămas toate aceste dedine, ca să fie la mâna fiilor ei, cum s'a spus mai sus.

Iar după moartea jitelniței Stana, bărbatul ei, Badea paharnic, tatăl lui Mitrea și al lui Stroe și al lui Dumitru, el a luat o altă soție, anume tot Stana și a făcut și alți copii cu această soție.

Apoi, după accia, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, iar jupan Badea paharnic, el a făcut o carte mincinoasă pe moștenirea fiilor lui, Mitrea și Stroe și Dumitru, care a fost această dedină dela mama lor jitelnița Stana, făcută această carte pe Zănoaga, dela pâraul lui Balea în sus. Și a fost scris în această carte, că a fost luată această ocină pentru o datorie.

Iar de atunci, Stroe postelnic și cu frații săi mai sus spuși, cum au aflat ei de această carte, iar ei s'au apucat de tatăl lor Badea paharnic și l-au întrebat: în ce chip a făcut această carte peste ocina lor, căci ei nu se știau a fi ei datori cu nimic. Iar întru aceasta, Badea paharnic, el s'a apucat dinaintea mai multor boieri dela curtea domnească, că n'a făcut el nici o carte, anume boierii: Preda paharnic din Răzvad și Vintilă din Săteni și Pădure din Săcuiani și Mihail postelnic din Văleni și Nica comis din Găvănești și Preda postelnic din Greci și Mathei **paharnic** din Brâncoveni și Staico din Comani și Dumitrașco spatar și Mircan spatar și Mitre și Chesar din Ruda și Neagul, fiul lui Badea din Greci și Conța din Mihăești și Pătru și Ștefan din Fălcoiu și Rustea și Stanciul din Văleni și Neagul și Stoica bărbieri din Târgoviște. Pe toți acei boieri i-a pus martori, că n'a făcut nicio carte pe această ocină mai sus zisă. Iar de acum înainte de se va arăta vreo carte la niscaiva domni pe această ocină din Zănoaga, să nu se creadă, ci să stea mincinoasă. Și a făcut și Badea paharnic zapisul lui, pentru această întocmire. Apoi, de atunci până acum, a tot păstrat Stroe postelnic și cu frații săi, după moartea tatălui lor Badea paharnic.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar soția lui Badea paharnic, mama vitregă a lui Mitrea și Stroe și Dumitru, ea a venit în pâra înaintea domniei mele cu fiii ei vitregi Mitrea și Dumitru pentru această ocină mai sus zisă din Zănoaga, <fiind> făcută această carte dela Radul voevod mincinoasă. Iar întru aceasta, Mitrea și Stroe și Dumitru, ei au scos zapisul tatălui lor, Badea paharnic, făcut cu atâți boieri martori, cum s'a spus mai sus, că vor scoate ei cândva vreo carte pe această ocină, să nu se creadă, căci este mincinoasă. Iar întru aceasta,

domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea că este această carte dela Stana, soția lui Badea paharnic, mincinoasă. Astfel, a rămas jitelnița Stana de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec și treabă să nu aibă cu această ocină mai sus zisă. Și am luat domnia mea și cartea din mâna jitelniței Stana, de am rupt-o.

Iar după aceea, iar să se știe că au avut pără Stroe postelnic și cu frații lui cu dregătorul domniei mele jupan Vladul mare paharnic, pentru a treia parte din Stoinești, partea jupanului Vladul paharnic, pentrucă așa a zis Stroe postelnic și cu frații săi, că a fost...¹⁾ Stoinești, dela jitelnița Caplea, nepoata jitelniței Stana, mama acestor boieri, Stroe și cu frații săi mai sus ziși. Pe urmă, dregătorul domniei mele jupan Vladul mare paharnic el a luat lege 12 boieri ca să jure. Astfel, acei 12 boieri ei au socotit toți împreună, de au împăcat pe dregătorul domniei mele jupan Vladul mare paharnic cu Stroe postelnic și cu frații lui, ca să țină și Stroe postelnic cu frații lui din Stoinești două părți și dregătorul domniei mele jupan Vladul mare paharnic să țină a treia parte, oricât se va alege, cu vecinii. Așa au socotit acei 12 boieri. Încă și după împăcare, dregătorul domniei mele jupan Vladul mare paharnic, el l-a dăruit pe Stroe postelnic și pe frații lui cu 12 coți de grana și s'au împăcat de a lor bună voie. Iar după aceea, ei au pus și blestem: care din ei de acum înainte va ridica vreo pâră, acela să fie de trei ori blestemat de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele, lui Stroe postelnic și fraților lui, Mitrea și Dumitru, ca să le fie ocină satele și Țigani mai sus ziși dedină lor, ohabă și fiilor lor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Theodosie mare logofăt și Mechea mare vistier și Mihalachi mare stolnic și Gherghie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Ispravnic jupan Theodosie mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris repede în cetatea Târgoviște, luna Octombrie 22 zile, curgători, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., CCXVI/15.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1618 (7127) Octombrie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiului dregător al domniei mele, jupanului Vladul mare paharnic și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Stoenеști a treia parte cu vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, de peste tot hotarul.

Deoarece <pentru> această mai sus zisă ocină, a treia parte din Stoenеști, a avut pâra boierul domniei mele jupan Vladul mare paharnic, cu verii săi primari, cu Stroe și Dumitru și cu nepoții lor, fiii lui Mitrea, înaintea domniei mele. Și așa pârau înaintea domniei mele Stroe și Dumitru și nepoții lor că a fost dată de zestre de mătușa lor, jupanița Caplea, nepoatei sale jupanița Stana, mama acestor mai sus ziși boieri.

Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele lui Vladul mare paharnic lege, 12 boieri, să jure că nu a dat mătușa lor jupanița Caplea zestre nepoatei sale jupanița Stana. Și apoi, boierul domniei mele jupan Vladul mare paharnic, el a adunat și a adus toți acești 12 boieri și încă și alți boieri bătrâni a adus de i-a întrebat și au socotit toți împreună. Și au aflat foarte bine și au adevărit că mătușa lor jupanița Caplea nu a dat zestre nepoatei sale jupanița Stana. Astfel, acești 12 boieri, ei au fost toți gata să jure înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, Stroe și Dumitru și cu nepoții, fiii lui Mitrea, cum au văzut că vor să jure acești 12 boieri, care sunt mai sus scriși, iar ei au căzut cu mare rugămintе la boierul domniei mele, la Vladul mare paharnic și la acești 12 boieri, ca să se întocmească și să se împace, să nu jure. Astfel acești 12 boieri mai mult s'au silit și au înduplecat pe boierul domniei mele pe jupan Vladul mare paharnic la pace. Și a făcut împăcare boierul domniei mele jupan Vlad mare paharnic și cu verii lui primari, Stroe și Dumitru și nepoții lor, fiii lui Mitrea postelnic, de a lor bunăvoie, fără nicio silă, ca să țină boierul domniei mele jupan Vladul mare paharnic toată ocina lui din Stoenеști, a treia parte cu vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, de peste tot hotarul.

Și încă au mai rugat acești mai sus ziși boieri pe boierul domniei mele pe jupan Vladul mare paharnic de a dăruit pe verii lui primari, pe Stroe și pe Dumitru și pe nepoții lor, fiii lui Mitrea postelnic cu 12 coți dintr'un sul de grana și s'au împăcat de a lor bună voie dinaintea acestor mai sus ziși boieri și dinaintea domniei mele.

Și au pus între dânșii și blestem: care dintre ei va încerca să ridice vreo păra de acum înainte, ei și fiii lor și din ruda lor, iar acel om să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți și să fie deopotrivă cu Iuda și cu Arie în vecii vecilor.

De aceea, am dat și domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupanului Vladul mare paharnic, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Mechea mare vistier și jupan Lupul mare spătar și Mihalachi stolnic și Gheorghe comis... ¹⁾ și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic jupan Ivașco mare vornic.

Și Eremia logofăt am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Octombrie 22 zile și ani curgători dela Adam până acum, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., Fond. Așezămintele Brâncovenești.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

233

1618 (7127) Octombrie 26, Târgoviște.

† In Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, singur stăpânitorul, Io Gavriil Moghila voevod, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, a binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul răposatilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest a tot cinstit, cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele, acestor sate, anume: Drăgoteștii și Mirceștii și Smedeștii și Urcăneștii și cu toți frații lor și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocina numită a Moceștilor, toată partea cât a fost a lui Udrea armaș, cu tot dealul și viile de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar. Inșă semnele să se știe: din jos dela lacul cu cârligele, merge în sus pe deal până la pripor, din piatră în piatră, pe vechile semne și hotare, pe care le-au ținut de mai înainte vreme.

Pentru că această ocină care este mai sus spusă și cu tot dealul și cu viile, ea a fost veche și dreaptă ocină și de moșie și de strămoșie a lui jupan Udrea fost mare

¹⁾ loc alb în orig.

armaș. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, jupan Udrea armaș, el a vândut această ocină și cu tot dealul mai sus spus răposatului Mihail voevod. Și a rămas această ocină și cu acel deal tot pe seama domnească. Apoi, de atunci până acum a tot fost domnească această ocină și cu acel deal.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, aceste sate mai sus spuse au venit înaintea domniei mele și înaintea a tot divanul domniei mele și a dregătorilor domniei mele și mari și mici, de au făcut întocmire cu domnia mea și s'au tocmit, de le-am vândut domnia mea acestor sate mai sus spuse toată această ocină și cu acel deal tot și cu viile, pentru 60.000 aspri bani gata. Și au adus ei toți acei aspri mai sus spuse deplin la domnia mea, de i-am pus domnia mea la vistieria domniei mele. Însă fără viile, câte sunt ale cinstului dregător al domniei mele jupan Ianache mare ban, 28 pogoane; aceste pogoane au rămas nevândute. Și s'au tocmit ei cu domnia mea, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor dregătorilor domniei mele și a boierilor dela curtea domniei mele, ca să le fie această ocină și cu acel deal și cu viile de pretutindeni, din hotar până iar în hotar, cum este mai sus spus, să le fie de moștenire lor, ohabă și fiilor lor și nepoților și stră-nepoților.

Încă și blestem le punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine binevoiește domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau alt-cineva dintre dreptcredincioșii domni creștini, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și încă în veacul viitor sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci îl va batjocori și îl va strica, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească, ci să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacul viitor sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc; și este <și> va fi în vecii vecilor, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Theodosie mare logofăt și jupan Mechea mare vistier și jupan Lupul mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gherghe mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postel-nic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Țârgoviște, luna Octombrie 26 zile, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Gavriil voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 32.

Orig. slav, perg. pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1850.

Copie rom., ms. 172, f. 153—154.

16181 (7127) Octombrie 27, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni ce au fost robi, anume Bria și cu nevasta lui, Vlada și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la siliștea Ciolăneștilor, partea lor toată ce a fost vândută de ei răposatului Mihai voevod, toată, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus spusă a fost domnească și pustie, fără oameni. Astfel, domnul Dumnezeu a dat drumul acestor mai sus spuși robi și au scăpat din robie aici în țară, la dedina lor. Și au venit înaintea domniei mele cu umilință și au cerut acea mai sus spusă ocină pentru Dumnezeu. Și am văzut domnia mea și am citit și cărți de milă dela alți domni. Deci și domnia mea m'am milostivit și am miluit domnia mea pe acești robi mai sus spuși, cu toată ocina lor mai sus spusă, pentru Dumnezeu și pentru sufletul părinților răposăților domni, cari au fost înaintea noastră și pentru sufletul domniei mele, să fie pomană în veci.

Pentru aceasta, am dat domnia mea și am miluit pe acești mai sus spuși oameni robi cu acea mai sus spusă ocină, ca să le fie dedină și ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Mechea mare vistier și Lupul spătar și Mihalache stolnic și Gheorghe comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și Erimia logofăt am scris în scaunul Târgoviște, luna Octombrie 27 zile, cursul anilor dela Adam, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXIX/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1618 (7127) Octombrie 27, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Drăgoteștii și tuturor megiașilor din sat și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să se știe care om câtă ocină a cumpărat din ocina domnească dela Mocești: întâi Dan a cumpărat 10 stânjeni, pentru 2000 aspri și Balotă 14 stânjeni, pentru 2800 aspri și Balotă cel mic 9

stânjeni, pentru 1800 aspri și Neagul 6 stânjeni, pentru 1200 aspri și Mihnea 5 stânjeni, pentru 1000 aspri și Tatul 5 stânjeni, pentru 1000 aspri și Radul 5 stânjeni, pentru 1000 aspri, Văsiu cu 8 stânjeni, pentru 1600 aspri și Dragul 2 stânjeni, pentru 400 aspri și Țântul cu 9 stânjeni, pentru 1800 aspri și Stanciul 9 stânjeni și jumătate pentru 1900 aspri și Marin 9 stânjeni și jumătate, pentru 1900 aspri și Calcea 2 stânjeni pentru 400 aspri și Șerban 2 stânjeni și jumătate, pentru 500 aspri și Pătru cu 2 stânjeni și jumătate, pentru 500 aspri și Lupul 3 stânjeni, pentru 600 aspri și Manea 2 stânjeni, pentru 400 aspri și Dima cu 5 stânjeni, pentru 1000 aspri și Manea cu 5 stânjeni, pentru... ¹⁾ și Stan celălalt cu 2 stânjeni, pentru 400 aspri și Costandin 2 stânjeni, pentru 400 aspri.

Pentru că această ocină mai sus spusă din Mocești, ea a fost de moștenire a lui jupan Udrea armaș. Astfel a vândut toată această ocină cu dealul lui Mihail voevod. Astfel, de atunci până acum, această ocină a tot fost pe seama domnească.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, acei megiași din Drăgotești și cu alți megiași din alte sate, dimprejurul acestei ocini, ei s'au răscumpărat toți, de au venit înaintea domniei mele de au făcut întocmire cu domnia mea și le-am vândut lor domnia mea această ocină, toată, cât a fost partea lui Udrea armaș, cu tot dealul și le-am făcut domnia mea <cartea> domniei mele de cumpărare în mâna lor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor megiași, ca să le fie ocina mai sus spusă dedină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le pune domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și Mechea vistier și Mihalache stolnic și Lupul spătar și Gherghie comis și Vladul paharnic și jupan... ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Teodosie mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris repede în orașul Târgoviște, luna Octombrie 27 zile, curgători, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLIX/6.

Orig. slav, perg., pecet timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1850.

Altă trad. rom. la Acad. R. P. R., CXXV/21.

236

1618 (7127) Noembrie 13, Târgoviște.

Intru H<risto>s d<u>mn<e>zeu binecredinciosul, *binecinstitorul* și de H<risto>s iubitoriu, singur stăpânitor Io Gavriil Moghila voivodă, feciorul marelui, răposatului <i> Simeon v<oe>v<o>d, cu mila lui d<u>mn<e>zeu și cu

¹⁾ loc rupt în orig.

darul lui d<u>mn<e>zeu stăpânind și domnind toată Țara Rumânească, încă și laturile plaiurilor, Almaș, Făgăraș, herțeg, bine am voit domnia mea cu bună-voința mea și cu curată și luminată inimă a domnii mele ca să proslăvescū pre d<u>mne<e>zeu cel ce m'au proslăvit pre mine și cu mărire m'au înălțat întru luminat scaunul răposăților părinților ai domnii mele.

Răvnit-am domnia mea celor ce au fost mai nainte de noi *binecinstitorilor* și de d<u>mn<e>zeu încununăți domni și am dăruit și domnia mea acest cu totul cinstit și bine închipuit și preacinstit, carele peste toate darurile ceste de acum mai cinstit, acestū hrisov al domnii mele sf<i>ntei și dumnezeestii bisericii domnii mele den orașul domnii mele, den Câmpulungū, care iaste întemeiat<ă> și zidită de răposatul Negru Radul v<oe>v<o>d, al căriia iaste hramul sf<ă>nta, cinstita adormir<e> a preasf<i>ntii stăpânii noastre, născătoarei de d<u>mn<e>zeu și pururea fecioarei Mariei, ca să-i fie ei satul Bădeștii după rău Doamnei, tot și cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul den câmpū, den pădure, den apă și den uscat și de peste tot hotarul, până unde să hotărăște cu satul Domnești și cu Rătevoeștii, pentrucă acest sat Bădeștii au fost bătrână și dreaptă moșie dela moș dela strămoș]șii sfintei biserică a domnii mele, datū și miluitū de răposatul Io Neculai Alixandru v<oe>v<o>d, feciorul bătrânului, răposatului Io Basarab v<oe>v<o>d, nepotul răposatului Negru Radul v<oe>v<o>d, carele iaste pristăvit și îngropat trupul lui întru aciastă sf<ă>ntă biserică.

Pentrucă acest mai sus numit satū Bădeștii au fost mai nainte vrēme sat domnescū. Apoi întru acēia, Neculai Alixandru v<oe>v<o>d domnia lui au fost datū și au fost miluit pre sf<ă>nta biserică Câmpulungul cu satul Bădeștii ca să fie sf<i>ntii biserică, domniei sale spre întărire, iar preoților și părinților din cliros spre hrană, iar domniei sale și părinților domnii sale vécinic<ă> pomenire. Iar după acēia, satul Bădeștii tot au fost supus sfintii biserică și supt mână preoților dela sf<ă>nta biserică<ă> ce s'au zis mai sus, multă vrēme până la 180 de ani.

Iar după acēia, s'au sculat un boiar putérnic ce-i zică Badea Boloșin stol. de au înpresurat și au prădat pre sf<ă>nta biserică, ce s'au numit mai sus și au luat satul Bădeștii dela sf<ă>nta biserică și dela mâinile preoților fără dreptate, fără lége și fără de judecată, în sila lui. Și au fost spart și au fost stricat pomana domnească și au rămas sf<ă>nta biserică în sărăcie și în scăpătare. Și după acēia, tot au răbdat preoți dela sf<ă>nta biserică<ă> de mare nevoe și nu au putut ca să vie cu părră pentru sărăcia și multa neputința, până în zilele Radului v<oe>v<o>d, feciorul Mihnii voivod, și au fost satul Bădeștii vândut la Dolofan.

Apoi, când au fost în zilele Radului v<oe>v<o>d, feciorul Mihnii voivod, s'au sculat popii dela sf<ă>nta biserică, anum<e> popa Dumitru eclisearh și Badea diiacon și au venit la părră înaintea Radului v<oe>v<o>d împreună<ă> cu Dolofan și cu Balea spat. și mult s'au plănsu preoți ce s'au zis mai sus pentru

mare înpresurare și strămbătate care au fost avut ei și sf<ă>nta biseric<ă> de către Badea Boloșin stol. și cum că au fost luat satul sf<i>ntii bisărici fără de lége și fără de judecată, în sila lui. Și au arătat popii și o carte bătrână a răposatului Neculae Alixandru v<oe>v<o>d, când au fost cursul anilor 6860 <1352> și au arătat și sf<ă>nta icoan<ă>, chipul preasf<i>nteii născătoarei de d<u>m-n<e>zeu în divanul cel mare întru care era toate milele sf<i>nteii bisărici, scrise de răposatul Neculae Alixandru v<oe>v<o>d. Și întru acéia icoană era și satul Bădeștii cu toate hotarele, ca să fie ale sf<i>ntii bisărici domnești.

Apoi, într'acéia domniia sa Radul v<oe>v<o>d au căutat și au judecat după dreptate și după lége cu preasf<i>nțitul mitropolit chir Luca și cu toți cinstiți boiarii domnii sale. Și bine au înțeles domniia sa pentru înpresurarea și strămbătatea sf<i>nteii bisărici și cum că au fost luat Badea Boloșan satul Bădeștii dela sf<ă>nta biseric<ă>, fără de dreptate, în sila lui. Și au dat Radul v<oe>v<o>d satul Bădeștii sf<i>ntii bisărici și preoților ca să le fie de moștenire, cum au fost dat și de domnii cei mai denainte. Și au rămas Dolofan și Balea spat. de lége și de judecată dennaintea Radului v<oe>v<o>d, feciorul Mihnii v<oe>v<o>d.

Apoi, întru acea vréme, s'au întâmplat Radului v<oe>v<o>d eşire din Țara Rumânească și au mersū în țara Moldovei a domnii acolo și au eșit curând din scaunul său, pentrucă era și turburăr<i> pentru răotățile de atunci. Și nu au fost cu puțință preoților, nici au apucat să-și facă lor carté a Radului voi-vodū, ci au rămas preoți fără de carte de rămas. Iar după aceia, Dolofan și Balea spat. ei, deaca au văzut că n'au fost cu puțință popilor și n'au apucat să-ș facă cartea Radului voivod de rămas, iară ei iarăș au luat și au cuprinsū satul Bădeștii, în putérea lor.

Iar după acéia, au venit Alixandru v<oe>v<o>d a domni Țara Rumânească, iar preoții dela sf<ă>nta biserică iarăș au venit la părăi înaintea lui Alixandru v<oe>v<o>d împreun<ă> cu Dolofan și cu Balea spat. Și așa spunea și jăluia toate câte săntū mai sus scrise ca și înaintea Radului v<oe>v<o>d, cum că au fost înpresurat și au fost prădat pre sf<ă>nta și dumnezeiasca biseric<ă> ce s'au zis mai sus de i-au fost luat satul Bădeștii fără de dreptat<e> și fără de lége, în sila lui. Și au arătat și cărți bătrâne și sf<ă>nta icoană de mila sf<i>ntii biserică a răposatului Neculae Alixandru v<oe>v<o>d și au spus cum au rămas Dolofan și Balea spat. de lége dinnaintea Radului vod<ă> și n'au apucat să-ș facă cartea Radului v<oe>v<o>d de rămas, pentrucă era lor nevoe, pentru amestecările vremii ce s'au fost făcut atunci.

Apoi, întru acéia, Alixandru v<oe>v<o>d au căutat și au judecat după dreptate și după lége și cu toți cinstiții boiarii domniei sale și cu adevărul au aflat pentru înpresurarea și sila ce au fost avut sf<ă>nta biseric<ă>. Și au mărturisit toți îndreptătorii și boiarii înaintea domniei sale cum că au fost rămas Dolofan și Balea spat. de lége dinnaintea Radului v<oe>v<o>d și cum că au fost datū satul

Bădeștii să fie al sf<i>ntii bisérici, ci n'au putut popii să-ș facă lor-ș carte de rămas pentru multe neputințe, precum mai sus scrie. Și iarăș<i> au dat și Alicsandru v<oe>v<o>d satul Bădeștii sf<i>ntii biserici și preoților de cliros ca să le fie ohabnic. Și iară au rămas Dolofan și Balea spat. de lége și dinnaintea lui Alixandru v<oe>v<o>d.

Iar după aceia, de vréme ce s'au milostivit d<o>mnul d<u>mn<e>zeu de m'au dăruit pe domnia mea cinstitul împărat al părții răsăritului cu domnia și cu schiptrul a stăpâni Țara Rumânească și cu ajutoriul lui d<u>mn<e>zeu, am stătut a fi domn și țiitori schiptrului în scaunul domnii méle, iar Dolofan și nepoț<ii> lui, Stan și Dragomir și Balea spat., ei iarăș au rădicat păra înaintea domnii méle și cu preoții dela sf<ă>nta bisérică, anum<e> popa Dumitru eclisearh și popa Micudū. Și așa păra înaintea domnii méle ca și mai nainte cu înpresurare și cu cuvinte bărfitoare, ca să ia satul biséricii. Și iar au adus preoții cărțile céle bătrâne și sf<ă>nta icoană înaintea domniei méle. Și am văzut și am citit domnia mea și bine am înțeles domnia mea toată treaba lor.

Drept aceia, domnia mea am luat seama și am judecat după dreptate și după lége cu toți cinstiții boiarii domniei méle și cu preasf<i>nțitul mitropolit chir Luca și le-am dat domnia mea lor 6 boiari din divanul domniei méle, anume: Vintilă *fost mare dvor.* și Nica *fost mare log<o>f<ăt>* și Stoica *fost mare vist.* și Dumitru post. și Dumitru *al doilea log<o>f<ăt>*, și Fiera *mare cliuce<r>*, ca să caute și să adevérezé cu sufletele lor, cum vor afla cu dreptate, așa să fie.

Apoi întru acéia, acei 6 boiari au socotit și au cititu cărțile de mile și sf<ă>nta icoană a sf<i>ntii bisérici și au citit și cartea mitropolitului Lucăi și bine au adevărat și au dat satul Bădeștii la sf<ă>nta biserica. Și iar au rămas Dolofan și nepoții lui și Balea spat. de lége dinnaintea domniei méle.

Dup'acéia, Dolofan și Balea spat., ei iar n'au vrut ca să să lase după așăzământul celor 6 boiari, ci au cerut dela domnia mea 12 boiari ca să le ia seama pre rânduială. Apoi întru aceia, domnia mea le-am dat lor 12 boiari, pe răvașăle domnii méle, însă anum<e>: din Tărgoviște, Preda peh. și Mogoș dvor. și din Săténi, Vintilă și Paraschiva log<o>f<ăt> și din Văcărești, Stoica post. și din Săcuiani, Pădure ban și din Șuici, Dumitru și din Dărmănești, Rădislav și din Hulubeșt<i>, Barbul și din Mogoșan<i>, Bărsul și Stoica. Și s'au făcut mare afurisanie între dănșii dela părintele vlă<d<i>ca Luca, ca să nu facă fățarie, ci ca să ia seama după dreptate și după lége lui dumnezeu, nestricându-ș sufletele, să mărturisească înaintea domniei méle.

Apoi, întru aceia, acei 12 boiari au căutat și au adevărat ca și ceialalt 6 boiari mari și au venit și au mărturisit la divan înaintea domniei méle și au dat satul Bădeștii sf<i>nței biserici de baștină și preoților de hrană ca și mai nainte. Și au rămas Dolofan și nepoții lui și Balea spat. de lége dinnaintea domniei méle.

Apoi întru aceia, domnia mea, văzând aciasta așa și bine adevărind, am dat domnia mea satul Bădeștii sf<i>nti biserică, ca să-i fie de baștin<ă> și ohabnic<ă> și părinților de cliros spre trebuință, iar celor mai nainte răposăți ctitor<i> pomenire.

Și încă și după petrecerea domniei mele, vă rog pre voi *binecinstitorilor* carii veți fi în urma noastră d<o>mn<i> și cu schiptrul stăpânirii Țării Rumânești, cu numele lui d<u>mn<e>zeu, vă rog și pentru rugăciunile preacuratiei maicii lui să înnoiești și să întărești aciastă pomană și pre voi d<o>mnul d<u>mn<e>zeu să nu vă lipsească de împărăția cerească și de starea cea dreaptă. Iar carele nu va întări și nu va înnoi, ci va călca și va strica această pomană a sf<i>nteii biserici, domnul d<u>mn<e>zeu să strice trupul aceluia aici, iar în veacul cel viitor sufletul lui și să fie proclat și afurisit de 318 sf<i>nți părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și în veacul ce va să fie, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Ianachie *mare* ban al Craiovei și jupan Ivașco *mare* dvor. și jupan Theodosie *mare* log<o>f<ăt> și jupan Miche *mare* vist. și jupan...¹⁾ *mare* spat. și jupan Mihalachie *mare* stol. și jup<a>n Grigorie *mare* comis și Vladul peh. și Nicola *mare* post. Și ispravnic singur am zis domnia mea.

Și s'au scris de Șarban log<o>f<ăt> din Hierăști în Târgoviște, la luna lui Noemvrie 13 zile, cursul anilor dela Adam, 7127 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Câmpulung, nr. 709, f. 480—483.

Copie rom.

Altă copie rom. în ms. 204, f. 73—75.

237

1618 (7127) Noembrie 25.

† Eu Drăjilă și Danciul și Radul și Drăgan și Dobromir și Dumitru, scris-am acesta al nostru zapis să știe c'am vândut Danciului post. din Doicești și Radului logofătul jum<ă>tate de ocină din Stroești îns<ă> din Ial<o>miț<a> până în Colciac și din câmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului jum<ă>tate și din vadure de moară tot jum<ă>tate se din hotar până în hotar tot jumătate de ocină, derept 25.000 de aspri bani gata. Și om vândut noi de a noastră bună voe și denaintea a mulți boiari, ca să le fie moșie ohabnic<ă>, lor și feciorilor.

Și mărturie: Dumitrașco al doile cluce<r> și Neagoe vătah din Curot<eni> și Staico post. din Șintești și Tudor stolnicul di Topoloveni și...²⁾ de acolo și Mihai peh. di Buești și Stoica di...³⁾ Tărăceni și Căzan din Neteziști și Radul din Doicești...²⁾. Acești boiari noi toți am fost acia când au vândut acești oameni din Stroești aciastă ocină ci iaste mai sus scrisă.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ loc rupt în orig.

Ș-am scris eu, Mircea logofătul din Rătiviiu, luna Noem. 25 zile, văleat 7127 <1618>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan-București, IV/5.

Orig. rom., hârtie, 6 peceti aplicate și o semnătură grecească.

238

1618 (7127) Noembrie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Fătul din Pitești și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie un vecin, anume Vladul al lui Cuca din Izvorani și cu toată delnița lui, cât va avea, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din dealul cu vie și de pretutindeni, pentrucă a cumpărat dela Udrea postelnic și dela fratele său Danciul și Pătru și Lupul din Roșia, pentru 6000 aspri și pentru două iepe cu mânz. Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Și încă au mai fost la întocmirea lor mulți oameni buni, anume: din Coplea, Preda vătah și din Șomoniș, Cornea postelnic și din Preotești, Ion și încă mulți oameni, care nu sunt scriși.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Fătul, ca să-i fie acest vecin care este mai sus scris și cu toată delnița lui de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Mechea mare vistier și jupan...¹⁾ mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic jupan Tudosie mare logofăt.

Și am scris eu, Io oxie, în orașul Târgoviște, luna Noembrie 25 zile și dela Adam până acum cursul anilor, 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXXIII/1.

Orig. slav, perg., pecete **timbrată**.

Cu două traduceri rom. din 1881.

239

1618 (7127) Noembrie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri

¹⁾ loc alb în orig.

numită sfânta Troiță din jos de București și părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor care trăesc în acest lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus spusă satul Lupeștii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de peste tot, oricât se va alege din hotar până în hotar, pentrucă acest sat mai sus spus, Lupeștii a fost de moștenire al jupaniței Caplea spătăreasa din Periș, străbunica cinstului dregător al domniei mele jupan Vladul mare paharnic.

Astfel, când a fost în zilele bătrânului, răposatului Alexandru voevod, jupanița Caplea spătăreasa, străbunica lui Vladul paharnic, ea a vândut acest sat Lupeștii mai sus spus răposatului Alexandru voevod pe aspri gata. Și după aceea, răposatul Alexandru voevod, domnia lui a dat și a miluit sfânta mănăstire numită sfânta Troiță, care a fost zidită și ridicată din temelie de domnia lui, cu tot satul Lupeștii mai sus scris, ca să fie domniei lui pomană. Și de atunci a tot ținut sfânta mănăstire satul Lupeștii cu bună pace.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstul dregător al domniei mele jupan Vladul paharnic, el a ridicat pâră înaintea domniei mele pentru satul Lupeștii și a stat de față cu călugării dela sfânta mănăstire. Și așa pâră Vladul paharnic înaintea domniei mele, că n'a cumpărat Alexandru voevod satul Lupeștii dela străbunica sa jupanița Caplea. Intru aceasta, părintele egumen Gligorie și cu ceilalți călugări dela sfânta mănăstire mai sus zisă au scos înaintea domniei mele la divan cartea lui Mihnea voevod de cumpărătură, când a fost cursul anilor 7088 <1580>, că a fost vândut satul Lupeștii de jupanița Caplea lui Alexandru voevod, pentru 26.000 aspri gata de argint. Intru aceasta, dregătorul domniei mele mai sus zis, dacă a văzut așa cartea lui Mihnea voevod de cumpărătură, el încă a lăsat să fie satul Lupeștii sfintei mănăstiri, cum l-a vândut străbunica sa jupanița Caplea spătăreasa și să nu aibă de nimeni a se turbura nici de fiii lui, nici de frații lui, nici de rudele lui. Și s'au scris și ei în sfântul pomelnic, ca să fie de pomană în veci, iar sfintei dumnezeștii mănăstiri de întărire și de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Mechiu mare vistier și jupan...¹⁾ mare spătar și Mihalache stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Teodosie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 25 zile și dela Adam până acum, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, V/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

¹⁾ loc alb în orig.

1618 (7127) Noembrie 27, Târgoviște.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghilă voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Stancăi și Despei și Mariei, ficele lui Ivan Cucuiatul din oraș din Pitești și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va așa, ca să le fie lor un vecin din sat din Izvorani, anume Văsiiu și cu delnița lui, din câmp și din apă și din pădure și din vatra satului, din dealul cu viile și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că acest vecin, care s'a zis mai sus, a fost de moștenire al lui Ivan Cucuiatul, tatăl Stancăi și al Despei și al Mariei, cumpărat cu mama lor Voica. Astfel, când a fost la moartea lui Ivan, el a lăsat cu limba lui ca să fie acest vecin, care s'a zis mai sus, pe mâna ficelelor sale Stanca și Despa... ¹⁾ zestre lor.

Iar când a fost mai pe urmă, un frate vitreg al Stancăi și al Despei și al Mariei, anume Alexe, el a vândut pe acest vecin, pentru 90 vedre de vin lui Dumitru și nu avea niciun amestec cu acest vecin.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, Stanca și Despa și Maria au venit în pără cu Dumitru înaintea domniei mele; și așa pără Dumitru că a fost acest vecin pe mâna lui Alexe și l-a vândut Alexe și că nu au treabă Stanca și Despa și Maria. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și le-am dat lor 12 megiași scriși pe răvaș domnesc, ca să cerceteze cum vor găsi cu sufletele lor. Astfel, acei 12 megiași, ei au umblat și au adevărit foarte bine că este acest vecin al Stancăi și al Despei și al Mariei, iar Alexe nicio treabă n'a avut. Astfel, a rămas Dumitru de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea Stancăi și Despei și Mariei, ca să le fie lor acest vecin care s'a scris mai sus. Și am luat domnia mea și cărțile lui Dumitru din divan și le-am dat domnia mea la mâna Stancăi și a Despei și a Mariei, ca să le fie lor ocină de ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Theodosie mare logofăt și jupan Mechia mare vistier și jupan... ¹⁾ mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravni: Theodosie mare logofăt.

¹⁾ loc ras în orig.

Am scris eu, Stancul, în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Noembrie 27 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CXXXIV/20.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

241

1618 (7127) <Înainte de Noembrie 30>.

O carte domnească <pentru moșia Dobrești>.

Aici jurători din Poenițe <ai lui> Stan, anume: Ivașco post. din Bălutești; din Rătești, Muja și Simion pit. din Goești¹⁾; din Lungești²⁾, Albu; Stan peh. din Găești; din Călcești, Stanciul log.; din Mihăești, Preda; și Neagoe din Corboriști³⁾; din Pietrești, Paraschiva; din Bănești, Radul și Udriște; din Mogoșani, Dragul; din Petrești, Borcea log.; din Stănești, Neagoe; din Târgoviște, Neagoe log.; <din> Bătreni, Radul post; din Ruci⁴⁾, Radul; din Brazoe, Albul com.; din Drăgoești, Oprea stol.; Radul post. din Târgoviște; Vasilie post. din Tetcoiu⁵⁾; Stoica vătaf din Rumânești> și Badea de acolo, să caute să jure: cumpărat-au Stan ocină în Dobrești⁶⁾ dela Buta, tatăl Cărstii?; cum vor adăvara cu ale lor suflete. Și zioa Noem. 30 zile, leat 7127 <1618>. Is<pravnic> Neagoe post.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 710, f. 796 v.

Copie rom.

Alte copii rom.: ms. 349, f. 449; ms. 479 f. 120 după care s'au făcut completările și s'au dat variantele în note.

Datat după termenul de judecată dela sfârșitul actului.

242

1618 (7127) Decembrie.

† Sé se știe cum au <a>vut Lepădat păra cu Stan, pentrucă au zis Stan că o au cumpărat dela Iaba, dela muma lu Lepădat; iar deca au venit Lepădat den robie, ei se-au împăcat și se-au tocmit de ș'au luat Lepădat locul de casă și partea de apă. Și au luat Stan 1 pământu în valea Pitrii și se-au tocmit de a lor bun<ă> voe; iar cătă au rămasu să-și fie fraț<i> să le fie den dooa și în Moșăști și în Sărățel într'amândoa hotarăli și Moșască și Ciopligească.

¹⁾ In ms. 479: «Găești».

²⁾ Ibid: «Längești».

³⁾ Ibid: «Corboești».

⁴⁾ Ibid: «Ratul».

⁵⁾ Ibid: «Detcoi».

⁶⁾ Ibid: «Drobești».

Și mărturii: Stanciul Balmeș și Dragoiu și Lepădat Brăil și Mircea și Stan Ciolan și Nichita *din Tihu<le>ști*.

Și am scris eu, pop<a> Ignatu, luna Decembrie *zile*, în anul 7127 <1618>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXIV/4.

Orig. rom., hârtie filigran.

Data de zi omisă în act.

243

1618 (7127) Decembrie 8, Târgoviște.

† In lege au poruncit d<u>mnezeu fiilor lui Izrail să dea zeciuială în tot anul din toate, oricâte ar agonisi. Aciasta știind și sfinții apostoli și sfinții purtătorii de dumnezeu părinți ne-au sfătuit spre ajutoriul și folosul sufletelor noastre și ne-au dat noao învățătură următorilor fiilor lor, unii cu milostenii și cu privegheri și cu post, alții cu milostenii și cu pocăință, să ne ferim de tot răul cu toată credința, ca să fim gata a auzi glasul acela: «veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pre voi. Veniți blagosloviții părintelui meu de moșteniți împărăția cea gătită voao dela alcătuirea lumii, că am flămânzit și mi-ați dat de am mâncat, însetat am fost și m'ați adăpat, strein am fost și m'ați primit, gol am fost și m'ați înbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat și în temniță am fost și ați venit la mine».

Iată și eu, binecredinciosul, *binecinstitorul* și de H<risto>s iubitoriu, însuși stăpânitoriu Io Gavriil Moghila voevod, feciorul marelui și preabunului, răpoosatului Io Simeon Moghila voevod, cu mila lui dumnezeu și cu darul lui d<u>mnezeu stăpânind și domnind toată Țara Rumânească încă și laturilor, plaiurilor, Amlașului și Făgărașului povățuitoriu, bine am voit domnia mea cu bună voința mea și cu curată și luminată inima domnii mele ca să proslăvesc pre dumnezeu cel ce m'au proslăvit și cu mărire m'au înălțat în scaunul răposatului părintelui domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest cu totul cinstit și bine închipuit și prea cinstit, carele iaste preste toate cinstile darurilor de acum acest hrisov al domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri dela sfântul Munte al Athonului, ce să numește Cotlomuz, unde iaste hramul sfânta preobrajenie a domnului d<u>mnezeu și mântuitorul nostru Iis<us> H<risto>s și iermonașilor și fraților celor ce vor viețui întru acest sfânt lăcaș, ca să fie sfintei și d<u>mnezeieștii mănăstiri satele și bălțile, care sânt date și miluită sfânta mănăstire de răposatul Io Băsarabă voevod, carele-au zidit și au înălțat sfânta mănăstire din temelie, dela sfântul Munte ce s'au zis mai sus, ce să numește Cotlomuz, satele, anume: Suhaia tot, cu tot hotarul și cu toate bălțile și gârlele dupretutindenea, din hotar până iarăși la hotar. Și hotarul bălții să să știe: din podul Fiștovului până la Săcure, cu toate hotarele.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Comanca dela Călmățui, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, din hotar până iar la hotar.

Și siliștea Giurgevii iarăș cu toate hotarăle dupretutindenea, din hotar până iar la hotar.

Și iar să fie sfintei mănăstiri siliștea Udei și cu balta și cu toate hotarăle dupretutindenea, din hotar până iar la hotar.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Dăneștii tot, cu tot hotarul și cu viile și cu vinăriciul și domnesc și boeresc.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Cerășovul din valea <Oltului>, de lângă Slatina dela Olt, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul dupretutindenea, din hotar până la hotar.

Și iar să fie sf<intei> mănăstiri satul Călugărenii <din> *judetul* Olt, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, din hotar până iar la hotar.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Hărteștii dela Argeșal din *judetul* Mușcel, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul și cu metohul sfintei mănăstiri și dupretutindenea, din hotar până iar la hotar.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Măzganii din *judetul* Mușcel, tot, cu tot hotarul și cu rumânii și cu tot venitul dupretutindenea, din hotar până iar la hotar.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Laiuvul al lui Stroe cu tot hotarul; și Grecii...¹⁾ la Deal; și satul Mărăcinul cu tot hotarul.

Și bălțile sfintei mănăstiri să știe preste tot Călmățuiul...¹⁾ din vadul Fiștovului la...¹⁾ și balta până la Săcure și siliștea Suraia și Seacă²⁾ și Cioara și Suhaia și din cele domnești și din cele boerești să fie volnici călugării să ia vamă de pește al zecelea, cum scrie și în hrisoavele cele vechi.

Și iar să fie sfintei mănăstiri bălțile dela satele Romăleții și Fântânelele și Vișoara și Căcănăul cu vamă și cu tot venitul. Și semnile să se știe: dela podul Fiștovului până la Săcurea hotarilor cu toată...¹⁾ și cu toate gârlele, pă unde spun hrisoavele cele bătrâne.

După aceia, călugării dela sfânta mănăstire, ei au avut pără în zilele lui Mihaiu v<oe>v<o>d cu jupan Radul vist. Calofirescul, pentrucă vrea să stăpânească balta Romăleții caré iaste a sfintei mănăstiri. Intru aceia, Mihail v<oe>v<o>d, domnia sa bine au adeverit și au cetit hrisoavele cele vechi ale sfintei mănăstiri dela răposatul Băsărabă voevod. Și au văzut cum n'au avut Radul vist. Calofirescul niciun amestec într'aciastă baltă dela Romăleți, ci au rămas de lege Radul vist. dinaintea lui Mihail v<oe>v<o>d pentrucă aceste sate și bălți, ce s'au zis mai sus, iale sânt bătrâne și drepte moșii ale sfintei mănăstiri, date și

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ probabil «Greaca».

încinate de răposatul Băsărabă v<oe>v<o>d, carele au zidit sfânta și dumnezeiasca mănăstire dela S<fe>tagora din temelie.

Și am văzut însu-mi domnia mea multe cărți și hrisoave dela *binecinstitorii* creștini domni ce au fost mai de nainte de noi pentru aceste sate și bălți ce s'au zis mai sus: întâi hrisovul răposatului Io Băsărab v<oe>v<o>d și hrisovul Radului v<oe>v<o>d și hrisovul Vladului v<oe>v<o>d și hrisovul lui Vlădislav v<oe>v<o>d și hrisovul bunului Radului v<oe>v<o>d și alt hrisov al lui Băsărabu v<oe>v<o>d cel Tânăr și hrisovul lui Pătrașco v<oe>v<o>d și hrisovul Mircii v<oe>v<o>d și hrisovul fiu-său Pătru v<oe>v<o>d și hrisovul bătrânului Alexandru v<oe>v<o>d și hrisovul lui Pătru v<oe>v<o>d Cercel și hrisovul Mihnei v<oe>v<o>d și hrisovul lui Ștefan v<oe>v<o>d și hrisovul lui Mihail v<oe>v<o>d și hrisovul răposatului părintelui domnii mele Simeon v<oe>v<o>d și cartea lui Șarban v<oe>v<o>d și cartea Radului v<oe>v<o>d, feciorul Mihnei v<oe>v<o>d; toate aceste cărți și hrisoave ce s'au zis mai sus le-am văzut însum<i> domnia mea. Încă alte multe hrisoave și cărți, ce nu sânt scrise aicea, am văzut domnia mea, făcute cu mare blestem, pentru aceste sate și bălți ale sfintei și d<u>mnezeștii mănăstiri ce s'au zis mai sus.

Drept aceia și domnia mea așijderea însumi am înoit și am întărit aceste cărți și hrisoave toate și cu acest hrisov al domnii mele. Și am dat însum<i> domnia mea sfintei și d<u>mnezeștii mănăstiri, ca să-i fie toate aceste sate și bălți ce s'au zis mai sus de baștină și ohabnice întru întărire și d<u>mnezeștilor călugări de hrană și întru viețuirea fraților, iar ctitorilor ce s'au zis mai sus și domnii mele vecinică pomenire.

Iar după mutarea noastră de aicea, cui va încredința domnul d<u>mnezeu schiptrul Țării Românești au din fii noștri au din rudeniile noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, toți *binecinstitorii* și creștinii domni, carele va cinsti și va înoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pre acela d<o>mnul d<u>mnezeu cel în troiță proslăvit să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească întru domnia lui. Și în veacul viitor să-i fie de ajutor la înfricoșata judecată sfânta preobrajenie a d<o>mnului d<u>mnezeu și mântuitoriului nostru Is<us> H<risto>s și precurata maica lui d<u>mnezeu și toți sfinții cei plăcuți lui, amin. Iar carele nu va înnoi și nu va întări și nu va păzi, ci întru uitare-l va lăsa, să dea răspuns la înfricoșată zioa judecății; și în veacul viitor sufletul lui să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Aria și cu acei Jidovi carii au strigat asupra sângelui d<o>mnului d<u>mnezeu și mântuitoriului nostru Is<us> H<risto>s și au zis: «ia-l, ia-l, răstignește-l pre el» și sângele lui asupra lor și asupra feciorilor lor și iaste și va fi în véci, amin.

Iar tu o precurată maica lui d<u>mnezeu priimește dela noi păcătoșii și nevrédnicii robii tăi puțină milă, că ale tale dintru ale tale la tine aducem, căci mila fiului tău și d<u>mnezeului nostru, cu rugăciunile tale iaste încredințată

noao tuturor. Drept aceia, stăpână rugătoare și folositoare fii noao la înfricoșata și a doao venire a fiului tău și d<u>mnezeului nostru Is<u> H<risto>s căruia i să cuvine slava și închinăciunea împreună cu tatăl și cu preasfântul duh, în vécii vécilor, amin.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ianache *mare* ban dela Craiova și jupan Ivașco *mare* dvornic și jupan Theodosie *mare* logofăt și jupan Mechea *mare* vistier și jupan Miho¹⁾ *mare* spat. și jupan Mihalachi *mare* stolnic și jupan Grigorie *mare* comis și jupan Vladul *mare* paharnic și jupan Nicola *mare* postelnic. Ispravnic însumi domnia mea am zis.

Și am scris eu, Neagoe logofătul, în orașul Târgoviștii, în luna lui Dechemvrie 8 zile, leat 7127 <1618>.

Acest izvod s'au tălmăcit pre limba românească de pre hrisovul cel sârbesc asemenea la școala domnească cea slovenească dela sf. Gheorghe cel Vechiu.

† Floru Ierei dasc. sl<o>v. *am scris*, 1759.

Arh. St. Buc., M-rea Clocociov, II/2.

Trad. rom

Cu o copie rom. din 1880; altă copie rom. în ms. 205, f. 7—9.

244

1618 (7127) Decembrie 11.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Viborăști, unde este bramul cinstitei nașteri a născătoarei de dumnezeu, ca să fie volnice călug<ă>rițele cu aciastă carte a domnii mel<e> să-ș ție balta dela satele mănăstirii dela Gurguiati și dela Vărăști cu Steclenul și cu tot venitul ce va fi partea sf<i>nteii mănăstiri și să fie în pace de cătră stolnici și de cătră vameș, să n'aibi nimenilé a se amestecare înnr'aceste bălți ale mănăstirii ce iaste mai sus scriși. Și cându se vor vende alalte bălți, iar cu partea mănăstirii den baltă tot să n'aibi treabă, pentrucă aceste sate cu bălțile au fost date și miluite la svénta mănăstire de răposatul Alexandru voevod cel Bătrănu. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului părintelui domnii mel<e> Simeon Moghila voevod și cartea Radul voevod, feciorul lui Mihnea voevod, de milă pentru poména celui răposat domnu.*

Așjdiré domnia mea înncă am dat și am miluit pre sv<e>nta mănăstire cu balta dela Gurguiati și dela Vărășt<i>, cum au fost dat și mai denainte vrém<e>i de alți domni.

Drept aceia și voi, stolnicilor și vameșilor, înncă să căutați în <pace> să lăsați balta ce va fi partea mănăstirii și tot venitul să ș<i>-o ție călug<ă>rițele, că așa iaste învățătura dom<nie>i mel<e>.

¹⁾ În actele originale, Miho apare în divan ca spătar la 30 Decembrie 1618; s'ar putea deci fie ca data zilei să fie greșită de copist, fie ca acesta să fi adăugat numele lui Miho.

*Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.
Scriș luna Decembrie 11 zile, în anul 7127 <1618>.*

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Viforâta, I/8.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

245

1618 (7127) Decembrie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui negustor, anume Gherghe, ca să-i fie lui trei pogoane însă de vie și o delniță în satul Călinești, pentru că a cumpărat dela verii lui primari, dela Dona și dela Stanciul, pentru 8000 aspri toți gata. Și au vândut Dona și Stanciul aceste pogoane de vie și cu această delniță de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor orășenilor din Câmpulung și a tuturor megiașilor din Călinești și din jurul locului, din sus <și> din jos.

Și încă au fost la întocmirea lor mulți oameni buni martori, anume: Albul paharnic din Răteasă și popa Bilcă și fiul său Dobrin din Călinești, Ancul și Negre și din Câmpulung, Turculeștii, anume Ghinea și Vlaicul și Mihnea și Dumitru Strechea și Stanciul postelnic și Isar și popa Bratul și diaconul Gherghe și Voinea al lui Neacșul și Stama, ginerele lui Strechea și încă mulți oameni, cari nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Gherghe negustorul, ca să-i fie această vie, trei pogoane și o delniță, ce s'au spus mai sus, de moștenire lui, de ohabă și cu fiii lui, nepoților și strănepoților săi, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Mechiu mare vistier și jupan...¹⁾ mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Teodosie mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul, în cetatea Târgoviște, luna Decembrie 16 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

¹⁾ loc alb în orig.

1618 (7127) Decembrie 17, Târgoviște

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul neguțătorul și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în satul Vernești din partea lui Tătucul, tatăl lui Tămbău, jumătate de peste tot hotarul, oricât se va afla, pentrucă a rămas Tămbău sărman de tatăl său Tătucul; astfel, a căzut la mână unchiului său Brătucul. Apoi, unchiul său Brătucul n'a putut să-l țină și să-l hrănească, ci l-a dat la mână lui Belciu, străbunicul lui Stanciul, de l-a hrănit până l-a făcut om de hrană și l-a înșurat. Intru aceasta, i-a dat Tămbău jumătate din dedina sa lui Belciu, ceea ce a fost încă în zilele lui Mircea voevod.

Și iar să-i fie lui Stanciul ocină în Vernești, a treia parte din partea lui Tămbău, pentrucă a cumpărat tatăl lui Stanciul, anume Moș, dela Dobra, fiica lui Tămbău, pentru 600 aspri de argint.

Și iar să-i fie lui Stanciul ocină în Vernești un stângen și un pogon și jumătate de vie, pentrucă le-a cumpărat dela unchiul său, anume Stanciul Tipariu și dela Stan Iniluș și dela fratele său, dela Bratul, pentru 700 aspri de argint.

Și iar a cumpărat Stanciul Tipar ocină în Vernești 2 stângeni și 2 pogoane de vie dela Bucșea, fiul lui Dumitru din Opăriți, pentru 300 aspri de argint.

Și iar a cumpărat Stanciul ocină în Vernești, însă un stângen și jumătate și un pogon și jumătate de vie dela jupanița lui Dediul postelnic, anume Tudora, pentru 1430 aspri.

Și aldămașari, anume: Dragomir și Radul al Prodanei din Vernești și Caloian și Neagul Scaunul și Dragomir postelnic și Negrilă din Zorești și Șteful din Potoceni și Neagoe și încă mulți megiași, care nu s'au scris aici. Și a avut Stanciul și carte de cumpărătură a altor domni, apoi a pierdut-o în răutăți.

Astfel, domnia mea am făcut această carte a domniei mele și am dat domnia mea lui Stanciul, ca să-i fie lui această ocină, care s'a zis mai sus, de moștenire, de ohabă, lui și cu fiii săi, nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Mechiu mare vistier și jupan...¹⁾ mare spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Theodosie mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 17 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe marginea din stânga s'a adăugat, probabil ulterior, în slavă:> Și iar a cumpărat Stanciul din moara din Dedulești a patra parte, pentru 6800, dela Stan și dela fratele său Drăgan și Dragotă și Șteful, Stan și Neagoe și dela Iano și Toader și Vetrea și Vladul și Lupul, de s'au înfrățit ei, cum s'a scris în cartea lor cu această mână.

Acad. R. P. R., LXXV/82.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1800.

247

<1618> Decembrie 17, Târgoviște.

† Pentru 2 moșii: Albeștii și Macsimu.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila v<oe>vod și domnu a totă Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila v<oe>vod. Dat-au domnia mea aciașă poruncă a domni mele și m'am milostivit cu puțină mil<ă> a domni mele către sfânta mănăstire dela târgul domni mele dela Bozâu, unde iaste hramul bl<a>g<o>v<e>ștenii a presfintii născătoarii de Dumnezeu, care iaste metoh [la sfân] la sfânta mănăstire Dușco, unde iaste hramul preubrajâniia domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, pentru că au avut sate și rumâni de mili cumpărate cu bani de Andronie vistiiarul; iar apoi, s'au risipit pentru mare răutăți ale Turcilor, care încotro au putut, ca niște săracii, pân'ce au rămas satele pustii, fără de oameni, anume satul Macsimu.

Iar întru aceia, am urmărit și domnia mea, de m'am chemat și ctitor la sfânta mănăstire, ca și alții domni milostivi care au fostu mai înainte; apoi, acumă și domnia me m'am milostivit către acestu <sat> ce scrie mai sus, Macsimu, ca să-l facu satu de slobozenie însă de oameni streini: de Sârbi, de Greci, de Moldoveni și de alte limbi creștine, ca să fie în pace și slobozi dă bir, de miere, de oae sacă, uscată, de dajde calului și de goștinărit, de oi, de oerit și de dijmărit și de găleată, de fân și de cai de olacu și de toate mâncăturile câte ar eși în țara domniei lui; pentru că însuși domnia lui au văzutu hrisovul lui Alexandru v<oe>vod de milostenie și de ajutorință către acel satu al sfinti mănăstiri, ca să aibă bună pace de toate cât am scris mai sus, cu mare jurământu.

Iar întru aceia, domnia lui încă s'au milostivit și însuș au trimis în toate laturile, de au chematu și moșnenii satului care au fostu rumâni sfintei mănăstirii; mulții, puțini, au venit. Iar dacă au văzut d<o>mnia lui cum că s'au

strănsu oamenii streinii și au venit și moșnenii satului și domniia lui au căutat și au făcut cartea domniî lui, ca să fie acestu satu care am scris mai sus, în pacé de toate câte amû scris mai susu, ca să fie de ajutoriu la sfânta mânăstire și acestui lăcaș de hrană.

Și după petrecaniia domni mele, pre cine va alege domnul dumn<e>zeu să fie domnu ca să ție schiptrul Țări Rumâneștii, sâ-l învețe domnul dumnezeu încă să sâ miluiască acestu sat de mili și de slobozenie, ca să poat<ă> sâ fie de poslușaniia sfinti mânăstiri.

Decii, care domnu va cinsti și va socotii cu mili pe acest satu ca să fie de ajutorință la sfânta mânăstire, pentru Hristos,...¹⁾ pre acela domnul dumnezeu să-lû cinstiască și sâ-l păzească întru domniia lui; iar pe cela ce nu va cinsti, ci va călca mila altorii domniî, domnul d<u>mn<e>zeu sâ nu-l păziască, nici sâ-l cinstească întru domniia lui, ci sâ fie sufletul lui, în vreme judecății, înainte lui d<u>mn<e>zeu, cu cei nedreptii.

Iată și mărturii amû pusu domniia mea: jupan Enachie *mare* ban Craiuvescul și jupan Ivașco *mare* vornicu și jupan Theodosie *mare* log. și jupan Mechi *mare* vist. și Grigorie *mare* comisû și Mihiuû *mare* șpat. și jupan Vlad *mare* pah. și jupan Necula *mare* post.

Și am scris Dumitru logof. în cetatiia Târgoviști, luna Ghen. 17 zile, leat 7126 <1618>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Banu, nr. 186 f. 39—40.

În ms. e anul 7126, copistul cetitind 6 în loc de 7, greșeală frecventă din cauza asemănării celor două cifre în alfabetul chirilic; s'a transcris greșit și luna „Ghen“ în loc de „Dec.“ când Teodosie Rudeanu mai era log.

248

1618 (7127) Decembrie 21, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagul din Negoiești, fiul lui Mihai din Târgșor și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să le fie ocină în Zeletin din partea lui Danciul din Zeletin, a cincea funie din toată ocina lui din Zeletin, din câmp și din apă și din vatra satului și din seliștea cu grădină. Și să se știe: să ție Danciul patru funii, iar Neagul să ție o funie întreagă deplină, din toată ocina lui Danciul din Zeletin, de pretutindeși, oricât se va alege, pentru că a cumpărat-o Neagul din Negoiești dela Danciul din Zeletin, pentru 2700 aspri. Și a vândut Danciul această mai sus spusă ocină de bună voia lui.

¹⁾ loc alb în text.

Și au fost atunci aldămașari, anume: Vasilie călugărul și din Bătrâni, Stanciul Mânzatul și fratele lui, Stănilav și din Zeletin, popa Simion și Dragomir fiul Mânzatului¹⁾ și Radul al lui Draghie din Râncei și din Gunțați, Mihăilă-

Și iar a cumpărat Mihai din Târgșor, tatăl lui Neagul din Negoști, ocină la Blăjoiul de Sus dela popa Vladul, o parte de ocină a unui om anume...²⁾ unchiul lui Dragul din Blăjoi. Și acesta a dat-o lui popa Vladul, de i-a făcut niște sarcuste, pentru sufletul lui, de 70 aspri. Și a cumpărat Mihai, tatăl lui Neagul, această mai sus spusă ocină încă în zilele lui Radul voevod Șerban.

Și iar a cumpărat Mihai din Târgșor, tatăl lui Neagul, un sălaș de Ațigani, anume: Mândrea și cu Ațiganca sa și cu fiii săi, anume Stoica și Stan și o fică de Ațigani, anume Vișa, dela Gherghina din Pietroșani, pentru 7000 aspri. Și iar a cumpărat Mihai din Târgșor, tatăl lui Neagul, un Ațigan, anume Golcea, dela Gherghina din Pietroșani, pentru 2200 aspri. Și iar a cumpărat Mihai din Târgșor, tatăl lui Neagul, un Ațigan, anume Fătul, dela Pătru, fiul lui Dobrevornic din Drăngești, pentru 3200 aspri. Și iar a cumpărat Mihai din Târgșor un Ațigan, anume Stan Pospaiu, dela Dumitru, fiul lui Nastea, pentru 2400 aspri. Și au vândut acești mai sus spuși boieri, pe acei mai sus spuși Ațigani de bună voia lor, încă în zilele lui Radul voevod Șerban.

Și iar a cumpărat Mihai dela Vlad, văr primar al lui Pustială o Ațigancă, anume Stanca, pentru 2800 aspri. Și au vândut toți acești mai sus spuși boieri aceste mai sus zise ocine și Ațigani de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și din sus și din jos și dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor marilor dregători ai domniei mele din marele divan al domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Neagul, fiul lui Mihai din Târgșor, ca să-i fie aceste mai sus spuse ocine și Ațigani de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Meser Mechea mare vistier și jupan ...¹⁾ mare spătar și jupan Gligorie mare comis și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Vladul mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic jupan Teodosie mare logofăt.

Și eu, Stan cel bătrân logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 21 zile, ani curgători dela Adam până în zilele noastre și până la scrierea aceasta, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghilă voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea sf. Gheorghe Nou, XXXVII/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată,

¹⁾ « Mânzatului » așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

1618 (7127) Decembrie 21.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Scrie domnia mea ție Iane.* După *aciasta-ț<i>* dau știre dumnii mele pentru rândul acestui Țigan al mănăstirei de Clocociov, anum<e> Pătru, c'au venit naintea domnii mele de așa-u jăluit și au spus că ș'au fost cumpărat el Țiganca lui, <a>nume Mica, dela verii <ț<i>, dela Mihăil<ă> și dela Ion, <f>iorii Dumitrei, de-au dat 500 de bani și 1 iapă și au avut bun<ă> pace. Iar tu ai mersu acum de i-ai luat o fat<ă> a lu Pătru încă de după Țigan, de ai spartu sălașul și ai zis că acea Țigancă au fost a ta, n'au fost <a> lui Mihăil<ă> și dela Ion. Iar Pătru Țiganul a venit de față cu văru tău Ion naintea dumnii mele și au mărturisit Pătru Țiganul cu județul de Slatin<a> și cu Gherasim și cu mulți oameni, cum o au cu<m>părat dela Mihăil<ă> și <d>ela Ion.

Deci, în vrēm<e> ci vei vedea <această> carte a domnii mele, mai mult <să nu> ții acea Țigancă, nici să mai spargi sălașul, pântrucă văru-tău I<on> zică că acea Țigancă au fost a mări-sa Dumitrei zestre. Dăci, să-ț<i> va părea că iaste a ta acea Țigancă, tu să te apuci de văru-tău Ion, iar mai mult Pătru Țiganul nevoia de tene să n'aibă.

Și iară să fie Pătru Țiganul volnicu să-ș ție Țiganca <lui>, anume Mușă că și-o au cumpărat însuș dela Cale, fata Calofirescului. Dăci de nime băntuială să n'aibă, preste cartea dumnii mele.

*Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic Ivașco mare vornic.
Scriș luna Decembrie 21 zile, anul 7127 <1618>.*

† *Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Clocociov, XI/12.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1618 (7127) Decembrie 27, Târgoviște.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod.* Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Anghel și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să le fie ocină la Groșani, însă din partea fratelui său Oprea două părți, fără a treia parte ce este vândută de tatăl lui Anghel și de fratele său Oprea. Iar două părți de peste tot hotarul, fratele lui mai sus spus Oprea,

¹⁾ loc alb în orig.

el le-a dat singur la moartea sa, cu limba sa, lui Anghel ca să-l pomenească ca pe un răposat.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Anghel aceste două părți de ocină, ca să-i fie ocină de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și Mecu mare vistier și...¹⁾ mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Și ispravnic Teodosii mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, luna Decembrie 27 zile și cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Teodosie mare logofăt Rudeanul (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IX/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Alt orig. slav identic, ibid., IX/15.

Cu o trad. rom. din 1859; altă trad. rom. ms. 446 f. 20, cu anul greșit 7125 <1616>.

251

1618 (7127) Decembrie 28.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Scrie domnia mea ție Drag<0>mire de Stoinești și ție Rado de C<â>rstienești. După acéia vâ grăiascu dumnii mea pentru rândul boiarinului dumnii mele Pârvul logofătul, pântru că v'au luat denaintea dumnii mele și pre râvașul dumnii mele, de să căutați niște seliști în sat în Sălătruc și nește locuri<i> dela câmpu ce-au fost împresurat Radul Réle. Dici, cum veți<i> adevâra cu ale vostre suflete și cu săténii oamen<i> bătrân<i>.

Dici deaca veți<i> isprăvi acoloa, iar voi să mérgeți în sat în C<â>rstiiânești să căutați o seliște ci are boerinul dumnii mele acie mai sus scris, a unui rumân al lui, că așa <a>u spus naintea dumnii mele cum o au împresurat u<n> om de sat acea seliște. Dici, cum veți<i> afla cu sufletele vostré, așa să tocmiți<i>. Aceasta vâ grăiascu dumnii mea.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic Ivașco mare vornic.

Scris luna Decembrie 28 zile, în anul 7127 <1618>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/23.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

¹⁾ loc alb în orig.

1618 (7127) Decembrie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele lui jupan Cernica fost mare vornic și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie un sălaș de Ațigani, anume Necula cu Ațiganca sa, anume Dobra și cu fiul lor, anume Stoica și cu fiica lor, anume Anca.

Pentru că acest mai sus spus sălaș de Ațigani a fost de moștenire al jupaniței Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov. Și după aceea, jupanița Maria a vândut acești mai sus ziși Ațigani lui Ghinea Mustachi. Și după aceea, cinstitul dregător al domniei mele jupan Cernica fost mare vornic a cumpărat mai sus numitul sălaș de Ațigani dela Ghinea Mustachi, pentru 10.000 aspri; însă acești mai sus ziși Ațigani i-a cumpărat jupan Cernica fost mare vornic dela jupan Ghinea Mustachi, încă din zilele lui Alexandru voevod cel Tânăr, fiul lui Iliaș voevod.

Și au fost atunci boieri martori, anume: jupan Ghioane și Dumitrașco comis și Pădure din Săcuiani. Și au vândut acești mai sus spuși boieri acești mai sus spuși Ațigani de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Cernica fost mare vornic, ca să-i fie acești mai sus spuși Ațigani de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianașche mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Meser Meche mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Gligorie mare comis și Mihalache mare stolnic și Vladul mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic Teodosie mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris în cetatea Târgoviște, luna Decembrie 30 zile, dela Adam, în anul 7127 <1618>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCXLVII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1914.

<1618 Decembrie 31>.

† Scris-am noi, eu Răducan post., fratele Lupului spatarul și soră-sa Brândușa și eu Manolă nepotă-său, pentru că am dat noi toți satul Vlădaia sv<i>nteii mănăstiri să fie moșie pentru sufletul spăt<a>rul Lupului, să-i fie poménă adivăra<tă>, că au lăsat singuru domnia lui când au fostu la Alixandru vod<ă> prinsu, satul Dobra să fie al mănăstiré<i> Tismenii. Iar și noi slugele domnelui Preda vătah și Prepusa, Matei Călotici, Bortun, Frățil<ă>, pentru că noi știm și mărturisim și dăm cu suflute nostre să fie la sv<ă>nta mănăstir<e> cum au lăsat domnelui satul Vlădaia pentru Dobra.

Iar ciné să va apuca să-i întorcă cuvântul, să spargă poména domnelui, vari cine va fi den <c>amenii lui, măcari fratele, măcar soru-sa au fetelē au nepoții domnii lui, să fie proclēt.

Eu Răducan post.

Iu Prēda cap<itan>.

Eu Calote.

Iu Frățilē.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXII/2.

Orig. rom., hârtie filigran, peceti aplicate.

Datat după uciderea lui Lupul spătar Mehedințeanu, petrecută spre sfârșitul anului 1618, conform celor arătate într'un doc. din 22 Ian. 1619.

1619 (7127) Ianuarie, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriilă Moghilă voevod și domnū a toată Țara Rumânească, feciorulū marelui și preabunului, răposatului Io Simion voivod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii méle lui Hamza, fecioru lui Vladislavū și cu feciorii lui, căți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satu Bezdina, totū, cu totū hotarul și cu toți rumăanii și cu tot venitu și partea dela Urzica toat<ă>, pentru că aceste sate ce sânt mai sus zise, fost-au bătrâne și drépte moșii de moștenire dăla moșii lui Hamza, fecioru lui Vladislavū și dela părinții lui. Și au fost avut Hamza și în alte sate parte, însă în satu Târgu Gilortului jumătate de sat și din satul Mogoșanii iară jumătate și din satu Vărtopul din Câmpū jumătate, de au ținut Hamza cu unchiū său Barbul Bengăi postelnicu tot pe în doao.

După aceia, unchiu-său Barbul postelnicu până au fost el viu, după moartea frățini-său Vladislavū, el au oprit satulū Târgu Gilortului, totū și satulū Mogoșanii, totū și satulū Vărtopul, tot; și așa au fostū zis unchiu-său Barbu postelnic cum că au fostū cheltuit nește bani pentru aceste mai sus zise sate și n'au voit să dea Barbul postelnic și nepotului său Hamza să aibă parte să ție

și el din Târgul Gilortului jumătate și din satul Mogoșanii jumătate și din satul Vărtopu din Câmpu jumătate, nicicum.

După acéia, după moartea Barbului postelnic, unchiu lui Hamza, iară Hamza, fecioru lui Vlădislavu, părăindu-să cu strămbul pentru aceste sate mai sus zise, deci când au fost acum în zilele domnii méle, Hamza, el au venit în pără cu jupâneasa Stanca, jupâneasa Barbului postelnic și cu Hamza, feciorul jupâneasăi Stancăi și cu nepoții jupănésăi Stancăi, feciori Danciului, împreună, ca să părăscă pentru satele: Târgu Gilortului și satul Mogoșanii și satul Vărtopului din Câmpu. Iară când au fostu la urmă, nu s'au părăt, ci au căzut la împăciuire de s'au împăciuit și așa s'au întocmit, cum că să ție Hamza, fecioru lui Vlădislavu, săngur satul Bezdina, tot, cu totu hotarul și cu toți rumăanii și partea dela Urzica, toată, oricât să va alége; iară jupâneasa Stanca, jupâneasa Barbului postelnic și cu fecioru ei Hamza și cu nepoții ei, feciori Danciului, ei să ție săngurū satul Târgul Gilortului, totu, cu tot hotarul și cu toți rumăanii și satul Mogoșanii, tot și cu toți rumăanii căți să vor găsi. Și au lăsat satul Vărtopul, ca să fie al jupănésii Stancăi și al feciorului ei Hamza, pentru acea cheltuială ce au fostu cheltuit Barbul postelnic, unchiul lui Hamza.

Și s'au așăzat ei de a lor bună voce și înaintea lui jupan Vintilă *foș mare* dvornic și din Padea, Stanciul postelnic și din Măldărești, Tudor comisul și din Lumașu, Drosul postelnic și Pădure din Săcuiani și Danciul din Uscăți și Manea logofăt din Mihăești și Andronie din Albeni și Ion din Frumușăi și Dumitru din Belcin și Pătru din Vălcănești și Radul din București. Și așa s'au așăzat înaintea acestor boeri ce sânt mai sus ziși dinnaintea domnii méle.

Și am văzut însumi domnia mea și zapisăle dela acești boeri ce sânt mai sus ziși la mâna lui Hamza și la mâna jupănésii Stancăi și a fiu-său Hamza, de s'au fostu așăzat ei, cum este mai sus scris.

Dreptu aceasta, am dat și domniia mea lui Hamza, ca să-i fie lui satul Băzdina, totu, cu tot hotarul și parté din satul Urzica, toată, cu toți rumăanii căți să vor găsi, ca să-i fie lui întru moștenire și ohabnice și feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de niminea să nu să clătească, după porunca domnii méle.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Ianache *mare* ban al Craiovei și jupan Ivașco *mare* dvornic și jupan Papa *mare* logofăt și jupan Mico *mare* vistiâr și jupan Miha *mare* spătar și jupan Mihalache *mare* stolnicu și jupan Grigorie *mare* comis și jupan Vladul *mare* paharnic și jupan Nicola *mare* postelnic. Și ispravnic jupan Papa *mare* logofăt.

Și am scris eu, Stanciul, în cetatea scaunului Târgoviștii, în luna lui Ghenarii...¹⁾ zile și dela Adam curgerea anilor pân'acum, văleatu 7127 <1619>.

Io Gavriil Moghila voevod.

¹⁾ loc șters în text.

Leatu 1814. Acestu izvod s'au tălmăcit de pe hrisovul slovenesc cel adevărat în limba rumânească curat și întocmai din cuvânt în cuvânt, nici adăogând, nici scăzând, de mine Dionisie Ecclesiarhu dascălul slovenesc.

Arch. St. Buc., M-rea Zlătari, XIV/3.

Trad. rom.

255

1619 (7127) <Ianuarie-Aprilie>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Dobrei și cu fiii ei, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Cireșovul din Deal, însă partea tatălui ei Dan, toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu viile și de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar, pentru că a fost a ei veche și dreaptă ocină și de moștenire, dela bunicul ei Toma, din Cireșovul din Deal.

Și iar să-i fie lui Stan, bărbatul Dobrei, o vie în Cireșovul din Deal, pentru că a cumpărat Stan această vie dela Frâncul din Cireșovul din Deal, pentru 1900 aspri gata, încă în zilele lui Mihail voevod.

Și iar să-i fie lui Stan ocină în Turia, din partea lui Cârstea, fiul lui Vărzob, a patra parte din câmp și din pădure și din apă, de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus spusă, ea a fost de moștenire a lui Puia din Turia și a dăruit-o Puia fratelui său Stan din Cireșov și s'au înfrățit ei de a lor bună voie. Și iar să-i fie lui Stan ocină în Turia, din partea lui Neagoe 3 ogoare, de peste tot locul, pentru că însuși Neagoe i-a dat și l-a dăruit pe Stan cu aceste 3 ogoare la o nuntă; și s'a făcut această întocmire pentru această ocină mai sus zisă, în zilele lui Șerban voevod.

Și s'au întâmplat și martori, la aceste ocine, mulți megiași, anume: Dobre și Mitrea din Bârca și Manea din Șerbănești și Giula din Zorilești; încă și alți mulți megiași, care nu s'au scris aci.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea Dobrei și bărbatului ei Stan, ca să le fie lor ocina și via mai sus spusă, să le fie lor dedină și ohabă și fiilor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și martori le punem domnia mea: jupan Ianache mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Mechea vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necola mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris...¹⁾ în cetatea...¹⁾ ani curgători, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXVI/16.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Datat după Papa mare logofăt și Mechea mare vistier.

256

1619 (7127) Ianuarie 4, Târgoviște.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn>¹⁾ a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Simion voevod. <Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balea și lui Bratuilă și cu fiii lor>¹⁾, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Poieni, însă din partea de ocină a lui Stoica dela ...¹⁾ toată ocina, oricât se va alege din vârful Teișului de pe toată partea lui Stoica...¹⁾ <pentru că a cumpărat Balea și Bratuilă>¹⁾ dela Stoica cu un bou încă în zilele răposatului Mihail voevod.

Și iar a <cumpărat Balea și Bratuilă>...¹⁾ ocină la Poieni, însă partea lui Dragole toată, din câmp și din pădure și de pe tot hotarul cât <se va alege> ... dela>¹⁾ Boariul, pentru 900 de bani, încă din zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod. Și iarăși a cumpărat <Balea și Bratuilă ocină la Poieni însă partea lui Oprea, pentru că>¹⁾ au cumpărat dela Opre pentru 700 de bani.

Și au vândut acești oameni mai sus spuși de a lor bună voie <și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului de sus și>¹⁾ de jos și dinaintea domniei mele.

Și au mărturisit înaintea domniei mele...¹⁾ din Cislău, Stan al popii și Stan ...¹⁾ Balea și din Beciani, Stan și Dragomir.

<Pentru aceasta, am dat> și domnia mea lui Balea și lui Bratuilă...¹⁾, ca să le fie această mai sus spusă ocină ohabă și fiilor lor <nepoților și>¹⁾ strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei sale.

<Iată și>¹⁾ martori punem domnia mea: jupan Enachi mare <ban al Craiovei> și jupan Ivașco mare <vornic și jupan Papa mare>¹⁾ logofăt și jupan Meche mare vistier și jupan Miho mare <spătar și>¹⁾ jupan Mihalachi mare stolnic <și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul>¹⁾ mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Pădure logofăt, <am scris în cetatea de scaun Târgoviște luna>¹⁾ Ianuarie 4 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

<Io Gavriil voevod,> din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Donații, XLII/3.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

¹⁾ loc rupt în orig.

1619 (7127) Ianuarie 6, Târgoviște.

† Din mila <lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei>, fiul răposatului <Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele> sfintei mănăstiri <numită sfânta Troiță dela schit, ca să-i fie ocină la Bănulești>, din partea lui Lunguleț, <jumătate, din câmp și din pădure și din apă. Pentrucă această mai sus zisă moșie a cumpărat-o> Zota dela <Lunguleț, încă în zilele lui Mihail voevod, de i-a dat pâine>, pentru 300 aspri, <pe rea foamete. Și au fost atunci martori, când a cumpărat Zota> această mai sus zisă <ocină dela Lunguleț, anume: Tudosie și Marchin și Mardarie> și Sofronie <și Teofil și Ștefan și Toader și Crăciun și Negre și Țintea.> Și a vândut Lu<nguleț de a lui bună voie. Iar după aceia, Zota a dat și a miluit> cu această mai sus spusă ocină pe sfântul Dimitrie în Bănulești.

<Iar după aceia, sfânta mănăstire> s'a pustiit de <tot, de n'a avut cine să viețuiască într'însa. Apoi, iarăși> s'a sculat <Zota, de a' luat această mai sus zisă ocină dela Bănulești>, de a dat-o <și a închinat-o la sfânta mănăstire mai sus zisă, să fie pentru sufletul lui și> pentru <sufletul părinților lui>. Și s'a scris în sfânta mănăstire mai sus zisă, la sfântul jertfelnic în sfântul pomelnic: Stamatie și Tudosie și Pană și Necula și Iano și Calino și Slavîța și Rutea și Mihnea. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Zota, scris cu mâna lui, cum a închinat la mai sus zisa mănăstire această mai sus spusă ocină, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar lui de veșnică pomenire.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus spusă, ca să-i fie această mai sus spusă ocină de ohabă ei și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Meser Mechea mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Stan, luna Ianuarie, în cetatea de scaun Târgoviște, 6 zile, ani curgători, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CXXVIII/218.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

Cu o copie rom. la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 185, după care s'au făcut complectările.

1619 (7127) Ianuarie 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare, pururea fecioara Maria și cinstita ei uspenie, și părintelui egumen...¹⁾ ieromonah și fraților care trăesc în sfântul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri satul, anume Costeștii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul. Pentru că acel sat mai sus spus, mai înainte ei au fost cnezi. Astfel, răposatul Mihail voevod a cumpărat dela toți megiașii din sat, anume: dela Micle cu ceata lui și Voicul cu ceata lui și Barbul cu ceata lui și Popa cu ceata lui și Oprea al Moșoagăi cu ceata lui, pentru 42.000 aspri gata. Și s'au vândut ei de a lor bună voie lui Mihail vodă să fie vecini. Iar apoi, Mihail voevod, domnia lui însuși a dat și a dăruit acel sat mai sus spus Costeștii la sfânta mănăstire, să fie pentru Dumnezeu și pentru sufletul domniei lui și al părinților lui, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire.

Însă când a cumpărat Mihail voevod acel sat mai sus spus, era atunci la ieșirea lui din țară; și a fost în multă strâmtoare și necaz din toate părțile și în puțină agoniseală de bani. Iar apoi, s'a gândit să întărească mai sus spusă sfântă mănăstire și de acolo, din puținii bani pe care îi avea domnia lui pentru leafa unor ostași care erau atunci lângă domnia lui, a întrebat domnia lui pe toți acei ostași: vor să lase partea lor de leafă să se cumpere acel sat, să fie pentru Dumnezeu la sfânta mănăstire? Iar acei ostași, toți atunci, cu mare glas, au spus să fie după socotința și după voia domniei lui și pentru sfânta mănăstire. Și din pricina neputinței domniei lui și de atâta nevoie ce a avut, a stat câțeva vreme în sfânta mănăstire, cu acei ostași.

Astfel, când a cumpărat Mihail voevod acel sat, domnia lui a făcut întocmire cu acei vecini, de a scos acel sat Costeștii dela bir și dela găleată și dela fân și dela bou și dela oaie seacă și dela dijmă de stupi și dela gorștină de porci și dela cai de olac și dela vinărici și pentru toate dajdiile câte sunt peste an; până când va sta sfânta mănăstire, tot să fie iertat acel sat, nici bir să nu dea la toți binecinstitorii domni creștini. Așa a lăsat Mihail voevod cu mare blestem.

Și am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Mihail voevod și hrisovul lui Șerban voevod și hrisovul lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, făcute aceste hrisoave cu mare blestem pentru satul Costești, să fie iertat pentru sfânta mănăstire, numai să asculte de sfânta mănăstire și de nastavnicul sfintei mănăstiri, de ce le va da învățătură.

¹⁾ loc alb în orig.

De aceea și domnia mea am râvnit să mă numesc nou ctitor și m'am scris la sfânta proscomidie domnia mea și părinții domniei mele. Și apoi, domnia mea deasemeni am înnoit și am întărit aceste hrisoave și miluiri acelui sat mai sus spus și cu această carte a domniei mele cum este aici întocmit: să fie iertat de toate acel sat mai sus spus Costeștii în zilele și în viața domniei mele, nici un bir sau alte mângăături mai sus spuse să nu dea.

Iar după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau pe altul dintre drept credincioșii domni creștini, vă rog în numele lui dumnezeu și al preasfintei lui maici, ca să întăriți și să împuterniciți această carte a domniei mele și mila sfintei mănăstiri din agoniseala dată vouă de dumnezeu și să vă dăruiască domnul dumnezeu în veacul său; iar dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va batjocori și o va strica, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, ci să-i ucidă aici trupul lui și în veacul viitor sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și este și va fi în veci, amin.

Iată martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechea mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Negre logofăt, am scris repede în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 8 zile, curgători în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/17.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1795.

Alte traduceri rom., în ms. 192 f. 142-143; ms. 201 f. 24v.-25v; ms. 713 f. 854.

259

1619 (7127) Ianuarie 8.

Din mila lui d<u>mnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahii, fiul marelui, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dat-am domnia mia aciastă poruncă a domnii mele sf<i>ntei și d<u>mnezeștii mănăstiri ce să numește Coziia, unde iaste hramul sf<i>ntei începătorei de viață și nedespărțitei troițe, și părintelui egumenului și fraților celor ce viețuiesc întru acest sf<â>nt lăcaș, ca să fie satul sf<i>ntei mănăstiri ce să numește Căli-

măneștii, care iaste aproape de sf<â>nta mănăstire, să fie în pace și slobod de bir, de găleată, de fân, de oerit și de oae uscată și de dijmărit de rămători, de stupi și de bou și de cal de olac și de gloabele pârălabului dela Râmnic; să fie în pace și slobod și de toate dăjdile, câte sânt peste an în țara domniei mele, de vreme ce domnia mia m'am milostivit și am ertat acel sat Călimăneștii de toate, după cum iaste mai sus scris, în zilele vieții domniei mele, încă și în zilele altor *bine cinstitorii* domni creștini, după petrecaniia noastră.

De vreme ce am înțeles domnia mia pentru o cale ce iaste, care iaste aproape de sf<â>nta mănăstire, care iaste o cale foarte rîă, cu mare nevoe și cu multă osteneală, printre mari și rele pietri; și nu pot călugării de la sfânta mănăstire, ca să ducă carăle cu bucate, ci cu multă osteneală și muncă trec cu carăle cu bucatele pre aciașă cale. Pentru acéia, domnia mia am luat seama din inima domniei mele, precum că trebuiaște la aciașă cale mult ajutoriu, ca să ajute să tae pîiatra cu ciocanele, să fie spre ajutoriu sf<i>nteii mănăstiri, ca să poată aduce carăle cu bucate. Pentru acéia și domnia mia m'am milostivit de am ertat acest sat Călimăneștii, ca să fie de ajutoriu sf<i>nteii mănăstiri, ca să tae ei acéle pietri mari cu ciocanele, să dreagă acea cale, ca să poată călugării dela sf<â>nta mănăstire să meargă cu carăle să se hrănească, când va fi poslușaniia sfînteii mănăstiri.

Pentru acéia și domnia mia am răvnit a mă numi nou ctitor la aciașă sf<â>ntă mănăstire și m'am scris domnia mia la sfânta proscomidie; și am adaos domnia mia aciașă milă spre ajutoriu sf<i>nteii mănăstiri, ca să fie spre folos.

Dar cu satul Călimăneștii alți boiari sau pârălabi nicio treabă să n'aibă într'acest sat, fără numai nastavnicul dela sf<â>nta mănăstire și cu soborul să aibă să judece orice greșală s'ar întâmpla; alt om nimenia treabă să nu aibă într'acel sat.

Și am văzut domnia mia și hrisovul Radului voevod, feciorul Mihnei voevod și hrisovul lui Alixandru voevod, făcute acéste hrisoave cu mari blestemuri pentru întărirea acestui sat al sf<i>nteii mănăstiri, după cum s'au zis mai sus.

Și pentru acéia, domnia mea am înnoit și am întărit acéste hrisoave cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea sfînteii și dumnezeeștii mănăstiri, ca să aibă satul Călimăneștii, după cum s'au zis mai sus și să fie în pace de toate, după cum înapoi s'au zis.

Dar după petrecaniia mia, pre carele bine va voi d<o>mnul d<u>mnezeu a fi domn Țării Rumânești sau din rodul domniei mele sau din rudeniile noastre sau de alt neam, rugăm pre toț<i>, cu numele lui d<u>mnezeu, să fie spre ajutoriu lăcașului sf<i>nteii și nedespărțitei troițe și să întăriț<i> aciașă carte a domniei

méle și să miluiț<i> sf<ă>nta mănăstire dupre cum mai sus am zis, din căști-gurile ce v'au dat voao dumnezeu și cu ce vă va îndemna d<u>mnezeu; iar de nu veți cinsti, nici veț<i> întări această carte a domniei méle, ci va strica și o va sparge, pre acela d<o>mnul d<u>mnezeu să nu-l cinstească în domniia lui, ci să-i strice aicia trupul lui, iar în veacul viitoriu sufletul lui și să fie proclat și afurisit de 318 sf<i>nț<i> părinț<i> dela Nicheia și să aibă parte la un loc cu Iuda și cu Ariia, care iaste și va fi în veac, amin.

Luna lui Ghen. 8 zile, văleat 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209 f. 32.

Copie rom.

260

1619 (7127) Ianuarie 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul preacuratei și cinstitei și prea binecuvântatei stăpâna noastră, născătoare de dumnezeu, pururea fecioara Maria, și cinstita ei uspenie, ieromonahilor și fraților și celor ce trăesc în sfântul lăcaș și părintelui egumen Nifon și ieromonahilor și fraților și celor ce trăesc în sfântul lăcaș, ca să fie satul sfintei mănăstiri, care este lângă mănăstirea ce se zice Tismana, să fie în pace și slobod de bir și de găleată și de fân și de vinăriciu și de oi și de dijmă de stupi și de gorștina de porci și de oaie seacă și de bani de județ și de cai de olac și de plaiu, numai să păzească sfânta mănăstire și de toate dăjdiile și mâncăturile, ori câte sunt peste an, în țara domniei mele, pentru că acest sat Tismana mai sus zis, el a fost iertat dinainte vreme de toate, pentru aceste mai sus spuse, de toți binecinstitorii domni creștini, cari au fost înaintea noastră.

Și pentru multe nevoi, am înțeles domnia mea pentru această sfântă mănăstire mai sus spusă că este departe, la marginea țării și de multe ori au venit tâlharii și pandurii la sfânta mănăstire, de au prădat și au jefuit; pentru aceasta, a fost iertat acest sat al sfintei mănăstiri mai sus spuse, de toate, cum s'a zis mai sus, numai să păzească de oameni răi sfânta mănăstire, în toată vremea. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, la mâna călugărilor, de iertare a acestui sat mai sus spus.

Intru aceasta și domnia mea deasemenea am râvnit să fiu nou ctitor la această sfântă, dumnezeiască mănăstire mai sus spusă, ca și alți bătrâni și de demult domni, cari au fost înaintea noastră și le-am iertat și domnia mea acest sat mai sus spus, de toate cele mai sus spuse, nimic să nu dea în

zilele și în viața domniei mele, ca și în zilele bătrânilor domni, până când va sta sfânta mănăstire, numai să aibă satul Tismana să asculte de călugări, ori la ce le va da lor învățătură, pentru treaba și ascultarea sfintei mănăstiri și să o păzească de oameni răi.

Și încă, după plecarea domniei mele, cine va binevoi domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau altcineva dintre domnii creștini drept credincioși, vă rog, în numele lui Dumnezeu și cu preacurata lui maică, ca să întăriți și să înnoiți această carte a domniei mele și să faceți pomană sfintei mănăstiri, din agonisita dată vouă de Dumnezeu, cu ce Dumnezeu vă învață, cum însuși Iisus Hristos poruncește și spune: «vegheați și vă rugați, precum și eu mă rog pentru iertarea păcatelor»; și să dăruiască domnul Dumnezeu cu bunătatea milei lui, în viața aceasta, ca și acoperământul maicei sale; dacă însă nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va batjocori și o va strica și va lua această miluire dela sfânta mănăstire, acel om să fie de trei ori blestemat de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și să-i fie potrivnică la cumplita judecată a lui Hristos, unde nu este fățărnicie, însăși sfânta născătoare de Dumnezeu, căreia îi este slavă și închinăciune, împreună cu tatăl cel fără de început și cu preasfântul, bunul și de viață făcătorul duh și acum și pururea, în vecii vecilor, amin.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechea mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 8 zile, curgători, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/20.

Orig. slav, perg., pecete umbrată.

Cu o trad. rom.

1619 (7127) Ianuarie 11.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Scris-am domnia mea voao stolnicilor dela Diu.

După acéia, vă grăescu domnia mea pentru sfânta mănăstire Vierâșul, că i-am făcut cartea domnii mele, ca să-și ție jumătate de în baltă dela satul dela

Urăți, sâ ia den vamă jum<ă>tate, partea sfentei mănăstire de în tot venitul ce se va alége de într'acel vad și de în pēște și den aspri și den tot ce va fi partea mănăstirei jum<ă>tate. Iară când a fost acum, voi n'ați ascultat de cartea domnii méle, să le dați, ce i-ați oprit și nu le dați partea sfentei mănăstire.

Derept acéia, de în vrém<e> ce veți vedea aciasta carte a domnii méle, iară voi sâ căutați să le dați partea de în vamă dela Urăți sfentei mănăstire ce iaste mai sus scrisă, tot până la un ban, cum a fost légea, pentrucă am m<i>luit domnia mea cum a fost m<i>luită și de alți domni de mai denainte vrēme. Deci, mai mult să nu sé mai plăngă călug<ă>rui dela sfânta mănăstire de Vierăș de voi, că bine să știți că mare certare veți avea de cătră domnia mea.

Aceasta vă vorbim domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scriș luna Ianuarie 11 zile, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, CXIX/5.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută

Copii ibid. în ms. 479 f. 22 v. și ms 710 f. 623v-624.

262

1619 (7127) Ianuarie 11.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeestii mănăstiri ce să cheamă sfânta Troiță, din jos de București, ca să fie volnic părintele egumenul Gligorie și cu alalți călug<ă>rui cu aciasta carte a domnii méle să-și ție vama de cară dela Telega, carii scot sare dela ocne, cum au ținut și cum au fost légé și mai denainte vrém<e>.*

Păntrucă aciast<ă> vamă de cară ce scot sare dela Telega au fost dată și miluită mănăstirii s<făn>ta Troiț<ă> de răposatul Alexandru voevod cel Bătrân; și au făcut hrisov mănăstirii de mili pentru aciast<ă> vamă de au fost pre seama mănăstirii ce iaste mai sus scris<ă>.

Iar când au fost acum, în zilele domnii méle<e>, iar călug<ă>rui dela s<făn>ta Troiț<ă> au avut pără înaintea domnie méle în divan cu călug<ă>rui dela Mărginéni pentru vama de cară; că așa părăia călug<ă>rui dela Mărginéni cum n'au avut mănăstirea s<făn>ta Troiț<ă> nicio treabă cu aciast<ă> vamă de cară dela Telega, ce iaste mai sus scris<ă>.

Inntr'acéia, domnia mea am căutat și am judecat cu toți cistiții dereg<ă>-torii domnii méle<e> și am nevoit domnia mé pre călug<ă>rui dela Mărginéni ca

să-și scoată cărțile în divan ale altor domni, cum n'are mănăstirea s<fân>ta Troiț<ă> nici o treab<ă>.

Într'aceia, călug<ă>rii dela Mărgineni n'au avut de unde scoate nici o carté și au rămas de lége; iar egumenul Gligorie au scos hrisoave vechi și cărțiale l<u>i Alexandru voevod și ale Mihnei voevod și ale tuturor domnilor dela Alexandru vod<ă> înnoace. Și am adeverit domnia mea și au mărturisit toți boiarii domnii mel<e> cum au fost vama de cară a mănăstirii s<fân>ta Troiță, i ar călug<ă>rii dela Mărgineni n'au avut nic<i>o treab<ă>.

Derept acéia, am dat și dōmnia mea mănăstirii s<fân>ta Troiț<ă> și i-am făcu tciast<ă> carte a domnii mel<e>, ca să-și ție vama de cară dela Telega, cum o au ținut și mai denainte vrēm<e> și să fie în pace de cătră Mărgineni. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.*

Scriș Ianuarie 11 zile, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Învăț marele logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXXVII/4.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete căzută

Copie ibid., ms. 256 f. 555v-557.

263

1619 (7127) Ianuarie 12.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele* lu Dumitru diiaconu, feciorul lu Ion log<o>f<ă>t de în oraș, de în Tărgșor, ca să fie volnic cu cartea domniei mel<e> de să-și ție a lui parte de ocină de în Spatniț<ă>, ce au fost cumpărat tată-său Ion log<o>f<ă>t. Deci, cându au fost în zililé lu Șerban voevoda, iar Dumitru diiaconul, élū o au făcut vânzătore pântru datorie ce au fost datoriu jupânuloe Mihaiu *din* Tărgșor. Deci, s'au aflat cumpărătoriu eg<u>menul Er<e>mia dela sfenta mănăstir<e> dela Mărgineni și s'au tocmît dereptū 2500 de bani. Deci, i-aau datu arvună 2 galbeni. Deci, au mersu mai pre urmă să-i dea și ceilaalți bani, iar eg<u>menul Eremia nu i-au mai dat până acum, în zilelé domnei mel<e>.

Iar cându au fost acum, au mărturesit cestitul și preluminatul arhiepiscop chir Efrem *din* Buzău și Efrem călugărul și Neagoe *din* Neagoesti și mulți omeni buni, au mărturisit cum mai multu nu i-au dat de 2 galbeni. Deci, domnia-mea am dat lu Dumitru diiacunul ca să întorcă acée 2 galben<i> ai sfentie mănăstir<i> și i-aau turnatu la eg<u>menul Ipartie.

Dereptū acéia, am datu domnia-mea lu Dumitru diiacunul să fie volnec să-și ție ocina ai lue de în Spatniță. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Stepan, luna Ianuarie 12 zile, anul 7127 <1619>.

Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXCVI/150.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

264

1619 (7127) Ianuarie 12.

† O carte a mării sale Io Gavriila Moghilă pentru satu Sinești ce sânt a mănăstirii Mislii, a nu să supăra de bir și de altele. Ghenarie 12, leat 7127 <1619>.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Movila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Sineștii ce sânt ai sfântii mănăstiri ce să chieamă Mislea, ca să fie în pace de bir și de găléată și de fână și de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de toate dăjdiile și mâncăturile, câte vor fi pe anu în țara domnii mele și de lucru domnescu și de bani de județ, să nu între între dănșii și dă miere și dă oi și dă către toate slugile domnii mele să aibă pace, pentrucă l-am ertat domniia mea să fie numai de lucrul și de poslușaniia sfintii mănăstiri ce-i mai sus zise, cum au fost ertați și mai denainte vreme.

Deci, domniia mea, văzându cartea lui Șarbanu vodă și cartea Radului vodă și cartea lui Alicsandru vodă, am dat domniia mea și carte domnii mele, ca să fie în pace de toate cum scrie mai sus învățătura domnii mele. Drept aceia și voao, toate, slugile domnii mele, care veți umbla întru acel județ în slujbe, foarte în pace să-i lăsați, pentrucă așa iaste porunca domnii mele.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466 f. 64v.

Copie rom.

265

1619 (7127) Ianuarie 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni din Ciolănești, anume: Mladin cu frații lui și cu fiii lui și cu toată ceata lui și Vișan cu frații lui și cu fiii lui și cu ceata lui și Stan Luciul cu frații lui și cu fiii lui și cu ceata lui și Stoica cu frații lui și cu fiii lui și cu ceata lui și Radul cu toată ocina lui, de peste tot hotarul, însă să se știe, din hotarul Ueștilor până în hotarul Tutanilor și din ocina Pitărească jumătate; pentrucă acest sat Ciolăneștii și cu acești numiți oameni ce s'au spus mai sus, ei au fost mai înainte vreme toți cnezi și cu ocinele lor.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, ei s'au vândut lui Balomir vătaf, socrul lui Voinea, cu toată ocina lor, de a lor bunăvoie, ca să fie ei vecini. Și au tot fost ei vecini.

Iar când au fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, ei s'au răscumpărat de vecinie de către jupanița Neacșa, jupanița lui Balomir vătaf și dela Voinea, ginerele jupaniței Neacșa și dela Neaga, nepoata jupaniței Neacșa, pentru 16.500 <aspri> gata. Și i-a slobozit de vecinie jupanița Neacșa și cu ginerele ei Voinea și cu nepoata ei Neaga, de a lor bună voie și pentru pomană și pentru sufletul lor, ca să le fie veșnică pomenire. Astfel atunci, în zilele lui Radul voevod, ei s'au apucat să facă carte de răscumpărare.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Neacșa, ea a venit singură și cu ginerele ei Voinea și cu nepoata ei Neaga înaintea domniei mele și a mărturisit în marele divan că a slobozit pe acești oameni mai sus spuși de vecinie. Și au mai fost atunci, când s'au răscumpărat, mulți boieri martori, anume: Calotă din Sitișăști și Stan logofăt și Marco paharnic din Brătiani și Dragomir logofăt din Novaci și Dumitru din Curățești și încă și mulți boeri ce nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat domnia mea acestor oameni ce sunt mai sus spuși ca să le fie ocina lor din Ciolănești, cu tot hotarul, dedină și de ohabă lor, și cu fiii lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori a pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei ¹⁾ și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechi mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris Dragomir gramatic în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 13 zile, cursul anilor dela Adam până acum, 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXIX/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1782.

266

1619 (7127) Ianuarie 16.

† Să se știe cum au cumpărat Sava al Fătului dela unchiu-său Radul o roat<ă> de moar<ă> la Verneșt<i> la sat, dreptu 10 galben<i>. Aceas<tă>

¹⁾ In orig. „Craiovescul“.

ro<a>t<ă> de moar<ă> se-au vândut în zilele Radul<u>i voivod cându înpăratul.

Și mărturii au fos<t>: Sava lu Avram și Motroce, Mihaiu Carșoti, Radul Simen, Costandin Părțac și alții o<a>meni bun<i> mulți de înprejurul locului. Aciast<ă> ro<a>t<ă> de mo<a>r<ă> o <a>u dat Sava surori-sa Nastasiii zéstre. Și de în Puținei logofătul Cernat.

Scriș în luna Ianuarie 16 zile, în anul 7127 <1619>.

Acad. R.P.R., CXLVII/113.

Orig. rom., hârtie filigran, 3 peceti inelare.

267

1619 (7127) Ianuarie 16, Târgoviște

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Pupezeni, însă din partea lui Vladul al lui Tunsul a treia parte, din câmp și din pădure și din vatră și din apă și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că a cumpărat Stan dela Șerban și dela Stanciul, pentru 2200 aspri; însă când s'a răscumpărat satul Pupezenii de vecinie dela Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, iar Șerban și Stanciul n'au putut să răscumpere ocina lor toată, ci au așezat și au înfrățit pe Stan pe ocina lui Vladul, pe a treia parte, de au dat acești aspri, ce s'au zis mai sus.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni, anume: din Bucu, Nedelco și din Mătăsești, Sin și din Pupezeni, popa Stanciul și Șerban și Stan și Aldimir pitar și Stan și Bănae și Micul și Voinea și Micul și Stroe și încă tot satul Pupezenii.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stan, ca să-i fie ocină de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechea mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Idoxie, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 16 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/1

Orig. slav, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1806.

— 268

1619 (7127) Ianuarie 17.

† Jupan Ianache *mare ban al Craiovei*, scris-am aceasta a noastră carte călug<ă>rilor dela s<ven>ta Troiț<ă> den București, ca să fie lor satul Hodopénii, însă jumătate, cu rum<ă>nii și cu tot hotarul cât se va alégi, pentrucă această jum<ă>tate de satu, ci iaste mai sus scris, fostu-o -au dat mai dennainti ve> și au miluit jup<ă>neasa Vilae pentru sufletul ei, ca să-i fie pomeană.

Ș'am văzut noi și hrisovul Mihnei voivodă de mili și încă și cu blăstem care se va ispiti a luare acest<ă> jum<ă>tate de sat ce iasti mai sus scrisă dela s<ven>ta Troiță.

Dici, într'aceia, am dat și noi, ca să fie volnici părinții dela s<ven>ta Troiț<ă> ca să ții acest<ă> jum<ă>tate de sat ce iaste mai sus scris și cu rum<ă>nii. Dici și voi, rum<ă>nilor den Hodopéni, să căutați să aviți ascultare de părinții dela s<ven>ta Troiț<ă> de toate de ce o vor da învățătur<ă>. Acéia v<ă> grăescu.

Altfel să nu fie, după spusa noastră.

Scris luna Ianuarie 17 zile, anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, III/1.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete timbrată.

Copie rom. ms. 256 f. 197.

269

<1619 Ianuarie 17>.

† Jupan Cernica *fost mare dvornic* mărturisescu cu acest zapis al meu cum am tocmit și am vândut de buna voea mea ocină den sat den Buești, însă stănjăni 410, cu rumăni căți să vor alége, cu căți sânt cumpărați de mene dela megiași și dela Drume post. și cu vadurile de moară și cu viele și cu pădurea și cu tot hotarul den hotar pân în hotar, drept 36.000 de <aspri>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, III/1.

Minută de zapis rom. scris pe a doua foaie a cărții lui Ianache mare ban al Craiovei.

Rezumat ibid., M-rea Cernica, XXII/23.

1619 (7127) Ianuarie 18.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavril Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Arpade și moștenilor satului, anume Cioran și cu frații și cu ceata lui și Răspopul cu frații și cu ceata sa și cu fiii, câți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină la Arpade, însă părțile lor de ocină din sat și cu tot hotarul din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Să se știe semnele ocinei: din Chicir în vale, pe vâlceaua din lature până la gura Gorunului și pe vâlceaua Gorunului în deal și la capul poenei lui Voina până în apă și valea în jos și până la hotarul cel mare, în față, peste pădure, până în valea Pletovei, la piatră și pietrișul roșu, până la Butișoae, în deal până la culme și pe drumul mare, până la obârșia Arpăzii și pe culme în jos, până la Chicer. Pentrucă este a lor veche și dreaptă ocină de moștenire și de strămoșie, încă dinainte vreme.

Deasemenea, când a fost în zilele răposatului Mihai voevod, ei au venit la Preda clucer Țânțăreanu, ca să vândă ocinele lor dela Arpade și să fie ei vecini. Și s'au învoit și s'au prețuit pentru 40.000 aspri și pentru 8 boi. Deci Preda clucer Țânțăreanu, el a dat numai 7000 aspri, iar ceilalți aspri nu i-a dat. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihai voevod, când era domn al țării Ardealului, satul Arpadea s'a dus cu pără la domnul Mihai voevod, de s'a plâns de nedreptatea lui Preda clucer că nu a dat toți asprii, cum s'au tocmit, afară numai 7000 aspri. Iar Mihai voevod, domnia lui a scris carte către Preda clucer, ca să dea cum s'au tocmit sau să înapoieze lui Preda clucer satul Arpadea cei 7000 aspri. Iar Preda clucer el nu a dat niciun aspru.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod, iar satul Arpadea au venit la pără cu Mihai, fiul lui Preda. Și așa a părît Mihail pe satul Arpadea că a dat tatăl său Preda clucer, toți asprii așa cum s'au prețuit. Iar sătenii din Arpadea, ei s'au plâns de nedreptate, că mai mult nu a dat, afară numai de 7000 aspri. Atunci Alexandru voevod, domnia sa a judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei lui. Și a dat satului Arpadea lege, 12 megiași, ca să jure că mai mult nu a dat, afară numai de 7000 aspri. Deci, când a venit satul Arpadea cu legea înaintea lui Alexandru vodă ca să jure, iar Ungurii au venit și ei cu pribegii din Țara Ungurească, de au scos pe Alexandru vodă din Târgoviște, ci n'au putut să jure.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Mihai iar a venit la pără cu satul Arpade. Și la aceasta, domnia mea am cercetat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea satului Arpade ca să aducă legea ce le-o dăduse Alexandru voevod. Și am scris domnia mea alt

răvaș al domniei mele. Deci, când a fost la zi și la soroc, iar satul Arpade au venit la zi și la soroc cu legea deplină înaintea domniei mele, de au jurat că mai mult nu a dat, fără numai 7000 aspri. Deci, domnia mea am dat satului Arpade, ca să întoarcă acei 7000 aspri lui Mihai, fiul lui Preda clucer. Și a rămas Mihai de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea satului Arpade și moștenilor satului ce s'au scris mai sus, ca să le fie ocină, ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechea mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Idoxie, am scris, luna Ianuarie 18 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavril voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Gavril Moghila voevod (m. p.).

Arh. St. Buc., M-rea sf. Gheorghe Nou, XXXVIII/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

271

1619 (7127) Ianuarie 18, Târgoviște.

† Scris-am noi 4 boiari, anume Stanciul post. *din* Pade și Matei peh. *din* Brâncoveni și Drosul post. *din* Lumaș și Manea log. *din* Mihăești, boiarii carei ne-au luat nepoții Vodei ban pre nume Dona și Dima și Mihaiu și cu nepoți jupăneai Velicăi, jup<ă>neasa Vodei banul, anume Ștefan și cu Radul, denaintea domnu nostru Io Gavriil voevoda, pre răvaș<e> domnești ca să-i judecăm pentru cheltuialele și datoriile Vodei banul și ale jupănesei Velicăi și pentru toate moșiile lor și Țigani și tot ce vor fi fost cumpărat ei amândoi depreună pân au fost ei vii.

Deci, noi acești 4 boiari ce săntem mai sus scriș<i>, noi așa am adevărat și i-am tocmnit cu ale noastre suflète, cum ce va fi câștigat Voda banul și cu jup<ă>neasa lui, jupăneasa Velica, pân<ă> au fost ei vii amândoi, au Țigani au sate să înparță tot în doao nepoții Vodei ban cu nepoții jup<ă>nesei Velicăi. Iar pentru nești sate ce au judecit, anum<e> Uricheșt<i> și Bucvicior<i>, deci pentru aciaste 2 sate, noi am socotit să întoarcă nepoții Vodei banul 20.000 la mâna nepoților jupănesei Velicăi, anum<e> Ștefan și Radul; iar Cornetul l-au vândut nepoții

Vodei ban. Deci, am dat noi satul Cetățuia *pentru* Craioviț<a>¹⁾, Craiovița la Ștefan și Radului să fie pentru Cornet. Și așa i-am tocmnit și cum am văzut și carte domnu nostru Gavriil voevod de judecată.

Așa am aflat noi cu ale noastre suflète. Altfel să nu fie.

A scris Stanciul în Târgoviște, Ianuarie 18 zile în anul 7127 <1619>.

Acad. R.P.R., CXXVI/96.

Orig. rom., hârtie filigran, 4 peceti.

Copie rom. la Arh. St. Buc., ms. 172 f. 419.

272

1619 (7127) Ianuarie 20.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Barbul și femeii sale Neaga și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să-i fie ocină la Roata, însă partea lui Bercea, socrul lui Barbul și partea lui Brăteiu, fratele lui Bercea, pe care a cumpărat-o Paraschiva logofăt dela Bercea și dela Brătei, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindenii.

Pentru că această ocină a fost a lui Bercea și a lui Brătei dinainte vreme. Iar când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar Bercea și Brătei, ei au vândut părțile lor de ocină, care s'au spus mai sus lui Paraschiva logofăt de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor, fără nicio silă, pentru 3200 aspri gata. Și a tot ținut Paraschiva logofăt acele ocine cu bună pace.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, Paraschiva logofăt el a socotit și a dat lui Barbul această ocină mai sus spusă, pentru slujba pe care a slujit-o, Și a dat Barbul acești aspri, 3200, lui Paraschiva logofăt. Și la aceasta, Paraschiva logofătul...²⁾ a dat această ocină lui Barbul, ca să fie lui Barbul de ohabă, iar lui Paraschiva logofăt, pomană.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Barbul, ca să-i fie ocină, ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare...²⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalache mare...²⁾ jupan Necula mare postelnic...²⁾.

Ianuarie 20 zile...²⁾, 7127 <1619>.

† Io Gavril voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXIII/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată

Cu o trad. rom. din 1906.

¹⁾ « satul Cetățuia *pentru* Craioviț<a> » scris deasupra rândului în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

1619 (7127) Ianuarie 21.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele* lu Ștefan și Radului, ca să fie volnici cu cartea domnii mēl<e> și cu slug<a> domnii mēl<e>, anum<e>. . .¹⁾ de să-ș strângă ai lor rumăni, căți vor fi fost la leg<ă>tura lu Mihaiu voevod în satele lor, de în sat de în Lăcusténi, anum<e>; Gherghe și Lupul și Radul parc. și Dumitru cu frații-ș și toți căți au fost la leg<ă>tura lu Mihaiu vod<ă> în sat, în Lăcusteni, ori unde-i vor afla, ori în satele domnii mēl<e> ori în sate boirișt<i> ori călug<ă>reșt<e> ori la oraș, toți să-i strângă să-i ducă la urmă, la sat unde li-i moșia și unde i-au apucat leg<ă>tura lu Mihaiu vod<ă>; încă și alți rumăni, Stan și Calot<ă> și Manea.

Și să aib<ă> a-ș străngeré și ai lor Țigani ce vor avea fugiți de pretutindine, pre unde-i vor afla în țara domnii mēl<e>, ori în țig<ă>nii domnii mēl<e> ori în țig<ă>nie boirească ori călu>gărească și de nimené opreal<ă> să n'aib<ă>. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Idoxie, Ianuarie 21 zile, anul 7127 <1619>.

Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXIV/177.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1619 (7127) Ianuarie 22, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele Cărstii și cu feciorii lui, căți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Surdești, însă stânjăni 100, din câmpu și din pădure și din apa Ialomîții, până la Cricov și cu braniște și de preste tot hotarul, pentru că aciastă moșie ce s-au zis mai sus, au fost a lui, bătrână și dreaptă moșie, dela moși, dăla stremoși.

Și iar să fie Cărstii moșie la Surdești, partea Mirii, fămeia Dimii Grecului, însă s<tân>j<eni> 30, din câmpu și din pădure și din apa Ialomîții, până la Cricov, oricât să va alege toată partea Mirii dă moșie, pentru că o au fost vândut lu Gag logofătul, încă de mai din nainté vreme. Iar când au fost în zilele lui Șarban voevod, iar Cărstea, el au cumpărat dela Gagul logofăt, drept 400 aspri gata.

Și iar să fie Cărstii moșie la Vărliți în stânjăni 8 jumătate, din câmpu și din

¹⁾ loc alb în orig.

pădure și cu braniștea din hotarul Horjei până la apa Ialomiții, pentru că o au cumpărat dela Vișa și dela Bratul din Mănești, drept 750 asprui, în zilele Radului voevod, feciorul Mihnei voevod.

Și iar să fie Cărstii moșie la satu la Vărlitici, stânjani 8, du preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat dela Vladul, drept 750 asprui gata.

Și iar să fie Cărstii moșie la satul Călăpozii de Jos, stânjeni 6, du preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat dăla Dragomir din Ulești, drept 550 asprui.

Și iar să fie Cărstii, moșie la satul Calapozii de Jos, stânjani 5, du preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat dela Dobre, drept 450 asprui.

Și iar să fie Cărstii moșie la satul Călăpozii dă Jos, însă stânjani 6, du preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat dăla Anița, drept 550 asprui.

Și iar să fie Cărstii moșie la Calapozii dă Jos, însă o vie și cu pomii din sus și din jos, pentru că o au cumpărat dăla Dobrotă, drept 600 asprui gata.

Și iar să fie lui Martin, feciorul lui Dobre, moșie la satul Surdeștii, însă stânjeni 20, din câmpu și din pădure și din apă și de preste tot hotarul, pentru că aciastă mai sus zisă moșie și vii au fost ale lor betrane și drepte moșii de aștinăb și de cumpărătoare, încă de mai denainte vreme.

Și au fost avut Cărstea și Martin și cărțile altor domni de mai dinnainte vreme, de baștină și de cumpărătoare preste aceste moșii ce s'au zis mai sus, ci le-au fost pierdut când au fost răotățile acélé, aici în țară. Și au mărturisit înaintea domnii mele cu mulți megiași, oameni buni, anume: Gherghe și Mircea din Nenișor și Dragul și Necula și Vladul și Pătru și din Vărlăști, Borcea și Drăghici și Borcea; din Călăpozi, Radul și Vladul și Stan și Drăghici și Dobre și Lungul și Manea și Ursu și Stan și Nedelco.

Pentru aceia, am dat și domniia mea Cărstii și lui Martin, ca să le fie lor moșie stătătoare și ohabnică și feciorilor, nepoților și strănepoților lor. Și de nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Ianache mare ban dela Craiova și jupan Ivașco mare dvornic și jupan Papa mare log. și jupan Mechiu mare vistiari și Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Grigorie mare comis și Vladul mare pahar și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare log.

Și au scris Stanciul log. în scaunul Târgoviștii, luna Ianuarie 22 zile, în anul 7127 <1619>.

Io Gavriil Moghila voevod.

Chiriță dascăl slovo.

1619 (7127) Ianuarie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului și milostivului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir din Șipariul și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Prăpădici, însă jumătate de ocină, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru că a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a lui Dragomir dela moși și dela strămoși, de mai înainte vreme, din zilele bătrânului Basarab voevod, cumpărată dela mănăstirea din Snagov.

Însă hotarul să se știe: din apa Cricovului, până în malul Otașului și apoi pe vâlceaua Puntîșoarei, până în Năsipoasa și apoi pe Năsipoasa în jos, până în Valea Plopului și de aici pe Valea Plopului până în drumul Lacului Lung și apoi pe drumul Lacului Lung, chiar în Lacul Lung, apoi după aceia, din Lacul Lung trece deacurmezișul în Valea Șoimului, iar după aceia, din Valea Șoimului, să se știe, ocina Rogozească și iar după aceia pe Drumul Poenilor până în Gura Ursoaiei și după aceia, pe Ursoaia în jos, până în Fântâna Babei și după aceia, pe izvorul fântânei, până în apa Cricovului și după aceia, în jos pe Cricov, până în Valea Știubeiului și apoi pe Valea Știubeiului, până în piatră și din piatră, până în Piscul Stupinilor și iar după aceia pe față, până în Valea Șoimului.

Însă să se știe, ocina Rogozească jumătate, pentru că a cumpărat această mai sus spusă ocină Rogozească Dragomir din Șipari dela Nan din Rogoz, pentru 1000 aspri de argint și dela Vlad două ogoare, pentru 200 aspri. Aceste mai sus spuse ocine sunt cumpărate încă din zilele lui Radul voevod, fiul lui Radul voevod.

Iar după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar nepoții lui Dragomir, anume: popa Dragomir și Mușat și cu toată ceata lor, ei au venit înaintea domniei mele, cu cartea veche de ocină a lui Radul voevod, fiul lui Radul voevod, de moștenire a lor, din moși, din strămoși, veche și ruptă și întunecată și stricăță și scrise aceste mai sus spuse ocine și cu toate mai sus spusele hotare ale lor. Deci, la aceasta, domnia mea, dacă am văzut această carte a lor stricăță și domnia mea iar am dat acestor mai sus spuși oameni această carte credincioasă de ocină a domniei mele la mâna lor, scrisă și înnoită după cartea răposatului Radul voevod, fiul lui Radul voevod și am întărit prin această carte a domniei mele.

Drept aceia, am dat și domnia mea popei Dragomir și lui Mușat și cu toată ceata lor, nepoții lui Dragomir, ca să le fie lor aceste mai sus spuse ocine, de

ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea pe: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Meser Mechea mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, bătrânul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 26 zile, ani curgători dela Adam până acum, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gavril Moghila voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., XX/190.

Orig. slav, perg. pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1847.

276

1619 (7127) Ianuarie 27, Târgoviște.

Hrisovul mării sale Io Gavriilă Moghilă voivod, pentru vii dela Smârdeșteț, dela leat 7127 <1619>.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriilă Moghila voivod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui, răposatului Io Gavril¹⁾ Moghila voivod și domn. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintei, dumnezești mănăstiri, ce să numește dela Coșuna, unde iaste hramul sfântului arhieru făcătoriu de minuni Nicolae al Miralichiei, iermonașilor și fraților carii lăcuescu într'acest lăcaș, ca să le fie niște vii dela Smărdășteț, sfintei mănăstiri a patra parte și din satul Pleșoi, din Radovanul și dela Bucovătu, acéste vii toate dela acéste sate, ce s'au zis mai sus, ale sfintei mănăstiri să fie în pace și slobode pentru vinăriciu care să grăiaște domnescu, pârpor și pentru poclon, nimica să nu dea.

Insumi domnia mea m'am milostivit de le-am ertat acest vinăriciu, partea domnească, dela acéste sate, mai sus zise, ca să fie ertaț<i> în zilele domniei mele. Incă și în zilele altor *binecinstitori* domni creștinești, carii vor fi după mērgerea noastră, să fie ertați de acest vinericiu, ce s'au zis mai sus, ca să fie acest vinericiu ce s'au zis mai sus, puținică dăruire și de hrană întru întărirea sfintei mănăstiri, pentru păcatele noastre, precum au fost ertați și mai de nainte vrēme de alți domni carii au fost mai nainte de noi, ca să fie domniei mele vécinică pomenire.

¹⁾ în loc de « Simion ».

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radului voivod, feciorul Mihnei voivod și cartea lui Alixandru voivod, făcute cărți de ertăciune pre acest vinericiu cu mare blestem. Deci și domnia mea am răvniț a mă chema ctitor nou la acest hram al sfintei mănăstiri, ce s'au zis mai sus. Drept acéia și domnia mea așijderea am înnoit și am întărit acése cărți de miluire cu aciastă carte a domnii méle și am dat însumi domnia mea sfintei mănăstiri precum ca să fie acest vinericiu, ce s'au zis mai sus, ertat în véci, iar domnii méle și părinților domnii méle vécinică pomenire, precum și altor domni bătrâni ce au fost mai nainte de noi.

Iar după mérgirea domniei méle, am pus blestem: pre carele bine va voi domnul dumnezeu să fie domnu Țării Rumânești sau din rodul inimii domnii méle sau din rudeniile noastre sau, după păcatele noastre, sau din alți pravoslavnici domni creștini, vă rog cu numele lui dumnezeu și cu al preacuratei maicii lui și cu ajutoriul sfântului Nicolae ca să întăriți și să înnoiți aciastă miluire a sfintei mănăstiri, precum am zis mai sus, dela dumnezeu ce au dat voao căștigare cu ce vă va îndrepta, precum însuși H<risto>s au poruncit, care zice: priveghiați și vă rugați<i> precum și célelalte, pentru dezlegarea păcatelor: iar care nu va cinsti și nu va întări aciastă carte a domnii méle și milă a sfintei mănăstiri nu o va lăsa întru uitare, pre acesta domnul dumnezeu să nu-l cinstească pre el în domnia lui și să bată aicea trupul lui, iar în veacul ce va să fie sufletul lui și să fie proclét și afurisit de 318 părinți ce au fost în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc și să-i fie părăș la înfricoșata judecată însuși sfântul arhieru făcătorul de minuni Nicolae al Miraichiei și să fie în véci, amin.

Că iată și marturii am pus domnia mea: jupan Ianache *mare ban* și jupan Ivașco *mare vor.* și jup<an> Papa *mare log.* și jup<an> Mechia *mare vist.* și jup<an> Miho *mare spat.* și jup<an> Mihalache *mare stol.* și jup<an> Grigorie *mare comis* și jup<an> Vlad *mare pah.* și jup<an> Nicola *mare post.* și jup<an> Papa *mare log.*

Și eu, Neagoe, am scris în cetate în Țârgoviște. Ghen. 27 *zile*, leat 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Bucovăț, nr. 722 f. 302-303.
Copie rom.

277

1619 (7127) Ianuarie 27, Țârgoviște.

† <In Hristos dumnezeu binecredinciosul>¹⁾ și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Gavriil Moghila voevod, fiul marelui, răposatului <Simion voevod>¹⁾, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință și cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântrăposaiilor părinți ai domniei mele.

Iată, am dăruit și domnia mea acest a tot cinstit și cu frumoasă față și precinstit și deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, satului numit Găgenii din județul Sac și moștenilor satului, anume: Tudor și Dragomir și Opriș și Neagul și Stanciul și Stoica și Necșat și Stoian și Balotă și Bratul și Teodor și Sârbul și Radul Robul și Vladul Armeanul, Stance și Oprea și Vladul și Albul și Balotă și Bartoe și Radul <și>¹⁾ Nifon și Stan și Dragomir și Neagul și Mușat și Radul și Stanciul și Pătru și Diman...¹⁾ și Radul și Ion și Voico și Oprea și Stoica și Dobre și Neagoe și Fătul și Cârstea și Micul și Moloman și Mogâldea și Nedelco și Vlaicul și Dimitru și Ioan și <Dan... B>...¹⁾ eleș și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Găgenii, cu tot hotarul, din câmp, din pădure și din apă și din uscat și de pretutindeni și din hotar până în hotar, <pentru că>¹⁾ le este veche și dreaptă ocină de moștenire. Și au fost acești oameni toți megiași dela moștenirea lor.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, a cotropit Mihail voevod multe sate, pe care le-a vecinit cu sila. Apoi, deasemeni a cotropit și acest sat Găgenii, de i-a aruncat asprii, de l-a vecinit cu sila, ca un domn volnic. Apoi, după aceea, de atunci până acum, au tot fost acești megiași vecini pe seama domnească, astfel până acum în zilele domniei mele.

Iar după aceea, când...¹⁾ am început domnia mea să domnesc...¹⁾, iar acești mai sus ziși, megiași din Găgeni, ei au venit la divan dinaintea domniei mele, de au spus și s'au plăns <înaintea domniei mele>¹⁾ de cotropirea pe care au avut-o <dela>¹⁾ Mihail voevod și că le-a aruncat asprii fără voia lor și i-a vecinit cu sila. <Și>¹⁾ au rugat pe domnia mea ca să dea domniei mele asprii câți le-a dat Mihail voevod și să se răscumpere dela domnia mea, să fie megiași, ca și mai înainte vreme.

Apoi, întru aceasta, domnia mea am cercetat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea că acești oameni n'au fost niciodată vecini, ci le-a făcut Mihail voevod cotropire și i-a vecinit cu sila. Apoi, întru aceasta, domnia mea le-am dat lor slobozenie, ca să aducă toți asprii câți le-a dat Mihail voevod, la vistieria domniei mele, să se răscumpere dela domnia mea, să fie cnezi slobozi. Apoi, întru aceasta, acești oameni, ei au venit și au adus toți asprii deplin, 70.000 aspri gata, la vistieria domniei mele și s'au răscumpărat dela domnia mea cu bani gata. Și i-am slo-

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

bozit domnia mea, ca să fie în pace, slobozi de vecinie și să fie cnezi slobozi în veac și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Încă și blestem <le-am pus>¹⁾ domnia mea: cui îi va încredința domnul dumnezeu, după trecerea domniei mele, să fie domn și stăpânitor al sceptrului Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau dintre rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rog să cinstiți și să întăriți și să înnoiiți acest hrisov al domniei mele, iar domnul dumnezeu să cinstească și să întărească pe el în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci va rupe și va călca și va batjocori acest hrisov al domniei mele <și>¹⁾ va vecini acești megiași, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească pe el în domnia lui și să-i ucidă aici trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte și petrecere cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului nostru Isus Hristos: «ia-l, ia-l și răstignește-l pe el» și sângele lui asupra lor și asupra <copiilor>¹⁾ lor. Și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți, care sunt la Nicheia, după cum și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miche mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi stolnic și Grigorie comis...¹⁾ paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetate, în Târgoviște, luna Ianuarie 27 zile, iar dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 374.

Orig. slav, perg., rupt și șters, pecete atârnată.

278

1619 (7127) Ianuarie 28, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a tcată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită dela Stănești, unde este hramul preasfintei și cinstitei și prea binecuvântatei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioara Maria, cinstita ei uspenie, care este metoh al sfintei, marei patriarhii din cetatea Alexandria, ca să-i fie balta Bistrețul jumătate, însă ce este partea domnească, ce va fi, cu

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

tot venitul. Pentru că cu cealaltă jumătate din balta Bistrețului, au miluit alți bătrâni domni sfânta mănăstire de la Tismana, pentru pomenirea lor. La fel am miluit și domnia mea cu această mai sus spusă jumătate din balta Bistrețului, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părintelui domniei mele veșnică pomenire.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, care este mai sus spusă, ca să-i fie această jumătate din balta Bistrețului de moștenire, de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechie mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Ianuarie 28 zile, de la Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Gavriil voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reă Zlătari, 1/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

279

1619 (7127) Februarie 2.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele satului Aninoasii al sfintei mitropolii, ca să fie în pace și slobozi de bir și de găleată și de fân și de lucru domnescu și de toate slujbele și dăjdi, câte sânt preste an în țara domniei mele pentru că însumi domnia mea i-am ertat pentru sfânta mitropolie și i-am scos și din catastif din vistieria domniei mele, să fie numai de treaba și de poslușania sfintei mitropolii ce va trebui.

Drept aceia și voi, toate slugile domniei mele, carii dă ce treabă veți fi de toate slujbele județului, de vreme ce veți vedea aciastă carte a domniei mele să căutați să vă feriți de acest sat de toate, cum iaste mai sus scris în învățătura domniei mele. Intr'alt chip să nu fie, după zisa domniei mele.

Și am scris eu, Vladul, în luna lui Februarie 2 zile, leat 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 127 f. 276 v-277.

Copie rom.

1619 (7127) Februarie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Simion Moghilă voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Cârștian logofăt și fratelui său Dumitru logofăt din Căldărușani și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Geamăna, toată partea Mănească, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din dealul cu vie, pentru că această mai sus spusă ocină a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a jupaniței Stana și a jupaniței Stanca și a nepoatei lor jupanița Stana.

Astfel, din jupanița Stanca, după moartea ei, nu a rămas nimeni din trupul ei, fii sau fiice, iar din jupanița Stana au rămas doi fii mai sus puși, Cârștian și Dumitru logofeți. Astfel, s'a sculat Cârștian logofăt și fratele său Dumitru logofăt de au împărțit această mai sus spusă ocină, partea Mănească, în două, cu vara lor primară, jupanița Stana, ca să ție Cârștian logofăt și fratele său Dumitru logofăt partea mamei lor jupanița Stana, toată și din partea mătușii lor jupanița Stanca, jumătate, deasemenea să ție și jupanița Stana, nepoata jupaniței Stana, toată partea lor. Iar după aceia, să țină și din partea mătușii sale Stanca, jumătate, însă așa s'a învoit jupanița Stana cu verii ei primari Cârștian logofăt și Dumitru logofăt, ca să ție ea, jupanița Stana, ocina și din câmp și toate și cu toate ogoarele; însă din valea Iasteului în jos, tot câmpul. Iar Cârștian logofăt și fratele său Dumitru logofăt să ție ei din valea Iasteului în sus, dealul cu vie și cu pădure. Însă să se știe că pentru această mai sus spusă ocină au avut amestec și unele surori ale lui Cârștian și Dumitru logofeți, anume Mușa și Stanca și Maria și Voica. Iar după aceia, și-au făcut apoi vânzătoare părțile lor din această ocină mai sus spusă, cât au avut, ca să le vândă. Astfel au cumpărat frații lor mai sus puși, Cârștian și Dumitru logofeți. Însă să se știe că au dat Cârștian și Dumitru logofeți Mușei și Stancăi și Voicăi, pentru părțile lor, 4000 bani. Și după aceia, deasemeni au dat Cârștian și Dumitru logofeți și Mariei, pentru toată partea ei, 6000 bani. Dar acești mai sus puși bani i-au dat Cârștian și Dumitru logofeți pentru o parte de ocină din Tâmburești, de au cumpărat partea lui Drăghici, bărbatul Mariei, pentru că a fost zălogit de Drăghici la Radul Căptariul din Florești, lângă București, de au dat acei bani mai sus puși în mâinile lui Radul din Florești, de au răscumpărat acea parte a lui Drăghici, bărbatul Mariei, ca să fie acea ocină zestrea ei, pentru asprii ce au dat frații ei, din partea ei de ocină din Geamăna, de au cumpărat acea ocină din Tâmburești, să fie ocină pentru ocină.

Și iar să fie lui Cârștian logofăt și lui Dumitru logofăt ocină la Geamăna, din partea Stanei, fiica lui Cârștian, nepoata jupaniței Stana, jumătate din partea

ei de ocină, fiindcă au cumpărat dela Stana, pentru 6000 bani gata și cealaltă jumătate au cumpărat Cârștian din Fefeiei și cu fratele său Drăghici, fiindcă au purtat Cârștian logofăt și fratele său Dumitru 12 boieri să jure cu ei. Dar n'au voit să jure, ci așa i-au împăcat cei 12 boieri, ca să ție această mai sus spusă ocină dela Geamăna: Cârștian logofăt și fratele său Dumitru, jumătate, iar Cârștian și fratele său Drăghici din Fefeiei să ție ei cealaltă jumătate.

Și apoi, dinainte vreme, au avut pără părinții jupaniței Stana, mama lui Cârștian și Dumitru logofeți, cu Hohoe, încă în zilele lui Radul voevod Călugărul. Și astfel au pârît Hohoe și Mircea că mai sus spusa ocină este a lor de moștenire. Și la aceasta, domnia lui a dat lui Hohoe și Mircea lege 12 boieri, să jure că este ocina lor și dedina lor. Și așa au jurat atunci.

Și după aceia, când a fost în zilele lui Petru voevod, iar au avut pără jupanița Stana și Cârștian, tatăl Stanei. Și așa au pârât Cârștian și Stana că această ocină mai sus scrisă este a lor de moștenire, dar ea este cotropită de Hohoe și Mircea cu acei 12 boieri. Și la aceasta, domnia sa a dat Stanei și fratelui ei, lui Cârștian, tatăl Stanei, lege 24 boieri, peste legea lui Hohoe și Mircea, să jure că este ocina lor și de moștenire a lor. Și așa au jurat jupanița Stana cu fratele ei; peste legea lui Hohoe și a lui Mircea și au luat și boii acelor 12 boieri, atunci în zilele lui Petru voevod.

Și după aceia, jupanița Stana și cu ceata ei, ei nu s'au putut odihni de Hohoe și de Mircea, ci iarăși au mai avut pără și înaintea răposatului Alexandru voevod. Și așa au pârât Hohoe și Mircea pe Stana cu ai săi, înaintea domniei lui, că nu a jurat cu acei 24 boieri înaintea lui Petru voevod nici nu au luat boii acelor 12 boieri. Și la aceasta, domnia lui a dat jupaniței Stana și cetei sale ca să aducă din acești 24 boieri, 12 boieri, iar din acei 12 boieri ai lui Hohoe și Mircea, 6 boieri, să mărturisească înaintea domniei sale, că au jurat cu acei 24 boieri și au luat boii acelor 12 boieri, în zilele lui Petru voevod. Așa au mărturisit înaintea domniei lui.

Iar după aceia, tot nu s'au putut odihni jupanița Stana și cu ceata ei, ci iar au pârât Hohoe și Mircea și al doilea rând înaintea domniei lui, că n'a jurat Stana cu ceata ei cu acei 24 boieri; iar domnia lui iar a dat Stanei și cetei sale, să aducă pe acei 24 boieri să jure cu ea și așa a jurat jupanița Stana și a doua oară înaintea domniei lui cu acei 24 boieri. Și au rămas Hohoe și Mircea de lege și de judecată dinainte mai sus zișilor domni bătrâni.

Dar după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, și Cârștian și fratele său Dumitru logofeți, fiii jupaniței Stana, ei au venit înaintea domniei mele cu cărțile vechi de ocină pe această mai sus scrisă ocină, cartea lui Radul voevod și a lui Petru voevod și a răposatului Alexandru voevod vechi și rupte și întunecate. Astfel și domnia mea am dat și am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele.

Pentru această, am dat și domnia mea lui Cârștian și Dumitru din Căldărușani, ca să le fie ocină la Geamăna, care este mai sus scrisă, de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem: jupan Ianache mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Meser Mechea mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris în Târgoviște, luna Februarie 3 zile, dela Adam, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXV/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom din 1854.

281

1619 (7127) Februarie 4.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugărilor dela sfânta mănăstiri dela sfânta Troiță dela București, ca să fie volnici cu cartea domnii mele, de să ție satul Hodopénii cu toți rumânii și cu tot venitul, pântrucă acest sat ce e mai sus scris iaste al sfîntei mănăstiri mai denainte vrémce>.

Deci, domnia mea încă am dat svintei mănăstiri să-i fie satul Hodopénii.

Derept aciaia și voi, rumânilor den Hodopéni, în vrémce> ce veți vedea cartea domnii mele, iar voi să aveți a asculta de călugări, or ce vă vor da învățatură; și să aveți a da datul cum iaste legea rumânilor, că așa iaste învățatura domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Februarie 4 zile, anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., M-reă Radu-Vodă, III/2.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inelară, căzută.

Copie rom., ibid. ms. 256 f. 197.

282

1619 (7127) Februarie 9, Târgoviște.

† Adică eu, Vladul mare peharnic, mărturisescu cu acest zăpis al meu, cum să știu că am vândut partea mea den sat de în Macsen, toată, însă jumătate de sat și partea mea den Negrească, den partea Udrei, jumătate, cu ru-

măinii, câți se vor alége și cu tot venitul, am vândut jupânului Ivașco *mare* dvor. și jupânului Papei *mare* log<ofă>t și jupânului Miho *mare* spat. și Paraschivei *al doilea* log., drept 5.000 ban<i>. Iar aceșt<i> boiar<i>, ei au dat și au adaos acéste părți de sat ce le-am vândut eu întru sf<â>nta mănăstire dela Buzău unde iaste hramu bl<a>govéštenie *născătoarei de dumnezeu*, păntu sufletul lor și al părinților, să le fie póménă. Și se-au scris la sf<â>ntul poménic.

Insă fost-am neguțat acés<te> părți de sat, ce sânt mai sus sciise, drept 10.000 as<pri>. Deci, eu am socotit păntu sf<â>nta mănăstire și pentru po-mana și am mai lăsat den preț 5.000 as<pri>. Și m'am scris și eu la poménic.

Și am vândut eu acéste părți de sat de bună voe a mea și cu știrea tuturor boiarilor; și se-au dat sfi<i>ntei mănăstiri, ca să-i fie moșie și ohabă.

Iar după moartea mea, cine se va ispiti, oricine den rudele méle, să strice aciastă tocmeală, să fie proklet de *318 părinți dela Nicheia*, amin.

Și am scris eu, Șerban logofăt, în Târgoviște, luna Februarie 9 zile, în cursul anilor 7127 <1619>.

Și au fost mărturie la aciastă tocmeală aceșt<i> boiari, <toț>i ce-s mai jos scriș<i> cu pecetile lor.

Vladul *mare* peh. am vândut.

Banciul pit.

Papa *mare* log.

Nénciul post.

Miho *mare* spat.

Apostol port.

Paraschiva.

Tărăcian log.

Fiera cluce<r>.

Gheorghie ar<maș>.

Oancea logofăt.

Iscrul vor.

Necula sulj.

Mușat post.

Hrizea log.

Gramă pit.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XI/6.

Orig. rom., hârtie, 17 peceti.

Copii rom. în ms. 186 f. 71 și ms. 196 f. 120.

283

1619 (7127) Februarie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dobrin și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Căndești, însă partea surorii sale Ana, jumătate, oricât se va alege, de peste tot hotarul și din pădure și din câmp și din apa Buzăului, din cap în cap, pentrucă această mai sus zisă ocină a fost veche și dreaptă, de moștenire, din zilele altor bătrâni domni. Și am văzut domnia mea cartea răposatului Petru voevod, fiul lui Mircea voevod, veche și

putredă și ruptă. Și în acea vreme, Martin, tatăl lui Dobrin și al Anei, a avut pentru această zisă ocină multă pâră cu Gâltea și cu Toma și cu Radul din Mierăia și a purtat 24 de boieri; și a scos Martin, tatăl lor, această ocină dela Găltie și dela Toma și Radul. Și a cheltuit cu acei boieri 2000 aspri turcești. Iar după aceea, a înfrățit Martin pe fiii săi Dobrin și Ana pe aceea mai sus zisă jumătate de ocină a Anei, să fie amândoi frați, nedespărțiți niciodată, cu mare blestem.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea și am întărit și cu această carte a domniei mele, ca să-i fie lui Dobrin această mai sus zisă ocină, jumătate din partea surorii sale Ana, ocină și dedină în veci ¹⁾.

Și iar să-i fie lui Dobrin ocină în Cărlomănești, însă partea fratelui său Oprea, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, din apa Buzăului, până în Adâncata, fiindcă a murit Oprea, fratele lui Dobrin și n'au rămas dela el nici bani, nici avere, ca să-i facă lui pomană; iar Dobrin a cheltuit pentru pomenirea lui 3000 aspri gata. Și pentru această cheltuială, a luat Dobrin partea lui de ocină. Și martori au fost oameni buni dimprejurul locului și de sus și de jos, anume: Crăciun pârcălabul din Cărlomănești și Oprea și Stan și Bratosin și Neagul și Vâlcă și alt Stan tot din Cărlomănești și din Săseni, Giurgiu și fiul său popa Giurgiu.

Și iar a cumpărat Dobrin cu soția sa Drăgolea 2 pogoane de vie, cu 1 stânjen de ocină în dealul Cărlomăneștilor, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, din cap în cap, dela Stanca, fiica lui Dragomir, pentru 600 aspri gata.

Și iar a cumpărat Dobrin jumătate de laz dela podul Seacăi, dela Țigan, pentru 100 aspri gata.

Și iar a cumpărat Dobrin 1 ogor dela Stepan din Căndești.

Și iar să-i fie lui Dobrin și lui Stan ocină în Cărlomănești, însă partea lui Voico Bârfolea, toată, oricât se va alege, de peste tot hotarul din câmp și din pădure și din apa Buzăului până în Adâncata, pentru că tot așa i s'a întâmplat moarte și lui Voico Bârfolea; și după moartea lui n'au rămas nici avere nici bani și niciunul din rudeniile lui n'au voit să caute de acel mort, ci toți împreună s'au lepădat; iar Dobrin și Stan au cheltuit pentru pomenirea lui și la săracustă și la slujba popilor 1200 aspri gata. Și pentru această cheltuială, au luat partea lui de ocină, cu știrea tuturor mai sus zișilor megiași și martori dimprejurul locului.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să le fie lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților ocină și dedină de ohabă și de către nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechi mare vistier și jupan

¹⁾ pasagiul: « în Căndești (p. 315) în veci », șters cu roșu în doc.

Mihul mare spătar și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Iani logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 10 zile și ani curgători dela Adam până acum, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., LXXI/148.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, ruptă.

Cu o trad. rom.

284

1619 (7127) Februarie 11, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Lepea și cu fiii lui, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină la Studina de Jos, însă 22 stânjeni în jos și în sus și cu braniștea de pădure 44 stânjeni și în sus, câtă pădure se va alege și din vatra satului și cu vie, pentru că a cumpărat dela Radul, fiul lui Bădilă, din satul Radițeni, <pentru> 2700 bani gata. Și a vândut această ocină care este mai sus scrisă de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și din sus și din jos și dinaintea domniei mele și cu aldămășari, anume: din sat, popa Dragomir și Gherghe și Albișor și Șiropul și Pârul și Dragomir și Dobre și din Lihăceni, Vuia și Badea.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Lepea, ca să-i fie de ocină și ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechea mare vistier și jupan Miho mare <spătar> și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

A scris Dumitru micul gramatic, în cetatea Târgoviște, luna Februarie 11 zile și dela Adam până acum, anul curgător 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reă Bistrița, XXIV/9.

Orig. slav., perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844, ibid., M-reă Bistrița, XXL/39.

Alte traduceri rom., ibid., M-reă Bistrița XXIV/39; ms. 194 f. 112; ms. 202 f. 197 v-198 și ms. 713 f. 854.

¹⁾ loc alb în orig.

1619 (7127) Februarie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul milostivului și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Stănilă din Cacova și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Cacova, partea popei Manea, toată, de lângă culme, pentru că a cumpărat-o sluga domniei mele mai sus spusă dela popa Manea, pentru 120 aspri.

Iarăși a schimbat sluga domniei mele Stănilă cu Vladul, de a dat Stănilă un loc de casă la vadul Plăscioarei și 57 aspri, iar Vlad a dat lui Stănilă niște ocină a lui dela culme.

Și iar a schimbat Stănilă cu Stoica, de a dat Stănilă lui Stoica un loc de vie, iar Stoica a dat lui Stănilă partea lui de pe culme.

Și iar a schimbat Stănilă cu popa Stan, de a dat popa Stan lui Stănilă locul dela Cruce, dela Fânați, iar Stănilă a dat popei Stan partea lui Șaurul din Valea Stânelor.

Și iar a schimbat Stănilă cu popa Stan, de a dat Stănilă popei Stan un loc dela Sălătruc și popa Stan a dat lui Stănilă un loc lângă casa lui Șue.

Și iar a schimbat Stănilă cu popa Manea, de a dat Stănilă lui popa Manea un loc la Cărpeneș, iar popa Manea a dat lui Stănilă un loc la fânaț la Lacul Popei.

Și iar a cumpărat Stănilă la Cacova de Sus, dela Dumitru, fiul lui Neagoe, partea lui de vie din Părăsiște, pentru 120 aspri gata.

Și iar a cumpărat Stănilă dela Stănislav și dela Stănilă partea lor de vie dela Părăsiște, la Fânaț, pentru 120 aspri.

Și iar a cumpărat Stănilă dela Stănislav două locuri la Fânaț, pentru 130 aspri.

Și iar a cumpărat Stănilă dela femeia lui Roman un loc dela Suitoriu, pentru 130 aspri.

Și iar a schimbat Stănilă cu Mărin și cu Voinea, de a dat Stănilă un loc la Ciungi și alt loc lângă via lui Mărin la Jugăstrie, iar Mărin și Voinea, ei au dat lui Stănilă partea lor toată din Fânaț.

Și iar a schimbat Stănilă cu Mărin și cu Voinea, de a dat Stănilă lui Mărin și lui Voinea seliștea unde au fost casele lor, iar ei au dat lui Stănilă iarăși unde a fost casa lui.

Și iar a cumpărat Stănilă dela Mărin și dela Gherghe și dela Stoica din Dobrieni, două locuri, un loc la Poiana Popei și alt loc la Curățuri, pentru 350 aspri.

Și iar a cumpărat Stănilă un loc de sub culme, care a fost al lui Turteș, dela Oprea, fiul lui Bălaur, pentru 300 aspri. Și încă a mai dat Oprea și un loc la capul Sihlei.

Și iar a cumpărat Stănilă dela Oprea al lui Bălaur, partea din vadul de moară, pe care a cumpărat-o Oprea dela Beșcheianul, pentru 150 aspri.

Și iar a cumpărat Stănilă o prăjină la Padina Uliului, dela Bădilă, pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stănilă dela Neaga, fiica Boichilei dela Cheia, o prăjină și o fârdelă, tot la Padina Uliului, pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Stănilă dela Dumitru, fiul lui Vlaicul, 2 fâlci în Padina Uliului, pentru 340 aspri. Și iar a cumpărat Stănilă 2 fâlci, tot la Padina Uliului, dela Utmeș, pentru 330 aspri. Și iar a cumpărat Stănilă dela Stoica o falce la Padina Uliului, pentru 160 aspri. Și iar a cumpărat Stănilă o falce, tot la Padina Uliului, dela Iaroslav, pentru 160 aspri.

Și iar a cumpărat Stănilă dela Stănislav din Cacova de Sus 2 fâlci și o prăjină, pentru 400 aspri gata. Dar să se știe, o falce în laz și alta la Dobrușa și acea prăjină sub Mancoia.

Și iar a cumpărat Stănilă un loc dela Costandin, la Răchitiș, pentru 400 aspri.

Și iar a cumpărat Stănilă ocină la Cacova de Sus, dela Stan și dela Tudor, toată partea lor, jumătate de funie, pentru 4300 aspri. Și s'au vândut și ei, să fie vecini.

Și iar a cumpărat Stănilă în Cacova de Sus dela Beșcheianul și dela fiii săi Pătru și Dumitru, pe ei și cu toată ocina lor, pentru 1200 aspri.

Și iar a cumpărat Stănilă dela Sârbul și pe el cu toată partea lui de ocină, pentru 1600 aspri.

Și iar a cumpărat Stănilă dela Barbul și pe el și toată ocina, pentru 800 aspri, să fie el vecin.

Și iar a cumpărat Stănilă ocină și cu vie și cu vecini, dela Dobriceni, anume Mănilă și cu fiul său Stanciul și ginerele său Stoica și Stan cu fiii lui, pentru 3400 aspri gata.

Și iar a cumpărat Stănilă doi vecini în satul Bărzești, anume Lazăr și Vladul și cu fiii lor, fiindcă acești mai sus spuși vecini s'au vândut lui Avram dela Stoenеști și cu toată ocina lor, dinainte vreme. Și după aceia, Avram i-a vândut lui Stănilă, pentru 2700 aspri gata. Dar să se știe că acești vecini mai sus spuși s'au vândut ei de a lor bună voie și fără nicio silă, încă în zilele lui Radul voevod Șerban. Și au fost atunci martori: popa Stan și diaconul Mănilă și Stănilă și Mărin și Lepădat și dela Dobriceni, Bura. Și au vândut acești mai sus spuși oameni această ocină mai sus spusă, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și apoi să se știe că a avut și cartea lui Radul voevod Șerban, dar a pierdut-o, în acele multe răutăți cari s'au făcut în această Țară Românească.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Stănilă, ca să-i fie această ocină mai sus spusă de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și stră-nepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miser Meche mare vistier și jupan Miho mai¹⁾ spătar și jupan Mihalache mare stolnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Stan logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Februarie 12 zile, dela Adam, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Arnota, III/2.

Orig. slav, perg., pecete rimbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1804.

286

1619 (7127) Februarie 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavril Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului și milostivului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Strâmba, unde este hramul coborârei sfântului duh, ca să-i fie ocina în Izvorul...¹⁾ însă partea lui Dumitru, fiul lui Stanciul din Filiași, toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului...¹⁾ și de peste tot hotarul, fiindcă a cumpărat această mai sus spusă sfântă mănăstire dela Dumitru din Filiași, pentru 15.000 aspri și pentru o bivoliță cu vițel, prețul ei 1000 aspri. Și după aceia, s'au scris și la sfântul pomelnic părinții lui. Iar după aceia s'au scris el Dumitru și cu jupanița lui în sfântul pomelnic. Dar această mai sus zisă ocină a fost de cumpărătură a lui Dumitru dela părinții săi.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie această mai sus zisă ocină dela Izvoare de ohabă și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar lor veșnică pomenire.

Și iar să-i fie sfintei, dumnezeieștii mănăstiri mai sus zisă ocină în Murgești, partea lui Roman, toată, de peste tot hotarul, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindenii și cu vecinii, oricâți se vor afla, fiindcă a cumpărat această mai sus zisă sfântă mănăstire această ocină mai sus zisă din Murgești, dela Roman, pentru un cal bun, prețul lui 2000 aspri și pentru 12 oi cu miei, prețul lor aspri 1440 aspri și pentru 2 vaci și pentru un bou, prețul lor 3000 aspri și, după aceia, aspri gata 1000 aspri.

Și când a cumpărat această mai sus zisă mănăstire această mai sus zisă ocină din Murgești dela Roman, a fost atunci mare și rea foamete; și multe nevoi a avut Roman de rea foamete și lipsă și de multe greutăți ale lui. Și apoi a vândut

¹⁾ loc șters în orig.

Roman această mai sus zisă ocină din Murgești, de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și din sus și din jos, încă din zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei dumnezeeștii mai sus zise mănăstiri, ca să-i fie această mai sus zisă ocină de ohabă ei și de întărire, iar dumnezeștilor călugări de hrană și dumnezeștilor ctitori ai acestui sfânt lăcaș, veșnică pomenire.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Meser Mechea mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Nicolă mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Stan logofăt cel bătrân din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Februarie 13 zile, cursul anilor dela Adam până în ziua de acum, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavril voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Gavriil Moghila voevod. (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, C/18.
Orig. slav, perg., pecete timbrată.
Cu o trad. rom.

287

1619 (7127) Februarie 20, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bunea și lui Boțoc, fratele său și lui Cârlig și lui Dan și popei Stoian și lui Dobromir și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Gomoești, însă partea lui Badea, fratele lui Udrea ban, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, din cap în cap, pentru că au cumpărat acești mai sus numiți oameni această ocină dela Badea, fratele lui Udrea ban, pentru 4500 aspri gata. Și iar a cumpărat Cârlig ocină în Gomoești, însă partea lui Radu al lui Miclea, dintr'o funie a cincea parte, de peste tot hotarul, pentru 200 aspri.

Și iar a cumpărat Cârlig 2 pogoane de vie, cu 2 stânjeni de ocină în dealul Lipiei, din cap în cap, dela Ivan, pentru 3000 aspri gata. Și iar a cumpărat Cârlig 1 pogon de vie și cu jumătate dintr'un sfert și cu jumătate de stânjen de ocină, din cap în cap, dela Cernat din Cucuteni, pentru 1000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Cârlig jumătate de pogon de țelină dela Radul Copil din Cucuteni, pentru 200 aspri. Și iar a cumpărat Stanciul 1 stânjen de ocină și

cu loc de casă în vatra satului, dela Lazăr din Bogătești, iar pe urmă iar a cumpărat Cărlig acest mai sus scris stângen de ocină și loc de casă dela Stanciul, pentru 500 aspri.

Și iar a cumpărat Duma, fratele lui Bunea și al lui Boțoc, ocină în Bălișoara, însă partea lui Dobroslav și partea lui Stoica din Gomoești, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentru 1200 aspri.

Și iar a cumpărat Duma 1 pogon de vie și un sfert, cu 3 stângenii de ocină în dealul Flocești, de peste tot hotarul, din cap în cap, dela Cioca, pentru 1700 aspri. Și iar a cumpărat Duma jumătate de pogon de vie, cu 1 stângen de ocină în Flocești, din cap în cap, dela Micul Flocota, pentru 500 aspri gata.

Și iar a cumpărat Bunea trei sferturi de vie cu 2 stângenii de ocină în dealul Flocești, din cap în cap, dela Golea, pentru 1200 aspri. Și iar a cumpărat Bunea jumătate de pogon de vie cu 1 stângen de ocină, în dealul Lipiei, din cap în cap, dela Beleață, fratele lui Oană, pentru 700 aspri gata.

Și iar a cumpărat Boțocul trei sferturi de vie cu 1 stângen de ocină, în dealul Flocești, dela Mușat, fiul lui Stroe al lui Mastea, pentru 800 aspri gata. Și iar a cumpărat Boțocul un sfert de vie în Flocești, dela Stoica Flocotă, pentru 300 aspri.

Și iar a cumpărat Dobra, fica lui Duma, jumătate de pogon de vie cu 1 stângen de ocină în dealul Moceștilor, dela Socolan, din partea lui Negrea, pentru 700 aspri gata.

Și martori sunt, pentru aceste toate mai sus scrise ocine și vii, mulți megiași dimprejurul locului, din sus și din jos, anume: din Mircești, Moș și Neica și Gociul și Nan, fratele său și Mihail și Opriș, fratele său și din Lipia, Oana și Gherge al lui Manea și Pravăț și Stan și...¹⁾ și din Cucuteni, Fătca și Crăciun și Cârstea...¹⁾ și din Gomoești, Stoica al lui Barbul și din Flocești, Voico pârălab și alții mulți, că sunt ale lor vechi și drepte ocine de moștenire și de cumpărătură, de mai înainte vreme și din zilele altor bătrâni domni și din zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, ruptă de necredincioasele neamuri ce se chiamă Leși, când au venit cu multă oaste până în orașul Buzău și au prădat în parte țara toată și au luat și toate averile; și au pierit atunci și cărțile de ocină.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea și am întărit și am înnoit această carte a domniei mele, ca să le fie lor de ocină și dedină de ohabă fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechi mare

¹⁾ loc rupt în orig.

vistier și Miho mare spătar și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Ianiu logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 20 zile, în anul dela Adam până acum, 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CXXXIV/28.

Orig. slav, perg., pecete **timbrată**, căzută.

288

1619 (7127) Februarie 20.

† Cartea răposatului Io Gavrilă Moghila voevod dată mănăstirii Mislui și călugărilor de acolo, ca să stăpânească ocina dela Stelnica.

Din mila lui dumnezeu, Io Gavril Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstirii Mislui, hramul sfânta troiță, ca să fie volnic Macarie egumenul și cu alaiți călugări dela sfânta mănăstire, cu cartea domnii mele, de să ție ocina sfintei mănăstiri de în sat de în Stelnica, cumpărătoare ce au fost cumpărată de Radul vodă Paisie, toată și de în câmpu și de în baltă și de preste tot hotarul, câtă să va alége parte sfintei mănăstiri, pentru că iaste bătrână și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri dela Radul vodă Paisie.

Și tot au ținut sfânta mănăstire acea ocină cu bună pace, de atunci până acum, iar cându au fost acum, în zilele domnii mele, iar Macarie egumenul și cu alaiți călugări dela sfânta mănăstire, ei au vut pără cu Hamza și așa au părăt Hamza cum iaste ocina lui, nu iaste a sfintei mănăstiri. Iar domnia mea am căutat și am judecat cu toți cinstiți deregătorii domnii mele și am dat domnia mea lui Hamza lége 12 boiarii, ca să jure cum iaste ocina lui, nu iaste a sfintei mănăstiri. Deci, când au fost la zi și la soroc, iar Hamza n'au putut jura, ci au rămas de lége de în divanul domnii mele.

Și am luat domnia mea și cărțile dela mâna lui Hamza.

Drept accia, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să ție acea ocină de în Stelnica, cum au fost ținut și mai denainte vréme.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. Februarie 20 zile, anul 7127 <1619>.

Arh., St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465 f. 73 v—74.

Copie rom.; altă copie mai liberă în ms. 466 f. 56, unde apare «*Stelea*» în loc de «*Stelnica*».

1619 (7127) Februarie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Vișei și Dumbravei și Nedelei, ficele lui Oprea din Creța și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la satul Creța, din partea lui Ion, a patra parte și din partea lui Dragobrat, a șasea parte și din partea lui Nan, a opta parte și din ocina tatălui lor Oprea, din trei funii, a patra parte.

Și iar să fie Vișei și Dumbravei și Nedelei ficele lui Oprea din Creța, ocină în satul Tomșani, din partea...¹⁾ de peste tot satul, a treia parte și cu vecinii și cu vaduri de moară, pentru că l-a cumpărat Oprea din Creța, tatăl Vișei și al Nedelei și al Dumbravei și...¹⁾ dela Staico și dela Stroe, nepoții lui Cozleci, pentru 32.000 aspri, încă din zilele răposatului Mihail voevod.

Și iar să fie Vișei și Dumbravei și Nedelei, ficele lui Oprea din Creța, ocină în satul lui Toma din Creța, însă din partea lui Toma a treia parte. Și apoi, din cealaltă jumătate, din partea lui Bran, a patra parte și după accia, dela...¹⁾ partea lui Toma, a treia parte și cu toată pădurea, fiindcă a cumpărat-o Oprea, tatăl Vișei și Dumbravei și Nedelei, această mai sus spusă pădure toată, pentru 80 șrini dela Toma.

Și iar a cumpărat Oprea, tatăl Vișei și al Dumbravei și al Nedelei și Vlădislav și popa Badea ocină în Creța de Sus, partea lui Bran, toată și din ocina Știrbinei, jumătate și dela Răpeda și dela Neaga, soția lui, jumătate și din cealaltă jumătate, a treia parte și dela Copijești, din partea lui Bolșin, două părți și dela Paraschiva, două părți și dela...¹⁾, a treia parte. Și iar a cumpărat dela Iova a treia parte.

Și iar să fie Vișei și Dumbravei și Nedelei, ficele lui Oprea, lui Vădislav și popei Badea ocină la Șerbănești, partea...¹⁾ toată...¹⁾ mai sus spuse trei frați, Oprea și Vădislav <și popa Badea>, însă a dat singur Oprea un ban și acei doi frați amândoi un ban, pentru că aceste mai sus spuse ocine, cari sunt scrise mai sus, sunt vechi de moștenire și de cumpărătură, din zilele altor bătrâni domni și date de zestre acestor trei fice, Vișea și Dumbrava și Nedela, dar mai sus spusele părți, toate ale tatălui lor Oprea, oricâte sunt mai sus scrise. Și după accia, când a venit Batăr Gabăr al Ungariei...¹⁾ în această Țară Românească, ei au jefuit și au luat toate averile bătrânului Oprea din Creța, tatăl acestor trei surori, Vișea și Dumbrava și Nedelea; deci, atunci au pierdut toate cărțile lor de moștenire și de cumpărătură asupra acestor mai sus spuse ocine

¹⁾ loc rupt în orig.

ale lor și dedine. Și după aceea, atunci a murit și bătrânul Oprea, tatăl Vișei și Dumbravei și Nedelei.

Apoi după aceea, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, iar toți megiașii cari erau frați peste aceste sate și ocine mai sus zise, ei au ridicat pâra. Deci, au venit la pâra împreună cu sluga domniei mele Grama postelnic, ginerele bătrânului Oprea din Creța, bărbatul Vișei, dinaintea lui Radul voevod. Și au rămas atunci de lege acei mai sus spuși megiași, frații lui de ocină, ca să ție Grama postelnic și jupanița lui Vișa și cu acele surori, anume Dumbrava și Nedelea, ficele lui Oprea din Creța, aceste mai sus spuse ocine ce sunt mai sus scrise, să le fie lor de ohabă.

Și după aceea, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, iarăși au ridicat pâra mai sus spușii megiași din sat din Creța cu Grama postelnic de s'au pârît pentru mai sus spusele ocine. Și la aceasta, Grama postelnic, el a luat lege 12 boieri, pe: jupan Badea paharnic din Detcoi și din ...¹⁾ Radul ceaș și din Mătăsari, Dragomir și Tecușan și din Mogoșani, Stoica Boteanul și din Arși, Radul și din Costești, Stoica și Dragosea și Șerban și din Voinești, Cârstea, fiul lui Agapie stolnic, din Mătăsari, Drăgoiu logofăt; și hotarnic, sluga domniei mele Vișan postelnic din Târgoviște, de au hotărnicit ocina lui din satul Tomșani, de ocina sfintei mănăstiri dela Nucet și tot ocina lui din Creța de Jos, de către ocina <megiașilor>¹⁾ din satul Creța.

Și s'au adunat acei 12 boieri și mai sus scrisa slugă a domniei mele Vișan postelnic și au hotărnicit și au ales toate părțile lor de ocină, toate la un loc, deosebit și au însemnat cu pietre în jurul locului. Dar să se știe...¹⁾ hotarul dela Tomșanii de Jos...¹⁾ de braniștea Țintei la piatra morii. Și după aceea, din jos de merii lui Grama, drept la piatră la Răstoacă. Și după aceea, pe Răstoacă în jos, drept peste Răstoacă...¹⁾ la piatră tot dela...¹⁾ sus, până la hotarul Costeștilor, apoi drept la Răstoacă, iar de acolo, pe matca Răstocii în sus, până la Vânjă, altă piatră. Apoi dela piatră, până iar la piatră, până la Sușița...¹⁾. Să se știe că acești 12 boieri și cu sluga domniei mele mai sus spusul hotarnic, i-a purtat singur sluga domniei mele Grama postelnic și cu multă greutate și nevoie și cu multă agoniseală, până au ales aceste mai sus spuse ocine și le-au însemnat cu pietre. Dar să fie semnele cum este și mai sus scris.

Apoi după aceea, Grama postelnic, când a fost acum în zilele domniei mele, a venit la domnia mea cu dreptate, de a arătat toată treaba lui cum a avut pâra cu toți megiașii, cum s'a hotărnicit în zilele lui Alexandru voevod, de a ales toate părțile lui, cum s'a spus mai sus cu 12 boieri cu numele lor mai sus scrise și cu sluga domnească hotarnic Vișan postelnic. Și cum și-a pierdut toate cărțile lui vechi dela alți domni bătrâni. La aceasta, domnia mea am dat și am

¹⁾ loc rupt în orig.

înnoit și am întărit și am văzut domnia mea amândouă răvașele domnești de hotărnicie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea Vișei, jupanița lui Grama postelnic și surorilor ei Dumbrava și Nedelea, ficele lui Oprea din Creața, ca să le fie mai sus spusa ocină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Meser Meche mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Grigorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Februarie 25 zile, cursul anilor dela Adam până în zilele de acum, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XLVIII/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

290

1619 (7127) Martie 1, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Gruiful¹⁾ și tuturor moștenilor satului, anume Brăgătel și Cârstea și Stănilă și Ion și Stroeie și Dragomir și Dragul și Voinea și popa Dragomir și Calotă și Moș și Manea și Bunea și Dumitru și Stoica și Băra și Pascul și Șerban și Vladul și Neaga și Răvelea și Tatu și Otără și Fiera și Stoican și Bocea și Vladul și Cârstulicea și Marco și Scântee și Stoica, cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Slăvenii de Jos tot, și cu toată ocina și cu tot hotarul, oricât se va alege, de pretutindeni, pe unde au fost hotarele vechi. Inșă să se știe semnele, în lat, din hotarul Călineștilor, până în hotarul din Letească²⁾ și din sus, din hotar din apa Ne...³⁾ până în hotărul Deveselului, pe unde este matca veche a apei Gvăciogul¹⁾. Pentrucă acest mai sus spus sat și oameni, ei au fost de mai înainte vreme megiași, cneji și de moștenire lor din satul Slăvenii de Jos și s'au vândut răposatului Mihail voevod toți sătenii, cu toată ocina lor, să fie vecini, de a lor bună voie, încă în vremea când a fost Mihail voevod mare ban al Craiovei.

¹⁾ cuvintele: „Gruiful“, „Letească“, „Gvăciogul“, scrise pe un loc răzuit în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Iar pe urmă, răposatul Mihail voevod a dat acel mai sus spus sat, Gruiful de Jos¹⁾ și cu toți vecinii, ficei domniei sale Florica, zestre. Și a tot ținut jupanîța Florica în atîția ani și de atunci până acum, tot în pace. Iar când a fost...²⁾ cinstitul dregător al domniei mele jupan Preda mare sluger împreună cu jupanîța lui Florica, ei s'au gândit în inima lor să-și facă pomană cu acești mai sus spuși oameni, să-i sloboadă pe ei din vecinie, pentru dumnezeu și pentru sufletele părinților lor și pentru sufletele lor, însă și cu preț și s'au tocmnit de bună voia lor și au dat acești mai sus spuși moșteni ai celui sat jupanului Preda mare sluger și jupanîței sale Florica 30.000 aspri gata. Însă să se știe fiecare câți aspri au dat: Bărgărel 1000 și Cârstea 1000 și Stoica 2000 și Ion 500 și Stroe 2000 și Dragomir 1000 și Dragul 1000 și Voinea 1000 și popa Dragomir 1000 și Calotă 2000 și Moș 1000 și Manea 1000 și Bunea 1000 și Dumitru 1000 și Stoica 1000 și Băra 670 și Pascul 330 și Șerban 500 și Vladul 500 și Neaga 1000 și Răvelea 2000 și Tatul 2000 și Otără 500 și Fiera 500 și Stoican 500 și Becea 500 și Vladul 500 și Cârstulicea 500 și **Matco 1300 și Șcântee 700 și Ștoica 500. Și s'au împlinit numărul deplin după** cum s'a scris mai sus și s'au slobozit ei din vecinie, să fie megiași slobози și moșteni de moștenire pe moșiile lor părintești ...²⁾ mai înainte. Deasemenea au venit în divanul domniei mele cinstitul dregător al domniei mele jupan Preda mare sluger și jupanîța lui Florica și au mărturisit înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele mari și mici, cum s'au răscumpărat mui sus spuși moșteni din Gruiful dela ei, cu atîta preț, cât s'a scris mai sus numărul de aspri, de bunăvoia lor și cu știrea tuturor rudelor lor, ca să fie acești moșteni în pace și slobози de vecinie, în veci.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor mai sus numiți moșneni, ca să le fie tot satul Gruiful cu tot hotarul ocină de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechi mare vistier și jupan Mihul mare spătar și jupan Dumitrașco mare clucer și jupan Vladul mare paharnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Pa<pa mare> logofăt.

Și am scris eu, Iano logofăt din Buzău, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie în ziua întâia, iar dela Adam până acum cursul anilor, 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/73.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

¹⁾ « Gruiful » scris pe un loc ras.

²⁾ loc rupt în orig.

1619 (1727) Martie 4.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Frâncul post. din Mărești, ca să fie în pace și slobod de bir și de găleat<ă> și de fân și de oae seacă și de birul calului și de cai de olac și de dijmă de stupi și de gorștin<ă> de oi și de porci și de toate dăjdili și mâncăturile câte sânt pr<e>ste an în țeara domnii mele, că l-am ertat domnia mea, căci slujașt<e> în ceata postelnicească pre casa lui.

Derept aceia, de nimenea băntuial<ă> să n'aib<ă> că așa iaste învățatur<a> domnii mele<e>.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris Martie 4 zile, anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX te 4.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară, căzută.

292

1619 (7127) Martie 9.

† Scris-am eu, Spinciul, acest zăpis al meu, cum să se știe că am vândut eu și cu feciorii miei, pre num<e> Efrem diecon și Pano, moara dă sus dă suptu mal, toat<ă>, cu amândoa roatele, dieconului Danciului și fii-mieu lu Neagoe, dereptu 32.000 dă bani gata.

Și o am vândut dă a noastră bun<ă> voe, ca să le fii moșie dieconului Danciului și lu Neagoe și feciorilor lor și nepoților și strenepoților și di nimenea băntuial<ă> întru vecie.

Măturii: pop<a> Stanciul Drencescul și pop<a> Proca și pop<a> Nenciul și fie-său pop<a> Dumci>tru și pop<a> Ivan și pop<a> Thanasie domnesc și Fota și Pătru șelar și frate-său Badea și Marin zugraf și Necula lu Chirfote și Dumci>tru gram. și Iane Ganata și Iane pasmagarul și mulți oameni<i> buni ce nu i-am scris într'acest zăpis.

Și eu, Efrem logofăt, am scris, luna Martie 9 zile, anul 7127 <1619>.

Eu, Spinciul, am scris.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXVII/1.

Orig. rom., hârtie

293

1619 (7127) Martie 15.

† Scris-am eu, Preda mare slugeru, aciasta al meu zăpis, să fie la mâna Prédéi din Măhăești, cum se se știe că e-amă fustu daturu o Țigancă, anome Nedelea. Dici, cându au fustu în zilele lu Gavriil vodă, iau e-<a>m dat o

Țigancă, anume Brâtae, ci este în țigănie părintelui vlădicăi, dă m'am plătit dă Prêda dă Mih<ă>ești.

Și mărturie pitarul Tuduran *din* Aninusa și Stancul lugofet *din* Davidești.
Scriș luna Martie 15 zile, anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/2.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară.

294

1619 (7127) Martie 23, Târgoviște.

Dumnezeescul părinte al lui dumnezeu David și prin duhul sfânt în cartea sfântă a psalmilor zice: «Una am cerut dela domnul și aceasta o voi căuta, să trăiesc în casa domnului, în toate zilele vieții mele, să văd frumusețea domnului și să cercetez biserica sfântă a lui». Aici ne arată pe față că avea dragoste către domnul dumnezeu. Și iarăși acelaș David zice: «Am vrut mai bine să mă mut în casa dumnezeului meu decât să trăesc în lăcașurile păcătoșilor». Și iarăși «Doamne, am iubit strălucirea casei tale și locul așezării slavei tale».

Pentru aceia și eu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul domn Io Gavriil Moghila voevod, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod, din mila lui dumnezeu și cu voința lui dumnezeu ținând sceptrul și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, am ridicat dorința către toate cinstitele și dumnezeceștile biserici, după cuvântul dumnezeesc și proorocesc «Precum cerbul dorește către izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine, dumnezeule». De aceia, de această râvnă aprinzându-mă eu după cele spuse de David: «Stricarea casei tale m'a cuprins de jale, sunt rănit după domnul dumnezeu și din înăuntrul inimei mele», foarte am iubit mai ales sfânta și dumnezeiasca mănăstire numită Snagov, unde se proslăvește dumnezeescul și făcătorul de viață nume al sfintei și începătoarei de viață troiță și toți sfinții lui, în cinstea și în fala numelui preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și curata ei vovidenie și a precacinstiului părinte episcopul chir Chiril, care este nastavnic în acest sfânt lăcaș și tuturor călugărilor ce trăesc de obște în sfânta mănăstire, ca să le fie satul sfintei mănăstiri numit Dobrușeștii, din județul Ilfov, în pace și iertat de bir și de găleată și de fân și de oaie seacă și de cal domnesc și de miere și de cal de olac și de muncile domnești și de banii de județ și de dărăbani și de opăcinași și de toate dăjdiile și mâncăturile, câte sunt peste an în țara domniei mele.

Pentrucă domnia mea m'am milostivit văzând sfânta mănăstire fiind jefuită și în cădere și în nevoie și sărăcită de limbile necredincioase. Deci, am socotit domnia mea împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am iertat domnia mea acest mai sus spus sat, să fie în pace și slobod de toate câte sunt

scrise mai sus, numai să fie ei de ascultare și de slujbă la sfânta mănăstire, și să se silească la toate treburile mănăstirești și să fie gata la cele ce vor fi învățăturile nastavnicului și egumenului acestui sfânt lăcaș și să fie sfintei mănăstiri de trebuință, călugărilor ce trăesc în ea de ajutor, iar domniei mele și răposăților părinți ai domniei mele veșnică pomenire.

Pentru aceasta și după trecerea domniei mele, ne rugăm tuturor binecinstitorilor și bine încununăților domni ce vor fi după noi, fie că vor fi din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau din alt neam sau care va fi stăpânitorul sceptrului Țării Românești, cu numele lui Dumnezeu vă rugăm, pentru mila preasfintei născătoare de Dumnezeu, să cinstiți acest hram și să întăriți această milă și să înnoiți acest hrisov al domniei mele. Și pe voi domnul Dumnezeu să vă cinstească și să vă păzească în domnia voastră, iar în veacul viitor sufletul vostru și să vă învredniciți de șederea de-a dreapta cu sfinții cei drepti și să-i fie lui sfânta născătoare de Dumnezeu ajutoare la înfricoșata judecată. Iar cel care nu va cinsti și nu va întări această danie, nici nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci îl va strica și îl va călca și va dărâma această întocmire a domniei mele și va batjocori hrisovul domniei mele, pe acesta domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, nici în veacul viitor sufletul lui. Și să-i fie lui sfânta născătoare de Dumnezeu potrivnică și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți, cari sunt în Nicheia, cum este și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miche mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în cetate în Țârgoviște, luna Martie 23 zile, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 33.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

295

1619 (7127) Martie 24, Țârgoviște.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, singur stăpânitorul Io Gavriil Moghila voevod, fiul marelui și milostivului și răposatului Io Simion Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind toată țara Ungrovlahiei, încă și

părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat în scaunul sfântărașului părinte al domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest a tot cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, cinstului dregător al domniei mele lui jupan Cernica fost mare vornic, ca să fie în pace și slobod de toate slujbele și trebile, câte vor fi ale domniei mele sau trebile țării domniei mele, fie pentru oaste, fie pentru ce treburi și slujbe vor fi aici în țara domniei mele, să aibă a se odihni la casa sa cu bună pace, pentrucă m'am milostivit domnia mea asupra cinstului dregător al domniei mele mai sus spus și l-am iertat domnia mea de toate cele mai sus spuse, în zilele vieții domniei mele, pentrucă este boier mai bătrân, neputincios și fără copii, numai să aibă pace la casa sa, cum este mai sus spus, după învățătura domniei mele, precum este scris și în hrisovul lui Alexandru voevod.

La fel să fie în pace și satul Săcuianii și Brăneștii, unde sunt casele lui, pentru bir și pentru găleată și pentru fân și pentru oaie seacă și pentru cai și pentru miere și pentru gorștină de oi și de porci și pentru stupi și pentru muncile domnești și pentru toate slujbele și dăjdiile, câte sunt peste an în țara domniei mele, pentrucă am iertat domnia mea aceste sate de toate, cum este mai sus scris, cum au fost iertate și mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni. Și am văzut și domnia mea hrisovul lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod și hrisovul lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod; iar după aceia și cărțile altor domni, ce au fost mai înaintea noastră, cu mare blestem. Asemenea și domnia mea am înnoit și am întărit această miluire cu acest hrisov al domniei mele, ca să-i fie stătătoare în veci, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Și iar să fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Grădiștea, lângă Colentina, unde este hramul celui întru sfinți, părintelui nostru, arhiepiscopului și făcătorului de minuni Nicolae din Mira Lichiei, care este făcută de cinstitul dregător al domniei mele, de jupan Cernica fost mare vornic. Și iar și altă sfântă mănăstire de călugărițe, unde este hramul preasfintei și preabinecuvântatei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, a cinstitei ei uspenii, care este făcută de jupanița Cheajna vorniceasa a jupanului Cernica fost mare vornic, ca să fie amândouă aceste sfinte dumnezeiești mănăstiri mai sus spuse și cu toți oamenii lor, cari îi au în jurul locului sub sfânta mănăstire, în pace și slobodi de bir și de găleată și de fân și de dijma oilor și de gorștina de porci și de dijma de stupi și de oaie seacă și de lucrul domnesc și de cai domnești și de cai de olac și de toate dăjdiile și muncile, de toate mâncăturile, câte sunt peste an în țara domniei mele, dela nimeni turburare

să nu aibă, nici dela dregătorii sau boierii domniei mele sau slugile lor sau slugile domnești, cari merg în acest județ Ilfov, pentru aceste mai sus scrise milostenii. Pentrucă am văzut și am citit domnia mea marele hrisov, cartea de miluire a lui Alexandru voevod cel Tânăr, fiul lui Iliăș voevod și cartea marelui patriarh dela patriarhia Romei Nouă, numită Țarigrad, făcută de marele patriarh Timo<theos>, scrisă cu mâna sfinției sale cu mare blestem pentru aceste două sfinte mănăstiri și cu toți oamenii lor, cari sunt în jurul lor, ca să fie în pace și slobozi pentru toate acestea, ca să nu aibe turburare de acum înainte dela niciun domn. Astfel, la aceasta domnia mea dacă am văzut hrisovul lui Alexandru voevod și cartea marelui patriarh, de iertăciune, scrise cu mare blestem și la aceasta domnia mea mai cu seamă m'am milostivit pentru dumnezeu, pentru miluirea acestor două mănăstiri și cu oamenii lor toți, să fie în pace, precum s'a spus mai sus, de toate.

Astfel, la aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit cu acest hrisov al domniei mele, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse de întărire, iar călugărilor de hrană și domniei mele și părinților domniei mele, veșnică pomenire.

Încă și după trecerea domniei mele, cui va încredința dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau fiul din inima domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, pe toți binecinstitorii domni creștini îi rog, în numele lui dumnezeu și al preacuratei sale maice și pentru rugăciunea sfântului arhierarh și făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei, ca să aibă a milui și întări acest hrisov al domniei mele, dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile ce vor fi, sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov și ruga domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletul lui; iar care om sau boier sau oricine ar fi, dacă va călca și va nimici acest hrisov al domniei mele...¹⁾ mai sus scris, pe unul ca acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce aici și să-i risipească trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și Arie și cu ceilalți <necredincioși Iudei> și să fie blestemat și anatema de 318 sfinți părinți ce sunt în Nicheia și să fie chinuit în veacurile viitoare în vecii vecilor, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Meser Mechea mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Grigorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Stan logofătul cel bătrân din Săvești, am scris în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Martie 24 zile, dela Adam cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reă Cernica, III/4.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

Cu o trad. rom. din 1906.

296

1619 (7127) Aprilie 1.

Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana, unde este bramul preasfintei stăpânei noastre și născătoare de dumnezeu, pururea fecioarei Maria și cinstitei ei uspenii și părintelui egumen Nifon, ca să fie volnici călugări cu această carte a dumnii mele de să ție satul lor Corzii, cu tot hotarul și cu toți rumăni. Și să fie volnic nastavnicul sfintei mănăstiri, părintele igumenul Nifon, împreună cu toți călugării, de să ia rumănilor dela Corzi tatu¹⁾ și găleți și să lucreze ei cu tot lucrul ce iaste dostoenie rumănilor, cum lucrez ș-alalți rumăni, pântrucă iaste al lor satu bătrân și drept ocină, sat de moșie sfintei mănăstiri, încă mai [mai] denainte vremă de mult, de în zilele altor domni bătrâni, ce-au fost mai denaintă vremi.

Derept aceia, să fie volnici călugării ce sânt mai sus scriși să ție satul lor Corzii cu bună pace și să le ia gălețile și datureli și să-i lucreze, cum iaste legea și cum iaste mai sus scris.

Așa iaste învățătura dumnii meli.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris luna Aprilie 1 zi, anul 7127 <1619>.

Io Gavril voevod din mila lui dumnezeu domn.

Acad. R.P.R., II/35.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete timbrată.

Copii rom. la Arh. St. Buc., ms. 330 f. 262; ms. 711 f. 168.

297

<1619> Aprilie 2.

Să să știe de tocmeala ce-am făcut-o cu egumenul Nifon al Tismenei cu Brăilă, însă pentru niște Țigani, că au avut Brăilă 4 Țigance la Tismana, ce au mersu să le ia, iar egumenul cu călugări n'au suferit să spargă sălașele,

¹⁾ în loc de «datu».

că au fost Țigancele după Țigani, ci s'au tocmit de i-au dat lu Brăilă doi Țigani pentru acéle 4 Țigance, anume Țigani Radu și Pița. Și au făcut schimb egum<enul> și călugări cu Brăilă de a lor bună voe, denaintea a tot soborul și denaintea vistierului Stoicăi.

Și mărturie încă au pus, anume: vornicul Iscrul și Andronie din Greci și Dragomir cu frate-său Drăghici din Fărcășești și Dumitru din Filiași și Preda din Céplea.

Aceasta am scris în 2 April.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tismana, nr. 329 f. 646.

Data de an anterioară confirmării domnești din 13 Iulie 1619.

298

1619 (7127) Aprilie 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica Roșul și soției sale Mica și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în Drăgești, din funia lui Sin, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stoica Roșul și cu soția lui, Mica, această ocină, care s'a spus mai sus, dela Sin, pentru 1750 aspri gata. Și a vândut acel numit om, mai sus spus, ocina sa, de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului, din sus și din jos și înaintea domniei mele. Și s'au întâmplat acolo martori și aldămașari oameni buni și megiași, anume: Dobrotă și Belciu din Drăgești și din Răscăiați, Dragotă și Vladul al lui Man, încă mulți megiași, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stoica Roșul și soției sale Mica, ca să le fie lor ocina mai sus spusă dedină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le-am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și <Mechea> vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se cheamă Târgoviște, luna Aprilie 5 zile și dela Adam până acum, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CVIII/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1619 (7127) Aprilie 5, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită sfânta Troiță, care este în jos de București și părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor, care trăesc în acest sfânt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri ocină la Hodopeni, însă partea jupaniței Vilae jumătate de sat, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din uscat și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, fiindcă această jumătate de sat mai sus spusă a fost de moștenire a jupaniței Vilae, dela părinții ei.

Deci, când a fost în zilele lui Mihnea voevod, iar jupanița Vilae, ea a dat și a închinat această jumătate de sat mai sus scrisă sfintei mănăstiri pentru un copil din trupul ei, care este îngropat în sfânta mănăstire, anume Mihai postelnic. Și s'a scris la sfântul jertfelnic, ca să le fie lor pomană în veci.

Iar după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupaniței Vilae, nu s'au aflat altul niciunul din rudele jupaniței Vilae, în afară numai de cinstita jupanița Maria băneasa, fica răposatului jupan Radul clucer Buzescul, jupanița cinstului dregător al domniei mele Enache mare ban al Craiovei. Deci, la aceasta, jupanița Maria băneasa, ea încă s'a gândit și pentru pomana acelor morți și pentru sufletele părinților ei și a dat și a miluit sfânta mănăstire cu această jumătate de sat mai sus scrisă, cum a fost dat și de jupanița Vilae. Și am văzut domnia mea și cartea din mâna jupaniței Maria băneasa pentru pomana și pentru miluirea sfintei mănăstiri, cum s'a scris mai sus.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, să fie această jumătate de sat de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar răposăților ctitori veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Mechi vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 5 zile și dela Adam până acum cursul anilor, până la această scriere, anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, III/3.

Orig. slav, hârtie, pecete **timbrată**.

Cu o trad. rom. din 1792.

1619 (7127) Aprilie 6.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treime de o ființă nedespărțită, amin.

După'acéia, scris-am eu Vintilă județ cu 12 părgari dă oraș dă Târgoviște aceasta a noastră carte acestor oameni, pre nume Coman și cu frate-său Dumitru, ca să le fie lor o vie în dealul Sătenilor ¹⁾ și cu ocină în câmpu, 5 pământure și în sat siliștea lu Vladi cea bătrână și un fecior al lu Vlade, pre nume... ²⁾ să le fie rumân dăn în doao cu Mihalco și niște livezi ce sântu lângă deal, iar să le fie dăn doao cu Mihalco. Și vină riciul lu Vlade dăn deal, iar să le fie dăn doao cu Mihalco.

Pântrucă au cumpărat Coman și cu frate-său Dumitru dela Dumitru gramaticul, fratrii lu Mihalco, derept 5700 bani gata. Și au dat lu Mihalco 2000 dă bani gata.

După'acéia, au mersu oameni buni dă oraș pre nume: Fota și Pătru șelaru și Dragul, feciorul lu Mihalco și Gherghi al Bunei și Dumitru Fachiule și dăn Săteani, Vlaicul și Necula, dă au împărțit viia și au ales dă au pus vie bună cu rea dă au potrivit unde au fost vie mai bună, au pus mai puțin, iar unde au fost vie mai slabă au pus mai multă și au dat voe lu Mihalco dă și-au picnit vie dăn sus, iar pre Coman și pre frate-său Dumitru i-au dat vie dăn jos. Și așa se-au tocmit ei dă bună voia lor.

Și au cumpărat Coman cu frate-său Dumitru încă în zelile Radului voevoda, feciorul Mihnei voevoda.

Și au vândut Dumitru gramaticul această vie și pământure și siliști și livezi ce sântu mai sus scris dă a lui bună voe. Așijderea și Coman cu Dumitru au cumpărat dă a lor bună voe cu știrea a tuturor megiașilor dăn sus și dăn jos, dănprejurul aceii vii și locure și dănaite a mulți oameni buni și bătrâni și tineri și au dat ai lor bani direpți gata, câți sântu mai sus scriși.

Și au cheltuit la aldămăș bani 150, ca să le fie lor ocini și moși oha-bnice, lor și feciorilor lor, câți le va lăsa domnul dumnezeu și nepoților și strenepoților și de nimenea nelegnat întru vecie.

Încă și marturii am pus, pre nume: popa Dumitru *din clerul părintelui vlădica* și Chirfote diiacon și Staico dieconul și Ignat gram. și Dumitru post. *din Craiuva*

1) pasagiul: «o vie în dealul Sătenilor» încercuit cu chinovar.

2) loc alb în orig.

și Ion vat. sluga lu Gligorie mare com<i>s și boiarii dă Sătèni toți și mulți oamen<i> buni, ce nu i-am scris în cartea aceasta.

Eu, Efrem logofăt, am scris, luna Aprilie 6 zile, în anul dela Adam până în această vreme în anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXV/4.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

Copii rom., ibid. ms. 127 f. 176; ms 134 f. 34.

301

1619 (7127) Aprilie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Io Simion Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stănilav și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Tocsobesti, partea lui Micul toată, de pretutindenii, din hotar până în hotar, pentru că a cumpărat Stănilav această ocină dela Micul, pentru 1250 aspri gata. Și iar a cumpărat Stănilav partea lui Sima din sat, toată, pentru 3000 aspri gata, din câmp și din pădure și din apă. Și iar a cumpărat Stănilav dela Radul 1 loc la marginea satului, la câmp, pentru 60 aspri gata. Și iar a cumpărat Stănilav dela Totea 1 loc la câmp, la marginea satului, cu grădină, pentru 80 aspri gata. Și iar a cumpărat Stănilav dela Marco două livezi peste apa râului, pentru 160 aspri gata. Și iar a cumpărat Stănilav dela Dobra o livade peste apa râului, pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Stănilav dela Stoica o livade, pentru 60 aspri de argint, peste apa râului. Și iar a cumpărat Stănilav dela Stanca o livade peste apa râului, pentru 60 aspri de argint. Și iar a cumpărat Stănilav dela Oprea al Sorei o livade peste apa râului, pentru 40 aspri. Și iar a cumpărat Stănilav dela Oprea 4 locuri, pentru 220 aspri gata. Și iar a cumpărat Stănilav dela Oprea loc cu grădină, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Stănilav dela Oprea al Sorei din câmpul de sus 3 locuri, la câmp, pentru 170 aspri gata. Și iar a cumpărat Stănilav o vatră de casă cu tot și cu casă, cu toată ograda, dela Barbul cu aspri gata.

Și iar a cumpărat Mihăilă dela Barbul o livade peste râu, pentru 230 aspri. Și iar a cumpărat Mihăilă dela Totea o livade, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Mihăilă dela Oprea o livade peste apa râului, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Mihăilă dela Oprea al Sorei partea dealului din Sislele, pentru 112 aspri.

Și iar a cumpărat popa Oprea și Mihăilă ocină la Tocsobesti, dela Stan Cocă, toată partea lui, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar. Și iarăși a cumpărat un vad și moară tot dela Micu. Și iar a cumpărat un vad de moară dela Oprea, toată

partea lui. Și iar a cumpărat un vad de moară dela Ghinea, toată partea lui și dela Albul, iar toată partea lui de vad de moară. Și iar a cumpărat popa Oprea un loc dela Ion, peste apa râului, cu 2 săracuste. Și a cumpărat un loc din dealul de sus și din Groșul de Jos dela Barbul, pentru 400 aspri de argint. Și iar a dat Barbul, la moartea lui, popii Oprea 1 loc din Groșetul de Sus și din Stupini partea lui toată de s'a scris la sfânta proscomidie. Și iar a cumpărat Mihăilă toată ocina lui Albul, pentru 600 aspri gata. Și iar a cumpărat Mihăilă dela Barbul 1 loc peste apa râului, pentru 300 aspri gata.

Însă să se știe care om câți aspri a dat pe vad¹⁾: Micul a dat 250 și Oprea 250 aspri și Ghinea 250 aspri și Albul 250 aspri. Și a dat popa Oprea cu fratele lui Mihăilă pe ocină 800 aspri lui Stancu Cocă.

Și iar să fie popii Oprea și fratelui său Mihăilă ocină la Tocsobești, din partea lui. Sima și Ion jumătate, de pretutindenii, pentru că a cumpărat popa Pătru din Micești această ocină dela Sima și dela Ion, pentru 500 aspri gata de argint. Și iar să fie popii Oprea și fratelui său Mihăilă un loc numit Sălașul lui Stan, pentru că iar a cumpărat popa Pătru dela ei, pentru 100 aspri gata. Și iar să fie popii Oprea și fratelui său Mihăilă ocină dela fratele popii Pătru și fratele său Radul, ocină dela fratele lui Stan și Negre, partea lor toată, pentru 300 aspri gata și cu doi boi buni, pentru că aceste ocine mai sus spuse au fost cumpărate mai demult de popa Pătru, din zilele <lui Mircea>²⁾ vodă. Apoi când <a fost>²⁾ în zilele bătrânului Alexandru voevod, popa Pătru și cu fratele său Radul, ei au <vândut>²⁾ toate aceste ocine la mâna popii Oprea și fratelui său Mihăilă <cu acel preț>²⁾ mai sus spus.

Și iar să fie popii Oprea și preotesii sale Neaga ocină la Mihoveni, a treia funie, de peste toată ocina, din sat, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus spusă, însă jumătate, a fost de zestre a preotesii sale Neaga, iar cealaltă jumătate de ocină, partea cumnatului său Călin, a plătit-o popa Oprea cu preoteasa lui mai sus spusă, cu 4000 aspri, pentru datoria lui, însă după moartea lui, căci alți fii din trupul lui n'a avut, afară numai sora sa Neaga, preoteasa mai sus spusă. Iar apoi, i-au plătit datoria după moartea lui și au luat partea lui de ocină mai sus spusă.

Și iar a cumpărat Călin un loc pe mal de lângă casă dela Neacșa și Dobra, pentru 260 aspri gata.

Și au vândut de a lor bună voie și s'au întâmplat martori la aceste ocine mulți megiași, anume: Iuga și Stanciul și Badea și alt Badea din Mihoveni și Manea și Bărcă din Micești.

¹⁾ în text: « pro bod ».

²⁾ loc alb în copia slavă, completat însă după traducerea din acelaș ms. f. 39 v.

Pentru aceea, am dat și domnia mea popii Oprea și cu fratele său, ca să-i fie ocina mai sus spusă dedină, ohabă. Încă apoi am văzut domnia mea și cartea răposatului Mircea voevod și cartea bătrânului Alexandru voevod și cartea lui Mihail voevod pe aceste ocine mai sus spuse, aceste cărți vechi și rupte și întunecate. Apoi domnia mea deasemeni am înnoit și am întărit aceste cărți și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea acestor megiași și popii Oprea, ca să le fie aceste ocine mai sus spuse dedină, ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Mechea vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Grigorie comis și Vlad paharnic și jupan Necola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris repede în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 9 zile și dela Adam până acum, în anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479 f. 38—39.

Copie slavă.

Traduceri rom. în ms. 479 f. 39—40; ms. 349 f. 342—344, ms. 484 f. 41—47; ms. 710 f. 633v-634.

302

1619 (7127) Aprilie 13, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Vierăș, unde este hramul vovidenia preasfintei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și egumenului Sofronie și tuturor călugărilor care trăiesc în sfântul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri satul Vierășul și Mărăcinenii toți și cu tot hotarul și cu toți vecinii, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din hotar până în hotar și de pretutindeni. Pentru că aceste sate mai sus spuse au fost vechi și drepte ocine de moștenire ale lui Ivașco vornic și ale fratelui său Albul clucer. Apoi, au dat și au dăruit aceste sate la sfânta mănăstire mai sus spusă încă din zilele răposatului Alexandru voevod cel Bătrân. Și de atunci până acum, tot au fost aceste două sate pe seama mănăstirii mai sus spuse, până acum, în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, când am stat domnia mea să fiu domn cu vrerea lui Dumnezeu în scaunul domniei mele, egumenul Sofronie dela sfânta mănăstire dela Vierăș a avut pără înaintea domniei mele cu popa Oprea din Tocsobești și cu Bârcă din Micești. Și așa au pârît ei înaintea domniei mele, că au și ei ocină în aceste două sate, în Vierăș și în Mărăcineni. Apoi

într'aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea cărțile popii Oprea și ale lui Bârcă, apoi am citit domnia mea și cărțile sfintei mănăstiri, însă cartea lui Radul voevod, fiul lui Radul voevod și cartea lui Petrașco voevod și hrisovul lui Alexandru voevod, tatăl lui Mihnea voevod; și am aflat domnia mea că aceste sate sunt hotărnicite cu 24 boieri și că nu a avut popa Oprea și Bârcă niciun amestec în aceste sate, nici n'au stăpânit vreodată, ci umblă cu înșelăciune să cotopească ocina mănăstirii, fără dreptate și fără lege. Și au rămas popa Oprea și Bârcă de lege dinaintea divanului domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu satele mănăstirii. Și am luat domnia mea și cărțile dela mâna lor, de le-am dat la mâna egumenului Sofronie; iar dacă vor scoate cândva niște cărți, să nu se creadă, ci să stea mincinoase, pentrucă au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeestii mănăstiri, ca să-i fie satul Vierăș și Mărăcineni dedină și ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miche mare vistier și Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și Vlad mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șarban logofăt, am scris în cetatea de scaun, în Târgoviște, luna Aprilie 13 zile, cursul anilor 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479 f. 40.

Copie slavă.

Traduceri rom. în: ms. 710 f. 636; ms. 349 f. 24v—26 și ms. 348 f. 92.

303

1619 (7127) Aprilie 14, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Pârul postelnic și cu fratele său Radul și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie lui ocină în sat la Băbeni, însă partea lui Dumitru logofăt, tatăl lui Calotă și al lui Cărstian și Gherghe și Stanciul, toată, cât are el de cumpărătură, pentrucă a cumpărat dela fiii lui Dumitru logofăt, care sunt mai sus scriși, pentru 5.000 aspri gata, încă în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

Și iar să fie lui Pârul postelnic și cu fratele său Radul ocină în sat la Stoiceni, însă partea lui Dumitru logofăt, care a fost de cumpărătură dela Radul din Băbeni,

toată și cu vecinii, anume Stan și Dumitru, pentrucă a cumpărat dela Calotă și dela frații săi Cârștian și Gherghe și Stanciul, fiii lui Dumitru logofăt, pentru 10.250 aspri¹⁾ tot gata; și au vândut Calotă și Cârștian și Gherghe și Stanciul, fiii lui Dumitru logofăt, aceste ocine și cu vecinii, care sunt mai sus scriși, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus, din jos. Și încă au fost la întocmirea lui mulți boieri martori, anume: Tudor comis din Bârsești, Iano logofăt din Mihăești, Manca logofăt și încă mulți boieri, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Pârful postelnic și cu fratele său Radul, ca să le fie aceste ocine și cu vecinii care sunt mai sus spuși, dedină lor și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechie mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, în minunata cetate de scaun Târgoviște, luna Aprilie 14 zile, dela Adam până acum ani, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, IV/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1795.

Alte traduceri rom. în: ms. 192 f. 300; ms. 201 f. 158; ms. 713 f. 737.

304

1619 (7127) Aprilie 17, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Gavril Moghila voevod pentru Radovan, dela leat 7127 <1619>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Simeon Moghila voivod. Dat-am domnia mea aciașă poruncă a domniei mele sfintei dumnezeiești mănăstiri ce să numește Coșuna de lângă Craiova, unde iaste hramul sfântului arhiereu de minuni făcătoriu Nicolae al Miralichiei și părintelui Gherghie și iermonașilor și fraților carii lăcuiesc într'acel sfânt lăcaș, ca să-i fie satul Radovanul tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumânii și cu viile de pretutindenii, din hotar până iar în hotar.

¹⁾ pasagiul « Și iar să-i fie lui Pârful 10.250 aspri » șters cu chinovar în orig. și scris deasupra: « a cumpărat jupan Drăgușin mare paharnic, anul 7157 <1649> ».

Pentru că acest sat, ce s'au zis mai sus, mai de nainte vréme, ei au fost judeci. Iar după acéia, când au fost în zilele lui Mihail voivod, iar satului Radovanului au căzut în spatele lor multă nevoie și sărăcie, pentru năpasté de biruri. Iar după acéia, deaca au văzut ei satul Radovanul cum că nu pot ei să biruiască atăta nevoie și le-au perit lor atâtea bucate, iar ei singuri de a sa bună voe s'au vândut lui Daniil călugărul, să fie rumăni, de le-au dat aspri gata 24.000 aspri de argint și au plătit birurile lor și năpasta, iar cu 20.000 de aspri a zéce oameni de năpăști din vistierii domniei lui. Și multe biruri de năpăști au plătit lor atuncea, în zilele lui Mihail voevod.

Deci, după acéia, Daniil călugărul, el singur au dat și au miluit pe sfânta mănăstire, ce s'au zis mai sus, cu acest sat, cu tot și cu toți rumăni, să-i fie lui vecinică pomenire. Și s'au îngropat trupul lui acolo la sfânta mănăstire.

Iar într'acéia, călugării dela sfânta mănăstire, deaca au văzut cum că iaste stătătoriu și de moștenire acest sat sfintei mănăstiri, iar ei s'au sculat de au mersu la Mihail voevod de s'au rugat pentru acești ro oameni de năpăști și i-au ertat și au scos Mihail voevod acéste năpăști dela catastifu din vistierii domniei lui, pentru sfânta mănăstire.

Încă după acéia, acest sat și acești rumăni din Radovanul, ei nu s'au lăsat să fie rumăni cu pace sfintei mănăstiri, ci s'au sculat ei atuncea în zilele lui Mihail voevod, de au mersu cu multă părră și cu șutumiri cu călugării dela sfânta mănăstire, prin țara Ungurească la Fagaraș și la Beligrad, înaintea lui Mihail voevod. Încă după acéia și la țara Moldovei au mersu rumăni din satul Radovanul cu călugării de s'au părât toți de față. Și așa părăia rumăni cum că nu s'au vândut ei de a lor bună voe să fie rumăni, ci le-au făcut silă Tudorache banul, de le-au dat numai 6.000 de aspri. Iar de acéia călugării, ei au mărturisit înaintea lui Mihail voevod cu jupan Nica vistier, încă au și jurat pe sfânta evanghelie cum că știe și el că s'au vândut acest satul Radovanul lui Daniil călugărul, de a lor bună voe și au luat ei sătenii atâte aspri, precum am zis mai sus, 24.000 de aspri de argint și pă năpăști 100 ughi, fără de alte dăjdi de biruri, care au plătit aceștea, ce s'au zis mai sus. Deci, au rămas satul Radovanul de lége și de judecată dinnaintea lui Mihail voevod, ca să fie rumăni sfintei mănăstiri. Deci, de atuncea până acum, tot au stăpănit sfânta mănăstire acest sat cu toți rumăni cu bună pace.

Iar când au fost acum, în zilele domniei méle, iar satul Radovanul, ei s'au sculat toți, de au venit cu părră înaintea domniei méle cu călugării dela sfânta mănăstire și așa părăia ei, precum au fost părât și înaintea lui Mihail voevod, cum că nu s'au fost vândut ei de a sa bună voe, ci le-au fost făcută silă Tudorache banul. Iar într'acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lége cu toți cinstiții dregătorii domniei méle. Și am văzut însumi domnia mea și am citit multe cărți de cumpărătoare și de pără dela Mihail

voevod cum că au fost jurat jupan Nica vist. pe sfânta evanghelie înaintea lui Mihaiu voevod, precum au fost ei atuncea, când s'au fost prețuit satul Radovanul cu Daniil călugărul și când au luat toți asprii deplin, precum s'au zis mai sus și precum au fost rămas acești rumăni din Radovan de lege dinnaintea lui Mihaiu voivod.

Drept acéia și domniia mea am văzut însumi cum că umblă acești rumăni cu șutumiri și nu pot călugării să să odihnească de cătră acești rumăni. Drept acéia, i-am scos însumi domniia mea din divan pre acești rumăni cu rea rușine și însumi i-am băgat și în temniță și după acéia i-am scos domniia mea de i-am bătut pre ei înaintea divanului foarte mult. Și au rămas acești rumăni de lege și de judecată dinnaintea domniei méle, cum ca să fie ei iar rumăni sfintei mănăstiri, precum s'au vândut și precum au fost ei până acum.

Drept acéia, am dat și domniia mea sfintei mănăstiri ca să fie satul Radovanul tot, cu tot hotarul de pretutindenea și cu toți rumăni, ca să fie de moștenire și ohamnici și de nimenea să fie neclătit, peste zisa domnii méle.

Că iată și mărturii am pus domniia mea: jup<an> Ianache mare ban al Craiovei și jup<an> Ivașco mare vor. și jup<an> Papa mare log. și jup. Mechea mare vist. și Mihul mare spat. și Mihalache mare stol. și Grigorie mare comis și Vlad mare păh. și jup<an> Nicola mare post. Is<pravnic> jupan Papa mare log.

Și eu, Neagoe log., am scris în cetatea Târgoviștii, Ap. 17 zile, leat 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722 f. 318—319.
Trad. rom.

305

1619 (7127) Aprilie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Bereștilor, ca să le fie ocinele lor din sat, toate, de peste tot hotarul și din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu viile și cu livezile, pentrucă sunt ale lor drepte ocine și dedine, dela moșii, strămoșii lor. Inșă să se știe hotatele și semnele vechi: din apa Vedei, până în hotarul Bărbăteștilor, în lung și din hotarul Ungureilor, până în hotarul Vălenilor, în lat. Și au fost Bereștii toți cnezii.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar satul Bereștii, ei s'au vândut toți cinstului dregător al domniei mele jupan Stanciul fost mare sluger pe aspri, pentru...¹⁾ să fie vecinii lui. Și a tot fost satul Bereștii vecini, de atunci până acum.

1) loc alb în orig.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupan Stanciul sluger, el a venit din pribegie, din Țara Nemțească, apoi s'a gândit pentru dumnezeu să-și facă pomană lui și părinților lui, cu acest sat mai sus scris și i-a iertat de vecinie, cu toate ocinele lor și dedinele, să fie cnezi, cum au fost dinainte vreme pe ocinele și dedinele lor. Și nu a luat jupan Stanciul sluger niciun ban dela satul Berești, ci i-a iertat pentru sufletul său, însă să aibă satul Bereștii a hrăni și a cinsti pe jupanița Rada, jupanița lui Stanciul sluger, cât timp va fi vie, iar satul Bereștii să fie slobod și în pace de vecinie.

Încă a venit jupanița Rada singură înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstițiilor dregători ai domniei mele și în marele divan și a mărturisit că a iertat jupan Stanciul sluger satul Bereștii, la moartea lui. Și s'au întâmplat la moartea lui, când a iertat jupan Stanciul sluger satul Bereștii dintâi, cinstiții dregători ai domniei mele: jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica fost mare vistier și jupan Oancea fost al doilea logofăt și Necula sluger și Ralea, unchiul jupanului Stanciul sluger și Simca și Micul.

De accia, am dat și domnia mea satului Bereștilor, ca să le fie ocinele și dedinele lor de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor, strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dragomir gramatic, în cetatea de scaun, în Târgoviște, luna Aprilie 18 zile și dela Adam până acum ani curgători, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Adac. R.P.R., CXXXIV/41.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

306

1619 (7127) Aprilie 18.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele* cestui om, Dide *din* Herești, ca să fie volnic cu carte domnie mele de să-și ție o <p>arte de ocină de au cumpăratu dela Ursa, fata Lupului *din* Sârbi, dereptu 1700 as<pri> și 1 bou, încă de în zilele Radul<ui> voevodă.

Iar cându au fost <a>cum, în zilele domnie mele, el s'au ridicat un unchi al Ursei, *anume* M<ane> *din* Sârbi, de au vrut să lepede banie Didei și să ia el ocina. <Ș>i au fost venitu Mane fără<ă> de Dide nainte domnie mele și a<șa>

a spus Mane cum n'au știut el cându se-u vândut ace ocină. Deci, i-am făcut domnie me carte ca s<ă> lepede banie Didei și să-și ție el ocina. Deci, apoi au venit Mane de faț<ă> cu Didé nainte domnii m<ele> și așa spune Didé cu<m> au fost cumpărat această parte de <ocin>ă den zilele Radukui> voevodă și au fost știut și Mane <când au fost cumpă>rată acestă oci<nă>. Atuncea, nu i-au, trebuet. Deci, <domnia mea am> căutat și am judecat pre dreptu și pre leg<e> cu <toți> ci<n>știție dereg<ă>tori<i> domniei mel<e> și am dat Didei să fi<e> <y>olnic cu acesta carte a domnie mele, de să ia carte dela <M>ane și să nu se ție în sem<ă> aces<tă> carte, ci să-ș ție Dide oc<ina> cum o-u cumpărat că au rămas Mane de leg<e> denainte domnie mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic Ivașco mare vornic.

Am scris eu, Stan, luna Aprilie 18 zile, anul 7127 <1619>.

Io Gavril Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XC/26.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

307

1 619 (7127) Aprilie 18.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, sfânta troiță de o ființă nedespărțită în veci.*

† Scris-am eu, Badea postelnicul, fratele Udrei banul den Băleani, acest zăpis al meu la mâna văru-mieu lu Ivașco marele dvornic, cum să se știe cum am vândut eu ocină în Băleni, însă den cumpărătoarea Vlădulească ci-au cumpărat tată-mieu Radul cluciariul împreună cu frate-său Pătru logofătul, însă 140 de stânjini de ocină, stânjenu câte 30 de aspri și un vad de moară ci-au fost al tătăni-mieu Radului cliuciariului, dereptă 4000 ¹⁾ de aspri, fac împreună 8.200 ¹⁾ de aspri. Însă am vândut văru-mieu lu Ivașco marele dvornic această ocină cumpărătoarea Vlădulească și cu acest vadu de moară de bună voia noastră, ca să-i fie moșie lui și feciorilor lui și nepoților lui și strenepoților lui; deci să <a>ibă voe cu acest zăpis al nostru ce am faptu de credință la mâna lui, să aibă a-ș<i> facerea și carte domnească, ca să-i fie bun<ă> pac<e> în vecie. Și mărturie: den sat, Pătru iuzbaș și jupăneasa lui, Stanca și Pădure și Lazăr păharnic și Ilie și Mihail armaș și popa Rătea și den rumăni: uncheașul Céanca și Dabija și Vladul Mancei și Cârstea și din Băcani, Mușat.

¹⁾ cifrele sunt scrise cu altă cerneală, pe un loc alb.

Am scris eu, Stan cel bătrân logofăt din Săvești, luna Aprilie 18 zile, ani curgători dela Adam, în anul 7127 <1619>.

Muzeul Municipal Buc., nr. 27.210.

Orig. rom., hârtie.

308

619 (7127) Aprilie 19, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavril Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cînstitului dregător al domniei mele lui jupan Ivașco mare vornic și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Băleni, însă din partea Vlădulească 140 stâneni, de peste toată ocina, din câmp și din pădure și cu apa și cu moara, pentru că această mai sus spusă ocină, ce se chiamă Vlădulescă, a cumpărat-o Pătru logofăt și cu fratele său Radul clucer, din cumpărătura Vlădulească.

Iar după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, cînstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic, el a cumpărat această mai sus zisă ocină, partea lui Radul clucer din cumpărătura Vlădulească, toată, dela Badea, fiul lui Radul clucer, acești mai sus ziși stâneni, 140 și stânenul cu câte 30 aspri, fac aspri 4200 aspri.

Și după aceia, a cumpărat iarăși jupan Ivașco mare vornic și vadul de moară, care a fost al unchiului său Radul clucer, dela Badea, vărul său primar, fiul lui Radul clucer, pentru 4000 aspri, fac toți împreună 8200 aspri. Și a vândut Badea de bună voia lui, fără nicio silă dela nimeni. Și a făcut și zapis cu pecetea lui la mâna cînstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic. Și au fost atunci la întocmirea lor mulți boieri bătrâni și buni, martori: din sat, Pătru iuzbaș și jupanița lui Stanca și fiii lor, Ivașco și Pădure și Lazăr și Ilie și Mihail armaș și popa Ratea și dintre vecinii din sat, Ceanca cel bătrân și Dabija și Vladul Mancei și Cârstea și din Băcani, Mușat, că a vândut Badea această mai sus zisă ocină și moară lui jupan Ivașco mare vornic de bunăvoia lui și cu știrea tuturor și altor megiași din jurul locului și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat și domnia mea cînstitului dregător al domniei mele lui jupan Ivașco mare vornic, ca să-i fie această mai sus zisă ocină și moară din Băleni, de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miser Meche vistier și jupan Miho spătar și jupan Mihalachi stolnic și Grigorie comis

și Vladul paharnic și jupan Nicolae mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Stan cel bătrân din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 19 zile, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila (m. p.)

Muzeul Municipal Buc., nr. 27.193.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

309

1619 (7127) Aprilie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Rate și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da și nepotului său Manea, ca să-i fie ocină la Boari, însă partea bunicului său Nan, toată, de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru că este veche și dreaptă ocină dela bunicul său, dela strămoșul său.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Rate a avut pâră înaintea domniei mele cu Chitea. Și așa pâră Chitea că a cumpărat din acea parte de ocină a lui Nan, a treia parte de ocină, dela unchiul său Micul, fiul lui Nan, pentru 600 aspri. Astfel, la aceasta, am dat domnia mea între ei 2 oameni buni, anume Tatul din Boari și Călin din Butești, ca să-i tocmească cum vor găsi cu sufletele lor. Și așa au tocmît cu sufletele lor și au făcut zapis din mâna acelor oameni buni, ce s'au scris mai sus, că a înapoiat Rate și Manea 1400 aspri gata în mâinile lui Chitea, de au răscumpărat și acea parte de ocină din partea bunicului lor Nan.

Și iar a cumpărat Rate o vie dela unchiul lor Micul, pentru 760 aspri gata. Și a vândut Micul această vie, de a lui bună voie și cu știrea tuturor fraților și tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Rate și Manea, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechii mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și Grigorie comis și Vladul paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, luna Aprilie 20 zile, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavril voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii particulare, sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

310

1619 (7127) Aprilie 21, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor moșteni, anume Dumitru și Stan și Bărbăteiu și Petco și Tanasie și Pătru și Stan Cernea și cu toți frații lor și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în sat la Craioviță, însă dedina lor toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din vatra satului și de peste tot hotarul. Însă ocina lui Stan Cernea să se știe din partea lui Jitian, pentrucă această ocină, mai sus spusă, ea a fost a acestor moșteni, mai sus ziși, veche și dreaptă și de moștenire a lor.

Iar după accia, când a fost în zilele lui Șerban voevod, când a venit întâi domn în țară, atunci a cumpărat jupan Vodă banul această ocină a acestor moșteni mai sus spuși cu toate ocinele lor, ca să-i fie lui vecini, pentru 36000 aspri gata. Și după accia, peste puțină vreme, adică când a fost în viața lui, jupan Vodă banul, el însuși s'a gândit și a socotit din inima sa și a făgăduit să zacă oasele lui acolo, în sfânta mănăstire numită Coșuna, de lângă Craiova, hramul sfântului ierarh făcător de minuni Neculae dela Mira Lichiei și a făcut și zapisul lui și a scris cu mâna lui cu mare blestem și cu mulți boieri și martori, ca după moartea lui să fie acel sat Craiovița, cât a fost partea lui, cu toți vecinii și să fie la sfânta mănăstire pentru sufletul lui și al părinților lui. Și a scris pe toți în sfânta proscomidie. Încă și al doilea sat și Țigani ce nu sunt scriși aici. Dar așa a scris zapisul lui, când se va întâmpla moartea lui Vodă banul, fie la casa lui, fie în altă parte, fie la curte, călugării să fie gata la acel ceas, cum vor afla să sară și să se ducă unde va fi trupul lui, să-l ia și să-l aducă la sfânta mănăstire.

Și după accia, s'a întâmplat moarte jupanului Vodă banul, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, în cetatea Târgoviște. Și atunci, nepoții lui Vodă banul, Dona și Dima și Mihai și nepotul jitelniței Velica, Radul, ei au sărit cu toții repede și au venit de au luat trupul lui Vodă banul și au mers din cetatea Târgoviște acolo la sfânta mănăstire și au îngropat trupul lui la sfânta mănăstire, înăuntru, ca nou ctitor. Și după accia, peste puțină vreme, ei au îngropat și pe jitelnița Velica a lui Vodă banul, tot acolo la sfânta

mănăstire, amândoi înăuntrul. Și a rămas această dedină mai sus spusă, satul Craiovița, să fie stătătoare la sfânta mănăstire.

Iar după aceia, călugării dela sfânta mănăstire și părintele egumen Serghie, nastavnicul sfintei mănăstiri și cu tot soborul și cu mulți boieri și negustori și megiași din jurul locului, ei toți au socotit pentru Dumnezeu și pentru sufletul lui jupan Vodă banul și al soției sale Velica, de au slobozit pe acești moșteni mai sus spuși din Craiovița, pe toți, cât a fost partea lui de vecini și s'au răscumpărat ei de vecinie, să nu fie vecini, ci să fie ei slobozi și megiași cu ocinele lor, pentru 60.000 aspri gata. Și au luat călugării acești aspri și au adăogat la sfânta mănăstire multe averi și vite, iar din acei aspri mai sus spuși, călugării au trimis și la Sfântul Munte la Marea Lavră, sfintei mănăstiri, unde este hramul sfântului Varlaam, de a scris pe jupan Vodă banul și pe soția lui Velica în sfânta proscomidie și pe părinții lor. Și au dat călugării toate cărțile lor de pe acel sat în mâna acelor moșteni mai sus spuși. Și așa s'au legat călugării că nu a rămas înapoi la sfânta mănăstire nici o carte a acestui sat. Iar dacă se va ivi vreodată vreo carte la sfânta mănăstire a acestui sat din Craiovița, să nu se creadă, ci să stea mincinoasă. Și s'a întâmplat să fie la această întocmire mulți boieri și negustori și megiași, cel dintâi dintre dregătorii domniei mele: jupan Stamatie mare agă și Grăga vătaf și Vărboghe din Hârgetoia și Dumitru din Filași postelnic și Simion din Bațcov și Barbul din Poiana și Mihai postelnic din Coțofeni și Lațco comis din Pae și Cănda postelnic din Obedin și Nica pârălăb din Craiova și...¹⁾ fratele lui Lambu și Conda negustor și Dima și Apostol și încă mulți, cari nu sunt scriși aici.

Și după aceia, au pus călugării dela sfânta mănăstire și blestem: care dintre acei călugări dela sfânta mănăstire sau din altă parte vor ridica vreo pâră vreodată, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți ce sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc, ceiace este și va în veci, amin.

Și după aceia, iar a cumpărat Moțoia, mama lui Dumitru, ocină la Craiovița dela Pârul și dela Drăghici, din funia lui Hamza, partea lui toată, pentru 5000 aspri de argint, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul. A cumpărat încă în zilele lui Mihnea voevod.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor moșteni, ca să le fie ocina mai sus spusă dedină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Mechea vistier și

¹⁾ loc alb în orig.

Miho spătar și Mihalache stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 21 zile, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XV/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

311

1619 (7127) Aprilie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Radul croitoriu și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Bălțați, însă partea lui Tanasie paharnic, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că această ocină mai sus spusă, ea a fost de moștenire a lui Nicoară comis, însă a cumpărat Tanasie paharnic această ocină toată, dela Nicoară comis, încă mai înainte vreme, în zilele răposatului Mihail voevod.

Iar când a fost în zilele lui Șerban voevod, sluga domniei mele Radul croitoriu, el a cumpărat toată această ocină mai sus spusă dela Tanasie paharnic, pentru 6000 aspri gata.

Și iar să fie slugii domniei mele lui Radul croitoriu ocină la Bălțați, însă partea lui Coteșilă, toată, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii, de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus spusă a cumpărat-o mai înainte vreme, jumătate dela Tanasie paharnic, iar când a fost în zilele lui Alexandru voevod, Radul croitoriu a cumpărat și cealaltă jumătate de ocină din partea lui Coteșilă, dela Vasilie vistier, pentru 5000 aspri gata. Și au vândut Tanasie paharnic și Vasilie vistier acele ocine ce sunt mai sus spuse de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și au fost atunci la tocmeala lor mulți boieri martori, anume: din Bălțați, Drăghici și Mihail și Radul și popa Pavel și Dumitru, din Târgșor, Nastea, din Băjești, Badea paharnic și fratele său Ivan postelnic și încă mulți boieri, cari nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Radul croitoriu, ca să-i fie această mai sus spusă ocină de dedină lui și de ohabă și cu fiii lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechie mare

vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare postelnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vlad mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 22 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Istorice noi, XVII/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

312

1619 (7127) Aprilie 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghilă voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri dela Stănești, ce este hramul cinstitei și preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu, pururea fecioara Maria, care este metoh al sfintei patriarhii, în marea cetate Alexandria, ca să-i fie vinăriciul dela dealul Dobrușei, din județul Vâlcea, tot, cât se cuvine parte domnească, dela 10 vedre, o vadră, pentru că am dat și am miluit domnia mea, ca acest vinăriciu să fie la sfânta mănăstire de întărire și de hrană și pentru călători și pentru poslujnici, iar domniei mele veșnică pomenire.

Și încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l ierte și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui.

Încă și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica¹⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 23 zile, dela Adam până acum, cursul anilor 7127 <1619>.

¹⁾ în acte anterioare și posterioare mare vistier este „Mechea“.

A spus Paraschiva al doilea logofăt.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, II/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

313

1619 (7127) Aprilie 23.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

Scrie județul Dumitru de București și cu 12 pargari aciasta a noastră carte sventei dumnezești mănăstiri ce se cheamă s<ven>taa Troiț<ă> de în jos de București, ca să fie sventei mănăstire, ce iaste mai sus zisă, locul lu Dobrișan berbiiariul, toot, cât va avea el, pântrucă l-au cumpărat eguminul Gligorie dela s<ven>taa Troiț<ă> dela jupanița Chieajna vorniciasă, dereptu 12 galbini.

Și au vândut ia de a ei bună voe și cu știrea a buni oameni aldâmășari, pri nume: pop<a> Borcia clisiiariul și pop<a> Dragul și pop<a> Ivan și Seman județ și Dumitru Trânăcopul și Nica Jipoitul și Stoica butar și Bratul logo<făt>, ca să fie acista locu svintei mănăstiri moșie și ohab<ă>.

Și cini va sparge aciasta a nostri carti, să fie proklet și anathima cu Iuda și cu Ariia bezmin.

Altfel să nu fie, după spusa noastră.

Am scris eu, bătrânul Stanciu logofăt din Belciugatul, luna Aprilie 23 zile, în anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, X/6.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

314

<1619 după Aprilie 23>.

† Prea milostive domne, să fie domnie ta sănătos. Scriș eu județul Dumitru cu doisprezece pargari acesta a [noa]nastro carti. După aceia, au cumpărat vlădica Pafomie o vie a Nicăe. Și căînd o cumpărat vlădica Pafomie așa au zisū: după morte lui nimene altū, nimene să n'aibă lucru cu ace vie fără oome<nii> lui, că o cumpărat cu bani săi. Și după aceia, au fost un vad dă mor<ă> a Nonăi călugări și așa se-u sculat vlădica Pafomie d'au faptū moră pre cel vad iar cu banie săi.

Și mărturie iaste egumenul Macsimi și egumenul dăla mănăstira Stelie și egumenu dăla <ven>ti Sava și piscupul dă la Tăiingan și clisiarlu popa Drag<u>lu și popa Zărnă și pop<a> Vișan și pop<a> Costandin și pop<a> Fira și pop<a> Pașăștina și pop<a> Stanciul și pop<a> Petco, Seman județul și Lupul județulu și Dumitru județulu și Strapodar și Gherghe județul și Tudor bătrânul. Și dup'aceste mul[ă]ți omene buni și negruț<i>tor<i>, cândū au grăit vlădica Pafomie domne, acele cuvente, cum să n'aibă lucru nici călugări cu acele moșii fără nemeneia lui, domne, că pre el l-au tăiat Tătarăi și l-au mănincat <c>ăinie.

Și așa mărturisimu, domne, noi cu sufletele nostre, iar domniia, domne, ver faci cum te va năstăvi dumnezeu. Și dumnezeu să te veselească.

Arh. St. Buc., M-rea Mărcuța, II/9.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Datat după cartea județului Dumitru din București, din 1619 Aprilie 23.

315

1619 (7127) Aprilie 26.

Scris-amu eu, jupăneasa Neaga, aciașă a mea scriptură, cum să se știee că au dat a mea soție jupânul Panaiuot, la vrême de morte, ocină și morile din Iaroslovești.

Și m[ă]lai denaint<e> dela vieiaț<a> lui așa'm auzit și așa mărturise<s>cū cu al mieu suflet, cum au dat alū mieu soțu ocină și morile din Iaroslovești lu Iane. Iară Dima să naib<ă> nice o *mehteb* ¹⁾ cu morili și cu ocina din Iaroslovești. Că eu așa'm auzit, dela mortea lui, cum au dat cu sufletul lui morili și ocina din Iaroslovești lu Iane.

Și mărturisescū și eu cu al mieu suflet dela mortea mea, așa cum amu[mū] auzit. Și mărturie iaste: *din* Râmnic, pop<a> Ghin<e> și pop<a> Pătru și Manolé, *din* Ohab<a> pop<a> Opre<a> și Prăvul.

Scris luna Aprilie 26 zile, în anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LIII bis/8.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

Copie rom., ibid. ms. 707 f. 280.

316

1619 (7127) Aprilie 26, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavril Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ion din Grivi și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Alexeni, însă din partea lui Ivan și

¹⁾ amestec

a fratelui său Negoit, un ogor, dela râu până la mlaştină, pentru că l-a cumpărat Ion dela Ivan şi dela Negoit, pentru 340 aspri.

Iar a cumpărat Ion dela Măilat un ogor la câmp, dela râu ¹⁾ până la mlaştină, pentru 180 aspri. Iar dela Iuga din Văleri un ogor, dela râu ¹⁾ până la Vârful Costei, pentru 95 aspri. Şi iar dela Ivan şi dela Negoit un loc la câmp, la vadul care se cheamă Stroceştii, pentru 400 aspri. Iar să fie lui Ion un ogor la vadul Stroceştii, pentru că l-a dat Vâlcul la trapeză, când s'a călugărit Vladul, fiul lui Ion, ca să-i fie lui pomană. Iar a cumpărat Ion dela Ciocul din Alexeni partea lui de pădure, la fântâna Becăi, pentru 320 aspri. Iar a cumpărat Ion dela unchiul său Neagoe o vie, pentru 400 aspri.

Iar a dăruit Datco din Curpeni pe finul său Datco, fiul lui Ion, cu un loc la obreja viei, ca să-şi facă pivniţă.

Iar a dat Ion, la moartea lui Stoica, o baniţă de grâu şi o haină, pentru o crivină de cânepă, în mâinile lui Ivan, vărul primar al lui Stoica.

Iar au cumpărat Şerbul şi Ratea ocină la Alexeni, însă din funia Călotească, partea lui Puia şi partea lui Guţul, jumătate, din câmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, dela Puia şi dela Guţul, pentru 3000 aspri, în zilele lui Mircea voevod.

Iar a cumpărat Oană ocină la Cernădie, dela Neacşa şi dela Anca, fiica lui Oprea, partea lor toată, de peste tot hotarul, pentru 1400 aspri.

Iar a cumpărat Stănilav din Curpeni o vie dela Stanca, mama lui Ivan, pentru o vacă, preţul ei 600 aspri. Iar să ție Stănilav toate părţile de ocină ale lui Ivan, din câmp şi din pădure şi din apă şi din munte şi de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru că a pomenit Stănilav pe Ivan la moartea lui, de a cheltuit cu tot ceia ce a trebuit, preţul de 1000 aspri. Au fost martori, oameni buni: din Curpeni, Grozea şi Vladul şi Barbul şi din Grivi, Dragomir.

Iar să se ştie că a luat înapoi Stănilav un loc dela Stanciul al lui Gărgan, pentru 200 aspri. Iar a luat înapoi Micul un loc dela Dragomir din Grivi, pentru 60 aspri.

Iar a cumpărat Radul dela Baţco un loc, de a dat un bou zestre. Iar a luat înapoi un loc dela Neaga, pentru 50 aspri.

Iar a cumpărat Micul la Curpeni, dela ficele lui Ciutelea, un loc de vie, pentru 200 aspri. Dela Stanciul şi dela Ion şi dela Stan o silişte şi un loc de vie, pentru 1270 aspri.

Iar a cumpărat Micul dela Toader din Curpeni rândul la moară, pentru 24 aspri. Iar să se ştie că a lăsat Micul la moartea lui aceste mai sus zise ocine şi dedine nepotului său Micul, pentru sufletul lui, căci fii din trupul lui nu a avut.

¹⁾ «râu», așa în orig.

Iar a cumpărat Radul un loc de vie dela Voicul din Vai-de-Ei, pe un bou.

Iar a cumpărat Stănilav cu femeia lui Opriana ocină la Curpeni, partea lui Bolde, o vie și cu loc de casă și cu pomet, dela Stanciul, pentru 1000 aspri. Și au fost martori: din Curpeni, Groza și Danciul și Dragodan și Stan și Stanciula. Și a dat aldămaș 4 vedre de vin.

Iar a cumpărat Ion partea unchiului său Miculețul, dela Șuşman din Curpeni, pentru 600 aspri. Și iar a cumpărat Neagoe o vie la Grivi, dela Datco din Curpeni, pentru 1400 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus ziși oameni ocinile lor de bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Au avut și cărți vechi ale altor domni pentru aceste ocine, dar au ars. De aceea, am înnoit și pe această carte a domniei mele și am dat lui Ion și lui Șerbu și lui Micul și lui Neagoe, ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechia mare vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 26 zile și dela Adam până acum, la această scriere, la cursul anilor, în anul 7127, iar dela nașterea lui Hristos 1619.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Gorjului, Târgu Jiu.
Orig. slav, perg., pecete timbrată.

317

1619 (7127) Aprilie 26, Târgoviște.

Zapisul jupănesii Iarmii, fata Cărstii, dă danie pentru un sălaș de Țigani.

Scris-am eu, jupăneasa Iarma, fata Cărstii din Vede de j.¹⁾ aciastă carte a mea dumnezeieștii mănăstire ce să chieamă Jătianul, unde iaste hramul lui svetăe Dimitrie, ca să fie un sălașu de Țigani, pre nume Flore, cu cinci feciori. Inșă să știe că doi feciori ai Florii, cei mai mari, ii i-am a da la sfânta mănăstire pentru [pentru] 20 de sărăcuste ale frăține-mieu Daei, iar Flore Țigan, cu trei feciori, i-am vândutu, drept bani gata 6.400.

Și am vândutu eu de a mea bună voe, iar Țiganca Florei n'au fost a mea, ci au fost a lui Ilie Pășareul. Deci, să știe că și eu Ilie m'am tocmitu iar cu

¹⁾ probabil «Medvejdea»

părintele Grigorie de i-am vândutu Țiganca Florii cu doao fete, drept bani gata 4.000. Și i-am vândut-o și eu de a mea bună voe și cu știre a mulți boeri.

Și mărturii am pus: părintele Irimia dela Căluu și Călugărul den Livezi, Novacu din Vărăți, Radul Voicănești ¹⁾ și Sava beșliul din Târgoviște.

Și am tocmită aciastă tocmeală, în casa Savii din Târgoviște. Aciasta am tocmit și amintire să nu fie, peste tocmeala noastră.

Aprilie 26 zile, 7127 <1619>.

Și într'acestu zapisu sânt 7 peceti fără iscălituri.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723 f. 486v

Copie rom.

318

1619 (7127) Aprilie 27.

† Adeccă> eu, Stan *din* Dărza, nepotul lu Șărbănel *din* Fântân, scris-am al nostru zapis de mare credință la mâna Dorobanțului și a frăține-său, lu Mateiu, cum să știe că i-am vândut și lu Dumitru, tatăl lu Neagoslav, cum le-am vândut ocina din Fântă<n>, însă de parte de lu Șerbănil o fune diplin, dereptu trei mie de bani gata și cu aldămaș doao sute.

Și la ast<e> tăcmele întreat-au și pe jupăneasa Mihnea *din* Cărștiști și ia n'a putut să cumpere, ce au cumpărat acești oameni<i> ce sântu mai sus screși.

Și măturie: Bălan *din* Cârsteștii, Măn<e>guia *din* Pis[s]can și Tudor *din* Cio<că>nar, cum au întreat; și aldămășarie: popa Oprea *din* Ț...²⁾; Bădilă <*din* H>ăreștie...²⁾ ale *din* Tătărăi, Danci...²⁾ și alți mulți oameni<i> la aceste tocmele.

† *Scris luna Aprilie 27 zile, în anul 7127 <1619>.*

† Stan *din* Dărza.

† Bădilă<ă> *din* Hărăștie.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LVII/3.

Orig. rom., hârtie filigran.

Copie rom., ibid. ms. 207 f. 81.

319

1619 (7127) Aprilie 28.

Carte mării sale răposatului Gavriil Moghila vodă, ca să ție sfânta mănăstire un sălașu de Țigani cu feciorii lor, ce i-au cumpărat mănăstirea.

Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dat-am domnia mea

¹⁾ în loc de: «din Vălcănești».

²⁾ loc rupt în orig.

această poruncă a domniei mele sfintii și dumnezeieștii mănăstiri ce sâ chiamă Jătiiianul, hramul sventăi Dimitrie *izvorătorul de mir*, ca să-i fie sfintei un sălaș de Țigani, anume Flore, cu 5 feciori. Incă să știe că doi feciori ai Florii, cei mari, i-au dat jupâneasa...¹⁾ fata Cârștii dă...vedj²⁾, pentru 20 de sărăcuste ale fraține său Daii, iar Flore Țiganul cu 3 feciori i-au cumpăratū părintele Gligorie egumenul dela jupâneasa Iarma, drept 6.400 aspri gata. Inșă Țiganca ce au cumpăratū părintele Gligorie acestui Țigan al Florei dela Ilie cu 2 fete, drept 4.000 de aspri gata.

Și s'au întâmplatū și mărturie la acestū negoțū: egumenul din Căluu și Radul din Vălcănești și Sava beșliul din Târgoviști. Dreptū am datū acest Țigan ce scrie mai sus să fie moșie ohamnică. Și într'alt chip să nu fie.

A scris jupan Papa mare logofăt, Aprilie 28 zile, anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr 723, f. 496.

Copie rom.

320

1619 (7128) Aprilie 28.

† *Din mila lui dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.*

† Scris vlă<ă>diciia mea aceasta carte vlă<ă>dicii mele, sv<i>ntii și dumnezeiștii măn<ă>stiri ce s<ă> chiamă Tismana, *bramul uspenia preacuratei stăpânei noastre, născătoarei de dumnezeu și pururea fecioarei Maria*, cum dă ei să ție în pace și slobodă satul ce s<ă> chiamă Corzii, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toț<i> vecinii, căți vor fi, pântrucă acest sat au fost de moșie al jupănului Ion suljarul, iară cândū au fost acum, singur jup<ă>nul Ion suljarul l-au dat în sv<ă>nta măn<ă>stire, ce iaste mai sus zisă cu bună voia lui, pântru pomeana și denaintea a toți boiarii domn<ului> nostru și denaintea vlă<ă>dicii mele și cu știrea a toți megiașii de pregiurul locului, ca să fie sv<i>ntii mănăstiri întărire și călugărilor de hrană, iară jup<a>nului Ion sulgeriul să-i fie pomeană și lui și părinților lui și rudilor lui în vecie, neclătīt și neleg<ă>nat.

Inșă suljariul Ion, când au închinat acest sat în svânta măn<ă>stire, mainte se-au tocmit cu egu[m]menul Nifon și cu toți călug<ă>rrii de în sv<ă>nta măn<ă>stire pântru vecinii de întra'acest sat, să nu-i asuprească cu lucrul, numai să-și dea datul și gălețli și să clăcuiască cum vor clăcui și alți vecini pre la alți boiari, iară cu carăle să nu fie volnici călugării să-i ducă la măn<ă>stiri pântru vreo lucru ceva.

¹⁾ ilizihil în text.

²⁾ probabil «Medvejdea».

Încă pântru această tocmeală vl<ă>diciia mea am fapt și blestem, care egu-
m<e>nū sa[a]u care călug<ă>rū se va ispiți a strica aceasta tocmeală, să fie
proclēt și afuri<si>t de vl<ă>dica H<risto>s și de vl<ă>diciia mea.

Altfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele.

Am scris eu, i<romon>ab Efremu, luna Aprilie 28 zile, în anul 7127 <1619>.

† *Luca, umilul mitropolit al Ungrovlahiei*¹⁾.

Acad. R.P.R., I/30.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete timbrată.

Copii rom. la Arh. St. Buc., Condica m-rii Tismana, nr. 711 f. 169 și ms nr. 330 f. 262v—263.

321

1619 (7127) Mai 4, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagul Buhuci din Albești
și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Vernești, însă din partea
Furcoaei depe moșul Albescul, 24 stânjeni, din cap în cap, oricât se va alege,
pentru că a cumpărat Neagul Buhuci acești mai sus ziși stânjeni dela Vladul
paharnic, pentru 4800 aspri gata, în zilele lui Alexandru voevod.

Și iar a cumpărat Ignat dela Neagul Buhuci un stânjen de ocină, pentru 200
aspri, din cap în cap. Și iar a cumpărat Ignat un stânjen de ocină dela Milea, pentru
200 aspri. Și iar a cumpărat Ignat dela popa Guța o jumătate de stânjen de ocină,
din cap în cap, pentru 200 aspri gata.

Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus,
din jos și din jurul locului. Și au fost la întocmirea lor oameni buni martori,
anume: din Borăști, Vladul armaș și popa Guța și Milea și din orașul Bazău,
Giurcea negustorul.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Neagul Buhuci și lui Ignat, ca
să le fie ocină și dedină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților
și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei
și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Meca vistier
și Miho spătar și Mihalache stolnic și <Gli>gorie comis și Vlad mare paharnic
și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

¹⁾ grecește în orig.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 4 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. Ep. Buzău, XXVI/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1851.

322

1619 (7127) <după 4 Mai-August>, Târgoviște.

Tot hrisovul lui Gavriil Moghila voevod asemenea întărește.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Radului logofăt și cu feciorii, câți Dumnezeu li va dăru, ca să-i fie toată moșia din satul Cuciul ce să cheamă palanca Gherghiții, însă partea Neacșii, fata lui Stan din Cuciul, toată și partea Cărstii logofăt *din* Buciumeni, toată, din câmpu și din pădure și din apă și cu rumăni și cu vad de moară și din siliștea satului și dupretutindenea, oricât s'ar alege, du preste tot hotarul.

Și semnele și hotarale ca să știe: din Malul Lupilor la Gorgănelul *din* Ploștină, apoi pă coada Ploștinii din susu, apoi la Leoțel, însă din josu de crucea de piatră și pă la Leoțel la vale, însă pă matca bătrână până la Teleajănu și pă Teleajănu la vale, unde dă Teleajănul în Prahova și de acolo pă Prahova în susu, până iarăș la Malul Lupilor.

Pentru această mai sus zisă moșie, ia au fostu cumpărată de Radu voevod Șarban dela Neacșa, fata lui Stan din Cuciul și dăla Cărstea logofăt din Buciumeni, drept 15.000 aspri gata, pă vremea când au făcutu palanga Gherghiții întâiu și au stăut a fi moșia, moșie domnească.

Iar după aceia, când au fost în zilele Radului voevod Șarban, dacă s'au întâmplat domnii lui pribegie, au eșit de aicea din țară, iar sluga domnii mele Radu logofăt, el încă s'au aflat lângă domnia lui, întru acea pribegie, de au slujit în pământ strein ca o slugă dreaptă domnii sale. Întru aceia, Radu voevod Șarban au socotit pentru slujba lui cea multă ce au slujit Radu logofăt în pământ strein și pentru multa pomană, ca să aibă domnia lui pomană. Apoi au miluit pă Radu logofăt cu toată moșia din Cuciul ce să numește Palanca. Și i-au făcut domnia lui carte de milă cu mare blestem, ca să fie Radului logofăt de baștină pentru dreapta și credincioasa slujbă, care au slujit domnii lui în pământ nemțesc. Și am văzut domnia mea și cartea Radului voevod Șarban de cumpă

rătoare, când au fost curgerea anilor 7113 <1605> și cartea de milă la mână Radului logofăt, cum scrie mai susu.

Apoi, când au fost acum, în zilele domniei[i] mele, iar Radul logofăt, eu ¹⁾ au fost venit din pribegie aici în țară la moștenirea lui și au adusu înaintea domnii mele cartea Radului vodă Șarban și cartea lui Alexandru voevod, de le-am citit domnia mea și am văzut cum au fost miluit dă Radu voevod Șarban și dela Alexandru voevod, [de le-am citit domnia mea și am văzut cum au fost miluit] cu toată moșia din Palancă și cu tot venitul și cu cărți făcute cu mare blestem la mână Radului logofăt.

Intru aceia, domnia mea daca am văzut domnia mea cărțile acelor domni cu blestem, de milă, iar domnia mea însumi am luat seama și am socotit după dreptate și după lege cu toți cinstiții boerii domnii mele și n'am vrut domnia mea întra întru atâta blestem ca să slăbesc și ca să stric pomana și cărțile de milă, ci însumi am dat domnia mea și am miluit pe sluga domnii mele Radu logofăt cu toată moșia din Palangă ce scrie mai susu, cum au fost miluit mai dinainte vreme de Radu voevod Șarban și de Alexandru voevod. Și am miluit domnia mea cu cărți de milă și preste această carte a domnii mele ca să-i fie lui moșie de baștină și ohabnică feciorilor și nepoților și strenepoților și de nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Și după petrecerea domnii mele, cui va încredința domnul dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești sau din roada inimii domnii mele sau din rudeniile noastre sau din alt neamu, vă rog pre voi, cu numele lui dumnezeu, ca să cinstiți și să înnoțiți și ca să întăriți această carte a domnii mele de milă; pre acela domnul dumnezeu ca să-l cinstească și ca să-l miluiască și ca să-l întărească întru domnia lui, iar în veacul viitor sufletul lui, întru înpărăția cerului în veci.

Iată dar și mărturii am pusu domnia mea pe: jupan Enache ban al Craiovei și jupan Ivașco mare dvornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan G.igorie mare comis și jupan Vlad mare peharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Iano, în cetatea Târgoviștii, luna... ²⁾ zile, dela Adam, văleat 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256 f. 267.

Copie rom.

Datat după Stoica mare vistier.

¹⁾ în loc de: «el».

²⁾ loc alb în text.

1619 (7127) Mai 8.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavril Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui eguménului Iosaf dela sfânta mănăstir de Arg<e>ș, ca să fie volnic cu acest<ă> carte a dumnii mele și cu slug<a> dumnii mele, anum<e>...¹⁾ de să strângă toți rum<â>nii sf<i>nței mănăstiri pre unde vor fi risipiți, oari la orașă, oari în sat domnăscu, oari boerescu, au călug<ă>-rescu, fie unde vor fi, pre toți să-i ia cu toate bucateli lor și cu făméile lor, să-i duc<ă> la moșia lor, unde le va fi satul. Iar cisle lor de bir, unde le va fi pus de în seam<ă> ei să plătească. Așa iaste învățătura dumnii mele. Și de nemenea băntuial<ă> sau opreal<ă> să n'aib<ă> înaintea cărții dumnii mele.*

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Scrie Mai 8 zile, în anul 7127 <1619>.

† *Io Gavril voevod din mila lui dumnezeu domn.*

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX quater/10.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1619 (7127) Mai 8, Târgoviște.

† *Cu mila lui d<u>mn<e>zeu, Io Gavril Moghila voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boiariului domniei mele Gherghe cliucer și cu feciorii lui, câți d<u>mn<e>zeu îi va dăruj, ca să-i fie lui moșie la Flocoșani și cu 2 vie, însă stânjini 45, pentru că au cumpărat jupan Gherghe cliuce<r> dela Bârzea din Rusinești, drept 3000 aspri gata.*

Și iar au cumpărat jupan Gherghe cliucer dela Stepan din Rusinești 1 vie cu 10 stânjeni de moșie la Flocoșani, drept 1000 aspri. Și iar au cumpărat Gherghe cliuce<r> la Flocoșani dela Stavăr și dela frate-său Tudor 1 vie cu 30 de stânjini de moșie, drept 3000 aspri gata. Și iar au cumpărat jupan Gherghe cliuce<r> la Flocoșani dela Stavăr și dela frate-său Tudor altă vie la deal, cu 6 stânjini de moșie, drept 2000 aspri gata. Și iar au cumpărat jupan Gherghe cliuce<r> la Flocoșani dela Radomir cel bătrân o vie, drept 1400 aspri gata.

Și iar au cumpărat jupan Gherghe cliuce<r> dela feciorul Balicej, anume Piiali Turcul, o vie dela Mărcești cu 6 stânjeni de moșie, de lângă via unchiu-său Căndei, drept 5000 aspri gata.

¹⁾ loc alb în orig.

După acéia, au dat acei vânzători ce s'au zis mai sus toți cărțile lor de baștină și de cumpărătoare, la mână boiariului domniei mele Gherghe cliucer. Și au vândut acești mai sus numiți vânzători moșiile și viile lor, ei de a lor bună voe, cu știrea tuturor megiiășilor de pe înprejurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Și s'au întâmplat acolo mulți boiari și megiiăși mărturii și aldămășari, anume: Cărstiiian log. dela Mănci>cești și popa Voinea și popa Neacșul și Bucșa cel bătrân și Gârdea log. și Duțul cel bătrân și Badislav log. și Drăgan văt. și Dan cel bătrân și Costea Bărbosul și Dobre nepot său și Badea Mazăre și Radul Turnenul și Ivan Cerchezul și Costea Lămboiul și popa Preda din Ostra și Neagoe Rachiiariul de acolo.

Drept acéia, am dat și domnia mea boiariului domniei mele Gherghe cliuce<r>, ca să-i fie lui moșiia și viile ce s'au zis mai sus stătătoare și ohabnice și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe : jupan Ianache mare ban dela Craiova și jupan Ivașco mare dvor. și jupan Popa mare log. și jupan Stoica mare vist. și jupan Miho mare spăt. și jupan Mihalache mare stol. și Grigori mare comis și Vladul mare peh. și jupan Necula mare post. Ispravnic jupan Parasciva al doilea log<o>făt.

Și am scris eu, Neagoe log., în scaunul Târgoviști, luna Mai 8 zile, anul 7127 <1619>.

S'au scris pe rumănie de pe slovenie de Lupp dascăl slovenesc la școala domnească.

Eu, Lupp dascăl slovenesc, am scris.

Acad. R.P.R., CXCVIII/151.

Trad. rom.

1619 (7127) Mai 8.

† Scris-am eu, Préda post., feciorul Radului postelnec din Balomirești, cum am vândut satul Scurta, de bun<ă> voe, de în hotar pân<ă'n> hotar și de în câmpu și de în siliște și di în ap<ă>, oricăt<ă> ocin<ă> să va alege și cu vie și cu toate hotarăle, pântrucă o am vândut și o am neguțat de bun<ă> voe a mea, întru 350 de galbeni.

Și o am vândut denainte a mulți boiari, anum<e>: Miha mare spătar și Ghergheluce<r> din Măn<i>cești și Leca, cumnatul Badie din Greci și Drăgan văt. și Miha<i>l neguțător. Și o am vândut lu Ghiuone post. și lu Ianu visteiariul într'acești bani ci s<ă>ntu mai sus scriși, ca s<ă> le fie lor moșie și feciorilor lor, câți dumnezeu le va da, să ție satul cu tot venitul și cu rămănic¹⁾, anum<e>: Stancul și Dobrot<ă> cu feciorie lui și Mane cu feciorie lui, câți se vor alege toți<i>.

Luna Mai 8 zile, în anul 7127 <1619>.

† Scrie-am eu Preda post. astu zăpis de bun<ă> voe mea ș-am pus pecetea mea.

Cbiril ieromonah dela mănăstirea din Craiova, mărturisesc adevărul.²⁾

Și ne-am întâmplat la tocmeala lor Panos Papazoglis, martor.²⁾

Și eu, Grigore arhimandritul, mărturisesc cele mai sus scrise²⁾.

Acad. R.P.R., XLIII/116.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

326

1619 (7127) Mai 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Staico paharnicul și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Cepturile, însă din partea lui Avram...³⁾ stânjeni 7 și jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și în dealul cu vii și cu vinăriciu și de peste tot hotarul, oricât se va alege, de pretutindeni.

Pentru această ocină mai sus zisă, au cumpărat-o Drană și Tudor și Marin și Fundea și Sin din Fântânele dela Avram, pentru 7500 aspri, încă mai dinainte vreme. Astfel, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, boierul domniei mele Staico paharnic, el nu a îngăduit să lase ca să intre alți oameni străini pe moșia lui părintească, ci a lepădat toți banii lor înapoi câți sunt mai sus spuși, pentru că el este mai volnic decât acei oameni ce sunt mai sus ziși.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului Staico paharnic, ca să-i fie această ocină mai sus spusă de moștenire și de ohabă, lui și cu fiii lui, nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare

¹⁾ în loc de «rumăni».

²⁾ grecește în orig.

³⁾ loc alb în orig.

vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 8 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Cotroceni, XXXVII/9.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

327

1619 (7127) Mai 9, Târgoviște.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, anume Vladul Sieiu postelnic, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să bată rumâni sfîntei mănăstiri den Argeș, den sat den Corbi și să-i mîe să lucreze să facă haracie de vie și să îngrădească viile și tot lucrul ci va trebui. Păntrucă au venit părintele egumenul Ioasaf de se-au jiluit naintea domnii mele cum au fost mersu în Corbi la rumâni mănăstirei să-i mîe la lucru, să lucreze și să facă haraci de vie, iar ei n'au vrut să asculte să meargă la lucru să lucreze, ci au sărit la egumenul și i-au luat toiagul de în mîna și i-au înjurat slugile și poslușnicii mănăstirei.*

Deript aceeaia, am dat domnia mea slugii domnii mele, ci iaste mai sus scrisă, să fie volnic a-i bateré pre care va fi sărit asupra egumenului și să-i mîe toți rumânii la lucru să meargă să lucreze cum lucrează și pre la alalte mănăstiri.

Și să fie volnic părintele egumenul Ioasaf să apere livezile mănăstirei <de> cătră toți oamenii să nu le cosească niminile fără știrea lui, sau să le are; iar pre care om va prinde în livezi, arînd sau cosind, să-l prăde și să-l bată și să-i facă mare certare. Și niminile să nu se ispitească preste cartea domnii mele, că apoi cela om réle cuvinte și mare certare va avea de cătră domnii mea, că așa iaste învățătura domnii mele.

Astfel să nu fie după spusa domnei mele și ispravnic însăși spusa domniei mele. S'a scris luna Mai 9 zile, anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX bis/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

328

1619 (7127) Mai 11, Târgoviște.

Câți sunt milostivi și câți au râvnă pentru înțelepciune și toți care se străduiesc să facă fapte bune, nu altfel ci numai învățați de duhul sfânt săvârșesc acestea; aceștia se învrednicesc de jertfa fiului și moștenirea împărăției care e

pregătită dela începutul facerii tatălui sfânt, cum spune și apostolul Pavel: «câți cu duhul lui dumnezeu se poartă, aceștia sunt fiii lui dumnezeu». Pentru aceasta, oricine voiește să-și mântuiască sufletul, dator e să râvnească celor milostivi și deasemeni să se învrednicească de cele cerești. Se zice: «fericiți cei milostivi că aceia se vor milui». Înaintea acestora porțile cerești nu se închid ci încă bucurându-se se deschid cu mărire și cu cinste înaintea lui dumnezeu pentru cari s'a jertfit fiul și în lăcașurile cerești în veacul veacului se încununază cu cununi neperitoare.

Pentru aceasta și eu, în Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, Io Gavriil Movila voevod, din mila lui dumnezeu și cu voia lui dumnezeu domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Io Simeon Movila voevod, am râvnit domnia mea către domnii încoronați de dumnezeu ce au fost înaintea noastră ce au dăruit și au întărit dumnezeieștile lăcașuri. Tot așa <am dăruit domnia mea acest hrisov>¹⁾ sfintei mănăstiri numită Stănești, unde se proslăvește numele sfintei și începătoarei de viață...¹⁾ în cinstea și în lauda sfintei blagoveștenii a preasfintei stăpâne, preacurata născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, care este metoh al sfintei patriarhii din cetatea dumnezească a Alixandriei și preacinstului, părintelui chir Gherasim nastavnic și arhimandrit al acestui lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri satul Dranoveții din județul Romanați în pace și iertat de bir și de găleată cu fân și de dijma de stupi și de oaie și de porc și de oaie seacă și de cal și de miere și de cai de olac și de vinărici domnesc și de dărăbani și de opăcinași și de munci domnești și de bani de județ să nu meargă între ei, ci numai să aibă să-i judece locțiitorul²⁾ patriarhului la Stănești altul nimeni; și să fie în pace și slobozi de toate dăjdiile și mâncăturile câte sunt peste an în țara domniei mele.

Și încă și oamenii care doresc să vină în acel sat din țări străine din Țara Turcească sau din Moldova sau din Țara Ungurească, fie Grec, fie Arbănaș, fie Sârb fie oricine se va așeza în acest sat să fie în pace și slobozi de toate dăjdiile mai sus zise, numai să nu fie om din țara domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea cum au fost iertați <de> Io Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, numai să aibă să dea domniei mele plocon într'un an o sută de ducați de aur, însă să dea la sfântul Gheorghe 50 ughi și la sfântul Dumitrie alți 50 ughi. Iar într'aceia, domnia mea am dat și am miluit acești o sută de galbeni mai sus ziși și la sfânta mănăstire la Stănești, ca să fie sfintei patriarhii obroc să-l trimită nastavnicul acolo la sfânta patriarhie de întărire <și> dumnezeieștilor călugări și slujitori și nouă veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, astfel întărit și cu mare blestem.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în text : « namestic ».

Pentru aceea, am dat și am miluit domnia mea și am iertat acest sat de toate precum este mai sus zis și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și după trecerea domniei mele, mă rog de toți cei vor fi domni pravoslavnicii în urma noastră sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau din alt neam; amintiți-vă de cei ce au fost înaintea voastră, următorii dumnezeiților învățători și iubitori cu osărdie și cu dorire către sfintele biserici. Așa dar și voi luați aminte și nu treceți cu vederea și faceți bine după orânduirea mai sus zisă, iar domnul nostru Iisus Hristos să vă învrednicească să căpătați starea de-a dreapta lui. Iar cine nu va întări această danie, nici nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci va strica această întocmire, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în viața lui și nici în veacul viitor sufletul lui, ci să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți cei din Nicheia, amin.

Iată și martori punem domnia mea; jupan...¹⁾ mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Pană²⁾ mare logofăt și pan Stoica mare vistier și Mihai³⁾ mare spătar și Mihalache mare postelnic⁴⁾ și Grigorie comis și Vladul paharnic și pan Nicola mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgoviște, Mai 11, anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Stănești. nr. 725 f. 7—8.

Copie rom.

329

1619 (7127) Mai 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Stanciul, fiul lui Sarchiz și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Bojorani, însă din partea lui Costandin, fiul lui Stroe Caraochea, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și cu două răzoare de vie și cu vinăriciul din deal și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că această ocină a fost de moștenire a lui Costandin.

Apoi, când a fost în zilele lui Șerban voevod, Costandin a înfrățit pe Stanciul, fiul lui Sarchiz. Astfel, a dat Costandin din partea lui de ocină și de vie lui Stanciul, jumătate, iar Stanciul a dat și a dăruit pe fratele său Costandin cu 8000 aspri gata. Și au rămas lui Costandin alte două răzoare de vie. Dar după aceea, mama lui Costandin, anume Voica și bărbatul ei Oprea, ei au schimbat

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în loc de «Papa».

³⁾ în loc de «Miho».

⁴⁾ în loc de «stolnic».

cu Stanciul, de a dat Voica și bărbatul ei Oprea acele 2 răzoare de vie lui Stanciul, iar Stanciul le-a dat lor 4 răzoare de vie în dealul boieresc, Voicăi și bărbatului ei Oprea, pentru acele 2 răzoare de vie. Și a tot ținut Stanciul ocina și viile cu bună pace, de atunci până acum.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Voica, mama lui Costandin și bărbatul ei Oprea, ei au ridicat păra cu Stanciul, de au venit înaintea domniei mele. Și așa pâra Voica și bărbatul ei Oprea pe Stanciul înaintea domniei mele, că nu a dat Stanciul 8000 aspri lui Costandin, fiul Voicăi, la înfrățirea lor, ci a ținut Stanciul această ocină și cu vie fără niciun ban. Și așa a spus Voica și bărbatul ei Oprea, că n'au schimbat cu Stanciul acele 2 răzoare de vie.

Și la aceasta domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am făcut domnia mea și cartea domniei mele către preacinstitul și preasfințitul arhiepiscop chir Teofil din Râmnic, ca să cerceteze după dreptate, cum va afla cu sufletul sfinției sale; a dat Stanciul lui Costandin 8000 aspri la înfrățirea lui sau nu a dat și au schimbat Voica și bărbatul ei Oprea acele 2 răzoare de vie cu Stanciul sau nu au schimbat? Deci, părintele episcop Teofil a cercetat după dreptate și cu mulți megiași din jurul locului și a adeverit foarte bine că a dat Stanciul acei 8000 aspri lui Costandin și au schimbat Voica și bărbatul ei Oprea și acele 2 răzoare de vie cu Stanciul. Deci, la această, preacinstitul și preasfințitul părinte episcop Teofil a făcut cartea sfinției sale către domnia mea, de au venit Stanciul împreună cu Voica și cu bărbatul ei Oprea înaintea domniei mele. Deci domnia mea am cercetat și am citit și cartea episcopului Teofil în marele divan al domniei mele și am văzut domnia mea că a dat Stanciul acei 8000 aspri lui Costandin și că au schimbat Voica și bărbatul ei Oprea acele 2 răzoare de vie cu Stanciul. Și au rămas Voica și bărbatul ei Oprea de lege din divanul domniei mele.

Pentru aceasta am dat și domnia mea lui Stanciul, ca să-i fie această ocină și cu vie ce s'au zis mai sus, de moștenire și de ohabă, lui și cu fiii lui, nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul din Olănești, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 12 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/38.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1771.

1619 (7127) Mai 13, <Târgoviște>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Barbul și soției lui Neaga, fiica lui Bercea și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Mircești, însă partea socrului său Bercea, tatăl Neagăi, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, oricât se va alege, de peste tot hotarul, de pretutindeni, pentru că această ocină mai sus zisă a fost de moștenire a socrului său Bercea, încă din vremea de demult. Însă s'au învoit Bercea cu fratele său Minea, să împartă această ocină mai sus zisă în două și să ție Neaga și bărbatul ei Barbul jumătate. Și după aceia, iar s'a învoit Bercea în viața lui, să ție Neaga și bărbatul ei Barbul și partea lui Vâlcă din Mircești, toată, oricât se va alege, fiindcă a căzut această parte de ocină în mâinile lui Bercea, tatăl Neagăi, socrul lui Barbul. Apoi Bercea s'a sculat de a dat fiicei sale Neaga și ginerelei său Barbul această ocină mai sus zisă, care a fost partea lui Vâlcă.

<Și>¹⁾ martori au fost atunci, la această întocmire, oameni buni și aldămașari: mai întâi, preoții din Roata, popa Costandin, Marin și Neniul și Simion și din Mircești, Balotă și Manea cel mic și Roman și încă mulți oameni.

Pentru aceasta, am dat <domnia mea>¹⁾ lui Barbul și soției sale Neaga ca să le fie ocină și de ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților <și de nimeni>¹⁾ neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare <ban al>¹⁾ Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica <mare vistier>¹⁾ și Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și V<ladul paharnic și Necu>la¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Nestor logofăt, în <cetatea de scaun Târgoviște>¹⁾, luna Mai 13 zile, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXVI/3.

Orig. slav., hârtie, pecete timbrată, deteriorată.

Cu o trad rom., în ms. 135 f. 246.

331

1619 (7127) Mai 18.

† Eu, Antonie și Iorga și Ianachi scris-am această noastră carte lu Băncelă cu feciorii lui, cum să știe că ne-au fost rumăn de moșie și a fost părinților noștri ca un fecior.

¹⁾ loc rupt în orig.

Dici, când a fost acum, noi ne-am socotit toți frați, c'au fost ertat mai denainte vreme de părinți noștri să nu fie rumăni. Dici, l-am ertat și noi, de acum nainte să fie în pace de cătră noi, mai mult rumăn să nu fie, ci să fie în pace și slobod, să se duc<ă> unde va vrea, că l-am ertat de bun<ă> voe noastră.

Mărturii: Mihaiu Murgea și Costandin, feciorul Neculii sluj. și Mathion și Baico slug. monastirie dila București dila *sfântul* Ioan.

Dirept acéia, am făcut aceast<a> carte cridintă.

Scris luna Mai 18 zile, în anul 7127 <1619>.

Galaction Stăbil martor la cele de mai sus¹⁾.

Iannachis Listiar¹⁾.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, V/5.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

332

1619 (7127) Mai 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlad și lui Marin și lui Radul și cu fiii, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Șerbănești, o funie întreagă, însă partea tatălui lor Căzan, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vatra satului, de pretutindenii, ori cât se va alege de peste tot hotarul, fiindcă este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire încă dinainte vreme, din zilele altor domni.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Ștefan voevod, Căzan a vândut această mai sus spusă funie lui Lazăr logofăt din Creța, jumătate de peste tot locul, cât se va alege, el de a lui bună voie, ca să fie lui dedină.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Lazăr logofăt, nepoții săi Vladul și Marin și Radul, ei au răscumpărat această jumătate de funie din ocina mai sus spusă dela nepotul lui Lazăr logofăt, anume Bratul, pentru 3000 aspri gata, de a căzut iarăși în mâna lor. Și le-a vândut Bratul această jumătate de funie mai sus scrisă, el de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni, martori, anume: din Creța, popa Stan și Dragomir și Dragomir Cornea și Hamza și Badea și din Mogoșani, Radul, fiul lui Boteanul și mulți oameni, ce nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Vladul și lui Marin și lui Radul, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ grecește în orig.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Miho spătar și Gligorie mare comis și Vladul paharnic și Mihalache stolnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 18 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XIII/1.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843.

333

1619 (7127) Mai 21.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele* lu Băncilă cu feciorii lui, ca să fie în pace și slobodă acum nainte de rumânie de către Antonie și de către Iorga și de către Ianache, pântru că au fost Băncilă rumân lor și părinților lor, de moșie.

Deci, când au fost acum, în zilele domniei mele, iar Antonie și Iorga și Ianache au ertat pre Băncilă de rumânie de a lor bună voe și denaintea domniei mele, ca să fie pentru sufletul părinților lor.

Și am văzut domnia mea și cartea lu Antonie și a lu Ianache și a Iorgăi la mână lu Băncilă, cu mărturii, anume: Mihaiu Murgeanu și Costandin, feciorii lui Neculei sluj. și Matheon și Baico din oraș din Floci.

Deci, am datu și domnie mea lu Băncilă ca să fie în pace, el și cu feciorii lui, de rumânie și să se ducă unde va vrea și de nimé băntuială să nu aibă de rumânie.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic Ivașco mare vornic.

Scris luna Mai 21 zile, anul 7127 <1619>.

† Io Gavril voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, V/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

334

1619 (7127) Mai 26, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Gavril Moghila voivod și domn a totă Țara Românească, feciorul marelui și preabunului, reposatului Io Simion Moghila voivod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Radului și fraților ui, Mani și lui Nan și lui Mihăilă și lui Pătru și Neagului și cu ficiorii lor, câți

dumnezeu le va dăruia, ca să le fie lor moșie la Șerbănești, însă partea mumei lor Voicăi, carea easte împărțita cu frați lor Pătru și Băncilă pe din trei, din câmp și din pădure și din apă și dupretutindenea, pentrucă este a lor bătrână și dreaptă moșie, de moștenire, încă din zilele Radului voevodă, feciorul Radului voevodă. Și am văzut domnia mea și cartea Radului voevodă, veche și sfărâmată. Apoi însumi am înnoit cu cartea domniei mele.

Și ear au cumpărat Radul și cu Pătru partea Benei dela Ulmet, totă, drept o sută aspri.

Și iar au cumpărat Nan partea Cârstei, toată, până la vârful Cornetului, din funia lui Covrig, pre valea Ulmetului, drept 100 aspri.

Și iar au cumpărat Drăgoiu dela Benea și de la Costea poalele Runcului, drept 60 aspri.

Și ear să fie Radului și Manei și lui Mihăilă și lui Nan și lui Pătru și Neagului moșia din funia din sus, dela piscul Detunăturii până la Gura Ulmetului, pentrucă au făcut schimb Voica cu frații ei Pătru și Băncilă, de au dat Voica lui Pătru și Băncilă moșie în funia din jos, iar Pătru și Băncilă, ei e-au dat Voicăi din funia din sus.

Și iar au cumpărat Drăgoiu un loc la Cărările, dela Tudor, drept 80 aspri. Și ear au cumpărat Drăgoiu o țarină la câmp, dela Bogdănel, la Jugăstrei, drept 60 aspri de argint. Și iar au cumpărat Drăgoiu o țarină la mărul Stoenescu, la râpa Runcului, drept 400 aspri.

Și ear au cumpărat Pătru o țarină la Leurzea, dela Vlăduță, drept 50 aspri.

Și iar au cumpărat Neagul o țarină la Leurzea, drept 50 aspri, dela Vlăduță.

Și au cumpărat Bădica o țarină la fața Runcului, dela Gorga, drept 200 aspri.

Și au cumpărat Drăgoiu un munte la Raciul, dela Nanciul, drept 60 aspri.

Și iar au cumpărat Nan și Pătru și Radul și Neagul siliște la sat, dela Stan, drept 300 aspri. Și hotarul de la valea cu spuma (la valca custuma), preste dos la hățica Cornetului, pă deal la Valea Cosiței, până la Cricov și pe Cricov în jos, la Gura Pinului, la Moștochina Pinului la Runcu Balei, la vârful Corbului, la lac, la vârful Davului, la apa Ialomiței, la dârsta Buzei.

Și au vândut acești oameni aceste mai sus zise moșii de a lor bună voe și cu știrea megiașilor, din sus și din jos și cu mărturii, anume: dela Glodeni, Băluță și Baloe și dela Șerbănești, Bangara și Radul, și Bran și Neagoe și Radul Neghină și Stan și Pătru și Nan și Bucșă și dela Coțăeni, Leuștean și Neagoe și dela Besdeadul, Bădica și dela Țăța, Fătul.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să le fie lor moșie ohavnică și feciorilor și nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pe jupan Eanache *mare* ban al Craiovei și pe jupân Ivașco *mare* dvornic și pe jupan Papa *mare* logofăt și Stoica vistier

și Miho spătaru și Mihalache stolnicul și Grigorie comis și Vlad paharnic și jupan Niculae postelnicul. Ispravnic Papa *mare* logofăt.

Și am scris eu, Idoxie, în orașul Târgoviște, în luna lui Maiu în 26 de zile, curgerea anilor, leat 7127 <1619>.

Acest isvod s'au scos pe limba românească dupe uricul cel slovenesc la școala cea slovonească a mănăstirei Colței din cuvânt în cuvânt. 1799 Iulie 10.

Eu, Chiriță dascălul slovenesc *dela* școala mănăstirei Colței.

Arh. St. Buc., Copii particulare, sub dată.

Copie rom.

335

1619 (7127) Mai 28, Târgoviște

† Cartea lui Gavril voevod Movilă, feciorul marelui și răposatului Simion voevod Movila. Dat-au domnia mea porunca domniei mele Iorghăi și cu fecioriei lui, câți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui ocină în Dedulești, însă partea lui Vărban toată, veri< > cât să va alége den Drumul Săpat până în matca Buzăului, pentru că au cumpărat Iorga aciașă ocină ce iaste mai sus zisă dela Vărban, drept 2700 de aspri gata. Și au fostu acolo aldămășar<i> Stan dela Cocorești<i> și Dobre dela Mănești<i>.

Iar dupre acie, s'au fost sculat Stan, fecioriul lui Vărban, de s'au întrebat cu Iorga și zicându că n'au fost vândut tată-său aciașă moșiei, ci i-au dat Iorga lege 6 oameni<i> bun<i> ca să jur<e>, iar el n'au putut jura, ce au rămas de lege denainte Radului voevod.

Și iar au cumpărat Iorga dela Neagoi, fecioriul lui Drăgușoia, doao pogo<a>n<e> de vie[i] și cu doi stânj<eni> de ocin<ă>, drept 1200 de aspri. Și au fost acolo aldămășar<i>, anume Florea și Dobrotă dela Lopătariul.

Și au cumpărat Iorga dela Neagoe, fecioriul Drăgoșoai, doao părți de moar<ă> și a treia parte de mo<a>ra den sus nu o a vândut, drept 1000 de aspri.

Și iar au cumpărat Iorga dela Tănăsiei dela Dedulești trei pogoane de vie și cu 3 stânj<eni> de ocin<ă>, drept 1500 de aspri. Și a fostu acolo aldămășar<i>, Balot<ă> și Manea dela Dedulești. Și i<ar> au cumpărat Iorga dela Balotă *din* Dedulești<i> o jumătate de moară, drept 1200 de aspri. Și iar au cumpărat Iorga dela Balotă și dela Cozma *din* Dedulești<i> a șas<ea> parte de moara, drept 500 de aspri. Și iar au cumpărat Iorga dela Balota *din* Dedulești<i> viia dela Prodelesa, drept 700 de aspri. Și au fost acolo adălmășari, Dobre dela Bănești și Stan Voina *din* Cocorești.

Și iar au cumpărat Iorga dela Sorcă, fata lui Neagomir *din* Dedulești, part<ea> ei de moară toată, drept 1200 de aspri.

Și au vândut acest nume de o<a>men<i>, ce sânt mai sus zise, ale lor ocin<e> de moșie, de a lor bună voi, încă den zilele răposatului părentele domniei mele Simion Movila voevod. Și au fostu luat și carte de cumpărătoare pre aceste ocin<e> ce sântu mai sus zise.

Iar de pre aciaa, când au venit Leșie la Buzău, cându au fost Radul voevod și cu Ștefan voevod învrajbi<i> atuncea au perit cărțile Iorgăi și cu multe dichise.

Iar cându au fost acum, el au mărturisit naintea domniei mele cu Cernat log. și cu Dobre dela Măneșt<i> și cu Stan Voina dela Cocoreșt<i>, cum îi sânt drept moșie și cumpărător<e> Iorgăi, fără de nicio asupreală.

Dereptu aciaa și domnie mea așajdere am înnoit și am întărit aceste ocine și moșie[i] și cu aciastă carte a domniei mele și am dat domniei mea Iorgăi, ca să-i fie[i] lui ocina și vie[i] ce sânt mai sus zise de moșiaia lui ohabnice și feciorilor lui și nepoților și neclătit, peste zisa domniei mele.

Derept aciaa și mărturiei am pus domnie mea: jupan Enaché mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare log. și Stoica visteiarul și Mihul spătariul și Mihalache stolnicul și Glegor stolnecul ¹⁾ și Vladul peh. și jupan Necula mare post. Și ispravnic jupan Paraschiv<a> al doilea log.

Și am scris eu, Neagoi log., în cetatea ce să zice Târgoviște, luna Mai 28 zile, în anul 7127 <1619>.

Dedulești ²⁾).

Acad. R.P.R., CXLVI/176.

Trad. rom.

336

1619 (7121) Mai 30.

Cartea lu jupan Enache mare ban al Craiovei pentru rumânii den Rădovan dela leat 7127 <1619>.

Jupan Enache mare ban al Craiovei, dat-am aciastă a mea carte sfintei mănăstiri ce să chiamă Coșuna, hramul lui sfeti Nicolae, lângă Craiova, ca să fie volnici călugării cu aciastă carte să-ș<i> ție ai lor rumâni, anume Ursul și Bărze și Tudosie, ficii Oprei din Radovan, pentrucă sântu rumâni sfintei mănăstiri[i] încă mai denainte vrême, din zilele lu Mihaiu vodă și sântu cumpără<i> de la Dănilă> călugărul cel bătrân cu tot satul Radovanul. Și de atuncea până acum, tot au fost rumâni sfintei mănăstirii ce iaste mai sus scrisă.

Iar când iaste acuma, acești rumânii ce's mai sus scriși<i>, ei au scornit păra naintea mea și așa zicea, cum că ei nu sânt rumâni mănăstirii, ci să să judece ³⁾

¹⁾ Grigore era mare comis.

²⁾ scris de altă mână.

³⁾ în loc de: « ci sântu judeci ».

din Mărăcini. Iar după aceea, au scos călugări<i> cartea lu Mihai vodă de moșie și de cumpărătură, de am cetit și am aflatu cum că s'au vândut mumă-sa Oprea cu ficiorii ei, ce-și mai sus scriși<i>, Ursul și Bărze și Tudosie, de s'au vândut împreună cu tot satul Radovanul.

Iar după aceea, nici așa nu s'au lăsat acești rumânii ce's mai sus scriși, ci ș'au luat lege denaintea mea pre răvaș, ca să jure; și au venit jurători și au stătut să jure. Iar unul din jurători, anume Chioțul, el n'au putut jura, ci însuș au spus înaintea mea, cum că s'au vândut mumă-sa Oprea cu ficiorii-ș, ce-s mai sus scriși și cu tot satul la Armega banul, iar după aceea s'au lăpădat de Armega banul, de s'au dat mănăstirii ce iaste mai sus scrisă; deci, Dănilă călugărul au întorsu banii lu Armega banul. Deci, au rămas rumâni de lege denaintea mea.

După aceea, încă și mai denainte vreme în zilele Radului vodă au fost scornitū pără acești rumânii naintea Nicolei postelnicul, ce au fostū dregători la scaunū și au intratū în lege și iar n'au putut jura, ci au rămas până acum de 2 legii.

Dreptū aceea, am datū sfintei mănăstirii, ce iaste mai sus scrisă, ca să-i fie acești rumâni ce-s [ce's] mai sus scriși<i>, moșie ohabnică, iar de va avea rumâni<i> nescai cărtă, acele să fie întru nimica. Și într'altū chipū să nu fie, peste zisa mea.

Mai 30 zile, 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722 f. 425.

Copie rom.

337

1619 (7127) Iunie 5, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir și soției sale Chira, ca să se știe că au venit Dragomir împreună cu soția sa Chira înaintea domniei mele, de s'au învoit și s'au tocmit de a lor bună voie, căruia dintr'înșii li se va întâmpla moarte mai înainte, însă de se va întâmpla lui Dragomir moarte mai înainte, iar soția sa Chira să ție toată averea și ocinele și vecinii iar altul nimeni din rudenia lui Dragomir amestec și treabă să nu aibă; iar dacă se va întâmpla moarte Chirei mai înainte, iar Dragomir să ție toată averea și ocinele și vecinii soției sale Chira, iar altul din rudenia Chieri amestec și treabă să nu aibă, pentrucă au petrecut de demult amândoi, din tinerețe, până acum la vreme de bătrânețe și copii din trupul lor n'au făcut.

Și încă au lăsat ei și au iertat după moartea lor a amândurora pe niște vecini ai lor, anume: Bordea și Mihail și Radul și Paraschiva și Vlad Bărda și Mușat și Dragomir și cu toți fiii lor, să fie în pace și slobozi de vecinie, să fie cnezii pe

părțile lor și altul nimeni amestec și treabă cu ei să nu aibă. Și până la moartea lor, toți acești vecini să aibă a-i cinsti și căuta și hrăni.

Și au pus și blestem: care om va sfărâma această întocmire a lor, acel om să fie blestemat și afurisit de 318 părinți, care sunt la Nicheia.

Iată martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorii mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 5 zile și dela Adam până acum, ani curgători 7127 <1619>.

Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/80.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

338

1619 (7127) Iunie 5, Târgoviște.

Sineturile moșii Stanomireștii ce este a spitalului și a sfintei mănăstiri Colți, din județul Slam-Râmnic.

Hrisovul mării sale Gavriil Simeon Movilă voevod asupra celor ce o au ținut-o și aceia au vândut-o la Mihai spătar însă moșie Stanomirești.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Movilă voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatul <u>i Simeon Moghila voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele satului Stanomirești din Slam Râmnic, însă moșteni satului, anume: Ulida și Radul și Dobrotă și Radul și Stoica și Cazan și Stancul și Stoica și Neagul și Drăgan și Baicul și Cârstea și Banea și Sintoader și teful și Bogdan și Stan cu ceta lor și cu frații și cu feciori lor, căți dumnezeu le va da, ca să le fie lor satu Stanomirești al lor, tot și cu tot hotarul și cu tot venitul.

Însă hotarile să se știe: în lungu, din apă Slam-Râmnic, până în calea Brăili și în lat, din marginea satului Stanomireștii, până la coada Gropanii și pă unde au fost hotarile și semnele cele vechi.

Păntrucă acest satu ce s'au zis mai sus au fost mai dinnainte vreme oameni slobozi cu moștenirea lor, până în zilele răposatului Mihail voevod. Iar când au fost atunce, în zilele lui Mihai voevod, iar satu Stanomirești, ei s'au vândut Savii armașului și tot au fost rumăni de atuncea până acum.

Iar când au fost acum, în zilele domnii mele, ei s'au răscumpărat dă către Neagul cămăraș, ginerile Savii armaș cu...¹⁾ bani gata. Însă să știe care

¹⁾ loc alb în text.

căți aspri au dat: Ulida au dat bani 2400, Radul au dat bani 2000 și Dobrotă și Radul au dat bani 2000, Stoica și Cazan Oroș au dat bani 2000, Staicul au dat bani 2000. Și au cumpărat Stoica și Neagul dă la Drăgan și au ținut împreună toți, drept 2000 bani și Balcul au dat bani 800. Și iar au cumpărat Cârstea dela Banea și dăla Sintoader, drept 800. Și iar au cumpărat Steful și Bogdan dăla Stan și au ținut împreună toți, drept bani 2000.

Pentru aceasta, am dat și domniia mea satului Stanomireștii și moștenilor satului ce s'au zis mai sus, ca să le fie moșie ohabnică lor și feciorilor, nepoților, strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pă: pan Ianache mare ban al Craiovii, pan Ivașco mare dvor., pan Papa mare log., pan Stoica mare vist., pan Miho mare spat., pan Mihalache mare stol<ni>c, pan Grigorie mare com<i>s, pan Vlad mare pah., pan Nicola mare post. Și ispravnic Paraschiva al doilea log<ofă>t.

Și am scris eu, Dumitrul, fiul lui Paraschiva al doilea log<ofă>t, în cetatea Târgoviștii .

Iunie 5, 7127 <1619>.

Acad. R.P.R., CCVII/12.

Trad. rom.

Altă trad. rom., ibid., CCCXCII/32.

339

1619 (7127) Iunie 9.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Drag<o>mir din Bora, ca să fie volnic cu aciasta carte a dumnii mēl<e>, să-și ție a lui parte de ocină dela satul Bora, pântru c'au vinit Drag<o>mir nai<n>tea dumnii mēl<e>, așa mi-eu spus cum au cumpărat Gherghe armaș dela Neacșul post. toat<ă> partea lui de ocină de în sat de în Bora. Deci, Gherghe arm<așul>, el nu-ș ține partea ce-au cumpărat, ce ține și partea lu Drag<o>mir.

Iar într'aceia, am dat lu Drag<o>mir ca să fie volnic a-ș ținéré toat<ă> partea lui de ocină și să fie volnic a-ș luare dijma de pâine ce i se va veni.

Dereptu aceia și tu, Gherghe arm<aș>, în vrēm<e> ce vei vedea cartea dumnii mēl<e>, iar tu să cau<i> în pac<e> să lași ocina lui Drag<o>mir, mai mult să nu se plângă a doara de tine.

Și nimenea să nu îndrăznească a bântui înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic Ianachi mare ban.

Scris luna Iunie 9 zile, anul 7127 <1619>.

Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/81.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

1619 (7127) Iunie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Dulcenii, însă anume: Țurcan și Dragomir și Vladul și Marin și Grozea și cu fiii lor, câți Dumnezeu le-a dăruit și le-a lăsat, ca să le fie ocina dela Dulcenii, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și din vatra satului și cu vie.

Pentru că acest mai sus zis sat, Dulcenii, ei au fost toți cnezi. Iar când a fost în zilele răposatului Mihaiu voevod, ei s'au vândut lui Mihaiu voevod. Și au tot fost vecini și cu toată ocina lor.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, el a miluit pe Raț Mihaiu și pe fiul său Ilie cu satul Dulcenii și cu toată ocina lui, să fie ei vecini. Și au tot fost ei vecini.

Iar când a fost la Alexandru voevod, acei oameni care sunt mai sus scriși, ei s'au răscumpărat dela Raț Mihaiu căpitan, <cu> jumătate de ocină din Dulcenii, însă partea de ocină din Dulcenii de Jos, pentru 50 de galbeni, iar jumătate de ocină de sus a rămas la mâna lui ¹⁾ Raț Mihaiu fără niciun vecin numai ocina, pentru că așa s'au tocmit ei dinaintea lui Alexandru voevod și a marelui divan. Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele ei au venit împreună înaintea domniei mele și așa au spus că s'au răscumpărat <cu> jumătate de ocină din Dulcenii dela Raț Mihaiu. Și așa a mărturisit singur Raț Mihaiu înaintea domniei mele că a luat bani dela acei oameni care sunt mai sus scriși, galbeni 50 pe jumătate de ocină din Dulcenii; iar apoi cealaltă jumătate de ocină din Dulcenii, care este acum la mâna lui Raț Mihaiu, când va vrea Raț Mihaiu să vândă, el să nu fie volnic să o vândă la alți oameni, ci să vândă tot la acei oameni care sunt scriși să-și răscumpere ei ocina lor.

Apoi și domnia mea am dat lui Țurcan și Dragomir și Vladul și Marin și Grozea și fiilor lor, ca să le fie ocină la Dulcenii de Jos, jumătate de ocină, <de> peste tot hotarul și ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

¹⁾ „lu“, așa în orig.

Am scris eu, Dragomir, luna Iunie 10 zile, în cetatea de scaun Târgoviște și dela Adam până acum cursul anilor, 7127<1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XIV/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1741

341

1619 (7127) Iunie 13, Târgoviște

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în sat în Mocești, 17 stânjeni de ocină și cu un pogon și jumătate de vie, din partea lui Tudor logofăt, pentru că a cumpărat Radul această ocină și cu acel pogon și jumătate de vie dela Tudor logofăt, pentru 20 de galbeni gata. Și au fost acolo martori: popa Stan și Gogoasă și Dragomir și Albul.

Și iar a cumpărat Vecheș 3 stânjeni de ocină și cu două pogoane de vie dela Neguțul, însă în lung, din Valea Vâlcului, până la Lacul cu Cârligele, pentru 15 galbeni. Și iar a cumpărat Vecheș la Pârșcoveni, din partea Ojască, dela Drăgan, 13 stânjeni, pentru 2000 aspri gata, iar în lung, din câmpul Târgului, până în ocina Urseștilor.

Și iar a cumpărat Radul Vecheș 2 stânjeni de ocină dela Tudor logofăt, pentru 2 galbeni, din cap în cap. Și iar a cumpărat Radul 2 stânjeni de ocină dela Erina, din ocina lui Tudor logofăt, pentru 2 galbeni, însă ocina în lung, din obârșia Fântânelor, până în Lacul cu Cârligele.

Și iar să-i fie lui Stan, fratele lui Radul, ocină toată partea Calei, oricât se va alege, pentru că a dat Stan 2400 aspri Calei, de a scos-o din robie. Astfel, pentru acei aspri, pe care Stan i-a dat Calei, iar ea cu altceva n'a avut cu ce să plătească, ci a dat ocina ei toată dela Mocești lui Stan, din cap în cap. Și au fost acolo aldămașari, anume: Gociul și Dan și Mihnea și Mircea și Manca.

Și iar a cumpărat Diimiș și Mircea și fratele lor Iancul ocină în Mocești, dela Tudor logofăt, 6 stânjeni, pentru 6 galbeni, și în lung, din obârșia Fântânelor, până la Lacul cu Cârligele. Și iar a cumpărat Diimiș și frații lui Mircea și Iancul 3 stânjeni, dela Gogoasă și dela mătușa sa Erina, din partea lui Bogdan, pentru 800 aspri; în lungul ocinei, dela obârșia Fântânelor, până în Lacul cu Cârligele. Și iar a cumpărat Diiniș și Mircea și fratele lor Iancul, dela Gogoasă, un pogon și jumătate de vie și cu un stânjen de ocină, din cap în cap, pentru 1300 aspri gata.

Și iar a cununat Voico pe Iancul și l-a dăruit Voico pe Iancul cu un pogon de vie și cu un stângen de ocină, din cap până în cap. Și a cheltuit atunci Mircea la această nuntă a fratelui lui, a lui Iancul, 3 galbeni, Iar după aceia, Iancul, a înfrățit pe Mircea pe această ocină, să fie frați și pe vie.

Și iar a cumpărat Vladul 2 stâneni și jumătate de ocină, din cap în cap, dela Rogoz, pentru 100 aspri gata.

Și iar a cumpărat Manea Mălaia 4 stâneni de ocină, dela Tudor logofăt, pentru 4 galbeni; și în lung, din obârșia Fântânelor, până în Lacul cu Cârligele. Și iar a cumpărat Manea Mălaia dela jupan Vladul paharnic un pogon și jumătate de loc, fără butuci, pentru 700 aspri gata.

Și iar a cumpărat Bortog 2 stâneni și jumătate de ocină, dela Rogoz, pentru 1000 aspri gata, însă din ocina Căcănească; și în lung, din obârșia Fântânelor, până în Lacul cu Cârligele.

Și martori și aldămașari la acele ocine: Stanul și Constandin și Dobrotă și diacon Stoica dela episcopie și Albul, ginerile lui Bogdan și Tatul al lui Filip și Boico și Păcurici și Mircea și Oana din Lipia, încă mulți megiași, care nu sunt scriși aici.

De aceia, am dat și domnia mea acestor megiași, ca să le fie ocinele și viile mai sus zise, să le fie de dedină lor, ohabă și fiilor lor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se chiamă Târgoviște, luna Iunie 13 zile, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., LXXVI|2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

342

1619 (7127) Iunie 14, Târgoviște.

Cu mila lui d<u>mnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnu a toată U<n>grovlahia, fiul marelui, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele sfintei și d<u>mnezeșteii <mânăstiri> ce să numește Codm<e>na, hramul cinstitei blagoveșteniei, a prăsfintei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioarii Mariei și ermon<a>-h<u>lui și fraților carii sânt lăcuitori într'acel sf<ânt> lăcaș, ca să fie sfântei

mănăstiri satul Călugăreni dela Neajlov, tot, cu hotarul și cu tot venitul și cu toți rumânii depretutindine, din hotar iar până în hotar.

Pentru că acel sat ce am zis mai sus au fost veichiu dreaptă moșie strămoșască a sfintei mănăstiri. Și au tot ținut sfânta mănăstire acel sat cu rumâni, cu bună pace, până în zilele Radului vodă, feciorul Mihnei vodă. Iar când au fost atunci, iar un boeri puternic, anume Pană vist., el a luat acel sat ce s'au zis mai sus dela sfânta mănăstire întru puterea sa, pentru că cică era un boeri puternic și au schimbat Călugăreni cu niște vite. Și așa au zis Pană vist. precum că s'au așăzat cu călugării dela sfânta mănăstire, cu bună voe și au dat acel sat Călugăreni. Și așa, de atunci până acuma, tot au răbdat călugării pentru acel sat ce s'au zis mai sus.

Iar acuma, în zilele domnii mele, când s'au milostivit Dumnezeu și cinstitul împărat, carele este peste domni și m'au dăruit cu domnia și cu schiptrul cel de stăpânire al Țării Rumânești la scaonul răposăților <părinților> domnii mele, iar călugării dela sfânta mănăstire Codm<e>na, ei au venit înaintea domnii mele în divanul cel mare și s'au jăluit și au spus pentru Pană vist., precum că [că] au luat acel sat dela sfânta mănăstire de moștenire, carele s'au zis mai sus și au dat oarecarele vite. Și pentru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după lege și după dreptate, dinpreună cu toți cinstiții îndreptătorii domnii mele; și am văzut însumi domnia mea precum că au fost luat jupan Pană vist., acel sat fără de nicio treabă și fără dreptate dela sfânta mănăstire. Și nici călugării nu sunt volnici să răsipească și să vânză moștenirile mănăstirilor, că nu este lege să să facă unele ca acestea.

Ci am <luat> seama domnia mea și cu părintele vlădica dinpreună, Luca mitropolitul, și cu toți cinstiții îndreptătorii domnii mele pentru acele dobitoace care le-au dat jupan Pană vist., la sfânta mănăstire, ca să fie pentru sufletul lui și să scrie călugării dela sfânta mănăstire numele lui și al părinților la sfânta proscomidie, iar cu satul și cu moștenirile sfîntei mănăstiri treabă să nu aibă ci să rămâne acel sat Călugăreni iarăși la sfânta mănăstire, după cum l-au fost dat și au fost miluit pre acel sat sfânta mănăstire dela ctitori carii au zidit și au fost rădicat sfânta mănăstire din temelie.

Pentru aceia, am dat domnia mea sfîntei și d<u>mnezăeștii mănăstiri ca să fie acel sat ce am zis mai sus, Călugărenii după Neajlov, ca să fie ei moștenire ohabnică și dumnezăeștilor călugări spre înbrăcăminte și spre hrană, iar ctitorilor ce s'au zis mai sus spre vecinică pomenire și de niminea nicio supărare să nu aibă, după hotărârea domnii mele.

Și iată mărturii am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovi și jupan Ivașco mare dvor<ni>c și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare

vist. și jupan Mihai¹⁾ mare spătar și jupan Mihalachie mare sto<l>nic și jupan Grigorie mare comis și jupan Vladul mare com<i>s.²⁾ și jupan Nicolae mare port.³⁾ Și is<pravnic> Papa mare logofăt.

<Și eu, Neagoe, am scris în> cetatea Târgoviștei, în luna lui Iunie 14, văleat 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotmeana, nr. 357 f. 61v—62.

Copie rom. Altă copie rom. în ms 259 f. 91.

O altă trad. rom. lacunară cu data «Iulie 14» în ms, 357 f. 62v—63, după care s'au făcut întregirile, reproducă și în ms. 359 f. 92.

343

1619 (7127) Iunie 16, Târgoviște.

<† Din mila lui Dumnezeu Io> Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă <a domniei mele> lui Stoichirlea și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină la Pârscov, partea lui Moș, jumătate, însă din partea lui Țigule, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și de peste <tot hotarul, de pretutindeni>, pentru că a cumpărat Stoichirlea această parte de ocină mai sus zisă dela Pria, fiica lui Moș, pentru 1800 aspri gata. Apoi, Stoichirlea a așezat și a înfrățit pe Stroe <și pe Mircea și le-a dat parte> de ocină la Pârscov, însă să țină Stoichirlea două părți, iar Stroe și Mircea să țină o parte. Deasemeni și Stroe cu Mircea au așezat și au înfrățit pe Stoichirlea <pe o parte de ocină> din Bănulești și iarăși să țină Stoichirlea două părți de ocină din Bănulești, iar Stroe și Mircea să țină o parte, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, <pentru că s'au înfrățit> pe ocinele lor, de a lor bună voe, cu știrea multor megiași, anume: din Pârscov, Drăgoiu cel mare și Bălan și Radul și din Moșești, Banul și Marco și Ivan.

Și iar a răscumpărat Stoichirlea și Mircea o parte de ocină a vărului lor primar Stroe, <pentru că> a fost vândută această ocină de Stana a lui Dobrovoe, iar Stoichirlea și Mircea ei au răscumpărat dela Bulea și dela Neagomir, pentru 700 aspri gata la Pinan ocină la Moșești, însă din partea lui Bu<cșea> cel mare a patra parte, de peste tot hotarul, pentru 1100 aspri gata.

Și iar s'au înfrățit Stoica cu Manea și a dăruit Stoica pe fratele <său Manea> cu 3 răzoare în câmp, iar Manea a dăruit pe fratele său Stoica cu 1 cal bun.

¹⁾ în copia B: „Miho“.

²⁾ în loc de «paharnic».

³⁾ în loc de «postelnic».

Și iară s'au înfrățit Stoica cu Nan și a dăruit Stoica pe fratele său Nan cu 1 bou iar Nan a dăruit pe Stoica în câmp necurățat.

Și iar a cumpărat Stan, fiul lui Cănde din Moșești, ocină la Bănulești, însă partea Dobrei, fica lui Neagoe, toată, oricât se va alege din hotar până în hotar pentru 1500 <aspri> gata.

Și iar a cumpărat Stoica ocină la Bănulești, însă partea lui Pungă jumătate, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru 1000 aspri și pentru un cal bun.

Și iar a cumpărat Teiș <și> Mihalcea ocină la Bănulești, însă partea lui Ciortea, toată, de peste tot hotarul, pentru 1700 aspri gata. Și iar a cumpărat Teiș și Mihalcea, a treia parte de peste tot hotarul, pentru 1000 aspri.

Și iar a cumpărat Stan, fiul lui Cănde, ocină la Moșești, însă din partea Iubei, fica lui Neguț, jumătate de peste tot hotarul, pentru 2400 aspri și să ia Stan 1 ogor înainte de curmătura Pietrii.

Și iar a cumpărat Ban cu nepotul său Stan un loc de casă la Moșești, dela Sora, pentru 300 aspri. Și iar a cumpărat Cănde un loc de casă cu ogradă în satul Moșești, cât poate să'ngădească și un răzor în lazuri și partea de moară, cât se va alege, dela Negoșoae, pentru 300 aspri. Și iar a cumpărat Stan un răzor în lazuri dela Lepădat cu o vacă. Și iar a cumpărat Stan dela Radul Teiș partea lui de moară, toată, pentru 300 aspri. Și iar a cumpărat Stan dela Meciul un ogor în câmp, pentru 120 aspri. Și iar a cumpărat Stan un ogor, dela Neago-slava și dela fratele ei Voico, pentru 130 aspri; și dela Nan un răzor, pentru 60 aspri.

Și iar a cumpărat Dumeneacă a treia parte din partea Dobraci, dela fiul lui Moșul, pentru 500 aspri.

Și iar să fie lui Neagul un ogor din vârful Teișului, din partea lui Apostol, fiul Bucsei, pentrucă a hrănit Neagul pe Apostol 2 ani, când a rămas mic orfan de părinții lui.

Și iar a dat Bucse fiicei sale Stana 2 ogoare zestre.

Și iar a cumpărat Lepădat partea de ocină a lui Moșciur toată, oricât se va alege, pentru 300 aspri.

Și martori sunt pentru aceste mai sus spuse ocine mulți megiași, anume: din Pârscov, Drăgoiu cel mare și Stan Mărzanul și Bălan și Radul și Ștefan, din Moșești, Banul și Marco și Ivan și Neagovan și Brădilă.... și din Bănulești, Fătul și Burchi și Stoiu și Banul și Mihai și R.... și Vlădan și Toader și alți mulți că sunt ale lor vechi și drepte ocine de moștenire și de cumpărătură.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stan și Stoichirlea, ca să le fie ocine de dedină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica mare vistiier și Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Iano logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 16 zile și dela Adam până la această scriere, în anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc.. Ep. Buzău, XLVIII/11.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1851, după care s'au făcut completările.

344

1619 (7127) Iunie 16, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Tudoran pitar și cu fiii săi, câți i-a dăruit, dumnezeu, ca să-i fie ocină la Aninoasa, însă 5 vecini cu delnițele lor. Pentrucă acești vecini au fost ai lui Pavel postelnic, cumnatul jupanului Gheorghe vornic. Apoi, Pavel postelnic a pus zălog pe acei vecini mai sus spuși la Neacșul pârcălab din Câmpulung, pentru 8200 <aspri> și au pus și zi peste un an: dacă nu va plăti asprii până la zi, Neacșul pârcălab să fie volnic să țină acei vecini mai sus spuși cu delnițele lor, să-i fie vecini de moștenire. Apoi a trecut de zi și n'a putut Pavel postelnic să plătească asprii lui Neacșul pârcălab, ci au rămas acei vecini mai sus spuși cu delnițele lor să fie vecini de moștenire lui Neacșul pârcălab. Și s'a tocmit Neacșul pârcălab cu Pavel postelnic de a lui bună voie, ca să-i fie de moștenire lui Neacșul pârcălab. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Pavel postelnic la mâna boierului domniei mele Tudoran pitar. Și au făcut acea întocmire Neacșul pârcălab cu Pavel postelnic încă în zilele răposatului Mihail voevod.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, când a fost cursul anilor 7112 <1604>, boierul domniei mele Tudoran pitar, el a răscumpărat pe acei 5 vecini cu delnițele lor dela Neacșul pârcălab, pentru 8200 <aspri> gata, că a fost mai volnic Tudoran pitar să cumpere în satul lui. Și a vândut Neacșul pârcălab de a lui bună voie fără nicio silă. Și a tot ținut boierul domniei mele Tudoran pitar tot cu bună pace, până în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, jupan Gheorghe fost mare vornic și cu fiii lui, ei au zis că nu a pus Pavel postelnic, cumnatul lui Gheorghe vornic, acei vecini mai sus spuși de zălog într'un an, ci au pus, când va putea, atunci să plătească. Pentru aceia, boierul domniei mele Tudoran pitar, el a adus înaintea domniei mele cartea lui Radul voevod Șerban de cumpărătură și de întocmire. Și a adus

și zăpăsul lui Neacșul pârălab de întocmire și zăpăsul lui Pavel postelnic de vânzare și am văzut și am citit și domnia mea. Și a rămas jupan Gheorghe vornic și fiii lui de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru acesta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Tudoran pitar, ca să-i fie ocina și vecinii de ohabă și dedină lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martorii: jupan Ianachi mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și Erimia logofăt a scris în Târgoviște, Iunie 16 zile, în anul 7127 <1619>
† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCVI/17.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom. din 1907.

345

1619 (7127) Iunie 24.

† Scris-am eu, Drag<o>mir Dolofan și eu, Radul Rociot acesta al nostru răvaș. cum să știe cum ne-au fost luat Părvul log. și Radul Rele dinai<n>ti lu voivod să-i judecăm pântru niști locuri și pântru niști siliști.

Dici, noi, ne-m strâsu înșine noi și cu mulți megieș<i> de pré împrijur de i-am judecat; și am adevărit cu ale noastre suflete cum au fost acelu locuri și seliști ale Părvului log., pântrucă le au fost vândut Rohnei, însă 3 locuri în seliști, iar altu loc în Matiaș. Însă ceste locuri ci-s mai sus scrise le-au fost vândut tatăl Radului Rohnii, încă din zilele lu Alixa<n>dru voivod cel Bătrân, iar seliști iar le-am adevărit că au fost de moșie ale Părvului log. Așa am <a>devărat și am judecat cu ale noastră suflete cum le-am dat Părvului log. să-i fie moșie.

Și că<n>du i-am ju<de>cat, au fost mulți megieși di pre înprejurul locului<i>: Stanciul log. *din* Cepar<i>, Stanciul *din* Rudeni, Drăghici log. *din* Sălătruc, Negoe log., ginerele lu Drăghici și popa Drag<o>mir *din* Sălătruc și alți mulți megiași<i> de pré înprejur. Acesta am scris.

Scris luna Iunie 24 zile, anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/24.

Orig. rom., hârtie, două peceti, aplicate

Cu o copie rom., ibid., ms. 133 f 13v—14.

346

1619 (7127) Iunie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Nenciulești din județul

Teleorman, însă moștenilor satului, anume Tudor și Danciul cu ceata lor și cu frații lor și cu fiii lor, câți dumnezeule va da, ca să le fie satul lor, Nenciuleștii, tot și cu tot hotarul, pe unde au fost vechile hotare și semne și cu tot venitul.

Pentru că acest sat care este mai sus spus au fost de mai nainte vreme cnezi cu dedine, până în zilele răposatului Mihail voevod. Iar când a fost atunci, în zilele lui Mihail voevod, domnia lui i-a cotropit cu niște năpăști de biruri, de le-a luat dedinele lor cu sila. Și tot au fost vecini de atunci până acum.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, când s'a milostivit domnul dumnezeu și cinstitul împărat și m'a dăruit cu sceptrul și cu domnia în Țara Românească, satul Nenciuleștii, care e mai sus spus, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s'au plâns de marea asupra și strâmbătate pe care le-a făcut-o Mihail voevod. Apoi, domnia mea am cercetat cu toți cinstiții dragători ai domniei mele și m'am milostivit și i-am slobozit, de s'au răscumpărat dela domnia mea de vecinie, cu 16.000 bani gata, ca să fie iar cnezi pe dedinele lor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea satului Nenciuleștii și moștenilor satului, care sunt mai sus spuși, ca să le fie ocine, ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, ci să aibă parte cu Iuda și cu Arie și să fie blestemat de 318 părinți, care sunt în Nicheia, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: <jupan> Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și eu, Dumitrașco, fiul lui Paraschiva al doilea logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Iunie 26 zile, dela Adam până la această scriere, cursul anilor în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reă Cotmeana, VII/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, deteriorată.

Cu o trad. rom. din 1844

1619 (7127) Iunie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor megiași, anume: popa Mănea și Voico paharnic și Radul și Micul și Zaharia și Neagoe și Mircea și Micul și Mogoș și Nan și Stoica și Oana și Dragomir și Stoica și Radul și Barbul și Marco și Moșilă și Stan din satul Berești și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Berești ce se cheamă toată partea călugărească, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din vie și de pretutindeni, din hotar până în hotar, însă ce a cumpărat Ivașco vornic dela un frate al lor de ocină, încă din zilele lui Mihnea voevod.

Astfel întru aceasta, Ivașco vornic a dat și a miluit această mai sus zisă ocină la sfânta Ecaterina, care este metohul sfintei mănăstiri dela Sinai. Și după aceea, au tot ținut călugării dela mai sus zisa mănăstire mai sus zisa ocină din Berești, până în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod și n'au avut niciun folos dela ea, pentrucă a fost ocină pustie. Astfel, întru aceasta, Maxim egumenul și cu călugării dela mai sus zisa mănăstire din București, care este metohul acelei mănăstiri dela Sinai, ei dacă au văzut așa, că nu au niciun folos dela această mai sus zisă ocină din Berești, ei au dat știre acolo la mănăstirea lor dela Sinai, la care era mai mare al lor arhiepiscopul...¹⁾ și tuturor călugărilor, de au spus de această mai sus zisă ocină, că nu au ei nici un ajutor nici folos au vreun alt venit nu pot să adune la metohul sfintei mănăstiri din acel loc pustiu.

Astfel, întru aceasta, acel episcop mai sus zis și cu toți călugării dela mai sus scrisa mănăstire dela Sinai s'au adunat ei toți la un loc și s'au socotit și s'au sfătuit între ei și cu tot soborul lor dela sfânta mănăstire mai sus zisă. Astfel, întru aceasta, ei au trimis de acolo dela sfânta mănăstire dela Sinai un călugăr bătrân al lor, anume Luchian, aici în țară, la metohul lor din București, la Maxim egumenul și la Vasilie vistier, ginerele lui Pană vistier, care a fost atunci ctitor în locul socrului său Pană vistier, la mai sus zisa mănăstire din București, ca să cerceteze și să adeverească unde vor putea afla să vândă ei această mai sus zisă ocină dela Berești și să facă cu acei aspri morile dela Sfiăcești, ca să fie venit și folos și ajutor sfintei mănăstiri mai sus zise.

Astfel, întru aceasta, Maxim egumenul și cu bătrânul Luchian călugărul și cu toți călugării dela mai sus zisa mănăstire și cu Vasilie vistier, ei au făcut vânzătoare această mai sus zisă ocină. Astfel, întru aceasta, acești mai sus ziși

¹⁾ loc alb în orig.

oameni, ei au aflat de au cumpărat această mai sus zisă ocină pustie din Berești, dela Maxim egumen și dela Luchian cel bătrân călugărul și dela toți călugării dela mănăstire. Și a fost ispravnic Vasilie vistier, ginerele lui Pană vistier. Și au dat acești mai sus ziși oameni, de au cumpărat această mai sus zisă ocină din Berești, în mâna lor 10.000 aspri, deoarece se cuvine ca să cumpere ei, decât alți oameni străini din altă parte, pentru că a fost a lor de moștenire.

Iar după aceia, cu acei aspri au făcut călugării morile dela Sfrăcești.

Însă să se știe care câți aspri au dat, atâta ocină să ție: popa Mănea 1000 aspri și Voico paharnic 1000 aspri și Radul 1000 aspri și Zaharia 750 aspri și Micul 500 aspri și Neagoe 500 aspri și Mircea 500 aspri și Micul 500 aspri și Mogoș 500 aspri și Nan 500 aspri și Stoica 500 aspri și Oană 500 aspri și Dragomir 500 aspri și Stoica 500 aspri și Radul 250 aspri și Barbul 250 aspri și Marco 250 aspri și Movilă 250 aspri și Stan 250 aspri.

Și după aceia, acești mai sus ziși oameni din Berești au tot ținut această mai sus zisă ocină, toată partea călugărească, cu bună pace, până acum, în zilele domniei mele.

Astfel, când a fost acum, a stat Macarie nastavnic și egumen la mai sus zisa mănăstire dela sfânta Caterina; el n'a știut de rândul acelei mai sus zise ocine din Berești, că a vândut-o Maxim egumen și cu bătrânul Luchian călugărul și cu Vasilie vistier, ginerele lui Pană vistier, acelor mai sus ziși oameni pe mai sus zișii aspri și au făcut cu acei aspri morile dela Sfrăcești, ci au vrut să afle unde s'au cheltuit acei aspri. Astfel, a ridicat pâră Macarie egumenul și a venit aici în orașul Târgoviște, de a dat știre tuturor dregătorilor domniei mele.

Astfel, întru aceasta, s'au aflat răposaii, vechii ctitori, dela bătrânul Ivașco vornic, noii ctitori: jupan Ivașco mare vornic Băleanul, nepotul lui Ivașco bătrânul vornic Goleșcul și Nicola mare pitar, nepotul lui Pană vistier. Astfel, au venit toți la pâră înaintea domniei mele, împreună cu acești mai sus ziși oameni din Berești și au stat de față înaintea domniei mele.

Astfel, întru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate și după lege și am socotit cu toți dregătorii domniei mele că se cuvine să lepede egumenul Macarie și cu ctitorii, Ivașco mare vornic și Nicola mare pitar, toți asprii îndărăt mai sus zișilor oameni din Berești pe această mai sus zisă ocină. Dar încă am socotit domnia mea cu tot sfatul domniei mele, că ar fi mare blestem și păcat de dumnezeu pentru truda și munca acestor oameni mai sus ziși să se risipească și să-și spargă casele lor și curțile lor și ogrăzile lor cu tot pometul pe care l-au sădit și cu via lor, pe care le-au făcut pe acel loc pustiu și au scos toată pădurea cu sapa și mulți spini, cu multă muncă și nevoie și greutate, cu multă și mare trudă și cu toate agoniseliile lor, de când ei de atâta vreme s'au trudit, iar acum în scurt, într'un ceas, să se strice și să piară munca lor, ca să nu mai fie nicăiri.

Ci întru aceasta, domnia mea și cu toți dregătorii domniei mele și cu toți boierii mari și mici din divanul cel mare al domniei mele și împreună cu ctitorii, jupan Ivașco mare vornic și Nicola mare pitar și cu egumenul Macarie dela mai sus zisa mănăstire, le-am făcut întocmire, să fie ei liniștiți și fiii lor, ca să dea ei, acești mai sus ziși oameni, încă să mai adauge la acel preț ce l-au dat ei mai întâi, peste acei 10.000 aspri, încă să mai dea la sfânta mănăstire niște aspri sau scule de argint sau Ațigani, să fie la treaba și întărirea sfintei mănăstiri mai sus zisă, iar ctitorilor veșnică pomenire, ca să le fie în locul acelei mai sus zise ocine, pentru a le fi pomana iar la loc, iar ei să ție această mai sus zisă ocină din Berești.

Astfel, întru aceasta, au stat ei la această întocmire Ivașco mare vornic și Nicola pitar și Macarie egumenul. Astfel, au dat acești mai sus ziși oameni o Ațigancă, anume Iana și un Ațigan, anume Stan Țiganul...¹⁾ <adică> se cheamă întreg sălașul de Ațigani pentru această mai sus zisă ocină <din> Berești, ca să fie stătători la sfânta mănăstire mai sus zisii Ațigani. Iar după aceea, au făcut ctitorii mai sus ziși, jupan Ivașco mare vornic și Nicola mare pitar...¹⁾ făcută cu mare legământ, ca nimeni de acum înainte să nu fie volnic să se atingă de această întocmire, pe care au întocmit-o ei dinaintea domniei mele și dinaintea a tot sfatul domniei mele, a cinstiților dregători ai domniei mele și dinaintea tuturor boierilor mari și mici și a curții domniei mele.

Și încă au fost atunci de față martori boieri din țara domniei mele, anume: Tudosie spătar, fiul lui Ventilă vornic și Radul logofăt, vărul lui Papa mare logofăt și Nedelco comis, nepotul lui Cernica vornic și Stancul logofăt și Radul logofăt din Zlotești și Manea logofăt din Dărăști și Badea paharnic din Detcoi și Nedelco postelnic din Mârșa și Ilie, fratele lui Lazăr paharnic și Stepan logofăt din Țigănești și Neculcea, fiul lui Neagoe din Curota și Calotă vătaf din Popești și Ivan din Novaci și Ionașco din Novaci și Nedelco căpitan din Dărăști și Șarban, fiul lui Seman din București și Dumitru al Calice și popa Anghel și popa Fierea și popa Costandin și Dumitru Turcul și din Crețești, Bărcă și Ionașco comis, fiul lui Negrea spătar.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus ziși din Berești, ca să le fie această mai sus zisă ocină, toată partea călugărească din Berești, ocină de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan

¹⁾ loc rupt în orig.

Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic.
Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, bătrânul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun ce se chiamă Târgoviște, luna Iunie 28 zile, ani curgători dela Adam până în zilele de acum, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCIX/13.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată, căzută.

348

1619 (7127) Iunie 28.

Zapisul Manii postelnic pentru moșia din Iubănești.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului dub, amin.

Să se știe că au cumpărat Manea postelnic ocina Manil<i> dorobanțul din Iubănești, câtă să va veni din ucini lui Tudor Istrate parte, preste tot locul, câtă să va veni și de preste tot hota[ta]rul în câmpu și în siliște și în apă [și în apă] și în pădure, drept 1200 bani gata. Și s'au cumpărat din nainte Rudeștilor și a Căzăneștilor și a Iubăneștilor și a Cărciumarilor.

Și mărturii: din Rădești, popa Oprea și Stan și Dragomir și Opriana, din Căzănești, Coman și Tudor și Tudoru și Oancea ciaușul, din Iubănești, Dragomir și Neagoe, din Crămănari, Manțora, Bădilă, popa Oprea.

Scris luna Iunie 18 zile anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712 f. 547.

Copie rom.

349

<După 1619 Iunie 28>.

Zapisul Stanciului și Dumbravă și Stanca de moșia lor din Iubănești.

Adică eu, Stanciul și Dumbravă și Stanca scriem acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna Radului postelnic, cum să știe că i-am vândut din Iubănești partea noastră de moșie, însă din funea Bratii a patra parte. Și o am vândut de a noastră bună voce, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui, căți Dumnezeu îi va da, din câmpu și din pădure și din apă, de preste tot hotarul. Și o am vândut să-i fie lui moșie și feciorilor lui în veac.

Și mărturii: Oancia ciaușul și popa Dragomir *din* Otești și Dragomir din Iubănești și Neagoe de acolo și Radul din Creți.

Și am scris eu Udrea.

Eu Stanciul.

Eu Dumbrabă...¹⁾.

Eu Stanca, vânzători.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712 f 547.

Copie rom.

Datat după documentul anterior.

350

1619 (7127) Iulie 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se chiamă Blaj, unde este hramul sfântului arhistrateg Mihail și părintelui egumen Agapie și tuturor călugărilor, câți viețuiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus spusă ocină în Răzvad, însă partea lui Vintilă clucer, fiul lui Drăghici vornic din Cornățeni, toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din dealul cu viile și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că această mai sus spusă ocină, ea a fost de moștenire a lui Balea spătar; astfel, când a fost în zilele lui Radul voevod...²⁾, iar Balea spătar, el a vândut lui Drăghici vornic și lui Vintilă clucer această ocină din Răzvad, el de a lui bună voie. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Vintilă clucer, el a dat părțile lui de ocină din Răzvad, partea lui jumătate, sfintei mănăstiri, la vremea morții, pentru sufletul lui și pentru al fiicei sale Ancuța; și s'a înmormântat în sfânta mănăstire, pentru ca să le fie veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri de întărire și de hrană. Și am văzut domnia mea și cartea lui Vintilă clucer de miluire, cu mare blestem și cu mulți boieri martori, cum a dat toate părțile lui, pe care le-a avut de cumpărătură cu tatăl său Drăghici vornic, însă a dat numai partea lui. Iar pe urmă și jupanița Vlădaia, jupanița lui Vintilă clucer, ea încă a lăsat, după moartea sa, cum a dat Vintilă clucer această ocină mănăstirii, să fie dată și neatinsă de nimeni, pentru sufletul lor.

Și a lăsat Vintilă clucer cu mare blestem la vreme de moarte: care din ruda sa va călca și va strica această pomană a lui, ori care om ar fi sau ar scoate pe

¹⁾ în loc de « Dumbravă ».

²⁾ loc alb în orig.

egumenul Agapie din egumenie și din sfânta mănăstire, acela să fie blestemat și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Și au fost la vremea morții mulți boieri martori, anume: din Răzvad, bătrânul Preda paharnic și Necula paharnic din Cornățeni și din Bărbățești, Nan postelnic și Hrizan și Socol paharnic și Ianachi comis și din Balomirești, Radul postelnic și din Săteni, Vintilă postelnic și Grama și din orașul Târgoviște, popa Tanasie și...¹⁾.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri din Blaj mai sus scrisa ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necula marele postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 8 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CI/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

351

1619 (7127) Iulie 10.

† Eu Neacșul post. dă Comișani și cu jup<ă>neasa mea Neaga, scris-am și mărturisim cu acest zăpis al nostru, cum am vândut noi de bun<ă> voe a noastră ocină noastră dă în satu dă în Bălteni ori câtă se va alégi, cu rumăanii cu toți, dereptu 120 dă galbeni, o am vândutu jupânului Gligorie comisul și jup<ă>nései domneii lui, Néaga, ca să le fii lor ocin<ă> și moșie ohabnic<ă> stătătoare; și cu o parte ce am fost luat dela Bărcă dă Cojești, cu aceia cu tot.

Și pre acest zăpis să-ș faca și carte domnească să le fie moșie lor și feciorilor lor în vecie; dă nimené bântuiar să nu aibă.

Scris luna Iulie 10 zile, anul 7<1>27 <1619>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/1.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inclară.

Data scrisă fără sută.

352

1619 (7127) Iulie 11, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Vladul și cu fiii

¹⁾ loc alb în orig.

lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un loc de casă cu gard împrejur, pentru că l-a cumpărat de mai înainte vreme popa Tudoru, bunicul popii Vladul, dela Hârsul, pentru 300 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat popa Vladul, tatăl popii Vladul, două pogoane la Mociora din funia Pr<un>cească, un ogor la Cărări, dela Belcina cel bătrân, două pogoane, pentru 500 aspri gata de argint și un cal. Și iarăși a cumpărat¹⁾ popa Vladul un ogor la Gruitul Lung, pentru că l-a dăruit Belcina cel bătrân când s'a născut popa Vladul, tatăl popii Vladul, pentru sufletul lui. Și iarăși să fie popii Vladul ocină, din partea lui Belcina, jumătate, din Piatra Cucului până la Predeal, pentru că i-au fost mai înainte vreme dela bunicul popii Vladul, dela Belcina cel bătrân pentru 1000 aspri, încă din zilele lui Radul voevod Haidăul.

Și iarăși a cumpărat popa Vladul ocină la Bădeni, dela Badea, fiul lui Hârsol, din partea lui, jumătate, de pretutindeni și din pădure și din câmp și din dealul cu vie, din hotar până în hotar, încă din zilele lui Mihnea voevod, pentru 1500 aspri gata. Și iarăși a cumpărat popa Vladul ocină la Bădeni, dela popa Albul, 2 ogoare și un răzor din funia Drăghiască, iarăși din zilele lui Mihnea voevod, pentru 500 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat popa Vladul un ogor dela Dragomir, fiul lui Zbora, la Gâr...²⁾ lul de Sus, pentru 210 aspri gata.

Și iar să fie popii Vladul un ogor și <un> pogon de vie la Ciolanul, pentru că l-au dăruit Stoian și soția lui Stanca, când au cununat pe Vladul.

Și iarăși să fie popii Vladul ocină la Bădeni, din funia lui Felcă, din partea Cârstinei, însă din partea lui Marcea și Stoica și Paomere și Dobre, fiii lui Șerbu, toată. Și din Istrița jumătate, pentru că a cumpărat popa Vladul această mai sus zisă vie din Istrița dela St...²⁾ și dela Calciu, nepotul lui Marcea și al lui Stoica...²⁾.

Iarăși a cumpărat popa Vladul 3 pogoane de vie dela popa Dragotă, nepotul lui Dobre, pentru 2.500 aspri gata, însă la Ciolan.

Și așa au mărturisit înaintea domniei mele oameni buni, anume: Badea și Drăgan și Mihnea și Vladul din Bădeni, că au avut cărți și dela alți domni bătrâni, apoi au pierdut cărțile lor.

Astfel, am dat și domnia mea acestor oameni ca să le fie această mai sus zisă ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Gligorie mare

¹⁾ în loc de «a căpătat».

²⁾ loc ilizibil în text.

comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Pădure logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 11 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Inst. de Istorie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

353

1619 (7127) Iulie 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Preda mare sluger și jupaniței lui Florica, fiica răposatului Mihail voevod și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie tot satul Crăișanii din județul Mehedinți și cu tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu tot venitul.

Pentru că acest sat mai sus spus, Crăișanii, au fost toți cnezi de mai înainte vreme. Apoi s'au vândut mai sus spusii oameni răposatului Mihail voevod, când era boier. Și s'au vândut ei de a lor bună voie fără nici o silă. Și a dat răposatul Mihail voevod asprii lui drepti agonisiți din dreapta lui slujbă, din boieria lui.

Iar apoi, când a măritat domnia lui pe fiica domniei lui, jupanița Florica, după cinstitul dregător al domniei mele, jupan Preda mare sluger și au fost ei atunci amândoi copii tineri, atunci a dat zestre și acest sat mai sus spus, Crăișanii, fiicei domniei lui jupanița Florica. Și apoi, tot a ținut jupan Preda mare sluger și jupanița lui Florica acest sat Crăișanii cu bună pace, până ce a pribegit cu tatăl ei, răposatul Mihail voevod, în Țara Nemțească, până l-a apucat moartea pe răposatul Mihail voevod în Țara Ungurească.

Atunci, în acea vreme, însă înaintea lui Radul voevod Șerban, iar boierii Buzești au cotropit multe sate ale răposatului Mihail voevod de le-au împărțit și le-au dat ei unde le-a fost voia lor. Apoi, au dat atunci și acest sat mai sus spus Crăișanii din județul Mehedinți lui Nica comis; și n'au avut nicio treabă să dea boierii acest sat mai sus spus Crăișanii nimănui, pentru că nu a fost cumpărat de răposatul Mihail voevod în domnia lui cu aspri domnești, ci a fost cumpărat cu asprii din boieria lui, când era boier, din slujba lui dreaptă și l-a dat zestre fiicei sale jupanița Florica. Și într'aceia, a ținut Nica comisul până acum în zilele domniei mele, până la vremea morții lui.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, multe sate din acele sate care se vânduseră răposatului Mihail voevod au venit la domnia mea să se răscumpere. Intr'aceia, a venit și acest sat mai spus zis, Crăișanii să se răscumpere dela domnia mea. Și au venit în pără cu jupanița Voica, jupanița lui Nica comisul, sora cinstitului dregător al domniei mele jupan Preda mare sluger. Iar domnia mea am voit să iau asprii dela ei și să-i las domnia mea să fie iar cnezi.

Iar apoi, dregătorul domniei mele jupan Preda mare sluger și jupanița lui Florica, ei nu au voit să-și lase acest sat mai sus spus, Crăișanii, să se facă cnezi și să se răscumpere dela domnia mea, ci au venit în pără cu acești oameni mai sus spuși din satul Crăișani și împreună cu sora sa jupanița Voica, jupanița lui Nica comisul, înaintea domniei mele. Și au adus și cartea părintelui lor, răposatul Mihail voevod, cu pecetea domniei lui, scrisă de când a fost boier, de au arătat-o înaintea domniei mele și scrisă cu mare blestem. Astfel, într'aceia, domnia mea nu am voit să intru în acel blestem, ci am judecat domnia mea cu toți dregătorii domniei mele din marele divan al domniei mele și au mărturisit mulți boieri de atunci, care au știut.

Pentru aceia, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Preda mare sluger și jupaniței lui Florica, fiica răposatului Mihail voevod ca să le fie acest sat mai sus spus Crăișanii, iar vecini ai lor. Și jupanița Voica, sora jupanului Preda mare sluger, jupanița lui Nica comis, și mai sus spușii vecini din satul Crăișani au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Preda mare sluger și jupaniței lui Florica, ca să le fie mai sus spusul sat Crăișanii tot și cu tot hotarul și cu toți vecinii, câți se află de moștenire din sat, de ocină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spîtar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, bătrânul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Iulie 13 zile, cursul anilor dela Adam până la ziua de acum, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reă Brâncoveni, XVIII/11.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu două traduceri rom.: una din 1836 și alta din 1860.

1619 (7127) Iulie 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Tismana, ca să fie volnici cu ace<a>sta carte a dumnii méle> să-și ia niște Țigani, anume: Curchi cu Țiganca-ș și cu feciorii și Costandin cu Țiganca și cu feciorii și Nana cu Țiganca și cu feciorii, dela Radul de Cărpeneșu pântrucă așa-u spus egumenul de<la> s<ven>ta mănăstire de Tismena, nainte dumnii meli, cum sântu ai lor acești Țigani de moșie.

Și iar să fie volnici s<ven>ta mănăstire cu carte dumnii meli, iar să-și mai înto<a>r<că> niște Țigani, anume: Dumitru și cu alalți fraț<i>, feciorii lui Capot<ă>, dela Brăil de Prejva, pântrucă acești Țigani ei sânto a lor de moșie. Și iar să fie volnici să ia 1 fată de Țigan dela Preda de Ceple. Și iar să-ș ia o fată de Țigan dela Drăghici de Fărcășăt<i>, iar el unde ș'au dat banii, el să și-i ia.

Deci să fie volnici să-și înto<a>r<că> toț<i> acești Țigani ai s<ven>ti mănăstiri de Tismena dela aciaști boiari ce's mai sus scrișu. Iar de la va păre străn, ei vor veni de faț<ă>, nainte<a> dumnii meli.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși zisa domniei mele. Scris luna Iulie 13 zile, în anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVIII/3.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete timbrată.

Copie în ms. 329 f. 653v.

1619 (7127)^o Iulie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Comanca, însă o falce¹⁾ de ocină, pântrucă a cumpărat Oprea dela Milco, pentru 100 aspri.

Și iar a cumpărat Oprea și cu fratele său Măzărariu ocină în Comanca, însă dela Neacșa și dela Sora și dela Tudora, ficele verilor ²⁾, toată ocina lor, de peste tot hotarul a patra parte, pentru 200 aspri. Și iar să fie lui Oprea ocină în Comanca,

¹⁾ «celostiiu» în orig.

²⁾ „veilor” în orig.

însă un loc sub Camenița Căcăstoriului, pentru că a dăruit-o Tanasie paharnic și cu jupanița lui Stana, pentru sufletul părinților lor.

Și iar să fie lui Oprea ocină în Comanca, însă două fălci¹⁾ de loc unde se numește Drumul Cailor, pentru că l-a dăruit Goran logofăt pentru sufletul părinților lui, ca să le fie lor pomană în veci.

Și iar să fie lui Oprea ocină, însă două fălci¹⁾ de loc la Căcăstoriu, pentru că a dat-o Albul din Cheie zestre ficei sale Călina. Și iar să fie lui Oprea ocină în Comanca însă în valea Comancei o falce și un sfert, dela popa Anghel, pentru că s'a prins popa Anghel frate cu Marin, fiul lui Oprea, în sfânta biserică și a dăruit cu această ocină pe Marin; iar Marin, pentru frăție, încă a dăruit pe popa Anghel <cu> o oaie cu lapte.

Și iar să fie lui Oprea 2 fălci¹⁾ la Ulmi, cum se numește, pentru că a dăruit-o Stanciul logofăt și cu fratele său Dumitru pentru sufletul lor și pentru sufletul părinților lor.

Iar a cumpărat Măzărar o falce în Piscul Poenei dela popa Radul cu...²⁾ aspri gata. Și iar a cumpărat Măzărar dela Brănilă o falce¹⁾ pentru 150 aspri. Și iar să fie lui Oprea și fratelui său Măzărar, trei fălci¹⁾ de ocină în seciul Muereștenilor, pentru că s'a tocmnit cu toți moștenii satului Muereștenilor, anume: Stoica al lui Bercea și Arca și Anghel și Marco și popa Vladul și popa Radul și popa Mateiu și încă mulți oameni moșteni din Muereasca care nu sunt scriși aici, de a făcut Oprea și cu fratele său Măzărar o sfântă biserică în satul lor, în Muereasca, pentru această ocină. Și au vândut și au dăruit acești oameni acea ocină mai sus spusă, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Oprea și fratelui său Măzărar, să le fie lor ocină, dedină și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica mare vistier și Miho mare spătar, Mihalache mare stolnic și Gligorii comis, Vladul paharnic și jupan Nicula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Stan în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 15 zile, dela Adam până acum ani, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LXV/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată deteriorată.

Cu o trad., rom. din 1875.

¹⁾ « celostiu », în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

1619 (7127) Iulie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni megiași, anume: Crăciun și Barbul și Damian și Stoian și Țigan și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Călugăreni...¹⁾ cu tot hotarul și cu ocina și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din stâlp până în stâlp, pentrucă acest sat mai sus spus au fost cnezi și megiași cu ocinele lor din moși, strămoși.

Iar când a fost în zilele răposatului Mihai voevod, iar moștenii satului, ei s'au vândut cu toată ocina lor lui jupan Mihalcea fost mare ban al Craiovei, să fie vecini ei, de a lor bună voie, pe aspri gata.

Iar după aceea, jupan Mihalcea banul a măritat pe fiica lui, jupanița Preda, după jupan Radul clucer Buzescul și i-a făgăduit acel sat mai sus scris ca zestre. Astfel, după făgăduială, s'a întâmplat în această țară a domniei mele multe amestecuri și călcare de către Agarenii cei fără de Dumnezeu, mai ales de către cruzii Tătari și de către limbi necurate; și i s'a întâmplat și jupanului Mihalcea ban moarte. Astfel, de atunci au tot fost răutăți și netocmeli și turburări până ce a binevoit Dumnezeu, iubitorul de oameni, în zilele și viața lui Radul voevod Șerban, când a fost cursul anilor 7115 <1606> și a făcut Dumnezeu pace bună atât domniei lui cât și țării domniei lui, din toate părțile.

Astfel, s'a dus singură jupanița Marula, băneasa răposatului jupan Mihalcea ban, mama jupaniței Preda clucereasa, și cu fiul ei Pătrașcu, fratele jupaniței Preda clucereasa, înaintea lui Radul voevod Șerban, de a dat acel sat mai sus scris zestre jupaniței Preda clucereasa, cum îl dăduse și tatăl ei jupan Mihalcea banul, ca să-i fie satul de ohabă. Am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban, cum s'a scris mai sus.

După câteva zile, s'a întâmplat și jupaniței Preda clucereasa de a murit, în zilele lui Șerban voevod; și a fost îngropată în sfânta mitropolie și s'a scris în sfântul pomelnic. Astfel, când a fost la vremea ei de moarte, iar jupanița Preda clucereasa, ea a dat și a închinat cu limba ei, cât era ea încă vie, acest mai sus spus sat Călugăreni, cu toată ocina și cu tot venitul, pentru sufletul ei, ca să-i fie veșnică pomenire, iar sfintei mitropolii de întărire.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar preacinstitul și prea sfințitul arhimetropolit chir vlădica și cu tot soborul sfintei mitropolii s'au gândit că este o ocină fără venit și peste mână a se hrăni și departe și n'au avut nici

¹⁾ loc rupt în orig.

un folos din acel sat. Deci, a slobozit pe acei mai sus spuși numiți oameni vecini, cu știrea domniei mele și cu voia ctitorilor, jupan Enache mare ban al Craiovei și cu jupanița lui, Marica, fata ¹⁾ jupanului Radul clucer Buzescul, de s'au răscumpărat din vecinie, pentru 60 galbeni gata, dinaintea domniei mele, ca să fie slobozi și în pace de vecinie, de către sfânta mitropolie, să fie cnezi și megiași peste moșia lor părintească, cum a fost și înainte vreme. Și au dat acești mai sus spuși aspri la sfânta mitropolie, ca să cumpere altă dedină, ca să fie ocină pentru ocină, iar ctitorilor veșnică pomenire.

Am văzut domnia mea și cartea preacinstiului și preasfințitului părintelui nostru chir vlădica Luca cu blestem și cu mare afurisanie: cine va încerca și va strica și va sfărâma această întocmire, acela să fie blestemat și afurisit de domnul dumnezeu nostru Iisus Hristos și de 318 sfinți părinți, ce sunt la Nicheia, și să fie afurisit și de vlădicia lui și să fie cu Iuda și cu Arie, pentru că s'au răscumpărat de vecinie dela sfânta mitropolie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor megiași, lui Crăciun și lui Barbul și Damian și Stoia și Țigan și Galeș și cu toți frații lor de ocină, ca să le fie satul Călugărenii cu tot hotarul, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Gligorie comis și Vlad paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 17 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXXXIX/3,

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1855.

357

1619 (7127) Iulie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca, a toată Țara Românească.

† Am scris vlădicia mea această carte a vlădiciei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce se cheamă Golgotha, cu hramul sfintei preobrajenii a domnului și dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie ocină în satul Găleşaști, anume Fășaiani, partea lui Mircea, a treia parte, cât a rămas nevân-

¹⁾ «fata», așa în orig.

dută de fiii lui Mircea, pentrucă a venit singur Dumitru, nepotul lui Mircea mai sus spus, de a lui bună voie și a dăruit această ocină la sfânta mânăstire mai sus spusă; și s'au scris în sfântul pomelnic, la sfânta proscomidie, aceste nume: Mușa, Neacșa, Ana, Dumitru. Incă și egumenul și toți frații dela sfânta mânăstire i-au dăruit lui Dumitru, nepotul lui Mircea, 500 aspri gata și un bou, pe care l-a cumpărat dela Nica vistierul, pentru sufletul său, pentru această ocină, care s'a spus mai sus. Și a dat Dumitru, nepotul lui Mircea, această ocină sfintei mânăstiri de a sa bună voie, pentru sfântul pomelnic și cu știrca tuturor rudelor sale și a tuturor megiașilor dimprejurul locului. Și martori înaintea vladiciei mele Radul și Drăghici, unchii lui Dumitru.

Pentru aceasta, să fie această ocină sfintei mânăstiri mai sus spuse, de ohabă în veci neclintită și nestricată.

Iar dacă va îndrăzni cineva să strice și să sfarme această pomană și întocmire, acel om să fie de trei ori blestemat și afurisit de domnul nostru Iisus Hristos și de 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia și să fie blestemat și afurisit și de către vladicia mea. Altfel să nu fie, peste porunca vladiciei mele.

Și am scris eu, Efrem eclisiarh, luna Iulie 20 zile, în sfânta mitropolie, anul 7127 <1619>.

† Mitropolit al Ungrovlahiei chir Lucas¹⁾.

Acad. R.P.R., LXXIV/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., la Arh. St. Buc., M-rea Golgota, VII/10, și ms. 228 f. 13.

358

1619 (7127) Iulie 21.

† Jupan Enachi *mare ban al Craiovei*, scris-am aceasta a noastră carte aceștii jupănés<e> anume Stana, cu soru-sa Neacșa, ca să fie volnici cu cartea noastră să-ș ție partea lor de moșie din sat din Voinești, însă a treia parte din sat, de preste tot hotarul și cu rum<ă>nii căț<i> au fost ai lor mai denainte vréme.

Pănuță acest sat au fost vândut mie mai denainte vréme, tot. Iar apoi, alalți săténi, însă Părvul *din Gémine* și Stanciul Cotescul, ei au întorsi tocmeala ce am făcut, de mi-au dat banii îndărăt; însă că-ț<i> bani am dat, atâte mi-au dat. Insă Părvul mi-au dat banii toț<i> cât i-am dat; și Stanciul Cotescul, tatal jupănéseii Stanei și al surori-sa Néacșei, iar mi-au dat banii toți căț<i> i-am dat.

Iar apoi, Părvul el au zis că au dat și banii ce au fost luat Stanciul Cotescul toț<i> dela el; ce au fost luat moșia acestor jupănés<e> ce sânt mai sus scris<e> de <o> au ținut pân'acuma <când au venit> naintea noastră de s'au jăluit. Deci, eu am știut că mi-au dat Stanciul Cotescul toți banii dela el, căț<i> i-am fost dat, nu mi i-au dat Părvul.

¹⁾ grecește în orig.

Derept acea, i-am dat cartea noastră, ca să fie volnice să-ș ție moșia cum o au ținut și mai denainte vrême; iar cui va părea strâmbu, să vie de față. *Și altfel să nu fie.*

Scriș luna Iulie 21 zile, anul 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., M-reă Câmpulung, XXVIII/4.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

Copie. în ms. 204 f. 274.

359

1619 (7127) Iulie 23, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie un Ațigan, anume Cernat, fiul lui Stan.

Pentru că acest mai sus zis Ațigan a fost de moștenire al lui Pătru și al lui Părvul și al lui Crăciun și al lui Tudor din Vâlcănești. Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, ei au venit de au vândut acest mai sus zis Ațigan cinstului dregător al domniei mele, lui jupan Ivașco vornic, pentru 2500 aspri. Și au vândut acești mai sus spuși boieri acest mai sus zis Ațigan, de a lor bună voie și cu știrea tuturor fraților lor și cu a tuturor megiașilor din jurul locului.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți boieri martori, anume: Iscrul vornic al doilea și Stanciul postelnic din Padea și Drosul postelnic din Bîrcoveni și Iane postelnic din Câmpulung și Oancea postelnic din Lerești și Matei din Mihăești.

Iar după aceia, au făcut acești mai sus ziși boieri: Pătru și Părvul și Crăciun și Tudor și zăpis dela mâinile lor, de au dat la mâna cinstului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic. Și am văzut domnia mea și acest zăpis de credință.

Pentru aceasta, am făcut domnia mea această carte a domniei mele și am dat domnia mea cinstului dregător al domniei mele mai sus spus, ca să-i fie mai sus spusul Ațigan de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris în Târgoviște, luna Iulie 23 zile, dela Adam, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghila, din mila lui dumnezeu, domn.

† Gavriil Moghila (m. p.)

Muzeul Municipal Buc., nr. 27.194.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

360

1619 (7127) Iulie 24, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri dela Buzău, unde este hramul sfintei preobrajării a domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, care este metoh la Dușca, în Țara Grecească, ca să-i fie satul Rușețul, jumătate, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul.

Pentru că acest sat, jumătate de sat din Rușețul, a fost de moștenire al doamnei Elina, doamna lui Șerban voevod. Iar după plecarea lui Șerban voevod și a doamnei Elina, au rămas toate satele lor pe seama domnească, până în zilele domniei mele. Iar apoi, domnia mea am dat și am miluit sfânta mănăstire, ca să-i fie de întărire ei și dumnezeieștilor călugări de hrană și drumeților și străinilor de odihnă, iar domniei mele veșnică pomenire.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri care s'a zis mai sus din satul Rușețul a patra parte, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că această a patra parte de sat a fost de moștenire a jupaniței Maria, fika lui Staico postelnic din Bucov. Apoi, jupanița Maria, ea a vândut-o cinstitului dregător al domniei mele jupan Enachi mare ban al Craiovei, de a ei bună voie, pentru 16.000 aspri. Iar cinstitul dregător al domniei mele, care s'a zis mai sus, deasemeni a dat-o și a miluit sfânta mănăstire pentru sufletele lor și ale părinților, să fie de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană și drumeților și străinilor de odihnă, iar cinstitului dregător al domniei mele veșnică pomenire.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri care s'a zis mai sus, ca să-i fie aceste părți din satul Rușețul, care s'a zis, ohabă.

Și încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn în Țara Românească sau din rodul inimii mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul

dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui.

Și iată martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 24 zile și dela Adam până acum, ani curgători 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CCI/13.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

361

1619 (7127) August, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Carca vornic și cu fiii, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui 5 pogoane de vie în dealul Obrejii, pentru că a cumpărat Carca vornic dela Aldea din Sărata, pentru 1500 aspri. Și iar a cumpărat Carca vornic dela fiica lui Ungelemne 4 pogoane de vie, pentru 800 aspri. Și iar a cumpărat Carca vornic 5 pogoane de vie în dealul Obrejii, dela...¹⁾ pentru 800 aspri gata, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod. Și au vândut ei, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos. Și încă au fost și martori, anume: din Bădeni, Stoica vătaf și din Sărata, Oana și Stanciul și Neagoe.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Carca vornic, ca să-i fie aceste pogoane de vie, care s'au spus mai sus, ocine, ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

A scris Idoxie, în cetatea Târgoviște, luna August...¹⁾ zile și dela Adam, ani curgători 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCV/197.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

362

1619 (7127) August 1.

† Să se știe cum au cu<m>păratū Lif<t>erū dela preotesea pope<i> lui Cărăstiiarū r, o ro<a>tă de moară, 10 stânjini, den matca Buz<ă>ului până <în> dromul Săpatului, dereptū, as<pri>...¹⁾ și 20 ban<i>. Și au datū bani <în> casa lui Dobrotă ș<i> [a] a Mani.

Și mărturie: Stoicanul și Goga de Mărăcinini și Voi...¹⁾ a călărașul și Mane și Dăbrotă și Lupu și Momăcil și Negoe și Moșul și Simzizan și Usava²⁾, feciorul <lui> Tătul de Mărăcinini, scriși.

Scris în luna August 1 zi, în anul 7127 <1619>.

Acad. R. P. R., CXLVII/114,

Orig. rom., hârtie.

363

1619 (7127) August 3.

Carte răposatului Gavriil Moghilă voivod tot pentru rumăni dela Radovan, dela leat 7127 <1619>.

Cu mila lui dumnezău, Io Gavriil Moghilă<ă> voivod, domnū a to<a>tă Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezăești mănăstiri Coșuna de lângă Craiova, unde iaste hramul sfântului ierarhū și făcătorul de minuni Nicolae dela Mirlicheia, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele să ție nește rumăni ai sfintei mănăstiri, anume: Ursul și Bărza și Tudosii, feciori Oprei din Radovan, pentrucă acești rumăni, ce scrie mai sus, de demultū săntū rumăni ai sfintei mănăstiri.

Iar după aceia, cândū au fost în zilele Radului voivod, ficioru Mihnei voivod, iar acești rumăni, ce sănt scriș<i> mai sus, ei au scornit pără și au mersū la scaunū la Craiova, înaintea jupanului Nicolei mare post., dregătoriul domnii mele ce au fost atuncea ispravnicu la scaunul Craiovei, de s'au părīt cu călugării de față. Și au zis ei că nu sănt din sat din Radovan, ci săntū din satu din Mărăcini, judeci,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ probabil « Sava ».

nici s'au vândut ei lui Danil călugărul cel bătrân. Intr'aceia, dregătoriul domnii méle jupan Nicola *mare* post., el au dat acestor rumăni ce's mai sus scriș<i> lége pre răvaș ca să jure cum că nu i-au apucat legătura lui Mihai vodă în satū în Radovanul, ci i-au apucat în Mărăcini. Deci, cândū au fostū la zi și la sorocū, ei n'au putut să jure acei rumăanii nici într'un chipū, ci au rămas de lége, să fie rumăni. Deci, de atuncea până acum, iar au fostū rumăanii ei sfintei mănăstiri cu bună pace.

Iar cândū au fostū acum, în zilele domnii méle, iar acești rumăni ce's mai sus scriș<i> iar nu s'au lăsat, ci iar au ridicat pără al doilea rândū și au venit înaintea cinstitului și dregătoriului domnii méle jupan Enache *mare* ban *al Craiovei*. Deci iar au părātu acești rumăni, Ursū și Bărzū și Tudosie, cum că nu i-au apucat legătura lui Mihai vodă în satū în Radovan, ci săntū ei judecii din Mărăcini. Intr'aceia, cinstitul și dregătoriul domnii méle jupan Enache *mare* ban iar le-au datū lége 4 jurătorii pre răvașul domnelui. Deci, cândū au fostū la zi, iar n'au putut să jure acești rumăni nici într'un chipū, ci iar au rămas de lége al doilea rând, să fie rumăanii. Și am văzut domniia mea și cartea dregătoriului domnii méle și răvașele amândoa în mână călugărilor, de rămas.

Dreptū aceia, așijderé am dat și domnia mea călugărilor cum să fie volnici a tinéré acești rumăni ce săntū mai sus scriș<i>, cu bună paci, că au rămas de lége în 2 rînduri. Și într'altū chipū să nu fie, peste zisa domniia méle.

Și însumi am zis domniia mea.

Avgușt 3 *zile*, 7127 <1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățul, nr. 722 f. 425—426.

Copie rom.

364

1619 (7127) August 15.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Radul logofăt, ca să fie volnic cu cartea domniei méle, ca să ție toată partea de ocină câtă va fi fost partea lu Furcă din Mirceșt<i>. Pănuță satul Mirceștii, ei au fost domnești, cumpărați de Mihai voevod. Iar cându au fost în zilele Radului voevod, ei se-au scumpărat de rumânie, iar partea de ocină a lu Furcă au rămas domnească, însă stânjâni 200.*

Deci domnia mea am miluit pre Radul logofăt cu acea parte de ocină a lu Furcă, ca să-i fie lui moșăe și domniei méle<e> pomană.

Iar într'acéia, să fie volnici ai lui oameni, anume...¹⁾ să caute ce se va afla hrană pre aceea ocină să dijmuiască și de cătră niminea opreak<ă> să nu aibă,

¹⁾ loc alb în orig.

pântru că așa iast<e> învățătura domniei méle. Și altfel să nu fie, după porunca domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scriș luna August 15 zile, anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

365

1619 (7127) August 20.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Gherghe care a fost mare armaș, ca să fie volnic cu cartea domnii méle să lépede nișt<e> ban<i> lu Ianache post. pentru niște ocină de la Bora. Pântrucă au avut pă ră Gherghe arm<a>șul cu Ianache post. și au stăut de faț<ă> denaintea domnii méle; și au rămas Ianache post. de judecat<ă> denaintea domnii méle, cum să-i lépede Gherghe arm. banii îndărăt de pri acia ocin<ă> Bora, că iaste el mai volnic să cumperi ocin<ă> în Bora.

Intr'aciaia, am dat domnie mea lu Gherghe arm., ca să fie volnicu cu cartea domniei méle să-i lépede banii lu Ianache post., pântru că iaste el mai volnic să cumpere ocin<ă> în Bora. Și de nimirile oprel<ă> să nu aibă, naintea cărții domnii méle.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scriș August 20 zile, anul 7127 <1619>.

Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XIII/4.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. în ms. 256 f. 485 v. 486.

366

1619 (7127) August 26.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, acestui om, anum<e> Drag<o>mir de Găgășt<i> ca să fie volnic cu cartea domnii méle, de să-ș ție a lui parte de ocină toat<ă>, cât va avea, pântrucă au fost Drag<o>mir rob; iar când au venit den robii, el ș-au aflat ocina înpresurat<ă> și vândut<ă> de văru-său Țăcșul, lu Tudoran pitariul.

Deci, domniia mea am căutat și am judecat pre drept cu toți dereg<ă>torii domnii méle ș<i> e-am dat domniia mea lu Drag<o>mir, cum să fie volnic

cu cartea domniia mel<e> să-ș ție ocina iar de către Țăcșul și de cătră Tudoran pit. să fiă în pace. Iar pântru nișt<e> bani ce zice Țăcșul că au dat muerei lu Drag<o>mir, el va răbda, că muiar<e> lu Drag<o>mir încă iaste robit<ă>, iar unde ș-au dat, cine unde au dat bani, să-ș caute banii. Iar Drag<o>mir să-ș ție ocina și să fie în pace de cătră toți oamenii.

Și tu, Tudorane pit. să laș<i> ocina lu Drag<o>mir în pace; iar unde țe-ai banii, să-ți iai...¹⁾ <c>ă au rămas Drag<o>mir pre Țăcșul de lég<e>, denaintea domnii mel<e>.

*Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.
Scris August 26 zile, anul 7127 <1619>.*

Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXX/23.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

367

1619 (7127) August 28.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui jupan Mărzea ci au fost mari paharnic, să-i fie lui un rumân, anume Dumitru den Grici.*

Pântrucă au avut părră naintea domnii méle. Și așa pârrăia Dumitru naintea domnii méle cum nu iaste rumân boiarinului domnii méle ci iaste mai sus zis. Deci, dumnie mea am căutat și am judecat pri diript și pri lége. Și i-am dat légé 12 megiaș<i> pri răvaș<e> domneșt<i>, anum<e>: Mănăil și Pahonii den Măiș<a> și Ziharii și Vlaicul din Crivedii și Negri din Coșoia și Călin din Tămășășt<i> și Mih<a>il și Lazar din Sărbi și Toadet din Bădineșt<i> și Albul din Drăghineșt<i> și Cărstea din Cărtăjan<i> să juri cu<m> nu [ia i] iaste rumân, nici au luat el bani să fie rumân. Deci, când au fost la zi și la soroc, el n'au putut să jure, ci au rămas de lége și de judecat<ă> cum să fie rumân ca și alalți rumâni den sat den Grici. Și am văzut domnii mea și răvașăle de juiător<i> la mâna boiarinului domnii méle ci iaste mai sus zis.

Derept aciaia, am dat domnii mea boiarinului domnii méle Mărzei pch. ca să-i fie lui Dumitru rumân. Și de niminilé opreak<ă> să nu aib<ă>, naintea cărții domnii méle.

Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Scris luna August 28 zile, anul 7127 <1619>.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

† *Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., Defurieri particulare, sub dată.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

1619 (7127) August 29.

† Scris-am eu, Preda, al meu zăpis sâ fie la mână Predei *mare* sluger, cum sâ s<ă> ştie că me-u fost detor o Țigancă pre nume Nedele, iar eu Preda am fost detor părintelui vlădicăi o Țigancă pre nume Dobra, ci ou fost luotu părintele dila popii domnești dila Câmpulungu; iar slugeriul Preda au avut o Țigancă la părintele vlădica, pre nume Brătae. Dici, slugeriul Preda me-au dat pre Brătae Țiganca de au plătit Nedelea Țiganca, iar eu Preda am sâsat) pre Brătae Țiganca părintelui vlădicăi, de am plătit pre Dobra Țiganca, cari a fost luotă vlădica dila popii domnești *din* Câmpulungu.

Și dem²⁾ tocmit de a noastră bună voe să fie Preda slugeriul plătit de cătră mine. Și mărturie au fost: Fera cluceriul și logofetul Stoica Tărăceanul.

Scris luna August 29 zile, anul 7127 <1619>.

Fiera cluce<r>.

Stoica Tărăcianul.

Arh. St Buc., M-rea Valea, XVIII/8.

Orig. rom., hârtie, 3 peceti inelare.

Cf. și zăpisul din 1619 (7127) Martie 15.

1619 (7127) August 29.

† Aicea să se ştie cum am vândut eu, Ștefan, nepotul lui Cofeș *din* Scăuiani, giunătare de în partea mea, de în toată, de în Smedești, de în apa Sărétiului până în capul ocinei.

Și am vândut eu aciastă ocină de bună voia mea și cu știrea tuturor megiașilor de în sat, de în Scăuiani și de pren pregiur, de în sus și de în gios, Radului și Stoicăi și lui Dan, derept 23 taler<i> și jumătate. Și au dat Radul și Stan 11 taler<i> și giunătare și au dat Dan 6 taler<i> și au dat Stoica 6 taler<i>.

Și au cumpărat acești oameni ce-s mai sus scriși aciastă ocină giunătare de în partea lui Cofeș de în Smedești, ca să le fie lor moșie și feciorilor lor.

Și mărturie: *din* Scăuiani, Moș și *fiul lui*, Nicola și Vladul al Moșicăi și *fiul lui*, Dumitru și Albul și Negrea și Oltea și Gărdul și Coman și Oana și Bălan și Voinea și Măișcan și *din* Hângulești, Stanul Stăncicului și Ciăciun și *din* Belciugata, Badiul și *din* Răspop, Neagul Vlaicului și Bărsan și *din* Sărbi, Bogdan și Gligorie și pop<a> Caraiman și Mănea. Și eu Lazar *din* Belciugata, care am și scris.

¹⁾ în loc de: «lăsat».

²⁾ idem: «ne-am».

† Și iarăș să se știe cum am vândut eu Stan Moga un pământu de în partea Rusăneștilor, lângă hotarul Hânguleștilor, de în calea de curmeziș încolo <ce mi> l-au dat nașiu mi<eu> <l>a cununue. Și <l-am> vândut eu de bună voia mea Radului, <de>rept o scroafă cu 3 grășuni.

† Și iară să se știe cum am vândut eu Oltea un rozor pre hotar Smedeștilor, de în Cacova încolo, <de> bună voia mea Radukui>, drept un taler, ca să fie lui moșie.

† Și iară să se știe cum am vândut eu Radul partea <m>ea de vie, unde au fost viaa cea bătrână, în<s>ă partea ce iaste a trei frați. Și am vândut eu de bună voia mea Radului și lui Stan și Stoicăi, feciorii Țacăi, pentru 50 de bani.

Văleat 7127 <1619>, A.V. 20.

Arh. St. Buc., M-rea Dălhăuți, IX/1.

Orig. rom, hârtie rupt, cinci peceti inelare.

370

1619 (1727) August 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavril Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Lăudat logofăt din Vlădeni și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie un vecin anume Dan, fiul lui Stănilă din Vrancești, pentru că acest vecin a fost de moștenire al lui Lăudat logofăt. Și l-a tot ținut cu bună pace, până în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod.

Iar când a fost în zilele lui Alexandru voevod, iar Lăudat logofăt a avut pâră cu Bărcan, ginerele lui Radul din Ragul; și așa pâră Bărcan că este acest vecin al său. Iar Alexandru voevod, domnia lui a căutat și a judecat după dreptate și după lege și a dat între ei 3 boieri, scriși pe răvașul domniei lui, anume: din Țigănești, Radul al lui Bunea și din Vrancești, Simion și din Davidești, Stancul logofăt, ca să adeverească pentru acest vecin, cum vor afla cu sufletele lor. Astfel, acei boieri, ei au aflat că este Dan vecin al lui Lăudat, nu este al lui Bărcan. Astfel, a rămas Bărcan atunci de lege.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar a ridicat pâră înaintea domniei mele pentru acest vecin; iar domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat între ei alți 3 boieri, anume: din Negrești, Pătru postelnic și din Românești, Badea și din Poenița, Stan logofăt, scriși pe răvașul domniei mele, ca să întocmească cum vor găsi cu sufletele lor. Astfel, deasemenea au aflat și au adevărit că este acel vecin al lui Lăudat.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Lăudat, ca să-i fie acel vecin, care s'a spus mai sus, ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie, în Târgoviște, luna August 30 zile, iar dela Adam până acum...¹⁾ ani curgători 7127 <1619>.

† Io Gavriil Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXXIII/196.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

371

1619 (7127) Târgoviște.

Hrisovul răposatului Io Gavriil Moghila voevod pentru rumtoarea rumânilor *din Cricovéni*, dela leat 7127 <1619>.

Iaste adecâ aciasta care covârșaste decât toate lucrurile cele mai alése și lăudate, stăpâniré care dela dumnezeu iaste încredințată, că ai lui dumnezeu slujitori sânt. Zice dumnezeescul apostol că stăpânirile cele ce sânt, dela dumnezeu sânt orânduite și legile cele făcute de stăpânitoriul norodului, a le întări și a le păzi și a le întemeia și noao a le face, datori sânt; și sfintele lăcașuri cele alése și vrédnice de laudă a le întări, unde să săvârșăscu dumnezeceștile taini de cei ce viețuesc într'ânsile și roagă pre dumnezeu pentru toți, cari s'au făgăduit să petreacă îngeréște și trăesc mai presus de lume, lăcașurile acestora a le întări și noao a le face și cele mai de trebuință ale acestora a le împlini și cele dăruite de domnii ce au fost mai denainte a le întări și către acéstea încă și mai multe a adaoge și a le sluji lor întru cele trupești. Iar aceia întru cele duhovnicești, datori sânt voao, precum au fost și cei mai denainte și binecredincioșii domni și ctitorii care au dat și au întărit pren scrisori și cu blestem la cei ce au fost după dânșii, acésté neclătite să le păzească și mai vartos cătră acéstea să adaoge și să întărească sfintele lăcașuri ale mănăstirilor și cu cele trebuincioase a le păzi datori sânt.

Drept acéia și eu, robul stăpânului domnului meu Isus Hristos, Io Gavriil Moghila voevod, feciorul răposatului Simion voevod, am iubit să urmez domnului, după dumnezeiasca scriptură, precum zice David: «răvna casei tale m'au mâncat» și dănlăuntru inimii mele am dorit foarte, mai vartos cătră sfânta și dumnezeiasca mănăstire ce să cheamă Mărginénii, unde iaste hramul sfântului

¹⁾ loc rupt în orig.

arhanghel Mihail, și tuturor fraților călugări ce viețuescu la acest sfânt lăcaș, ca să fie sfiatii mănăstiri satul ce să cheamă Cricovenii, *județul...*¹⁾ în pace și ertat de bir și de găleată și dă goștina dă oi și dă iământori și de dijmă dă stupii și dă oae seacă și dă miiare și dă cal domnesc și dă cai dă olac și dă dă-ăbanți și dă opăcicaș²⁾ și dă toate dăjdiile și mâncăturile câte sânt peste an în țara domnii méle, pentrucă amu ertat domniia mea acest mai sus zis sat, ca să fie ertat de toate, numai să fie de ascultare și dă ajutor sfintii mănăstiri ce s'au numit mai sus și la ce va fi porunca egumenului și a nastavnicului mănăstirii.

Pentru accéia, însuș amu cugetatu domniia mea și au ertat acest mai sus numit sat de toate, după cum scrie mai sus și l-amu scos și dăn catastif dela vistiriia domnii méle, cum să fie în pace și slobozi de toate câte sânt mai sus scrise și de nimeni dăn cei ce poslușescu și umblă la milostenii să nu aibă a-i supăra sau a-i necăji, ci să petreacă în pace; așa am orânduie domniia mea. Și de cătră nimini să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Încă și blestem am pus domniia mea: după petrecerea domnii méle, pre carele îl va încredința domnul dumnezeu a fi stăpân și domnu Țării Rumânești, cu numele domnului dumnezeu îl rugăm și al preacuratii maicii sale ca să întărească acest ajutoriu și adogire la sfânta mănăstire și să înnoiască acest hrisov al domnii méle și pre acela domnul dumnezeu îl va învrednici împărății cerești; iar care nu va întări și nu va înnoi, ci va strica și va dăfăima aciasă pomană și va sfărâma acest hrisov, pre acela domnul dumnezeu să-l osârdească pre el și cu alți necredincieși jidovi și să petreacă la un loc cu Iuda și cu Ariia, precum va și fi, în vecii, amin.

Iată și marturii am pus domniia mea pe: jupan Ianache *mare* ban al Craiovei și jupan Ivașco *mare* dvornic și jupan Papa *mare* logofăt și jupan Stoica *mare* vistier și jupan Mihai³⁾ *mare* spătar și Mihalache *mare* stolnic și Gligorie *mare* comis și Vlad *mare* peharnic și Nicolae⁴⁾ *mare* postelnic. Și însuși am zis domnii mea.

Și am scris eu, Șarban logofăt *din* Târgoviște.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454 f. 56.
Copie rom.

372

1619 (7127)

† Eu Fătul scriu acesta zăpis la mână lui Mușat post. cum să se știe că m'amu înfrățitu cu Mușat post. Și amu intrat în besércc<ă>, cum iast<e> légea dumnezeiească, de a noastă bun<ă> voia. Și i-amu dat lu Mușat post. pântru înflăția

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în loc de « opăcinași ».

³⁾ în loc de « Miho ».

⁴⁾ în loc de « Neuula ».

2 rumăni dela Stăneșt*ci*», anume Stanciul și feciorii Costei cu delnițele lor de preste tot hotariul, să-i fie lui moșie; iar Mușat post. mi-eu dat mie 6 coți de grana și un cal. Ș'au dat jupăncei mele o nemtă de grana cu vulpi.

Și am vândutu 2 rumăni, anume Drăgan și Oprișan, cu delnițele lor de preste tot hotarul. Și i-am mai vândutu 6 delnițe fără rumăni iar de preste tot hotariul și de în șazutul satu<lu>i, dereptu 16.000 bani gata, de m'am plătit la nevoia mea. Și la acest<ă> fiăție fost-au Șteful post. *din* Berilișt*ci*, Necula peh. *din* Cornățeni, Șerban *din* Bățiiian*ci*, popa Stanciul.

Și am scris eu, Fătul, cu mână mea pântru credența, văleat 7127 <1619>

† Eu Fătul

Șteful post.

Necula peh.

Șarban.

Popa Stanciul.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VIII/16.

Orig. rom., hârtie filigran, 5 peceți înclare.

Copie în ms. 204 f. 100v.

373

1619 (7128) <Septembrie-Decembrie>, Târgoviște.

Hrisovul lui Gavriil Moghila voevod, feciorul lui Simeon Moghila voevod dela leat 7128 <1619>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod, domn și stăpânitoriu a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea porunca domnii mele lui Simeon și feciorilor lui, câți dumnezeu îi va dăruî, ca să fie lui moșie în Căpriorul, însă delnițele lui Neagoe toate, ori câte să va alege peste tot.

Căci au fost Simeon rumân de mai nainte vrême Tatului dân Căpriorul. Deci, când au fost în zilele lui Pătru vodă, feciorul Mircii vodă, el s'au răscumpărat dă rumănie cu delnițele lui, de câtră Tatul, pe 3000 de aspri de argint și pă un bou.

Și iar a cumpărat Simeon atunci o delniță dela popa Părvul, însă delnița Moșovul¹⁾, du peste tot, ori cât s'ar alége și cu curătura, pe 1.400 aspri de argint.

Și iar au cumpărat Simion, dela Tatul, dentr'o siliște, pă jumătate, însă siliștea casii Tatului, în zilele lui Pătrașco vodă Cercel, pe 300 aspri de argint.

Și iar a cumpărat Simion o delniță dela Radul al lui Șarbu, toată, ori cât s'ar alége și dela jupaneasa Vișa, în zilele Radului vodă, feciorul Mihnei vodă, pe 1.200 de aspri.

¹⁾ probabil: «lui Moș»

Și iar au mai dat lui Simion moșie în Căpriori, însă dăn partea Tatului, pă jumătate, den pădure și dănr'un loc nu l-au fost împărțit Tatul cu alți frați ai lui, ca să ție Simion pă jumătate, pentrucă a cumpărat Simion dâla Tatul, în zilele lui Mihai vodă, pe 1.700 de aspri. Și iar au cumpărat Simion 2 loçuri dân partea popii Părvului, pe 340 aspri.

Și au avut și carte pă moșiile ce scriu mai sus, ci au fost perit când Ungurii...¹⁾).

Deci, când au fost acum, în zilele domnii mele, el au venit cu mulți oameni buni, anume Albul și Stan și Bordea, de au mărturisit înaintea domnii mele, cum că sânt ale lui moșii drépte de cumpărătoare.

Drept aceia, am dat domniia mea lui Simion, ca să fie lui moșii ohavnice, lui și feciorilor, nepoților și strănepoților și dă nimini să nu fie clătită, după zisa domnii mele.

Pentru acéia și mărturii au pus domniia mea pe: jupan...¹⁾ *mare* ban al Craiovii și jupan Ivașco *mare* vornic și jupan Papa *mare* logofăt și jupan Stoica *mare* vistier și jupan Miho *mare* spătar și jupan Mihalache *mare* stolnic și jupan Gligorie *mare* comis.

Și am scris eu, Doxie logofăt, în scaunul Târgoviștii.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454 f. 92—93.

Copie rom.

Datat după Grigore mare comis.

374

1619 (7128) Septembrie 3.

† Eu Radul, ficiorul lu Filip di în Corbi și Mihartū post., scris-am acesta al nostru zapis, ca să <e> știe că am avut păr<ă> păntru parte me de ocin<ă> di în Menți, păntrucă o-mū fostū [fostū] dzelojit la postelnicul Radul dereptū 3000 de bani, încă în zilele lu Simion voevod.

Iar cându au fostū acum, în zilele lu Gavril voevod, noi am avut păr<ă>. Deci, ne-am tocmit de a noastră bun<ă> voe, de i-am dat eu Radul lu Mihartū post. cele 3000 de bani și mi i-au lăsat ocina la mână me, ca să-m<i> fie ocin<ă> slobod<ă>. Și ne-am tocmit de i-a~~m~~ dat eu Radul lu Mihartū post., păntru căci au stătut acei bani, i-am dat 3 rumăni, anume: Părvul și Opre și Nanu, făr<ă> ocin<ă>. Și ni-am tocmit de a noastră bun<ă> vo<e>, dinainte a mulți boiari mărturie: Mircea armașul din Fratoștițe și Preda di în Ceple și Staico di în Ohab, Alde di în Smărdeșteț și Căpătin<ă> di în Șatoia și Dumitru al Armancă<i> di în Târgoviște. Și am tocmitu aciastă tocmeală ²⁾ în casa Manei di în Târgoviște.

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ pasagiul: «Și am tocmit aciasta tocmeală» șters în orig.

Iar cine nu să va ține de aciaștă tocmealcă» di întru noi și di întru neamul nostru, ci va mai scorni păr<ă>, acela să fie afurisit de *318 părinți* și să lăcuiască întru lăcū cu Iuda și cu Ariia. Aciasta am scris și pântru mare credințe am pus și pecete.

Scris luna Septembrie 3 zile, anul 7128 <1619>.

Așez. Nicolae Bălcescu, p. V 6/2.

Orig rom., hârtie, două peceti inelare.

375

1619 (7128) Septembrie 3, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Nedelco postelnic din Mărăcineni și jupaniței sale Maria, nepoata lui Ivan Noroceă vornic și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Răzvadul de Sus, a treia parte, însă partea care se cheamă Ciumească, toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din apa Ialomiței și cu vinăriciul din deal și cu vecinii, anume: Tudor Răspopul și Radul al Elinei și Sin al Ancăi și Bratul și Oprea Căpriță și Cărstian.

Pentru că această mai sus spusă ocină, ea a fost de moștenire a lui Negreă și Radul din Ciumești, dela moși, dela strămoși. Iar pe urmă, când a fost în zilele lui Pătru voevod, fiul lui Mircea voevod, iar Ivan Noroceă vornic, unchiul jupaniței Maria, el a cumpărat această mai sus spusă ocină din Răzvad dela Badea vâtaf și dela frații săi Dumitru și Gherghina și Cărstian și dela verii primari, Negre și Radul, tatăl lui Lumotă clucer din Ciumești, pentru 18.000 aspri de argint gata. Și de atunci au tot ținut această ocină cu bună pace.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, după moartea lui Ivan Noroceă vornic, Nedelco postelnic și jupanița lui, Maria, ei au avut pără cu Lumotă clucer, fiul lui Radul din Ciumești, **înaintea lui Radul voevod Șerban. Și așa pără Lumotă clucer dinaintea domniei lui** că n'a vândut Negre și tatăl său Radul această mai sus spusă ocină din Răzvad lui Ivan Noroceă vornic; iar Nedelco postelnic și jupanița lui, Maria, ei s'au plâns înaintea domniei lui, în divan, că au cumpărat. Intru aceasta, Radul voevod Șerban, domnia lui a silit pe Nedelco postelnic și pe jupanița lui Maria, ca să scoată cărțile de cumpărătură. Iar apoi, Nedelco postelnic și soția lui, Maria, ei n'au avut de unde să scoată cărți de cumpărătură, pentru că erau cărțile lor în Țara Ungurească, la fiica lui Ivan Noroceă vornic, nu erau aici în țară; și n'au avut cu ce să se părăscă. Astfel, a luat Lumotă clucer această ocină din Răzvad, fără dreptate, din mâna lui Nedelco postelnic și din mâna jupaniței lui, Maria. Și apoi, Lumotă clucer,

fiul lui Radul, el a vândut ocina din Răzvad, cu tot venitul, lui Petriman cojocariul din orașul Târgoviște, a doua oară.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele și Nedelco postelnic și soția lui, Maria, ei au avut pâra înaintea domniei mele cu Petriman cojocariul, pentru ocina din Răzvad. Și așa pâra Petriman cojocariul, că a cumpărat dela Lumotă clucer; și a scos și cărți de cumpărătură, iar Noroceea vornic nu a cumpărat nimic. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit și cărțile răposatului Pătru voevod, fiul lui Mircea voevod, de cumpărătură, când a fost cursul anilor 7075 <1567> că a cumpărat Ivan Noroceea vornic această ocină de la acești mai sus spuși boieri. Intru aceasta, domnia mea încă nu i-am crezut bine, ci le-am dat domnia mea lor lui, Petriman cojocariul și lui Nedelco postelnic și jupaniței Maria, între ei 6 boieri, pe răvașe domnești, anume: Fiera clucer și Nenciul vornic și Tatul postelnic din Lazuri și Bădea paharnic și Preda paharnic din Răzvad și Buta logofăt din Țigănești, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor: a cumpărat Ivan Noroceea vornic această ocină din Răzvad dela acești mai sus spuși boieri din Ciumești sau n'a cumpărat? Astfel, întru aceasta, acești 6 boieri, ei au venit toți înaintea domniei mele în divan, de au mărturisit cu sufletele lor că a cumpărat Ivan Noroceea vornic această ocină din Răzvad, dela acești mai sus spuși boieri din Ciumești, că au citit și cartea lui Pătru voevod. Și a rămas Petriman cojocariul de lege și de judecată înaintea domniei mele. Și au luat domnia mea toate cărțile lui Petriman cojocariul dela divan și răvașele de 6 boieri, de le-am dat domnia mea toate în mâna lui Nedelco postelnic și în mâna jupaniței lui Maria, ca să-și țină ocina din Răzvad, cum a fost cumpărată de Ivan Noroceea vornic și să fie în pace de Petriman cojocariul, fiindcă a rămas de lege; iar Petriman cojocariul, el să-și ia aspri dela cel căruia i-a dat.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Nedelco postelnic și jupaniței lui, Maria, ca să le fie lor ocina dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Nicula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun ce se cheamă Târgoviște, luna Septembrie 3 zile, și dela Adam și până acum cursul anilor, până la această scriere, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CI/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1619 (7128) Septembrie 10.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor sate, anume Vălénii și Nég<o>mireștii și Jugurul și Poenarii și Groșanii și Suslăneș<i>, ca să fie volnici cu cartea domnii mé<e> și cu sluga domnii mé<e>, anume Neagulū port., ca să umble și să caute de în sat în sat pe urma unor boi ai unor gélep<i> de când răzvala Lupului.*

Pentru că au fost 23 de boi; deci 18 boi, ei se-au găsit și și-ua luat gélepii, iar 5 boi ei au perit.

Deci, să fie volnici cu cartea domnii mé<e> și cu sluga domnii mé<e> cum iaste mai sus scris, să umble să caute, unde se vor înfunda urma acelor boi, să aibă a luare de în satul acela 5 boi. Și din nimini opreakă și băntuială să nu aibă. Iar voi, Vălénilor, să dați boii acestor sate îndărăt, pân se vor derepta boii.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele Scris luna Septembrie 10 zile, anul 7128 <1619>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

† Șu să ia treapădul câte...¹⁾ costande, de silești.

Arh. St Buc., M-rea Radu-Vodă, XXI/9.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1619 (7128) Septembrie 12, Târgoviște.

Hrisov al lui Gavriil Moghila voevod, pe numele jupânesei Calei, pentru moșie în Stângăcea.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată Țara Munteno-Rumânească, fiul marelui și preabunului răposat Io Simcon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calei și cu fiul ei Necola și cu fii lui, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie moșie în Stângăcea cea Veche și în ceialaltă Stângăcea și în Goești, toată partea lui Preda clucerul din Țânțăreni, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu tot venitul, veri câtă se va alege partea lui Preda clucerul, pentru că a cumpărat Răduțul, bărbatul jupaniței Calei, această mai sus zisă moșie dela jupanița Mara, soția lui Preda clucerul și dela fii lor, Mihai și Dumitru, drept aspri gata 12.000

¹⁾ loc alb în orig.

(adică douăsprezece mii) ¹⁾, pentru că a fost căzut într'o nevoie foarte mare pentru o ucidere a lui Pană vistierul din zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

Iar după aceea, când a fost în zilele domniei mele, dar jupanița Mara și cu fii săi, ei s'au sculat cu prigonire înaintea domniei mele, în marele divan, pentru aceste moșteniri cu vecinicii. Și așa pâra jupanița Mara cu fii săi pe jupanița Calea cum că n'au vândut această de mai sus zisă moșie cu vecinicii, ci au vândut moșia fără vecinici, ca să-și strămute vecinicii în alte moșii și sate (adică ca să fie și cu bani și cu vecinicii) ¹⁾. Intr'acesta, domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am luat în băgare de seamă domnia mea cum s'ar putea a cumpăra un boer moșie fără de vecinici. Deci, într'aceasta, domnia mea am dat jupaniței Marăi și fiilor ei, Mihai și Dumitru, să ia ei lege doisprezece boeri denaintea domniei mele, ca să jure cum că au vândut moșia fără vecinicii. Apoi, dacă vor vrea a jura, atunci să ia vecinicii dela jupanița Calea. Iar jupanița Mara și cu fii săi, Mihai și Dumitru, nicicum nu s'au putut apuca de lege să jure, ci au rămas jupanița Mara și cu fii săi de lege și de judecată denaintea domniei mele.

Drept aceea, am dat domnia mea jupaniții Calei, ca să fie ei moșie moștenească și fiilor săi, în veci.

Și iar să fie jupaniți Calei și cu fii săi moșie în Stângăcea și cu trei vecinici, anume: Radul și Ion și Stanciul și cu fii lor, partea jupaniți Dumitrei toată, câtă se va alege, fiindcă a cumpărat jupanița Calea această moșie cu vecinicii, dela Dumitra, într'o mie și trei sute aspri gata.

Și iar a cumpărat jupanița Calea moșie în Stângăcea dela Stanciul, partea lui toată, câtă se va alege într'o mie și trei sute aspri și cu trei vecinici, anume Radul și Radul și Stanciul. Pentru că acești vecinici a vrut să-i ia Dumitrașco, fiul jupaniței Marăi, ca să-i strămute în satul său în Buicești. Și au zis cum că nu i-au vândut. Intru care, domnia mea am căutat și am judecat pe dreptate și după lege și am aflat adevărul domnia mea, cu tot divanul domniei mele, cum că a cumpărat Răduțul, bărbatul jupaniței Calei, aceste părți de moșie cu acești de mai sus ziși vecinici, încă de mai nainte vreme, pe bani gata. Și i-am dat domnia mea, ca să-i fie moștenești, precum i-au cumpărat.

Și iar să fie jupaniții Calei un Țigan, anume Oprea Țiganul cu copii lui, fiindcă acest Țigan este de moștenire al Răduțului, bărbatul jupaniței Calei. Dar acest de mai sus zis Țigan, el a omorât un om cu bătae și a fost osândit de peire. Intru care, jupanița Calea, ea n'a îngăduit, ci a vândut din zestrea sa, dată de părinți ei, de a plătit pe acest Țigan de mai sus zis de ștreang.

¹⁾ parantezele sunt ale copistului.

Și iar a cumpărat Răduțul, bărbatul jupaniței Calei, o Țigancă, anume Voica, dela Ivanet din Pleniță, în opt sute de aspri. Și au vândut ei de bună voe, cu știrea tuturilor moșnenilor.

Pentru aceea, am dat și domnia mea jupaniței Calei, spre a-i fi aceste moșii și cu vecinici și cu Țigani de mai sus ziși, moșie moștencască și ohabnică fiilor ei și nepoților și strănepoților și de niminea neclintită, după hotărârea domniei mele.

Iată dară și mărturii am așezat domnia mea: jupan Enache marele ban al Craiovei și jupan Ivașco marele dvornic și jupan Papa marele logofăt și jupan Stoica marele vistier și Miho spătarul și Mihalache stolnicul și Grigorie comisul și Vladu paharnicul și jupan Necula marele postelnic. Și ispravnic Papa marele logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în scăunata cetate Târgoviște, luna Septembrie zile 12 și dela Adam până acum, ani 7128 <1619>.

Io Gavriil voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 258 f. 29 v. — 30.

Copie rom.

Altă copie rom. în ms. 716 f. 1133—1135.

378

1619(7128) Septembrie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simcon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Costandin căldărariu și femeii sale Dobra și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în Vernești, partea lui Dumitru Gordin, 17 stârjeni de ocină, în câmp, din cap în cap, cât se va alege și cu zece pogoane de vie în deal, cu casele și cu toate vasele câte vor fi, pentru că le-a cumpărat aceste ocine mai sus spuse d. la Dumitru Gordin din Buzău, pentru 17.000 aspri gata, încă din zilele răposatului Alexandru voevod, care a fost înaintea lui Mihail voevod. Și a vândut el de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

Și s'au întâmplat de au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni, aldămașari și martori, anume: din Vernești, Dragomir și Crângotă și Staico și Fulger și Oancea și Stan Mătu și Găntă¹⁾ și mulți oameni.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Costandin și cu femeia sa Dobra, ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ «Găntă» scris pe un loc ras.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 12 zile și dela Adam, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/62

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

379

1619 (7128) Septembrie 17

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treimea cea de o ființă, nedespărțită, amin.*

† Iată dar eu, Simeon egumenul și cu tot soborul sfântei mănăstiri Codmeanna și cu toți<i> călugă<ă>rii den sventa mănăstire, anume Daniil și Orest și Amhilofie și bătrânul Sava și pop<a> Daneil și [i] Sava, scris-am această a noastră carte să fie la mâna jupânului Neculei, ce au fost marele post., și a jupăneșei lui, Despa, fata lui Vasilie vist., nepoata lui Pană vist., ca să le fie satul Călug<ă>renii den vadul Néajlovului, cu tot hotarul, de în câmpu și den pădure și de în apă și cu toți rumăni, câți se vor alege și cu tot venitul.

Pentru că acest sat Călug<ă>renii au fost mai denainte vrém<e> al sfântei mănăstiri Codmeanaa, dat și miiluit de cthitorii cei bătrâni. Iar când au fost în zilele <lui> Radul voevod, fecior Mihnei vod<ă>, în cursul anurilor 7120 <1612>, atunce strânsu-se-au la sobor la *sfânta Boboteaz* toți<i> arhieriei: perintele nostru vlădica Luca mitropolitul de în Târgovișt<e> și a toat<ă> Țeara Rumânească și părintele Matheiu Mireul den Deal și piscupul Efrem al Râmnicului și Parthenie *al Obridei* și Chir<i>lă *al Buzăului* și Ioachim *al Daii* și Iosaf *al Grebenei*; și cu alaltă egumeni și părinți, carii se-au tămplat de-au fost la acest sf<ă>ntu sobor *Boboteaz*. Plângă<n>du-și toți jalbele și răutățile, cine ce sărăcie au avut de Unguri, când au venit Batăr Gabor aicia în țear<ă>, tămplat-se-au de-au fost și părintele Anastasie, care au fost egumen atunce la Codmeana, plângându-și și el jalbele și sărăciia mănăstirii și cum n'are cu ce hrăni călug<ă>rii și toți frații den sf<ă>nta mănăstire dela Codmeana.

Ei văzându pre Pană vist. făcându acéle podure la sat la Călug<ă>reni și văzându toți<i> arhieriei care sânt mai sus scriș<i>, cum acest sat Călug<ă>reni el iaste pustiiu mai mult de 20 de ani și văzând și sfânta mănăstire săracă și cum n'are de cătră el niciun folos și niciun venit. Deci au făcut tocmeal<ă> cu jupănu Pană vist., ca să le dea dobitoc la mănăstire și să ia acea silișt<e> de sat. Și sé-au

tocmit de-au dat jupănul Pană vist. sf<i>ntei mănăstiri oi cu miei 100 și vaci cu lapte 15 și boi înjug<ă>tori 10 și aspri gata 5000 și un cal și o plașcă de postav grana, coți 5 și încă au mai făgăduit ca să dea și 2 iape. Și au făcut schimbu denaintea acestor arhieriei ce sânt mai sus scriși>.

Iară când au fost acum, în zilele domnu nostru Io Gavriil Moghila voevod, feci<or>ul lu Simeon voevod, iar eu Simeon egumenul <și cu to>și> frații și cu tot soborul sf<i>ntei mănăstiri Codmeana, noi ne-am apucat de pără ca să ne luom satul Călug<ă>rării. Deci, am mers la divan și ne-au dat légé să ne luom satul și l-am luat, că ne-au părut că ne vor lăsa bucatele ce au fost date de Pană vist. Apoi, jupănul Necula ce au fost marele post., el au tras pără cu noi și ne-am părăt de față la divan. Deci, ne-au ajunsu cu légea și judecata, cum să întorcem bucatele toate, câte-au fost luat sf<ă>nta mănăstire și să ne ținem satul. Apoi, ne-au apucat Necula post., ca să-i dăm bucatele îndărăt toate, câte au luat mănăstirea. Iar eu, Simeon egumenul și cu toți călugării și cu tot soborul am socotit de-i vom da toate bucatele, iar mănăstirea va rămăné săracă și fără bucate și nu vom putea lăcui să o păzim. Ce am căzut la Necula post. de ne-au dat și céle 2 iape, iar noi călug<ă>rării i-am dat satul Călug<ă>rării denaintea divanului, cum au fost dat și mai denainte vrém<e> de tot soborul, ca să-i fie lui moșie și feciorilor, câți dumnezeu le va da.

Și am făcut și aciașt<ă> tocmeală: cine va mai scorni pără den noi frații altdinioară, să ia satul, iar noi să avem a da toate bucatele, câte sânt mai sus scrise și cu toat<ă> prășila, căt vor putea socoti că se-au făcut până atunce la acéia vréme. Și am lăsat și cu blestem: cine va mai scorni pără pentru aciașt<ă> tocmeală, acela om să fie trăclet și anatema și afurisit de 318 *sfinți părinți* ce sânt întru în Nechei și să aib<ă> parte a lăcui cu Iuda și cu Ariia la un loc. Aciasta am scris și mărturisim cu acest<ă> carte a noastră ca să se creaz<ă> și să se știe. *Altfel să nu fie.*

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în Târgoviște, luna Septembrie 17 zile și dela Adam, în anul 7128 <1619>.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/15.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

380

1619 (7128) Septembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Ghinea fost mare armaș și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui satul Bădiceștii

toți și cu tot hotarul din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecinii, câți vor fi și cu tot venitul, din hotar până iar în hotar.

Pentru că acest sat mai sus spus a fost cumpărat dinainte vreme de demult, din zilele lui Mihail voevod, de jupan Bărcan fost atunci al doilea logofăt, dela Tatul cu ceata lui și Neagul cu ceata lui și popa Stănilă cu ceata sa și Danciul și Badiul cu ceata sa și Stroe cu ceata sa și dela toți fiii lor, pentru 21.000 aspri gata și apoi i-a plătit pe ei jupan Bărcan logofăt și de bir și de găleată și de boi și de oi și de toate mâncăturile câte s'au căutat și a făcut împreună 65.000 aspri. Și au vândut ei de a lor bună voie

Și iar a cumpărat jupan Bărcan logofăt ocină în Bădicești, dela Stoica logofăt din Stăjariul, toată partea lui, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, însă stânjeni 12, pentru 240 aspri gata; și a vândut de a lui bună voie.

Și iar să-i fie boierului domniei mele jupan Ghinea armaș seliștea ce se chiamă Rățeștii, cu tot hotarul și cu toți vecinii, cât se va alege de pretutindeni, din hotar până iar în hotar, pentru că aceste sate Bădiceștii și cu seliștea Rățeștilor, au fost dobândite și cumpărate din zilele lui Mihail voevod de jupan Bărcan fost atunci al doilea logofăt.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele mai sus zis, jupan Ghinea armaș, el a cumpărat satul Bădiceștii și cu selișta Rățeștilor dela fiul lui Bărcan logofăt, anume Pătrașco postelnic, pentru 40.000 aspri gata; și a vândut de a lui bună voie și fără nicio silă.

Și s'au întâmplat atunci martori și aldămașari mulți boieri, anume: Oancea fost al doilea logofăt și Paraschiva al doilea logofăt și Fiera al doilea clucer și Necula sluger și Nenciul al doilea vornic și Apostol portar și Neagoe logofăt ¹⁾.

Și iar să-i fie boierului domniei mele jupan Ghinea fost mare armaș ocină în Măgureni, din partea Băbuței și din partea fratelui său Căzan, de pe toată ocina lor, de pretutindeni, din câmp și din pădure și din apă și din deal, din hotar până iar în hotar, pentru că a cumpărat Bunea vătaf și Gheorghe dela Băbuța și dela fratele său Căzan, pentru 5.000 aspri gata. Și iar să-i fie boierului domniei mele Ghinea armaș ocină în Măgureni, din partea lui Vlad și din partea fratelui său Stoian, a treia parte de pe toată ocina lor, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din dealul cu viile și de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat această ocină mai sus spusă Bunea vătaf și Gheorghe dela Vladul și de la fratele său Stoian, pentru 2.500 aspri gata. Însă să se știe hotarul; din Bălțați până în Cheie.

¹⁾ dela: «satul Bădiceștii . . . Neagoe logofăt», șters cu chinovar și scris la începutul documentului «aceste sate s'au scumpărat dela Ghinea armaș».

Și iar să-i fie boierului domniei mele ocină în Măgureni partea lui Dan, fiul Oanei din Brăgărești, toată, oricât se va alege de peste tot, din câmp și din pădure și din apă și din deal, din hotar până iar în hotar, pentru că a cumpărat singur Bunea vătaf dela Dan, fiul Oanei din Brăgărești, pentru 2.500¹⁾ aspri.

Și iar să-i fie boierului domniei mele mai sus spus o vie în dealul Măgurenilor, pentru că a cumpărat-o Bunea vătaf dela Bratul Lungeanul, pentru 400 aspri gata.

Și iar să-i fie boierului domniei mele mai sus spus ocină în Măgureni, din partea lui Stan a treia parte și din partea lui Căzan iar a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din deal și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jitelnița Maria această ocină dela Stan și dela Căzan, pentru 5.000 aspri gata. Și iar să-i fie boierului domniei mele ocină în Măgureni din partea lui Vladul a treia parte și din partea lui Stoian iar a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din deal și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat această ocină jitelnița Maria dela Vladul și dela fratele său Stoian pentru 2.500 aspri gata. Și iar să-i fie boierului domniei mele ocină în Măgureni, din partea lui Bran și din partea lui Radul și din partea lui Filip a șasea parte de peste toată ocina, din câmp și din pădure și din apă și din deal și din hotar până iar în hotar, pentru că a cumpărat această ocină jitelnița Rada dela Bran și dela Radul și dela Filip, pentru 2.400 aspri gata.

Și semnele să se știe: din Bălțați până în Cheie, dela valea Valea Rea, pe Cricov în sus, până în Valea Lungă.

Și vecinii de pe acele ocine să se știe, anume: Mihail și fiii săi, Radul și Mihail și Manea și Șteful și Radul Terce și Erimin și fiul său Cernea și Stoica Mamin și Stănigoci și fratele său.....²⁾ și Vladul și Călin și Radul și Filip și fratele său Cărstian și Manea, fiul lui Gligorie și.....²⁾ mai sus spuși au cumpărat dela acei oameni, cum s'a spus mai sus, încă în zilele lui Mihnea voevod.

Iar pe urmă, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, s'a ridicat Radul paharnic, fiul jupaniței Mariei.....²⁾, pentru că au fost ale sale aceste ocine vechi și drepte cumpărături, încă de demult; apoi a vândut aceste ocine, toate și cu vecinii și cu viile de peste tot boierului domniei mele jupan Ghinea fost mare armaș, pentru 20.000 aspri gata și pentru 5 cai și pentru 4 iepe cu doi mânji. Și au venit de față în marele divan înaintea lui Radul voevod și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei lui de față, de au mărturisit că a vândut toate aceste ocine mai sus spuse, toată partea lui din Măgureni și cu ocina jitelniței Rada și nu i-a rămas lui nimic ocină acolo, nici ve-

¹⁾ cifra « 500 » adăogată mai târziu cu altă cerneală.

²⁾ loc rupt în orig.

cini, nici nimic. Iar apoi, de se vor găsi niscaiva vecini fugiți de pe aceste părți de ocine mai sus spuse din Măgureni, în altă parte, pe toți să aibă a-i aduna boierul domniei mele mai sus spus. Încă a adus Radul paharnic două cărți dela Mihnea voevod, de moștenire, pe aceste ocine mai sus spuse, scrise toate în cărțile lui Mihnea voevod. Apoi, pe această întocmire a vândut Radul paharnic aceste ocine toate, mai sus spuse și vecinii boierului domniei mele Ghinea armaș.

Și apoi, iar a cumpărat boierul domniei mele mai sus spus ocină în Măgureni partea lui Dobrin, fiul Rusei, toată, însă din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din dealul cu viile și de peste tot hotarul și cu vecinii, anume: Radul și Oană și Stan și Radul Bocanciu și cu fiii lor, câți vor fi, pentru că a cumpărat boierul domniei mele mai sus spus această ocină și vecini dela Neagoe, pentru 9.500 aspri gata.

Și iar să-i fie boierului domnii mele un vecin, anume Brătan și cu toată partea lui de ocină, cât va fi în sat în Măgureni, pentru că a fost el cnez și s'a vândut el, de a lui bună voie, să fie vecin boierului domniei mele jupan Ghinea armaș, pentru 2.000 aspri gata, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod; și s'a vândut el, de a lui bună voie și fără nicio silă.

Și iar să-i fie boierului domniei mele jupan Ghinea armaș ocină în Măgureni, însă partea unchiului său jupan Leca aga, toată din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și cu vadul de moară și vecinii, anume: Căzan și fratele său Datco și Negoilă și fratele său Radul și Dănciulea și Roman, cu toți frații lor și fiii lor. Pentru că acești vecini mai sus spuse, ei au fost cnezi dinainte vreme, dar de atunci, când a fost în zilele lui Mihail voevod, ei s'au vândut toți jupanului Leca aga, să-i fie lui vecini, pentru 42.000 aspri gata; și s'au vândut ei, de a lor bună voie și fără nicio silă.

Și iar să-i fie boierului domniei mele jupan Ghinea armaș satul Cătunul, din sus de Măgureni, tot satul, peste tot, din hotar până iar în hotar și cu tot venitul și cu vecinii, anume: Cârștian și cu fiii săi și Oancea cu fiii săi și Băjan cu fiii săi și cu frații săi și cu toată ceata lui. Pentru că acel sat, iar au fost ei înainte vreme cnezi; apoi iar s'au vândut ei atunci, în zilele lui Mihail voevod upanului Leca aga, să-i fie lui vecini, pentru 12.000 aspri gata.

Și iar să-i fie boierului domniei mele jupan Ghinea armaș ocină în Leutești, din partea lui Căraman jumătate, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Leca aga această ocină dela Căraman, tot atunci, în zilele lui Mihail voevod.

Și iar a cumpărat atunci dela Stepan loc de casă și cu grădină și vie și pomet și arie și tot, pentru 32 de taleri și un berbec, iar în zilele lui Mihail voevod, însă cu alte cumpărături ce a cumpărat în acel sat, pentru că aceste ocine mai sus zise au fost cumpărate de jupan Leca aga, unchiul boierului domniei mele jupan Ghinea armaș, pe asprii săi. Apoi, după moartea lui jupan Leca aga, alte rudenii

din sângele său, de aproape, n'au rămas, înafară numai de boierul domnie mele mai sus spus, nepotul lui jupan Leca aga. Astfel, toate averile și dedinele lui au rămas la mâna nepotului său Ghinea armaș, să-i fie lui de moșie și de strămoșie. Și am văzut domnia mea și cărțile lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, făcute pentru aceste ocine și dedine, cumpărături, mai sus spuse pe toate.

Pentru aceasta și domnia mea deasemenea am înnoit și am întărit aceste ocine și dedine, cumpărături și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele jupan Ghinea armaș, ca să-i fie lui aceste sate și ocine și vecini mai sus spuși, să-i fie de moștenire lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domnii mele.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necola mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 17 zile, în anul 7128 <1619>.

Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXXIX/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

381

1619 (7127) Septembrie 20.

† Scris-am eu, Fătul și Neagoe *din* Corșor<i> aceasta al nostru zapis la mâna lu Mușat post. *din* Pitroșan<i>, cum să știe că i-am vândut un codru de ocină den hotarul Stăneștilor, dreptu aspri 20.000 gata.

Însă semnelé locului să știe pre unde am vândut: den multe, den hotarul Slănicului în jos calea târgului, pre în perii lu Bătuță, den perii lu Bătuță tréce calea ci ia un troian cu niște ulmi, ci dă în valea Pârâeștilor, ci ia valea Pârâeștilor în jos, pân în matca râului și ia râul în jos, pân<ă> hotarulu Dumneștilor, și pré lângă hotarul Dumneștilor în sus, pân în multe, ci dă iar în hotarul Slănicului de sus. Și am vândut de a noastră bună voe.

Și au fost atunce la tocmela noastră mulți boiar<i> de pre înprejurul locului: Văsiu log. din Brătiian și Oprea logofătul *din* Rătivoești și popa Stanciul *din*

Orbesca și fii-său Maîncu și Sava *din* Poenar<i>, nepot lu Miriț<ă> și au fost și Negoe feciorul Fătului acolec.

Și am scris eu, Albul *din* Rătivoești, feciorul lu Simion.

Scris luna Septembrie 20 zile, în anul 7128<1619>.

Popa Stanciul de Orbesca. Văsiu log.

Negoe. Fătul.

Sava. Maîncu.

Oprea log. Albul.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VIII/17.

Orig. rom., hârtie filigran, 7 peceti inela c.

Copie, *ibid.*, ms. 204 f. 100 v. — 101.

382

1619 (7128) Septembrie 21, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavril Meghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Necula fost mare postelnic și jupaniței lui Despa, fiica lui Vasilie vistier, nepoata lui Pană vistier și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Călugărenii dela vadul Neajlovului, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege, din hotar până în hotar.

Pentru că acest sat Călugărenii a fost dinainte vreme al sfintei mănăstiri numită Codmeana, dat și miluit de băți-ânii ctitori. Și când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, cursul anilor 7120 <1612>, s'au adunat la sobor la sfânta Bobotează toți arhieriei: părintele nostru chir vlădică Luca mitropolitul din Târgoviște a toată Țara Românească și părintele Matei al Mirelor dela Dealu și Efrem al Râmnicului și Partenie de Ahrida și Chiril al Buzăului și Ioachim de Daia și Ioasaf de Grebena și cu alți egumeni și părinți, cari s'au întâmplat de au fost la acest sfânt sobor și s'au plâns toți de jalea și răutățile, fiecare ce sărăcire au avut dela Unguri, când a venit Batăr Gabăr craiul aici în țară. S'a întâmplat de a fost și părintele Anastasie, care era atunci egumen la Codmeana, plângându-se și el de jalea și sărăcia mănăstirii și că nu aveau cu ce să se hrănească călugării și toți frații dela sfânta mănăstire Codmeana. Și ei văzând pe upan Pană vistier făcând acele peduri în sat la Călugăreni și văzând toți arhieriei, care sunt mai sus ziși că acel sat Călugărenii este pustiu de mai mult de 20 ani, văzând sfânta mănăstire că nu avea dela el niciun folos și niciun venit și văzând mănăstirea că este săracă, ei au făcut întocmire cu jupanul Pană vistier ca să dea vite sfintei mănăstiri și să ia acea siliște de sat. Și s'au tocmit de a

dat jupan Pană vistier oi cu miei 100 și vaci cu lapte 15 și boi 10 și aspri gata 5000 și un cal și o manta de sfită grana de 5 coți și a făgăduit că are să dea și 2 iepe; și au făcut schimb dinaintea acestor arhieriei ce s'au spus mai sus.

Și când au fost acum, în zilele domniei mele, iar Simeon egumenul <cu toți frații>, cu tot soborul sfintei mănăstiri Codmeana s'a apucat de pâra, ca să ia satul; astfel <au stat de față înaintea domniei mele în> divan. Și au luat **calugării satul**, fiindcă au socotit că le vor rămâne și averile, să nu le înapoieze. <Iar> cinstitul dregător al domniei mele jupan Nicula fost mare postelnic, el a ridicat pâra cu călugării din Codmeana, și s'au pârît de față înaintea domniei mele. Astfel a hotărât judecata și legea și divanul ca să întoarcă toate averile câte a luat sfânta mănăstire și să ție călugării satul. După aceea, jupan Necula postelnic, el a apucat pe călugări, ca să dea toate averile înapoi la mâna jupanului Necula postelnic, cât a luat mănăstirea. Și după aceea, părintele egumen Simeon și cu alți călugări dela sfânta mănăstire, anume Daniil și Orest și Amfilohie și Sava și popa Daniil și bătrânul Sava, cari trăesc în acest sfânt lăcaș și cu tot soborul, ei au socotit că de vor da toate averile, sfânta mănăstire va rămâne săracă și fără vite și nu vor mai putea să viețuiască ca să păzească sfânta mănăstire, ci iar va rămâne pustie. Deci, au căzut <la învoială> de a dat jupan Necula postelnic și acele 2 iepe, iar călugării dela sfânta mănăstire, ei au dat jupanului Nicula postelnic înaintea divanului satul Călugărenii mai sus scris, cum a fost dat și înainte vreme de tot soborul, ca să-i fie lui dedină.

Și au pus călugării și blestem: cine va ridica cândva pâra dintre ei, frații, să ia satul și să strice această tocmeală a lor, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți ce sunt la Nicheia și să aibă să dea toate averile la mâna jupanului Necula postelnic, câte sunt spuse mai sus și cu toată prăsila, cât se poate socoti de oameni buni, că s'a făcut până atunci la acea vreme. Și am văzut domnia mea și cartea egumenului Simion și cu tot soborul și cu toți călugării ce sunt mai sus scriși de întocmire cu blestem cum s'a spus mai sus.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele lui jupan Necula fost postelnic, ca să-i fie acest mai sus spus sat Călugărenii ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților, strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic, jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 21 zile, și dela Adam, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Art. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/16.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad rom. din 1752, după care s'au făcut completările.

383

1619 (7128) Septembrie 23.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Eu Drag<o>mir, feciorul armașului Pătru din Fărcășești, scris-am zăpisul mieu la mână jupănesei Evdochiei vistihereasa, pântrucă am avut o Țigancă anum<e> Opriiana, după un Țigan al ei, anum<e> Aldea. Deci iia mii-au dat altă Țigancă a ei, anum<e> Voica, de mi-au dat Țigancă pântru Țigancă. Și am dat zăpisul mieu la mână ei, pântrucă aciast<ă> Țigancă mai sus zis<ă>, anum<e> Opriiana, ia au fost a mea fără de a frațini-mieu Drăghici, pântrucă mi-o dat mie tată nost Pătru armașul.

Dereptu aceia, am dat Țigancă mea și mii-am luat schimbul Țigancei dela jup<ă>neasa Evdochii vist. Și i-am făcut zăpisul mieu, ca să-i fie moșie ohabnic<ă>.

Scris luna Septembrie 23 zile, în anul 7128 <1619>.

Acad. R.P.R., XC/25.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

384

1619 (7128) Septembrie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor boieri: jupan Isar și jupan Ghinea și fiilor lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Codrenii tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, câți vor fi, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din baltă și de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar.

Pentrucă acest sat mai sus spus, ei au fost ai jitelniței, stolnicei Sima, stolniceasa lui Stroe stolnic și al fratelui ei Chirca paharnic, dela părinții lor, însă 3 părți ale jitelniței Sima stolniceasa și 2 părți ale lui Chirca paharnic. Iar când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliaș voevod, jitelnița Sima stolniceasa, ea singură a socotit și s'a gândit din inima sa, pentru multă bunătate și căutare ce a avut ea dela acei boieri, mai întâi pentru multă nevoie și

greutăți ce a avut dela Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod; că atunci niciunul dintre oamenii jupaniței Sima stolniceasa nu s'a aflat la nevoie ca să o caute în afară numai de acei boieri, jupan Isar și jupan Ghinea negustorii. Ei s'au aflat în toată vremea la necazurile ei, de au cercetat, până ce au scos-o din nevoia ei. Deasemenea și câta nevoie și greutate avea jupanița Sima stolniceasa atunci din zilele lui Alexandru voevod, iar dela alți oameni și din sângele ei, deasemeni niciunul nu s'au găsit s'o caute, în afară numai de acei boieri negustori mai sus spuși, de au căutat-o cu toate rânduelile ce trebuesc, până ce a dat domnul Dumnezeu de a scos-o din nevoie.

Pentru aceasta, jupanița Sima stolniceasa, cum a văzut ea atâta bine și căutare și îngrijire de la acei boieri negustori și ea singură, jupanița Sima stolniceasa, a socotit de a dat și a dăruit toate părțile ei din acel sat mai sus spus, 3 părți, jupanului Isar și jupanului Ghinea, însă de a ei bună voie, cu toată inima sa, ca să le fie de moștenire și fiilor și nepoților în veci. Dar pentru o faptă bună ce au făcut-o acei boieri acestei jitelnițe a socotit, ca să fie pentru sufletul său, ca să-i fie veșnică pomenire. Dar după aceia, acei boieri, ei nu s'au lăsat așa, ci au dăruit pe jupanița lor stolniceasa cu o manta de grana și cu altă manta de feleandreș și cu 2 pahare de argint. Iar după aceia și fratele său Chirca paharnic, cum a văzut el așa, la fel și el a dăruit pe acei boieri mai sus spuși cu toată partea lui din acel sat, cu 2 părți din ocina lui pentru frăția lor, ce au avut cu boierii și pentru prietenia ce au avut cu sora sa, jupanița Sima stolniceasa, ca să le fie de pomenire în veci. Apoi, acești boieri, pentru buna frăție ce au făcut și cum au avut și dinainte vreme, nici ei nu s'au lăsat așa, ci au dăruit lui Chirca paharnic 100 de galbeni de aur, de l-au scos din nevoie...¹⁾ nevoie...¹⁾ s'au înfrățit de a lor bună voie și cu știrea tuturor boierilor și negustorilor.

Iar după aceia, s'a întâmplat acolo la aceste întocmiri mulți boieri martori: mai întâi, jupan Ivașco fost mare armaș și Stoica logofăt din Popânzălești și Preda postelnic și Radul postelnic Năsturel și Mihail postelnic din Băleni și popa Stanciul cel bătrân din Târgoviște și Ghinea negustor și Preda logofăt din Brăești și Stanciul Pustiul și Stoica logofăt Tarăceanul.

Și încă după aceia, ei dela ei, au pus blestem cum după moartea lor, care om va încerca să calce această pomană și frăție, fie dintre fiii lui Chircă paharnic fie altul din sângele și din neamul lor, acel om să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema de 318 sfinți părinți cei din cetatea Nicheii și să fie cu Iuda Iscariotul la un loc.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Isar și jupanului Ghinea negustori, ca să le fie acel sat Codrenii, tot și cu tot hotarul cu vecini și cu tot venitul ocină

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

și de ohabă și filor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Mihalache mare stolnic și Miho mare spătar și Gligore comis și Vladul mare paharnic și jupan Nicula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Nestor logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 28 zile, în anul dela Adam, până în ziua de acum, 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Bradu, Hanu Greci, Codreni, XIV/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

385

1619 (7128) Octombrie 5.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treime una și nedespărțită în vecii vecilor, amin.*

Scris-am eu jupăneas<a> Dragna aceasta a mea carté, comu să s<ă> știe că amū datu la mortea mea la sfânta monastiré dela Brâncoveni, ci iaste hramul *sfânta* ospenie, de amū dat ocina dela Potloge toată și 1 sălaș de Țigani și 2 cai și 2 boi și 2 vaci, pentru că amū dat această moșie și acesté bucaté ca să n<e> fie pomén<ă> nesfârșit în veacu, că se-u îngropat jupan Dima post. și jupăneas<a> Dragna și fetele lor, Voica și Stanca, di se-u îngropat aceșt<i> morți toț<i> la acea sfântă mănăstiré.

Și mărturie sânto: jupan Mih<ă>il<ă> post. *din* Văleni și jupan Pred<a> sul<er> *din* Greci și jupan Mateiu peh. *din* Brâncoveni și mulți oameni buni și preoți de înpréjurul locului și de în sus și de în jus au fostu la această tocmele.

Iar ciné se va ispiti de omenii noștri a sparge pomana noastră dela ace s<ven>tuă mănăstiré, acelu om să fie proklet <și afurisit> de 318 *părinți cari sunt în* Nicheia și să aibă a se judecaré cu Iuda și Ariia. Aceasta amu dat noi la mortea noastră.

Scris luna Octombrie 5 zile, în anul 7128 <1619>.

† *Am scris eu popa Cănda.*

Arh. St. Buc., M-reă Brâncoveni și Mamul, 1/2.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

386

1619 (7128) Octombrie 11.

Scie jupan Stoica mare vistier această carte a mea sfintei mănăstiri anume Tismenei, ca s<ă> fie ei o Țigancă, anume Davița, pentru că au fostu luot un Țigan al mănăstirei Tismenei, anume Dumitru. Pentru că acestă Țigancă au fost schimbat

mai denainte vremă jupâneasa Dochia visteresa cu egumenul Ghirasim, că au fostu luot o Țigancă, anume Anca, pre un Țigan al Strâmbei, anume Vintilă, ce au fost schimbat mai deinte pân n'au fostu făcut Țigancile feciori. Iar acum, am căutat de Țigance, ce le-m aflat Țiganca mănăstirei Tismenei cu fete, iar Țiganca mănăstirei Strâmbei cu feciori. Ce am adevărat că au fost luot Țiganul Tismenei mai deinte Țiganca Strâmbei; după aceia au luat Țiganul Strâmbei Țiganca Tismenei.

Derept aceia, am tocmiț să fie cum au fostu schimbat mai deinte, să fie schimbat ori fia ficiori, ori fete, nici să nu mai caute de acestu schimb, ce să fie pre schimbul ce au schimbat pân n'au fostu feciori. Așa am lăsat, căci am aflat că au fostu schimbat.

Și au fostu den sobor: popa Agafton și pop<a> Ion și pop<a> Filotei și pop<a> Negoe și Negoe și Oprea și Iuvan și Drăghici și Drăghici fratele pop<ei> din Tismena. Așa am tocmiț și așa am schimbat și ntralt chip să nu fie.

Scris luna Octombrie, în anul 7128 <1619>.

Stoica mare visti<er>.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVIII/4.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

Copie, ibid., ms 329 f. 644.

387

1619 (7128) Octombrie 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavril Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gorgan și cu fiii săi câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie lui ocină în Stănțești, însă din partea Udreasă 20 stâneni, de peste tot hotarul, din apa Buzăului, până în hotarul Tâmpenilor. Și iar să-i fie ocină în Stănțești, însă din ocina Vacilor 4 stâneni și din ocina Boiască 6 stâneni. Și iar să-i fie lui Stoica ocină în Stănțești, însă o funie deplin, a lui Tatul Coișat. Și iar 12 stâneni din ocina Udreasă, care au fost ale lui Tatul Coișat, pentru că este veche și dreaptă ocină de moșie și de strămoșie. Și iar, a cumpărat Gorgan ocină în Stănțești, din ocina Găoaza 5 stâneni, dela Drăgoiu, pentru un cal.

Și iar a cumpărat Gorgan ocină în Udreni, din partea lui Udrea, jumătate din apa Călnăului până în drumul Bogdanului, dela Dima gelepul, pentru 3000 aspri.

Și iar lui Manea și Vâlcă, fiii lui Gorgan, două pogoane de vie în dealul Găteștilor, cu loc cu tot, pentru că s'au înfrățit Manea și Vâlcă cu Stoian, fiul

lui Micul banul, de au dat Stoian aceste două pogoane de vie iar Manea și Vâlcăn, ei l-au dăruit pe Stoian cu 1400 aspri gata și cu 2 oi cu miei.

Și iar a cumpărat Gorgan ocină în Fundeni, partea lui Botin, toată, din hotarul Goescu, până în hotarul Brăgescu, oricât se va alege, pentru 120 aspri. Și deasemenea au vândut acești oameni, care s'au spus mai sus, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Și încă sunt și martori, anume: din Tulburești, Păru Criț și din Vărbiceni, Nan și aldămășari: din Fundeni, popa Albul și Cațali și Bădica și Drăgoiu.

Pentru aceasta, i-am dat lui Gorgan, ca să-i fie ocină, ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domnii mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și jupan Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Nacula mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie, în ..¹⁾ Târgoviște, luna Octombrie 13 zile și dela Adam ani curgători 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/67.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

388

1619 (7128) Octombrie 29, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ūngrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Zaharia din Trepteni și cu fiii săi, anume Pătru și Stoica și lui Drăghie cu fiii săi Radul și Lepădat și Stanciul și Oprea și lui Radul cu fiii săi Neagul și Dragomir și Draghia și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să fie de acum înainte în pace și slobozi de vecinie de către jupanița Maria și de către Radul postelnic, fiii lui Radul clucer Buzescul și de către jupanița Sima stolniceasa și de către toate rudele lor.

Pentru că acești mai sus spuși numiți oameni, ei au fost vecini de moștenire ai lui Udriște postelnic din Drăgoești, încă de mai nainte vreme, din zilele altor domni bătrâni. Apoi, când a fost în zilele răposatului Alexandru voevod cel Bătrân, pe vremea când a tăiat domnia lui pe Radul logofăt și pe copilul său

¹⁾ loc alb în orig.

Tudor postelnic, atunci Udriște postelnic, el a fugit din orașul București, de a pribegit în Țara Ungurească. Iar apoi dacă a venit din pribegie, iar aici în țară la moșia lui părintească, Udriște postelnic s'a gândit în inima sa, pentru dumnezeu, ca să facă pomană; apoi, a iertat de vecinie pe Radul și pe Pătru, fiii lui Mușat, părinții acestor oameni care sunt mai sus spuși, pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui și încă mai ales și pentru mult bine și căutare pe care a avut-o dela ei Udriște postelnic prin țări străine.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Zaharia și Drăghia și Pătru, ei au avut pără înaintea domniei mele cu jupanița Maria băneasa și cu jupanița Sima stolniceasa. Și așa au pârît ele înaintea domniei mele că <nu> au fost iertați de vecinie de Udriște postelnic. Intru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Zaharia și lui Drăghia și lui Pătrulege 3 boieri pe răvașe domnești, slugi care au fost atunci lângă Udriște postelnic, anume: din Zătreni, Lepădat logofăt și din Dianci, Stan pârcălabul și din Iubănești, Tudor logofăt, de au jurat cu sufletele lor dinaintea domniei mele, că au fost iertați acești oameni de vecinie de Udriște postelnic.

Deci, când a fost la zi și la soroc, Zaharia și Drăghia și Pătru, ei au jurat. Și am văzut domnia mea și cartea lui Udriște postelnic de iertare la mâna acestor oameni mai sus spuși, cum i-a iertat când a fost cursul anilor 7...¹⁾. Și a rămas jupanița Maria băneasa și jupanița Sima stolniceasa de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor oameni care sunt mai sus scriși, ca să fie în pace de vecinie de către jupanița Maria băneasa și de către Sima stolniceasa și de către toate rudele lor și ei și fiii și nepoții și strănepoții și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Octombrie 29 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Istorice noi, XLVI/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

¹⁾ loc alb în orig.

1619 (7128) Noembrie.

Scriș-am eu, Stana, fata Stoicăi Răul *din* Brănești, acest al meu zapis la mână nenei Badei postelnic *din* Părau, pentru că i-am vândut toată partea de ocină a tătăni-micu Stoicăi *din* Brănești și *din* partea unchiu-mieu Mircei, jumătate, drept 6000 de bani gata și cu rumăni, anume: Răduțul cu feciorii lui, anume Stănilav, Stan și Stanciul și Dobrovoe, feciorul Onei.

Și când am vândut, au fost mulți oameni buni mărturie, anume: *din* Părau Oprea Mustățe și Stan Păraianul și Oprea al popei și Stanciul gramatic; *din* Bălteni, Ghinciul și Oprea Blojinu; *din* Șipot, Jitea, Stanciul Beleiu și Stanciul popei; *din* Groșere, Oprișe. Ca să-i fie lui și feciorilor lui moșie ohabnică.

Am scris eu, popa Nanu *din* Bălteni, luna lui Noemvrie, leat 7128 <1619>.

Eu Stana.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252 f. 72v.

Copie rom.; altă copie rom. în ms. 253 f. 54.

390

1619 (7128) Noembrie 5.

† *Aici boierii* acestor jup<ă>nés<e> anum<e>, Maria și Stanei, anum<e> Preda *din* Lerești și *din* Bontest<i> Stan și Rusul și *din* Câmpulung, Stoica al popei și Vladul al lui Baciul și *din* Coteșt<i>, Voico log., ca să caute acești boiari pântru nișt<e> bani ce-au fost lăsat Stanciul Cotéscul depre ocina Voineștilor dela cinstitul deregătoriu dumnii meli jupănul Ianachi mare ban 4000 as<pri> arvun<ă>, întorsu-i-au [i-au] acei bani îndărăt banului, au nu i-au întorsu, cum vor afla cu ale lor suflăte. Și zioa dup<ă> arhanghél 2 zile, Noem. 10 zile. Is<pravnic> Dan al doilea post.

Scriș Noembrie 5 zile, anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, *din* mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, LXI/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

391

1619 (7128) Noembrie 13, Târgoviște.

† *Din* mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ung-ovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele, lui Stanciul, fiul lui Sarchez *din* Bujoreni și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie

ocină la Bujoreni însă din partea lui Costandin, fiul lui Caraochia, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din dealul cu vie și cu vinăriciul și de peste tot hotarul, cât va fi toată jumătatea din partea lui Costandin.

Pentru că această ocină a fost veche și dreaptă ocină de moștenire a lui Costandin. Astfel, când a fost în zilele lui Șerban voevod, iar Costandin, el s'a înfrățit cu Stanciul, fiul lui Sarchez, de a dat Costandin lui Stanciul din partea lui de ocină jumătate, de pretutindeni, iar Stanciul, el a dăruit pe Costandin cu 8000 aspri gata pentru frăție. Și a tot ținut Stanciul această ocină cu bună pace de atunci până acum în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, Costandin, el a plecat în țara Moldovei. Iar pe urma lui, mama sa Voica și tatăl lui vitreg, Oprea, ei au venit în pâra cu Stanciul înaintea domniei mele. Și astfel au pârît pe Stanciul că n'a dat acei 8000 aspri lui Costandin, fiul Voicăi și al lui Oprea. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am trimis cartea domniei mele la părintele Teofil episcopul de Râmnic, ca să adune mulți oameni buni din jurul locului din sus și din jos, să cerceteze și să adeverească, cum vor afla cu sufletele lor: a dat Stanciul acei 8000 aspri lui Costandin, sau nu i-a dat? Și pentru două răzoare de vie care au fost din partea lui Costandin schimbate de Voica și bărbatul ei Oprea, cu Stanciul, de a dat Voica și Oprea aceste două răzoare de vie lui Stanciul, iar Stanciul a dat 4 răzoare de vie în dealul boeresc Voicăi și lui Oprea. Deci, părintele Teofil, episcopul de Râmnic și cu mulți oameni buni din jurul locului au adevărit cu sufletele lor că a dat Stanciul lui Costandin acești 8000 aspri și au schimbat Voica și bărbatul ei Oprea acele două răzoare de vie cu Stanciul. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui Teofil, episcopul de Râmnic, cum a adevărit. Astfel, a rămas Voica și bărbatul ei Oprea de lege dinaintea domniei mele. Și am făcut domnia mea și cărți de rămas la mâna lui Stanciul.

Iar când a fost după al doilea an, Oprea a venit iar în pâra singur, fără femeia lui, cu Stanciul, înaintea domniei mele. Și așa pâra, că nu a dat Stanciul acei 8000 aspri, nici că a schimbat aceste pogoane de vie, ci le-a ținut Stanciul cu sila. Iar apoi, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea lui Oprea lege, 12 megiași, să jure că nu a luat Costandin acei 8000 aspri nici nu a schimbat acele pogoane de vie. Iar Oprea nicicum nu a putut să se apuce de lege, ci a rămas de lege și a doua oară în zilele domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stanciul, ca să-i fie ocină, ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vis-

tier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Grogori mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ vistiar. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie, în cetatea Târgoviște, luna Noembrie 13 zile și dela Adam, cursul anilor 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/27.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad rom. din sec. XVIII.

392

1619 (7128) Noembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prezbunului, răposatului Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bratul, fiul lui Vlaicul și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Bratia, însă partea Neagăi, fiica Neacșei, nepoata lui Cordea, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini, anume: Voicuș cu fiii săi și Miriță cu fiii săi și Grăciun Padină cu fiii și Voine, fiul lui Șarban și Manea Bărbulescul și cu tot hotarul și venitul.

Pentru că această ocină mai sus spusă a fost de moștenire a Neagăi, fiica Neacșei, nepoata lui Conde și vară cu Bratul. Și a fost vândută această ocină de mai înainte vreme de Neaga, fiica Neacșăi, nepoata lui Conde, jupanului Voico vistier din Căldărești. Iar după moartea lui Voico vistier, când a fost acum, în zilele domniei mele, Bratul, fiul lui Vlaicul din Bratia, el a cumpărat acea ocină care este mai sus scrisă dela Ghedeon, fiul lui Voico vistier, pentru 8600 aspri gata.

Și a vândut Ghedeon această ocină de a lui bună voie, cu știrea tuturor fraților săi și dinaintea multor megiași și oameni buni, anume: din Ciorăști, Anghel și din Câmpulung, Drosul părcălab și Stoica al popii și din Berivoești, Dima.

Și iar a cumpărat Bratul, fiul lui Vlaicul, 3 delnițe în Bratia, dela vărul său Radul și fratele lui, Vlăduță din Albcești, pentru 3000 aspri gata. Iară să se știe: delnița lui Țătoi cimpoyer și delnița lui Lipădat și delnița lui Diăgan. Și au vândut acești oameni mai sus numiți acea ocină de a lor bună voie și cu știrea multor megiași care <nu> sunt scriși, dinaintea domniei mele:

¹⁾ loc alb în orig.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Radul, ca să-i fie ocină și dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Grigorie mare comis și Vlad mare ceaș¹⁾ și Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Iane logofăt din Buzău, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 17 zile și cursul anilor dela Adam până la această scriere, 7128<1619>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479 f. 84v—85.

Copie slavă; altă copie slavă în ms. 710 f. 728v—729.

Trad. rom. în ms. 349 f. 67 v—69.

393

1619 (7128) Noembrie 24, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Maria, jupanița lui Ștefan din Priazda și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Greci, însă stânjeni 60, din câmp și din pădure și din dealul cu vii și cu vecinii, anume: Cârstea și Cupeș și Dragomir și Dima și Dan, pentrucă a fost a ei veche și dreaptă ocină de moșie și de strămoșie.

Asfel, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, jupanița Maria, ea a pus zălog la Tudor călăraș pentru 70 galbeni pentru mare nevoie, ce a avut pentru robie.

Iar după aceia, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, iar jupanița Maria, ea a răscumpărat dedina ei, ce s'a spus mai sus, de la fiii lui Tudor, anume ²⁾ de a dat 70 de galbeni.

Și când a dat acești bani, au fost atunci mulți boieri martori, însă anume: Radul postelnic Năsturel și din Doicești, Danciul și din Mătăsești, Aldimir pitar și din Uscăți, Danciul logofăt și din Potoceni, Radul postelnic și fratele său Datco paharnic și din Stănești, Mitrea clucer.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței Maria, ca să-i fie ei ace-stă mai sus spusă ocină și cu vecinii de moștenire, ei și cu fiii ei, nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ probabil: « ceașnic » paharnic.

²⁾ loc alb în or g.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan ¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 24 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Radu-Vodă, XLIII/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

394

1619 (7128) Noembrie 25.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele* jupănesei Voicăi, jupăneasa lu Gherghe com. din Melineșt*<i>* și cu feciōrii ei, anume Preda și Andreiaș, ca să <e> fie satul lor Crăpēnii, tot satul cu tot hotarul și cu rumānii și cu tot venitul să fie pre māna lor, pentru că acest sat Crăpēnii au fost cumpărat de Gherghe com. încă în zilele lu Mihaiū vodă cu aspri gata; și l-au ținut cu bună pace până în zilele răposatului părintelui domniei mele.

Iară când au fost în zilele răposatului părintelui domniei mé<le> Simion Moghila voevod, iară satul Crăpēnii au luat lége 12 boiar<i>, de-au jurat cum nu i-a cumpărat Gherghe com. cu bani gata, ce le-au făcut silă.

Iară după acéia, când au fost în zilele lu Șerban vodă, Gherghe com. se-au sculat <d>e-au luat lege preste légea Crăpēnilor, 24 de boiari și au jurat cum n'au făcut silă Crăpēnilor, ce le-au dat tot bani gata. Și au rămas Crăpēnii de în lége și tot i-au ținut cu bună pace.

Iară când au fost în zilele Radului vodă, feciorul Mihnei vodă, deacă au murit Gherghe com., Crăpēnii iarăș au scornit pără și se-<au> părăt faț<ă> cu jupăneasa Voica a lu Gherghe com. Și iarăși au rămas Crăpēnii de lege și dinaintea Radului voevod și i-au ținut tot cu bună pace până în zilele domnii mele.

Iară când au fost acum, în zilele domnii méle, satul Crăpēnii, pentrucă ce-au fost țindu o carte pitulată de la răposat părintele domnii méle Simion Moghila voevodu, céia ce-au fost făcută când au purtat ei cei 12 boiari; ce

¹⁾ loc alb în orig.

deacă au jurat Gherghe cu cei 24 de boiari, ei n'au vrut să scoată cartea, ce-au zis că au perit acea carte. Deci, acum în zilele domnii mele, venit-au satul Crăpénii cu acea carte în divanul domnii mele, împreună cu jupăneasa Voica; și am căutat domnia mea și am judecat pre lege cu toț<i> cinstiții deregătorii domnii méle<e> și am cetit în divan toate cărțile jupănései Voică și a lu Mihaiu vod<ă> de cumpărătoare și a lu Șerban vod<ă> de cei 24 de boiar<i> și a Radului vod<ă> de rămas. Și am adevărat cum au umblat acești rumăni cu înșelăciuni, ce-au rămas rumăni de în lege denaintea domnii mele. Și cea carte a răposatului părintelui domnii mele, ce-au fost pitulat rumăni, domnia me o au spart în divan. Și am dat satul Crăpénii jupănésii Voicăi și coconilor ei, sat de moșie.

Altfel să nu fie, după porunca domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Paraschiva al doilea logofăt, Noembrie 25 zile, anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Polovragi, VIII/3.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

395

1619 (7128) Noembrie 26, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei femei, anume Deva, fiica lui Radul din Țalapiești și cu fiii ei, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină în Țalapiești, însă din partea tatălui său Radul, a patra parte, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Și iarăși din Drăngești, din partea tatălui său Radul, a patra parte. Și din Jigorani din partea tatălui său, iarăși a patra parte. Și din Poiana lui Strao iarăși a patra parte, pentru că aceste ocine din aceste sate mai sus spuse au fost vechi și drepte ocine și de moștenire ale tatălui său Radul. Apoi, însuși Radul a dat fiicei sale Deva, mai sus zisă, zestre, aceste părți de ocină mai sus spuse, de a lui bună voie, încă din zilele lui Mihail voevod. Astfel, de atunci până acum, a tot ținut Deva aceste părți de ocină mai sus spuse cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Deva, ea a avut pără înaintea domniei mele cu fratele ei, anume Țalapie și cu Vladul, fiul lui Tudor. Și așa

pârau Țalapie și Vladul că tatăl său n'a dat nimic zestre fiicei sale Deva; iar ea s'a plâns înaintea domniei mele că a tot ținut ea deplin aceste părți de ocină, din aceste mai sus spuse, din partea tatălui său Radul, tot a patra parte, din zilele lui Mihail voevod până acum, în zilele domniei mele.

Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și mai bine am înțeles domnia mea și am văzut că a tot ținut Deva din aceste părți de ocină mai sus spuse, din partea tatălui său Radul, a patra parte din aceste sate, cu bună pace; și am văzut domnia mea că Țalapie și Vladul au umblat cu înșelăciune. Astfel, au rămas Țalapie și Vladul de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă ei cu aceste părți de ocină mai sus spuse. Încă au ieșit ei din divanul domniei mele cu mare rușine, ca niște câini.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea Devei, ca să-i fie mai sus zisa ocină, dedină, ohabă ei și fiilor ei și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în Târgoviște, luna Noembrie 26 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 27.218.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

396

1619 (7128) Noembrie 27.

† Eu Vlăduț cu frate-meu Radul și cu toț<i> frație noștri scris-am acest al nostru zapis, cum să se știe că amu vândut Mărzei peh. cence delniți în satu în Bratiia, oare cătă pre unde vor fi și pre unde vor ave loc de hran<ă> și în câmpu și în pădure și apă ce vor ave acelé cenci delniți cu levezele și cu vaduri de moară și cu rumănie, carii pre unde vor fi și vor veni pré acili delniți să acbă a-e tragi să-e fii rumăni. Și ne-u dat banci> gata pre acești cenci delniț<e> 4000; ce numae de ni-u lăsat o livadé ce esté lângă Albiști cu voia lui.

¹⁾ loc alb în orig.

Și mărturii au: fost Gligorie *mare* com. și Tudoran pitarul și Gherghe comis și din Mârșu, Nedelco post. și Vasili vătah. Acist<e> boiar<i> au fost toț<i> cându și-u făcută acistă tocmelă.

Am scris eu, Stan, fiul lui Gherghe logofăt din București, luna Noembrie 27 zile, anul 7128 <1619>.

Eu Vlăduț și Radul.

Gligorie com.

† Tud<o>ran pit.

† Gherghe com<i>s.

Nedelco.

Acad. R.P.R., XLI/82.

Orig. rom., hârtie, 3 peceti aplicate.

397

<1619> Noembrie 28.

† Jupan Ivașco *mare* dvornic scris-am aciasta a noastră carte acestui om, *anume* Stan din Băiașt<i>, ca să fie volnicu cu carte noastră să-ș ție o vie ce i-o a fost țiind Stoica de Jidéni pân o au fost în Moldova Stan, pentrucă au fost a lu<i> de moșie. Iar Stoicăi de-i va părea stiām, să meargă să-ș întoarcă bucatele de la vânzător, pentrucă-u stătut de faț<ă> Stan cu Stoica, să-ș ție Stan vie, iar Stoica să-ș ia vie dela vânzător.

Altifel să nu fie, după spusa mea.

Scris luna Noem<brie> 28 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Râmnicu-Sărat, II/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat după cartea lui Gavriil Movilă din 1619 Noembrie 30.

398

1619 (7128) Noembrie 29.

† *Aici* boeri lu Ghiunea armaș și ai lu Șirban, anumi: Miroslov din Cătunu și Dăghici din Păulești și Stan Dănescul din Dărești și Tudor din Vlădeni și Voico din Găgeni și Fiera iar de Găgen<i>, să adév<e>re<zi>: fost-au cumpărat aga Luca ocină în Bălțați dela Gherghi din Târgășor, ci-au fost cumpărat Gherghi dela Cotేశăl, partea lui. Cum vor afla cu ali lor suflété, așa sâ tocmască. Și zioa la Bobotează.

Scris luna Noembrie 29 zile, anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Istorice Noi, XVII/9—10. Două originale.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

In al doilea exemplar textul identic, cu variante grafice.

1619 (7128) Noembrie 30.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, acestui om, anume Stan din Bărești, ca să fie volnicu cu carte domniei mele, să-ș ție o moșie den Jidéni, însă parte unchiu-său Vladului, cât va fi.*

Pentru că au venit Stan de s'au jeluit nainte domnie mele, cum au fost dus în Moldova, iar Stoica den Jideni au ținut moșiia unchiu-său Vladului, neavându-ș nicio treabă. Și au venit Stoica și în pâ<ă> cu Stan pân la scaunul domnii mele; mai apoi, au fugit Stoica, n'au vrut să ste de faț<ă> naintea domnie mele cu Stan, nepotul Vladului.

Dereptū acéia, domnie me au dat lu Stan, ca să fie volnic a-ș ține moșie unchiu-său Vladului și de nime oprele să n'aibă.

Și iar să fie volnecū Stan a ține o moșie, însă parte lu Cotnar, jum<ă>taté, că sintu unchi mări-sa.

Cui îi va părea strâmb, să vină să stea față. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic Ivașco mare vornic.

Scris luna Noembrie 30 zile, anul 7128 <1619>.

† *Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Râmnic, II/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

400

1619 (7128) Decembrie 4.

Zapisul lui Hamza dă vânzare pentru o Țigancă.

Scris-am eu Hamza și jupâneasa mea Velica din Bașcov, *fiul lui* Simion, încă cum sâ sâ știe, acestū zapis al nostru la mâna părintelui Grigorie dela Jătă-ianul, cum câ i[a]-am vândut o Țigancă, anume Stanca, fata Trocăi și cu fata Stancăi, drept 1800 aspri gata și un bou.

Și am vândut aceste Țigance ce scriu mai sus de bună voie noastră, cu știre a mulți boeri mărturii: Mane căp<itan> slug<er> și Stanciul postelnic, Grăga vâtaf și Radul logofăt den Turceni și Novac den Vărăți și Ghiura iuzbașa, Simion, cum să-i fie acesté Țigance moșie ohamnici părintelui egumenului.

Și am scris eu, Papa logofăt, Dech. 4 zile, 7128 <1619>.

Eu, Hamza împreun cu jupâneasa mea Velica, vâ<ză>tori.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723 f. 490.

Copie rom.

1619 (7128) Decembrie 4, Târgoviște.

Hrisov al lui Gavriil Moghila voevod prin care întărește Opri pârcălabului moșie în Bădicești.

Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată Țara Munteno-Românească, fiul marelui și preabunului răposat Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea pârcălabul și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie moșie în Bădicești, însă partea Dobrei călugăriți și a fratelui său Pătru, toate părțile lor din câmp și din pădure și din apă și din șederea satului și de preste tot hotarul.

Pentru că această moșie mai sus zisă de mult s'a înfrățit jupan Tudor postelnicu cu Dobra călugărița, încă în zilele Radului voevod Șerban, de a dat Dobra călugărița toate părțile ei de moșie și ale fratelui ei Pătru, veri câtă se va alege de pretutindenea, lui jupan Tudor postelnicu; iar dupe aceia jupan Tudor postelnicu, el iar a dăruit pentru frăție pe Dobra călugărița cu doi boi și cu 3000 aspri gata.

Dar dupe aceia, dupe moartea lui jupan Tudor postelnicu, au căzut toate moștenirile și moșiile, cele mai sus zise în cartea Radului voevod Șerban și a căzut și această moșie mai sus zisă, dela Dobra călugărița, în mâna fratelui său Cherano. Apoi, într'aceia, jupan Cherano, fratele lui Tudor postelnicu, el a vândut aceste moșii toate lui Oprea pârcălabul, de i-a dat toate moșiile, câte au fost cumpărate de frate-său Tudor postelnicu și cea de frăție și tot, la sat la Bădicești, câte sânt scrise în cartea Radului voevod Șerban și în cartea Radului voevod, fiu lui Mihnea voevod și în cartea domniei mele, toate moșiile socotindu-se drept 18.000 aspri de argint și drept doi boi.

Apoi, Oprea pârcălabul, el a dat aceste aspre mai sus zise deplin și acești doi boi în mâna lui Chirano și Chirano a dat în mâna lui Oprea pârcălabul cartea lui Radul voevod Șerban de cumpărătoare și de înfrățirea lui Tudor postelnicu dela Bădicești.

Și dupe aceia, iar a făcut Oprea pârcălabul frăție cu Chirano, de a dăruit Oprea pârcălabul pe Chirano cu o blană de vulpi și cu o vacă, după ce că a socotit el tocmeala și cu moșia.

Apoi, de atunci până în zilele Radului voevod, fiul lui Mihnea voevod, tot a ținut Oprea pârcălabul această moșie cu bună pace. Iar când a fost atunci, el a avut pără cu Filip, nepotul de văr întâiu al Dobrei călugăriți și al lui Pătru și așa a pârît el înaintea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, cum că este el mai volnic a cumpăra partea unchilor săi, a Dobri călugăriți și a lui Pătru, decât alți oameni din alte părți, ci vrea a lepăda asprele lui Oprea pârcălabul înapoi. Dar într'aceasta, Radul voevod a căutat și a judecat dupe dreptate și

dupe lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și a văzut domnia sa cum că nu este cu cale și cu drept de atâta vreme a lepăda asprele lui Oprea pârălabul înapoi; și a rămas Filip atunci de lege și de judecată.

Iar când a fost acum, iarăși a rădicat Filip și Bădică pâră înaintea domniei mele cu Neacșa, muerea lui Oprea pârălabul și cu fiul ei Paraschiva. Și așa au pârăit înaintea domniei mele, precum și dintru întâiu. Dar într'aceasta, domnia mea am căutat și am judecat dupe dreptate și după lege, cu toți cinstiți dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea Radului voevod, fiul lui Mihnea voevod de rămas. Și așijderea a rămas și Filip și Bădică de lege și de judecată și din naintea domniei mele, cum că mai mult amestec și lucru să nu aibă ei de acum înainte cu această moșie mai sus zisă, cu partea Dobri călugăriți și a lui Pătru.

Drept aceia, am dat domnia mea Neacșii și fiului ei Paraschiva, ca să le fie moșie ohabnică, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de orișicine neclătită, dupe hotărîrea domniei mele.

Iată și mărturii așază domnia mea: jupan Enache mare ban craiovenescu și jupan Ivașco mare dvornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Grigorie mare comis și jupan Vladu paharnicul și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Scri-am eu, Idocsie, în cetatea Târgoviște, luna Dechemvrie, zioa a 4-lea și dela Adam cursul anilor 7128 <1619>.

Io Gavriil voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dedulești, nr. 218 f. 4v—6.

Copie rom.

402

1619 (7128) Decembrie 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răpăsatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Băncilă și cu fiii lui, anume Radul și Șerban și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Vlădeni, însă din partea lui Antonie și a fratelui său Iorga, fiii lui Chiriță Costardin din oraș din Floci, zo stâneni de ocină, din câmp și din apă, cât se va alege de peste tot hotarul și să fie în pace și slobози de vecinie.

Pentru că acești mai sus spuși oameni, ei au fost vecini de moștenire ai lui Antonie și Ogache dela tatăl lor Chiriță Costardin, încă din zilele altor domni bătrâni de demult. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Antonie

¹⁾ loc alb în text.

și cu frații săi Iorga și Ianachi, ei s'au gândit pentru Dumnezeu ca să-și facă pomană lor și părinților lor și au venit înaintea domniei mele de a lor bună voie, de au iertat de vecinie pe Băncilă și pe fiii lui, Radul și Șerban. Și i-a miluit cu acești mai sus spuși 20 stânjeni de ocină, ca să fie cnezi și megiași și ei și fiii lor. Și a dat Băncilă cu fiii lui pentru acești 20 stânjeni de ocină lui Antonie și Iorga 4800 de aspri gata și i-a iertat de vecinie. Și am văzut domnia mea și zapis dela mâna lor de iertare.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni, megiași martori, anume: din Vlădeni, Radomir și popa Manea și Mihai Murgeanul din Floci și Constandin, fiul lui Necula sluger și Mation și Baico, sluga mănăstirii și din Flățilești, Homocea și Radul Mogăldan și din Căinești, Bătușca și din Blăgodești, Erimin și Cocioabă.

Și au pus și blestem: care om din ruda lor va călca și va strica această pomană și întocmire a lor, după moartea lor și va voi să-i vecinească, acela să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt în Nicheia.

Și așa au făcut Antonie și fratele său Iorga întocmire că dacă va scoate din casă Băncilă pe fiul lui, Radul, fără voia lui, Radul să aibă să țină singur din acești mai sus spuși 20 de stânjeni, 10 stânjeni, iar Băncilă și Șerban ceilalți 10 stânjeni. Și a fost Antonie de față, înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Băncilă și lui Radul și lui Șerban, ca să fie în pace de vecinie și să fie megiași cu ocină de moștenire, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan ...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 5 zile și dela Adam până acum cursul anilor, până la această scriere, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mrea s. Ioan din București, V/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

403

1619 (7128) Decembrie 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu fiii săi, câți Dumnezeu

¹⁾ loc alb în orig.

îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Otești, însă din partea lui Ivanco o vie, dela cursul apei până la drumul morii, cât <se va alege>, pentrucă a cumpărat Stanciul dela Ivanco, pentru 560 aspri, în zilele lui Radul voevod Șerban.

Și iar a cumpărat Stanciul dela Stana, fiica lui Vladul, un loc în Poiana Grecului, pentru 30 aspri. Iar a cumpărat Stanciul dela Voinicul o seliște în sat, pentru 30 aspri.

Iar a cumpărat Stoian, tatăl lui Stanciul, ocină în Otești, din partea lui Stanciul den¹⁾ Mărăcini, un loc la gura zisă a lui Tehoe, pentru 35 aspri gata.

Iar a cumpărat Stoian dela Răvulea un loc la Piscul Cepoasei, pentru 20 aspri. Iar a cumpărat Stoian dela Răvulea un loc în coada²⁾ Văcăriței, pentru 40 aspri. Iar dela Părcea al Goicei...³⁾ loc la Piscul Mare, pentru 50 aspri. Iar a cumpărat Stoian dela Răvulea un răzor de loc lângă Purcariul, pentru 40 aspri. Și iar dela Răvulea un loc la coada Plopilor, pentru 60 aspri. Iar a cumpărat Stoian dela Răvulea un ogor la Furciturile Boului, pentru 60 aspri. Iar a cumpărat Stoian dela Butănilă un răzor în Funduri, pentru 20 aspri.

Iar a cumpărat Ticiul dela Butănilă pentru...³⁾ Funduri, pentru 20 aspri. Iar dela Butănilă un răzor de vie în Grindurile Puturoasei, pentru 40 aspri.

Iar a cumpărat Stoian dela Butănilă un răzor de loc la Poiana Grecului, pentru 30 aspri.

Iar a cumpărat Oancea o vie la siliște, dar o vânduse Oancea lui Pătru, iar după moartea lui Pătru, el a răscumpărat-o dela fiii lui Pătru, anume...³⁾, pentru 270 aspri.

Iar a cumpărat Stoian dela cumnata sa Stana partea lui Frătică, toată ocina dela Cerbul, partea ei, pentru 45 aspri gata, pe care au cumpărat-o ei amândoi împreună dela Frătica, pentru 80 de vedre de vin. Au vândut ei de a lor bună voie cu știrea tuturor megiașilor.

Am văzut domnia mea și cartea lui Șerban voevod ruptă și înegrită pentru aceste mai sus puse ocine.

Iar a cumpărat Florea, însă din via lui Manea, fiul lui Oancea, a treia parte, pentru 1000 aspri, dela matca văii, până la drumul morii, pe vremea când s'a răscumpărat Manea de vecinie dela Staico din Otești.

Iar a cumpărat Dragomir, tatăl lui Florea, ocină în Coțofani dela...³⁾ un loc mai sus de vie, pentru un bou.

Și au fost atunci, când a vândut, mulți oameni buni martori, anume: din Otești, Văsiu și Bratul și Dragomir și Staico și popa Dragomir și Pent<elie> și Aldea și Radul și dela Cepturari, Răspopul.

¹⁾ «den», așa în text.

²⁾ «în coada», așa în text.

³⁾ loc rupt în text.

De aceia, am dat și domnia mea lui Stanciul și lui Florea, ca să le fie ocină și dedină și de ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho mare spătar și Mihalache stolnic și Gligorie comis și jupan Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 8 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii particulare, sub dată.

Copie slavă din sec. XX.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

404

1619 (7128) Decembrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeceștii mănăstiri numită Glăvăciog, unde este hramul sfintei blagoveștenii, ca să fie sfintei mănăstiri satul Slăvenii de Sus, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, însă să se știe vecinii, anume: Pascul și Radul și Stanciul și Ursea și Stancul; pentru că acest sat, care e mai sus spus, a fost de moștenire al sfintei mănăstiri, dat și miluit de Calotă vornic, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni de demult.

Tot a ținut sfânta mănăstire acel sat care e mai sus spus cu bună pace, de atunci, până în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod. Iar când a fost atunci, ei au avut pâră cu Preda sluger pentru acești vecini. Și așa a pârît Preda sluger atunci, înaintea lui Alexandru că au fost acei vecini ai lui, dați de Mihaiu voevod. Iar întru aceia, domnia lui, Alexandru voevod, el a cercetat și a judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători și le-a dat 4 megiași scriși pe răvașe domnești, ca <să cerceteze>²⁾ și să adeverească cu <sufletele lor...²⁾ sfânta> mănăstire de moștenire sau...²⁾. Apoi, acei megiași care sunt mai sus spuși...²⁾ cu sufletele lor că sunt...²⁾. Iar Preda sluger nu a avut <nicio> treabă. Astfel, a rămas Preda sluger atunci de lege înaintea lui Alexandru vodă.

¹⁾ loc a.b în text.

²⁾ loc rupt în orig.

Iar când a fost acum, în zilele <domniei> mele, călugării dela sfânta mănăstire, ei au avut pără înaintea domniei mele cu niște vecini din sat, anume Pascul și Radul. Și așa au pârît Pascul și Radul, că n'au fost vecini sfintei mănăstiri, ca să se facă cnezi. Iar întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am eddicat domnia mea că au fost vecini ai sfintei mănăstiri. Ci au rămas Pascul și Radul de lege și de judecată dinaintea întregului divan al domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Slăvenii de Sus, tot, cu toți vecinii, câți sunt mai sus spuși, de moștenire, de ohabă, ei și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica mare vistier și Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Stancul în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Decembrie 10 zile, dela Adam până acum cursul, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XIX/3.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1752 și o alta mai nouă.

405

1619 (7128) Decembrie 11.

† Cu mila lui d<umne>zeu, Io Gavriil Moghila voivod și domnu a toată Țara R<umănea>scă, ficiorul marilui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila voivod. Dat-am domnia mea aciast<ă> porunc<ă> a domnii mele Ghinei și cu ficiorii lui, căț<i> d<umne>zeu îi va da, <ca să>-i fie lui moșie la Bizdead, însă din partea <lui> Neagoe jum<ă>tate di pădure și din munte...²⁾ cât să va aleage.

Însă să să știe și semnele: din Valea Rea, în Piscul Pinului și pă Put<ur>osul și pă Valea Bradului și pă Prah<ov>ă, păn în hotarul Brezei și pă pl<aiu> lui Stan și la plenum, în valea Că...²⁾șului suptu sură, pricum iaste și plenum Bizdeadului și în poiană la Pocraiuș în Măgura cu Socii, la obârșia Lenzii, pintrucă au cumpărat-o Ghinea dela Neagoe, dript 800 de aspri, însă din <zi>lele lui Alexandru vod<ă>, ficiorul lui Iliaș Vodă...²⁾.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în text.

Și au vinit singur Neagoe înaintea domnii mele di au mărturisit cum s'au vândut Neagoe partea lui di moșie dă a lui <bun>ă voe și cu știrea tut<u>ror megiișilor din prijurul locului din sus și din jos.

Dri<pt> <accia>, a<m> dat și dumniia mea Ghinii, ca să-i fie lui moșie ohabnică, lui și ficiilor lui, nipoților și strănepoților lor, și dă <ni>minea să nu să clătească, după<ă> zisa domnii mele. Iată dar și mărturii am pus domniia mea p<e>: jupan Ianache *fost mare ban al Craioviu*¹⁾ și jup<an> <Iv>eșco *mare vor<nic>* și pe jupan Papa *mare log<o>făt* și jup<an> Stoica *mare vist<ier>* și jup<an> Miho *mare spăt<ar>* și jupan Mih<ala>che *mare stolnic* și jup<an> Grigore *mare com<i>s* și jup<an> Vlad *mare pah* și jup<an>...²⁾ *mare post<elnic>*. Și ispravni<c> Papa *mare logofăt*.

Și s'au scris în scaun Târgov<iște>, Decemvrie 11 zile, anul 7100 <1591>.

Acad. R.P.R., Ms rom., 1069 f. 3.

Copie rom.

Văleatul greșit. Datat din 1619, după domn și după divan.

406

1619 (7128) Decembrie 15, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țar^a Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tatul din Mușceleni și cu fiii, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie lui ocină în Cerbari, însă partea lui Toader, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Tatul această ocină mai sus spusă dela Sava Tunariul, nepotul lui Toader din Cerbari, pentru un bou, prețul lui 1300 aspri; și a cheltuit la aldămaș aspri 300, în zilele lui Radul voevod Șerban.

Și au fost atunci oameni buni martori: din Țepoși, popa Oprea și...²⁾, și din Mușceleni, Danciul și Vlaicul și din orașul Târgoviște, Mogoș armaș și Baico și Mircea.

Și iarăși a cumpărat Tatul dela unchiul său Buda și dela Stănilav logofăt și dela toți frații lui Tatul un Țigan, anume Mircan, pentru 1500 aspri gata.

Și au fost martori: din Târgoviște, Baico și Mircea și din Mușceleni, Stanciul și Vlaicul.

Și iar a cumpărat Tatul o Țigancă, anume Slamna, dela Badea postelnic din Bucșani și dela jupanița lui...²⁾ pentru 1000 aspri gata. Și au vândut ei

¹⁾ Ianache era mare ban, nu «fost» mare ban.

²⁾ loc alb în text.

de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dimprejurul locului și cu oameni martori care sunt mai sus spuși.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Tatul, ca să-i fie lui ocina și Aț'ganii dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho-spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de sus Târgoviște, luna Decembrie 15 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLV/149.
Copie slavă din 1890.

407

1619 (7128) Decembrie 23, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Jipa și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va da, nepotul preacinstuitului și preasfințitului nostru părinte chir Luca mitropolit, ca să-i fie ocină în Modruzești, însă partea lui Neagoe, toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat, oricât se va alege de peste tot hotarul, de pretutindeni. Însă hotarele și semnele să se știe: din apa Modruzeștilor, până în drumul Râmnicului, din cap până în cap; încă se numește această ocină din partea Udrească. Pentrucă a cumpărat Jipa această mai sus zisă ocină dela Stoica și dela fratele său Barbul, fiii lui Barbul, nepoții de frate ai lui Neagoe, pentru 16.000 aspri gata.

Și au fost atunci la întocmirea lor, când a cumpărat Jipa această mai sus zisă ocină, martori și aldămașari, anume: Badea postelnic, fratele lui Udrea ban din Băleni și Dan al doilea portar și Drăghici, fiul lui Udriște și Mănilă și Radul din Bălișoara și eromonahul Zosim și popa Pahomie și eromonahul Nicodim clisiarh dela mitropolie și Hariton călugărul.

Și au vândut acești mai sus numiți oameni și megiași această mai sus spusă ocină dela Modruzești de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele din divanul domniei mele.

¹⁾ loc alb în text.

De aceea, am dat domnia mea lui Jipa, ca să-i fie ocină și de ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Nestor logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 23 zile, ani curgători, dela Adam până la această zi, 7128 <1619>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXLI/74.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

408

1619 (7128) Decembrie 28, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nedelco și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Bucu lui Vladul, însă din partea lui Vladul de peste tot satul, a patra parte, din câmp și din pădure și din apă și din uscat, și cu 2 vecini, anume: Bercea și Stanciul și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Pentrucă această ocină mai sus spusă a fost a lui Vladul din Bucu a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire din moși, strămoși, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni.

Și iar să-i fie lui Nedelco un crâng pe ocina Mătăsească, care a fost cumpărat de Vladul dela Mircă pentru un cal bun și pentru 200 aspri de argint.

Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, lui Vladul și cu fiul său Udriște și cu nepotul său Șerbu și cu fiul lui Șerbu, anume Drăgan, li s'a întâmplat lor moarte fără slujbă de preoți și fără pomană dela cineva.

Apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, jupanița Maria și Anca, fiicele Catalinei, sora lui Vladul din Bucu, ele s'au ridicat de au venit înaintea domniei lui, de au vândut această ocină mai sus spusă și acel crâng de pădure lui Nedelco, însă a patra parte din partea lui Vladul, pentru 14.000 aspri gata, ca să-i pomenească pe acești mai sus numiți oameni scriși, să le slujească și să le grijească ca unor oameni morți; pentrucă alți fii din trupul lor n'au rămas, afară numai aceste nepoate care sunt mai sus spuse. Însă să se știe: cu 4400 de aspri ele au făcut pomeni, iar cu 10.000 aspri ele au plătit datoriile,

¹⁾ loc alb în orig.

pe unde a avut Udriște, fiul lui Vladul, datorii. Și au venit ele singure, de au vândut, de a lor bună voie.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți boieri și oameni buni martori, anume Aldimir pitarul și Neagoe și Gherghe Meiuotești și din Mătăsești, Stanciul și Sin și Zaharia.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, de cumpărare, întunecată <și> ruptă, de când a fost cursul anilor 7121 <1613>. Și a venit Oprea iuzbașa și jupanița lui, Maria, înaintea domniei mele de au mărturisit și ei cum este mai sus scris, în cartea aceasta.

Și iar să fie lui Nedelco ocină la Futești, din partea lui Neagoe Meiuot, stânjeni 20, din câmp și din baltă și din vadul de moară, de pretutindenii, cât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Nedelco acești mai sus ziși stânjeni dela Neagoe Meiuot pentru...¹⁾ aspri gata și au făcut și frăție. Și a vândut de bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Neagoe Meiuot de vânzare și de frăție, cu mulți martori, anume: din Mătăsești, Sin și Stanciul și din Doicești, Danciul și Radul postelnici și din Berilești, Mănea și din Floci, Pascali și Costandin. Însă să se știe că așa a făcut Oprea iuzbașa întocmirea cu Nedelco, ca niciodată să nu se hotărâneasce unul de altul, iar care din ei se va lepăda de întocmire, Oprea iuzbașa să fie volnic să întoarcă lui Nedelco asprii înapoi și să rabde de ocină.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Nedelco, ca să-i fie lui ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Gligorie comis și Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 28 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/5.
Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

409

1619 (7128) Decembrie 31, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele

¹⁾ loc alb în orig.

Dumitru logofăt și jupaniței lui, Neacșa din Căldărușani și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la satul Lupia, partea jupaniței Stanca, soacra lui Dumitru logofăt, mama jupaniței Neacșa, toată.

Pentrucă această ocină mai sus spusă a fost zălogită de jupanița Stanca la frații ei Dumitru și Danciul din Cănești, pentru 700 aspri. Apoi, dacă s'a unit sluga domniei mele Dumitru logofăt cu jupanița lui, Neacșa, fiica jupaniței Stanca, ei au fost mai volnici să-și țină mai sus zisa ocină și să lepede asprii mai sus spuse. Și apoi, au lepădat Dumitru logofăt și jupanița lui, Neacșa, acei 700 aspri, de i-au dat la mâna lui Zlate logofăt, fiul lui Dumitru și la mâna Calei, fiica lui Danciul din Cănești, încă din zilele răposatului Mihail voevod.

Și iar să fie lui Dumitru logofăt și jupaniței lui, Neacșa din Căldărușani și lui Avram logofăt din Tătuțești ocină la Lupie, însă din partea Voicăi, fiica lui Cungre, a patra parte, din câmp și din pădure și din vaduri de moară și de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Dumitru logofăt și jupanița lui, Neacșa și Avram logofăt dela Manea, ginerele lui Vladul din Stănești, pentru 500 aspri gata. Și iar să fie lui Dumitru logofăt și jupaniței Neacșa și lui Avram logofăt ocină la Lupie, partea lui Radul toată, de pe toată ocina, oricât se va alege din câmp și din pădure și din vaduri de moară și din vatra satului și cu vecini și din partea Mușei, fiica <lui Gane>, a patra parte, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și din vatra satului și cu <vecinii, pentrucă a cumpărat> Dumitru logofăt și jupanița lui, Neacșa și Avram logofăt dela mătușa sa Anghelina și dela fiii <ei...¹⁾> și Vlaicul, pentru 2400 aspri. Însă au cumpărat aceste ocine mai sus spuse încă din zilele lui Radul voevod Șerban. Și au vândut acești oameni mai sus spuse aceste ocine mai sus spuse și cu vaduri de moară și cu vecini, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea acelor mai sus spuse bătrâni domni, mai sus scriși.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele Dumitru logofăt și jupaniței lui, Neacșa și lui Avram logofăt, ca să le fie această ocină mai sus spusă de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Gligorie mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Nicola mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, bătrânul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 31 zile, dela Adam în anul 7128 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Căldărușani, LI/19.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., Condica m-rii Căldărușani, nr. 2077, f. 172v—174a.

¹⁾ loc rupt în orig.

<1619>

† In Hristos dumnezeu binecredinciosul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul domnul nostru Io <Gavriil Moghila> voevod, fiul marelui și preabunului Io <Simion voevod>, din mila și darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată Țara Românească, încă și peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință din cinstită inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu care m'a proslăvit și cu slavă m'a ridicat pe scaunul domniei mele, al celor dinainte răposaților părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit domnia mea acest cu frumoasă față și preacinstit, care stă mai preșus de toate darurile și mai cinstit, acest hrisov al domniei mele, boierului domniei mele <Mușat postelnic>¹⁾ și soției sale <Zamfira>¹⁾ și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, satul Negoștii, tot satul și cu hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vadurile de moară și din vii și din grădini și din baltă și din munte și din livezi de cosit și din vatra satului și de pretutindeni, ori cât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne.

Pentru că acest mai sus zis sat, Negoștii, l-a cumpărat Ivan logofăt din Ruda, dinainte vreme. Și l-a dat Ivan logofăt de zestre ficei sale Caplea, când a măritat-o după Preda clucer din Țanțăreni. Astfel au trăit multă vreme, și au făcut copii.

Iar întru aceasta, jupaniței Caplea i s'a întâmplat moarte, numai ce a rămas Zamfira din trupul ei și a rămas și un copil, dar a murit. Și a rămas satul Negoștii în mâna lui Mușat postelnic și a jupaniței lui, Zamfira.

Iar când a fost în zilele domniei mele, iar Mușat postelnic, el a avut pâra înaintea domniei mele pentru satul Negoștii, mai sus scris, cu Mihai și cu Dumitrașco, fiii lui Preda clucer. Și au venit de s'au părît de față; și așa pârau Mihai și Dumitrașco, că a cumpărat satul Negoștii tatăl lor Preda clucer, deoarece au ținut tatăl lor, clucerul, pe jupanița Caplea, mama jupaniței Zamfira, fiica lui Ivan logofăt din Ruda, pe soacra lui Mușat postelnic. Iar pe Mihai l-a făcut tatăl său Preda clucer cu altă jupaniță.

Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Mușat postelnic și lui Mihai și Dumitrașco între ei șase boieri, pe răvaș domnesc, anume dimprejurul locului, să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor, cum va fi după dreptate: a cumpărat Ivan logofăt

¹⁾ «Imr», în text.

satul Negoștii sau Preda clucer? Astfel, acei șase boieri mai sus scriși așa au adevărit cu sufletele lor, că a cumpărat Ivan logofăt satul Negoștii și l-a dat zestre fiicei sale Caplea; și a cumpărat Ivan logofăt acel sat Negoștii mai sus scris dela Vintilă fost mare vornic și dela Stanciul din Padena, tot cu scule de aur și de argint și cu ferecături ale jupaniței Caplea și cu patruzeci de mii — 40.000 — aspri gata de argint. Încă au mărturisit și Vintilă vornic și Stanciul din Pade<na> dinaintea domnii mele că a luat sculele și ferecăturile și asprii din mâna lui Ivan logofăt pentru acel sat, Negoștii. Și a rămas Mihai și Dumitrașco de lege și de judecată dinaintea domniei mele, din divan.

Iar după aceia, iar s'au plâns Mihai și Dumitrașco înaintea domniei mele că a făcut tatăl lor Preda clucer niște case și grajduri acolo în sat, cu multă cheltuială. De aceia, am dat domnia mea între ei pe preacinstitul dregător al domniei mele pan Enachie mare ban, ca să cerceteze și să adeverească împreună cu șase boieri dimprejurul locului, ca să-i tocmească cum va fi cu dreptate. Și așa i-a întocmit, ca să dea Mușat postelnic patru mii de bani la mâna lui Mihai și Dumitrașco, pentru case și grajduri și pentru vii și grădini. Și a dat Mușat postelnic dinaintea lui pan Enachie mare ban și dinaintea acelor șase boieri mai sus ziși.

Iar Mihai și Dumitrașco nici așa n'au vrut să se lase, ci au dat Mihai și Dumitrașco foc de au ars casele și grajdurile și au tăiat pomii din rădăcină și au scos toată vița afară din pământ și au adunat toată vița la un loc și din ură i-au dat foc, de a ars. Iar Mușat postelnic tot a dat acele patru mii — 4.000 — în mâinile lui Mihai și Dumitrașco, încă a făcut și cheltuială cu pâra în doi ani 7678 aspri, adică șapte mii șase sute șapte zeci și opt. Și au rămas Mihai și Dumitrașco și a doua oară de lege și de judecată și dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Mușat postelnic, ca să-i fie ocina dedină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților aici neclintită, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: pan...¹⁾

Acad. R.P.R., Ms. 2456, f. 31v—35 v.

Copie slavă.

Cu o trad. rom., ibid., f. 53—54.

Datat după Ianache mare ban și Vintilă fost mare vornic.

411

1620 (7128) <Ianuarie-Martie>

† Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul al marelui și preabunului răposatului Io Simion Moghila voevodă. Dat-am domniia lui aciașă poruncă a domniei lui Stoicăi și Radului,

¹⁾ « Imr » în text.

împreună și feciorilor lor, câți Dumnezeu le va dăruia, ca să-știe ei o moșie la satul Costiiani, însă partea moșilor lor Orlii și Mănilă și a lui Negovan, toată partea, de preste tot hotarul, *stânjeni* 150, pentru că iaste a lor bătrână și dreaptă moșie dela strămoși.

Iar cându au fost în zilele lui Mihai voevod, ei singuri au mersu la Mihai voevod de au vândut acea ocină a lor și ca să fie și ei rumăni. Intru acia și Mihai voevod domnindu, o au dat și au miluit pe sluga domniei lui, pe Vintilă logofăt, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce au fost slujit printr'alte țări streine domniei lui. Și tot au fost Radul și Stoica rumăni lui Vintilă logofăt și nepotă-său Hranite, împreună cu toată moșia lor, ce scrie mai sus, de atunci până acum.

Iar cându iaste acum în zilele domniei mele, acești oameni, ei au mersu la Vintilă logofăt și la nepotu-său Hranite, de s'au rugat cu mare rugămintă, ca să-i iarte și să-i slobozească, ca să răscumpere de rumănie, împreună cu toată moșia lor, de către dănsii cu bani. Așijderea și Vintilă logofăt și nepotu-său Hranite, ei singuri au socotit și au gândit pentru Dumnezeu, ca să slobozească pe Stoica și pe Radul, să răscumpere de rumănie, împreună cu toată moșia lor, *stânjeni* 150, de către Vintilă logofăt și de către nepotu-său Hranite cu ughi 55, ca să fie și ei precum au fost mai nainte vreme oameni slobozi și boiari. Și i-au slobozit Vintilă logofăt și nepotă-său Hranite pe Stoica și pe Radul de rumănie, denpreună cu toată moșia lor ce scrie mai sus. Și i-au slobozitu de a lor bună voce și cu știre tuturor megiașilor denprejurul locului.

Și încă au fostu la tocmirea aceasta și mulți boiari mărturie: din Doicești anume, Danciul vâtaf și Radul și dela Mătăsești, Aldimir peh. și dela Blăgo-dești, Ianeo postelnic și dela Pisculești, Stan și dela Bucu, Nedelco.

Dereptu acia, au dat domnia lui Stoicăi și Radului, ca să-și stăpânească moșia cu pace, ei și nepoților lor și strănepoții lor, moșia ce scrie mai sus, și de către nimenea să fie neopriți, după zisa domniei mele.

Drept acia și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ianache mare ban Craioveanul și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Miho mare spatar și Mihalache mare stolnic și Buzinca mare comis și Radul ¹⁾ mare peharnic.

Și s'au scris în scaunul Târgoviștii de Stanciul logofăt, văleat 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-vodă, XLVII/2.

Copie rom; altă copie rom. în ms. 256 f. 478v—479.

Datat după Stoica mare vistier.

¹⁾ în loc de «Vladul».

1620 (7128) <Ianuarie-Martie>.

Cartea veliților boeri cu care întărește stăpânirea jupănesii Tudosii, jupâneasa lui Andreiu *mare* logofăt, de moșia Bucșani.

Jupan Ivașco *mare* dvornec și jupan Papa *mare* logofăt și jupăn Stoica *mare* vistier și jupan Vintilă *fost mare* dvornec și jupan Miho *mare* spatar și Buzinca *mare* comis și Vlad *mare* păharnec și Paraschiya *al doilea* logofăt, scris-am această a noastră carte să fie la mâna jupănesii Tudosii pentru o pără ce au avut cu Balea postelnic din Ruși, că au fost cumpărat jupănul Andreiu *fost mare* logofăt, în zilele lui Mihaiu voevod, niște ocină în sat la Bucșanii de Jos 800 de stănjani cé-au fost hotărâți dela Balea postelnic din Ruși, drept 12.000 de aspri gata. Și au vândut de bună voe. Și tot au ținut Andreiu logofăt acea ocină cu bună pace.

Iar când au fost în zilele lui Șarban vodă, după moartea lui Andreiu logofăt, bărbatul jupănesii Theodosii, iar Balea postelnic, el au rădicat pără de au zis cum au făcut lui Andreiu logofăt numai zapis la mâna lui, iar bani pre ocină nu i-au dat. Deci, Șarban voevod au dat Balei postelnic lege 12 boeri să jure. Iar jupănesii Theodosii, atunci pă acea vreme, i s'au întâmplat a ieși de aicea din țară în țara Moldovei. Deci, ș-au dat cărțile ce au avut de moșie și acel zapis la mâna lui Dragomir *fost mare* pitar, până va jura Balea postelnic; apoi n'au jurat.

Deci, când au fost în zilele Radului voevod, feciorul Mihnei vodă, iar Balea postelnic cu ¹⁾ a mersu cu sila dé-au luat cărțile dela feciorii lui Dragomir pitarul, dela Balea și dela Ivan.

Iar cându au fost acum, în zilele domnului nostru Io Gavrilă Moghila voevod, adus-au dumnezeu aicea în țară și pe jupâneasa Theodosiia. Deci, s'au prinsu a-ș căuta de ocine și de moșii ale bărbatului ei Andreiu logofăt; deci, au căutat și de aciașă ocină din Bucșanii de jos, ce au fost cumpărată de Andrei logofăt. Iar Balea postelnic au zis că au jurat cu 12 boeri atuncea la Șarban vodă. Intru aceia, domnul nostru Io Gavrilă Moghila voevod, domniia lui au pus soroc Balei postelnic, să aducă din cei 12 boeri să mărturisească cu sufletile lor. Și au trecut zioa mai mult și de doăo luni și au rămas Balea postelnic de lege.

Drept aceia, noi, toți boiarii carii sântem mai sus scriși, am făcut aciașă carte a noastră de mărturie, ca să fie la mâna jupănesii Theodosii, să-ș ție ocina dela Bucșani de către Balea postelnic cu bună pace și mai mult pără să n'aibă,

¹⁾ în loc de «el».

că au rămas Balea postelnic de lege. Aciasta am scris și mărturisim cu această carte a noastră, cum este mai sus scris, ca să se crează. Și într'alt chip să nu fie, după zisa noastră.

Văleat 7128 <1620>.

Ivașco *mare* dvornec.

Buzinca *mare* comis.

Papa *mare* logofăt.

Vlad *mare* păharneac.

Stoica *mare* vistier.

Paraschiva *al doilea* logofăt.

Vintilă *fost mare* vornec.

† Chiril patriiarh Alexandriei.

Miho *mare* spătar.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256 f. 643v—644.

Copie rom.; altă copie rom. la Acad. R. P. R., ms. 4985 f. 52—53.

413

<1620 Ianuarie-Iulie>.

Din mila lui Dumnezeu eu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele egumenului și tot soborului de la sfânta dumnezeiasca mânds-tire numită Cozia, unde este bramul sfânta troiță, ca să fie volnici cu aciastă carte a domniei mele de să apere Țigani sfintei mănăstiri, de la metohul sfintei mănăstiri de la orașul Râmnicului și alți Țigani, câți vor fi șezând printr'alte locuri ori meșteri de fier ori rudari ori ce meșteri vor fi ai sfintei mănăstiri, totu să fie în pace și slobози de cătră cămărași dela Ocna cea Mare și de cătră toate slugile domniei mele, numai să aibă a lucra ce va fi lucrul sfintei mănăstiri. Iar cămărași dela ocnă să aibă treabă numai cu câți Țigani vor fi în Ocnă, iar cu alții să n'aibă treabă, ci cui vor lucra să le plătească cu bani.

* Dereptu acéia și voi cămărașilor de la Ocna cea Mare, în vrême ce veți vedea aciastă carte a domniei mele, însă cămărașii carii vor fi de acest an, iar voi să căutați câți Țigani vor lucra acia în Ocnă ai sfintei mănăstiri, iar voi să opriți din simbriia lor dăjdile lor de an câte 300 de bani de Țigan să le dați la sfânta mănăstire, cum au fost obicéiul și mai denainte vrême.

Iar de să vor mai plânge călugării de voi că le opriți dăjdile Țiganilor, mare certare veți avea de cătră domnia mia. *Altfel să nu fie, după spusa domnii mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.*

Septembrie 20, 7129 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 77.

Copie rom.

Data greșită de copist, deoarece în Septembrie 1620 nu mai domnea Gavriil Movilă.

414

1620 (7128) Ianuarie 9.

† Scris-am noi tocmelnicii Ghinei armașul și ai lu Șerban, pre nume: Miroslov din Cătun și Drăghici de Păulești și Stan Dănescul de Dănești și Toader de Vlădăni și Voeco și Fera de Găgăni, să se știe cum am aflat cu

sufletele noastre de cele vii și de cé moșie ce au <a>vut Ghinea armașul păra cu Șerban. Noi am aflat că a fostu a lu Șe<r>ban. Și noi, cu sufletele noastre, o am dat lu Șerban.

Scris luna Ianuarie în 9 zile, în anul 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., Istorice Noui, XVII/11.

Orig. rom., hârtie filigran, 6 peceti aplicate.

415

1620 (7128) Ianuarie 11, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeestii mănăstiri numită Govora, căreia îi este hramul sfânta uspenie a preasfintei stăpânei noastre și născătoareci de dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să fie vecinii sfintei mănăstiri din satul anume Glodul în pace și slobozi pentru maglă, pentru că i-am iertat domnia mea pentru sănătatea domniei mele și pentru sufletele părinților domniei mele, să fie în pace, însă numai să lucreze ei sfintei mănăstiri mai sus spuse. Pentru aceia și voi, dregători ai domniei mele, cămărași dela Ocna Mare, care veți fi, de vreme ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să lăsați în pace și slobozi de maglă pe vecinii din Glod ai sfintei mănăstiri, să lucreze la sfânta mănăstire, cum este mai sus zis.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a încerca să turbure sau să supere înaintea acestei cărți a domniei mele, că acel om rău va păți dela domnia mea; pentru că am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni de mai înainte, însă cartea lui Alexandru voevod cel Bătrân și cartea lui Alexandru voevod, fiul răposatului Bogdan voevod și cartea răposatului Io Semion Moghila voevod, părintele domniei mele și cartea lui Radul voevod Șerban și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

De asemeni și domnia mea am lăsat cu mare blestem: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpân al Țării Românești, din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va ține această întocmire a noastră și pomană și va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele și va lăsa în pace acei vecini ai sfintei mănăstiri, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. De asemeni și acei dregători care vor fi la Ocna Mare să-i miluiască dumnezeu. Iar care va strica această întocmire și carte a domniei mele, acela domnul dumnezeu să-i strice aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda Iscariotul și cu de trei ori blestematul Arie și să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 sfinți părinți, care s'au adunat în cetatea Nicheia.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 11 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXV/14.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

Cu o trad. rom.; alte traduceri rom., ibid., ms 447 f. 56; ms 463 f. 114v—115.

416

1620 (7128) <Ianuarie-Martie> 11, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dat-am domniia mea aciașă poruncă a domniei mele Radului și lui Simtion, feciorii lui Drăgan și cu feciorii lor, căți dumnezeu le va dăru, ca să le fie lor moșie între Depusa și între Dulcéni doao funii de moșie, însă ale lor părți de moșie caré iaste aleasă și hotărâtă cu 12 boiari, din câmpu și din pădure și din apă și din vie și din uscat din drumul Ilistovului în lungu până <la>vâlceaui lui Epure și în lat, din hotarul Dulcénilor, până în fântâna Colții, pentrucă iaste a lor bătrână și dreaptă moșie și de baștină.

Deci, după acéieia, când au fost în zilele răposatului Mihail <oe><od>, iar satul Depusa, ei s'au vândut rumâni domnești lui Mihai voevod. Și de atunci tot au fost sat domnesc, pe seama domnească.

Apoi, când au fost în zilele Radului voevod, feciorul Mihnei voevod, iar moșnenii satului Depusa, ei s'au răscumpărat de rumânie de către domniia lui, să fie iarăși megiiși, cum au fost și mai nainte vréme. Și au dat Radul și frate-său Simtion, la răscumpărare pre partea lor de moșie ce s'au scris mai sus, aspri 4000.

Deci apoi, cându au fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul și Simtion, ei au venit înaintea domniei mele, de au luat 12 boiari hotarnici pe răvașă pre anume: dela Dulcéni, Turcan și Vladul și din Belitori, Tudor și Mănici și dela Bolești, Bratuhan și Nedelco și dela Sărbi, Vlădilă și Stoia și din Hănsărești, Bobe și dela Bădilăsa, Porcia și Tudor și din Nenciulești, Danciul; și hotarnic au fost sluga domniei mele Trifa sluger dela Orbeasca, de au hotărât moșia Radului și a lui Simtion de către satul Depusa, despre alți megiiși, cum au

¹⁾ loc alb în orig.

fost pă dreptate. Și au pus hotară pietri și sémne din susul satului Depusa, despre Dulcéni. Iar viia să <ă> știe, din josul satului Depusa, pe locul ce au fost și dinnainte vréme. Pentru aceia, am dat domniia mea acestor oameni ce s'au zis mai sus, ca să le fie lor moșie de baștină și ohabnică.

Iar să fie Radului și lui Simtion moșie la Prigoriiți, o funie și jumătate du preste tot satul Prigoriiți, din câmpu și din pădure și din apă și din vie du pre-tutindené cât să ve alége du preste tot hotarul, pentrucă au cumpărat Radul și Simtion aciastă mai sus zisă moșie dela toți moșnénii satului din Prigoriți, drept 1300 aspri gata, pă vrémé când s'au răscumpărat de rumănie satul Prigoriții de către Alexandru voevod. Și au vândut ei de a lor bună voe cu știrea tuturor megiișilor. Inșă să se știe, să ție Radul singur o funie de moșie din Prigoriți, iar Simtion să ție jumătate de funie.

Drept acéia și domniia méa am dat Radului și lui Simtion, ca să le fie lor moșie de baștină și ohabnică lor și feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimenea să nu se clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Enache *mare* ban al Craiovei și jupan Ivașco *mare* dvor. și jupan Papa *mare* log<o>f<ă>t și Stoica vist. și Miho *mare* spat. și Mihalache stol. și ¹⁾ *mare* post. Și ispravnic Papa *mare* log<o>f<ă>t.

Și am scris eu, Lepădat log<o>f<ă>t, în cetatea Târgoviștii, luna ¹⁾, *II zile, în anul 7128 <1620>*.

† Acest izvod s'au tălmăcit după uric sârbescu de Costandin dasc. slov. la școala *domnească* cea slov. la sftii. Gheorghie Vechiu la București. *Eu* Costandin dasc. slov. *am scris*.

Acad. R. P. R., Cred. Func. Rural, dosar 918.

Trad. rom.

Datat după Stoica mare vistier care nu mai apare în divan după 25 Martie 1620.

417

1620 (7128) Ianuarie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeeshii mânăstiri numită Argeș, unde este hramul uspeniei preasfintei, curatei, binecuvântatei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare, pururea fecioară Maria, ca să fie sfintei mânăstiri 10 pogoane de vie și cu ocină în satul Golești. Pentrucă aceste mai sus spuse pogoane de vie le-a cumpărat Radul voevod numit Șerban, dela

¹⁾ loc alb în text.

toți sătenii din Golești, pentru 12.700 aspri gata. Iar apoi, Radul voevod Șerban, domnia lui a dăruit și a miluit cu aceste mai sus spuse pogoane sfânta și dumnezeiasca mănăstire mai sus zisă, ca să fie sfintei dumnezeieștii mănăstiri de hrană și de întărire, iar domniei lui și părinților domniei lui veșnică pomenire.

Și tot a ținut sfânta mănăstire această vie, cu bună pace, de atunci până acum, în zilele domniei mele. Iar cinstitul boier al domniei mele jupan Teodosie fost mare logofăt, el a venit de a luat vinăriciul dela această vie a sfintei mănăstiri și nu a fost cu cale să ia, fiindcă am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea vodă, cum au mărturisit atunci acei 24 de boieri, pe care i-a luat cinstitul boier al domniei mele jupan Teodosie fost mare logofăt, ca să jure pe satul Goleștii și fiul lui Tudosie logofăt, dregătorul domniei mele jupan Vladul paharnic, că nu a dat această vie dajnică, cu vinărici.

Apoi, întru aceia, domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, ca să fie aceste 10 pogoane de vie, care sunt mai sus spuse, în pace de vinăriciul domnesc și boieresc.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii <mănăstiri>, care e mai sus spusă, ca să-i fie aceste vii care sunt mai sus zise de moștenire, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan..¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stancul logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Ianuarie 12 zile, dela Adam până acum curgători, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, VI/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1851.

418

1620 (7128) Ianuarie 14.

† Prin acest zăpis, mărturisesc eu Isar al lui Dedu că am vândut vadul de moară pe care mi l-a dăruit Șerban voevod; și l-am vândut Golgotenilor, adică mănăstirii, cu trei mii de bani. Și am scris și șase nume la proscomidie, spre a fi pomenite.

¹⁾ loc alb în orig.

Și l-am vândut de voia mea; și mai mult să nu aibă a face pâra sau stricăciune careva din copiii mei pentru acesta, nici altcineva.

Și spre întărirea adevărului, am scris zapisul acesta în fața martorilor vrednici de încredere, semnați mai jos, spre întărire și credință și siguranță și-mi pun și pecetea.

În anul dela Hristos 1620, în luna Ianuarie 14.

Adeverez eu Isar cele scrise mai sus și-mi pun și pecetea.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, V/6.

Orig. grec, hârtie filigran, pecete aplicată.

419

1620 (7128) Ianuarie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Necula negustorul și cu fratele său Gherghe din Căpreni și cu fiii, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie un Ațigan, <anume>¹⁾ Vitan, pentrucă au cumpărat Necula și Gherghe pe acel Ațigan mai sus scris, dela Dumitru...¹⁾ pentru 1.300 aspri gata. Și au fost mulți oameni buni martori, anume: din Cărpeniș, Stanciul și din Cărbunesti, Ivașco și din Petrești, Radul, fiul lui Opriță, și din Fometești, Bratul, fiul lui Bucșă și din Căpreni, Nica negustorul.

Și iar a cumpărat Necula cu fratele său Gherghe o Ațigancă, anume Brândușa, dela Stanciul lăiașul, pentru 1600 aspri gata. Și au fost oameni buni martori, anume: Nica Răul și Stoe și Albul și Ghiuca și Mitrea și Andreica și Stama și Ghioca negustorul din Căpreni.

Și iar să-i fie lui Necula o fiică de Țigan, anume Samfira, pentrucă a cumpărat-o Necula dela Nica din Căpreni, pentru 2000 aspri gata. Și au fost iar martori, anume: Stoe și Albul și Malcoci.

Și au vândut ei de a lor bună voie cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și cărțile cinstului dregător al domniei mele jupan Enachi mare ban al Craiovei, de cumpărătură, asupra acestor mai sus ziși Ațigani.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Necula negustorul și lui Gherghe, ca să le fie dedină, de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho

¹⁾ loc rupt în doc.

spătar și Mihalachi stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 18 zile și dela Adam în anul 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Fotografii, III/23.

420

1620 (7128) Ianuarie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan și lui Stănilav și popii Radoslav și lui Drăgoiu și lui Nistor și lui Dragotă și lui Bogdea și lui Dragul și lui Stoichița și lui Aldea și lui moș Ciorun și lui Lupul și lui Târgovișteanul și lui Giurca și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor niște siliști de sat, ce se cheamă Vorodelul <și> Strâmba, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul, de pretutindeni, ori cât se va alege de peste toate hotarele, din câmp și din pădure și din apă și din uscat, pe vechile hotare și semne, pe care le-au ținut de mai înainte vreme, pentru că aceste siliști de sat, care s'au scris mai sus, ele sunt ale lor bătrâne și drepte ocine de moșie și de strămoșie, încă din zilele răposatului Dan voevod.

Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni de demult și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, pe aceste mai sus spuse siliști de sat, vechi și înegrite. Pentru care, domnia mea deasemenea am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea acestor oameni cnezi care sunt pe rând mai sus spuși, ca să le fie aceste sate mai sus zise ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica vistier și Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan...²⁾, mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de sus ce se cheamă Târgoviște, luna Ianuarie 18 zile și dela Adam până acum, cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CCXII/14.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

¹⁾ loc alb în doc.

²⁾ loc alb în orig.

1620 (7128) Ianuarie 18.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Runcu din județul Argeș, ca să fie în pace și slobod de bir și de găleată și de fân și de oae seacă și de cal și de miiare și de toate dăjdiile și mâncăturile câte sânt preste an în țara domnii mele, pentrucă acest sat l-am ertat domnia mea pentru voia cinstului diregătoriului domnii mele jupan Theodosie fost mare logofăt, ca să fie în pace și cu răpaos în zilele și în viața domnii mele și de nimenilea bântuială să n'aibă.

Drept acéia și voi, birarilor și voi, slugile domnii mele, veri carii cu ce slujbe veți umbla într'acest județi, în vréme ce veți vedea cartea domnii mele, iar voi să căutați foarte să vă feriti și în pace să lăsați satul Runcul, mai mult să nu-l învăluți; nici să tragă bucatele lor pentru alții, că l-am ertat domnia mea, precum am zis mai sus. *Și nimeni să nu pomenească¹⁾ în fața acestei cărți a domniei mele.*

Scris luna Ianuarie 18 zile, anul 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleșciori, nr. 721 f. 855v.

Copie rom.

422

1620 (7128) Ianuarie 21, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io <Simeon>²⁾ Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Pavel și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Călugăreni, însă toată partea lui Miroslav, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din dealul cu vie și de peste tot hotarul, din hotar până iarăși în hotar.

Pentrucă a făcut întocmire popa Pavel cu Miroslav, de au schimbat dedinele lor, de a dat popa Pavel toată dedina lui și cumpărătura și frăția și tot ce a fost dedina lui din Bălțați lui Miroslav; iar apoi Miroslav, el iarăși a dat dedina sa toată din³⁾ Călugăreni lui popa Pavel, oricât va fi, de peste tot hotarul, din hotar până iarăși în hotar. Însă iarăși a cumpărat Miroslav dela Miroslav, fiul lui Căzan, jumătate din partea lui și aceasta a dat-o pentru schimb, să fie ocină pentru ocină. Și au schimbat ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

¹⁾ «pomeneae» în text.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ Scris deasupra randului, în românește, cu chinovar: «și să <e> știe cum am vândut eu Radul fiul <lui> popa Pavel de în vie un pogon și o cetvârte Sime.... Neagoe log....».

Și s'au întâmplat acolo martori și aldămășari la această tocmeală, mulți megiași, anume: din Găgeni, Voico logofăt și din Călugăreni, Sima cizmar și Badea și Musi și Nan și Mareș și Vladul și Petrea și Paraschiva și din Găgeni, Stoica și din Călinești Vasilie vistier și Mitrul și Grozea din Vlădeni, Bolea <și> încă mulți megiași care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui popa Pavel ca să-i fie lui ocina mai sus spusă dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le-am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Miha-lachi stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Ianuarie 21 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Ae. R. P. R., CCCXCIX/67.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, distrusă.

Cu o trad. rom.

423

1620 (7128) Ianuarie 21, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Strâmbul, unde este hramul coborîrea duhului sfânt, și părintelui egumen...¹⁾ și tuturor călugărilor, câți trăiesc în lăcașul acela, ca să fie sfintei mănăstiri ocină la Stejarul, însă partea jupaniței Anca și a fiului său Drăghici postelnic, fiul lui Pătru armașul din Fărcășești, partea lor toată, pe care au ales-o și au hotărnicit-o de către frații lor, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că această mai sus spusă ocină a fost de moștenire a jupaniței Anca, de zestre dela părinții ei. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Anca și cu fiul ei Drăghici postelnic, ei au făcut schimb cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Stoica mare vistier, de au dat jupanița Anca și cu Drăghici postelnic jupanului Stoica mare vistier toată partea lor din Stejarul, ca să-i fie dedină, iar cinstitul dregător al domniei mele mai sus scris, el încă a dat

¹⁾ loc alb în orig.

jupaniței Anca și lui Drăghici postelnic partea lui de ocină din Gurăncei, de lângă Jiu, partea lui toată, cu tot hotarul și cu toată ocina, cât se va alege, să fie ocină pentru ocină. Și au schimbat ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni și boieri martori, anume: din Gaia, Iscrul vornic și din Pade, Stanciul postelnic și Malcoci sulger din Miiare și din Filiași, Dumitru și din Coțofeni, Mihai postelnic și din Fărcăsești, Dragomir și din Hargetoae, Vârjoghe și din Bărsești, Mihart și din Ohaba, Staico.

Iar apoi, cinstitul dregător al domniei mele mai sus scris, el, după schimbul pe care l-a făcut, a dat și a miluit cu această mai sus spusă ocină din Stejarul, mănăstirea lui numită Strâmba, mai sus zisă, pentru sufletul lui, ca să-i fie veșnică pomenire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise, ca să-i fie de întărire și de moștenire și călugărilor de hrană; și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Mihalachi mare stolnic și Miho spătar și Buzinca mare comis și Vladul paharnic și jupan ...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 21. și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, C/19.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1804.

424

1620 (7128) Ianuarie 27, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stepan, nepotul lui Tatul și al lui Albul și al lui Tudor și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Vâlcele și la Mereșani, însă părțile unchilor săi Tudor și Albul, toate și din partea unchiului său Tatul, jumătate și din sat și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, cât se va alege.

¹⁾ loc alb în orig.

Și iar să-i fie ocină din Malul, partea unchilor săi, care sunt mai sus spusă, toată și din sat și din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul, oricât se va alege; pentrucă această ocină mai sus spusă a fost veche și dreaptă ocină de moștenire.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Stepan a avut pără pentru această ocină mai sus spusă dela Mereșani și din Vâlcele și din Malul, cu popa Pătru și cu popa Țalapi, fiul popei Stoica, înaintea domniei mele. Și așa au părît popa Pătru și popa Țalapi, fiul popei Stoica, înaintea domniei mele; și așa au părît popa Pătru și popa Țalapi, că au cumpărat ei această ocină mai sus spusă din Mereșani și din Vâlcele; iar ocina din Malul, ei așa au părît că este dată de femeia lui Tatul de pomană. Iar Stepan, nepotul lui Albul și al lui Tudor și al lui Tatul, așa s'a jeluit el înaintea domniei mele că nu au cumpărat popa Pătru și popa Țalapi această ocină mai sus spusă din partea lui Tudor și Albul, nimic, afară numai jumătate din partea lui Tatul. Iar întru aceia, domnia mea am socotit și am cercetat cu toți cinstiții dregători și am pus față cartea popii Pătru și popii Țalapi cu cartea lui Stepan. Apoi, am găsit și am adevărit domnia mea, cu toți dregătorii domniei mele, <că> au ieșit cărțile popii Pătru și popii Țalapi cărți rele mincinoase și scrise cu înșelăciune. Și am văzut și domnia mea că au umblat popa Pătru și popa Țalapi cu multă înșelăciune și asuprire de au pus toată această ocină mai sus spusă și în cărțile lor de cumpărătură cu alte ocine ale lor, pe care le-au cumpărat ei, de au amestecat și au cotropit această ocină mai sus spusă, toată, din partea lui Tudor și din partea lui Albul, jumătate. Și n'au cumpărat popa Pătru și popa Țalapi nimic din partea lui Tudor și a lui Albul, ci au fost acei doi moși deplin nevânduți nici cum, ci numai din partea lui Tatul s'a vândut jumătate, de către ginerele lui Tatul, anume Drăgoiu. Și am prins domnia mea pe popa Pătru și pe fratele său Țalapi, cu viclenie, ca niște răi înșelători și oameni vinovați.

Iar întru aceia, domnia mea am luat cărțile dela popa Pătru, cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, care a fost scrisă cu minciună, fără treabă și fără dreptate, de am rupt-o domnia mea în divanul domniei mele. Și au rămas popa Pătru și popa Țalapi de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, din divanul cel mare al domniei mele. Și am scos pe popa Pătru cu mare rușine din divanul domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stepan, fiul lui Voico, ca să-i fie această ocină mai sus spusă, partea lui Tudor și a lui Albul, toată și partea lui Tatul, jumătate, din Mereșani și din Vâlcele, iar din Malul iarăși toată, de ocină și ohabă, lui și cu fiii lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare

vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan ...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Am scris eu, Șerban gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1620>, luna Ianuarie 27 zile.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Radu Vodă, XIX/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1900; altă trad. rom., ibid., ms. 256 f. 627.

425

1620 (7128) Ianuarie 28.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor boeri, anume Ștefan și Radul, ca să fie volnici cu aciasta cartea domniei mele, și sluga domniei mele, anume.....¹⁾ să-ș strângă ai lor Țigani ce li s'au vinit de împărțal<ă> cé-au împărțitū cu nepoții Vodei banuk<u>, anume Duțul Țiganul cu féméia lui și Lițul cu fáméia lui și Neaguita și Vâlsan și Goda și Anca și Nica cu fáméia lui și Radul cu femeia lui și Pița și feciorul fêtei Bordei, or în ȝigănie domnească or boerească or călugărească, or undé-i va afla toot să fie volnici cu cartea domnie mele> și cu sluga domnie mele> ce iasté mai sus zis, să-i strângă să-i duc<ă> la casa loor, pântrucă s<ă>ntu ai lor.*

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Ioan scriitorul, Ianuari 28 zile, anul 7128 <1620>.

Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXXVIII/126.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. la Arh. St. Buc., ms 173 f. 596 v.

426

1620 (7128) Ianuarie 29.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mânăstiri numită Izvorani, unde este bramul sfântului erarb și făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei, caré iaste zidită den temelie de cinstitul și prealuminatul părintele nostru chir vl<ă>dica Luca, ca să fie sf<i>nteii mânăstiri ce iaste mai sus scris<ă>, silişte<a> de sat ce se cheam<ă> Prundureştii în judeţul Buzău, pre Călmăţuiu, cu toat<ă> ocina și cu tot hotaru și cu venitul ce se va alége.*

¹⁾ loc alb în orig.

Pentru că aciast<ă> siliște de sat, ia au fost cumpărată de răposatul Mihail voevod, când au fost cursul anilor 7101 <1593>. Deci, de atunci încoaci, ia au rămas pustie, fără oameni. Deci cându au fost acum, în zilele domnii méle<e>, iar domnia mea am dat și am miluit pre sv<ă>nta mănăstire dela Izvorani cu aciast<ă> siliște<e> de sat ce iaste mai sus scrisă pentru căci iaste aproape de de acea sfântă mănăstire, ca să fie mănăstire de hrană și de întărire, iar domnie méle<e> pomeană întru vecie.

Derept acéia, am dat domnia mea și am miluit pre sfânta mă<n>ă<s>tire, să-i fie de moșie oc<in>ă ohabnică și neclintit de nimenilea preste zisa domnii méle<e>.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Lepădat, luna Ianuarie 29 zile, în anul 7128 <1620>.

Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m.p.)

Acad. R. P. R., CXLVII/211.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

427

1620 (7128) Ianuarie 30, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului răposat Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domnii mele, lui Hamza, fiul lui Barbu al Bengăi din târgul Gilortului și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie lui satul Mogoșanii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, oricât se va alege, pentru că acest sat, Mogoșanii, au fost de moșie și de strămoșie al lui Barbu al Bengăi, tatăl lui Hamza. Și l-a tot ținut și au fost vecini cu bună pace până acum, în zilele domniei mele. Iar când a fost acum și Hamza, fiul lui Barbu al Bengăi, el a avut păra cu Vlad Robul și cu Lupul și cu Tudor al lui Bădicul și cu Budara din Măgherești și cu tot satul Măghereștii, înaintea domnii mele. Și așa păra satul Măghereștii, că a fost satul Mogoșanii al lor, căci le-a fost cotropit de străbunicul lui Hamza. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și i-am întrebat pe satul Măghereștii de cărți: au cărți pe satul Mogoșanii, sau nu au? Iar satul Măghereștii, ei au spus că nu au nicio carte. Iar sluga domniei mele Hamza, fiul lui Barbu al Bengăi, el a scos hrisoavele celui alt domn bătrân, dinainte vreme, Vlad voevod, fiul lui Vlad voevod, că a fost satul Mogoșanii al său de moșie, de strămoșie. Astfel, a rămas satul Măghereștii de lege și de judecată înaintea domniei mele și înaintea întregului divan al domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele, lui Hamza, ca să-i fie lui tot satul Mogoșanii și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare visțier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie logofăt din Miroși, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 30 zile și dela Adam până acum curgători, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., L/9.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

428

1620 (7128) Februarie 2, Târgoviște.

Cartea lui Gavriil Moghila voevod, fiul lui Simeon voevod, prin care dă întru stăpânire Mariei, soția Vălcului logofăt și fii-său Bunei, moșcie în Gabrov, partea lui Neagoe și a lui Vălcan, toată.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele Mariei, soției Vălcului logofătu și fii-său Bunei și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în Gabrov, însă partea lui Neagoe și a lui Vălcan, toată, ori cât se va alege din câmpu și din pădure și din apă și din șăzutul satului și de preste tot hotarul, din hotar până iar în hotar, pentrucă aceasta mai sus zisă moșie o au fost cumpărat Vălcul logofătu încă de mai înainte vréme din zilele Radului voevod, feciorul Mihnei voevod, dela Neagoe și dela Vălcan. Și tot o au ținut Vălcu logofătu și soția lui Mariia aciastă mai sus zisă moșie până acum cu bună pace.

Iar când au fost acum, în zilele domnii mele, s'au sculat Tudoran pitarul cu pără pentru jumătate de moșie din partea lui Vălcan. Și au scos el și o carte a lui Mihail voevod, cum au fost cumpărat el dela Vălcan din partea lui, jumătate și s'au părât amândoi de față cu Vălcan. Deci, au rămas Tudoran pitaru pe Vălcan cum să ție Tudoran pitarul moșia lui Vălcan pe jumătate, care o au fost cumpărat de la Vălcan mai înainte.

¹⁾ loc alb în orig.

După acéia, jupâneasa Mariia, ia nu s'au suferit de această moșie, ci au făcut așazământ cu Tudoran pitaru de au cumpărat ia această parte de moșie ce o au scos cu pâra din partea lui Vâlcă, jumătate, drept 7000 aspri gata, ca să fie a ei moșie moștenire și ohabnică și feciorului ei.

După aciasta, iar să fie jupănesii Marii un Țigan, anume Costea, feciorul Ganei Țiganul, pentru că au cumpărat jupâneasa Mariia pre acel mai sus zis Țigan dela jupâneasa Maria și dela fii-său Nicola paharnicul *din* Cornățeni, drept un cal bun și drept 1500 aspri gata.

Și au fost acolo mărturie: Mihalco *din* Orbeasca și Neagul din Zărnești și Stanciul din Ludănești și Radul dorobanțul din Târgoviște și Stan din Preotești.

Drept acieasta, am dat și domnia mea jupănesii Mariei a Vălcului logofătul, ca să-i fie ei moșia și acel mai sus zis Țigan întru moștenire și ohabnici și feciorilor, nepoților și strănepoților ei și de nimenea să nu să clătescă, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Ianache *mare* ban al Craiovei și jupan Ivașco *mare* dvornic și jupan Papa *mare* logofăt și Stoica vistierul și Miho spataru și Mihalache stolnicul și Buzinca comisul și Vladul paharnicul și jupan ¹⁾ *mare* postelnic. Și ispravnic Papa *mare* logofăt.

Și eu, Neagoe logofătul, carele am scris în Târgoviște, *luna* Fevruarié 2 *zile*, vâleat 7128 <1620>.

Io Gavriil Moghila voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotroceni, nr. 690 f. 201.
Copie rom.

429

1620 (7128) Februarie 4, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Radul vâtaf de croitori din orașul domniei mele Târgoviște și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în satul Bălțații de Jos, însă cât a fost și a ținut Coteșel, partea lui de ocină din a șasea funie, a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu grădină și cu vie și din toate hotarele, oricât se va alege.

Pentru că această mai sus spusă ocină și vie au fost a lui Coteșilă, fiul lui Oancea, de moștenire. Dar hotarele să se știe: dela apa Prahovei, până la Roșioară. Iar când a fost în zilele lui Șerban voevod, după moartea lui Coteșilă

¹⁾ loc alb în text.

Iar nepotul său Șerban, el a vândut această ocină mai sus spusă lui Vasilie vistier din Călinești, pentru 2800 aspri. Și tot a ținut Vasilie vistierul această ocină, cu bună pace, până în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod. Și de acolo când a fost atunci, iar Radul vâtaf a cumpărat el această mai sus zisă ocină, toată, dela Vasilie vistierul, pentru 5000 aspri gata. Și a vândut cu a sa bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

Și au fost acolo la întocmire mulți oameni buni martori și aldămășari, anume: din Bălțați, Drăghici și Mihăilă și Radul și popa Pavel și *din* Călinești, Mitre și Grozea.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul vâtaf, el a avut pâra înaintea domniei mele cu boierul domniei mele Ghinea fost mare armaș în țara Moldovei, pentru această ocină mai sus spusă și s'au pârit de față, înaintea domniei mele. Și așa pâra Ghinea armaș că această ocină a cumpărat-o dela unchiul său aga Leca, încă mai înainte vreme, în zilele lui Mihail voevod. Și întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat și domnia mea între ei megiași pe răvașele domniei mele, anume: din Călinești, Stăncioiu și din Măgureni, Martin și din Mărgineni, Stroie și din Voivodești, Vlaicul, ca să cerceteze și să adeverească: a cumpărat Leca aga această ocină mai sus zisă sau nu? Iar apoi, acei megiași, ei n'au voit să meargă cu dreptate, ci au dat această ocină lui Ghinea armaș cu înșelăciune și cu mită.

Și după aceia, Radul vâtaf nu s'a lăsat nici așa, ci a venit și a doua oară înaintea domniei mele, de s'a plâns înaintea domniei mele de cotropire, că au mers acei megiași numai cu mită de au cotropit ocina lui mai sus spusă. Apoi, întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și le-am dat între ei alți șase megiași, pe răvașele domniei mele, anume: Miroslov din Cătun și Drăghici din Păulești și Stan Dănescul din Dănești și Tudor din Vlădeni și Voico și Fiera din Găgeni, ca să cerceteze și să adevereze <dacă> a cumpărat aga Leca această ocină la Bălțați, partea lui Coteșel mai sus spusă. Intru aciasta, acei șase megiași mai sus spuse, ei s'au adunat toți la zi și la soroc și au venit toți de față înaintea domniei mele, de au mărturisit că n'a cumpărat aga Leca, unchiul lui Ghinea armaș, această ocină, nici mult, nici puțin, nici nu a dat el nici un ban mai mult, ci a cules¹⁾ această vie două toamne²⁾ pentru o datorie până ce s'a plătit aceasta. Altă treabă sau amestec nu a avut Leca aga cu această ocină și vie a lui Coteșel. Așa a rămas Ghinea armaș de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec și treabă să nu aibă el, de acum îna-

¹⁾ «cules», așa în orig.

²⁾ «toamni», așa în orig.

inte, în această ocină și vie mai sus zise. Și am văzut domnia mea cum au umblat acești megiași dintâi cu înșelăciune și cu mită. Și i-am scos domnia mea pe acei patru megiași din divanul domniei mele cu rea rușine, ca pe niște câini mincinoși. Și am rupt domnia mea și răvașul domniei mele din divanul domniei mele, ce a fost în mâna lui Ghinea armaș. Și măcar dacă va scoate vreo dată niște cărți, să nu se creadă, căci nu a avut niciun amestec.

Și încă după aceia s'au ridicat niște oameni de acolo cu o carte veche și mincinoasă și așa spuneau că au ținut Coteșel din a șasea funie, a șaptea parte de ocină, nu a ținut a treia parte din satul Bălțați. Și Radul vătaf s'a dus înaintea arhimetropolitului vlădica Luca, de s'a plâns cum i-a cotropit ocina și dedina. Iar părintele vlădica a făcut cărțile de blestem și cu afurisenie acolo la săteni; dacă n'au spus cu dreptate, să fie afurișiți. Deci moștenii satului, dacă au văzut cartea părintelui vlădica, s'au adunat toți bătrânii satului la sfânta biserică, anume: Oprea logofăt și popa Pavel și Radul fratele, lui Radoslav și Dragoslav și Drăghici, fratele lui Oprea logofăt și Mihail și Lazăr și Bucșe și Radu Buzduci și așa au mărturisit cu sufletul lor că a ținut Coteșel ocină, din a șasea funie, a treia parte. Și apoi să se știe că s'a socotit Radul vătaf și cu Șerban pentru pâra pe care a purtat-o cu megiașii în două rânduri, a cheltuit 4000 bani gata

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Radul vătaf să ție toată partea de ocină și via lui Coteșel, să-i fie ocină și ohabă lui și fiilor și nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Ianache mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Dumitru logofăt <îr> cetatea Târgoviște, luna Februarie 4 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Istorice Noi, XVII/13.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

430

1620 (7128) Februarie 4, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Radul vătaf de croitori, din orașul domniei mele, din Târgoviște și cu fiii lui, câți Dumnezeu

¹⁾ loc alb în orig.

îi va da, ca să-i fie ocină în Bălțații de Jos, însă din partea lui Coteșilă, fiul lui Oancea, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din vatra satului și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din apa Prahovei până la Roșioară.

Pentru că această ocină mai sus spusă, ea a fost de moștenire a lui Coteșilă, fiul lui Oancea. Astfel, când a fost în zilele lui Șerban voevod, după moartea lui Coteșilă, nepotul său Șerban a vândut această ocină mai sus spusă lui Vasilie vistier din Călinești, pentru 2800 aspri. Și a tot ținut Vasilie vistier această ocină cu bună pace, până în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod. Iar de acolo, când a fost atunci, Radul vătaf, el a cumpărat această ocină mai sus spusă, toată, dela Vasilie vistier, pentru 5000 aspri gata. Și a vândut de a sa bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

Și au fost acolo la întocmirea lor mulți oameni buni, martori și aldămășari, anume: din Bălțați, Drăghici și Mihăilă și Radul și popa Pavel și din Călinești, Mitru și Grozea.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Radul vătaf, el a avut pără înaintea domniei mele cu boierul domniei mele Ghinea fost mare armaș în țara Moldovei, pentru această ocină mai sus spusă și s'au părât de față înaintea domniei mele. Și așa pără Ghinea armaș că această ocină a cumpărat-o dela unchiul său aga Leca, încă mai înainte vreme, în zilele lui Mihai voevod. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și le-am dat domnia mea între ei 4 megiași pe răvașele domniei mele, anume: din Călinești, Stăncioiu și din Măgureni, Martin și din Mărgineni, Stroe și din Voievodești, Vlaicu, ca să cerceteze și să adeverească: a cumpărat Leca aga această ocină mai sus spusă sau nu?

Iar apoi, acei megiași n'au voit să umble cu dreptate, ci au dat această ocină lui Ghinea armaș cu înșelăciune și cu mită.

Iar după aceia, Radul vataf nu s'a lăsat nici așa, ci iar a venit și a doua oară înaintea domniei mele, de s'a plâns înaintea domniei mele pentru cotropire, că au umblat acei megiași numai cu mită, de au cotropit ocina lui mai sus spusă. Astfel întru aceasta, domnia mea iarăși am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat între dânșii alți 6 megiași, pe răvașele domniei mele, anume: Miroslov din Cătun și Drăghici din Păulești și Stan Dănescul din Dănești și Toader din Vlădeni și Voico și Fierea din Găgeni, ca să cerceteze și să adeverească <dacă> a cumpărat aga Leca această ocină din Bălțați dela Gherghe din Târgșor, pe care o cumpăraseră Gherghe dela Cotășil, partea lui. Intru aceia, acei 6 megiași mai sus ziși, ei s'au adunat toți la zi și la soroc și au venit toți, de față înaintea domniei mele, de au mărturisit că nu a cumpărat aga Leca, unchiul lui Ghinea armaș, această ocină,

nici mult, nici puțin, nici n'a dat el niciun ban mai mult; că a cules¹⁾ această vie în două toamne²⁾ pentru o datorie până ce s'a plătit, iar altă treabă sau amestec nimic nu a avut Leca aga cu această ocină și vie a lui Cotășilă. Astfel, a rămas Ghinea armaș de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec și treabă să nu aibă el de acum înainte în această ocină și vie mai sus spusă. Și am văzut domnia mea cum au umblat acei megiași dintâi cu înșelăciune și cu mită și am scos domnia mea pe acei 4 megiași din divanul domniei mele cu rea rușine, ca pe niște câini mincinoși.

Apoi, să se știe că a socotit Radul vătaf cu Șerban pentru pâra ce au purtat-o cu megiașii în două rânduri, a cheltuit 4000 aspri gata.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Radul vătaf, ca să-i fie ocină și via mai sus spusă să-i fie de moștenire lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic și jupan...³⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Februarie 4 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Istorice Noi, XVII/12.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

431

1620 (7128) Februarie 5.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului și dregătorului domniei mele lui jupan Buzinca mare comis, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele de să oprească niște ocină unde va afla la Vlad logofăt dela Slăvilești⁴⁾ pentru niște ocină ce au fost vândută lui Mihai voevod în Maia și n'au fost având nici o treabă cu acea ocină. Ș'au fost vândut ocină acolo în Maia și domniei Elinii a lui Șarban voevod.

Deci, când au fost acum, acea ocină n'au fost stătătoare, ci au stătut să o ia niște călugări; iar Vlad logofăt l-au ajunsu legea și judecata, cum să ia lege 12 boierii să jure. De aceia, Vlad logofăt, el nu s'au putut apuca de lege, ci au rămas de lege, cum să fie platnec, să plătească acea ocină de la Maia, ce au fost vândut și n'au avut nici o treabă.

¹⁾ « cules », în orig.

²⁾ « toamni », în orig.

³⁾ loc alb în orig.

⁴⁾ în acte ulterioare: « Slăviteștii ».

Drept aceea, am dat domnia mea *cinstitului dregător al domniei mele* jupan Buzincăi mare comis, cum să fie volnic să oprească niște ocină a Vladului logofăt, unde va afla, să potrivească cu aceea ocină dăla Maia, să fie ocină pentru ocină, că au rămas Vlad logofăt de lege denaintea domnii mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Fev. 5 zile, 7128 <1620>.

Gavriil Moghila voevod.

Inst. de Istorie și Filosofie al Acad. R. P. R.

Copie rom.

432

1620 (7128) Februarie 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă dela To<polog, din județul Argeș>, unde este hramul sfinții apostoli Petru și Pavel, ca să-i fie sfintei mănăstiri, mai sus spusă satul anume <Băiașii din Topolog> din județul <Argeș>, în pace și slobod de bir și de vinăriciu și de toate <dăjdiile, câte sunt peste> an în țara domniei mele, de nimeni turburare să nu aibă, pentrucă am iertat <domnia mea aceste sate, Băiașii și Turce>neștii mai sus spuse, cum au fost iertate și de alți bătrâni domni, care au fost înaintea <noastră, ca să-i fie sfintei> mănăstiri de întărire, iar domniei mele veșnică pomenire și dumnezeieștilor călugări <de hrană>.

<Pentru aceasta și voi>, vinăriciarii, și voi, toate slugile domniei mele, ori care veți umbla..... să vă feriți de acel sat mai sus scris, nimic dela el să nu luați pentrucă am... mănăstiri, să-i fie de ajutor și de întărire.

Și după trecerea domniei mele, pe cine <îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al> Țării Românești în urma noastră, îl rog, în numele lui Dumnezeu și al preacuratei sale mame <să înnoiască și> să întărească această carte a domniei mele de iertare, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; dacă nu va cinsti și nu va înnoi... <această> pomană a domniei mele, ci o va călca și o va risipi și o va strica și o va sfărâma, acela să fie blestemat de 318 părinți, care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie <și cu ceilalți Iudei>.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și Buzinca

mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan... ¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic...

<Și am scris>, eu Lepădat, în cetate Târgoviște, luna Februarie 6 zile și dela Adam, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., XCV/57.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. fragmentară, ibid., XC/27, după care s'au făcut completările.

Lipsește $\frac{1}{3}$ dela începutul documentului, în locul ei fiind lipită o parte din alt document, cu care n'are nicio legătură. Este vorba de schitul Flămânda-Argeș, ctitoria lui Teodosie Rudeanu.

433

1620 (7128) Februarie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Miriță cojocariul și cu fiii lui, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină în Dărmănești, în județul Prahova, însă partea Margăi toată și partea Bărcănesci toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu grădină și cu o roată de moară și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne. Să se știe: din Prahovița până în Prahova mare, unde se hotărăsc Dărmăneștii cu satul Stoeneștii. Pentru că a cumpărat Miriță cojocariul această ocină mai sus zisă dela jupanița Stana, vorniceasa lui Duca și dela fiii ei, anume Pătru diaconul și Radul, pentru 5200²⁾ aspri gata, cu cheltuială cu tot. <Și> au vândut ei de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și când a cumpărat Miriță cojocariul această ocină, el a întrebat pe toți moștenii satului și pe toate rudeniile lor.

<Și> au fost la întocmirea lor mulți oameni buni, martori, anume: din Dărmănești, Stoica Breazoe și Vladul zugrav și Tudor și Costandin și Radul lui Grama și Radul al babei Voica și Ivan, fiul Sorei și...¹⁾, și din Târgoviște, Efrem logofăt și Dumitru cojocariul și Ganea și Vladul cojocariul și State cojocariul și Pera teslariul.

De accia, am dat și domnia mea lui Miriță cojocariul, ca să-i fie ocina mai sus zisă, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ cifra miilor adausă ulterior.

Miho spătar și Mihalache stolnic și Buzinca comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 10 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal, Buc. nr. 1774.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

434

1620 (7128) Februarie 11, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Radul logofăt și lui Iane comis, fiii lui Vladul logofăt din Bărbulești și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Slătioarele de Jos, însă partea lui Neagoe Meiuotă, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe, anume: Frățilă și cu fiii lui, Nistor și Oprea și cu fiii lor și Mușat cu fiii lui, Rade și Dragne și cu fiii lor și Rade cu fiul său Paraschiva și Negoțu cu fiul său Dragne și cu fiii lui, anume Radul și Căliman²⁾ și Ciortea cu fiii săi și Sâmbotin cu fiii săi și cu nepoții săi, Stanciul și Tatul cu fiii lor și Stanciul, nepotul lui Tatul și cu fratele său Ciortea și cu fiii și Stan Napos cu fiii săi și Ion Brânzoiul cu fiii săi și Aciriv <cu> fiii săi și <cu> nepotul său Crăciun și cu fiii săi și cu fratele său Dobre, fiul lui Bontescul, cu fiii săi și Ion, fiul lui Drăgușin, cu fiii săi.

Și iar să fie slugilor domniei mele, lui Radul logofăt și fratelui său Iane comis ocină la Ojogeni, partea lui Neagoe Meiuotă toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul și cu un vecin, anume Calo, fiul lui Nan Căluț, cu fiii săi.

Pentru că aceste părți de ocină mai sus spuse și cu vecini, ele au fost de moștenire ale lui Neagoe Meiuotă încă de mai nainte vreme, din zilele altor domni bătrâni, de demult. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, Neagoe Meiuotă, el a făcut schimb cu Vladul logofăt, tatăl lui Radul logofăt și al lui Iane comis, ei, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus din jos și din jurul locului, de a dat Neagoe Meiuotă aceste ocine mai sus spuse și cu vecinii, lui Vladul logofăt, să-i fie lui dedină. Apoi, Vladul logofăt, el încă a dat lui Neagoe Meiuotă partea jupaniții lui, Voica, de ocină, din sat

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ cuvânt peste care s'a scris «Macarie».

din Păpeni, toată, de peste tot hotarul și cu vecinii, câți au fost dela jupanița lui, Voica, pentru că i-a fost lui Neagoe Meiuotă departe și peste mână, iar lui Vladul logofăt au fost mai aproape și lângă ușa lui, să fie ocină pentru ocină.

Și a mărturisit înaintea domniei mele Radul logofăt, cu mulți boieri că a avut și cărțile altor domni bătrâni pe aceste ocine, dar s'au pierdut din pricina multor răutăți.

Pentru aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele, cum a fost și mai înainte vreme și am dat domnia mea slugilor domniei mele, lui Radul și lui Iane comis, ca să le fie aceste ocine, dedine și de ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica vistier și Mihoșpătar și Mihalachi stolnic și Buzinca comis și Vladul mare paharnic și jupan ...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 11 zile și dela Adam, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1913.

435

1620 (7128) Februarie 11, Târgoviște.

Hrisov al răposatului Gavriil voevod de judecată pentru această moșie.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri din jos de București, unde este hramul sfânta Troiță, care este zidită din temelie de răposatul Alexandru voevod, feciorul Mircii voevod, ca să-i fie moșie satul Măneștii al Mihnii voevod, după Colintina, tot, cu tot hotarul și tot venitul, ori cât să va alege dă preste tot hotarul.

Hotarale satelor să știe înprejurul moșiilor: pă apa Colintinii dela Nijnea, până în pîiatra de către gorgănele, până la Lacul Stejarului și dela Lacul Stejarului, până la stăjarul care este din susu dela fătăciunea Barbului, până la stejarul Iapeșii și pă calea Popeștilor, pă unde să întâlnească moșiia Colintinii cu moșiia Dămboviții și până la lacul Togolaciul, până la lacul cu racii și pă calea Bălgataciului

¹⁾ loc alb în orig.

și de către Crețulești la puțu, până la zăgasul Grămăticilor, la malul Colintinii.

Pentru că sânt bătrâne și drepte moșii și sate de baștină dela strămoșul Mihni voevod, Mihnea vodă acel Bătrân. După aceea, răposatul bătrânul Alexandru voevod, părintele Mihnei voevod, domnia lui însuși au dat sfintei mănăstiri, care o au făcut părintele domnii lui răposatul Alexandru voevod din josul Bucureștilor, sfânta mănăstire care se chiamă hramul sfânta Troiță, care am zisu mai sus.

Iar după aceea, când au fost în zilele Mihni voevod, feciorul lui Alexandru voevod, iar egumenul Onofrie dela sfânta mănăstire sfânta Troiță, el au avut păra înaintea domnii mele¹⁾ pentru satul Măneștii cu Vladul părcălabul și cu ciata lui. Și așa păra ermonahul egumen care am scris mai susu, cum că calcă Vladul părcălabul și cu ciata lui moșia satului Măneștilor cu hotarăle. Intru aceea, domnia lui au căutat și au judecat după dreptate și după legea lui dumnezeu și au dat domnia lui sfintei mănăstiri 6 boiari și Vladului părcălabului cu ceata lui alți 6 boiari și pă boiarul domnii lui Cazan dvornec, să caute după dreptate și să aleagă moșia sfintei mănăstiri de către Vladul părcălab și de către ciata lui.

Și au umblat atuncea acești 12 boieri de au hotărât împreună cu Cazan dvornec și au pus semne de către Vladul părcălabul, să știe lacul Tologaciul cu lacul cu racii. Și așa au fost tocmite atuncea acești 12 boeri sfintei mănăstiri și acei 6 boeri ai Vladului părcălabului cu sufletele lor, toți împreună și cu știrea tuturor megiașilor din susu și din jos și dinaintea domnii lui, pă hotară bătrâne și semne care sânt mai sus zise.

Iar după aceea, cându au fost în zilele lui Mihail voevod, iar mănăstirea sfânta Troiță, ia s'au sfărâmat din răotate, de tot, din temelie. Și de atuncea au rămas pustie și s'au pierdut și cărțile mănăstirii de moșie.

Apoi, cându au fost în zilele Radului voevod, feciorul Mihni voevod, nepotul lui Alexandru voevod, iar domnia lui au gândit pentru dumnezeu în inima lui, ca să zidească a doară din temelie, de au făcut mănăstirea sfânta Troiță care am scris mai susu, cum au fost și mai nainte și i-au dat toate satele și moșiile pentru pomană, cum au fost date și dă strămoșă—său Alexandru voevod.

Iar cându au fost acum, în zilele domnii mele, iar părintele egumenul Grigorie dela sfânta mănăstire sfânta Troiță, el au avut păra înaintea domnii mele cu un boeru, anume Ralea din Zmulta, fecior...²⁾ și s'au părât de față la divan. Și așa păra Ralea cum că au avut și moșă-său moșie la Mănești, care să cheamă Trăisteni și cu rumăni. Intru aceea, domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții boerii domnii mele și am dat lor domnia mé între dănșii 6 boeri pă răvașe, ca să caute și să adevereze cu sufletele

¹⁾ în loc de «lui».

²⁾ loc alb în text.

lor, avut-au și moșul Ralii moșie întru satul Măneștii au n'au avut. Intru aceea, acei șase boeri care am scris mai susu, ei au adevărat cu mulți oameni buni megiași și dacă au aflat cum au fost moșiia și satul Măneștii hotărâte și alese de 12 boeri și puse semne, ei au venit înaintea domnii mele de au mărturisit cu sufletile lor cum n'au avut Ralea nicio slujbă cu moșiia satului Măneștii sfintei mănăstiri. Și am văzut domniia mea și cărțile Mihnei voevod de hotărnicie cu 12 boeri, cându au fost curgerea anilor 7088 <1580> și au rămasu Ralea de lege și de judecată dinaintea domnii mele.

Pentru aceasta, am dat domniia mea sfintei mănăstiri care am scris mai susu, ca să-i fie satul Măneștii al Mihnei voevod, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul, moșie de baștină și ohabnică și de către nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pusu domniia mea pe: jupân Enache *mare* ban Craiovescul și pă jupan Ivașco *mare* vornic și jupan Papa *mare* logofăt și Stoica vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Buzinca comis și Vladul peharnic. Și ispravnic jupân Papa *mare* logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea Târgoviștii, Fevruarie 11 zile, leat 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256 f. 206—207.

Copie rom.

436

1620 (7128) Februarie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Strâmba, unde este hram coborîrea sfântului duh și părintelui egumen și tuturor călugărilor câți viețuiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus spusă un Ațigan, anume Opriță și cu fiul său, anume Matei, pentru că l-a cumpărat sfânta mănăstire pe acest mai sus spus Ațigan dela Preda din Ceplea, pentru 3500 aspri gata.

Pentru că acest Ațigan, el a fost al lui Mihai, nepotul lui Vodă banul. Astfel Preda el l-a cumpărat dela Mihai, iar Ațiganca lui Opriță Țiganul, ea a fost de moștenire a sfintei mănăstiri mai sus scrisă. Însă pe urmă, călugării dela sfânta mănăstire s'au dus la Preda din Ceplea de i-au spus că nu este cu cale și cu lege să cumpere Preda pe acel Țigan mai sus scris, pentru că este Ațiganca lui Opriță Țiganul de moștenire a sfintei mănăstiri. Astfel, a luat Preda acești mai sus ziși aspri dela sfânta mănăstire, toți, îndărăt, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și s'a întâmplat de au fost mulți oameni buni martori.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestei sfinte mănăstiri, ce se cheamă Strâmba, ca să-i fie acel Ațigan cu fiul său, care s'a zis mai sus dedină ohabă, de întărire și de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzincă mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 12 zile și dela Adam până acum cursul anilor până la această scriere, în anul 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., XCV/58.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

437

1620 (7128) Februarie 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Antonie Grama și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Hăreștii, din câmp și din pădure, din apă și din baltă și din vatra satului cu vecinii și cu vadul de moară, din apa Ialomitei, oricât se va alege de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu Scroviștea partea domnească, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Iar după aceia, când a fost Mihail voevod crai în Țara Ardealului, el a trimis de a luat toate averile lui Grama, adică o cupă de argint și multe scule și haine scumpe și încă mulți bani și l-a prădat fără vină. Și după aceia, a venit Grama înaintea lui Mihail voevod și s'a îndreptățit că n'a avut el nicio vină. Apoi, atunci, Mihail vodă a chibzuit cu boierii lui mari și a socotit, ca să nu aibă păcat dela Dumnezeu, ci să-i plătească averea lui Grama ce i s'a luat. Intru aceasta, i-a dat aceste mai sus spuse ocine și dedinele mai sus spuse pentru acea avere care i-a luat-o, ca să nu fie păcat. Și a văzut Mihail voevod atunci și cărțile lui din mâinile lui.

Și după aceia, când a văzut și fiul său Pătrașco voevod cărțile părintelui său, tot așa și el a dat.

Și după aceia, când a văzut și părintele domniei mele, răposatul Simeon voevod cărțile lui Mihail voevod, la fel și el i-a dat.

¹⁾ loc alb în orig.

Și după aceea, când a văzut și Radul vodă Șerban cartea lui Mihail voevod și el i-a dat.

Astfel, când a văzut și Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, cărțile lui Mihail voevod și el i-a dat.

Și când a văzut și Alexandru vodă cărțile lui Mihail voevod, atunci și el a dat aceste ocine și dedine lui Grama, cum s'a scris mai sus.

Și după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, s'a sculat Stoica logofăt Tărăceanul și cu Bădilă și cu Danciul și Opriș, vecini din Hărești, de au venit înaintea domniei mele și au mărturisit că a fost sat domnesc. Deci, l'am luat domnia mea pe seama domniei mele.

Și după aceea, când a fost după un an și jumătate, a venit fata lui Grama de s'a jăluit înaintea domniei mele și cu multe lacrimi că au fost acele dedine cu bani. Și în acea vreme a fost <de față> și părintele nostru de dumnezeu dăruit, chir Chiril patriarhul din cetatea Alexandriei și cu mitropolitul din Odriu¹⁾ și cu mitropolitul din Veria. Și a fost și părintele nostru chir vlădică Luca mitropolit și așa au mărturisit și ei că a luat Mihail voevod toate averile lui Grama, cum e scris mai sus. Și am adevărit domnia mea cu marele patriarh și cu acești părinți vlădici mai sus scriși, și a aflat domnia mea cum este dedina lui pe bani, dreptă ocină.

Intru aceasta, domnia mea am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină satul în mâinile lui, cum a fost și la ceilalți domni ce s'au scris mai sus. Însă cartea lui Mihail voevod pentru satul acesta a pierit ea și dacă aceștia o vor afla undeva, ori la Tărăceanul ori la vecini, atunci aceștia să fie globiți. Și alte căști a avut fata lui Grama și au pierit atunci; și o pecetie a lui Radu Șerban și iarăși s'a pierdut; și altă carte a lui Radul vodă, fiul lui Mihnea voevod. Astfel, am socotit domnia mea cu toți cinstiții dragători ai domniei mele din divanul domniei mele, ca să nu-mi fie păcat, căci a mărturisit fata lui Grama înaintea domniei mele, cu mulți oameni buni, că averea lui Grama a luat-o Mihail voevod: bani, încă multe scule și haine scumpe.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea fetei lui Grama, ca să-i fie ocină și de ohabă și fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă cu mare blestem am lăsat domnia mea și cu părintele patriarh și cu acei părinți vlădici mai sus scriși: oricine va încerca să ia acel sat și ocină și dedina dela fata lui Grama, acel om să fie blestemat de trei ori și afurisit și anatema de către 318 sfinți părinți, ce sunt la Nicheia. Și cine va voi să strice această carte a domniei mele, să fie cu Iuda Iscarioteanul și cu Arie cel de trei ori blestemat

¹⁾ Adrianopol.

și să fie sub blestemul părintelui patriarh și al vlădicilor mai sus spuși, sub afurisenia lor.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Buzinca mare comis și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Vladul mare paharnic și jupan ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Nestor logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 13, ani curgători dela Adam până în această zi, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/11.

Orig slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

438

1620 (7128) Februarie 19, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tatomir și lui Ilie și lui Gligorie, cu toți frații lor de ocină și fiii lor, câți le va da dumne eu, ca să le fie ocină siliștea anume Tărăcioi, din județul Brăila. Însă să se știe fără numai două funii de ocină ale popii Toide; iar cealaltă ocină, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar.

Pentru că această mai sus zisă siliște de sat, din Tărăcioi, ea a fost cumpărată de răposatul jupan Mihalcea fost mare ban, dela moștenii satului, care ²⁾ atunci megiași, în zilele lui Mihail voevod..... ²⁾ pe aspri gata. Și această ocină a tot fost în mâinile lui Mihalcea banul.

Și după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Mihalcea banul, fiecele lui, anume jupanița Mihna și jupanița Mariica, ele au făcut toată ocina din Tărăcioi, mai sus spusă, vânzătoare. Apoi, acești mai sus ziși oameni, Tatomir și Ilie și Gligorie cu ceata lor, ei au cumpărat toată ocina din Tărăcioi, de peste tot hotarul și cu tot venitul, dela jupanița Mihna și dela jupanița Mariica, fiecele lui Mihalcea banul, pentru 8000 aspri gata, fără acele două funii de ocină ale popii Toide, ca să le fie lor dădina. Și au vândut ei de a lor

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

bună voie, cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Însă să se știe cine câți bani a dat, atâta ocină să țină: Tatomir singur o parte și Ilie cu nepoata sa Anca, altă parte; însă să țină Anca a patra parte și Gligorie, cu toți frații săi de ocină cealaltă parte; însă să țină Gligorie dela ceilalți frați ai lui de ocină a patra parte. Și am văzut domnia mea și cărțile de vânzare ale acestor jupanițe, ce sunt mai sus zise, cu mare blestem.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni, martori:.....¹⁾ Mateiu Râmnicianul și din ¹⁾ și din Plăsoi, Dumitru și din Vărăști, Mușat și Stan; din Călugăreni, Crăciun și Barbul, însă să se ¹⁾ din susul satului acele vechi nu le-au dat, pentrucă nu s'au găsit. Iar dacă se vor ivi cândva aceste cărți la altcineva, pâra să fie în mâna acelor oameni, ca să se pârască așa, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Tatomir și lui Ilie și lui Gligore, cu ceata lor, ca să le fie siliștea Tărăcioi, mai sus scrisă, fără partea popii Toide, cu tot hotarul, ocină, dedină și de ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Buzinca comis și Vladul mare paharnic și jupan ²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 19 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 1762.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată.

439

1620 (7128) Februarie 28, Beci (Viena).

† În numele tatălui și al fiului și al d<u>ului svânt, sventei și neîmpărțitei troițe, amin.

† Eu Radul voevod, nepotul lu Băsărăbu voevod, carele am fost domn Țării Rumânești. Dau a ști tuturor cu aciastă carte a mea și mărturisescu și las: cum la vrémea dé apoi a măine-mea, dumnezeu o iarte, doamnii Marii, au lăsat cu gura dumneai toate moșiile câte sânt despre partea dumneai și despre a părinților dumneai nepoată-sa și fetei noastre Ancăi. Iar după moartea sa, de

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

né-ar dăruî dumnezeu noaă ş'altă fată de cununie dereaptă, ca să fie pre toate acésté mai sus zise, surori amândoaă.

Deci, tãmplându-mi-se şi mie a întrarea pre calea a toată lumea şi a treceré den ciastă viaţă cu céialaltă, n'am vrut să trecu porunca mai sus zis părintelui mieu, că nici mi se-au căzut den cuvântul dumneaei a eşi, las şi eu ca pre acéle zise mai sus moşii, Anca şi Elina, caré în vréme de bătrâneţe né-au dăruit dumnezeu den cununie dereaptă, ca să fie amândoaă surori. Inşă cu aciaştă tocmeală, ca până unde va fi doamnă-mea şi soţul mieu doamna Elina vie, să le biruiască ia şi să se hrănească dentr'aceste moşii; iar după moartea doamnei méle, să fie cum au lăsat mumă-mea, dumnezeu o iarte şi cum am lăsat şi eu.

Şi așa tocmescu şi las cu blestem ca ciastă tocmeală să fie neschimbătoare, caré o am întărit cu pecétea mea. Iar cine o va strica aciaştă tocmeală, să fie blăstemat de 318 *părinţi* şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Aria.

Şi mărturii încă am pus ceşti mai jos scriş<i>: Dionisie Paliolog, mitropolitul dela Tãrnov<a> şi jupănul Țear Gal de Beci şi jupănul Regheni Ianăş den Sibiiu şi jupănul Rorăr doctorul den Beci şi Dragomir postélnicul şi Radul postélnicul şi Seman postélnicul.

Scrisû în Beci, *luna Februarie* în 28 de zile, în anul 7128, dela naşterea lui *Isus Hristos* anul 1620.

Acad. R. P. R., XLI/84.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete timbrată.

440

1620 (7128) Martie 1.

† Să se ştie cumu m'amu tocmit eu Radul vătahul cu Albul *din* Brăgăriştii di i-amu dat o vii părăsită să o lucrézi; şi cât vin va face de într'acea vii, să-l înpartă în dooa, pân'va împlea Albul Radului vătahul ved<re> 80, iar di acia înna-
inte să-ş dea Albul vinăriciul ca alaltji dajnici, de în zeci o vadră, ori cât vin va face. Şi așa amu tocmit noi: când va vrea Radul vătahul să-ş ia viia, să ş'o fie, pân nu va înturna Albul vid<re> 80, să nu fie volnic Radul vătahul cu acea vie. Şi iar, când nu va putea Albul să lucréze acea vii pre tocmeală, cum e légea vici de lucru şi o va slăbi şi o va da înapoi di lucru, iar Radul vătahul să fie volnic să-ş ia moşia să nu o lasi să pustiască, numai să-i întorne céli 80 de ved<re>.

Şi au fost şi mărturii, oameni buni: Stanciul şi Vitan *din* Brăgăreşti şi Dumitru şi Neagul şi Radul şi Luca şi Arca şi Dobrot<ă> *din* Nucleşti<i>.

Am scris eu, Borcea gramatic, luna Martie 1 zi, anul 7128 <1620>.

Acad. R. P. R., XLI/85.

Orig. rom., peceţi mici, aplicate.

1620 (7128) Martie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Stoica clucer și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Vlădești, însă partea lui Dumitru, fiul Caplei, toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vatra satului, de pretutindenii, ori cât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stoica clucer această ocină dela Dumitru al Caplei, pentru 3000 aspri.

Și iar să fie boierului domniei mele niște vii, cari sunt la Turburea, însă cinci pogioane, pentru că au dat Dumitru și fratele său popa Bratul această vie lui popa Ivan, tatăl lui Stoica clucer și s'au înfrățit cu el.

Și iar a cumpărat popa Ivan o vie la Slăhini dela Dănuț, pentru 500 aspri. Și iar a cumpărat popa Ivan un loc de casă în vatra satului dela Ion Gibal, pentru 1000 aspri gata.

Apoi, când s'a întâmplat lui Stoica clucer și a eșit cu domnia mea în Țara Leșească și au fost și cărțile lui de ocină la el, atunci s'au aprins casele, unde a fost locuința lui Stoica clucer și a ars și cartea de ocină acolo, încă cu multă marfă a lui Stoica clucer.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, când m'a dăruit domnul Dumnezeu cu domnia în Țara Românească, iar boierul domniei mele Stoica clucer, el a avut pără înaintea domniei mele cu Arsenie din Sărăcinești și s'au părât de față. Și așa pâra Arsenie că a cumpărat această ocină dela niște Evrei și că a vândut Arsenie această dedină lui Stănilav. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și a mărturisit Stoica clucer înaintea domniei mele cu mulți oameni buni, anume: popa Lazăr și Oprea Pirțea și Stan Bobocel și Stan al lui Nan Țăcul că au fost aceste moșii părintești de moștenire ale lui Stoica clucer. Astfel, am dat domnia mea lui Stoica clucer ca să-și ție dedinele, iar Stănilav să ia asprii dela Arsenie. Și a rămas Arsenie de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Stoica clucer, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori a pus domnia mea: <jupan Ianache mare ban>¹⁾ al Craiovei și jupan Iv: sco mare vornic și jupan P<apa mare logofăt>¹⁾ și jupan Mechi mare

¹⁾ loc rupt în orig.

vistier ¹⁾ și jupan <Miho> ²⁾ spătar și <jupan Mihalachi ²⁾ stolnic și..... ²⁾ mare comis și Vladul mare paharnic..... ²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Martie 9 zile și dela Adam în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LVI/2.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela jumătatea sec. XIX.

442

1620 (7128) Martie 9, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele sf<i>ntei d<u>mnezeștii m<ă>n<ă>stiri ce să chiamă Vieroșu, hramu vovedeniia (adecă ducerea în beserică a preasf<i>ntei născătoarei de d<u>mnezeu), ca să fie sf<i>ntei m<ă>năstiri tot satul Uriții, în județul Jiului de Jos, cu rumâni și cu tot hotaru, pe hotarale cele bătrâne și pe sémne.

Însă sémnele hotarilor, să știe: de către Strâmba, Balta Răioasă și dela sălci până în măgura Inurilor și de acia, până în Gropan, din sus de Bărcuța; și de acia la țelină, până în drumul Urzicuții; și de acia, până în copaciul stăjar și de acia, până în măgura Cotiașului, pen mijlocul mărăcinilor, până în seliștea Țiganului; și din seliștea Țiganului, până în Bășicuța cu pietrile; și de acia până în pășunea Cotlovei, în Piatră; și de acia până în răscruci; și de acia la apa Dunării, din jos, iară până în Balta Răioasă.

Pentru că au avut păra înaintea domnii mele călugării dela Vieroș cu călugării dela Govora. Și așa păra călugării dela Govora cum că este a lor moșiia dela Uriți, iar nu a sf<i>ntei m<ă>n<ă>stiri Vieroșu. Iară călugării dela Vieroș au scos înaintea domnii mele cartea răposatului Radului voevod Călugărul, cum au cumpărat domniia sa dela jupanița Marga din Caracal, drept 30.000 de aspri, moșiia din Uriți și din Bistreți, cu bălțile și au dăruit lui jupan Radu vistieru, iară feciorii lui, jupan Ivașco vornicu și Albul cluceru, ei au dăruit-o m<ă>n<ă>stirii Vieroșu, pentru sufletele lor și a părinților lor. Și iară au scos și cartea lui Petru voevod, de păra și cartea lui Mihail voevod, iară de păra, cum s'au părât călugării dela Vieroș cu călugării dela Govora și înaintea domnii sale și tot au rămas de lege călugării dela Govora, pentru că n'au a<v>ut niciun

¹⁾ în doc. originale din acest timp, vistier este Stoica.

²⁾ loc rupt în orig.

amăstec cu satu Urății, ci este dreaptă moșie și rumăni a sf<i>nte<i> m<ă>năstiri> Vieroșu.

Pentru aceia și domniia mea am dăruit această carte a domnii mele sf<i>nte<i> m<ă>nă<ă>stiri dela Vieroși, ca să-i fie satul Urății cu rumăni și cu tot hotarul neclătit, în véci. Iară călugării dela Govora au rămas de lége și dinnaintea domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Ienache *mare* ban alū Craiovei și jupan Ivașco *mare* dvornic și jupan Papa *mare* logof. și jupan Stoica *mare* vis-tier și jupan Mihul *mare* spatar și Mihalache *mare* stolnic și Buzinca *mare* comis și Vladul *mare* pah<a>rnice. Și ispravnic Paraschiva 2 logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logof., în cetatea Târgoviștei, în luna lui Martie 9, în anul 7128 <1620>.

Io Gavriil Moghila voevod.

Acest izvod s'au tălmăcit de pe cartea cea adevărată, din cuvânt în cuvânt întocmai, de mine, Dion<i>sie Eclisiarhu, dascal slov<e>nescu.

Acad. R. P. R., CCCLVIII/3.

Trad. rom.

443

1620 (7128) Martie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele jupan Vintilă fost mare vornic și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să fie în pace și slobod și el și fiii lui de către mama lui Cârstea fost mare vornic, anume Elena, și de către nepoții lui și de către surorile lui și de către toate rudele lui, pentru o pâra ce au avut înaintea domniei mele.

Deoarece, când s'a întâmplat lui Cârstea vornic pieire dela Alexandru voevod, atunci, la moartea lui, i-a luat Alexandru voevod și banii și hainele și caii și ferecăturile și tot ce a găsit din averile lui, a luat și hainele femeii sale jupanița Maria vorniceasa, sora lui Vintilă vornic. După aceia, Alexandru voevod, domnia sa s'a milostivit de a dat hainele și sculele soției sale, ce au fost ale jupaniței Maria vorniceasa, de zestre dela părinții ei, iar banii și celelalte ce au fost ale lui Cârstea vornic, le-a luat toate.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, s'a întâmplat moartea și a jupaniței Maria, în vremea ce am trimis domnia mea pe boierul domniei mele Vintilă vornic, în Țara Leșească împreună cu alți boieri la mama domniei mele doamna. Deci, jupanița Maria, la vremea ei de răposare și de moarte, ea cât i-a rămas, mult, puțin, dela Alexandru voevod, ea le-a lăsat cu întocmire scrisă, pe

rând, în mâinile duhovnicului și la oameni buni, pentru că fii din trupul său n'a avut, până va veni fratele său Ventilă vornic, ca s'o pomenească.

După aceea, domnia mea am trimis pe credincioasa slugă a domniei mele Vasilie cămărașul, din casa domniei mele, de a luat dela jupanița Maria tot ce s'a găsit și bani și scule și haine și averi. Și întru aceasta, domnia mea tot ce a fost bani a luat domnia mea pe seamă domnească; și ce au fost haine și scule femeiești am lăsat domnia mea să fie la mâna boierului domniei mele Vintilă vornic.

Și după aceea, când a fost mai târziu, boierul domniei mele mai sus scris, el a avut pâră înaintea domniei mele cu mama lui Cârstea vornic și cu nepoții ei, de a purtat pâră înaintea domniei mele în marele divan. Și așa pârau că ori ce se va găsi, să ia ei totul. Intru aceasta, boierul domniei mele Vintilă vornic, fratele jupaniței Maria, el a scos înaintea domniei mele în divan, cartea lui Cârstea vornic, făcută jupaniței sale Maria, cu mare blestem și cu mulți boieri martori încă dinainte vreme, din zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, când a fost domnia lui la oaste în țara Moldovei, în iarna trecută, ca mai mult să nu dea mama lui decât 200 de galbeni și două rânduri de haine și 2 cai și altceva mai mult să nu dea nimănui, nici surorii, nici nepotului, nici vărului primar nici...¹⁾ om lui, ci să fie totul la mâna jupaniței lui, Maria, pentru că Cârstea vornic a fost un om...¹⁾, iar jupanița Maria a fost fiică de mare boier.

Iar după aceea, când a fost pâra lor, s'a întâmplat să fie și cinstitul și preasfințitul părinte papa patriarhul, chir Chiril, din cetatea Alexandriei. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat împreună cu sfinția sa și cu toți dregătorii domniei mele. Apoi scule nu au fost, în afară numai de puține haine bărbătești, ce i le-a dat mama lui Cârstea vornic mai înainte. Dar din ceiace a dat Cârstea vornic copilului său, am socotit domnia mea cu lege și cu judecată, de s'a ales din sculele femeiești să-i dea, cum a dat fiul său Cârstea vornic.

Apoi, a dat acele scule femeiești în mâinile negustorilor din orașul Târgoviște, anume bătrânul Proca și Ghinea Mustachi și Ghinea Coțea și Toma Vlasto din Țarigrad și bătrânul Ghine și Stanciul Pustiu și Isar cel tânăr și Jipa, ce au prețuit sculele la 300 de galbeni. Și s'a întâmplat de le-au luat toate, numai ce a rămas dela Vintilă vornic două brăuri de argint și o cruce de aur proaste, prețul lor 20 galbeni și 5 inele simple. Altceva nu a rămas nimic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului boier al domniei mele, lui Vintilă vornic, ca să fie în pace și slobod și el și fiii lui de către mama lui Cârstea vornic și de către nepoții săi și de către surorile sale și de către toate

¹⁾ loc rupt în orig.

ruđele lui, pentru averile cumnatului său, Cârstea vornic, pentrucă s'au judecat înaintea domniei mele de toate, cum s'a scris mai sus și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Stoica mare vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Buzinca comis și Vlad paharnic și jupan ...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de sus Târgoviște, luna Martie 9 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

444

<1620> Martie 10.

† Jupan Mihai Dascălul, ispravnicul scaunului Craiovii, scris-am această noastră carte acestu om, anume Voimir și Oprea di în Vrăbiți, ca să fii volnicu cu cartea noastră să-ș ții moșii di în satu di în Vrăbiți, al patrale pământu; cum că s'au păritu di fați Voimir și Oprea cu Stupul di în Broștini naintea noastră, cum să ții Stupul al patrali pământu di în satu di în Vrăbiți prispu ²⁾ tot hotarul, iară Voimir și Oprea să ții 3 pământuri și Stupul 1 pământu, cumu c'am văzutu și cartea omnilor bun<i>. Deci noi amu dat cartea noastră și fii volnicu să-ș ții moșii.

Și mulți omini bun<i> mărturii: Ivăniș vătăhul și Iacob di Bud<ă>niști și Nicola di Prinșeni ³⁾ și di Țărovăți, Ivăniș.

Altfel să nu fie, după spusa noastră.

Scris luna Martie 10 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLVIII/5.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Datat după Mihai Dascălul, ispravnic de Craiova.

445

1620 (7128) Martie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răpoșatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în loc de «peste».

³⁾ poate «Prinșeni».

al domniei mele jupan Stoica mare vistier și jupaniței sale Dochia și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie niște sălașe de Ațigani, anume: Radul Țiganul cu Ațiganca sa, anume Despina și cu copiii lor, anume: Buză și Oprea și Anghel și Baldovin și ficele lui Radul Țiganul, anume Oprina și Păuna și Buză Țiganul cu Ațiganca sa, anume Maria și Nodelco Țiganul și Nan și Dobre și Dănciuleasa Țiganca și Corașia Țiganca și Tovan Țiganul cu Ațiganca sa Maria și cu fiii lor, anume Lupul și Slav și Radul și cu fiica lui, Borilca și Dumitru Țiganul și bătrânul Răfciu cu Ațiganca sa, Oprina și cu fiica lui, Slamna și Ursul, fiul Păunei și Paraschiva Porculescul și Radul al lui Verza și cu Ațiganca sa Despina și cu fiii lor Severin și Lupul și Dahina și Opriana și Păuna și cu toți copiii și ficele, câți vor avea.

Pentru că acești mai sus spuși Țigani, ei au fost de moștenire ai lui jupan Detco clucer din Potoceni. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, fiii lui Datco clucer, anume Miclăuș și Radul și Datco și Albul, ei au vândut acești mai sus spuși Ațigani jupanului Sârbul stolnic și fratelui său popa Stan din Cernețu, pentru 9000 aspri gata.

Apoi, pe urmă, s'a întâmplat moarte și popei Stan și lui Sârbul stolnic. Apoi, după aceea, după moartea lor, au căzut acești mai sus spuși Ațigani pe mâinile nepoților lor, anume Necula și Radul. Și apoi, ei au vândut pe acești Ațigani lui Mircea armaș din Frătoștița. Și n'a fost atunci, când s'au vândut acești mai sus spuși Ațigani, cu știrea cinstului dregător al domniei mele Stoica mare vistier.

Iar pe urmă, când a prins de veste și a aflat dregătorul domniei mele mai sus scris de rândul acestor Ațigani, el n'a vrut să-i lase să fie la mâna lui Mircea armaș, ci a lepădat atunci toți asprii îndărăt, c și a dat Mircea armaș, însă 48 de galbeni. Pentru că era mai volnic cinstul dregător al domniei mele jupan Stoica vistier și el se trăgea din neamul și din rudenia lui Sârbul stolnic și al popei Stan, deci se cuvenea să fie la mâna dregătorului domniei mele Stoica mare vistier. Și i-a dat acei mai sus spuși galbeni lui Mircea armaș și i-a lepădat în fața lui Radul voevod Șerban și în fața tuturor boierilor dela curtea domniei sale. Și am văzut domnia mea și cărțile lui Radul voevod Șerban, cum i-au lepădat acei galbeni lui Mircea armaș asupra acestor mai sus spuși Ațigani.

Și iar să-i fie cinstului dregător al domniei mele jupan Stoica mare vistier o Ațigancă, anume Voica, pentru că i-a dat-o Stanciul postelnic din Padea <în> schimb, pentru o altă Ațigancă a sa, anume Sora. Și a adus-o singur Stanciul postelnic în orașul Târgoviște, să fie schimb, Țigancă pentru Țigancă.

Și iar să-i fie cinstului dregător al domniei mele jupan Stoica mare vistier o fiică de Țigan, anume Stanca, pentru că i-a dat-o Pădure, fiul lui Radul din Diiculcești, schimb pentru altă Ațigancă, anume Rada, să fie Țigancă pentru Țigancă, pentru că aceste mai sus spuse Ațigănici, anume Sora și cu sora ei Rada, ele au fost de moștenire ale jupaniței Stana și ale fiului ei Nica din Târgu Jiu. Iar

pe urmă, Nica, fiul Stanei, a căzut...¹⁾), pentru că înjunghiase...¹⁾ Nica să-și piardă de către...¹⁾ în zilele lui Radul voevod Șerban. După aceea, jupanița Stana, dacă a văzut că va pierde pe fiul său Nica, ea s'a dus la cinstitul dregător al domniei mele jupan Stoica mare vistier și la jupanița lui, Dochia,...¹⁾ multe lacrimi ca s'o împrumute cu 80 galbeni, de i-a plătit capul. Apoi, pe urmă, a căzut jupanița Stana și cu fiul ei Nica în mare sărăcie și n'au avut ce să ia dela ei, în afară numai de aceste două Ațigănci, să fie pentru acești...¹⁾ galbeni. Și am văzut domnia mea și cărțile lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, care s'au făcut din luna Mai asupra acestor mai sus spuși Ațigani și fără peceti, pentru că n'au apucat <să le puie>, căci a dat răzmerița, când a venit Lupul paharnicul de peste munți cu Ungurii.

Și iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele mai sus scris și jupaniței sale Dochia un Ațigan, anume Dumitru, pentru că l-a cumpărat jupanița Dochia vistiereasa pe acel Țigan dela vărul ei Pătru din Smilești, pentru 1600 aspri gata.

Și iar să-i fie jupaniței Dochia vistiereasa un Ațigan, anume Becheșilă, pentru că l-a cumpărat jupanița Dochia vistiereasa, jupanița lui Stoica vistier, dela jupanița Stoinea, fiica lui Dumitru din Costești, pentru 1200 aspri gata, încă dinainte vreme, din zilele lui Radul voevod Șerban. Și a vândut de bună voie, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului. Și a avut și cărți de cumpărătură, dar le-a pierdut din pricina răutăților, când li s'au luat multe haine și scule din mănăstirea ce se chiamă Tismana.

Și iar să-i fie sfintei dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Strâmba, unde este hramul coborîrea sfântului duh, o Ațigancă, anume Anca, care este măritată cu un Țigan al sfintei mănăstiri Strâmba, anume Vintilă, cu fiica sa. Pentru că această Ațigancă mai sus spusă au schimbat-o mai dinainte vreme jupanița Dochia vistiereasa, jupanița lui Stoica vistier, cu egumenul Gherasim, dela sfânta mănăstire...²⁾), de au luat un Țigan al mănăstirii Tismana, anume Dumitru, pentru o Ațigancă, anume Davița, din Țigănia cinstitului dregător al domniei mele Stoica vistier. Însă au schimbat mai înainte, când n'au făcut Țigăncile fii. Iar pe urmă, când a fost acum, în zilele domniei mele, egumenul Nifon dela sfânta mănăstire Tismana, el a căutat Țigăncile, pe care le-a găsit: Țiganca mănăstirii Tismana cu fiice, iar Țiganca mănăstirii Strâmba cu fii. Însă au mărturisit că a luat Țiganul Tismanei mai înainte pe Țiganca mănăstirii Strâmba; pe urmă a luat Țiganul Strâmbei pe Țiganca Tismanei. Pentru aceasta, s'au întocmit și au rămas să fie de schimb, cum au schimbat mai înainte vreme, fie că vor fi fii din Țigănci, fie că vor fi fiice, cât timp n'au făcut copii.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

Și am văzut domnia mea cărțile egumenului Nifon dela sfânta mănăstire Tismana și a întregului sobor, cu mulți martori dela sfânta mănăstire, anume: popa Agafthion și popa Ion și popa Hilotie și popa Neagoe și alți oameni buni laici, Oprea și Iovan și Drăghici, fratele popei.

Iar apoi, când a fost după aceea, cinstitul dregător al domniei mele jupan Stoica mare vistier și cu jupanița lui, Dochia, ei s'au gândit în inimile lor la Dumnezeu, ca să-și facă pomană și au venit ei singuri de bună voie înaintea domniei mele în marele divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, de au dat și au miluit sfânta mănăstire Strâmba, mai sus spusă, pentru sufletele lor, cu acești mai sus spuși Ațigani și cu toți Ațiganii lor și de moștenire și de cumpărătură, câți nu sunt scriși pe nume aici în cartea aceasta, ca să-i fie sfintei mănăstiri acești mai sus spuși Ațigani de întărire și de hrană, iar lor să le fie de veșnică pomenire, pentru că din tinerețea lor nu le-a dat Dumnezeu să facă fii din trupul lor, însă au miluit sfânta mănăstire Strâmba cu toată țișania lor, cum este mai sus scris.

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Stoica mare vistier și jupaniței sale Dochia, ca să le fie acești mai sus spuși Ațigani dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 12 zile și dela Adam până acum, în anul 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., XCV/59.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

446

<1620> Martie 14, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pârful, fiul lui Costea din Ponorăle, din județul Mehedinți și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i

¹⁾ loc alb în orig.

fie ocină... din partea lui Barbul, fiul lui Dumitru din Corcova, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, jumătate de ocină din Lipăhna din... lui Barbul, iar jumătate, din câmp și din pădure și din «apă» și din plaiul cu viile, de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat Pârvul, fiul lui Costea, aceste ocine care s'au spus mai sus, dela Barbul, fiul lui Dumitru,...

Și iar să-i fie lui Pârvul, fiul lui Costea, o vie în Li... vie, ca să rămână vechile semne..., pentrucă a cumpărat Pârvul, fiul lui Costea, dela Stanca, fiul lui Lupul, pentru 600 aspri gata, în zilele răposatului Mihai voevod, când a fost ban în județul Mhedinți. Însă iar să se știe și semnele: din via de sus până în scoruș. Și iar să se știe cum a dat Pârvul, fiul lui Costea, în zilele răposatului Mihai voevod, 12 taleri de argint lui Toma din Bălvănești, 12 vedre de miere. Iar apoi, când a fost mai pe urmă, Toma n'a avut să plătească mierea, ci s'a întocmit Toma cu Pârvul, de i-a dat Toma lui Pârvul o vie în...rul Lepăhnei, pentru 12 vedre de miere, ca să-i fie lui de moștenire.

Și au vândut acești mai sus spuși oameni, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului.... domniei mele, Pârvul, fiul lui Costea din.... înaintea domniei mele, de au mărturisit cu mulți oameni buni dimprejurul locului, anume: din Corcova, Barbul, fiul lui Dumitru și din Jirov, Dragotă și din Bălvănești, Lepădat, fiul lui Mi.... a cumpărat Pârvul această ocină mai sus spusă pe ale lui drepte averi, fără nici o gâlceavă.

Apoi, pe urmă, a avut pâra înaintea domniei mele, cu Prepusa, în divanul domniei mele. Și așa a pâiât Prepusa înaintea domniei mele că sunt vecini, iar Pârvul a zis înaintea domniei mele că nu sunt vecini, nici n'au fost vecini tatălui său...Apoi domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui dumnezeu, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și i-am dat domnia mea Prepusei... boieri... să cerceteze și să adeverească cum a fost. Apoi, pe urmă, au venit Aldea și cu fratele său jupan Lupul paharnic, înaintea... domniei mele și înaintea cinstiților dregători ai domniei mele și așa au spus, cum... mai sus scriși n'au avut.... n'au avut niciunul.. Lupul paharnic nici a dat să... Lupul paharnic Prepusăi. Și a rămas Prepusa de lege și de judecată înaintea domniei mele.

Pentru accia, am dat domnia mea lui Pârvul, ca să-i fie ocină dedină și ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților. Și să fie în pace Pârvul de către Prepusa... fiilor și nepoților și strănepoților... și am văzut cartea lui Radul vodă, fiul lui Mihnea vodă. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Mihiu mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bu-

zinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic.
Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Ianiu, în cetatea Târgoviște, luna Martie 14 zile, în anul...

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXXXIV/7.

Orig. slav, perg., rupt și șters, pecete timbrată, căzută.

Datat după divan.

447

1620 (7128) Martie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru Cearovăț și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie o vie în Bârda, pentrucă a cumpărat-o Dumitru dela Crăciuna din Cearovăț, pentru 1300 aspri, în zilele lui Mihai vodă. Și iar să-i fie lui Dumitru un loc de țelină lângă via lui, pentrucă i-a dat-o Radul, pentru sufletul fratelui său Bimir.

Și iar au cumpărat Tudor și Vâlcomir și Avram ocina în Halănga, în câmpul Bârdei, însă partea lui Stanciu toată, o funie întreagă, din câmp și din pădure și din apă și cu vadul de moară și de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă a cumpărat Diia, bunicul acestor oameni, dela Stanciu, pentru 2600 aspri de argint, în zilele lui Mihnea voevod.

Și iar să-i fie lui Tudor și lui Vâlcomir și lui Avram ocină în Halănga, însă din partea lui Ciucea, jumătate, de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă au cumpărat pentru 1600 aspri de argint.

Și iar să le fie lui Tudoran și lui Vâlcomir și lui Avram ocină în Trestenic, însă din partea lui Noica și a lui Dumitru, jumătate, de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă au cumpărat cu 2 cai înșeuți și cu frâie, în zilele bătrânului Alexandru voevod. Și au avut și cărți, dar le-au pierdut în răutăți. Și au fost și martori, oameni buni, anume: din Cearovăț, Pătulea și Dumitru și Micșan și din Bârda, Relea și Radul.

Pentru accia, am dat și domnia mea, ca să le fie aceste ocine acestor oameni, care s'au spus mai sus, ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Stoica mare vis-tier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vla-

dul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris Idoxie în cetatea Târgoviște, luna Martie 16 zile și dela Adam cursul anilor 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CLXXXIV/31.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1897.

448

1620 (7128) Martie 25, Târgoviște.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița cea nedespărțită și de o ființă, amin. Adică eu jupan Stoica mare vistiariu și jupanița mea Dochia, scris-am aceasta a noastră carte sfintei dumnezești mănăstiri ce se cheamă Strâmba, unde iaste hramul coborârea sfântului duh, care iaste de noi zidită din temelie, ca să fie sfîntei mănăstiri ce iaste mai sus scrisă și tuturor călugărilor căți vor lăcui întrū acest svântu loc toate satele și moșiile noastre și Țigani, căți voru fi și mic și mare, și morile și viile și cu vinărici, de se va alége și toate bucatele noastre ce am cumpărat și ce am câștigat cu slujba și ce am avut milă de pre la domni, mult, puțin, ce se vor afla, tot să fie la sfânta mănăstire.*

Însă satele să se știe pre nume: Bălténii cu tot hotarul²⁾ și Bălta cu tot hotarul și Petreștii toți și Hubavii toți și Gurénii toți și partea a noastră din Franțești și Borăștii toți și Peștișanii toți și de Sus și de Jos și cei de Mijloc, ce ne-au fost milă dela Mihail voevod și Fărcășești toți ce ne-au fost de cumpărătoare; și satul Dălbăneștii cu tot hotarul din Prahova și cu Preuteștii și cu locul de preste apă să n'aibă nimenilea treabă. Și Stoenăștii de Sus partea noastră și satul Piiar-seca depre Ialomița cu tot hotarul și Burdoșanii toți și Petriceștii toți cu Su-fărgăul și Posmagul tot de preste tot hotarul numai fără 50 de stâneni ai călugărilor dela mănăstirea lu Mihail voevod. Și satul Mierlarii rumâni cu tot hotarul și Piatra cu tot hotarul și Fiianii toți și despre tot satul doao părți de în Bărcești³⁾.

Pentru că aceste sate și moșii și Țigani și vii și mori și toate bucatele noastre au fost ale noastre de moșie și de cumpărătoare și câștigate cu slujba. Iar după

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ «Bălténii cu tot hotarul» șters cu chinovar, iar deasupra rândului se află scris: «după ce am lăsat Sărbilor loc să șază fără rumâni».

³⁾ pasagiul: «și Fiianii toți... «Bărcești», șters cu chinovar și scris deasupra rândului: «acest sat l-am lăsat după ce am scris această carte nepoților mei Meloc și Stoica cu frații, feciorii Badei».

acéia, cându au fost acum în zilele domnu nostru Io Gavriil Moghila voevod, la vrémea noastră de moarte, eu am cugetat de întru inima noastră pentru dumnezeu de am tocmit și am lăsat cu a mea limbă până am fost viu și cu suflet și am dat acéste moșii și bucate ce sânt mai sus scrise, după moartea noastră să fie toate sfénteii mănăstiri pentru sufletul meu, iar alt nimenile lucru și treabă să n'aibă, nici frate, nici sor<ă>, nici nepot, nici văr, nici unchiu, nici alt nimenile de în ruda noastră, ce să fie tot, mult, puțin, ce se va afla, la sf<â>nta mănăstire.

Și am lăsat această mănăstire Strâmba, hramul *coborârea sfântului dub*, să fie pre seama domnească și pre seama părintelui vlădicăi mitropolitul de în Târgoviște și pre mâna piscupului de Ribnic cu toate satele și bucatele noastre; să caute de sventa mănăstire să o miluiască și să o înntărească, să nu lase să pustiască.

Iar care om se va ispiti a răsi și a călca și a sparge aceasta a noastră carte și pomeană și a lua satele și bucatele sf<i>nteii mănăstiri, ori den sângele nostru, ori dentr'alt neam, acela om să fie trăclet și anatema și afurisit de 318 părinți ce sânt întru *în* Nechei și să aib<ă> parte cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Și se-au tămplat de-au fost și mărturii: părintele patriiarhul Chiril dela Alixandrie și părintele nostru vlădica Luca și direg<ă>torii domnu nostru, anume: Ivașco mare dvor. și Papa mare log. și Miho mare spat.¹⁾ și Mihalachi stol. și Buzinca mare com. și Gligorie fost mare com. și Vladul mare spat. ¹⁾ și Mărzea fost mare spat. și Paraschiva al doilea log. și Mușat post. și Necula cliuce<r> și Dumitru vist. și Grama sulj. și Sima log. și Radul log. și Buta log. și Stan log. și Voico log.

Aceasta am scris să se crează. *Altfel să nu fie după spusa noastră.*

Și a scris Lepădat în Târgoviște, luna Martie 25 zile, în anul 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVIII/2.

Orig rom., hârtie, pecete timbrată.

449

1620 (7128) Aprilie 4.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului dub, treimea cea de o ființă nedespărțită, amin. După aceia, am scris eu Gheorghe județul și 12 pângari din oraș din Târgoviște această carte a noastră acestui om pre num<e> Mihalco șelarul dă oraș, ca să se știe cum au cumpărat o prăvălie cu locul câtu se va alége dă la jup<ă>neasa Maria și dă la feciorii ei, pre nume Bogdan și Dan și Necula, derept 11000 dă bani gata. Și au cheltuit la aldămaș 600 dă bani. Și pre unde vor avea alté prăvălie, cale dă car să urdine pre acole, să aib<ă> și aceast<ă> prăvălie cale pre în curte.

¹⁾ în loc de: «paharnic».

Și au vândut Maria și cu feciorii ei ce sânt mai sus scriși dă a lor bun<ă> voe. Așîderca și Mihalco au cumpărat dă a lui bun<ă> voe cu știrea tuturor rudelor Mariei și ale feciorilor ei și a vecinilor tuturor dă în sus și dă în jos, dă înprejurul aceii prăvălii și dă naintea a mulți oamen<i> buni, tineri și bătrâni orcășani. Și au dat ai lui bani direpți gata, câți sânt mai sus scriși, ca să-i fie lui acea prăvălie ocin<ă> și moșie ohabnic<ă> lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților și dă nimenea neleg<ă>nat, întru vecie.

Și mărturii încă am pus oameni buni și preoți pre num<e>: popa Proca și popa Thanasie și popa Ignatie și popa Vlaicul și popa Ivan și diiacon Danciul și Spinciul și Mina zugraf și Tanasie feciorul Mogăi și frate-său Stoica și Marin zugraf și Părvul gram. și Iane Ganata și Danciul Zgânde și Toloit cojo<car> și Bade șelar și Lazăr, *fiul lui Nedele* și Lemberi și Iane zugraf și popa Theodosie și Radul calfa și Mane croitor și Barbul croitor și Stanciul fratele lu Mihalco și Diăghici ciz<mar>, Milco cizmar și Radul cizmar și Efrem diecon și Neagoe, fecior Spinciului și frate său Pano, și mulți oameni<i> buni ce nu-i i-am scris în cartea aceasta.

Eu, Efrem log., am scris luna Aprilie 4 zile, anul 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXIX/1.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

450

1620 (7128) Aprilie 5, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io <Gavriil> Moghila voevod, domnu a toată Țara Rumânească, fecior marelui și precabunului, răposatului Simeon vodă. Dat[at]-au domnia mea aciastă porăncă a domnii mele sfintei și dumnezeceștii mănăstiri ce se chiamă Mislea, unde este hramul sfintei troițe și părintelui egumenului Macarie și tuturor călugărașilor câți vor petrece întru acest lăcaș, ca să le fie lor moșie la Stelnica, însă du peste tot satul a treia parte, din câmpu și din apă și din baltă și din sat și din siliștea satului, de pretutindenea, cât s'ar afla după peste tot hotarul, a treia parte. Inșă în lat stânjeni 600, iar în lungu din malul Dunării pân<ă> în Ciungi, unde se hotăraște cu Ialomița.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus moșie la Pojarăști, însă din toată moșia a treia <parte>, stânjeni 783, din câmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și din uscat de pretutindenea cât s'ar afla de preste tot hotarul și din malul Ialomiții în lungu pân în Craiuștea Sufliilor, care este hotărâtă cu 12 boeri.

Pentru<că> aceste moșie ce s'au zis mai sus iale au fostu cumpărate de răposatul Radu vodă Paisie dăruite, închinat la sfânta mănăstire de domnia mea, ¹⁾ pentrucă au fostu acieastă sfântă mănăstire făcută de părinții Radului vodă Paisie-

¹⁾ în loc de: «lui».

Și tot au stăpânit călugării dela Mislea aciașă moșie cu bună pace pân<ă> în zilele răposatului Mirce vodă, pă vremea cându au fostu tăiat domniia lui pre boerii care au fost ctitori la sfânta mănăstire și au prădat și mănăstirca, de o au lăsat-o pustie. Și de atunci pân<ă> acum, au fostu aceste moșii răsipite și împresurate de alți boeri și de nimenea căutate.

Iar după aceia, când au fostu acuma, în zilele domnii mele, iar egumenul Macarie și cu toți călugării dela sfânta mănăstire ce am zis mai sus, ei au căutat pentru moșii și pentru veniturile sfintei mănăstiri; și au aflat partea de moșie a sfintei mănăstiri împresurată de Ioachim, feciorul lu Hamza, care au fostu vornicu în zilele Mirci vodă. Iar partea de moșie din Pojorăști au fostu împresurată de Constandin, feciorul lui Neculae Avanul. Și au venit de s'au părât de față călugării cu Ioachim, feciorul lui Hamza, înaintea domnii mele și marelui divan pentru moșia dela Stelnica. Și așa păra Ioachim zicând cum că n'au avut mănăstirea moșie la Stelnica, nici au vândut tată-său Hamza nimica. Iar când el încă au fostu zis că au ținut din Pojorăști doao părți, iar sfânta mănăstire o parte. Și au scos călugării la divan și cartea Radului vodă Paisie de cumpărătoare și alte cărți vechi ale altor domni peste aceste moșii ce am zis mai sus.

Dici, pentru aciașă, am căutat domniia mea și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții boerii domnii mele; și singur domniia mea am dat lui Ioachim, feciorul lui Hamza, lege 12 boeri pe răvașile domnești și au pus zioa la sfete Dimitrie ca să caute să jure ei, 12 boeri, cum că nu au avut sfânta mănăstire moșie la Stelnica. După aceia, când au fostu la zi și la soroc, Ioachim nici cum n'au vrut și n'au putut să jure și au rămas de lege și de judecată dinaintea domnii mele.

Deci, igumenul Mac<arie> și toți călugării dela sfânta mănăstire Mislea, ei au luat dinaintea domnii mele 12 boeri hotarnici pe răvașile domnești, împreună cu alți megiași, de au ales moșia mănăstirii dela Stelnica, de către megiașii și moșia din Pojorăști, de către Costandin, feciorul Neculii Avanul, și au hotărât-o și au pus pietre și semne cum au aflat acești 12 boeri ce am zis mai sus hotarnici cu sufletele lor. Și au fost hotarnec și om domnescu boerul domnii mele Mogoș vornicul.

Pentru aceia, au dat domniia mea sfintei mănăstiri Mislea ca să ție călugării moșia dela Stelnica și moșia dela Pojorăști, precum s'au hotărât de acei 12 boeri. Și să fie a sfintei mănăstiri de baș<ti>nă și ohamnică și de nimiré să nu se clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii domniia mea am pus pe: jupan Ianache *mare* ban Craiovescul și pan Ivașco *mare* vornic și pan Papa *mare* logofăt și pan Drăghiciu *mare* vistier și pan Mihul *mare* spatar și pan Mihalache *mare* stolnic și pan Buzinca *mare*

comis și pan Vladul *mare* paharnic și pan Grigorie *mare* postelnic. Și au fost ispravnic Papa mare logofăt.

Și s'au scris de Lepădat logofețelul în scaunul Târgoviștii, Aprilie 5, 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., M-rea Mislea, II/1.

Copie rom.

Alte copii rom.: ms 465 f. 28v—29 și ms 466 f. 59v—60.

451

1620 (7128) Aprilie 7, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce se cheamă Strâmbul, unde este hramul sfântului ierarh făcătorul de minuni Nicolae din Mira Lichia și părintelui egumen arhimandritului Leontie și ieromonahilor și fraților care trăiesc în sfântul lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri ocină în Fântânele, toată partea jitelniței Ana, oricât se va alege și cu vecinii câți vor fi și de peste tot hotarul.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri ocină în Vernești, iarăși toată partea jitelniței Ana, oricât se va alege și cu vecinii câți vor fi și de peste tot hotarul.

Și iar să fie sfintei mănăstiri 5 sălașe de Ațigani, anume: Freja cu Țiganca lui și cu fiii lui și Nan Țiganul cu Țiganca lui și cu fiii lui și Stanciul cu Țiganca lui și cu fiii lui și Căzan cu Țiganca lui și cu fiii lui și Lupul cu Țiganca lui și cu fiii lui.

Pentru că aceste ocine și Țigani mai sus spuși, au fost vechi și drepte ocine și de moștenire ale jitelniței Ana, fiica jupanitei Maria Floreasca. Apoi, când a fost la moartea ei, încă de mai înainte, din zilele lui Șerban voevod, iar dânsa singură a lăsat cu limba sa toate aceste ocine și Țiganii mai sus scriși, ca să fie sfintei mănăstiri, unde a fost dedina părinților ei și a bunicilor ei și s'a îngropat și trupul ei acolo în sfânta mănăstire. Astfel, de atunci până acum a tot ținut sfânta mănăstire aceste ocine și cu vecinii și cu Țiganii mai sus spuși, în bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar părintele egumen arhimandrit Leontie și cu ceilalți călugări dela sfânta mănăstire, ei au avut pără înaintea domniei mele cu niște oameni, anume Șerban Rob și Dragomir, strănepoții jitelniței Ana, din Zăbliani. Și au venit toți de față în divan. Și așa pârau acei oameni, Șerban Rob și Dragomir că sunt ei mai volnici decât călugării să țină aceste dedine mai sus spuse, pentru că ei sunt rudeniile jupanitei Ana, iar călugării nici o treabă nu au ei și nici zapisul călugărilor nu este adevărat, ci este mincinos. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și mai bine am adevărit domnia mea cu tot divanul

domniei mele, cum a dat jitelnița Ana toate aceste dedine mai sus spuse sfintei mănăstiri, unde zac oasele ei și trupul ei; și zapisul jitelniței Ana iar s'a găsit a fi iarăși drept și de bună credință. Deci, au rămas Șerban Rob și Dragomir din Zăbliani de lege și de judecată dinaintea domniei mele, că mai multă treabă și amestec să nu aibă ei de acum înainte cu aceste dedine mai sus spuse.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie ocinile și vecinii și Țiganii mai sus spuși dedină, ohabă și dumnezeieștilor ei monahi de hrană și de traiu, iar ctitorilor mai sus spuși, să le fie lor de veșnică pomenire și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea pe: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan ¹⁾ mare vis-tier și jupan Mihi mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzincă mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se chiamă Târgoviște, luna Aprilie 7 zile și dela Adam până acum curgători, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CCCLXV/12.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

452

1620 (7128) Aprilie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, unde este hramul cinstitei uspenii a născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Ioasaf și tuturor călugărilor, câți trăiesc în acest lăcaș, ca să fie de acum înainte Țiganii sfintei mănăstiri mai sus spusă în pace și slobozi de toți cămărașii dela Ocna cea Mare pentru tăierea sării, să nu aibă nimeni a învălui Țiganii sfintei mănăstiri ca să-i aducă la ocne, ca să taie sarea, ci să fie în pace și slobozi cum au fost și mai înainte vreme, în zilele altor domni bătrâni de demult, asemenea să fie și în zilele domniei mele, pentru că acești Așigani ai sfintei mănăstiri dela Argeș, nu au fost tăietori de sare la ocna nici odată, nici nu au avut turburare.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, iar cămărașii dela Ocna, ei i-au tras să taie sare și pe Țiganii mănăstirii mai sus scriși. Intru aceasta, domnia

¹⁾ loc alb în orig.

mea dacă am adevărit că n'au fost ciocănași și tăietori de sare nici în zilele celorlalți domni, iar domnia mea încă i-am iertat să nu aibă nici o treabă cu ei, pentrucă am văzut domnia mea și cărțile celorlalți domni de pace și de iertare.

Pentru aceasta și voi, cămărașilor dela Ocna cea Mare, în vremea când veți vedea această carte a domniei mele și voi încă să vă feriți de Țiganii sfinteii mânăstiri și să-i lăsați în pace.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie: stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l apere în domnia lui iar în veacurile viitoare sufl. tul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va nimici și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, cari sunt la Nicheia. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan...¹⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 18 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX 4/11.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

453

1620 (7128) Aprilie 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Cheajna vorniceasa și cu fiii ei, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Mărăcineni, însă toată partea jupaniței Marina și a fiului ei Staico și a fiicei ei Stanca, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat jupanița Cheajna vorniceasa această ocină care este mai sus spusă dela jupanița Marina și dela fiii ei, Staico și Stanca, pentru 5000 aspri gata. Și a vândut jupanița Marina și fiii

¹⁾ loc alb în orig.

ei, Staico și Stanca, această ocină mai sus spusă, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos. Și încă au fost atunci martori, anume: din Crețești, Șerban și Stanciul și din Orești, Frățilă și Nămaiu și Badea și Lețea și din Bobești, Cherizi. Și am văzut domnia mea și zapisul jupaniței Marina și al fiilor ei la mâna jupaniței Cheajna.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței Cheajna, ca să-i fie ocină ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan...¹⁾ mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Idoxii în Târgoviște, luna Aprilie 20 zile și dela Adam cursul <anilor>, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/10.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

454

1620 (7128) Aprilie 22.

Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, unde este bramul uspeniei născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Iosaf, ca să-i fie sf<i>ntei mănăstiri nește rumăni în Corbi, anume Vladul cu fiu-său Văsiiu și alți rumăni câți vor mai fi.

Păntrucă au venit părintele egumenului Iosaf naintea domnii mele, de-au jeluit și au spus cum satul Corbii iaste de moșie al mănăstirii. Iar Vladul și Văsiiu și alți oameni, ei au venit dentralt<ă> parte de se-au fost închinat rumăni mănăstirii, încă den zilele Mihnei voevod și i-au apucat și legătura lu Mihaiu voevod în satul mănăstirii, la Corbi. Iar cându iaste acum, ei căci le pas<ă> de bir, ei fug de pre locul mănăstirii, într'alte sate și nu vor să fie rumăni mănăstirii. Intr'aceia domnia mea am judecat și am socotit împreun<ă> cu toți cinstiții dereg<ă>torii domnii méle<e> și am adevérit domnia mea cum până acum tot au fost rumăni mănăstirii.

Derept acéia, am dat domnia mea să fie iar rumăni mănăstirii cum au fost și să n'aib<ă> voe a se duce dă pre ocina mănăstirii; și pre unde se vor afla

¹⁾ loc alb în orig.

răsiți să fie volnic egumenul să-i strângă să-i ducă la urmă cu toate bucatele lor în satul mănăstirii, la Corbi, să șaz<ă> să fie rumăni mănăstirii și să-și plătească birul și de nimeniea opreak<ă> să n'aib<ă>, că așa iaste învățătura domnii mele. *Iar cui i se va părea strâmb, el să stea față. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.*

A scris Lepădat, luna Aprilie 22 zile, în anul 7128 <1620>.

Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

A învățat al doilea logofăt.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XVI/14.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

455

620 (7128) Aprilie 23.

1 zăpis pentru o moară.

Scris-am eu Bojăchi și Șarbu, cum am avut păra cu cupărtașii¹⁾ cu Arsenie pentru o moară; deci ne-am înfrățit denaintea jupânului Vasilie armaș²⁾ și denaintea log. Paraschivii și denaintea post.³⁾ Mușat, să fim de o parte trei frați. Și am avut și pradă pentru acest lucru; ci au stăut acești trei boiari cu Arsenie de au scos bucatele cu cheltuială multă.

Și mărturie: Oprea și Milea post. martori și Constandin și Gherghe Șcheau post. și Dragomir post. și Dumitrașco, fiul jupănesei Mariii.

Scris luna Aprilie 23 zile, anul 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroșu, nr. 710 f. 776—776v.

Copie rom.; alte copii rom. în ms. 479 f. 135 și ms. 349 f. 322.

456

1620 (7128) Aprilie 23.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui> și preabunului, răposatului Simeon voevod. <Dă domnia mea> această poruncă a domniei mele lui Pădure și fratelui <său Iudul ca să le fie satul> Hurezi și cu fiii lor, <câți Dumnezeu le va dăruia, ca să le fie moșie în Hurezi> toată, oricât se va alege de peste <tot hotarul și de pretutindeni>, pentru că au cumpărat <această ocină>... Pădure și fratele său Iudul, dela Stan <Cotolfă și dela frații lui, pentru 200 aspri>.

¹⁾ în ms. 479 «cu popa și cu».

²⁾ ibid. «marelui armaș».

³⁾ ibid. «log.».

Și iar a cumpărat Pădure ocină în Hurezi, două fălci, în Negotă, dela Stan Cotolfă, pentru o oaie și pentru 30 aspri. Și iar a cumpărat Pădure ocină în Hurezi, din seliștea Voineasa, cu a treia <parte dela Stan> Cotolfă, pentru o oaie cu lapte. Și iar a cumpărat Pădure două fălci de ocină în Hurezi dela Stan Corbul, pentru un bou. Și iar a cumpărat ocină la Gropilă, însă o falce, dela Stan Corbul, pentru 60 aspri. Și iar a cumpărat Pădure ocină în Hurezi, însă un loc la Gruil Turcului, dela Stan Corbul pentru 40 aspri.

Și iar a cumpărat Pădure în Brădet, dela Stan Corbul, a patra parte de falce și cu pomii, pentru 44 aspri.

Și iar a cumpărat Pădure ocină în Hurezi, trei fălci în Gheuş, dela Drăgoiu, pentru o vacă cu lapte. Și iar a cumpărat Pădure ocină în Hurezi la Piscul Puzei, o falce de loc, dela Păucină din Bogdănești, pentru 60 aspri. Și iar a cumpărat Pădure ocină în Hurezi două fălci de ocină dela Bucureci, pentru două capre cu lapte. Și iar a cumpărat Pădure ocină în Hurezi jumătate de falce, în locul unde se cheamă Seciul între văi ¹⁾, dela Orza, pentru o pereche de <nădragi>. Și iar a cumpărat Pădure două răzoare de vie în Hurezi dela Danul Ciocăi, pentru 1000 aspri. Și iar a cumpărat Pădure un răzor de vie în Hurezi, dela Necula și dela Cicur, pentru o vacă și 70 aspri. Și iar a cumpărat Pădure și cu frații lui o falce de loc de vie, dela Cucuiu, pentru 30 aspri.

Și iar să fie lui Ventilă, fiul lui Pădure, ocină în Hurezi, toată partea unchiului său Radul, cât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină a dăruit-o însuși Radul nepotului său Ventilă, să-i fie lui dedină, după moartea lui, pentru că Radul nu a avut fii din trupul lui, ci numai pe nepotul său Ventilă.

Și iar a cumpărat Radul Mucavela, nepotul lui Pădure, o vie în Hurezi, dela Neagoe al Borsei, pentru 400 aspri.

Însă a cumpărat Pădure aceste ocine mai sus spuse încă din zilele lui Mihail voevod și de mai înainte vreme.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, a venit Pădure înaintea domniei mele în divan și a spus și a mărturisit cu mulți megiași că a avut și cărți de cumpărătură, dar s'au ars... ²⁾ când au venit Ungurii în țară și le-au ars multă marfă împreună cu cărțile însă martori, anume: din Hurezi, <Albuș> și Barbul și Mănăilă și Jugorala și Apostol și Dan și Ne<gomir> și Stan Buzarnă și alții mărturisiră cum au vândut acești vânzători de a lor bună voie și fără de nicio silă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Pădure și fiului său Ventilă... ²⁾.

<Iată și martori> am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban <al Craiovi>... ²⁾ și Mihalachi stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic și jupan...) postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

¹⁾ «între văi», așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ Loc alb în orig.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în...¹⁾ luna Aprilie 23 zile și dela Adam, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, I/4.

Orig. slav, perg., rupt și pătat, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. fragmentară, după care s'au făcut completările.

457

1620 (7128) Aprilie 24, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Costandin și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie un vad de moară, care a fost pe ocina Frejurenilor, în apa Teleaj<enului>, la Toplița, care vad a fost al lui Bunca vătaf, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Costandin acel vad de moară dela Radul paharnic din Frejurenii, însă cu loc de grădină și cu stupărie, să aibă loc, pentru 4000 aspri gata; încă de demult a cumpărat, din zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

Și după aceia, iar a cumpărat Costandin un copil de Țigan, anume Stoica și surorile lui, Vișa și Neacșa, fiii lui Slav Țiganul, dela Radul paharnic, pentru 6000 aspri gata; iarăși a cumpărat în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod.

Și au fost acolo martori și aldămașari: Ghinea Mustachi și Stănilă logofăt și Coman negustor din Negoești și Neca negustor din Stăncești și Șteful postelnic, încă mulți boieri și negustori și megiași, care nu sunt scriși aici. Și a vândut Radul paharnic de a sa bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele Costandin, ca să-i fie acel vad de moară și acei copii de Țigani, care sunt mai sus spuși, dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan...¹⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

¹⁾ Loc alb în orig.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Aprilie 24 zile și dela Adam până acum <la> această scriere, în anul 7128 <1620>.

Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1913.

458

1620 (7128) Aprilie 25.

† Jupan Răzvan *al doilea* dvornic din București<i> scris-am acesta a noastră carte lu Nan de în Văc<ă>rești<i>, ca să fie volnic să ție o vie de la Bărzești cu loc cu tot. Pentrucă au avut un rumăn de moșie, anume Detco; ce au fost făcut rumănul aceast<ă> vie pre locul lu Nan și pre locul moașe-sa Ancăi, încă de în zilele Mircei voevod. Și de atunce până acum tot i-au luat Nan vinărici.

Iar cându au fost acum, în zilele domnu nostru Io Gavriil voevod, feciorul lu Simeon voevod, iar Nan deaca i-au murit rumănul, el au cumpărat buciunii de viță dela Brătiana, muiarea lu Datco și dela feciorii lor, drept 800 aspri.

Apoi Nan, el au avut păra naintea noastră cu Dobrișan și cu Șerban și cu Drag<o>mir de Bărzești<i> pentru locul viei; că așa-u părat Dobrișan cu nepoții-ș nainte noastră pre Nan: cum au fost dat acest loc de vie de părinții lor, cându l-au fost botezat pre finu-său Detco. Intr'acéia, noi am judecat cu oameni buni și le-am dat tocmelnici 2 oameni buni denaintea noastră, anum<e> de Săcuiani, Stan și Bădica, să caute să adevăreze cu suflătele lor: fost-au acést loc de vie de moșie a lu Nan și luat-au vinărici dela rumănul lui, au n'au luat? Au fost-au locul al părinților lu Dobrișan, dat de ei lu Datco cându l'au botezat? Deci acești<i> oameni, ce sânt mai sus zis, ei au mărturisit cu suflătele lor și cu mulți oameni buni de în Bărzești<i>, Negrea și Andreiu și popa Pătru, cum au fost locul a lu Nan. Iar Dobrișan cu nepoții-ș n'au nicio treab<ă> și au rămas de lége.

Drept acéia, i-am făcut cartea noastră ca să-ș ție locul viei și să fie în pace. *Altfel să nu fie, după spusa mea.*

Scris luna Aprilie 25 zile, în anul 7128 <1620>.

Acad. R. P. R., XLI/86.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

459

1620 (7128) Aprilie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mănăstiri din Bu-

curești, unde este hramul sfânta Troiță, și părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor care trăesc în acest sfânt lăcaș, ca să le fie satul Glina, jumătate și cu vecinii, anume: Manea și Vladul și Fătul și Hiera și din partea Paraschivei: Coman și Neagul și Dobrotă; și din vii și de peste tot hotarul, jumătate, oricât se va alege.

Pentru că acest sat Glina au fost toți oameni cnezi cu ocine de mai înainte vreme. Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar moștenii satului din Glina, ei toți s'au vândut cu ocinile lor răposatului Mihail voevod pe aspri gata, de a lor bună voie, să fie vecini. Iar după aceea, răposatul Mihail voevod, domnia lui a dat și a miluit cu tot satul Glina și cu tot venitul pe credincioasa slugă a domniei lui, pe Anghelachi fost mare portar și pe jupanița lui Stana, pentru dreapta și credincioasa slujbă pe care a slujit-o cu vărsare de sânge în țări străine.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban s'a întâmplat lui Anghelache portarul pieire, de l-au tăiat Tătarii, când a fost Stanciul sluger peste oaste.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod, după moartea lui Anghelachi portar, jupanița Stana, jupanița lui Anghelachi portar și cu fiul ei Gherghe, ei au dat și au închinat satul Glina, jumătate, sfintei mănăstiri mai sus spuse de a lor bună voie, pentru sufletele lor, ca să le fie veșnică pomenire; și s'au scris la sfântul jertfelnic. Iar de atunci, din zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, tot a ținut sfânta mănăstire satul Glina, jumătate, cu bună pace.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliaș voevod, un vecin din Glina, anume Paraschiva, el a venit la Alexandru voevod de a făcut înșelăciune și a dat aspri de și-a răscumpărat partea lui de ocină, din Glina, dela Alexandru voevod, pe ascuns. Și a făcut Alexandru voevod și carte de răscumpărare, însă fără știrea egumenului Gligorie și a călugărilor din sfânta mănăstire.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, călugării dela sfânta mănăstire mai sus spusă și cu jupanița Stana au venit înaintea domniei mele în divan cu Paraschiva din Glina. Și așa au pârît și au zis călugării și jupanița Stana înaintea domniei mele, că Paraschiva este vecin din Glina, vândut cu ocina lui, iar el a făcut înșelăciune de a venit la Alexandru voevod de a dat aspri pe ascuns și și-a răscumpărat partea de ocină dela Alexandru voevod; și a făcut și carte mincinoasă și fără știrea lor, de și-a răscumpărat partea lui.

Apoi, într-o aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, și am văzut domnia mea că este această ocină, jumătate din Glina, a sfintei mănăstiri, miluită de jupanița Stana, jupanița lui Anghelachi portar. Și bine am adeverit domnia mea că a umblat Paraschiva

cu înșelăciune și că a răscumpărat partea lui dela Alexandru vodă pe ascuns și fără știrea călugărilor și a jupăniței Stana și a făcut înșelăciune ca un înșelător. Astfel am găsit domnia mea foarte în adevăr. Astfel am luat domnia mea cartea lui Paraschiva, pe care a făcut-o la Alexandru voevod și am rupt-o în divanul domniei mele. Și l-am scos batjocorit din divanul domniei mele. Și a rămas Paraschiva de lege dinaintea divanului domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeestii mănăstiri mai sus spuse, ca să-i fie satul Glina jumătate, iar jupanița Stana să țină din partea lui Paraschiva jumătate, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan ¹⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în cetate, în Târgoviște, luna Aprilie 25 zile, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/11.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1781.

460

1620 (7128) Aprilie 26.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele egumenului dela svânta mănăstire dela Vierășu, ca să fie volnic cu aciastă<ă> carte a dumniei mele de să ție pre un rumân, anume Stoica din Urăți. Pentru că au venit egumenul și au spus înainte domniei mele cum nu va să-i fie rumân, ce zice că iaste mazil.*

Derept aceia, am dat domnie me egumenului ca să fie volnic cu carte domniei mele de să ție pre acest rumân ce iaste mai sus scris. Și l-am scos domnie mea și de'n mazelie să fie rumân, să de bir cu satul și la toate dăjdelé de ice înainte, pentru că așa este învățătura domniei mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris luna Aprilie 26 zile, anul 7128 <1620>.

Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, CXIX/6.

Orig. rom., hârtie, pecete căzută.

Copii rom. în ms. 479 f. 141 și ms. 710 f. 791.

¹⁾ loc alb în orig.

1620 (7128) Aprilie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domnu a toată Țara Rum<â>nească. Dau domniia mea această poruncă a domnii mele Dragului și lui Vălsan *din* Căciulătești și cu feciorii, căți le va dăruî Dumnezeu, ca să le fie lor moșie în Căciulătești, însă din partea Manei, jumătate, din câmp și din apă și din pădure și de preste tot hotarul ori cât să va alége, pentru că au cumpărat <Dragul> și cu Vălsan această moșie dela Iva și dela Fulger, drept 2250 aspri gata, încă în zilele lui Alixandru voevod, feciorul lui Iliiaș voevod.

Și iară au cumpărat Dragul o jumătate de moară în Sărtălui, dela Peica, drept 1800 aspri.

Iară a cumpărat Ion moșie în Căciulătești, însă din partea lui Crăciun, a treia parte, pentru că au cumpărat dela Ciăciun, drept 1500 aspri.

Și au vândut Iva și Fulger acéste moșii mai sus zise de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor de prin prejurul locului. Incă au fost și mărturii, anume din Căciulătești Stan și Lăpădat.

Pentru aceasta, am dat domniia méa Dragului și lui Vălsan și lui Ion ca să le fie moșie ohabnică feciorilor și nepoților lor și de nimenea neclătită în veci, duple cum cuvântul domnii mele.

Iată și mărturii pui domniia mé: jupan Enache *mare* ban al Craiovei și jupan *Gavriil mare* log.¹⁾ (Acéstélalte mărturii care urmează în jos nu le-am putut scrie pre nume fiind hrisovul vechi, rupt)²⁾.

Și am scris Stan log., în cetatea Târgoviștei, *Aprilie 28 zile, anul 7128 <1620>*.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Râmnic, nr. 707 f. 182 v.

Copie rom.

1620 (7128) Aprilie 29, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan și cu scția sa Marina și cu fiii lor, căți Dumnezeu le va dăruî, ca să-i fie ociră în Voitești, toată partea socrului său Pătru, tatăl Marinei, ori cât se va alége din câmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și din vatra satului și cu viile, ociră lui, din hotar până în hotar, pentru că această ocină, care s'a scris mai sus, a fost de moștenire

¹⁾ «Gavriil mare log.» nu este cunoscut acum.

²⁾ textul în paranteze scris de copist.

a lui Pătru, care a dat-o de zestre numai fiicei sale Marinei, la vremea morții, cu limba lui, cât a fost viu. Și a făcut și zapis de mâna lui, la mâna ginerelui său Dan și a fiicei sale Marina, ca după moartea lui nimeni să nu aibă amestec cu această ocină, care s'a zis mai sus.

Încă și cu martori, anume: din Voitești, Stanciul și Oprea al lui Rădoi și din Bălănești, Stan și Bălan, pentrucă..... ¹⁾ a dat și l-a căutat la vreme de nevoie și de bătrânețe. Și a tot ținut Dan și soția lui Marina această ocină care s'a zis mai sus, cu bună pace până acum în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, ei au <avut pâră> ¹⁾ cu Stanciul și cu soția lui Neacșa, sora Marinei. Și au venit cu pâră să stea de față înaintea domniei mele, în marele divan; și așa pârau Stanciul și soția lui Neacșa, sora Marinei, înaintea domnei mele, ca să țină și ei din această ocină dela tatăl lor, <pentru>că sunt și ei fiii lui Pătru. Iar Dan și soția lui, Marina, ei așa au spus și au mărturisit înaintea domniei mele cu mulți oameni buni, că i-a înzestrat tatăl lor Pătru pe ei cu această ocină care s'a zis mai sus, când a măritat-o, pentrucă altceva n'a avut ce să-i dea zestre. Iar când a măritat pe sora ei Neacșa, i-a dat tatăl ei zestre vite și scule și ferecături și alte vii în alte locuri. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele; și am dat domnia mea lui Dan și cu soția lui Marina ca să țină ei această ocină care s'a zis mai sus și cu via, iar Stanciul și cu soția sa Neacșa au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca de acum înainte, mai mult amestec să nu aibă, în veci, cu aceste ocine care s'au zis mai sus.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dan și soției sale Marina și cu fiii lor, ca să le fie lor ocina și via de moștenire și de ohabă.

Și iar să-i fie lui Dan și soției sale Marina ocină în Voitești, toate cumpărăturile tatălui lor Pătru, câtă ocină a cumpărat el, cât a fost viu, însă ocina dela Sucală din Peca și din Țărășilă, până în Măzărești, pentrucă a cumpărat dela Sucală, pentru 284 aspri gata.

Și iar a cumpărat Pătru și cu fratele său Stanciul și cu fiii săi..... ¹⁾ dela Albul din Bălănești, 3 locuri în Măzărești, pentru 600 aspri gata. Și iar a cumpărat Pătru, dela Vlădișăl 2 lunci, din gura Aninoasei, pentru 160 aspri gata. Și iar a cumpărat Pătru dela Dragotă 2 locuri pentru 160 aspri gata. Și iar a cumpărat Pătru și fratele său Stanciul, dela Brătășoi din Ciutști, 2 lunci pentru 200 aspri gata. Și iar a cumpărat Pătru și fratele său Stanciul un laz cu dumbravă, până în Aninoasa și până în drum, dela Sucală, pentru 600 aspri gata. Și iar a cumpărat Pătru și cu frații săi Stanciul și Voit, dela Părlaciu, toată partea lui de ociră, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindenii, pentru 1200 as-

¹⁾ loc rupt în orig.

pri gata. Și iar a cumpărat Pătru și cu fratele său Stanciul și fiul său V.....¹⁾ dela Ciutești, din Valea Rea, 4 <funii de> tei, pentru 1360 aspri gata.

Și au vândut acești numiți oameni, care s'au spus mai sus, aceste ocine mai sus spuse de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului, din sus și din jos.

Și încă și martori, anume: din Voitești, popa Vladul și Grosul și Vița și Belul și Murăș și Zgâmboiatul și din Bălănești, Voinea și Mustachină și Dragoiu și din Ciutești, Bășină și din Cozăcioasa, Cănda și Roman.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dan și soției sale Marina și cu frații lor de ocină, care sunt pe aceste cumpărături, care s'au spus mai sus, ca să-i fie lui de ocină, de moștenire și de ohabă și fiilor, nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan.....¹⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Buzincă mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Stoica logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 29 zile, în anul 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXXXIV/42.

Orig. slav, perg., pecete timbrată căzută.

463

1620 (7128) Aprilie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan Bouleț și cu fratele său Stoian și cu fiii, câți Dumnezeu le va da, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către Ionașco comis, fiul lui Negrea spătar și de fiii lui și de către toate rudele lui.

Pentru că au fost Stan și fratele său Stoian megiași de mai înainte vreme, cu ocină. Iar când a fost în zilele lui Mihail voevod, Stan și Stoian, ei au vândut ocinile lor lui Negrea spătar, tatăl lui Ionașco comis și să fie și ei vecini. Și au tot fost vecini, cu ocina lor, lui Ionașco comis, de atunci până acum, în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, în aceste zile, Ionașco comis, el singur a venit înaintea domniei mele de a iertat pe Stan și pe Stoian de vecinie, de s'au răscumpărat

¹⁾ loc rupt în orig.

cu a patra parte de ocină din satul Răsipeni, de au dat un cal bun, prețul 4500 aspri.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni, anume: din Răsipeni, Stan vâtaf și Nedelco și din Măcrești, Dragomir și din Bărbulești, Vladul și din Haradini, Manea.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Stan și fratelui său Stoian, ca să fie în pace și slobozi de vecinie, să fie cnezi, cum au fost și înainte vreme și cu această ocină, care s'a spus mai sus și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan ¹⁾ mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzincă comis și Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris Idoxie, în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 30 zile și dela Adam până acum cursul, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., VI/52.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, ruptă.

464

1620 (7128) Mai 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Rada din Sărata, jupanița lui Carca vornic și cu fiii ei, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Tâmburești, însă din partea lui Ivari și cu 4 vecini, anume: Copaci și Pătru și Bodin și Pădure, cu fiii lor și cu toate delnițele lor, pentru că această ocină și cu vecinii din Tâmbureștii mai sus zis, ea a fost cumpărată de Carca vornic împreună cu soția lui, Rada, de mai dinainte vreme, din zilele lui Radul voevod Șerban, pe asprii jupaniței Rada de zestre, de pe ocina ei din sat din Piatra.

Iar după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Carca vornic, iar jupanița lui, Rada și cu fiii ei, ea a avut pără cu Neacșul din Comșani, fiul lui Carca vornic, înaintea domniei mele, în divanul cel mare, pentru ocina și cu vecinii din Tâmburești, care s'au zis mai sus. Și așa pâra Neacșul postelnic înaintea domniei mele, că a vândut un sat, anume Ghergani, al jupaniței lui, Neaga, de a luat asprii și a cumpărat această ocină și cu vecinii din Tâmburești. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit

¹⁾ loc alb în orig.

domnia mea că nu a cumpărat pe asprii jupaniței Neaga, jupanița lui Neacșul postelnic, această mai sus zisă ocină din Tâmburești, ci s'a cumpărat pe asprii jupaniței Rada de zestre, de pe ocina ei din Piatra, când a fost împreună cu soțul ei Carca vornic. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, pe ocina din Tâmburești, cum a fost cumpărată pe asprii jupaniței Rada de zestre, de pe ocina ei din Piatra. Și a rămas Neacșul postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat domnia mea jupaniței Rada, ca să-i fie ocina dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan...¹⁾ mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și a scris Lepădat, cu învățătura lui Paraschiva al doilea logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 1 zi și dela Adam până acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., XI/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

465

1620 (7128) Mai 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Brădicenii și tuturor moștenilor satului, anume: Neagoe...²⁾ și Grozea și Crăciun cu frații săi Miclea și Deatco și Radul și Nica și Drăghici cu frații lui și fiii...²⁾ și fiica lui Crăciun, anume Op...²⁾ Peștișeni și cu frații lui și Danciul și ...²⁾ Toflea și Harvat cu frații săi, Radul și Iarca și Crăciun și Pătru și fiii lui Cărdăițul, anume Dragotă și Stan și Miclea și Ion cu frații lui, cu Lațco și Deatco și din Berești, Radul, fiul lui Negrea și fiii lui Stoit, anume Lăudat și Dragotă și cu toți frații și fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul mai sus zis, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindenii, din hotar până iarăși în hotar.

Și hotarele satului să se știe: din sus, Brădicenii se hotărăsc cu balta ce

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

este, cu Peștișanii și cu Brătieștii și cu Arcanii; din jos, Brădicenii se hotărăsc iar cu Peștișanii și cu Bereștii și cu Drăgoeștii și iarăși cu Arcanii.

Pentru că a fost a lor veche și dreaptă ocină și de moșie și de strămoșie, toți cnezi. Iar după aceia, când a fost în zilele lui Io Șerban voevod, iar acel sat mai sus zis, ei s'au vândut jupanului Stoica fost mare vistier, tot satul, peste tot, să-i fie lui vecini.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanului Stoica vistierul i s'a întâmplat lui moarte. Astfel, când a fost la moartea lui, el singur a socotit și s'a gândit din inima lui pentru dumnezeu și pentru sufletul lui, însă dimpreună cu soția lui, Dochia, de i-a iertat și i-a slobozit din vecinie, să fie ei toți slobozi și megiași, cu toată ocina lor, tot satul, peste tot, din hotar până iar în hotar, ca să le fie ocină, dedină, de moștenire, ohabă și fiilor lor și nepoților, iar jupanului Stoica vistier și soției sale Dochia să le fie veșnică pomenire.

Și s'a întâmplat să fie acolo martori mulți boieri: întâi preacinstitul și preasfințitul părinte arhimetropolit chir Luca vlădica și dregătorii domniei mele: jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Gligorie fost mare comis și Buzincă mare comis și Vladul mare paharnic și Dumitru vistier și Părvul logofăt Rudeanul și Mușat al doilea postelnic și Grama...¹⁾ și Sima logofăt și Radul logofăt de visterie și Stanciul Pustiiul și Preda postelnic, fiul lui Nica logofăt și V<oi>co logofăt și încă mulți boieri, care nu sunt scriși aici.

Încă după aceia, au pus și blestem jupan Stoica vistier și soția lui, Dochia: după moartea lor, cine va încerca să strice această întocmire a lor și pomană a lor ori frate ori soră a lor ori verii lor primari sau orice altă rudă va fi din sângele lor, orice om va fi, acel om să fie de trei ori blestemat și anathema de 318 părinți care au fost la Nicheia. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat sânge asupra domnului dumnezeului nostru Hristos și au zis ei: «ia-l, ia-l și răstignește-l» și sângele lui asupra lor și a copiilor lor. Și este și va fi, în veci, amin.

«Iată și martori» le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan...²⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Buzincă mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan...³⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se cheamă Târgoviște, luna Mai 3 zile și dela Adam până acum curgători, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., C/167.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

1620 Mai 5, Târgoviște.

Chiril, din mila lui Dumnezeu, papă și patriarh al Alexandriei și judecător a toată lumea.

Prin gramata noastră de față se face cunoscut că stând în fața noastră Ghica fost agă și Sima, unchiul lui Leca spătar și alt Ghica, vărul lui și Stoița mare șătrar, au mărturisit că, la moartea sa, numitul Leca spătar a lăsat moștenitoare peste satele sale pe jupaneasa lui Grăjdana; și a făcut și testament, de mâna popei Proca, duhovnicul său. Și poruncește aceasta: ca însăși Grăjdana să primească și să ia toate satele lui, să le ție cât va trăi și să le stăpânească toată viața ei; și la moartea ei, să fie slobode și rumânii să fie slobозиți, când moare această jupaneasă Grăjdana.

Pentru aceasta, am întrebat și pe arhiereul locului, pe preasfințitul chir Luca și mi-a spus și el și m'a încredințat că în timpul vieții și pe patul de moarte, zisul Leca a spus că însăși jupaneasa lui este moștenitoarea sa și dintr'aceasta mai ales am luat cunoștință.

Pentru aceia, întru duhul sfânt, facem cunoscut ca să nu mai aibă să o supere pe dânsa nici Toma, fratele lui Leca, nici altul, ci numai ea să aibă satele în toată viața ei; și când moare, să fie satele și rumânii slobози și iertați și mai mult nimeni să nu le poruncească fără numai Dumnezeu și domnul <țării> care se va întâmpla.

Și cine va strica dreptatea să fie neiertat și afurisit de cei trei sute optsprezece de Dumnezeu purtători părinți ai sfântului sinod.

Așa am scris cele de față, spre siguranța și întărirea și știrea tuturor. Târgoviște, 1620 Mai 5.

† Chiril, cu mila lui Dumnezeu, papă și patriarh al noii cetăți Alexandria.

† Smeritul <mitropolit> al Ungrovlahiei, Luca.

Acad. R. P. R., Achiziții no., 39/1950.

Orig. grec, hârtie.

1620 (7128) Mai 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Stancăi, fiica lui Manea din Nucet și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Nucet, însă din partea lui Gherman jumătate și cu vie în deal și în câmp și în pădure, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stanca această mai sus pusă ocină dela Gherman, pentru 2500 aspri gata.

Și iar a cumpărat Stanca un laz dela Ignat, pentru 80 aspri. Și iar a cumpăra Stanca un laz dela Stoica, pentru 85 aspri. Și iar a cumpărat Stanca un laz dela Micul, pentru 65 aspri. Și iar a cumpărat Stanca un laz dela Buluca, pentru 65 aspri.

Și iar a cumpărat Stanca un pogon și jumătate de vie cu un stângen de ocină dela Tatul, pentru 10 talere de argint și 50 aspri. Și iar a cumpărat Stanca o grădină cu pomi și fără loc dela Manea Vagaia, pentru 180 aspri. Și iar a cumpărat Stanca 3 ogoare dela Bogdan, pentru 300 aspri.

Și iar să fie lui Manea ocină în Urlați, însă din partea lui Albul jumătate, din câmp și cu vad de moară și de pretutindeni, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat Manea această mai sus spusă ocină dela Albul, pentru 3000 aspri turcești. Și iar să fie lui Manea ocină în Nucet, din partea lui Roșiul jumătate, din câmp și din deal și din pădure și din teiul lui Sulă, până în vârful Șarului, pentrucă a cumpărat Manea această ocină mai sus spusă dela Roșiul, pentru 2000 aspri turcești.

Și iar a cumpărat Manea dela Stăiasa 2 pogoane de vie în Nucet și un laz și cu ocină în pădure, pentru 2000 aspri. Și iar a cumpărat Manea dela Pilul un pogon de vie în Nucet și cu ocină, pentru 1000 aspri. Și iar a cumpărat Manea o grădină cu pomi și cu loc dela Ursu, pentru 200 aspri. Și iar a cumpărat Manea un ogor din ocina lui Bălțea dela Ciurman, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Manea 3 pogoane de vie cu ocină în Valea Caprei, dela Gherman din Nucet, pentru 200 aspri.

Și a cumpărat Manea aceste mai sus scrise ocine și vii de mai înainte vreme, încă din zilele bătrânului Alexandru voevod, însă i s'au pierdut cărțile de moștenire din cauza blestemaților Turci și Agareni, când au robît aici în țară.

Și au mărturisit Manea și fiica <lui>, Stanca, înaintea domniei mele cu mulți megiași bătrâni din jurul locului din sus și din jos, anume: din Urlați, Radul al lui Ursul și Buta al lui Crețul și Nan și Nănușel și Dan portar, că sunt ale lui vechi și drepte ocine de moștenire și de cumpărătură.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea și am întărit și am înnoit cu această carte a domniei mele, ca să le fie ocină și de moștenire și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și...¹⁾ mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vlad mare paharnic și...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și eu, Iano, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Mai 5 zile și cursul anilor dela Adam până acum 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reca Radu-Vodă, XLVI/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1904.

468

1620 (7128) Mai 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pribeagul și lui Marco și cu fiii lor, câți <dumnezeu>¹⁾ le va da, ca să le fie ocină în Glina <și> în Bănești, însă din partea lui Turturea paharnic, fiul lui Drăgan banul, 70 de stânjeni de ocină. Și iarăși din partea lui Paraschiva, fiul popii Tudorică, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul; însă să se știe din partea lui Turturea paharnic doi vecini, anume: Lepădat și Nedelco, cu fiii lor.

Pentru că această mai sus zisă ocină a fost de moștenire a jupanului Nedelco vornic și a jupaniței lui, Anca. Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Pribeagul și Marco, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Turturea paharnic și cu Paraschiva și au venit de s'au părît de față, înaintea domniei mele în marele divan. Așa au părît Turturea paharnic și Paraschiva că niciodată nu au ținut Pribeagul și Marco ocină în Glina și în Bănești, nici nu au avut amestec în această ocină mai sus zisă.

Intru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat <domnia mea>¹⁾ între ei 6 boieri pe răvașe domnești, anume: din Crețești, Staico postelnic și din Berilești, Șteful postelnic și din Cârstienești, Stanciul și din Boleasca, Paraschiva postelnic și din Rasa, Radul; ispravnic la judecata <lor>¹⁾ a fost boierul domniei mele Mihalcea al doilea vornic, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor și să-i întocmească pe ocină și pentru Ațigani și pentru vii și pentru vecini și pentru cheltuială și pentru tot ce vor avea ei amestec unii cu alții. Apoi, întru aceia, acești boieri mai sus ziși, ei au întocmit și au ales partea jupaniței Anca vorniceasa, să stăpânească Pribeagul și Marco oricât se va alege din ocină și din vecini și din tot ce va avea, iar Turturea paharnic, el să ție toată partea tatălui său Drăgan banul; iar Paraschiva să ție partea lui Nedelco vornicul.

¹⁾ loc rupt în orig.

Pentru că așa au găsit acești boieri mai sus spuși cu sufletele lor și i-au întocmit, ca mai mult pără între ei să nu fie, de acum înainte, până în veci.

<Și>¹⁾ am văzut domnia mea și cartea acestor boieri de mărturie și de întocmire. A fost și Turturea paharnic de față când s'a scris această carte de întocmire, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Pribeagul și lui Marco, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan...²⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi stolnic și Buzinca comis și Vladul mare paharnic și jupan...²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și a scris Lepădat în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 6 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Radu Vodă, XLVI/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1904.

469

1620 (7128) Mai 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Tudosie spătar și jupaniței lui, Mara și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină la Roșiul din județul...²⁾ însă partea lui <A>vram armașul și a jupaniței lui, Maria toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vii și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul cât se va alege și cu doi vecini, anume Manea și Dragomir, fiii lui Neagul și cu fiii lor, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Teodosie spătar și cu soția lui, Mara această ocină mai sus spusă, dela Avram armașul din orașul Târgoviște și dela jupanița lui, Maria și dela fiii lor, pentru 10.000 aspri gata. Și au vândut ei această ocină, ei, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni, boieri martori, anume: din Mogoșești, Dumitru fost mare portar și Neagul comis al doilea și din Târgoviște Idoxie logofăt. Și când s'au dat asprii pe această ocină, care e mai sus spusă, s'au dat dinaintea cinstiților dregători ai domniei mele: jupan Ivașco mare vornic

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

și Papa mare logofăt și Paraschiva logofăt al doilea și Hriza logofăt și Radul logofăt și Radul logofăt de visterie și Dragul logofăt din Bârsești și Tudor postelnic, fiul lui Ivan din Izvor și Danciul vătaf din Doicești și din Târgoviște, Stan negustor și Tatul croitor.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Avram armaș și a soției lui Maria, de vânzare, cum este mai sus scris, cu mare blestem și cu acești boieri martori, la mâna boierului domniei mele Teodosie spătar.

Și a pus Avram armaș și blestem: cine va răsturna sau va strica această întocmire a lor, după moartea lor, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Și a venit și Avram armașul, de a mărturisit înaintea domniei mele că a vândut și a fost de față.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Teodosie spătar și soției lui, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan.....¹⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalache stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea Târgoviște, luna Mai 6 zile și dela Adam până acum cursul anilor, până la această scriere, în anul 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, III/4.
Orig. slav, perg., pecete timbrată.

470

1620 (7128) <Mai> 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele jupan Preda fost mare sluger și jupaniței lui Florica, fiica lui Mihail voevod și cu fiii lor, câți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satele Studina Mare cu tot hotarul și satul Studina de Jos cu tot hotarul și satul Crușovul și satul Studina lui Hămeiu și satul Frăsinetul, cu toate hotarele și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până în hotar.

¹⁾ loc alb în orig.

Pentru că aceste sate mai sus spuse au fost cumpărate de răposatul Mihail voevod, încă de când a fost domnia lui boier, mare stolnic. Iar dacă a ajuns Mihail voevod domn al Țării Românești, însuși domnia lui, Mihail voevod, a dat și a miluit pe mama sa, doamna Tudora, numită pe numele monahicesc Teofana, ca să-i fie ei de dedină. Și tot a ținut cu bună pace până a trăit.

Iar când a fost la răposarea monahiei Teofana, mama lui Mihail voevod, ea singură cu limba ei, cât a fost ea în viață și cu suflet, a lăsat aceste sate mai sus spuse, Studina Mare și Studina de Jos și Crușovul nepoatei sale jupanița Florica, fiica lui Mihail voevod, ca să-i fie ei de moștenire, dinaintea preacinstiului și preasfințitului arhiepiscop chir Efrem al Râmnicului și dinaintea egumenului Pahomie dela Cozia și dinaintea a tot soborul.

A lăsat atunci monahia Teofana și sfintei, dumnezeștii mănăstiri numită Nucet, sub piatra Coziei, anume satul Studina Hâmeiului și satul Frâsinetul din județul Romanai, pentru sufletul ei. Și a făcut atunci și cărți de miluire dela mâna ei. Și de atunci a tot ținut jupanița Florica aceste sate mai sus spuse cu bună pace.

Apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod, boierul domniei mele Preda sluger și jupanița lui, Florica, ei au avut pără înaintea domniei lui cu Socol paharnic din Cornățel și cu jupanița lui, Marula, fiica jupaniței Tudora din Târgșor. Și așa au pârît ei că jupanița Marula este și ea fiica lui Mihail voevod și că a miluit-o Mihail voevod pe ea cu aceste sate mai sus spuse. Apoi, întru aceia, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a adevărit domnia lui că jupanița Marula nu a avut nicio treabă cu aceste sate și nu i-a dat Alexandru voevod să țină nimic, pentru că a fost fiică copilă¹⁾. Și au rămas Marula și Socol paharnic de lege și de judecată.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, Socol paharnic și jupanița lui, Marula, fiica Tudorei, ei iarăși nu s'au lăsat așa, ci au ridicat pără și au venit de s'au pârît de față cu Preda sluger și cu jupanița lui, Florica, înaintea domniei mele, în divanul cel mare. Și așa au pârît Socol paharnic și jupanița lui, Marula că a miluit.....²⁾ pe Marula cu aceste sate, nu a miluit pe jupanița Florica. Și a scos Marula și o carte de miluire înaintea domniei mele dela Mihail voevod și am citit că a miluit pe Marula; și acea carte era strâmbă. Întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea acea carte a lui Mihail voevod stricată și răzuit numele jupaniței Florica, de a scris numele jupaniței Marula. Întru aceia, domnia mea i-am trimis din divan, de au venit înaintea preacinstiului și preasfințitului și preafericitului chir Chiril papa, patriarhul cetății Alexandria

¹⁾ copil din flori.

²⁾ loc rupt în orig.

să jure Preda sluger cu sufletul lui pe sfânta evanghelie înaintea cuvioșiei lui ci nu a stricat el acea carte, că a fost scris numele jupaniței Florica, nu a fost scris numele Marulei; astfel a jurat. Și am adevărit domnia mea că nu a avut Marula nicio treabă și că a fost acea carte mai mare decât Marula cu doi ani. Și a rămas Socol paharnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă Marula, în veci.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Preda sluger și jupaniței lui Florica, fiica lui Mihail voevod, ca să le fie lor aceste sate, care sunt mai sus spuse, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan ¹⁾ mare vistier și jupan Miho spătar și Mihalache stolnic și Buzinca comis <și jupan Vladul mare paharnic> și.... ¹⁾ și jupan.... ¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris <eu, Lepădat> logofăt, în cetatea Târgoviște, luna <Mai> 9 zile și dela Adam până acum, anul 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712 f. 337—338.

Copie slavă.

Cu două traduceri rom.: una în ms. 209 f. 305—306, după care s'au făcut completările, și alta în ms. 215 f. 298—300, unde e data de lună.

471

1620 (7128) Mai 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: popa Ghiuoca și cu frații săi de ocină și popa Barbul cu frații săi și Vladul și Socol cu frații lor și Oprea cu frații lui de ocină și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Mălăești din județul Dolj, însă părțile lor de ocină toate din 8 funii, trei ²⁾ din hotarul de jos, care este aleasă și hotărnicită, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne.

Să se știe: din Obârșia Hălmăjului, de unde se revarsă apa peste Hămărade, în Obârșia Zlătariului, pe cursura apei, în jos, până în gura văii, în Hămărade și peste câmp, până în groapa din drum și pe fața Lupului, în capul curăturilor, în rogoz, în dosul Lupului, în vizuini, în lacul ogrăzilor, în Curătura Gândacului,

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ pasagiul: «din 8 funii, trei», șters cu chinovar în orig.

în Poiana Brândușei, în Tezluiu, până în teiu și pe Tezluiu în jos, până în gura Tezluețului și pe Tezlueț în sus, în gura Frăsinelului și în Obârșia Frăsinelului, până în Obârșia Clocoticiului, în Lacul Fetei și din Valea Fetei, până în gură și pe Valea lui Dan în sus, până în obârșie, în Lacul lui Dan.

Pentru că aceste trei funii de ocină au fost ale lor vechi și drepte ocine de moștenire dela moși, dela strămoși.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar satul Mălăeștii, ei s'au vândut vecini lui Gheorghe comis din Melinești, de bună voie, fără nicio silă.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, după moartea lui Gheorghe comis, iar acești mai sus ziși oameni, ei s'au răscumpărat de vecinie, cu toată ocina lor, care s'a zis mai sus, dela jupanița Voica, soția lui Gheorghe comis și dela fiii lor, Preda și Andrei și dela frații lui Gherghe comis, anume Necula și Mihail și dela nepotul său Mihart postelnic, pentru 40.000 aspri. Și i-au iertat de vecinie, ei de a lor bună voie și i-au slobozit să fie iar cnezi pe ocinele lor, cum au fost și înainte vreme. Și le-au făcut lor și cărți de iertare și de răscumpărare, la mâna acestor megiași.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod și cartea lui Gheorghe comis de răscumpărare, cu jurământ și cu mulți oameni buni martori, anume: din Lătești, Socol și din Vlădămiri, Lupul și din Cioroești, Ionachi și Mischiul și din Urichești, Oprea și din Căpreni, Andreica, fiul bătrânului Dima negustorul.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea popei Ghiuoca cu frații săi și popei Barbul cu frații săi și lui Vladul și Socol cu frații săi.....¹⁾ frații săi de ocină, ca să ție care cum a dat bani. Și să le fie lor ocină, dedină aceste trei funii, de ocină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan.....²⁾ mare vis-tier și Miho mare spătar și Miha³⁾ mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan.....²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 10 zile și dela Adam până acum cursul anilor, până la această scriere, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., LXXXVI/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ în loc de «Mihalachi».

< 1620 > Mai 11, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoia și cu fratele lui și Lăpădat și cu fratele lui și Pătru cu fratele lui și Barbul și Stoica și Necula cu fratele lui și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dat, ca să le fie ocină la Gârleni; însă Stoia și cu fratele lui să țină dintr'o funie Drăgănească <a șasea parte> ¹⁾ să țină din funia Nănească 9 părți cu fratele lui și din funia Drăgănească să țină, pentru 420 aspri, câtă parte de ocină li se va alege. Și Barbul să țină singur din funia Urdească partea lui; și Stoica să țină din funia Nănească 9 părți. Și iar Necola și cu fratele lui să țină a treia parte din funia Drăgănească.

Și hotarul acestei ocine încă să se știe: din mijlocul apei Jiului până în Drumul Sării și se hotărește cu Comoștenii și cu Hurezii, până la piatră și până la gârlă, <în> mijlocul râului dinspre Bojenești până în piatră și până unde se numește ochiul de ocol. Pentrucă această ocină mai sus pusă a fost a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire, toți cnezii.

Apoi, când a fost în zilele lui Mihail <voevod>, acei megiași mai sus spuși, ei s'au vândut lui Mihail voevod cu toată ocina. Iar în urma lui Mihail voevod a căzut toată această ocină pe mâna jupanului Pano vistier. Astfel, a tot ținut Pano vistier această ocină până la moartea lui; iar după moartea lui, iar a căzut această ocină pe mâna ficeii sale jitelnița Catarina și a ginerelui său Vasilie vistier.

Astfel, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea vodă, jitelnița Catarina și cu bărbatul ei Vasilie vistier, ei au vândut această ocină mai sus zisă popii Badea, să-i fie lui ocină de moștenire. Apoi, acei moșteni mai sus spuși, ei <nu> s'au îndurat pentru această ocină, pentrucă a fost ea mai înainte dedina lor. Astfel, au făcut întocmire cu popa Badea, de și-au răscumpărat ocinele lor mai sus zise.

Însă să se știe care om câți aspri a dat pe dedina lui mai sus zisă: întâi a dat Stoia cu fratele său 800 <aspri> și Lăpădat cu fratele său și Pătru cu fratele său au dat 580 <aspri> și Barbul singur 600 <aspri> și Stoica a dat 500 <aspri> și Necula cu fratele lui au dat 650 <aspri>, de și-au răscumpărat ocinile lor, ca să le fie lor iar dedine la mâna lor, cum le-au fost mai înainte vreme.

Pentru aceia, am dat <domnia mea> lui Stoia cu fratele lui și lui Lăpădat și lui Pătru cu fratele lui și lui Barbul și lui Stoica și lui Necola cu fratele lui

¹⁾ loc alb în text.

ca să le fie ocinele mai sus zise dedine lor, ohabă, fiilor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și pan ¹⁾ mare vistier și Miho spătar și Mihalache stolnic și Buzinca comis și Vlad paharnic și <jupan>.....¹⁾ mare postelnic <Și ispravnic jupan Papa mare logofăt>

Și am scris eu Neagoe logofăt, în cetatea Târgoviște, ¹⁾, Mai 11 zile, anul 7180.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 715, f. 1002—1003.

Copie slavă.

Cu 2 traduceri rom. în ms. 295 f. 24 v-25, după care s'au făcut unele completări și în ms. 355 f. 40 v-42 cu data greșită 7120.

Data în ms. 715 este 7180, cetindu-se 80 în loc de 20.

Datat după divan.

473

1620 (7128) Mai 14, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stancea din Găvăneștii din Coastă și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să fie în pace și slobod de vecinie de către sfânta episcopie de Buzău și de către toți călugării și de către toți poslușnicii sfintei episcopii.

Pentru că acel vecin Stancea a fost vecin al sfintei episcopii. Apoi, când cu răutățile, a fugit în țara Moldovei și i s'a întâmplat lui și robire, de l-au robit Tătarii, cu femeia lui și cu fiii lui.

Apoi, când a fost după aceea, el a scăpat din robie, de a venit în țară. Apoi, a venit la preasfințitul părinte episcop chir Efrem de Buzău, de s'a rugat cu multă rugă să-l ierte de vecinie, că este om bătrân și are o boală și nevoie năprasnică. Întru aceea, cinstitul și preasfințitul părinte episcop chir Efrem și cu toți călugării dela sfânta episcopie, ei au socotit și s'au întocmit cu Stancea, ca să dea Stancea 30 galbeni. Și a dat acci 30 galbeni la sfânta episcopie, de a făcut niște mori cu acei aspri care sunt mai sus spuși; și l-a iertat de vecinie preasfințitul părinte episcop chir Efrem și cu toți călugării pe Stancea și cu fiii lui, numai capul lui, fără ocină. Și am văzut domnia mea și cartea cinstitului și preasfințitului chir Efrem episcop de Buzău, la mâna lui Stancea, că l-a iertat de vecinie.

Deasemeni am dat domnia mea lui Stancea, ca să fie el și cu fiii lui de acum înainte în pace și slobodi de vecinie de către sfânta episcopie și de către toți că-

¹⁾ loc alb în text

lugării și de către toți poslușnicii din sfânta episcopie, cum este mai sus scris, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan.....¹⁾ mare vis-tier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 14 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso:> «† Ace<a>stă carte o aū luat Matteiu voevod dela Stancé di în Găvănești<i> și mi-au dat la ep<i>sc<o>pie, și aū dat și pré Stancea să hie rumăn episc<o>piei în vécie »

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXI/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1861; altă trad. rom. în ms. 171 f. 341.

474

1620 (7128) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele, lui jupan Preda fost mare sulger și soției lui, Florica și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Deveselul din județul Romanați, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de peste tot, din hotar până iarăși în hotar.

Pentru că acel sat mai sus zis, de mai înainte vreme, ei au fost...²⁾ răposatului Mihail voevod, încă de mai înainte vreme, când nu era Mihail vodă domn, ci era boier, mare stolnic; iar ei s'au vândut toți, tot satul, de peste tot, răposatului Mihail voevod, să-i fie vecini...²⁾ Mihail voevod, domnia lui singur a dat acel sat mai sus zis de zestre fiicei sale jitelnița Florica și ginerelui domniei sale jupan Preda sulger, ca să le fie de moșie. Și a făcut și hrisov domnia lui, cu mare blestem, iar...²⁾ cu bună pace.

Iar când a fost în zilele de acum, iar vecinii de acolo, din sat, toți moștenii satului, ei s'au ridicat cu pământ de au venit înaintea domniei mele în pără cu boierul domniei mele Preda sulger. Și așa pârau ei...²⁾ ei să fie vecini domnești,

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

ne mai voird ei să fie vecini jupanului Preda sulger. Incă au adus ei, vecinii, și aspri, ca să dea domniei mele, să se răscumpere, să fie cnezi.

Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege...¹⁾ și am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Mihail voevod, cum a dat de zestre acel sat, Deveselul, ginerelui său jupan Preda sulger și ficei sale jitelnița Florica.

Întru aceasta, domnia mea...¹⁾ blestem va rupe hrisovul răposatului Mihail voevod, ci am lăsat domnia mea ca să fie acel sat mai sus zis iar în mâna boierului domniei mele jupan Preda sluger și a soției sale Florica, cum au fost și mai înainte vreme. Și au rămas...¹⁾ divan de lege și de judecată, să fie iar vecini, cum au fost și mai înainte vreme. Incă i-am scos domnia mea pe acei vecini din divanul domniei mele cu rea rușine.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cîstitului boier al domniei mele, jupan <Preda>²⁾ ca să-i fie lui acel sat mai sus zis dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Incă și martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan...²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se cheamă Târgoviște, luna Maiu 20 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., C/137.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

475

1620 (7128) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Tudor și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocina ce se cheamă la Strahariț și cu via dela piscul Brancului, însă din funia lui Stoica jumătate, de peste toată ocina lui Stoica, pentru că a cumpărat popa Tudor dela popa Manea din Străzești, pentru 4000 aspri gata.

Și martori au fost, anume: Jipa sudeț și Disan și Stoica și Dragomir din Slatina și Soare.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc ab în orig.

Și iar să fie Ivanei, fiica lui Radul din Slatina, partea de ocină a tatălui ei Radul, toată. Deoarece ea a fost cotropită de unchiul său, anume Florea. <Ş> a avut pâra cu unchiul său Florea, de față, înaintea cinstului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic. Și le-a dat oameni buni, anume: Oancea sudețul și Stoian din Slatina...¹⁾ din Turia, de au cercetat și au adevărit cu suflătele lor și au dat Ivanei ca să împartă toată ocina și via și dedina bunicului ei Andrei, să împartă cu unchiul ei Florea, tot ce se va afla din partea de ocină și vie a <bunicului> său Andrei.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui popa Tudor și nepoatei lui, mai sus zisele ocine...¹⁾, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și de nimeni neclintit...¹⁾.

Iată și martori punem <domnia mea>: jupan Ianache mare ban al Craiovei...²⁾ jupan...²⁾ vistier...²⁾ logofăt...²⁾.

A n scris¹⁾ în...²⁾ cetatea Târgoviște, Mai 20 zile, cursul anilor dela Adam, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavril voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXLIX/4 și 5.

Orig. slav, perg. rupt, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

476

1620 (7128) Mai 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Evda și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Chițești, însă partea lui Voico, fiul lui Șerbu, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din dealul cu viile și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jitelnița Evda această ocină mai sus spusă dela Voico, pentru 2600 aspri gata; și Voico să fie vecin. Încă de mult a cumpărat, în zilele lui Nicolae voevod, fiul lui Mihail voevod.

Și apoi, iar a cumpărat jitelnița Evda ocină în Chițești, partea popei Albul de zestre, toată, dela Șerb, socrul său, pentru 2200 aspri gata. Și iar a cumpărat jitelnița Evda ocina în Chițești, partea lui Cârstea Morteianul toată, câtă a fost de zestre, a cumpărat dela socrul său Șerb, pentru 1000 aspri gata.

¹⁾ Loc rupt și sters în orig.

²⁾ Loc rupt în orig.

Și iar a cumpărat jitelnița Evda niște vii în Chițești, dela Stan din Crăești, pentru 2000 aspri gata și cu ocina, oricât se va alege. Și iar a cumpărat jitelnița Evda 2 răzoare de vic în Chițești, dela Hagia, pentru 750 aspri gata.

Și iar a cumpărat jitelnița Evda ocină în Budișteni și în Chițești, toată partea lui Tocsoabă, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru 1000 aspri gata. Iarăși a cumpărat în zilele lui Nicolae voevod, pentru că aceste ocine mai sus spuse le-a cumpărat singură jitelnița Evda, pe asprii săi, care au fost ai ei de zestre, dela părinții ei.

Iar pe urmă, iarăși a cumpărat jupan Andreica și jitelnița Evda ocină în Chițești, dela Călin, partea lui toată, oricât va fi, pentru 2 boi, prețul 3600 aspri și pentru 10 oi; și Călin să fie vecin. Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Negoii și cu fiul său Dumitru, toată partea lor, pentru 2 boi, prețul 3600 aspri; și ei să fie vecini. Și iar a cumpărat jupan Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Oancea și fratele său Șerban, toată partea lor, oricât va fi; și ei să fie vecini, pentru 1 bou, prețul 1500 < aspri > și pentru 2000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Cârstea Lungul, toată partea lui, oricât va fi și el să fie vecin, pentru 3000 aspri gata. Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Stanciul bătrânul, toată partea lui, oricât va fi și el să fie vecin, pentru 2000 aspri gata. Și iar a cumpărat jupan Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Lan, partea lui toată, oricât se va alege și cu via și de pretutindeni, iar el să fie vecin, pentru 4400 aspri gata.

Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Necola, partea lui toată, oricât va fi, de pretutindeni, pentru 2 boi, prețul 3200 < aspri >; și el să fie vecin. Pentru că a furat Necola 2 boi, în zilele lui Șerban voevod, dela Marco din Ciulnița și a stat Necola să piară. Și pentru aceasta, Necola, el s'a vândut să fie vecin, cum s'a zis mai sus, lui Andreica și soției sale Evda, pentru acei 2 boi, de și-au scos capul său dela moarte.

Și pe urmă, iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Dragolea, toată partea lui, oricât va fi, de pretutindeni, pentru 2300 aspri gata; și Dragolea și cu fiii săi să fie vecini. Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Rada Brăneasa, partea ei toată, oricât va fi, de pretutindeni, pentru 2200 aspri gata și pentru un bou; și să fie vecin. Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela mătușa Stănoaia, toată partea ei, oricât va fi, de peste tot, pentru 2200 aspri gata. Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Șerban, fratele lui Călin, partea lui toată, oricât va fi, de pretutindeni, pentru 2 boi, prețul 2800 aspri și pentru un galben și pentru 10 obroace de meu și obrocul cu un galben; și Șerban să

fie vecin. Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Stanciul, partea lui toată, oricât va fi, pentru 2000 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Andreica și soției lui, Evda, ocină în Chițești, din partea lui Dragomir, jumătate, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentru că a făcut Dragomir frăție cu jupan Andreica și cu soția lui, Evda. Astfel, Dragomir, el i-a dăruit pe Andreica și pe soția lui, Evda, cu această ocină mai sus spusă, iar Andreica și cu soția lui, Evda, ei de asemenea au dăruit pe Dragomir pentru frăție cu 12 boi; și s'au înfrățit ei de a lor bună voie, încă din zilele lui Șerban voevod.

Iar pe urmă, iarăși a cumpărat Andreica și cu soția lui, Evda, ocină în Chițești, însă partea lui Neagul, nepotul lui Ioanichie monahul, toată, oricât va fi, de peste tot hotarul, pentru 900 aspri gata. Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Hagi, toată partea lui, oricât va fi, de pretutindeni, pentru 1900 aspri gata. Și iar a cumpărat dela Lia din Chițești, partea ei toată, de pretutindeni, pentru 2100 aspri gata. Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești, dela Neguț, toată partea lui și cu vii cu tot, de pretutindeni, pentru 2800 aspri gata. Și iar a cumpărat o parte în Chițești, dela mătușa Rada și fiul său Tatul, pentru 900 aspri gata; și ceară și pâine, pentru 300 aspri.

Și deasemeni s'au înfrățit Chirca din Bogați cu jitelnița Evda. Astfel, Chirca, el a dăruit pe jitelnița Evda cu o săliște în Chițești și cu stânenii popei, iar jitelnița Evda, dânsa deasemenea a dăruit, pentru frăție, pe Chirca cu un bou.

Iar pe urmă, deasemenea a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Chițești dela Stoica postelnic, fiul lui Jipa fost mare portar, toată partea lui, cât a fost dela jupan Ivașco vornic și cu vecinii și cu viile și cu vinăriciul și de pretutindeni, din hotar până iar în hotar, pentru că a făcut jupan Jipa portar frăție cu jupan Ivașco vornic, încă din zilele lui Mihnea voevod. Astfel, jupan Ivașco vornic, el a dăruit pe Jipa portar cu această ocină mai sus spusă, cu toată partea lui, de pretutindeni, mai sus spusă, iar jupan ipa portar, el deasemenea a dăruit pe jupan Ivașco vornic cu 2 cai buni turcești. Apoi, când a fost în zilele lui Șerban voevod, Stoian postelnic, el a vândut această parte a lui de ocină, mai sus spusă, toată, lui jupan Andreica și soției lui, Evda, pentru 20.000 aspri gata.

Și apoi, iar a cumpărat Andreica și cu soția lui ocină în Vițichești, dela Stoica Băzu, toată partea lui, oricât va fi, pentru 2800 aspri gata; și el, Stoica Băzu să fie vecin. Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Vițichești, dela Albul, toată partea lui, oricât va fi, pentru 1300 aspri gata. Și iarăși a cumpărat dela Voico, nepotul popei din Vițichești, toată partea lui de zestre, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru 1600 aspri gata. Și iar a cumpărat Andreica

și soția lui, Evda, ocină în Vițichești, dela Oprea Terșu, fetele lui Covăseală, toată partea lui, oricât va fi, de pretutindeni și să fie vecin, pentru 1800 aspri gata. Și iar a cumpărat Andreica și cu soția lui, Evda, ocină în Căndești, toată partea lui Neagoe și partea lui Tatomir, toată, oricât se va alege și ei să fie vecini, pentru 4000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Andreica și soția lui, Evda, ocină în Strâmbul, însă toată partea lui Drăgoiu și a lui Dragomir Bădin și a lui Badea, oricât se va alege dedina lor și de pretutindeni, din hotar până iar în hotar și să fie vecini, pentru 7500 aspri gata.

Pentru că aceste ocine și acei vecini mai sus spuși, s'au vândut de mult cu toate părțile lor de ocină și de vie și de pretutindeni, din hotar până iar în hotar, lui jupan Andreica și soției sale Evda, încă în zilele lui Nicolae voevod, fiul lui Mihail voevod și în zilele lui Șerban voevod. Și a tot ținut jitelnița Evda aceste ocine și vecini mai sus spuși, după moartea soțului ei Andreica, până acum, cu bună pace.

Iar de atunci, când s'a întâmplat de a ieșit Alexandru voevod din țară, când a venit de peste munți Lupul paharnic cu Ungurii din Țara Ungurească, atunci s'a făcut multă amestecătură și răutate și jefuire. Astfel, atunci s'a întâmplat de au pierdut și cărțile de moștenire ale acestor ocine și vecini mai sus spuși, dela Miha Caravida, cu multă marfă și avere.

Însă pe urmă, jitelnița Evda, ea a mărturisit înaintea domniei mele cu mulți boieri și megieși dimprejurul locului, anume: Ivașco postelnic din Bălotești și Stan logofăt din Poenița și Cherca paharnic din Drăgioi și Mihail din Budișteni, și din Bogați, Cherca și Ganeș și neguțătorii Țipa și Ilie, încă mulți <boieri> și megiași, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui jupan Andreica și soției sale, Evda, ca să le fie lor ocina și vecinii mai sus spuși dedină lor, ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan...¹⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se chiamă Târgoviște, luna Mai 22 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. C/13.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

¹⁾ loc alb în orig.

1620 (7128) Mai 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prezbunului, răposatului Simeon Moghila voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, anume Dumitru postelnic din Filiași și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Pirăia, însă de peste tot satul două părți, din câmp și din pădure și din apă și din pădure și de peste tot hotarul și cu toți vecinii. Însă vecinii, anume să se știe:...¹⁾ și Dragul și Milul și Nan și Părnă și Radul și Dan și Stan și Pătru și alt Pătru și Pătru al Mărinei și Stoichina și Tenca, fiul lui Radoslav și Stăit și fiul său Cârstea și Ivan și Barbul și Stanciul, fiul Pălămidoaei și Măilat și Stan Merfelea și Samoilă și Oprea și Stan al Botaci...²⁾, pentru că aceste două părți din satul Pirăia și cu vecinii mai sus spuși le-a cumpărat Dumitru postelnic dela Matei paharnic din Băncoveni, pentru 32000 aspri gata. Însă să se știe că a cumpărat Dumitru postelnic două părți din satul Pirăia și cu vecinii mai sus spuși, iar a treia parte din Pirăia a cumpărat-o Vărjoghe din Hărgitoaia, însă numai ocina fără vecini. Și să aibă a ține Dumitru postelnic două părți din Pirăia și cu vecinii, iar Vărjoghe să țină o parte fără vecini.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Dumitru postelnic ocina la Ciorani, jumătate de sat, din câmp și din pădure și din apă și de pretutinderi și cu vecinii, anume: Lupul și fratele său Barbul și Crăciun și Ilie și Mănea cu fratele său Pătru Cioranul și Danciul și Dragomir²⁾...¹⁾, pentru că această jumătate de sat a cumpărat-o Dumitru postelnic, însă o parte dela jupanița Voica, fiica lui Datco clucer din Bârsești, pentru 4000 aspri gata, iar cealaltă parte din Ciorani dela Iacov, ginerele lui Părvul din Bârsești și dela fiul său Lațco, pentru 6000 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Dumitru postelnic un Ațigan, anume Radul. Pentru că acest Ațigan l-a cumpărat Radul paharnic din Cernaia, socrul lui Dumitru postelnic, dela Iscrul din Roșiiu, fratele lui Udriște, pentru 3000 aspri gata, încă în zilele răposatului părinte al domniei mele Simion voevod. Apoi l-a dat zestre lui Dumitru postelnic și soției lui. Și iar a cumpărat Dumitru postelnic o Ațigancă, anume Stanca, dela Răducanul din Jirov, pentru 1500 aspri gata. Și au fost atunci martori, anume: Ion slujer și Vărjoghe din Hărgetoaia și Conda postelnic din Obedini și Simion din Bașcov și Radul Mălăescul.

Și iar să fie lui Dumitru postelnic un Ațigan, anume Ruva. Pentru că acest Ațigan a fost de moștenire al lui Preda, fiul lui David postelnic din Brâncoveni.

¹⁾ Loc alb în orig.

²⁾ « și Danciul și Dragomir », adăugat ulterior.

Apoi Preda a făcut schimb cu Dumitru postelnic, de a dat Preda acest Țigan lui Dumitru postelnic, iar Dumitru postelnic el a dat lui Preda o Ațigancă, anume Lepaia. Și au schimbat ei de bună voie.

Și au fost atunci martori mulți boieri, anume: Mihăilă postelnic din Văleni și Matei paharnic din Brâncoveni și Mihai din Țânțăreni și Vârjoghe din Hărgitoaia.

Iar a cumpărat Dumitru postelnic două Țigănci, anume Dobra și Floare¹⁾, dela Mihart, ginerele lui Lupul paharnic, pentru 3200 asp i gata.

Și au vândut acești mai sus spuși boieri aceste sate și Ațigani mai sus spuși lui Dumitru postelnic, de a lor bună voie și cu știrea tuturor boierilor și megiașilor din jurul locului și fără nicio silă.

Și am văzut domnia mea și zapisele acestor boieri vânzători, pentru vânzare de bună voie și cu mulți boieri martori, la mâna slugii domniei mele Dumitru postelnic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele Dumitru postelnic, ca să-i fie aceste părți de ocină din Pirăia și din Ciorani dediră și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan...²⁾ mare vistier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic și jupan...²⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgoviște, Mai 22 zile, anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, CIV/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1784.

478

1620 (7128) Mai 22, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Preda vătaful din Căplea și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Căplea, însă partea lui Preda jumătate, și din partea lui Persul și a lui Cârstian jumătate și din partea lui Oțetea și a lui Ghiorma și a fratelui său Oprea jumătate, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, oricât se va alege.

¹⁾ «Dobra și Floare» adăugat ulterior.

²⁾ loc alb în orig.

Pentru că aceste părți de ocină, le-a cumpărat jupanița Marina, mama lui Preda, împreună cu soțul său Iștfan, tatăl vitreg al lui Preda, însă dela Preda vătăful, din partea lui jumătate, pentru 3000 aspri și dela Persul și dela Cârstian, din partea lor jumătate, pentru 900 aspri și dela Oțetea și dela Ghiorma și dela fratele său Oprea, din partea lor jumătate, pentru 1000 aspri.

Și iar a cumpărat jupanița Marina, mama lui Preda vătăful, împreună cu soțul său Iștfan, tatăl vitreg al lui Preda vătăf, ocină în Jupânești, dela Stanciul, fiul popei din Corbi, partea lui toată, din hotarul de sus, pentru 7000 aspri.

Și iar a cumpărat jupanița Marina și cu soțul ei Iștfan o delniță de ocină în Vădeni, dela Herțoea, pentru 600 aspri.

Și iar a cumpărat jupanița Marina și cu soțul ei Iștfan ocină în Hrăborul, pentru 1600 aspri, însă a cumpărat jupanița Marina această cumpărătură împreună cu soțul ei Iștfan.

Astfel, jupanița Marina, ea n'a făcut cu soțul ei Iștfan fii, nici fete. Astfel, au făcut Iștfan și jupanița Marina întocmire și împărțire, de și-au împărțit dedinele și ocinele astfel: a luat Iștfan, soțul jupaniței Marina, ocina din Jupânești și ocina din Vădeni și ocina din Hrăborul, iar jupanița Marina, ea a luat ocinele din Ceplea. Și s'au întocmit de bună voie Iștfan și jupanița lui Marina.

Iar după aceia, jupanița Marina, ea a dat părțile ei de ocină din Ceplea, toate, fiului ei Preda vătăf, de bună voia ei, ca să-i fie lui dedină, pentru că alți fii n'a avut, numai pe fiul său Preda vătăf.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul jupaniței Marina, făcut cu mare blestem și cu mulți martori, anume: Stan din Jupânești și Vlad din Bălcești și mulți alții, că a dat jupanița Marina aceste mai sus zise ocine din Ceplea de bună voie, să-i fie dedină.

Și iar să fie lui Preda vătăf un Ațigan, anume Stepan, fiul lui Răceală, pentru că a cumpărat Preda vătăf acest Ațigan dela Pătru armaș din Fărcășești și dela fiii lui, pentru 4000 aspri gata, încă din zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod. Și iar a cumpărat Preda vătăf un Ațigan, anume Costandin, cu trei copii, anume: Măinea și Gherghina și Preda și Stanciul¹⁾, dela Tudor iuzbașa din Livezi și dela fiica lui, Grăjdana, pentru 9000 aspri gata. Și iar să-i fie lui Preda vătăf o Ațigancă, anume Staia și cu două fiice anume, Anca și Ciomârda²⁾, pentru că a făcut schimb Preda vătăf cu Barbul din Poiană și cu Anca, fiica lui Grama din Băt.....³⁾ <de a dat> Preda vătăf lui Barbul și Ancăi, fiica lui Grama, pentru Staia Țiganca a altă Țigancă.....³⁾, iar pentru două fiice a dat un cal de 2000 aspri și 1300 aspri gata.

1) pasagiul: «Gherghina... Stanciul», scris ulterior, cu altă cerneală.

2) «Anca și Ciomârda», idem.

3) loc rupt în orig.

Și am văzut domnia mea și zapisele vânzătorilor la mâna lui Preda vătaf și cu mulți martori, anume: Radul postelnic din Hierbinți și Novac din Livezi și Dumitru din Filiași și Gârga vataful și mulți alții, care nu sunt scriși aici, că au vândut acești mai sus ziși boieri acești Ațigani de bună voie și fără nicio silă.

De aceia, am dat și domnia mea lui Preda vătaf, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine din Ceplea și mai sus zișii Ațigani dedină și ohabă și filor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgoviște, Mai 22, anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi: nr. 3/951.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată, tăiată.

479

1620 (7128) Mai 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăghici și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie lui ocină în Ceplea din partea lui Berivoe a șasea parte, oricât se va alege de peste tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din plaiul de vie și de pretutindenii, pentru că această ocină care s'a zis mai sus, a cumpărat-o Drăghici dela Frățilă și dela Stan și dela Cârștian și dela Oprea și dela Persul, pentru 1800 aspri gata.

Și iar a cumpărat Drăghici ocină în Ceplea partea lui Berivoe toată, cât a rămas nevândută, de peste tot hotarul, oricât se va alege, de pretutindenii, dela Burțucal și dela.....²⁾ ânug, pentru 4000 aspri gata; însă partea lui Berivoe toată, de peste tot hotarul satului Ceplea, face împreună ocina lui, jumătate de sat în Ceplea.

Și iar din cealaltă jumătate de sat din Ceplea, iar a cumpărat două.....²⁾ Ceplea, partea lui Stănuț toată, oricât se va alege de peste tot hotarul....²⁾, dela Stănuț, pentru 1900 aspri gata.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Și iar a cumpărat Drăghici ocină în Coplea din partea lui Persul jumătate, pentru 950 aspri gata. Și iar a cumpărat Drăghici ocină în Coplea din partea lui Cârștian jumătate, pentru 950 aspri gata.

Însă să se știe hotarele acestor ocine mai sus zise: din hotarul Turceanilor până în hotarul Grozeștilor și de acolo, din apa Jiului până în hotarul Sușiței.

Și iar a cumpărat Drăghici ocină în Turceni, însă două locuri în unghiul Turcenilor ¹⁾, la Jiu, dela Crăciun și dela Daneș din Turceni, pentru 120 aspri gata.

Și iar a cumpărat Drăghici o vie în dealul Groșarilor la piscul Roșcovului ²⁾, de a cumpărat dela Radul din Groșari, cu locul cât va fi, ca să facă vie, pentru 500 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Drăghici un Ațigan, anume Oprea Aiave, pentru că a cumpărat dela Lazăr, fiul lui Burtucă din Stângacea, pentru 1050 aspri gata. Și iar să-i fie lui Drăghici un Ațigan, anume Gulea și cu Țiganca lui, anume.....³⁾ și cu două fiice, anume Maria și ³⁾ de a cumpărat dela Iovan din Sușița, pentru 1500 aspri. Și au vândut acești vânzători aceste mai sus zise ocine și Ațigani, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului, din sus și din jos.

Și iar să-i fie lui Preda vătaf niște vecini din Coplea, anume: Ursu și Dragomir cu fiii săi și Chilim și Drăghici, pentru că acești vecini mai sus ziși, ei au fost din moși strămoși ai lui Preda vătaf, fiul lui Drăghici. Iar egumenul Nifon <și> alți călugări dela sfânta mănăstire ce se chiamă Tesmeana, ei s'au apucat de acești vecini și au zis că sunt ai mănăstirii.

Astfel, când a fost la moartea jupanului Stoica fost mare vistier, ei s'au adunat toți împreună la sfânta mănăstire ce se chiamă Strâmba, când l'au îngropat pe jupan Stoica vistier. Astfel, călugării dela Tismeana, ei l-au jurat pe Preda vătaful cu mâna pe sfânta evanghelie că sunt acești vecini ai săi de moștenire. Astfel, egumenul Nifon și cu ceilalți călugări dela mănăstire dela Tismeana, ei au făcut carte a întregului sobor lui Preda vătaful ca să fie acești vecini cu bună pace. Și încă și blestem. Și am văzut domnia mea această carte la mâna lui Preda vătaful.

De aceea, am dat și domnia mea lui Drăghici și fiului său Preda vătaf, ca să le fie ocinile și Ațiganii și vecinii, care s'au zis mai sus, de moștenire, pentru că am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihail voevod pe aceste ocine și Ațigani, veche și ruptă. Și au avut și alte cărți de moștenire pentru aceste moșii părintești care s'au zis mai sus, dar le-au pierdut, când au fost răutăți aici în Țara Românească. Astfel, întru aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele, ca să le fie lor ocinile și Ațiganii și vecinii dină

¹⁾ «Unghiul Turcenilor», așa în orig.

²⁾ «Piscul Roșcovului», idem.

³⁾ loc alb în orig.

de ohabă, lor și fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan.....¹⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Stoica logofăt din Brătiani, am scris în cetatea Târgoviște, luna Mai 23 zile, dela Adam până acum cursul anilor 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., Achiziții noi, nr. 3/1951.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

480

1620 (7128) Mai 26, Târgoviște.

† Hrisovul mării sale Io Gavrilă Moghila voevod pentru moșia din Preoțești și altele, cum arată. Mai 26, leat 7128<1620>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată Țara Rumânească, fecior marelui și preabunului, răposatului Simion voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Radului cu feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să ție moșie, partea lui Marco, toată, din Preotești, din câmp, din pădure și din apă și peste tot hotarul, însă stânjini 30, pentru moșia care i-au fost dat daru dela Radul logofăt pentru sufletul frăține-său, anume Toader. Și i-au dat această moșie ce-i zisă mai sus Radul log. de a lui bună voe și cu știrea tuturor megiașilor denprejur.

Și iar să ție Radul Grama moșie, partea lui Marco, toată, însă stânjini 36, care o au fost cumpărat dela Radu logofăt, drept ughi 25, din câmp, din pădure, din apă și din siliștea satului, oricâtă să va alege, din tot hotarul, du pretutindenea. Și s'au fost tocmît Radu logofăt și cu Radul Grama de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor dinprejur.

Însă ca să știe că acești 36 de stânjini i-au vândut Radu logofăt pentru frăția ce au avut ei între dânsii; iar cei 30 de stânjini i-au dat pentru sufletu frăține-său ce-i mai sus zis, ca să fie lui de pomană în veci și să-l scrie la pomelne: să-l pomenească, pentrucă Radu logofăt, neavând feciori făcuți de dânsul, nici de jupâneasa lui Mariia și căutându-l la boala lui, să-i fie moșia în mâna nepotu-său. Și așa s'a tocmît și au dat Radu logofăt și cu voia fâmei sale, ca să ție el moșia și nepoții lui și strănepoții lui, în veci.

¹⁾ loc alb în orig.

Încă au pus și afurisanie: ca cine s'ar ispiti ca să strice și să osibească frăția și tocmeala lor și așăzământul și zapisul ori dintr'alți nepoți, ori feciori fratelui celui dintăiu sau ori care din neamul lor, unul ca acela să fie afurisit de 318 părinți dela Necheia și să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Ariia.

Și au fost la tocmeala lor întâiu Ilie postelnic și Dumitru cojocar din Târgoviște și Costandin și Dan din Dărmănești și Paraschiva cel bătrân cu fii-său Pătru din Mănești și iar Mirică din Târgoviște și Radul măcelar și Necola cojocar.

Iar după aceea, iar au răscumpărat Radu Grama o moșie în Găgeni dela Toader, fecior lui Nan, a patra parte, însă drept aspri gata 3001. Și au mai cumpărat Radu o vie în sat fără vinăriciu, cu locul, dela Dumitru, nepotul Ducăi, drept 1500 de aspri gata.

Și au vândut aceștia lui aceste moșii și cu viia de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dinprejur, din sus și din jos și dinaintea domnii mele și a tuturor boerilor divanului domnii mele.

Drept acéia, am dat și domnia mea Radului Gramei, ca să ție aceste moșii să-i fie ohamnice stătătoare lui și feciorilor lui și nepoților și strenepoților și de nimeni clătite, după zisa domniei mele.

Încă și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ianache *mare* banū den Craiova și jupan Ivașco *mare* vornic și Papa *mare* logofăt și jupanū Gavriil *mare* armaș ¹⁾ și Mihul *mare* spatar și Luzinca ²⁾ *mare* comis și panu Mihalache *mare* stolnic și panu Vlad *mare* paharnic și jupan Trifan *mare* postelnic ³⁾. Și ispravnic Papa *mare* logofăt.

Și am scris eu, Nestor logofăt, în scaunul domnesc în Târgoviște.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466 f. 440.

Copie rom.

481

1620 (7128) Mai 29.

† Adecă eu, Mihaie peh., caril<e> am fost ispravnic trimes de dom<nul> nostru și cu 12 boiar<i>, anume: *din* Mătăseșt<i>, Stan iuz. și Leca Meiut, *din* Buc<urești>, Nedelco, *din* Poian<a>, Dragoi și Iane, *din* Frățileșt<i>, Tatul, *din* Tătărăi, Drume și Dragul, *din* Ciuleniș<a>, Stănimir și Vălcul, *din* Pupezén<i>, Manea, *din* Periaș<i>, Mihaie, carii am fost hotarnici jupânului Danciului cluce<r> la Hărbor, scris-am zapisul nostru, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Chircăi vameșul, pântrucă au fost cumpărat 100 stânjeni de la Trășan<i> dela

¹⁾ «Gavriil mare armaș», trecut în locul marelui vistier.

²⁾ în loc de «Buzinca».

³⁾ în divanele doc. orig. din acest timp, locul postelnicului este lăsat liber.

toț<i> săténii, de sânt 10 a<n>i. Și am văzut noi și zăpisul lor la mâna lui, cum au vândut această<ă> ocină di a lor bună voce.

Iar când au fost acum, căci o au hărăzit finu-său, coconul Colței post., *fiul* Danciului cluce<r>, ei au venit înnaite noastră de au zis că nu o au vândut ce o au zălogit. Intr'aceia, noi i-am întrebat: au zăpis dela Chirca cum iaste această ocină pusă zălog? Ei au zis că n'au nici zăpis nici mărturie. Deci Chirca într'acéia nu se-au lăsat, căci au rămas ei de cuvânt și au zăpisul lor la măn<a> lui, ce au adus și mărturii înnaite noastră: *din* Cacămeiu, Stanciul, Lupa ceaș și Iania stegar, *din* Crăcén<i>, Ghizdarul și Modrul și Pascul și Leuștean și Barducil<ă>.

Intr'acéia, văzundū noi zăpisul lor de vânzare și cu atăta mărturii, tras-am această ocină<ă> de hărăzeal<ă> cu<m> scrie mai sus, de o am lipit [lipit] lângă cea de Hărbot și o am înpitritu cum am aflat cu suflitul<e> noa<s>tre pre drept.

Și pântru credința, pusu-ne-am și pece<ți><e>.

Scriș luna Mai 29 zile, anul 7128¹⁾ <1620>.

Stan iuz.

Mihaiu.

Meiut.

Manea.

Nedélco.

Vălcul.

Tatul.

Stănimir.

Iane.

Drume.

Dragoe.

Dragul.

Acad. R. P. R., Condica Credit, nr. 74 f. 14.

Orig. rom., hârtie filigran, 12 pecetî.

482

1620 (7128) Mai 29, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Părvul și cu frații lui și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să fie în pace de vecinie de acum înainte de către jitelnița Dumitra și de către fiicele ei, Negrușa și Marga și de către ginerii Dumitrii, anume Brăilă și Dragomir armaș și de fiii lor, pentru o pâră pe care au avut-o înaintea domniei mele Părvul cu jitelnița Dumitra și cu fiicele ei și cu ginerii ei mai sus spuși.

Pentru că a vândut Stan, tatăl lui Părvul, o parte de ocină a lui din Drăgoiani, lui Barbul clucer încă din zilele lui Mihail voevod; și au făcut frăție Stan cu Barbul clucer. Iar de acolo, Stan, dacă a văzut că nu poate să rămână acolo cu Barbul, el și-a spart casa lui și s'a așezat pe altă ocină a lui, numită Viezurea, în capul

¹⁾ peste cifra 28 a vâleatului s'a corectat cu altă cernelă 39.

viilor. Astfel, de atunci până acum, după moartea lui Stan, tatăl lui Părvul, <el> și cu frații lui, ei tot au fost în pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar jitelnița Dumitra și cu fiicele ei și ginerii ei mai sus spuși, ei au voit să vecinească pe Părvul și cu frații lui și au zis că s'au vândut în zilele lui Mihail voevod, să fie vecini. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihail voevod la mâna jitelniței Dumitra de cumpăiașură și nu am găsit domnia mea pe Stan, tatăl lui Părvul și cu frații lui să fie scriși vecini, ci am găsit domnia mea numai ocina lor vândută; iar Stan și cu fiii lui nu s'au vândut să fie vecini.

Astfel, a rămas jitelnița Dumitra și cu fiicele ei Negrușa și Marga <și ginerii ei Brăilă și> ¹⁾ Dragomir armaș de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă ei de acum înainte cu Părvul și frații lui, ci să fie ei slobozi să stea pe ocina lor cu <bună> ¹⁾ pace.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Părvul și cu frații lui, ca să fie în pace și slobozi de acum înainte de către Dumitra și de către fiicele ei și de către ginerii ei și de către fiii lor și de către toate rudele lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le-am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și..... ²⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic și jupan..... ²⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Mai 29 zile și dela Adam până acum, anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1912.

483

<1620> Mai 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răpșatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Bolea și Neagul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să le fie ocină în Cândești, însă partea lui Neagolea și a surorii sale Călina și din câmp și din pădure și din

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

apă și din deal și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că au cumpărat Bolea și Neagul dela Ion și dela Gherghe, fiii lui Neagolea, pentru 3000 aspri gata¹⁾. Și iar a cumpărat Bolea și Neagul dela Ion și dela Gherghe 6 ogoare din partea lui Negruș din Căndești, pentru 600 aspri gata. Și iar au cumpărat Bolea și Neagul dela Ion și dela Gherghe și din partea lui Ștefan 4 ogoare din Căndești, pentru 200 aspri gata; însă să fie Bolea și Neagul doi frați pe toată ocina pe care au cumpărat-o. Și au vândut Ion și Gherghe aceste mai sus spuse ocine ale lor, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și înaintea domniei mele.

Și iar au cumpărat Bolea și Neagul 4 ogoare, din partea lui Călin, dela Ion și dela Gherghe, pentru 400 aspri turcești. Pentru că am văzut domnia mea și cartea lui Pătrașco voevod, fiul răposatului Mihail voevod, veche și ruptă. Apoi, întru aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele pe aceste mai sus spuse dedine, cum a fost și înainte vreme.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Bolea și lui Neagul, ca să le fie aceste mai sus spuse dedine și ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan...²⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzincă mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan...²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, bătrânul Pădure logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 30 zile, dela Adam până acum ani curgători, în anul 7125 <1617>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXCVI/53.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

Data greșită; după divan este din anul 1620.

484

1630 (7128) Mai 30.

Jupaneța Mariia marea băneasca, scris-am aceasta a noastră carte călugărilor de la sv<en>tae mănăstire dela București, unde iaste hramul sv<en>ta Troiță, ca să le fie lor satul Hodopénii, însă jum<ă>tate de sat cu rumânii și cu tot hotarul cât se va alége, pântrucă aceast<ă> jum<ă>tate de sat, ce iaste mai sus scris<ă>, fostu-o-au dat mai de nainte vrem<e> și au m<i>cluit jup<ă>n<ă>asa

¹⁾ pasagiul: «ocină în Căndești..... gata», tăiat cu roșu și scris deasupra: «am șters Fiera mare logofăt și Sima logofăt al doilea».

²⁾ loc alb în orig.

Vilae pântru sufletul ei, ca să-i fie pomean<ă>. Și am văzut noi și hrisovul Mihnei voevod de mili și încă și cu blăstem, care se va ispiti a luoré această jum<ă>tate de sat ce iaste mai sus scris<ă> dela s<ven>ta Troiț<ă>.

Deci, într'acéia, noi am dat ca să fie volnici părinții dela s<fân>ta mănăstire ca să ție această jum<ă>tate de sat și cu rum<ă>nii.

Derept acéia și voi, rumânilor de Hodopéni, să căutaț<i> să ascultaț<i> de părinții de la s<ven>ta Troiț<ă> de tooate de ce o va da învățatur<ă>. De aceasta v<ă> dăm în știre.

Altfel să nu fie, după spusa mea.

Scris luna Mai 30 zile, anul 7128 <1620>.

Marie băneas<a> (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, III/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Copie rom., ibid., în ms. 256 f. 198.

485

1620 (7128) Mai 30.

† Jupan Mărzea dvornic și jupan Gligorie com. și jupan Stoica log. și jupan Oancea log. și Tudoran pit. și Dumitrașco cliuce<r>, scris-am acesta a noastră carte cum să se știe că ne-au fost luat Mihalcea pit. și Preda, feci<o>riul lu Mih<a>il armaș *din* Văleni, ca să le căutăm și să-i judecăm pre ocina Mihnei vist. *din* Bădéni, pre toată câte se vor afla moșul lor.

Pentru că așa părăia Préda pre Mihalcea pit. și scotea Préda multe cărți de să arăta că iaste de în feci<o>rū, iar Mihalcea pit. și cu Gligorie post. iaste de în fata, ce vrea să-i înzestréze. Iar noi amu cetit toate cărțelé și ale Mihalcéi pit. și ale Prédéi. Ce am aflat întru o carté a lu Alexandru vod<ă> cel Bătrânū, de scriia să ție Mihalcea pit. și Gligorie post., carie sânt de în fételé Mihnei vist., să ție Mihalcea pit. 2 părți și să plătească toata datoriia; iar Préda caré iasté născut de în Bade post., feci<o>riul Mihnei vist., să ție a treia parte și să nu plătească nicio datorie.

Deci, noi am vuzut această carté, cé am judécat pre é<i> ce au cetit cartea cé să aib<ă> a țane cum zice mai sus: însă să aib<ă> a țaneré Mihalcea pit. de în Pătărlagé 2 părți iar Préda a treia parté de în Futéști; așijdérelé de în Zboora¹⁾. Iară așijdérelé și dé în Bădéni, să ție Mihalcea pit. o parté iar Préda să ție 2 părți, pentru că au fost cumpărat mai dénainté de moșul Prédéi, de banul Pătru *din* Băléní dela Gligorie post.

Deci, noi am dat Mihalcéi pit. să ție câté 2 părți, căce l-au miluit Gligorie post. pré Mihalcea post. și pré Pătru, frate-său, în Belgrad, cu to<a>f<ă> partea

¹⁾ litera „Z“ adăugată cu altă cerneală.

cât se va alége de ocina și cumpărătoară. Iară de în Țigani cé se vor afla, tot să aib<ă> a ținere Mihalcea pit. 2 părți iar Préda a tria parte. Așa am aflat noi cu sufletelé noastră.

Scriș luna Iunie, în anul 7128 <1620>.

Once logofet.

și Mărze.

Tudoran pit.

V. peh

Popa Stoica.

Dumitrașco cluce<r>.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XVI/14.

Orig. rom., hârtie, 5 peceti aplicate.

486

1620 (7128) Iunie 1, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului <Io Si>mion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Cărstian logofăt din Căldărușani și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Brănești, din partea socrului său Bran și fratelui său Udrea și cu 8 vecini, anume: Albul și Dăduța și Dușca și Pătru și Stan Călinescul și Bogdan și Morgoci și Pătru și cu toți fiii lor și cu toate delnițele lor și din câmp și din apă și cu curăturile lor și din vatra lor din sat și de peste toată ocina, oricât se va alege, pentrucă această mai sus spusă ocină și vecinii i-a cumpărat Cărstian ogofăt dela Bran și dela fratele său Udrea, pentru 4500 aspri gata. Și iar a cumpărat Cărstian logofăt ocină la Brănești, din partea lui Bran și a fratelui său Udrea, 10 ogoare, cinci ogoare la un câmp, iar celelalte cinci ogoare în celălalt câmp, pentru 500 aspri.

Și iar să fie lui Cărstian logofăt 4 vaduri cu mori în apa Prahovei, partea socrului său Bran și a fratelui său Udrea, pentrucă le-a cumpărat Cărstian logofăt, pentru 5000 aspri. Și a vândut Bran și fratele său Udrea această mai sus spusă ocină și vecini și mori de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Apoi, din acele 4 vaduri de moară, un vad care se numește Dordolie, Bran l-a dat ficei sale Voica zestre, să-i fie de moștenire, ei și fiilor ei; iar celelalte 3 vaduri de moară și cu ocina și cu vecinii, pe care i-a cumpărat Cărstian logofăt dela Bran și dela fratele său Udrea, acelea toate să fie de moștenire jupaniței Elina, flica lui Cărstian logofăt.

Iar apoi, după moartea lui Cărstian logofăt, Udrea, fiul lui Bran, el a vândut, în zilele lui Radul voevod Șerban, din această mai sus spusă ocină un vad de moară jupanului Lupul fost mare logofăt, însă vadul de lângă drum.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Udrea, fiul lui Bran, și jupan Gherghe fost mare comis, fiul jupanului Lupul fost mare logofăt, ei au ridicat pâă cu jupanița Elina, fiica lui Cărstian logofăt, pentru un vad de moară de lângă drum. Și așa a pârît Udrea că nu a vândut tatăl său Bran această mai sus spusă ocină și vaduri de moară lui Cărstian logofăt, ci le-a pus zălog. Iar întru aceia, jupanița Elina, fiica lui Cărstian logofăt, ea așa a pârît înaintea domniei mele, că a vândut Bran și fratele său Udrea această mai sus spusă ocină și vecinii și cu delnițele lor și cu vaduri de moară la alți oameni, anume Dărmoș. După aceia, Cărstian logofăt, el a cumpărat această mai sus spusă dedină și vecinii și morile dela Dărmoș.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, ei au venit împreună și de față înaintea domniei mele, în marele divan, jupanița Elina cu jupan Gherghe comis și cu Udrea, fiul lui Bran. Și au rămas jupan <Gherghe>¹⁾ comis și Udrea, fiul lui Bran, de lege și dinaintea domniei mele...¹⁾ jupanița Elina ea a avut și cartea <răposatului Mihail>¹⁾ voevod de cumpărătură și am văzut domnia mea și s'a citit în marele divan înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea jupaniței Elina și fiilor ei, ca să-i fie ocină și dedină și vecinii și vadurile cu mori în satul Brănești, fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fere mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan...²⁾ mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dragomir din Novaci, în cetate în Târgoviște, luna Iunie 1 zi, cursul anilor în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XLV/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. lacunară din 1863.

1620 (7128) Iunie 1.

† Adec<ă> eu Dumitru, feciorul lu Dumitru post. de Slătioare, scris-am al meu zăpis cum să fie la mâna unchiu-meu jupânului Ivașco marele vornic, ca să-i fie și să ție partea mea de sat de în Crăceni, toat<ă>, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumânii, căți vor fi.

¹⁾ Io: șters, ilizibil în orig.

²⁾ loc alb în orig.

Pântrucă această parte de sat den Crăceni fost-au noastră de moșie. Deci au ajunsu pre tat<ă>-meu Dumitru post. vreme de robie, de l-a robit; deci de în ruda noastră nimenea nu s-au aflat să-l scumpere de în robie, ci l-au scumpărat Preda banul Buzescul, de au dat 300 de galbeni. Deci, deac'au venit tat<ă>-meu Dumitru post. de în robie, nu s-au mănâat mult<ă> vrēm<e>, ci iar l-au robit. Apoi, Preda banul n'au vrut să se lase în pagubă de acéle 300 de galbeni, nici au aflat alte bucate de ale noastre să ia pântru acéle 300 de galbeni, ci ne-au luat toate satele și toate moșiile.

Dup'acéia, Preda banul, el au dăruit pre unchiu-meu jupan Ivașco mare vornic cu toate satele și cu toate moșiile noastre. Și tot le-au ținut zălog de în zilele lu Șerban vod<ă> când au fost cursul anilor 7113 <1605> pân' acum în zilele domnu nostru lu Gavriil voevod.

Iar când a fost acum, în zilele domnu nostru Gavriil voevod, iar unchiu-meu Ivașco vornicul, el m'au miluit cu alalte sate și moși<i> cu toate; iar pântru partea de sat de în Crăceni, noi né-am tocmit de bun<ă> voia noastră cum să o ție unchiu-meu Ivașco vor<ni>cul să-i fie moșie, în vecie. Și înncă, dup<ă> tocmeala ci am făcut, iar unchiu-meu Ivașco vornicul m'au miluit și cu 50 de galbeni.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturii: Tudor mare sulgér Rudeanul și Preda ce-au fost mare sulgér de în Greci și Ion *fast mare* sulj<er> *din* Paia și Tudoran *fast mare* pit<a>r de Aninoasa și Stoica logo<făt> *din* Farcaș și Mușat *al doilea* post. *din* Petroșani și Iscrul *al doilea* vornic și Mih<a>il post. *din* Văleni și Mateiu peh. *din* Brâncoveni și Mih<ă>il *al doilea* armaș *din* Bălteni și Ghiurmescul și Vălcul logo<făt> *din* Breaza și înncă mulți boiari.

Iar cine va sparge această tocmeala a noastră cé-am făcut cu unchiu-meu Ivașco vor<nic>, oricine de ruda noastră sau de în neamul; plodul nostru, acela să fie proclét și anatema de 318 *sfinți părinți dela Nicheia*. *Altfel să nu fie, după spusa noastră*.

A scris Idoxii logofăt, luna Iunie 1 și, anul 7128 <1620>.

Popa Stoica.

Eu Matei peh.

Tudoru sulj<er>.

Preda sulgér.

Mih<ă>il post.

Ion sul<ger>.

Vălcul logo<făt>.

Isrul vornic.

Dup<ă> ce se-au scris acestu zăpis, tăinplatu-m'am și eu Gherghe al lui Cambea.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IX/2.

Orig. rom., hârtie filigran, 11 peceti inelare.

Copie rom. în ms. 256 f. 465 v—466.

1620 (7128) Iunie 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat în Crăcenii, însă partea lui Dumitru postelnic din Slătioare, cât a ținut el de mai înainte vreme, din câmp și din pădure și din baltă și cu vecinii și cu tot venitul, oricât se va alege partea lui Dumitru.

Pentru că această ocină și cu vecinii a fost de moștenire a lui Dumitru postelnic. Iar apoi, s'a întâmplat lui Dumitru vreme de robie, de l-au robît Tătarii când au fost răutățile. Apoi atunci, altul din rudele lui nimeni nu s'a găsit să-l răscumpere din robie, ci numai jupan Preda, care era atunci mare ban, în zilele lui Șerban voevod, de a dat 300 galbeni de a răscumpărat pe Dumitru postelnic din robie. Apoi, dacă a venit Dumitru postelnic din robie, iar i s'a întâmplat robire a doua oară. Apoi, jupan Preda fost mare ban n'a voit să rămână în pagubă pentru acei 300 galbeni, ci a luat toate dedinele și satele lui Dumitru postelnic pentru acei galbeni care sunt mai sus spuși.

Iar apoi, jupan Preda care a fost mare ban, el a dat și a dăruit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic, cu toate satele și dedinele lui Dumitru postelnic. Și tot a ținut cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic aceste moșii din zilele lui Șerban voevod, când a fost ciusul anilor...¹⁾ până în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Dumitru, fiul lui Dumitru postelnic, el a căzut la cinstitul dregător al domniei mele, de s'a rugat cu multă rugăminte, de l-a miluit cu toate satele și dedinele lui; iar pentru partea de sat din Crăcenii, ei s'au tocmnit de a lor bună voie, ca să țină partea din Crăcenii a lui Dumitru postelnic, toată, cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic. Și încă au făcut această întocmire, ca să țină cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic; iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic, el a miluit pe nepotul său Dumitru, fiul lui Dumitru postelnic, cu 50 galbeni.

Și încă la întocmirea lor au fost mulți boieri martori, anume: Tudor mare sluger din Ruda și Preda fost mare sluger din Greci și Ion fost mare sluger din Paia și Tudoran fost mare pitar din Aninoasa și Stoica logofăt din Fâncașa și Mușat al doilea postelnic din Pietroșani și Iscrul al doilea vornic și Mihăilă postelnic din Vălenii și Matei paharnic din Brâncovenii și Mihăilă al doilea

¹⁾ loc alb în orig.

armaș din Băleni și Ghiurmescul și Vălcul logofăt din Bărza. Și am văzut și am citit domnia mea și zapisul lui Dumitru, fiul lui Dumitru postelnic din Slătioare, făcut cu mare blestem și cu mulți boieri martori la mâna cinstului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic, ca să-i fie toată această parte de sat din Crăcenii, care este mai sus spusă, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Idoxie în cetatea Târgoviște, luna Iunie 1 zi și dela Adam cursul <anilor>, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IX/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

489

1620 (7128) Iunie 2, Târgoviște.

Tălmăcirea hrisovului domnesc pentru satu Vărleni din jud. Vâlcea al d. Ștefan Măldărescul.

Cu mila lui dumnezeu, însumi Gavriil Moghila voevod și domnu al tot pământului Ungrovalahicesc, fiul marelui și preabunului, răposat Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele la Lupul, fiul Radului din Vărleni și cu fi săi, câți dumnezeu i-au dăruit, ca să-i fie lui moșă în Vărleni, însă partea unchiului său Stoică, toată, dela matca Gémenii până în matca Nimoiului, veri câtă se va alege, din câmp, din pădure și din apă, și de pin tot hotarul și de pretutindenea, pentru că această moșă a fost cumpărat-o Radul, tatăl Lupului, dela fratele Părvului și fiu-său Stoică, pe un boi și bani 300...²⁾ încă în zilele lui Mihnea voevod.

Și iarăș a cumpărat Lupul, fiului Radului, o cureă de moșă în Strâmbătați, dela Stan Cincul în banii 1000...²⁾.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc șters în text.

Și iarăși a cumpărat Radul o fălcă de loc în Gropșeni, dela unchiu-său Radul, în bani 100.

Și iarăși a cumpărat Radul, tatăl Lupului, o fălcă de loc în dealul Vărlenilor dela Dragul din Vărleni, în.....¹⁾ bani...¹⁾.

Și iarăși a cumpărat Lupul, fiul Radului, două răzoare de vie în Vărleni, însă din Mărvilă până în hotarul Nesipilor, dela Oprea, drept bani 500.

Și iarăși a cumpărat Stoică, unchiul Lupului, moșăe în Vărleni, partea lui ...²⁾ toată câtă se va alege moșăia lui Biahă³⁾ dela dânsul, drept bani 700. Însă a cumpărat-o Radul și fiu-său Lupul, această moșăe în zilele lui Mihnea vodă și Mihail vodă...⁴⁾.

Și iarăși să fie lui Tatul și lui Gherghe și lui Neague și lui Staicū moșăe în hotarul Năsipilor, însă partea lui Stănicel toată, verii câtă se va alege, însă din apa Cernei până în matca Nimoiului. Fiindcă această moșăe au fost a Stănicelului; atunci, când a fost în zilele lui Mihnea vodă, a fost făcut [făcut] Stănicel oarecare vinovăție, de a uci Stănicel pă un frate al său; și s-a uci osândit Stănicel, să plătească perzania sufletului. După aceia, moșul și părinți lui Tatul și ai lui Gherghe și ai lui Neague și ai lui Stoică, ei au plătit pă Stănicel de această pierzanie de suflet, și s'au dat lor la toți, moșia toată, d'a le fi de moștenire pentrucă l'au plătit pă el de pierzanie de suflet.

Și iarăși să fie lui Gherghe și lui Tatul, și lui Neagoe...⁴⁾ și lui Stoică patru petece în crivina Năsipilor, fiindcă aceste locuri iarăși au fost ale lui Stănicel, ci iarăși le-au dat acestori oameni cărori l-au plătit de pierzanie sufletului de mai sus zis.

Și iarăși să fie lui Dumitru două răzoare de vie, cu desăvârșire să ție via, pentrucă aceste răzori de vie le-au dat și a uci miluit Ion pă fiu-său din botez, Dumitru, pentru sufletul său și pentru pomenire.

Și iarăși să fie Tatului și unchiului său Pătru, moșie în hotarul Năsipilor, însă din cureaoa lui Dușilă jumătate, pentrucă a cumpărat Stan, tatăl Tatului și cu Pătru dela Dușilă, în bani 500.

Și iarăși a cumpărat Stan, tatăl Tatului și cu Pătru ună fălcă de loc în deal dela Vladul și dela Cârstea, în bani 120, însă în zilele lui Mihnea vodă.

Și iarăși a cumpărat Stan moșăe în Strâmbătați, partea unchiului său poapă Oprea, toată, dela Stana, nepoata poapi lui Oprea, drept banii 550.

Și iarăși a cumpărat Stan moșăe în Vărleni, însă partea lui Ion, tatăl Stani, toată, dela Stana, fiica lui Ion, pe un bou și pe o vacă. Și iarăși a cumpărat Stan un răzoare de vie pe dealul Vărlenilor, dela cumnatu-său Dumitru, drept bani 120. Și iar a cumpărat Stan un răzoare de vie în Vărleni dela Oprișă, drept bani 100.

¹⁾ loc șters în text.

²⁾ loc rupt în text.

³⁾ șters în text peste cuvintele «moșăia lui Biahă».

⁴⁾ șters în text peste cuvintele «și lui Neagoe».

Însă aŭ cumpărat acești de mai sus ziși megiași pă acest de mai sus zise moșăi, încă de în zilele Alecsandrului v<oe>v<od> și de în zilele lui Mihné v<oe>v<o>d și Mihail v<oe>v<o>d și Alecsandru vodă și Ioan Iacov voevod. Nu¹⁾ au avut acești megiași și cărți de moștenire și de cumpărătură; ci au dovedit înaintea domnii mele cu mulți oameni, precum că li s-aŭ prăpădit cărțile din făcutele răutăți, când aŭ fost venit Tataři și Ugrini²⁾ în pământul Valahiei. Însă aŭ mărturisit mulți buni oameni, anume: din Vărleni, Dumitru și Neagoe și Stoică și Tatul și din Măciucă, Stan și Radul și Obricea Coidan și din Bretcoiu, Dan și din Degiu, Stoichean și din Brăbonești, Dan și din Strâmbătați, Dobromir.

Drept aceia, am dat și domnia mea Lupului și Tatului și lui Gherghé și lui Neagoe și lui Stoică și lui Stan și Dumitrului, spre a le fi lor aceste moșăi de moștenire și ohabnice și fiilor lor și nepoților și strenepoților<o> rlor și de nimenea neclintiți, după hotărîrea domnii mele.

Iată dară și mărturi am pus domnia mea pă: jupan Enache marele ban craiovenesc și jupan Ivașco marele dvornic și jupan Papa marele logofăt și jupan Hiera marele vistier și jupan Miho marele spătar și Mihalache marele stolnic și Buziică³⁾ marele comis și Vladul marele păharnic și jupan...⁴⁾ marele postelnic. Și ispravnicul jupan Papa marele logofăt.

Și eu, Șerban logofătulu dela Herăști, am scrăs, Iunie 2 în Târgoviște, leatul 7128 <1620>.

Acestași însum Gavriil voevod, cu mila lui dumnezeu, domn.

Tradus de subțscrisul din limba slăvenească în rumânească întocmai după original.

În București la anuul 1835 Dechemvrie 15: Gheor. H. Peșacovie ce se află în gazdă acum în casele d. Teohar Dimitriu pe ulița Covacilor lângă Curtea Veche.

Acad. R. P. R., LXXXVI/43.

Trad. rom.

490

1620 (7128) Iunie 3, Târgoviște.

† Cu mila lui d<u>mn<e>zeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și preabunului răposatului Io Simeon Moghila v<oe>v<o>d. Dat-am domnia mea aciașă poruncă a domniei mele Vocii și cu feciorii lui, căți d<u>mn<e>zeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Cosombești,

¹⁾ în loc de „și”.

²⁾ în loc de « Unguri ».

³⁾ în loc de « Buzinca ».

⁴⁾ loc alb în text.

însă toată partea lui Dălban și a lui Drăgoiu din câmpu și din pădure și din apă și cu vad de moară și din dealul cu viile și du preste tot hotarul, oricâtă să va alege, pentrucă au cumpărat Vocea dela Dălban și dela Drăgoiu, drept 3000 aspri gata, în zilele Radului v<oe>v<o>d, feciorul Mihnei v<oe>v<o>d. Și tot o au stăpânit cu bună pace, până acum.

Iar când au fost acum, în zilele domniei mele, iar Toma, nepotul lui Dulban și al lui Drăgoiu, el au rădicat pără cu Vocea înaintea domnii mele. Și așa pâra Toma pă Vocea, cum că n'au fost vândut Dălban și Drăgoiu, unchiului, ale lor părți de moșie, ci le-au fost pus zălog; iar Vocea, el au mărturisit înaintea domniei mele cu mulți oameni buni, anume: din Cosombești, Necula și Slăvil<ă> și Radul și Brătiian și Toma și Dușca și pop<a> Toader și Voicik<ă> cum au fost vândut aciastă moșie, iar nu o au fost pus zălog. Apoi, au rămas Toma de lége și de judecată, dinnaintea domniei mele.

Și iar au cumpărat Vocea moșie în Pupézeni, însă partea Manii și a lui Coccoag și a Oprii, jumătat<e> din părțile lor, oricâtă să va alége, drept 2000 aspri gata și cu mărturie dinnainté domniei mele, anume: din Pupezéni, Stan și Nedelco și Gherghe și Oprea și Bănae.

Pentru aceasta, am dat și domniia mea Vocii și Fătului, ca să le fie moșie ohabnică și feciorilor, nepoților și strănepoților lor și de cătră nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturie punem domnia mea pe: jupan Enache *mare* ban al Craiovei și jupan Ivașco *mare* dvor<ni>c și jupan Papa *mare* log. și jupan Fiera *mare* vistier și jupan Miho *mare* spat<a>r și jupan Mihalachi *mare* stol<ni>c și Buzinca *mare* comis și Vladul *mare* peh. și jupan..... ¹⁾ *mare* post. Și ispravnic Papa *mare* log.

Și am scris cu ¹⁾ în cetatea Târgoviștii, luna Iunie 3 zile dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7128 <1620>.

Rândul ce este șters cu roșu zice: Și iar a cumpărat Fătul moșie și Pupezéni, partea Radului toată cătă să va alége, pentrucă au cumpărat-o dela Dobrina, fata Radului, drept 1600 aspri gata.

Înprejurul, rândului <zi>ce cu slove roșii: Papa *mare* log.....¹⁾ o au vândut Dobrina, Fătului; Fătul o au vândut iar Dobrinii..... ¹⁾ Papa *mare* log., dintr'-aciastă moșie, ține s<tân>j<eni> 20.

Copie scoasă du pe hrisovul cel slov<e>nesc pe rumănie întocmai din cuvântu în cuvântu. Iar pentru un rând ce este dat preste dănsul cu roșu, l-am trecut mai în urmă, ca să <să> știe și acele ce cuprindere are.

Ioniță Serghiescu șătr<ar>.

Acad. R. P. R., CCLXXVII/39.

Trad. rom.

¹⁾ loc alb în text.

1620 (7128) Iunie 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Semion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Fătul și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în sat în Pătârlage, însă din partea Mariei și a fiicei sale Buna un loc de casă și cu grădina și cu aria ¹⁾, cu două ogoare în câmpul de sus, pentru că a cumpărat Fătul aceste mai sus spuse dedine dela Maria și dela fiica ei Buna, pentru 550 aspri turcești gata, încă din zilele lui Pătru voevod, fiul lui Mircea voevod. Și au vândut Maria și cu fiica sa Buna aceste mai sus spuse dedine ale lor de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și înaintea domniei mele.

Și au mărturisit înaintea domniei mele oameni buni, anume: din Pătârlage, Radul banul și popa Ivan și Vladul al lui Cârstea și Băhor. Astfel, acești mai sus spuși oameni, ei așa au mărturisit înaintea domniei mele că au avut Fătul cărți pe aceste dedine dinainte vreme. Apoi, s'au pierdut cărțile lui, din pricina păgânilor Tătari. Apoi, întru aceasta și domnia mea am făcut această carte a domniei mele pe aceste mai sus spuse dedine.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Fătul, ca să-i fie <ocină mai sus> spusele dedine și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Miho mare paharnic și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare stolnic și jupan ²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Mihalcea, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 6 zile iar dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CLXXXIV/35.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1620 (7128) Iunie 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri

¹⁾ « gumna » în orig.

²⁾ loc alb în orig.

numită a lui Andronie vistier, din jos de orașul Buzău, unde este hramul sfânta blagoveștenie a născătoarei de dumnezeu și părintelui egumen popa Samoil și tuturor călugărilor câți trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie ocină la Albeștii de pe Călmățui, însă partea lui Andronie vistier, care a fost a lui de cumpărătură dela moștenii satului din Albești și din câmp și din apă și din pădure și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Și vecinii încă să se știe, anume: Tudor cu fiii săi și Nenciul cu fiii săi și Drăgan cu fiii săi și Neagul, fiul Părcălabului și Dumitru.....¹⁾ și ceilalți vecini care se vor afla.

Pentru că acești mai sus spuși numiți oameni, ei au fost megiași cu ocinele lor de mai înainte vreme din moși strămoși. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, moștenii satului din Albești, ei s'au vândut vecini lui Andronie vistier cu toate părțile lor de ocină, tot pe aspri gata. Apoi, Andronie vistier, el a dat și a miluit cu ocina dela Albești și cu vecinii sfânta mănăstire mai sus spusă. Și de atunci până acum, în zilele domniei mele, au tot ținut călugării dela sfânta mănăstire această ocină cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, vecinii din Albești, Tudor și Nenciul și Drăgan și Neagul și Dumitru și cu ceata lor, ei au ridicat pâră și au venit înaintea domniei mele, de s'au pârât de față cu egumenul popa Samoil și cu ceilalți călugări dela sfânta mănăstire. Și așa au pârât vecinii în marele divan că nu s'au vândut vecini cu ocina lor lui Andronie vistier, nici nu i-au ținut călugării, nici nu i-a apucat legătura lui Mihail voevod.

Intru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și au arătat călugării în divan și cărți de cumpărare. Apoi, am dat domnia mea între ei 6 boieri pe răvașele domniei mele, anume: din Bădeni, Stoica vornic al doilea și din Potoceni, Radul al lui Datco și din Opăriți, Voinea și din Mircești, Dan Burducea și din Mocești Radul și din Tăbărăști, Barbul să cerceteze și să adeverească pentru acești oameni: s'au vândut vecini lui Andronie vistier, în zilele lui Mihail voevod, să fie vecini sau nu s'au vândut? Și i-au ținut călugării dela sfânta mănăstire să fie vecini sau nu i-a ținut? Și i-a prins așezământul și legătura lui Mihail voevod să fie vecini călugărilor sau nu i-a prins? Apoi, când a fost la zi și la soroc, acești mai sus ziși boieri, ei au umblat și așa au adevărit cu sufletele lor și au venit de au mărturisit înaintea domniei mele că sunt vecini ai sfintei mănăstiri mai sus spuse, vânduți și cumpărați de jupan Andronie vistier. <Și> am văzut domnia mea amândouă răvașele domnești la mâna călugărilor. Și au rămas Tudor și Nenciul și Drăgan și Neagul și Dumitru de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus spusă, ca să-î fie ocină în Albești și cu acești vecini care sunt mai sus spuși dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vis-tier și Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și jupan Vladul paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. <Ispravnic> Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 8 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, VII/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

493

1620 (7128) Iunie 8.

Aici megghiașii lui Vlădin din Sibicéu anume: Radul popei Stan și Mircea din Sibicéu ca să mărturisească acești megghiaș<i> pântru ocina Ileroe de o va fi cumpărat Vlădan toot el să o ție; iar nu o va fi cumpărat să o ție Zărn<e> al lui Ileroe, cum vor adevăra ei cu sufletii lor. Și ziua lor la sfântul Ilie proorocul.

Ispravnic Ivan postelnic.

A scris Neagoe, luna Iunie 8 zile, în anul 7128 <1620>.

Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXXVIII/118.

Orig. rom. hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

494

1620 (7128) Iunie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Radul vătaf de croitori și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie niște vii în dealul Bălțaților, însă 2 răzoare care sunt lângă via lui, în mijloc, pentrucă a cumpărat sluga domniei mele Radul vătaf aceste două răzoare de vie mai sus spusă dela Stoica al lui Iov din Bălțați și dela femeia lui, Maria, pentru 3000 aspri gata.

¹⁾ loc alb în orig.

Și au fost martori și aldămășari: din Bălțați, Mihăilă și Radul Buzducea și Oprea logofăt și fratele său și Filip croitor și Radul Mândău și toți sătenii și mulți oameni buni, care nu sunt scriși aici.

Și au vândut de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat și domnia mea slugii domniei mele Radul vâtaf, ca să-i <fie> aceste vii mai sus spuse dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Fiera mare vistier și Miho spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea zisă Târgoviște, luna Iunie 10 zile, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Istorice noi, XVII/14.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

495

1620 (7128) Iunie 12, Târgoviște.

* † *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treimea cea de o ființă și nedes-părțită, amin.*

Adecă jupan Enache mare ban al Craiovei, scris-am aceste al meu zăpis sfintei și dumnezeestii mănăstiri dela Buzău, unde iaste hramul preobrajării, care iaste metoh la Dușca, în Țara Grecească, ca să-i fie sfintei mănăstiri satul Rușățul jumătate, de preste tot hotarul și cu toți rumânii, căți să vor alege.

Pentru că acest sat, jumătate de Rușățu, fost-au al jupănăsii Mariia, fata lui Staico postelnic de în Bucu²⁾ și al nepotă-său, lu Dumitrașco comis, fecior Stoicăi spătar de în Cepturile. Iar când au fost acum, în zilele domnului nostru Gavriila voevod, iar jupâneasa Mariia și cu nepotă-său Dumitrașco comis, ci mi-au vândut mie de bună voia lor această jumătate de sat de în Bucov; însă jupâneasa Mariia mi-au vândut partea ei ce să chiamă a patra parte, drept 85 galbeni. Iar altă parte, a patra parte, ce au fost lu Dumitrașco comis, mi-au vândut drept 100 galbeni de aur, fac împreună bani 37.000. Deci, dacă mi-au vândut ei această jumătate de sat, de bună voia lor și mi-au făcut zapisele lor la mâna mea și au stătut a fi această jumătate de sat pre mâna mea stătător, eu, într'aceia, am socotit de am dat și am miluit cu acest sat ce e mai sus scris pre sfânta mănăstire cea mai

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în realitate: «din Bucov».

sus scrisă, pentru sufletul nostru și al părinților noștri, să fie sfintei mănăstiri de întărire și de ajutoriu și părinților de hrană și noao de véci pomenire. Și carte domnească ce am fost făcut de cumpărătoare și zapisele vânzătorilor datu-le-am în mână călugărilor> dela sfânta mănăstire. Și pentru mai adevărata credință pus-am și pecete mea și cu numele mieu, dedesupt scris.

Încă și mărturii am pus mulți boiari, anume: jupan Ivașco *mare* dvornic și jupan Papa *mare* logofăt și Hiera *mare* vistier și Buzinca comis și Tudor *mare* sluger și Paraschiva *al doilea* logofăt și popa Stoica logofăt și Milea postelnic *din Vălén*i și Radul postelnic *din Herăști* și Danciul vâtaf *din Doicești* și Néniciul postelnic *din Mănești* și Barbul postelnic *din Mănești*.

Și eu, Șerban logofăt *din Hierăști*, am scris în cetatea Târgoviște, Iunie 12 zile, în anul 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XIX/1.

Copie rom.

496

1620 (7128) Iunie 13, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeștii mănăstiri dela Buzău, unde este hramul sfintei blagoveștenii a preasfintei născătoare de dumnezeu și tuturor călugărilor viețuitori în sfântul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri ocină la Maxin, jumătate de sat, însă partea lui Vladul mare paharnic toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindenii și de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Negrească, însă din partea lui Udrea jumătate, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindenii, cu vecinii, oricât se va alege.

Pentru că aceste mai sus zise jumătăți de sat au fost de moștenire ale cinstiului dregător al domniei mele jupan Vladul mare paharnic. Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, jupan Vladul mare paharnic, el a vândut aceste părți de sat de a sa bunăvoie...¹⁾ cinstiților dregători ai domniei mele, jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miho mare spătar și Paraschiva al doilea logofăt, pentru 5000 aspri gata. Iar întru aceia, acești mai sus spuși dregători ai domniei mele, ei au dat și au dăruit aceste părți de sat la sfânta mănăstire mai sus spusă, pentru ajutorul și întărirea sfintei mănăstiri și pentru veșnica lor pomenire; însă au prețuit întâi cu Vladul paharnic aceste sate, pentru

¹⁾ loc răzuit în orig.

10.000 aspri. Iar Vladul paharnic a socotit să aibă pomenire și a scăzut din preț 5000 aspri și s'a scris la sfântul pomelnic. Și am văzut domnia mea și zapisul jupanului Vladul mare paharnic că a vândut de a sa bună voie dregătorilor domniei mele mai sus spuși. Și au dăruit jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miho mare spătar și Paraschiva logofăt această jumătate de sat, de a lor bună voie, la sfânta mănăstire pentru pomenirea lor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus spuse, ca să-i fie aceste sate dedine și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Iunie 13 zile și dela facerea lumii până la această scriere cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Banu, IX/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, deteriorată.

Cu o trad. rom.

497

1620 (7128) Iunie 14.

† Scriș eu Fătul și Negoii cum s'au frățăt cu Vasile și l-am dăruitu cu doi rumăni de Nuș<oa>ă, anume Albul și Nedeu și o delniț<ă> bun<ă> fără de ru<m>ni și cu delnițele ce oru ave acei rum<ă>n<i>.

Și mărturiia pop<ei> Stanciul de Orbască și Stan armașlu de Năpărtene<i>, popa Du<m>brava și cu Sorvū de Dumnești și Albul de Gănești și Frăce de Cotenești.

Și <a>m scris eu Fătul cu mâna mea, însă fie moșie.

† Fătulu.

Stan armaș.

† Negoii.

† Eu Mușat post. amu datu Fătului o dulam<ă> de grana cu vulpi, iar lu Neagoe, feciorul Fătului, i-amu datu u<n> cal murgu cu șa turcească cu grana și cu frâu și o dulam<ă> cabaniț cu guler cu vulpi de atmiș cele roșiu. Ș<i> amu

¹⁾ loc alb în orig.

înfrățiți acești coconi de bun<ă> voia lor. Însă dulama Fătului, prețul ei 4300, iar dulama lu Neagoe, prețul ei 5800 și calul și șao 4500 și amu datu jupânesei Fătului și a lu Neagoe 10 coți de tălpan 540.

Și amu scris eu, Mușat post., naintea acestor boiari ce sântu mai sus scriși.

Scris Iunie 14 zile, în anul 7128 <1620>.

Mușat post.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XVI/15.

Orig. rom., hârtie, șase peceți inelare.

498

1620 (7128) Iunie 15.

† Scriș eu Fătul și Neagoe acesta alu nostru zapis, ca să fie la mână lu Mușat postelnicul, pântru că i-amu văindut u<n> rumănu, anume Stan Căliman cu doi fecior<i> de Nocșor<a>¹⁾ și cu delnița lui preste totu hotarul și delnița Belceștilor, iară preste tutu hotarul și de în șăzutul satului, dreptu 3750 de aspri gata. Că ne-u dat acești ban<i> Mușat post. de ne-am plătitu de bir de roșie la nevoe noastră. Iar noi amu dat acestu rumăn cu fecerii lui și cu delnița lui și cu ciastă delnița a Belceștilor, de bun<ă> voe a noastră, ca să-i fie moșie.

Și-au fostu și la această tocmele a noastră pop<a> Sta<n>ciul de Orăbască și Grama de în Cotești și Iane de Negreni.

Și amu scrisu însumi eu Neagoe cu bun<ă> credeință.

Scris luna Iunie 15, în anul 7128 <1620>.

Fătul.

pop<a> Stanciul.

Negoe.

Ianiu.

Gramă.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, LXIII/7.

Orig. rom., hârtie, 5 peceți inelare.

499

1620 (7128) Iunie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stroe Otoescul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Cucuteni, însă din partea Stanciului ²⁾ Țăpșe 12 stânjeni, însă din funia Corățească, din câmp și din pădure și din apă și din sat și de pretutindenii, din capul ocinei până în cap, de peste tot hotarul,

¹⁾ «d» Nocșor», scris de-asupra.

²⁾ «Stanciului», așa în orig.

pentru că a cumpărat Stroe acei 12 stânjeni de ocină mai sus scrisă dela Stanciul Țapșe, pentru 950 aspri de argint, încă de mai înainte vreme, în zilele lui Mihail voevod.

Și iar a cumpărat Stroe o vie cu loc cu tot, însă din Călmățuiul cel mare până în Călmățuiul cel mic și la câmp un ogor de 20 de pași dela popa Oance din Cucuteni, pentru 750 aspri de argint.

Și iar a cumpărat Neaga Gârba, nepoata lui Stroe, un pogon de vie care a fost pe locul lui, dela Dragole, fiica lui Țambe din Bălișoara și dela Mirce, fratele lui Vasilie călugărul din Cucuteni, pentru 600 de bani.

Și iar a cumpărat Călina jumătate de pogon de vie cu loc, însă la Jiribesti, însă din Călmățuiul cel mare până în Călmățuiul cel mic, dela Dragomir, ginerele Neagăi Răchireasa, pentru 300 aspri, însă a fost pe locul lui Grosul; iar apoi, Neaga mai sus scrisă, ea a luat acea jumătate de pogon de vie dela sora sa Călina, de a pomenit-o și i-a slujit și i-a făcut 2 sărăcuste. Iar apoi, Neaga mai sus scrisă, ea a dat și a miluit pe nepoata sa Dumitra cu această jumătate de pogon de vie mai sus scrisă, ca să-i fie ei pomană în vecii nesfârșiți. Însă după moartea ei, să țină nepoata ei Dumitra. Iar Dumitra, ea a îngrijit-o pe mătușa sa Neaga și la moartea ei a pomenit-o ca pe mama ei. Iar Neaga, mai sus scrisă, ea a pus mare blestem: care om din neamul ei sau din alți nepoți ai ei se vor ispiti să împartă pomana aceasta, acel om să fie blestemat de 318 părinți care sunt în Nicheia și să petreacă cu Iuda și cu Arie în veci.

Și martori aldămașari au fost oameni buni, anume: Crăciun și Coman și popa Mihnea și Paraschiva și Mirce și Șerban și Crivăț din sat și din Lipia, Stan al Dușoaci și din Bălișoară, popa Vladu. Și au vândut și au miluit acești mai sus spuși oameni ocinele lor și viile, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stroe Otoescul și Neagăi Gârba, ca să le fie aceste mai sus spuse ocine și vii de ddină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după potunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fera mare vistier și jupan Miho mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Idoxi logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 15 zile, cursul în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXII/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1852.

1620 (7128) Iunie 19, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, feciorul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghilă voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Mozăcenii în județul Vlașca, din partea locuitorilor satului, anume: Nanciul și Stan și Joseanul și Suseanul și cu fii lor, câți Dumnezeu li va da. Și iată le dăm întreg satul Mozăcenii tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul.

Astfel să se știe: din hotarul Jirovului, din Răscăiați, poiana lui Albul, la gura Șipotului și câmpul Piteștilor la Măcești până în Ciocănești, la gura văii celei mari la Gămită, la începutul colnicului negru, în valea cea mare, la fântâna Roșcăi, în Negrișoara, la stejarul cel mare din piscuri, la fântâna lui Tetu, la piatra din jos dela Știrbeai. Pentrucă este a lor bătrână și dreaptă moșie de moștenire dela strămoși.

Iar când a fost în zilele lui Șerban voevod, iar Leca ce-a fost atunci mare postelnic, el a apucat pe lăcuitorii satului, ce s'au zis mai sus, cum că ei s'au vândut de bună voia lor nesiliți cu toate ale lor, să-i fie vecini Lecăi postelnicul.

În zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, [apoi] când au fost după moartea lui Leca postelnicul, lăcuitorii satului mai sus zis s'au răscumpărat de vecinie și cu moșiile lor dela jupânița Grăjdana, jupânița lui Leca postelnicul și dela Toma, fratele lui Leca postelnicul, drept 35.000 bani noi. Apoi, când a fost după aceea, Stan nu a putut să plătească partea sa, ci au fost ținută și plătită de Stoica, dela sine, cele patru locuri.

Și a fost spre liberare când au fost răscumpărat de vecinie și cu ale lor moșii cu toți buni oameni și bătrâni megiași dimprejurul locului și anume: din Romanăți, Constandin și din Borobeaică, popa Radul și din Căuzești, Călin și din Răscăuți, Vladul și din Ciocănești, Tozoc și dela Izvor, Tudor postelnicul.

Apoi, când a fost în zilele domniei mele, iar jupânița Grăjdana, jupânița lui Leca postelnicul și Toma, fratele lui Leca postelnicul, ei s'au pârît înaintea domniei mele cu mare plângere că ei s'au răscumpărat de vecinie cu ale lor moșii. De aceea, am dat ca să fie iar slobozi, după cum au fost și mai înainte vreme.

De aceea am dat și domnia mea satului Mozăcenii și tuturor lăcuitorilor satului și tuturor, ca să le fie lor moșie după cum mai sus s'au zis, în veci, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor și neclătită și neschimbată, după porunca domniei mele.

De aceea, am pus domnia mea și mărturie pe: dumnealui Enache marele ban al Craiovei și dumnealui Ivașcul marele dvornic și dumnealui Papa marele

vistiernic și dumnealui Mihul mare spătar și dumnealui Mihalache marele stolnic și dumnealui Buzinca marele comis și dumnealui Vladul marele paharnic și dumnealui...¹⁾ marele postelnic. Și ispravnic Papa marele logofăt.

Și am scris eu, Stan logofăt, în scaunul orașului așa numit Târgoviște, în luna lui Iunie 19 și dela Adam cursul anilor în anul 7128, iar dela nașterea lui Christos până astăzi, în cursul anului vremii 1620.

Arh. St. Buc., Copii particulare, sub dată.

Trad. rom. cu greșeli, care nu pot fi îndreptate din lipsa originalului.

501

1620 (7128) Iunie 19, Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Gavriil Moghila voevod, fiul răposatului Io Simeon voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, care m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat dumnezeu pe scaunul răposăților părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care stă mai presus de toate cinstitele daruri, acest de față hrisov al domniei mele satului Pierseca și satului Mierlarii și Bordușanii și Posmagul și Piatra și Petriceștii.

Și moștenilor satului din Pierseca, anume: popa Stoilă cu fratele său Radul, cu fiii lor și cu nepoții lor și Pătru cu ceata lui și cu frații săi și cu fiii săi și cu nepoții lor și Ispas cu ceata sa și cu frații săi și cu fiii lor și Gheorghe Grecul cu ceata sa și cu frații săi și cu fiii lor și Manea cu ceata sa și cu frații săi și cu nepoții săi și Paraschiva cu frații săi și cu fiii săi și cu nepoții lor și Răbega cu frații săi și cu fiii lor și cu ceata sa și Drajul cu frații lui și cu ceata sa și Stan Palaciul cu ceata sa și cu frații săi și bătrânul Mircea cu frații săi și cu ceata sa și David al lui Popa cu ceata sa și cu frații săi și Mircea al lui Simtion cu ceata sa și cu frații săi și Ivan pietrariul cu ceata sa și cu frații lui și Vladul cu fiii săi și cu ceata sa și cu frații săi și Stan Robul cu ceata sa și cu frații lui.

Și deasemenea moștenilor satului din Mierlari, anume: Mușat cu ceata sa și cu frații săi și Savul cu ceata sa și cu frații săi și Călin cu ceata sa și cu frații săi și Manea cu ceata sa și cu frații săi și Dragul cu ceata sa și cu frații săi și Puica cu ceata sa și cu frații săi și Dan cu ceata sa și cu frații săi și cu nepoții

¹⁾ loc alb în text.

lor și Dragomir Pinescul cu ceata sa și cu frații săi și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Pierseca și cu aceste sate, câte s'au spus mai sus, cu tot hotarul și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din vadurile de moară și din uscat, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Și hotarele acestor sate să se știe: ocina Piersicei, dela apa Ialomiței până în tufele lui Costea. Și ocina Mierlarilor, dela apa Ialomiții până iar în tufele lui Costea. Și ocina Bordușanii, din apă până în Cautea. Și ocina Posmagului, din apa Ialomiței până în Cautea. Și ocina Pietrii, din Ialomița până în blenzile cu frăgăul. Și ocina Petriceștilor, din apa Ialomiței cu mori cu tot și cu frăgăul, până în hotarul Lupșanului și până în țelina lui Dapcea.

Pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire, dela moși și dela strămoși.

Și aceste sate care s'au spus mai sus, ei au fost toți oameni cnezi, cu ocinile lor, de mai înainte vreme, până în zilele răposatului Mihail voevod. Iar apoi, când a fost atunci, iar în zilele lui Mihail voevod, jupan Stoica vistier, el a fost răbojar ¹⁾ în județul Ialomița; astfel, a cotropit aceste sate mai sus spuse cu multe năpăști de bir, fără dreptate, pe care le-a pus pe umerii lor, până când i-a vecinit fără voia lor și le-a luat ocinile lor cu sila și le-a lepădat puținii aspri, cu preț și fără preț. Apoi, de atunci și până acum i-a tot ținut Stoica vistier vecini, la mâna lui.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, după trecerea lui Alexandru voevod, când s'a milostivit domnul dumnezeu asupra domniei mele cu domnia și cinstitul împărat cu sceptrul puterii Țării Românești pe scaunul răposatului părinte al domniei mele, iar domnia mea l-am făcut pe jupan Stoica, mare vistier. Apoi, când a fost peste puțină vreme, i-a venit vremea morții și socoteala nu a apucat să o dea, ci a rămas la vistieria domniei mele dator ughi mulți.

Apoi, întru aceasta, domnia mea, după moartea lui Stoica vistier, am socotit cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și n'am avut ce să iau din averile lui, ci am slobozit domnia mea aceste sate mai sus spuse și i-am făcut cnezi pe ei, de s'au răscumpărat de vecinie dela domnia mea, cu 1500 galbeni, ca să fie iar cnezi pe dedinele lor, cum au fost înainte vreme, pentru datoria lui Stoica vistier, care a rămas în vistieria domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea satului Pierseca, satului Mierlarii și Bordușanii și Posmagul și Piatra și Pietriceștii, moștenilor satului, cari sunt mai sus spuși, ca să le fie lor aceste sate cu toate hotarele și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ « rezateli » în orig.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va călca și va risipi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-l risipească, aici cu trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui; și să fie blestemat și afurisit și anatema de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu acei necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Isus Hristos și au zis: «ia-l, ia-l și răstignește-l» și sângele lui asupra lor și a copiilor lor, este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 19 zile și dela Adam până acum ani curgători, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Gavriil Moghila voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., Peceți nr. 294.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

502

1620 (7128) Iunie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Cârștian logofăt și fratelui său Dumitru logofăt din Căldărușani și cu fiii lor, câți le-a dăruit dumnezeu, ca să le fie ocină la Geamăna, partea Mânească toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din dealul cu viile, pentru că această ocină mai sus spusă a fost veche și dreaptă ocină de moștenire a jupaniței Stana și a jupaniței

¹⁾ loc alb în orig.

Stanca și a nepoatei lor, jupanița Stana. Apoi dela jupanița Stanca, după moartea ei nu a rămas nimeni din trupul ei fii sau fiice; iar dela jupanița Stana au rămas doi fii, mai sus spuși, Cârștian și Dumitru logofeți. Apoi, s'a sculat Cârștian logofăt și fratele lui, Dumitru logofăt, de au împărțit această ocină mai sus zisă, partea Mănească, în două cu verișoara lor primară jupanița Stana, ca să stăpânească Cârștian logofăt și fratele său Dumitru logofăt toată partea mamei lor jupanița Stana și toată partea mătușii lor jupanița Stanca, pentru că la moartea jupaniței Stanca, Cârștian logofăt și Dumitru logofăt au pomenit pe mătușa lor Stanca cu fiii ei.

Și iar să fie lui Cârștian logofăt și lui Dumitru logofăt ocină la Geamăna, părțile surorilor lor, anume Mușa și Stanca cu Maria și Voica, pentru că au făcut vânzătoare părțile lor din această ocină mai sus spusă, cât au avut, ca să le vândă. Apoi, au cumpărat frații lor mai sus spuși Cârștian și Dumitru logofeți, însă să se știe că au dat Cârștian și Dumitru logofeți Mușei și Stancăi și Voicăi pe părțile lor 4000 aspri gata. Apoi, iar au dat Cârștian și Dumitru logofeți și Mariei, pe toată partea ei, 6000 aspri gata. Însă acești aspri mai sus ziși i-au dat Cârștian și Dumitru logofeți pe o parte de ocină din Tâmburești, de au cumpărat partea lui Drăghici, bărbatul Mariei, pentru că a fost zălogită de Drăghici la Radu Căptaru din Florești, lângă București, de au dat acei aspri mai sus spuși în mâna lui Radul din Florești și au răscumpărat acea parte a lui Drăghici, bărbatul Mariei, ca să-i fie ei acea ocină zestre pentru asprii pe care i-au dat dela ei, frații ei, pe partea de ocină din Geamăna, de au cumpărat acea ocină din Tâmburești, să-i fie ocină pentru ocină.

Și iar să fie lui Cârștian logofăt și lui Dumitru logofăt ocină la Geamăna, din partea Mănească, din partea Stanei, fiica lui Cârștian Hâra, nepoata jupaniței Stana Scurtoae, toată, din câmp și din pădure și din dealul cu vii și cu vecinii și din vatra satului și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină de moștenire. Însă să se știe: să ție Cârștian cu fratele său Drăghici din Fefelei din partea jupaniței Stana, fiica lui Cârștian Hâra, a patra parte de peste tot hotarul, iar trei părți, iar din partea jupaniței Stana, fiica lui Cârștian Hâra, să ție Cârștian logofăt, cu fratele său Dumitru logofăt, însă două părți deplin în câmp și în dealul cu vii, de pe tot hotarul, iar o parte tot din partea jupaniței Stana, fiica lui Cârștian Hâra, să ție Cârștian logofăt și Dumitru, însă din valea Rumcenilor la dealul de sus cu vii și cu pădure până în valea Purcăreții, iar din valea Rumcenilor la câmpul de jos, să ție Marina și cu Văsiu din Cărunți.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Dumitru logofăt, el a avut pără înaintea domniei mele în divan cu Marina și cu Văsiu din Cărunți. Și așa au pârât Marina și Văsiu, ca să ție în dealul cu vii cum țin și la câmp, să ajungă

partea deplin. Întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea Marinei și lui Văsiiu lege 6 boieri, pe răvașe domnești, anume: Neagoe din Prociță și Ion din Jigorani și Mălaia din Brănești și Gherghie Ciolan din Fefelei și Dragomir din Detcoiu și Murgea din Șchiei, să jure că au ținut și din dealul cu vii și n'au stăpânit numai în câmp. Deci, când a fost la zi și la soroc, Marina și Văsiiu n'au putut să jure nicidecum, ci au rămas de lege și de judecată înaintea domniei mele. Și am aflat o carte rea la mâna Marinei și a lui Văsiiu, ci am rupt-o în divanul domniei mele.

Mai înainte vreme a avut pâra părintele jupaniței Stana, mama lui Cârștian și Dumitru logofeți, cu Hohoe <și Mircea>, încă din zilele lui Radul voevod Călugărul. Și așa au pârît Hohoe și Mircea că a fost mai sus spusă ocină a lor de moștenire. Iar apoi, domnia lui a dat lui Hohoe și lui Mircea lege, 12 boieri, să jure că este a lor ocina și dedina și au jurat așa atunci.

Apoi, când a fost în zilele lui Petru voevod, iar au avut pâra jupanița Stana și Cârștian Hăra, tatăl Stanei. Și așa au pârît Stana și Cârștian că este această ocină mai sus spusă a lor de moștenire însă a fost cotropită de Hohoe și de Mircea cu acei 12 boieri. Iar întru aceia, domnia lui a dat Stanei și fratelui său Cârștian lege, 24 boieri, peste legea lui Hohoe și a lui Mircea, să jure că este ocina lor și de moștenire. Și așa a jurat jupanița Stana, cu fratele său, peste legea lui Hohoe și Mircea. Și au luat și boii acestor 12 boieri, atunci în zilele lui Petru voevod.

Apoi jupanița Stana și cu ceata sa, ei n'au putut să se odihnească de Hohoe și de Mircea, ci iar au avut pâra și înaintea răposatului Alexandru voevod. Și așa au pârît Hohoe și Mircea pe Stana și cu ceata sa înaintea domniei lui că n'a jurat cu acei 24 boieri înaintea lui Petru voevod, nici n'au luat boii acelor 12 boieri. Iar întru aceia, domnia lui a dat jupaniței Stana, ca să aducă din cei 24 boieri, 12 boieri, iar din acei 12 boieri ai lui Hohoe și Mircea 6 boieri, să mărturisească înaintea domniei lui că au jucat cu acei 24 boieri și au luat boii acelor 12 boieri în zilele lui Petru voevod; așa au mărturisit înaintea domniei lui.

Și apoi, iar nu a putut să se odihnească jupanița Stana și ceata sa, ci iar au pârît Hohoe și Mircea și al doilea rând înaintea domniei lui că n'a jurat Stana cu ceata sa cu acei 24 boieri. Ci domnia lui iar a dat Stanei cu ceata ei să aducă pe acei 24 boieri, să jure cu ei. Și așa a jurat jupanița Stana și a doua oară înaintea domniei lui cu acei 24 boieri. Și au rămas Hohoe și Mircea de lege și de judecată și dinaintea zișilor domni bătrâni.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Cârștian și fratele său Dumitru logofeți, fiii jupaniței Stana, ei au venit înaintea domniei mele cu cărțile lor vechi de ocină, pe această mai sus spusă ocină, cărți scrise <de> Radul voevod și Pătru voevod și de răposatul Alexandru voevod, vechi și rupte și întunecate.

Intru aceia și domnia mea am dat și am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Cârștian și lui Dumitru din Căldușani, ca să le fie ocină la Geamăna, această ocină mai sus spusă și ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu.....²⁾ în cetatea Târgoviște, luna Iunie 20 zile, dela Adam până acum, anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXV/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1854.

503

1620 (7128) Iunie 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Dumitru vătaf și cu nepoții lui, Cârștian și Tiodora și Elina și Badea și cu fiii, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Căldurășanii de Jos, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și cu baltă și de peste tot, pentru că le este veche și dreaptă ocină de moștenire. Însă să se știe, să țină Dumitru vătaf și cu nepoții lui, Cârștian și Tiodora și Elina, jumătate de sat, iar nepotul său Badea, el să țină singur cealaltă jumătate.

Și iar să fie lui Dumitru vătaf singur ocină la Căldurășanii de Sus, partea Vladei și a surorii sale Dobra, fiica lui Dobre, toată, din câmp și din pădure și din baltă și cu vecinii, oricât se va alege și de peste tot hotarul și de pretutindeni și din vatra satului, pentru că a cumpărat Dumitru vătaf această ocină dela Vlada și dela Dobra, fiicele lui Dobre, pentru 5000 aspri gata.

Și a fost cumpărată această mai sus zisă ocină de Nica vistier fără știrea lui Dumitru vătaf. Iar apoi Dumitru vătaf, el a avut pără cu Nica vistier înaintea răposatului Mihaile vodă. Și așa a părât Nica vistier, ca să țină el această mai sus

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în criptog. amă.

spusă ocină. Iar întru aceia, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a adeverit domnia lui, că este mai volnic Dumitru vătaf să cumpere acea ocină mai sus spusă decât Nica vistier. Și a lepădat Dumitru vătaf acei mai sus spuși aspri pe acea ocină lui Nica vistier în divan și înaintea domniei lui. Și a rămas Nica vistier de lege înaintea domniei lui.

Iar apoi, Dumitru vătaf iar a avut pără și cu bărbatul Vladei, anume Necula, înaintea domniei lui. Și așa a părît Necula, bărbatul Vladei, că nu a vândut acea mai sus zisă ocină. Iar întru aceia, domnia lui iar a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui. Și a dat domnia lui, lui Dumitru vătaf, ca să lepede el asprii și să cumpere această mai sus spusă ocină, pentrucă au vândut acele femei acea ocină încă de mai înainte vreme și n'a avut Necula niciun amestec <cu> această mai sus spusă ocină. Și așa a rămas și Necula de lege dinaintea domniei lui.

Și iar să-i fie lui Dumitru vătaf ocină iar la Căldurășanii de Sus din partea unchiului său Părvul, însă a treia parte toată, pentrucă a cumpărat dela unchiul său, Părvul. Această ocină a fost cumpărată de mai înainte vreme de Dumitru vătaf dela unchiul său Părvul, însă din zilele lui Mihnea voevod, pentru 2500 aspri gata. Și iar să-i fie lui Dumitru vătaf ocină din partea lui Detco, fratele lui Radul și a lui Căzan, nepoții lui Părvul, însă 50 stânjeni, pentru 800 aspri gata.

Și iar să fie lui Cârștian logofăt și fratelui său Dumitru vătaf ocină în satul Vlădenii de Jos, din partea lui Radul, fiul lui Grama, însă 294 stânjeni, pentrucă a cumpărat dela Radul, fiul lui Grama, pentru 5000 aspri gata. Și iar să fie ocină, iar <la> Vlădenii de Sus, din partea lui Stoica, ginerele lui Detco logofăt, însă 135 stânjeni, pentru 2300 aspri gata.

Însă să se știe semnele hotarelor acestei mai sus zise ocini, pe vechile hotare: dela podul Dumbrăvelii prin secătură și pe la Răchitanul și pe Stăjeretul dinspre satul Bărboșii. Și iar semnele dinspre Vălcănești, pe valea Turcului, pe Imoroasa în sus, până în zăgazul lui Tulnic fost mare logofăt. Iar semnele dinspre Vlădenii lui Nica mare logofăt, deadreptul peste dumbravă în coada Mostiștei până la fântâna Mierleștilor. Iar semnele dinspre Rușii lui Nica logofăt, din fântâna lui Detco logofăt, prin Izuncă în jos, prin lacul Leșilor. Și semnele dela Greci, din piatră și din pârlodgele lui Danciul vornic și prin lacul Bivolilor, deadreptul peste Dumbravă la stejarul mare, în drumul Grecilor, deadreptul peste baltă, prin lacul Luntrii. Și semnele dinspre Lupie, pe lacurile lui Cernica, până în podul Dumbrăvelii.

Pentrucă aceste mai sus spuse ocine și sate și vecini au fost vechi și drepte de moștenire și de cumpărătură și de mai înainte vreme. Și au avut și cărțile altor domni bătrâni pe aceste moșteniri, dar le-au pierdut când au fost răuți aici în Țara Românească.

Și iar să fie lui Dumitru vătaf singur ocină <la> Vlădenii de Jos, iarăși din partea lui Detco, fiul Stancăi, nepotul lui Detco logofăt, însă 102 stâneni, din câmp și din pădure și din baltă și din vatra satului și cu un vecin, anume Coman, fiul lui Sămtoader, pentru că a cumpărat această ocină Dumitru vătaf dela Detco, fiul Stancăi, pentru 1300 aspri gata, în zilele lui Radul voevod Șerban. De atunci până acum a tot ținut cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, Dumitru vătaf a avut pârâ înaintea domniei mele cu Teodor, fratele lui Detco și au venit de s'au pârât de față. Și așa a pârât Teodor că el este mai volnic să cumpere această mai sus spusă ocină și cu acel vecin dela fratele său Detco. Iar Dumitru vătaf, el așa s'a plâns că a cumpărat dela Detco, fratele lui Teodor, încă din zilele lui Radul voevod. Și a arătat Dumitru vătaf în divan și cartea lui de cumpărare, când a fost cursul anilor 7116 <1608> și că l-a întrebat pe Teodor. Intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Dumitru vătaf, ca să țină ocina cum a cumpărat-o. Și a rămas Teodor de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Și iar să fie lui Dumitru vătaf și jupaniței lui, Neacșă, Ațiganiilor lor, anume: Dobre și Țiganca sa Vișa și cu fiii lor, Stanciul și Radul și Crăciun și Trândahiru și Armanca, pentru că Vișa Țiganca a fost de moștenire a lui Radul vătaf din Uda. Apoi a schimbat Dumitru vătaf cu Radul vătaf, de a dat Dumitru vătaf lui Radul vătaf pe Dochia Țiganca pentru Vișa Țiganca, Țigancă pentru Țigancă. Și iar să-i fie lui Dumitru vătaf și jupaniței lui, Neacșa, Coștă Țiganul și cu sălașul lui și Țiganca sa Dobra și cu fiul lor Dragne și cu toți fiii lor și nepotul lor Dragne. Și iar să-i fie lui Dumitru vătaf și jupaniței lui, Neacșa, Lupul Țiganul și cu fiii săi Andreiu și Gligorie și Sofica și Marie și Tudora și Țiganca lui Lupul, Dochie, pentru că acești Țigani sunt de moștenire.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele Dumitru vătaf și cu nepoții săi Cârștian și Teodora și Elina și Badea, ca să le fie ocina și Țiganiilor care sunt mai sus scriși de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am scris, Stan logofăt, în cetatea de scaun în Târgoviște, în luna Iunie 20 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Căldărușani, II/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. incompletă în ms. 721 f. 635—637; o copie rom. incompletă la Acad.

R. P. R., XX/264.

504

1620 (7128) Iunie 20.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mihail și lui Lupul și cu fiii, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în satul Clăceștii, ocina Chicera dela Chirca până la și până în sus și din zăvoiu peste deal, peste matca Roșceștii, până la pârâu în hotarul în Valea de Jos până la Odărăști în sus și până la cula și până la apa Te la partea Prisăcească și pe Valea Feței poiana pe Valea Poienii peste matca Văianului, până la Creața pe gruiul lui Dărman în sus poiana lui Ilu până pentru că este a lor dreaptă dedină, dela întemeierea țării, din zilele răposatului Negrul voevod. Și am văzut domnia mea cartea lui veche și ruptă. Iar întru aceasta, domnia mea și am înnoit și am întărit pe această mai sus zisă ocină, cu această carte a domniei mele.

De accia, ... domnia mea fiilor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fira mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihailchi mare stolnic Vladul mare paharnic și jupan ¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

<Am scris eu>, Necula gramatic, luna Iunie 20 zile, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXXXIV/18.

Orig. slav, perg., foarte șters și rupt, pecete timbrată, căzută.

¹⁾ loc alb în orig.

1620 (7128) Iunie 20.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lu Mih<ă>il<ă> de în Câlcești ca să fie volnic cu cartea domnii mël<e> să ții ocinu în Hâiște, partea boirească, să o ții înpriun<ă> cu Mih<ă>il<ă> și cu Giurca de Hâiști, că o au cumpărat Stan cu Giurca dila Stănil<ă> banul dé Cost<i>ni, pentru 2200 de aspri.*

Dup'acéia, Slacna, jupâneasa lu Stănil<ă> și cu Barbul Paleul de Ciuperceni au zis că numai i-au dat 300 di bani, n'au fost dat 2200 de bani; ci au prădat pri Mih<ă>il<ă> dé i-au luat un bou și bani 600. Și au luat înnt'r'acéia prada dela Crășusliști de Izvarna 500 di ban<i>. Apoi au fost vândut Paliul acea ocinu a doa <oa>ra Giurcăi, dătept 3000 di bani. Și le-au fost făcut maré silă și lăcătură și au luat acii ban<i> di frică. Și amu adévăratu domnii mea dă mulții boiri și megiiși cum au fost acéi bani pré acea ocină de maré nivei.

Deript aceia, amu judicat și amu dat domnii mea, ca să-și ții ocina Mih<ă>il<ă>, iar ciné undi va fii dat bani prăsti bani, să meargă să-ș ia bani. *Aceasta vă grăește domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.*

Scriș luna Iunie 20 zile, în anul 7128 <1620>.

† *Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, IV/3.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. în ms. 329 f. 241.

1620 (7128) Iunie 22.

Adecă ieu, Vintilă, din numitul sată Săteni, dinūpreună cu feciori miei, anume Oprea, Danciulu, dat-am adევარat și credincios zapisul nostru la sfinția sa părintelui Dionisie precum să să știe că am dat și am miluit unu locu de stână în munți Săteniloru la sfânta mănăstiré Gorgoti¹⁾, danie pentruca să ne pomenească și aicia la Gorgota¹⁾ și la Miteora. Și l-am datū acestū locū de stână în zilele lui Gavrilă voevod. Și am făcutū aceasta togmeală cu Dionisie și cu starețulu Samoilă și cu ieromonah Veniamin și Pangratie ieromonah și cu starețulu Gavrilă și cu alți frați dinupreună.

Iară carele nu să va ținca de togmeală, carele amū făcutū și amu așezatu noi cu părinții amănduroară sfinteilor mănăstiri, ci va strica mila și daniia care

¹⁾ în loc de «Golgota».

amu făcutu ieu și cu feciori miei să fie proclētu și afurisitu de trei sute și opt-sprăzece sfinți părinți dela Nicheia.

Luna Iunie 22, ano dela Adam 7128 <1620>.

Și s'au luat parie pentru mai lezne luare de seama la ano 1792 Mai 28 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, VII/12.

Copie rom.; alte copii rom. la VII/11 și ms. 228 f. 70.

507

1620 (7128) Iunie 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Stana și surorii sale Neacșa și cu fiii lor, câți le-a dăruit dumnezeu, ca să le fie ocină în satul Voinești lângă Câmpulung, însă a treia parte din sat, din câmp și din apă și din pădure și din munte și cu vecinii și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă este a lor veche și dreaptă ocină de moșie, de strămoșie din zilele altor domni bătrâni.

Astfel, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, Stanciul Cotescul, tatăl jupanițelor Stana și Neacșa, el a vândut această parte de ocină care e mai sus zisă cinstitului dregător al domniei mele jupan Enache mare ban al Craiovei. Astfel, când a fost după aceia, Pârvul din Gemenele și Stanciul Cotescu, ei n'au voit să <se> țină de întocmirea pe care ău făcut-o cu jupan Enache mare ban al Craiovei, ci ei i-au întors toți banii înapoi, și Pârvul, câți a luat dela jupan Enache mare ban și Stanciul Cotescul, tatăl jupanițelor Stana și Neacșa. Iar apoi, Pârvul el a spus că a dat dela el și banii, partea lui Stanciul, tatăl Stanei și Neacșei. Apoi a lăsat și partea lui de ocină lui Pârvul pentru acești bani.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Stana și sora ei Neacșa, ele au avut pără înaintea domniei mele cu jupanița Maria, jupanița lui Pârvul din Gemenele. Și așa a pârît jupanița Maria înaintea domniei mele că au dat ei banii tatălui lor, lui Stanciul, pe acea ocină care e mai sus spusă. Iar într'aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele; și a mărturisit și cinstitul dregător al domniei mele jupan Enache mare ban înaintea domniei mele că a luat banii dela Stanciul, tatăl Stanei și Neacșei, pe partea lui de ocină, nu a luat dela Pârvul și dela jupanița lui Maria, cum au pârît ei. Deci, a rămas jupanița Maria de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu partea jupanițelor Stana și Neacșa.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupanițelor Stana și Neacșa, ca să le fie această ocină care e mai sus spusă de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Fiera mare vistier și Miho mare spătar și Mihalache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Stancul în cetatea de scaun Târgoviște, Iunie 23 zile, anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XXVIII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută; s'a lipit ulterior altă pecete, purtând legenda lui Vasile vodă Lupu.

Cu o trad. rom. din 1842.

508

1620 (7128) Iunie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele, lui jupan Ivașco mare vornic și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie jumătate de vie dela Coastă, cu toți pomii și cu ocina, dela Puțcov până la Crivăț.

Pentru că această vie a fost de mai înainte vreme de moștenire a lui Paraschiva armaș din Băleni. Apoi, când a fost la vreme de moarte, el a întocmit de bună voia lui și cu limba lui și a înfrățit pe cinstul dregător al domniei mele, pe jupan Ivașco mare vornic, cu fiul său Anghel, pe această vie și ocină, ce este mai sus zisă, să fie doi frați nedespărțiți în două, în veci. Iar după moartea fiului său Anghel, să țină jupanița lui, Stanca, jupanița lui Paraschiva armaș, partea fiului său Anghel, iar cu partea cinstului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic, să nu aibă nimic amestec. Iar după moartea jupaniței lui, Stanca, amândouă părțile să le țină cinstul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic. Iar dela Puțcov până la hotarul Cornățenilor să fie a fiicei ei Stanca, însă după moartea fiului său Anghel și <dacă> nu se va alege nimeni din el. Iar cât va fi fiul său Anghel în viață și cu cine se va alege din el, să se aleagă fiicei sale Stanca zestre partea lui și partea mătușii sale Dragna, ocina dela Orești și dela Ghimpați.

Și am văzut domnia mea și am citit și zapisul lui Paraschiva armaș, făcut cu mare blestem, la mâna cinstului dregător al domniei mele jupan Ivașco vornic, de frăție și de întocmire și cu mulți boieri martori, anume: din

¹⁾ loc alb în orig.

Cornățeni, Vintilă clucer și Socol paharnic și din Țătarligi, Barbul vătaf și din Băleni, popa Ratea și Stanciul.

De accia, am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și ohabă lor și fiilor și nepcilor și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Enachie mare ban al Craiovei și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic, jupan... ¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris Idoxi în cetatea Târgoviște, luna Iunie 27 zile și dela Adam până acum cursul, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil Moghila, din mila lui dumnezeu, domn.

Gavriil Moghila (m. p.)

Muzeul Municipal Buc., nr. 27219.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

509

1620 (7128) Iunie 28, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui, răposatului Io Simion Moghila voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Țigului, nepotu Călinei și cu feciorii lui, căți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Bădeni, însă din partea soacră-sii Călinei, stânjeni 10, pentru că au cumpărat Țigul această moșie ce s'au zis mai sus dela Sora, fata lui Ipiscoe, doăo părți, drept asprii 1400 gata.

Și iar au cumpărat Țigulea moșie la Bădeni dela Stănilă, partea Popițeștilor, 5 stânjeni, drept 500 asprii gata. Și iar dela Frățilă, stânjeni 2 și jumătate, drept 270 asprii gata. Și iar dela Stana au cumpărat 6 stânjeni, drept 300 asprii gata și dela Ivan cupețul 2 stânjeni și jumătate 270.

Și iar să fie Țigului moșie la Bădeni partea lui toată, stânjeni 35, pentru că este a lui bătrână și dreaptă moșie și de moștenire. Însă să știe această moșie din sus, câtă este partea soacră-sii Călinei, o vânduse la altă parte. Iar când au fost acum, iar Țigulea, el nu s'au îndurat de acea moșie, pentru că au fost tot într'o moșie, ci au răscumpărat-o cu acei bani ce s'au zis mai sus.

Și au vândut acești oameni ce s'au zis mai sus ale lor moșii, de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiișilor dinprejurul locului, din sus și din jos și dinnaintea domnii mele.

Și s'au întâmplat acolo mărturii și aldămășari mulți megiiși, anume: Radu și frate-său Dan și Oprea și Ivan și Ion și Stan și Popândri și Crăciun și Nedelco și Măinea și Dumitru și Vlad și Lupa, încă mulți megiiși.

¹⁾ loc alb în orig.

Drept aceea, am dat și domnia mea Țigului, că să-i fie lui moșia ce s'au zis mai sus, de baștină și ohabnică, lui și feciorilor lui și nepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Enache *mare* ban al Craiovei și jupan Ivașco *mare* dvornec și jupan Papa *mare* logofăt și Fiera vistier și Miho spatar și Mihalache stolnic și Buzinca comis și jupan...¹⁾ *mare* postelnic. Și ispravnece jupan Papa *mare* logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviștii, Iunie 28 zile, leat 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 266.

Copie rom.

510

1620 (7128) Iulie 2, Târgoviște.

† Scris-am eu Apostol *fast mare* portariu și cu fiu-mieu Stroe peh. acesta al nostru zapis să fie la mână lu Gherghe și a Buhtei și a lu Soare, feciorii Vlăicului de Produleștii de Sus, ca să se știe cum am fost cumpărat dela acești oameni toat<ă> partea lor de ocină, în zilele lu Șerban voevod.

Iar cându au fost acum, în zilele domnu nostru Io Gavriil Moghila voevod, iar noi am vândut den partea de ocină acestor oameni ce sânt mai sus ziși jumătate de preste tot hotarul. Și o au cumpărat Gherghe cu frații lui, Buhte și Soare, jumătate de ocină dela noi, derept 8000 de bani. Și o am vândut noi de bună voe, ca să le fie moșie lor și feciorilor. Și o am vândut cu știrea megiașilor, să ținem noi jumătate, iar acești oameni alt<ă> jumătate.

Și au fost la tocmeala noastră oameni buni, mărturii: den Produlești, Dălban și Chima și Stoica megiașul.

Aciasta am scris să se știe și să se crează. *Altfel să nu fie.*

A scris Lepădat în Târgoviște, luna Iulie 2 zile, în anul 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, II/17.

Orig. rom., hârtie filigran.

511

1620 (7128) Iulie 2.

† Scris-am noi 12 boiri luaț<i> denaintea domnu nostru, lu Gavriil voivoda pri răvași domniști, *anume*: Tudor com<is> din Măldăriști și Manea log. și Mitrea pih<arnic> din Mih<ă>ști și Buil<ă> din Cacova și David din Bărbățiști și Lipădat log. și Stanciul post. și Stanciul din Zătréni și din Păușiști, Tudor și Gligorii

¹⁾ loc alb în text.

și Luca și Mihidințul log. *din* Fărănciști și Stanciul post. om domniscu, de-am hotărât pri Prida log. *din* Bărsiști cu judici di Mănăiliști, de le-am alis *ocina* uni de cătră alalți.

Și semnili am pus să să știe pintri hotari, să să știi hotarili: în obârșii din ulmu prin tiu, de ciia în frasin până în tiul den obârșia vâlcilii, dicia, prin stijar până în calea săpat<a>, decia pri cali până în părul din vârful Mălăratului, dicia prin piitri până în <o>ada de vâlcilii, până în cali, iar la piatră, decia din vârful Ja<ră>știi pri muchii în jos p<ănă> în groapili Idului, până în calea unde trici valea Aninoasii, dici trici răul prin laz, prin mijlocul livizii, dici dă în gura Colnicului la Spinit, ci țini calea până în piscul Gorunitului, di sus, dispri Popiști *din* Lăncaviți.

Ș'am aflat cu diriptul și i-am hotărât cu a lor bun<ă>voic<e> și s'au înnpăcat. Dici, numai acum să-și fac<ă> cărți domnești. Ș'am luat răvașili di le-am dat la Prida log.

Aceasta scriim.

Scriș luna Iulie 2 zile, la anul 7128 <1620>. Și am scris iu Mihidințul cu condiii popiscu.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXXIV/5.

Orig. rom., hârtie, 10 peceți aplicate.

Copie rom. în ms. 193 f. 180 v., cu data 7108 <1600> și în ms. 202 f. 317.

512

1620 (7128) Iulie 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simeon voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei mele Dumitru al doilea vistier și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Dudești, în hotarul de sus, ce se chiamă hotarul lui Stanciul armășelul, însă partea lui Stan, fiul lui Dan, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și din vatra satului, de pretutindenii și de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă a cumpărat-o boierul domniei mele Dumitru vistier această ocină mai sus spusă, dela Stan, fiul lui Dan din Dudești, pentru 2500 aspri gata. Și a vândut el de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost la întocmirea lor oameni buni martori, anume: din Săcuieni, Bădica și din Cioplea, Arghirie și din Văcărești, Nan logofăt.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Dumitru vistier, ca să-i fie lui ocină, dedină și de ohabă, filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vis-tier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vladul mare paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și is-pravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Iulie 6 zile și dela Adam până acum, ani curgători 7128 <1620>.

Io Gavriil Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., XLI/88.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

513

1620 (7128) Iulie 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Io Simion Moghila voevod. <Dă> domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Sebiceu, partea lui toată, <cât> se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de pretutindenii, fiindcă este a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar după aceia, Stanciul <a avut pâră> în zilele lui Mihai voevod cu surorile lui, anume Stănae și Anița și Voica. Și așa au pârât înaintea lui Mihai voevod Stănae și Anița și Voica <că> au și ele ocină acolo din partea lui Neacșu Orbul și din Samostrele de Jos. Iar întru aceasta, domnia sa, Mihai vodă, <a cercetat și a judecat> cu toți cinstiții dregători ai domniei sale și a dat domnia sa Stănaei și Aniței și Voicăi lege, 6 megiași, să jure, <anume....> ²⁾ din Sibiceu, și din Cătiași, Băra și Pătru și din Chiojd, Gonțe și din Stănila, Baciul, ca să jure că au și ele din partea lui Neacșul Orbul și din Samostrele de Jos. Iar după aceia, acei 6 megiași, ei nu au voit să jure și așa au întocmit ei și au dat lui Stanciul, să împartă surorile cu frații dimpreună partea lui Stanciul. Și au rămas Stănae și Anița și Voica de lege dinaintea domniei mele.

Și iar a cumpărat Vlădan ocină la Sibiceu dela Stan Ciochină un laz în pădure, pentru 98 aspri. Și iar a cumpărat Vlădan partea...²⁾ și din grădină și din casă cu tot locul, pentru 215 aspri gata. Și iar a cumpărat Vlădan partea popei Stan din moară...²⁾ ocină la Sebiceu dela Stoica, partea lui toată, din hotar până iar în hotar, pentru 1200 aspri gata. Și iar a cumpărat...²⁾ dela Cernica și dela Lup din Sebiceu, pentru un cal bun și pentru 200 aspri gata.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Și iar a cumpărat Mircea ocină...¹⁾ jumătate și cu un răzor, pentru 1000 aspri, cu răzorul. Și iar a cumpărat Vlădan ocină la Sebiceu dela Neacșa...¹⁾.

După aceia, când a fost acum în zilele domniei mele, Vlădan mai sus scris, el a avut pâra înaintea domniei mele cu Anania pentru niște...¹⁾ lege 12 boieri dinaintea domniei mele, ca să jure pentru că el a voit să cotopească și partea...¹⁾ iar de acolo, cum au venit aici acei 12 boieri, înaintea domniei mele cu Anania, ei au jurat numai...¹⁾ că nu a vândut ci l-a pus zălog pentru partea lui Stoica, pentru popa Stan pentru moară nu a...¹⁾ moară la mâna lui Vlădan și să fie toate celelalte ocine mai sus spuse toate să fie ale lui Vlădan și dela...¹⁾ un om, anume Zârnea a lui Ileroie pentru...¹⁾ de a purtat iar judecată cu Vlădan. Și așa pâra înaintea domniei mele, că n'a cumpărat Vlădan toate aceste ocine ale lui Ilroie, cum a fost scris în cartea lui Mihail voevod, ci le-a cotoplit. Și la aceasta, domnia mea am dat lui Vlădan doi megiași pe răvașele domniei mele, anume Radul al popei Stan și Mircea din Sibiceu, ca să-i aducă înaintea domniei mele, să mărturisească că a cumpărat Vlădan toată ocina, partea lui Ilroie, cum este scris în cartea lui Mihail voevod. Deci, după aceia, Vlădan a adus pe acei megiași de față înaintea domniei mele, încă și alți doi megiași și un preot, de au mărturisit înaintea domniei mele că a cumpărat Vlădan toată partea lui Ilroie mai sus spusă. Deci, a rămas Zârnea de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca să nu aibă nicio treabă cu această parte a lui Ilroie mai sus scris.

Iar după aceia, iar a dat Răcnea un cal pentru un hotar de ocină, de acolo; pentru cal a dat Ciochină lui Răcnea un ogor la Călugărița și alt ogor dela Lera, sub Cornet. Apoi, iar pentru acel cal și alt ogor, dela frații lui Răcnea, în Lopăți. Și iar să se știe că au dat Oprea și Moș surorii lor Neacșa, nevasta lui Vladul, fiul lui popa Stan, zestrea ei ocină la Sibiceu, din apă și din pădure și din munte. Martori Vlădan și Vlad al lui Răcnea.

Și iar să fie lui Zârnea 2 răzoare la grădină, pe care i le-a dat Mustață, pentru un bou de 160 aspri de argint, pentru un jurător, în zilele lui Mihnea voevod. Încă înainte vreme au cumpărat aceste ogoare din zilele altor domni. Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihail voevod, pentru aceste cumpărături, veche și ruptă și înegrită. Deasemenea domnia mea am înnoit și întărit această carte a lui Mihail voevod și cu această carte a domniei mele.

Și am dat domnia mea lui Vlădan și lui Stanciul, ca să le fie lor ocina mai sus spusă, dedină, lor și de ohabă și fiilor lor și nepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem lor domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Fiera vistier și Miho

¹⁾ loc rupt în orig.

spătar și Mihalache stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic și jupan ...¹⁾ mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Iulie 8 zile și dela Adam până acum, în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XIV/3.

Orig slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1860.

514

1620 (7128) Iulie 12, Bueurești.

† Din mila lui dumnezeu, creștinul Gavriil Moghila voevod și domnu a toată Țara Rumânească, ce-i dentru Unguri descălecați, feciorul marelui și preabunului, răposatului, creștinul Semeonu Moghila voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii melle sfentie și dumnezeiască mănăstirea ce să chiamă Simon Petri, ce iaste hramul nașterie lui Hristos și părentili egumenul Iosif și tuturor călugărilor căți lăcuescu în mănăstirea aceia, précum ca să fie sfentii mănăstiri ce s'au zis mai sus însă moșie dela Sfărcești, partea jupănesie Caplie, toată și cu moară.

Șe iar ca să fie sfentei mănăstiri moșie la Dragomiréști, partea jupănesie Caplei toată.

Șe iar ca să fie sfentie mănăstiri moșie la Cărstinești, partea jupănesie Caplie, toată șe cu a triia parte den moară și den apă iar a treia parte.

Și iar ca să fie sfentie mănăstiri moșie dela Izvorani, paartea jupănesie Caplie, toată, du prétutindinilea.

Și iar ca să fie sfentie mănăstiri moșie Spantogul, paartea jupănesie Caplie, toată și cu gărla de lângă sat și cu toți rumăni și cu tot vinitul.

Și iar ca să fie sfentie mănăstiri 14 sălași de Țigani ai jupănesie Caplie, însă Corbeștie, pre anume: Zăgan, Mircea, Dodan, Stoica, Corbiu, Tanca, Stan, Igosu, Hotea, Dragotă, Stan, Badea și Buie Țalap, iar Badea. Pentru cică acești Țigani, acia au fost dela moș ai Negului vornicului, nepotul lui Mogoș. Pré aciștie i-au dat pré tot jupănesie Caplie. Iar dupe aceia, jupăneasa Capliia i-au ținut pân la moarte ei pré acéști Țigani tot cu bună păciuală. Iar când au fost la moartea ei, iar ia i-au dat la sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus précum au fost dat și dupe acest ce s'au zis mai sus satele ei încă mai denainte vrême la sfânta mănăstiré, ca să-i fie ei pomană; și s'au scris și la pomenicu, ia și pré părinție ei 12 suflète, pré anume: Caplea și Vișa, Diicul, Stanca, Badea, Pătrașco, Radul, Stanca, Stoică, Radul, Nicșa, Dragna Capli, précum ca să fie ei pomeniți în véi.

¹⁾ loc alb în orig.

Iar dupe ceia, de atunci pân acum tot au fost ținut sfânta mănăstire Simon Petri aceste sati și Țigani tot cu bună paci.

Iar când au fost acum, în zilili domnii méle, iar părintili egumenul Iosif dela sfânta mănăstire Simon Petri ce s'au zis mai sus, el au avut gălceav<ă> denainte domnie méle<e> la marili devan cu egumenul Efrasim dela sfânta mănăstiré ce să grăiaște Bolintinul. Și au arătat călugărie dela Bolintin la divan o caarte a lui Pătru voevod Cercel, făcută rău și sângerat. Și au citit-o într'ascunsu aci carte, précum unde va fi zăcând trupul jupănisii Caplie še osele ei la sfânta mănăstiré, acolo ca să fie satele și Țiganie și toati căti s'au zis mai sus, altul nimele den neamul ei, să nu fie slobod ca să ia.

Iar după acia, domniia mea am socotit și am judecat pre dereptaate și duple lege cu toț<i> cinstitorie și îndereptătorie dumnii méle. Și am văzut și am citit domnie mea și caartea lui Pătru voevod, feciorul Mircie voevod și cartea bătrânului, răposatului Alixandru voevod și hristovul Mihnei voevod și caartea lui Șerban voevod; și am adevărat domnie mea foarti bini precum au fost dat jupăneasa Caplea aciste ce s'au zis mai sus sate și Țigani la sfânta mănăstiré Simon Petri ce s'au zis mai sus, pentru sufletul ei și pentru acile 12 suflete ce s'au scris la sfântul pomenic, încă până au fost ia vie.

Iar când au fost acum, prin zilili lui Pătru voevod Cercel, iar domniia lui atuncea au băgat maré mânia și urgie la sfânta mănăstiré a Gheormii banul den București, hramul sviati Niculae, caré au fost metoh la sfânta mănăstiré Simon Petri. Deci, el i-au gonit atunci pe călugări dela sfânta mănăstiré a Gheormii banul și încă și el au rădicat zavistie pentru osele jupănesie Caplie dela sfânta mănăstiré a sfântului Niculae. Deci, el le-au mutat și le-au îngropat la sfânta mănăstiré dela Bolintin numai pentru pizma. Și au făcut Pătru voevod Cercel și carte făr<ă> de cale și făr<ă> de dereptaate précum ca să ție mănăstirea Bolintinul toate satele și moșiile și Țiganie ce s'au zis mai sus, paartea jupănesiei Caplii numai pentru pizma Gheormii banul.

Șe au venitu călugărie dela mănăstirea Gheormei banul înaintea domnie méle<e> la divan, omini bătrâni și buni den oroșani București, pré anum<e> Simon județul și Dumitru Tărnăcop și cu caarte dela censtitul še îndereptorul domnii méle<e> jupănul Cernica ce au fost maré vörnîcu, cu mulți boiari și preoți, de au mărturisit ei cu ale lor suflete précum au fost îngropat jupăneasa Caple la sfânta mănăstiré a Gheormei banul, numai au fostu-o dezăgropat-oo Pătru voevod Cercel, numai iar pentru pizma. Iar întru aceia, domnie mea însu<mi> am văzut ace coarte a lui Pătru vedă Cercel dela călugărie dela Bolintin caré au fost făcut-oo făr<ă> de dereptaate.

Iar dupe aceia, domnie mea le-am fărămat acele cărți la divan pentru cică au fost făgăduit și îngroapaat jupaneasa Caplea la sfânta mănăstirea hramul

sviati Neculae dentăiu. Și au rămas călugărie dela Bolintin de lege și de judecată<ă> denaintea domnii méle<e>, précum de acum înainte să n'aibă nici o treabă.

Derept aceia, am dat domnie mea sfântii mănăstiri a Gheormei banul, ce s'au zis mai sus, aceste moșie și Țigani, ce s'au zis mai sus, paartea jupănesie Caplie, să fie de întărire și titorilor cei adormiți în veci să să pomeniască, iar dumnezeștilor călugăre să le fie de hrană și de cătră nimelea să nu fie stricată aaceastă carte, dupe zisa domnii méle.

Iată și mărturie am pus domnie mea: jupan Ianachie *mare* ban dela Craiova și jupan Ivașco *mare* vornic și jupan Papa *mare* logofăt și jupan Hiera *mare* vistiar și jupan Mihul *mare* spătar și Mihalachi *mare* stolnic și Buzinca *mare* comis și Vladul *mare* păharnic și jupan...¹⁾ *mare* postelnic. Și <ispravnic> Paraschiva al doilea logofăt.

Șe am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul cetățiie orașul Bucureștilor, Iulie 12 zile, dela Adam până acum, văleat 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, XV/3.

Copie rom.

515

1620 (7128) Iulie 15, Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul, binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Gavril Moghila voevod, fiul răposatului Simion voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântrăposaților părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest a tot cinstit și cu frumoasă față și precinstit, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele boierului domniei mele, lui Paraschiva al doilea logofăt și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satele din județul Vâlcea, Turceștii toți, cu toate hotarele și cu toți vecinii și satul Berbeștii toți și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și cu viile de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Pentru că aceste mai sus zise sate au fost cumpărate de răposatul jupan Preda Buzescul fost mare ban al Craiovei, în zilele răposatului Mihail voevod, când

¹⁾ loc alb în t. xt.

a fost cursul anilor în anul 7104 <1596>. Apoi, după moartea lui Preda Buzescul, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, în cursul anilor 7120 <1612>, jupanița lui, Catalina băneasa și fiica lor Mara, jupanița lui Teodosie spătar, ele au avut greutate și nevoie pentru datoria lui Preda banul și pentru împrumutul pe care le-au pus domnii. Apoi, n'au avut cu ce să plătească, ci au vândut aceste mai sus zise sate boierului domniei mele, lui Paraschiva al doilea logofăt. Însă satul Turceștii, pentru 40.000 aspri gata, iar satul Berbeștii pentru 36.000 aspri gata; și s'au plătit de datoriile lui Preda banul și de împrumut. Și am văzut domnia mea și zapisele jupaniței Catalina băneasa și ale fiicei ei Mara, pentru acest mai sus zis preț.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele, lui Paraschiva al doilea logofăt, satul Polovragii din județul Gorj, jumătate de peste tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, pentru că l-a cumpărat dela Hamza banul din Pârâiani și dela fiii lui, anume Stanciul și Danciul, pentru 30.000 aspri gata.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, lui Paraschiva al doilea logofăt, în județul Vlașca, Drăghineștii jumătate, de peste tot hotarul. Pentru că acest sat, Drăghineștii, ei au fost cnezi cu ocinele lor. Apoi, când a fost în zilele răposatului Io Mihail voevod, iar domnia lui însuși a cotropit satul Drăghineștii, de le-a luat ocinele lor cu sila și i-a vecinit fără voia lor. Iar când a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele, Simion Moghila voevod, satul Drăghineștii, ei s'au răscumpărat de vecinie dela domnia lui. Apoi, boierul domniei mele Paraschiva logofăt a răscumpărat jumătate de sat, de peste tot hotarul, pentru 36.000 aspri gata.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, lui Paraschiva al doilea logofăt, satul Vlașenul jumătate, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat dela Badea, fiul lui Darea din Bracea, pentru 15.000¹⁾ aspri gata.

Și iar să fie boierului domniei mele, lui Paraschiva logofăt, ocina din Ciungasca, a patra parte, de peste tot satul, însă din partea lui Vâlcănuș jumătate, pentru că a cumpărat dela Vâlcănuș, pentru 17.000¹⁾ aspri gata.

Și iar să fie boierului domniei mele lui Paraschiva al doilea logofăt niște sălașe de Țigani, anume: Drăgan Țiganul și cu fiii lui, Lepădat și fiica lui, Rada și cu ceilalți fii ai lor, pentru că a cumpărat dela Pahonie și dela frații săi Oancea și...²⁾ fiii lui Botea logofăt din Mârși, pentru...²⁾ aspri gata, încă din zilele lui Șerban voevod. Și iarăși a cumpărat boierul domniei mele Paraschiva logofăt niște Ațigani, anume: Mirea și Ațiganca lui, anume Stana și cu copiii lor, Velica și Radul și Neacșa și cu ceilalți fii, dela Hamza banul din Pârâiani și dela fiii lui, Stanciul și Danciul, pentru...²⁾ aspri gata, în zilele lui Radul voevod, fiul

¹⁾ cifrele au fost adăugate ulterior peste un loc inițial alb.

²⁾ loc alb în orig.

lui Mihnea voevod. Și iar să-i fie boierului domniei mele mai sus scris niște sălașe de Ațigani, anume Negoita cu fiii ei, anume, Vladul și Radul Șantea și Marina și Staico, pentru că i-a cumpărat dela Barbul și fratele lui, Stan din Cornișani, pentru...¹⁾ aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele Paraschiva logofăt dela Radul postelnic din Cepturoaia și dela jupanița lui, Calea, un Țigan, anume Radul și cu un fiu al lui, anume Drăgan, pentru 3000 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele mai sus scris o Ațigancă, anume Dobra, dela Mehedințul logofăt din Frânțești, pentru 2500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele Paraschiva logofăt o Ațigancă, anume Maria și un Țigan, anume Necula, dela Matei paharnic din Brâncoveni, pentru 4.000 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele mai sus scris dela jupanița Mara și dela fiul ei Dumitrașco din Țânțăreni un băiat de Țigan, anume Lupul, pentru 2000 aspri. Și iar a cumpărat o Țigancă, anume Nistora, fiica Zoicăi, dela Nan și dela fratele său Hrizan postelnic din Bărbătești, pentru 3000 aspri. Și iar a cumpărat boierul domniei mele mai sus scris o Țigancă, anume Voica Șarametoaia, dela jupanița Dobrița, pentru 1200 aspri.

Și au vândut acești mai sus spuși boieri aceste sate și Ațigani mai sus spuși, ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului.

De aceia, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Paraschiva al doilea logofăt, ca să-i fie aceste sate și Ațigani ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci-l va călca și-l va rupe și-l va risipi și-l va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Iată dar martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachi stolnic și jupan Buzinca comis și jupan Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 15 zile și dela Adam până la această scriere, cursul anilor în anul 7128, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Gavriil Moghila, din mila lui dumnezeu, domn.

† Gavriil Moghila (m. p.)

Muzeul Municipal Buc., nr. 26.860.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1902.

516

1620 (7128) Iulie 22, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului, răposatului Io Simion voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Dumitrașco clucer și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Bălteni din județul. ¹⁾ însă partea jupaniței Elena, fiica lui Bârcă postelnic din Cojăști, partea ei toată, de peste tot satul a șasea parte, din câmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și cu un vecin, anume. ¹⁾ și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul pentru că a cumpărat boierul domniei mele Dumitrașco clucer această ocină dela jupanița Elina și dela bărbatul ei Gherghe, pentru 5000 aspri gata și o manta de postav, prețul ei 1000 aspri. Și au vândut de bună voie. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare dela mâna lor cu mulți boieri martori: din Văleni, Mihăilă postelnic și Matei paharnic și din Băleni, Mihăilă armaș.

Și iar să fie boierului domniei mele mai sus scris ocină în sat în Bălteni, însă toată partea Despinei, fiica lui Bârcă, de peste tot satul a șasea parte, de pretutindeni și de peste tot hotarul și cu vecinii, anume Nedelco și Mladin, pentru că a cumpărat Dumitrașco clucer dela jupanița Despina și dela bărbatul ei Marco cu știrea tuturor fraților lor și megiașilor din jurul locului pentru o Țigancă, anume Ghincea și un Țigan, anume Danciul și un copil de Țigan de zece ani, anume Epure și pentru 6000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare dela mâna acestor boieri, cu mulți boieri martori: din Țigănești, Buta logofăt și din Căinești, Stan logofăt și Voicilă logofăt și din București, Stoica șetrariul și din Arcești, Florea și din Brâncoveni, popa Cănda și din Apele Vii, Mircea logofăt și din Belciugata, bătrânul Stanciul logofăt.

Și iar să fie boierului domniei mele Dumitrașco clucer ocină la Bălteni, însă toată partea jupaniței Voica, fiica lui Bârcă postelnic, toată, de peste, tot satul

¹⁾ loc alb în orig.

a șasea parte, din câmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și cu un vecin, anume.....¹⁾ și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Dumitrașco clucer această ocină dela jupanița Voica și dela bărbatul ei Pătru, pentru 8000 aspri gata și cu o fiică de Țigan, fac peste tot 10.000 aspri.

Și am văzut domnia mea și zapisul acestor boieri, de vânzare, cu mulți boieri martori, anume: Enachi sulger și Chiriac stolnic și Tărăceanul logofăt și din Cornești, Ilie postelnic și din Mănești, Mavrodin paharnic și din Topoloveni, Tudor stolnic și Borcea și Mogoș vâtaf.

Și iar să fie boierului domniei mele Dumitrașco clucer ocină la Bălteni, însă din partea jupaniței Neaga, fiica lui Badea din Cojăști, din jumătate de sat a patra parte, din câmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul cât se va alege; însă să se știe, de peste tot hotarul a opta parte. Pentru că au schimbat jupanița Voica și bărbatul ei Neacșul postelnic această ocină din Bălteni mai sus scrisă, iar Dumitrașco clucer, el a dat jupaniței Voica partea lui de ocină din Cojăști, ce a avut el de cumpărătură dela Ivan, de peste tot hotarul a opta parte, din jumătate de sat a patra parte, să fie ocină pentru ocină.

Și am văzut domnia mea și zapis de schimb dela mâna acestor boieri cu mulți boieri martori: din Bălotești, Ivașco postelnic și din Mănești, Nenciul vornic și Iacov comis și din Blagodești, Ianiu postelnic și din Bărbătești, Hrizan postelnic și Dediul vâtaf și Stan, fiul lui Aldimir pitar și din Floci, Vintilă logofăt.

Și au vândut și au schimbat ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Dumitrașco clucer, ca să-i fie ocină, dedină și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și Miho spătar și Mihalachi stolnic și Buzinca comis și Vladul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și a scris Lepădat în cetatea Târgoviște, luna Iulie 22 zile și dela Adam în anul 7128 <1620>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/13.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1782.

¹⁾ loc alb în orig.

1620 (7128).

† Scris-am eu, Manca dinpriun cu feciori-mii, anume: Stoica și Radul și Mareș *din* Buciomeni, scris-am acest al nostru zăpis, ca să fie de maré credință la mână lu Andrei din Băbenii, cum să se știe că ne-am toc[o]mit de a noastră bun voie de ne-u dat Andrei noa 2 sălașe di Țigani, însă capete 7. Și cându mi-u dat acești Țigani de m-am răscumpărat de rumâniia cu toți ficii mii și cu tot moșia noastră câtă am avut, însă di Buciomeni jumătate de *din* hotar din Călina jumătate și din Dăeștii jumătate de hotar, de neamu răscumpărat dela Buziști cu moșiele noastre, însă cum scrie și mai sus.

Și cându ne-u dat acești Țigani[ni] fost-ne-u tocmeal<ă> dela sveti Ilie păn<ă> aști<m>p, iar la sveti Ilie să avem a-i dare Țigani, însă capete 7 fâi<i> de niciun cuvântu. Iar să nu vom da Țigani la zi, să avem a-i dare, însă din moșile noastre din Buciumen<i> jumătate de hotar și di Călina jumătate de hotar și iar din Dăeștii jumătate de hotar; însă să nu vor fii Țigani la zi, să avem i-a dar<e> moșiele noastre, însă cu vii cu tot, car<e> le scrie mai sus, genere-meu lu Andreii din Băbene din județul Vâlce, ca s<ă> fie lui moșie ohamnicé în veci și ficiilor lui, căț<i> dumnezeu va da.

Și la cesta tocmeal<ă> a noastră însă mulți boeri fost-au: întâi sulger Mitre din Mih<ă>ști și Vasile port<ar>, Bare și popa Opre *de acolo* și log. Radul *din* Slăvitiști și Tudor din Răscăiați și Burican din Drăgășani și Dragom<i>ru Prondeulu și den Voicești, Ioiva și din Șerbănești, Ivan Buciomenul.

Și pântru cre<di>nța pusu-ne-m și mai jos pecetili, văleat 7128 <1620>.

Eu Manea.

Eu Stoica.

Eu Radul.

Eu Mareș.

Eu Mitrea *din* Mih<ă>ști.

Vasilie.

Eu popa Oprea.

Eu log<o>f<ă>t Radul.

Eu Tudor din Răscăiați.

Eu Burican.

Eu Dragomir.

Ioiva.

Ivan.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LXVII/19.
Orig. rom., hârtie.

518

1620 (7129) Septembrie 13.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele satului, anume Costeștii, carele jaste al [al] sfentei mănăstire dela Bistriț<a>, ca să fie în pace și slobod de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de miare și de cal și de oae seacă și de vinăriciu și toate dăjdiile și mâncăturile, câte sânt preste an în țeara domnii*

mele. Pentrucă acest sat ce iaste mai sus scris fost-au ertat mai denainte vrém<e> la toți domnii și a fost ertat și de domnia mea în rândul dentăiu, pentrucăci că nici în catastih și vistierii domnii méle n'a fost scris. Așisdere l-am ertat domnia mea și acum ca să fie în pace de toate[e], cum a fost și mai denainte vrém<e>.

Derept acéia și voi, dijmari și gorștinari, carei veți înmbla de aciaste slujbe ce scriu mai sus, în vrém<e> ce veți vedea cartea domnii méle, iar voi să căutați foarte în pace să lăsaț<i> satul Costeștii, nimica să nu-i învăluți.

Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însăși spusa domniei mele. *

Scris luna Septembrie 13 zile, în anul 7129 <1620>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXI/10.

Orig. rom., hârtie, pecete căzută.

519

embrie 13.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Tismena den județul Gorjil, ce iaste lângă mănăstirea dela Tisména, ca să fie de acum în pace și slobod de dijmă de stupi și de gorștin<ă> de porci și de oi și de vin<ă>rici și de toate slujbele și mâncăturile câte sânt preste an în țeara domnii méle<e>. Pentrucă acest sat ce iaste mai sus scris au fost slobozie și ertat de alaltți domni. Așisdere l-am ertat și domnia mea, să fie numai de poslușaniia și de paza sf<i>ntei mănăstiri, iar alt niminea să nu-l învăluiască, ci să se răpaose în zilele și în viaț<a> domnii méle<e>.*

Derept acéia și voi dijmarilor și voi gornaștilor și voi vin<ă>ricéilor și voi oiarilor, în vrém<e> ci viți vedea cartea domnii méle<e>, iar voi încă să căutați în pace să lăsați satul Tisména, al sfintei mănăstiri de toate, cum iaste mai sus scris înv<ă>șătura domnii méle. *Și nimeni să nu îndrăznească a-l turbura peste această carte a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris de Idoxie, luna Septembrie 13 zile, în anul 7129 <1620>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/19.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete căzută.

Copie rom. în ms. 329 f. 35.

1620 (7129) Septembrie 17.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Călimăneștii, ce iaste al sfîntei mănăstiri Coziei, unde iaste hramul sfînta troiță, ca să fie în pace și slobod de bir și de găleată, de fân, de oae seacă, de gorștină de oi, de porci, de dijmă de stupi și de cătră pîrcălabii dela Râmnic, să n'aibă a intra în sat să judece, și de toate dăjdiile și mîncăturile, câte sînt preste an în țara domniei mele, fără să fie de treaba sfîntei mănăstiri.

Și să aibă a-i judeca numai egumenul, iar pîrcălabii de Râmnic nimica treabă să n'aibă într'acest sat ce scrie mai sus, pentrucă l-am ertat domniia mia de această de toate, cum au fost ertați și mai denainte vrême.

Drept acéia și voi birarilor și voi gorștinarilor de oi și de porci și voi dijmarilor și vinericérilor și voi toate slugile domniei mele, oricarii de ce slujbe veți umbla într'acel județ al Vâlcii, din vrêmea ce veți vedea cartea domniei mele, voi să căutați să vă feriți de acest sat Călimăneștii al sfîntei mănăstiri Coziei, foarte în pace să-l lăsați de toate, cum scrie mai sus, că l-am ertat domniia mia. Așîșderia și voi pîrcălabilor să vă feriți de acest sat, nimica băntuială de voi să nu aibă.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și <ispravnic> însăși spusa domniei mele.

Scriș luna Septembrie 17 zile, în anul 7129 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209 f. 40.

Copie rom.

1620 (7129) Septembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe și lui Chima și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Produlești, însă din partea lui Apostol portariul jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă această ocină a fost de moștenire a lui Gherghi și a lui Chima, încă de mai înainte vreme.

Iar când a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, ei au vîndut ocina lor lui Andronache.

Iar când a fost în zilele lui Șerban voevod, Andronache a vîndut această ocină lui Apostol portariul.

Iar când a fost după aceia, în zilele lui Gavriil voevod, Apostol portar a vândut din această ocină cumpărătura lui, pe care a cumpărat-o dela Andronache, lui Gherghe și lui Chima, jumătate, pentrucă au fost mai volnici Gherghe și Chima să cumpere, căci a fost dedina lor. Și au dat Gherghi și Chima lui Apostol portar aspri gata 8000.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni, aldămășari, anume: din sat din Produlești, Dălbă și Neacșul și Ion Căpățână și din Românești, Radul Udrea. Și a mărturisit însuși Apostol portar înaintea domniei mele că a vândut de a lui bună voie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Gherghe și lui Chima, ca să le fie ocină, ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Goga mare comis și Ion mare paharnic și Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie, în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 17 zile și dela Adam până acum cursul, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Nucet, II/19.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1741.

522

1620 (7129) Septembrie 19.

† In Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Radul voevod, fiul marelui și răposatului Io Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului, herțeg. A binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântăroșilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit domnia mea acest întru totul cinstit, cu frumoasă față și preacinstit, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele satului Livezeni din județul Dâmbovița, care este satul sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită dela Nucet, unde este hramul sfântului marelui mucenic și purtător de biruință Gheorghe, ca să fie în pace și slobozi de bir și de găleată și de fân și de oaie seacă și de gorștină de oi și de dijmă de stupi și de porci și

de cal și de miere și de bani de județ și de munci domnești și de cal de olac și de toate dajdiile, câte se vor întâmpla peste an în țara domniei mele, pentru că acel sat mai sus zis, al sfintei mănăstiri, domnia mea l-am scos dela bir din castihul vistieriei domniei mele, toată cisma lor, pentru sfânta mănăstire și pentru pomana domniei mele. Și m'am scris domnia mea la sfânta proscomidie și părinții domniei mele, ca să-i fie domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Iar apoi, domnia mea am făcut întocmire cu ruptul, ca să aibă să dea acel mai sus zis sat Livezeni domniei mele într'un an câte 50 galbeni, însă 25 galbeni să dea la sfântul Gheorghe, iar ceilalți 25 galbeni să-i dea ei la sfântul Dimitrie. Și să aducă ei înșiși acei mai sus spuse galbeni la domnia mea. Iar birarii sau alte slugi ale domniei mele, care vor fi trimiși în acel județ pentru orice treabă și slujbă va fi, niciun amestec și treabă să nu aibă ei acolo, în acel sat mai sus spus, nici vite să nu tragă pentru alte sate sau pentru alte năpăști din alte sate, ci de toate să fie în pace, în zilele și viața domniei mele, cum este mai sus spus.

Încă și în zilele altor domni binecinstitori creștini, cari vor fi după trecerea domniei mele, afară numai de călugării din sfânta mănăstire, ei să aibă treabă și judecată dela nastavnicul sfintei mănăstiri, orice judecată va fi, toate să fie stătătoare, după chibzuiala nastavnicului sfintei mănăstiri. Dar vecinii și oamenii care vor fi așezați și trăitori în acel sat mai sus spus, ei să aibă a îngriji și a asculta de călugări, ce le va da învățătură, orice va fi treaba și ascultarea sfintei mănăstiri, cum este orânduit mai sus în acest hrisov al domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea satul Livezeni sfintei mănăstiri mai sus spuse, ca să fie în pace și slobod de acum înainte, cum este mai sus spus, cu toată întocmirea din acest hrisov al domniei mele și ei și fiii lor, să fie în pace, de acum până în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, cine bioește dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după greșalele noastre sau altcineva din pravoslavnicii domni creștini, dacă va cinsti și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacul viitor sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci va călca și va strica, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, ci să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacul viitor sufletul lui. Și să fie de trei ori blestemat și afurisit de stăpânul domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să aibă parte cu Arie și cu Iuda la un loc în vecii fără sfârșit, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan

Vartolomei mare stolnic și jupan Goga mare comis și jupan Ion mare pitar și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Drăghici gramatic, fiul lui Papa logofăt, <în> cetatea de scaun Târgoviște, dela Adam cursul anilor, în anul 7129 iar dela întruparea mântuitorului nostru Iisus Hristos 162<0> Septembrie 19 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, II/18.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. la Nucet, III/3 și alta în ms. 457 f. 74—75.

Unitatea la vârfat scrisă cu altă cerneală, iar la anul erei noastre lipsește.

523

1620 (7129) Septembrie 20.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mibnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeiești mănăstiri a domniei mele din jos de București, bramul sfânta Troiță și părintelui egumen Gligorie, ca să fie volnici călug<ă>rii cu aciasta carte a domnii méle<e> să ție balta Cornățelului și Corcovatul și Mojdreanul și până în Gurguiat<i> și până în Găujani și până în Nenciuleșt<i> și până în Făurei și până în hotarul Cucăteștilor și al Descopereștilor, cu vama și cu venitul bălții ce se va alége pre hotare și pre émne ce au fost alésă de 12 boiari, încă de cându am fost domnia mea în cela rându în domnia dentăiu.*

Și au fost ispravnic cându se-au ales acéste bălți boiarinul domnii méle<e> jupan Cernica *fost mare dvornic* și cum le citescu cărțile și hrisoavele și de nimenile optéal<ă> să n'aibă.

Derept acéia, să fie volnici călug<ă>rii de la sv<e>nta mănăstire ce iaste mai sus scris<ă> să ție balta și să-și ia vama den baltă, cum au fost légea și mai denainte vrém<e>. Și să nu fie volnici nimenilé a intra în baltă să venéze fără știrea călug<ă>rilor; iar pre care vor prinde vânăându pēște, să fie volnici să-i prade și să aib<ă> gloab<ă>. Și de nimenile opreal<ă> să n'aibă naintea cărții domnii méle<e>. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Septembrie 20 zile, în anul 7129 <1620>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XLV/6.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete căzută.

Copie rom. în ms. 256 f. 371; și la Acad. R. P. R. în ms. rom. 4985 f. 12.

1620 (7129) Septembrie 25.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri de din jos de București, unde este hramul sfânta Troiță, ca să-și fie satul Grecii tot, cu tot hotariul și cu tot venitul și cu toți rumânii și cu morile.*

Pentru că acest sat Grecii fost-au de moșie al sventei mănăstiri dela Tânganul. Deci, au fost schimbat sv<ă>nta mănăstiri Tânganul satul Grecii cu cinstitul dereg<ă>toriul jupan Ivașco ce au fost marele dvornic, de au dat Ivașco dvornic satul Plătăreștii, pentru satul Grecii. Iar după acéia, Ivașco dvornicul, el au vândut acel sat Grecii la moșul domnii mele Alixandru voevodă, derept 6000 de aspri gata. Iar după acéia, dumnialui au adaos și au pus și au dat acest satu Grecii la sv<ă>nta monastiri a domnii lui, ci iaste mai sus zis<ă>, ca să fie în sv<ă>nta mănăstire și svântului hram întărire și dumnezeieștilor călug<ă>rii de *brandă* și dumniului în vecie poménă.

Și am văzut domnia mea și hrisovul moșului dumnii mele făcut pre acel satu cu mare blăstem la svânta mănăstire. Așijdere am dat și domnia mea și am întărit svânta mănăstire, ca să-și fie satul Grecii cum l-au ținut și până acum și de câtră nimene bântuial<ă> să n'aib<ă>, preste cartea domnii mele. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Septembrie 25 zile, anul 7129 <1620>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XLIII/2.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete căzută.

Copie rom. ms. în 256 f. 84v.

1620 (7129) Septembrie 25.

Cartea răposatului Radului voevod, fecior Mihnei voevod, pentru scutirea satului Marotinul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele satului sfintei dumnezeieștii mănăstiri din jos Bucureștii, unde este hram sfânta Troiță, anume Marotinul din județ Ilfovului, ca să fie în pace de bir și de găleată și de fân și de oae seacă și de cal și de miere și de dijmă de stupi și de goiștin<ă> de oi și de porci și de cai de olac și de fum și de către banii de județ și de toate mâncăturile câte sunt preste anu în țara

domnii mele. Pentrucă l-am fost ertat domniia mea satul Marotinul [satul Marotin], încă din cel<ă>alt rând, de toate câte sânt mai sus scrise, să fie numai de poslușania sfintei mănăstiri.

Drept aceia și voi birarilor și voi toate slugile domniei mele, ori carii de ce slujbă veți umbla într'acest județ, în vreme ce veți vedea aciastă carte a domnii mele, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți și în pace să-i lăsați, nimică să nu învăluți, că l-am ertat domniia mea. Intr'altu chip să nu fie, după zisa domnii mele. Și însumi am zis domniia mea.

Scriș luna Septembrie 25 zile, anul 71:9 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256 f. 386, nr. 450.

Copie rom.

Altă copie rom. la Acad. R. P. R., în ms. 4985 f. 17 v.

526

1620 (7129) Septembrie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Osica din județul Romanai și moștenitorilor satului, anume: Simion și Stoica și Ilie și Stan și Ghiocăștii și Drăgușin și Stoica al Bețului și Vladul Pârlei și Stoica al Preicăi și Stanciul al lui Voinea și Iarciul Dorobanțului și Ursea și Albul, ginerele Călugărului și Crăciun și Albul al Călugărului și Tatomir și Negreiu și Vladul și cu frații lor de ocină și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie satul lor Osica, cu tot hotarul și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din uscat și de peste tot hotarul, de pretutindeni, oricât se va alege pe vechile hotare.

Și semnele: din apa Oltețului, până în Potopin și din marginea bălții Jugăstrenilor, până în hotarul Fălcoilor și din lacul cu plopi, până în valea Bobului.

Să fie în pace și slobozi de vecinie cu ocinele lor de către Preda sluger și de către frații lui, fiii lui Radul vistier din Cepturoaia, pentrucă este a lor și veche și dreaptă ocină și de moștenire din moși, strămoși. Și a tot fost satul Osica cnezii, cu ocinele lor, încă din zilele bătrânilor domni de de mult.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, jupan Radul care era atunci al doilea vistier, el a fost răbojar¹⁾ și birar în județul Romanai. Deci, a asuprit acel sat mai sus spus, Osica, numai pentru niște năpăști de biruri, de le-au luat ocinele cu sila și i-a vecinit fără voia lor, fără niciun ban, pentrucă el era atunci vlastelin. Astfel, de atunci a tot ținut Radul vistier pe acei mai sus puși oameni vecini cu sila și fără dreptate.

¹⁾ « rızateli » în orig.

Apoi, când a fost în zilele domniei mele, încă în celălalt rând, în prima domnie a domniei mele, acei oameni mai sus spuși, ei au venit toți înaintea domniei mele în marele divan, împreună cu Preda sluger, fiul jupanului Radul vistier, de s'au plâns de marca asuprire pe care au avut-o ei dela Radul vistier, numai pentru niște năpăști de biruri, pentru care i-a cotropit în zilele lui Mihail voevod, de le-a luat ocinele lor cu sila și i-a vecinit fără niciun ban și că au fost iertate aceste năpăști de biruri din sat, încă de răposatul Mihail voevod și că le-a luat Radul vistier și cărțile lor pe care le-au avut de moștenire. Astfel, întru aceia, Preda sluger a scos înaintea domniei mele în divan numai cărțile de moștenire ale acestor oameni mai sus spuși. Și așa a zis Preda sluger că s'au vândut acei oameni e singuri de bună voie, tot pe aspri gata și cărți de cumpărare n'au avut dela niciun domn.

Iar întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 6 boieri din divan, pe răvașe domnești, anume: din Bălănești, Negre logofăt și din Bârza, Vălcul logofăt și din Văleni, Rustea și din Strâmba, Gărd și din Zvorsca, Hamza și din Tiha, Drăgan, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor: a dat Radul vistier, tatăl lui Preda sluger, niscaiva aspri pe ocina acestor oameni mai sus spuși și s'au vândut cu voia lor să fie vecini sau n'a dat Radul vistier niciun aspru? Și a fost...¹⁾ sluga domniei Ianiu al doilea portar. Iar când a fost la zi și la soroc, acești 6 boieri mai sus spuși, ei au cercetat și au adevărit și așa au mărturisit înaintea domniei mele cu sufletele lor că nu a dat Radul vistier niciun ban, ci le-a luat ocinele lor cu sila, numai pentru năpăști de biruri și că au fost iertate acele năpăști de Mihail voevod. Astfel, a rămas Preda sluger cu frații lui de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am făcut domnia mea satului Osica cartea domniei mele de judecată și de rămas, ca să fie în pace de vecinie de către Preda sluger.

Apoi, când a fost peste puțină vreme, dacă am ieșit domnia mea de aici domn în țara Moldovei și a stat să fie domn aici al Țării Românești, în urma noastră, Alexandru voevod, iar Preda sluger, el a luat satul Osica vecini, iar la mâna lui și cartea domniei mele de rămas, de a rupt-o, fără cale și fără dreptate și i-a vecinit cu sila. Și tot a ținut de atunci încoace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie a domniei mele, satul Osica au venit înaintea domniei mele de s'au plâns de marea asuprire pe care au avut-o dela Preda sluger, că le-a luat cărțile din mâna lor și că i-a vecinit cu sila. Apoi, întru aceia, Preda sluger, dacă a văzut că nu a dat niciun ban pe ei, el de voia lui singur a iertat de vecinie satul Osica pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui, dinaintea preacinstițului și preasfințitului arhi-

¹⁾ Icc rupt în orig.

mitropolit chir vlădica Luca, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă cu satul Osica niciodată, nici fiii lui, nici frații lui, niciun om din rudele lor.

Și am pus și blestem: cine va turbura acest sat Osica pentru vecinie, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie. Și am văzut domnia mea și cartea lui Preda sluger de iertare și cartea părintelui vlădică Luca cu mare afurisenie.

Pentru aceasta, am dat domnia mea satului Osica și moștenilor satului, tuturor pe rând, câți sunt mai sus spuse, ca să le fie părțile lor de ocină în pace de către Preda sluger, dedină lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Goga mare comis și jupan Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic...¹⁾ al doilea logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 26 zile și dela Adam până la această scriere cursul anilor, în anul 7129, iar dela nașterea lui Hristos 1620.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Văratie, I/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1780.

527

1620 (7129) Septembrie 27, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Lupul dela Măldăreștii din Luncavăț și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Florești lângă Urșani, însă din jumătate de sat a 4-a parte, partea lui Radul, fiul popii Șerban. Însă să se știe că i-au ales-o frații lui, anume popa Voico și popa Crăciun și Negoii, partea lui Radul de peste tot hotarul la un loc care se numește la Ocol. Semnele: dela drumul Mehedinților, până la drumul Răcei și cu valea Cornetului și cu valea Mărginelii. Însă să împartă popa Lupul între aceste semne pe din două cu Șerban, pentru că frații lui Radul mai sus scriși au ales de peste tot hotarul de i-au dat Radului²⁾ ca să ție el singur, iar ei să nu aibă niciun amestec între aceste semne mai sus scrise din hotarul Căndoilor până în hotarul Bârzotenilor, numai să împartă popa Lupul cu Șerban în două.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ «Radului», așa în orig.

Pentru că această ocină a fost a lui Radul de moștenire, însă Radu a căzut într-o nevoie cât să-și piarză capul, iar popa Lupul l-a scos din acea nevoie cu un cal bun, <prețul lui> ¹⁾ de 2600 aspri.

Iar apoi, popa Lupul, când a fost în zilele domniei mele, prima oară în domnie, și-a cerut asprii săi dela Radul, iar el nu a avut să dea popii Lupul asprii, ci i-a dat această mai sus spusă ocină, pentru 1000 <aspri>. Și a ținut-o popa Lupul cu bună pace până în zilele lui Gavriil voevod, de și-a făcut popa Lupul carte asupra acestei ocini și iar a ținut cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar a avut pâră popa Lupul cu Radu pentru această ocină și așa a pârât Radu că este ocină mai multă decât asprii, de i-a dat <popa Lupul>¹⁾ încă 500 aspri pe această ocină mai sus scrisă și încă a dat Radul lui popa un bou, pentru 600 aspri și 300 de...¹⁾ cum e mai sus scris; și s'au tocmnit ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și cu știrea tuturor rudelor lor. Și au fost acolo la întocmire mărturii... ea¹⁾ logofăt din Mihăești și Stanciul logofăt din Olănești și Bucur postelnic din Olănești și Stanciul postelnic din Păușești și...¹⁾ din Glod, din Recea, Anghel și Avram și Oancea și din Urșani, Dumitru și Ianul și din Măldărești, popa Nicula și Par<dea>, din Teșani, Stanciul și de aici, dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea popii Lupul, ca să-i fie ocina de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bartolomii mare stolnic și jupan <Go>ga mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Mihidințul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 27 zile, dela Adam cursul anilor, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VIII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 28 Februarie 1847; alte traduceri rom. în: ms. 192 f. 363; ms. 201 f. 214—215; ms 713 f. 765v—767.

528

1620 (7129) Octombrie 3, Târgoviște.

Cartea răposatului Io Radu voevod, feciorul Mihnei voevod, asemenea întărește.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preaburului, răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia

¹⁾ loc rupt în orig.

mea aciastă poruncă a domnii mele slugii domnii mele Radului logofăt și cu feciorii lui, căți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie care să chiiamă Cuciul, unde au fost palanga orașului Gherghiții, din câmp și din pădure și din apă și dupretutindenea și dupreste tot hotarul, oricât să va alege.

Pentrucă această mai susu zisă moșie au fost cumpărată de Radu voevod Șarban cu banii domnii [domnii] lui, când au fost făcută palanca, la cursul anilor 7113 <1605>. Iar după aceia, Radu logofăt, el au fost slujit Radului voevod Șarban după cum s'au căzut cu dreaptă și credincioasă slujbă. Apoi, întru aceia, Radu voevod Șarban, domniia lui au socotit pentru slujba lui și pentru multă pomană a domnii lui de au miluit cu aciastă mai susu zisă moșie, ca să-i fie de baștină. Și am văzut domniia mea și cartea Radului voevod Șarban de milă și de cumpărătoare la mâna slugii domnii mele Radului logofăt, dată de Radu voevod Șarban și am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru voevod și cartea lui Gavriil voevod de milă.

Pentru aceia și domniia mea încă însumi am socotit și nu am vrut domniia mea ca să calcu și ca să stric mila și pomană Radului voevod Șarban, ci mai vârtos am întărit și am miluit, ca să fie și domnii mele pomană, iar slugii domnii mele Radului logofăt moșie de baștină și ohabnică feciorilor și nepoților și strenepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Încă și jurământ am pus: după petrecerea domnii mele pre cine va alegei domnul dumnezeu a fi stăpănitor și domnu Țării Rumânești sau din roada inimii domnii mele sau din rudenii noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, ca să cinstească și să înnoiască și să întărească aciastă carte a domnii mele de milă, pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întră domniia lui, iar în veacul viitor sufletul lui; iar oricare nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări aciastă carte a domnii mele, ci o va călca și o va sparge și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți ce au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc și cu alți necredincioși Jidovi.

Iată dar și mărturii au pus: jupan Vintilă *mare* dvornec și jupan Papa *mare* logofăt și jupan Aslan *mare* vistier și jupan Nacula *mare* spătar și jupan Vartolomeiu *mare* stolnec și jupan Goga *mare* comis și jupan Ion *mare* peharnic. Și jupan Trufanda *mare* postelnic și ispravnic.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviștii, luna Octomvrie 3 zile și dela Adam văleat 7129 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica n-rii Radu-Vodă, nr. 256 f. 268.

Copie rom.

Altă copie rom. în ms. 256 f. 268 cu data: 1620 Septembrie 12, cu unele diferențe.

1620 (7129) Octombrie 3.

† Scris-am eu Dediul den Câmpulungu aciast al mieu zăpis la mână jupan Tudoran mare sluger cum să știe că i-am vândut eu doao Țigance, anume Stanca și cu fata ei cea mai mare, drept 2500 aspri gata. Și i le-am vândut de a mea bun<ă> voe, ca să fie de moșie.

Și mărturie au fost la tocmeala noastră, anume: Buzinca com<i>s și din Lereșt<i>, Preda și Oancea și din Coteșt<i>, Voico log.

Scris eu, Stancul log<o>fet, în luna Oc<tombrie> 3 zile, leat 7129 <1620>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/1.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară.

530

1620 (7129) Octombrie 3.

† Scris-am eu Dedul din Câmpulungu acesta al meu zăpis să fie de credență la mână lu Tud<o>ran slugerul, cum să se știe că i-am vândut 2 Țigance, anum<e>: Stanca cu fata-și ce mai mare, dreptu 2.500 de a[a]spri gata. Și le-<a>m vândut eu de a me bun<ă> voe, ca să fie lui dă moșie.

Și iar să se știe dă un loc dă casă ceiaște în Câmpulungu, ca să fie jum<ă>tate al unuiu fecior al Țegancei, că e cumpărat de tatăl feciorului, iar alta jum<ă>tate este cumpărat de Țigancă cea mai sus scris<ă>, drept as<pri> 2000 bani gata, încă mai denainte vreme. Ce jum<ă>tate să fie al Țigancei, iar jum<ă>tate al feciorului.

Scris eu, Voico logofătul, luna Oct. 3 zile, 7129 <1620>.

Arh. St. Buc., Mitrop Țării Rom., CCCLIII/2.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară.

531

1620 (7129) Octombrie 11, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiului dregător al domniei mele jupan Tudoran mare sluger și cu filii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie 2 Țigănci, anume Stanca și cu fiica ei cea mare, pentru că a cumpărat Tudoran sluger aceste Țigănci care sunt mai sus spuse dela Dediul din Câmpulung, pentru 2500 aspri gata. Și a vândut Dediul aceste Țigănci, care sunt mai sus spuse, de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și atunci încă au fost martori la întocmirea lor, anume: Buzinca comis; din Lerești, Preda și Oancea și din Cotești, Voico logofăt. Și am văzut domnia mea și zăpisul lui Dediul la mână lui Tudoran sluger, făcut pe aceste Țigănci care sunt mai sus spuse.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupan Tudoran mare sluger, ca să-i fie Țigăncile de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și Necula mare spătar și Bartolomeiu mare stolnic și Goga mare comis și I<on mare> paharnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și a scris Stancul logofăt în minunata cetate Țârgoviște, în luna Octombrie 11 zile, dela Adam, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arn. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/3.

Orig slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1904.

532

1620 (7129) Octombrie 14.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului și prealuminat<ului> părintele chir Chiril papa și patriarh din orașul Alexandriei, ca să fie volnic<i> <oam>enii sfinției lui, anume ¹⁾ cu aciașt<ă> carte a domnii méle<e> să ție vama dela Ocna cea Mare cu venitul ce se va alége, să ia <vam>a¹⁾ de la tot <cum>¹⁾ au fost légea și mai denainte vrém<e>. Pentrucă am miluit domnia mea cu aciașt<ă> vamă<e> să fie de ajutoriu la sv<e>nta patrierșie dela Alexandrie și de nimenelca opreal<ă> să n'aib<ă>.

Derept acéia și voi cămărașilor carii veți fi la Ocna cea Mare, în vreme ce veți<i> vedea cartea domnii méle<e>, iar voi încă să căutați să aveți a da vama la mâna oaminilor ai părintelui patriarhul, ce sânt mai sus scriș<i>, den tot ce se va cădea până într'un ban. Și nimenilea să nu să ispitească a opri aciașt<ă> vamă, preste cartea domn<i>ii méle, că acela om mare certare va avea de cătră domniia mea.

Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Lepădat, luna Octombrie 14 zile, anul 7129 <1620>.

Io Rad voevod<e>, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul v<oevod>¹⁾ (m.p.)

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, II/8.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

533

1620 (7129) Octombrie 14.

Adecă noi 12 <boieri> tocmelnici car<e> am fostu luat<i> pe răvașale domnului nostru Ion Radul voevod <dinpreună cu> al doili portar, anum<e> Stamate, de Oprea vâtaful din Aldianii <de> Sus și de> alți <megiași> de acolo, ca s<ă> căutăm și să adevărăm cine căt<ă> parte de moșii <ar> ave și <ar> ține.

¹⁾ loc rupt în orig.

Ci noi din porun<ca> domnului nostru Ion Radul vodă și cu al doilea port.
 <Stamate strănsu>-ne-am cu toții la un loc pe moșiia Aldenilor și am căutat cu
 dereptat<e> <și am adevărat cu ale noas>tre suflete, să ție Oprea văt<a>ful din
 moșii Aldenilor jum<ă>tate <de preste tot> hotarul, iar dintr'altă jumătate să
 ție Aldea singur o parte, car<e> se fac <cu a Oprii vătaf părți> trei. Iar altă
 parte, care iaste a patra, să o ție Baico <cu frații lui și cu> Corbescul și cu Stinghia.
 Iar Stoica și cu frate-său Voinea i-am adevărat cu dreptate cu al<e> nostre suflete
 cum că n'au nicio treabă într'această <moșii și într'acestū hotar>, fără de cătū
 numai Stoica să ție un loc de casă <pe vale de pași.... rătundu și Voinea iar
 să ție în vale la rău iar un loc de cas<ă> așa rătundu d>e paș<i> 30, iar mai
 multă treabă să n'aibă într'a- cestu hotar, <pentrucă Stoica cu fr>ate-său Voinea
 n'au fostu de moșii din Aldeni, ci au avut acest<e> locuri de <casă cu chelt>uiak<ă>.

Și sémnele aceștie moșie să să știe: din apa Slani<cului> pe malul lui Raic<o>
 și pă în răpa cu plopii și de acolo coboor în jos în izvorul Bou<lui și mer>ge pe
 izvor în sus până în poiana Barzii și de acolo <iar în vârful>.....<și> coboor
 în jos în capul Catinii din jos și mērgе pe ia, <pe'n Păcura ro>..... <păd>urea
 cu socetul, pe din jos păn<ă> în podul lui Marco și co<boară iarăși î>n jos păn<ă>
 în izvorul Bisăucii și apuc<ă> izvorul în jos, păn<ă> iar <în apa Slănicului și>
 pă Slănic în jos, până iar în malul lui Raica.

Ci noi așa <am adev<ă>rat cu su>fletik<e> noastre și am dat această scrisoare a
 noastră <la mână Oprei> din Aldeni, ca s<ă>-ș ții aciastă moșii cu bun<ă> pace,
 pecum scrii mai <sus. Și pentru mai bună credinț>ă ne-am iscălit și ne-am pus
 pecețili, ca s<ă> nu mai fii gâlceavă întru dănșii.

Lun: Octombrie 14 zile, în a ul 7129 <1620>.

Eu Radul.

....iuz<bașa> din Siniști

† Jup<a>nul Niacșul din Cănpulungiani.

Jăcul din Păcleni.

David din Coc<a>.

† Manțiali din Blestemați

† Buzia <din> Bălgoș.

† Dobrul din Fundeni

Tatul.

Dumitru Moldoven de acolo.

Popă Manea din Colnici

Puia din Mănești.

Arh. St. Buc., M-reă Zlătari, II/8.

Orig. rom., hârtie, lipsește o treime din document, 9 peceți inelare.

Copie rom. în ms. 172 f. 376, după care s'au făcut întregirile.

1620 (7129) Octombrie 17.

Cartea răposatului Radului voivod de poruncă vinericéilor tot pentru vinericiu, precum scrie mai sus, la leat 7129 <1620>.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn¹⁾ scriu domnia mea voao vinericéilor din județul Doljăi. După aceea, vă grăesc^u domnia mea, în vreme ce vețiⁱ vedea cartea domnii mele, iar voi să căutațiⁱ să lăsațiⁱ în pace satele dela Coșuna ale sfintei mănăstirii de lângă Craiova, unde iaste hramul sfântului arhieru și făcătorului de minuni Nicolae, dela Bucovățu, pentru vinericiu și de pârpar, anume satele: Smărdăștețul a patra parte și satul Pleșoi și Radovanul și dela Bucovățu, să-i lăsați în pace pentru vinericiu ce să chieamă partea domnească, cum i-am ertat domnia mea pentru sfânta mănăstire, să fie sfintei mănăstirii de hrană și întărire, iar domnii mele în véci pomană.

Și le-am mai fostu făcut domnia mea călugărilor dela sfânta mănăstire și alte cărtă ale domnii mele cu blestem, cum să fie acéste sate ce sântu mai sus scrise ertate pentru vinericiu, pentru sfânta mănăstire.

Deci, în pace să le lăsați și mai mult^u val să n'aibă înaintea cărtii domnii mele, că cine nu va asculta de cartea domnii mele, mare certare va avea. Aciasta am grăit domnia mea și într'alt^u chip^u să nu fie, peste zisa domnii mele, că însumi am zis domnia mea.

Oc<tombrie> 17 zile, 7129 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722 f. 433.

Copie rom.

1620 (7129) Octombrie 22.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezești mănăstiri din Gura Motrului, unde iaste hramul sfintei prea cuvioasei Paraschevii, ca să fie în pace de gorștină de oi și dă dijmă de stupi și de gorștină de porci și de cai de olac și de banii de județi și de toate slugile domnești și boerești.

Așăjdere și voi toate slugile domnii mele ce veți umbla într'aceste slujbe ale domnii mele în județul Mehedinților, de vreme ce veți vedea cartea domnii mele, voi să căutați toți să vă văghiți de bucatele sfintei mănăstiri, că am ertat domnia mea sfânta mănăstire, ca să fie în bună pace în zilele domnii mele. Și să fie domnii mele pomană. Și nimeni să nu îndrăznească a

¹⁾ Loc alb în text.

se încumeta să tu bure peste această carte a domniei mele. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

S'a scris luna Octombrie 22, anul 7129 <1620>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252 f. 48v—49.

Copie rom.

536

1620 (7129) Octombrie 27.

† Scriș eu Am[ă]za și Malcoci al nostro zapis la mână a Voii de Urizi, să se știu ca au fostu cunpărat Voi ocină în Căzănești 130 stânjeni dila Dima și dila ficior lui Voico. Iar cându au fostu acum, în zilele Radului voevod, cându au șizutū domno alū doile răndu țărăi, iar Am[ă]za și cu Malcoci se-u <s>culatū în pârâ cu Voia și au rămas Voia de legi.

Iar Am[ă]za și cu Malcoci nu se-u înduratū de Voia, ci încă ei au făcut frății de au intrat în biserică de au făcut frății pi vanghillii și au lăsatū pré Voia să ții 50 de stânjini de într'a<cé>¹⁾ moșii, iar ei, Am[ă]za să <ții>¹⁾ 50 di stânjini și Malcoci frati-său stânjeni 30.

Și se-u tocmit ei di bonăvoi a lor. Și au pus și blăstim: care dăntu ei si va lăpăda dă acesta tocmilă sâ fii proclit și afurisitū dă 318 părinți ce sântū în Nicheia.

Și a fostū mulți boiri la acestă tocmilă mărturie: Mihalce vornic și Anatmir vornic și Radul post. din Doicești și Drăgan din Rași.

Scris-am eu, Gherege diac, luna Ontovrii 27 zile, văleat 7129 <1620>.

Aldimirū vornic

Grama din Cepturele.

Drăgan.

Radul Doicescu <pe sigiliu>.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. rom., hârtie, 5 peceti inelare aplicate.

Ziua scrisă cu altă cerneală, iar anul corectat peste 7128.

537

1620 (7129) Octombrie 29.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Clocociov, de lângă orașul Slatina și unde este bramul arhanghelului Mibail, ca să fie sf<i>nteii monastiri o Țigancă, anume Mușă cu feciorii-ș. Pentrucă aciastă Țigancă au fost cumpărată de egumenul Mihail

¹⁾ Loc rupt în orig.

de în sv<e>nta mănăstire dela jupanița Calea, fata Calufirescului, drept 1800 de bani, în zilele lui Alexandru voevod, feciorul lu Iliiaș voevod.

Iar cându au fost acum, în zilele domnii méle, iară Pandul de Criva el au luat pre acia<ă> Țigancă Mușa dela mănăstire de au zis că iaste a lui de moșie și o au vândut lu Avram post., feciorul Borcei log<o>făt de Bucșani. Apoi, acia<ă> Țigancă o au cumpărat egumenul Mihail dela Avram post., drept 2 iape cu mânzu și 600 de bani. Iar apoi, un om de Criva, anume Lepșa, el se-au apucat de Mușa Țiganca de-au zis că iaste a lui de moșie și se-au adevărat că au fost a lui, ce au vrut să o ia. Apoi, jupâneasa <Ca>lea¹⁾ au dat Lepșei altă Țigancă, pentru Mușa Țiganca.

Drept acéia, am dat <și domnia>¹⁾ mea sf<i>nteii mănăstiri <să>-și ție Țiganca cum o au fost cumpărat Mihail egumenul, să fie moșie mănăstirii și să fie volnic Pătru Țiganul al mănăstirii să-ș întoarcă <ia>¹⁾pele și banii ce au fostu dat lu Avram post. pentru Mușa Țiganca, dela Pandul, că se-au fățișat toți depreună și se-au aflat că n'au avut Pandul nicio treabă cu Mușa. Și au rămas de lége.

Deci, să fie volnic Pătru Țiganul să-și în<pa>r<ță>¹⁾ bucatele dela Pandul cu <sl>¹⁾uga domnii méle, anume...¹⁾ și de niminile opreakă> să n'aib<ă>.

Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic Vin'ilă mare vornic.

Scrie Lepădat, luna Octombrie 29 zile, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Clocociov, XI/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

538

1620 (7129) Noembrie 1.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea slugilor domniei mele lui Marcu și Aloiz, ca să fie volnic<i> cu cartea domnii méle să-ș ție partea den sat, den Găojani, cu rumânii, anume: Neagoe și Luțcan și Vâlcân și cu delnița ...¹⁾ lor, ci au fost partea tătâni-său lu Gașpar, ci o au fost dat jupânesei lui Voicăi, iar jupâneasa Voica, ia au dat acea parte de ocină de în Găojani cu rumânii lu Marco și lu [A] Aloizi, feciorii lu Gașpar, căci au socotit câ-i sânt și ei feciori și i-au crescut. Și lé-o au dat de a ei bună voce, cum să le fie lor moșie.

Și am văzut domnii mea și zapisul jupânesei Voicăi la mâna lu Marco și lu Aloizi cum să le fie lor moșie obabnic<ă>.

Deript aceaia și voi rumânilor, în vrémé ci veț<i> vedea cartea domnii méle, iar voi să căutați să aveț<i> a ascultaré de Marco și de Aloize ori de ce vă vor

¹⁾ loc rupt în orig.

da învățătură, iar care nu va asculta, să fie volnici să-i bat<ă> și să-i cêrte cum iaste învățătura domnii mele. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scrie Noembrie 1 zi, anul 7129 <1620>.

† *Io Radu' voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

539

1620 (7129) Noembrie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Rada, care a fost jupanița lui Carca vornicul și slugii domniei mele, lui Mihai postelnic, fiul jupaniței Rada din Sărata și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Tâmburești, însă din partea lui Ivan jumătate și cu 4 vecini, anume: Copaci și Petru și Bodin și Pădure și cu delnițele lor, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă a vândut Carca vornicul altă ocină din Piatra, a jupaniței sale Rada, de zestre, de au cumpărat această ocină din Tâmburești și cu acești 4 vecini, dela Ivan din Cojești, pentru 6000 aspri, încă de mai înainte vreme. Și de atunci, a tot fost cu pace.

Iar pe urmă, când a fost în zilele lui Gavriil voevod, după moartea lui Carca vornic, jupanița lui, Rada și Mihai postelnic, ei au avut pără înaintea domniei lui pentru această ocină din Tâmburești, cu Neacșul postelnic, fiul lui Carca vornic. Și așa a pârît Neacșul postelnic că nu a cumpărat Carca vornic această ocină din Tâmburești și cu vecinii pe ocina din Piatra, a jupaniței sale Rada care a fost a ei de zestre, ci a cumpărat-o pe asprii săi. Întru aceasta, Gavriil voevod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a rămas Neacșul postelnic de lege și de judecată înaintea domniei lui. Și au fost în pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Neacșul postelnic nu s'a lăsat, ci iar a ridicat pără pentru această ocină și vecini din Tâmburești, de a venit de s'au pârît de față înaintea domniei mele cu jupanița Rada și cu fiul ei Mihai postelnic. Și așa pâră Neacșul postelnic că această ocină din Tâmburești cu vecinii a fost cumpărată pe asprii săi, nu a fost cumpărată pe ocina din Piatra a jupaniței Rada, care i-a fost ei de zestre dela părinții ei. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea lui Gavriil voevod de pără și de rămas. Și am adevărit domnia mea că a fost cumpărată ocina din Tâmburești pentru ocina din sat din Piatra, a jupaniței Rada, pe care a avut-o

dânsa de zestre, cât timp a fost Carca vornic viu, iar Neacșul postelnic nu a avut nicio treabă, pentru că a avut parte la împărțeală dela tatăl său Carca vornic, încă de mai înainte, din vremea veche. Și a rămas Neacșul de lege și de judecată naintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă și să fie în pace de către el de acum înainte.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței Rada și lui Mihai postelnic, ca să le fie de ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și Necula mare spătar și Bertolomi mare stolnic și Goga mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 2 zile și dela Adam până la această scriere ani curgători, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., XI/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

540

1620 (7129) Noembrie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Bratul fost mare comis și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie două roți de moară în apa Argeșului, în oraș și cu ocină în jurul morii, dela moara de sus, o grădină cu pomi, până în grădina Gudei și dela moara de jos până în hotarul pe care l-a pus Iane cu călugării dela Argeș.

Pentru că aceste roți de moară au fost cumpărate de Iane Grama negustorul dela Ianiu, fiul lui Necula, din orașul Argeș, pentru 40.000 aspri gata, în zilele lui Șerban voevod.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, în prima domnie a domniei mele, Ianiu Grama negustorul, el a închinat aceste mai sus spuse roți de moară sfintei mănăstiri dela sfântul Munte, numită Vatopedi și s'a făgăduit să fie călugăr acolo în sfânta mănăstire dela Vatopedi.

Iar când a fost după aceia, peste puțină vreme, niște cămătari¹⁾ greci, anume Stamati Grama și Ianiu Culaxăz, l-au apucat pentru o datorie cu care le-a fost dator, aspri 40.000, cu zapis dela mâna lui Iane Grama. Intr'aceia, n'a avut Ianiu Grama

¹⁾ «dujniți» în orig.

cu ce să se plătească de acei cămătari mai sus ziși, ci s'a lăsat Ianu Grama de mila și de pomana sfintei mănăstiri și a dat aceste mai sus zise mori cămătarilor de s'a plătit de ei de acea datorie.

Apoi, după aceea, cămătarii n'au putut să ție aceste mori, pentru că erau oameni străini din altă țară, ci au vândut Stamati Grama și Ianu Culaxăz aceste două roți de moară cu tot venitul cinstului dregător al domniei mele jupan Bratul comis, pentru 180 oi, ca să-i fie dedină. Și i-au dat și cărțile lui Ianu Grama de cumpărare în mâinile dregătorului domniei mele mai sus scris și zăpis dela mâna lor, cu mulți oameni buni, negustori, anume: Proca al lui Paru și Jipa și Ghinea al lui Ioan și Ghinea tabac și Ghinea al lui Gheorghe și Dumitru al lui Stoian. Și de atunci încoace a tot fost în bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie a domniei mele, cinstul dregător al domniei mele, jupan Bratul comis, el a avut pără înaintea domniei mele în marele divan pentru aceste mai sus zise roți de moară cu călugării dela sfânta mănăstire Vatopedi și au venit de s'au părât de față. Și așa au părât călugării dela sfânta mănăstire mai sus scrisă înaintea domniei mele că au fost date aceste două roți de moară de Ianu Grama la sfânta mănăstire Vatopedi pentru pomana și pentru sufletul lui și să fie călugăr acolo în sfânta mănăstire.

Apoi, într'acea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstii dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că s'a lăsat Iane Grama de pomana și de mila sfintei mănăstiri pentru acea datorie, ci a dat Iane Grama singur aceste mori cămătarilor care sunt mai sus spuși de s'a plătit de datorie și că n'a apucat să fie călugăr acolo la Vatopedi, ci a murit aici în țară și s'a îngropat în sfânta mănăstire în Argeș, iar călugării dela Vatopedi n'au avut nicio treabă. Apoi, au rămas călugării de lege și de judecată înaintea domniei mele; și am luat domnia mea și cărțile călugărilor, de le-am dat pe toate în mâna dregătorului domniei mele mai sus scris, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă călugării.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupan Bratul fost mare comis, ca să-i fie aceste două roți de moară mai sus spuse ocină dedină și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată <și martori>¹⁾: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și Necula spătar și Bertolomei stolnic și Goga mare comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

¹⁾ omis în orig.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea Târgoviște, luna Noembrie 3 zile și dela Adam, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, deteriorată.

Cu o trad. rom. din 1914.

541

1620 (7129) Noembrie 3, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Radul logofăt, fiul lui Neagoe și al jupaniței lui, Dragole din Desa și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Desa și seliștea Rogojanilor, toată și cu toate hotarele și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul.

Pentru că au avut Neagoe, tatăl lui Radul și mama lui, Dragole, cărți de moștenire și de miluire pentru aceste mai sus zise sate, dela Radul voevod, fiul lui Radul voevod. Deasemenea și Buzeștii, jupan Radul Buzescul clucer și cu frații lui, jupan Preda fost mare ban și jupan Stroe fost mare stolnic, ei încă au avut cărți de moștenire și de miluire pentru aceste mai sus zise sate, iarăși dela Radul voevod, fiul lui Radul voevod. Și în multe rânduri multe pâră au purtat părinții lui Radul logofăt și cu Buzeștii pentru aceste mai sus zise sate.

Și într-o vreme, când a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod, Buzeștii, care sunt mai sus scriși, au luat lege 12 boieri, de au jurat pentru aceste mai sus zise sate. Și au căzut atunci aceste sate pe mâna Buzeștilor. Și iarăși n'au fost Buzeștii cu pace.

Deci, când a fost în zilele domniei mele, în prima domnie, iarăși a purtat. Radul logofăt pâră pentru aceste sate mai sus zise cu jupanița Catalina băneasa a jupanului Preda banul și cu jupanița Maria băneasa și cu fratele ei Radul postelnic, fiii lui Radul Buzescul clucer și cu jupanița Mara spătăreasa, fiica jupanului Preda banul. Și atunci s'a întâmplat de au căzut aceste sate pe mâna lui Radul logofăt și a mamei lui, Dragole.

Și a ținut Radul logofăt aceste sate nu multă vreme, până ce a venit Gavriil voevod domn al Țării Românești. Deci, întru aceasta, când a venit Gavriil voevod domn, iarăși nu i-a fost lui Radul cu pace, pentru că s'au ridicat jupanița Catalina băneasa și cu jupanița Maria băneasa și cu fratele ei Radul postelnic și jupanița Mara spătăreasa și iarăși au ridicat pâră înaintea lui Gavriil voevod. Și astfel au pârât că sunt aceste sate ale lor de moștenire și că au jurat ei, boierii Buzești,

cu 12 boieri pentru mai sus zisele sate. Astfel, întru aceasta, Gavriil voevod a socotit și a judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai săi din divan și a dat lui Radul logofăt lege, 24 de boieri, să jure, să strice hrisovul Buzeștilor, care juraseră cu 12 boieri. Astfel, întru aceasta, Radul logofăt nu a vrut să ia lege, ci iarăși au căzut aceste sate pe mâna jupanițelor acestora mai sus zise.

Iar după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie în Țara Românească, iarăși a venit Radul logofăt în pâra înaintea domniei mele cu aceste jupanițe mai sus zise. Și astfel a pârît Radul logofăt înaintea domniei mele, ca și mai înainte, că sunt aceste sate ale lui de moștenire, iar Buzeștii n'au avut treabă cu aceste sate. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Radul logofăt lege, 24 de boieri, să jure, peste legea Buzeștilor, că nu sunt aceste sate ale Buzeștilor și că n'au avut ei nicio treabă. Astfel, întru aceasta, Radul logofăt a stat să ia legea.

Iar după aceia, aceste mai sus zise jupanițe împreună cu Radul logofăt au socotit între dânsii, de a lor bună voie și au făcut pace și întocmire. Și astfel s'au întocmit: ca să ție jupanița Catalina băneasa și cu jupanița Maria băneasa și fratele ei Radul postelnic și jupanița Mara spătăreasa, să ție satul Nebuna tot și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul; iar Radul logofăt, el să ție satul Desa și Rogojanii toți și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul. Și s'au întocmit aceste jupanițe cu Radul logofăt de a lor bună voie și fără nicio silă și în fața domniei mele și a divanului și a tuturor boierilor mari și mici.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul jupanițelor mai sus zise în mâna lui Radul logofăt cu mare blestem și cu mulți martori. Deasemenea am văzut domnia mea și zăpisiul lui Radul logofăt în mâinile acestor jupanițe, cu mare blestem și cu mulți martori, ca mai mult să nu ridice pâra unul asupra altuia, în veci. Și încă am scos satul Desa și Rogojanii din toate cărțile și hrisoavele Buzeștilor, câte au avut. Deasemenea am scos și satul Nebuna din toate cărțile lui Radul, câte a avut de moștenire.

Astfel, întru aceasta, domnia mea, văzând astfel de zapise și buna lor întocmire, am dat domnia mea lui Radul logofăt, ca să-i fie satul Desa și Rogojanii de dină și ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetatea din Târgoviște, luna Noembrie 3 zile și dela Adam până acum, cursul anilor 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Inst. de Istorie al Acad. R. P. R.

Copie slavă.

542

1620 (7129) Noembrie 4, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, creștin Radu voivod și domn a toată Țara Românească, fecior marelui, răposatului Mihnei voivod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mihăilă și cu feciorii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie în Pitești, însă stâneni 50, din câmp și den pădure și den apă și din siliștea satului și de preste tot hotarul, den hotar până iar în hotar, pentrucă această ocină ce mai sus zice fost-au a lui bătrână și direaptă moșie.

Iar după aceia, când au fost întru zilele lui Gavriil voivod, iar Mihăilă, el au avut părâ înaintea lui Gavriil voivod cu Miroslov și cu frate-său Dumitru, feciorii lui Mihai logofătul. Și așa au părât ei naintea lui Gavriil voivod cum s'au fost vândut Mihăilă tătâne-său, lui Mihai logofătul, să-i fie rumân cu toată ocina lui, iar Mihăilă, el s'au plăns de strâmbătate. Iar într'aceia, Gavriil voivod au căutat și au judecat pre drept și pre lege și cu toți boiari dumisali și au dat lui Mihăilă lege, 12 boeri, ca să jure cum nu s'au vândut el cu moșia lui să fie rumân, nici au fost luat niciun ban dela Mihăilă logofătul. Și au fost zioa la *uspenia născătoarei de dumnezeu*. Dupre aceia, întâmplatū-s'au lui Gavriil voievod de au eșit den țară dela domnie.

Deci, când fu acuma, prin zilele domniei mele, dacă am venit domnia mea la scaun, iară acest sărac Mihăilă ci mai sus zice, el au venit înaintea domniei mele, de s'au plăns de strâmbătate cum n'au putut să aducă jurători aicea la scaun. Iar într'aceia, domnia mea văzând sărăciă lui, i-am făcut domnia mea cartea domniei mele la cinstitul boearinul domniei mele Cernica ce au fost dvornic, ca să jure Mihăilă înaintea lui cu acea lege. Deci, într'aceia, foarte au grăbit de au strâns toată legea deplin, 12, ce au fost scriși în răvașele lui Gavriil voevod și au jurat înaintea jupanului Cernica dvornicul cum nu s'au fost vândut Mihăilă ca să fie rumân, nici moșia lui, nici au luat niciun ban de la Mihai logofătul. Și am văzut domnia mea și cartea jupanului Cernicăi vornicul, cum au jurat Mihăilă și amândouă răvașele la mâna lui.

Pentru aceia, am dat domnia mea lui Mihailă, ca să-i fie moșie statornică și să fie în pace și el și feciori lui de acum înainte de către Dumetru și de către Miroslov și de către nimeni neclătit, preste zisa domniei mele.

Încă și marturi am pus domnia mea pre: Ventilă dvornicul, Papa logofătul, Aslan vistiariul, Necola spatariul, Vartolomei stolnicul, Goga comisul, Ion paharnicul, Trufanda postelnicul. Și ispravnic Paapa logofătul.

Și iaste scrisă de un Neagoe logofătul la scaunul Târgoviștei, Noemvrie 4 zile, leat 7129 <1620>.

Arh. St. Buc., Copii particulare, sub dată.

Trad. rom.

543

1620 (7129) Noembrie 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Chirca comisul și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Păpălariei din județul Romanai, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege. Și vecinii încă să se știe, anume: Mircan și Băluică și Stoica, fiul lui Iarciul și Stan și Pătru și Hamza și Draghia și Iarul și Ion și fiul lui, Mihăilă și fiii Coicoaci și fiii lui Bratu cu toți fiii lor¹⁾.

Pentru că acel sat mai sus scris Păpălariei a fost de moștenire al lor, tot oameni cnezi cu ocinele lor. Iar apoi, când a fost în zilele lui Șerban voevod, satul Păpălariei s'a vândut vecini de bună voie lui Drăgoi logofăt din Fălcoi, tot pe aspri gata.

Apoi, când a fost în zilele domniei mele, în prima domnie a domniei mele, când a fost cursul anilor 7123 <1615>, după moartea lui Drăgoi logofăt, fiii lui, anume Negre și Pătru, ei au căzut în mare nevoie și strâmtoare dinspre Pană vistier, pentru 50.000 aspri. Apoi, cu altceva n'au avut **cu** ce plăti, ci au făcut acel sat mai sus scris Păpălariei vânzător. Și atunci, întâi au întrebat pe vecinii din Păpălari, vor să se răscumpere de vecinie dela ei sau nu; iar ei au zis că nu au putință să se răscumpere. Astfel, după aceia, boierul domniei mele Chirca comis, el a vândut alte ocine ale lui și a cumpărat tot satul Păpălariei cu toți vecinii și cu tot hotarul dela Negrea și dela Pătru, fiii lui Drăgoiu logofăt din Fălcoi, pentru 40.000 aspri gata. Și au vândut ei de a lor bună voie. Și de atunci încoace a tot ținut satul Păpălari boierul domniei mele Chirca comis cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie a domniei mele, vecinii din Păpălari, anume: fiii Coicoaci și Stan și Ion și fiii lui Mihăilă și Iarul și Stoica, fiul lui Iarciul și Stoica, fiul lui Negrilă, ei au ridicat pără înaintea domniei mele cu fiii lui Drăgoiu logofăt, cu Negre și cu Pătru.

¹⁾ pasagiul « Și vecinii . . . fiii lor » tăiat în orig. cu o linie roșie.

Și au venit de s'au pârît de față înaintea domniei mele în marele divan. Și așa au pârît vecinii din Păpălari, mai sus ziși, că nu s'au vândut vecini lui Drăgoi logofăt, nici nu au luat dela el niciun ban, ca să cadă la vecinie.

Într'aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și domnia mea am văzut și am citit în divan și cartea lui Șerban voevod de cumpărare a satului Păpălari, cum s'au vândut tot satul Păpălariei lui Drăgoiu logofăt; numai că am adevărit domnia mea că a rămas cnez nevândut Stoica, fiul lui Negrilă, ci l-am slobozit domnia mea în divan să fie în pace, iar ceilalți vecini care sunt mai sus scriși și tot satul Păpălariei au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, să fie tot vecini, cum s'au vândut.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Chirca comis, ca să-i fie satul mai sus zis Păpălari și cu toți vecinii ocină, dedină și ohabă filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomi stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și a scris Lepădat în cetatea Târgoviște, luna Noembrie 6 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7129 <1620>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni, I/17.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1895.

544

1620 (7129) Noembrie 11.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scrie domnia mea, voao satului Nenciuleștii. După acéia, v<ă> dau în știre domnia mea, pentru rândul bălții voastre de acia dela satul vostru, dela Nenciulești, că au fost dată și miluită de răposatul moșul domnii méle Alexandru voevod sf<i>ntei mănăstirii a domnii mé<e> dela București, hram s<făn>ta Troiț<ă>. Și o au tot ținut cu bună pace,

Iar cându au fost în zilele domnie méle, déca v'ați scumpărat de rumănie, voi nu v'ați<i> scris în cărți numai ocina și uscatul, ce ați fost scris în carte și balta. Și balta iaste a mănăstirii, dată de moșul domniei mé<e> Alexandru voevod.

Deci, de vrém<e> ce veți<i> vedea cartea domniei mé<e>, iar voi să căutați să vă țineți numai uscatul și moșiile voastre, iar cu balta să nu aveți<i> nicio

[în]treabă. Și o carte ce v'aț<i> făcut pre baltă să o dați la mână călugărilor dela s<făn>ta Troiț<ă> sau să o trimiteț<i> la domnia mea, cum mai curându.

Acceasta vă grăescu domnia mea. *Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Scriș luna Noembrie 11 zile, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, X/7.

Orig rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

545

1620 (7129) Noembrie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Tudor fost mare sluger și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie din sat, din Priseacă, a patra parte și din sat și din pădure și din câmp și de peste tot hotarul, cât se va alege.

Pentru că din sat din Priseaca, jumătate de sat a fost a lui Stoe și a vărului său primar Vurban. Iar când a fost în zilele răposatului Io Simion voevod, boierul domniei mele care este mai sus scris, Tudor, a cumpărat dela Stoia a patra parte din satul Priseaca și cu vecinii, anume: Vrabie și fratele lui, Broștea și Micul și Radu Cotea și Stan și Vladul, pentru 6000 aspri gata. Apoi iar a cumpărat boierul domniei mele, care e mai sus scris, dela Vurban a patra parte din Priseaca, pentru 3000 aspri gata. Astfel, a căzut jumătate din sat, din Priseaca, cu tot venitul la mână boierului domniei mele care e mai sus spus.

Și iar să fie boierului domniei mele care e mai sus scris o delniță din partea lui Vurban, pentru că a fost cumpărată acea delniță de mai înainte vreme de Devul și de Danciul dela Vurban. Apoi, când a cumpărat boierul domniei mele Tudor sluger acea jumătate de sat, a cumpărat și dela Devul și dela Danciul partea lui de ocină, pentru 1200 aspri gata și să fie ei vecini. Și au tot fost vecini.

Iar când a fost în zilele domniei mele, în primul rând, acești vecini care sunt mai sus scriși au avut pâră înaintea domniei mele. Și așa au pârât înaintea domniei mele, că nu au fost vecini ai lui Stoe și ai lui Vurban. Intr'aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și am dat lege 4 megiași după răvașele domniei mele, anume: Iova și Dragotă și Jite din Bucovăț și Neagoe din Turia, să jure că n'au fost vecini. Astfel, n'au putut să jure nici cum, ci au rămas de lege. Și am văzut domnia mea și zăpisiul dela acești 4 megiași, la mână boierului domniei mele, cum au dat să fie vecini.

Iar când a fost acum, în al doilea rând când am venit în țara domniei mele, acești vecini iar au venit la judecată cu Tudor sluger înaintea domniei mele. Și așa au pârît că nu au fost vecini ai lui Stoe. Iar domnia mea am văzut și cartea răposatului Simion voevod și zăpisiș de la mână lui Stoe și a lui Vărban și de la acești megiași și de la toți sătenii scriși, că au fost scriși pe nume toți vecinii, că au fost vecini ai lui Stoe și ai lui Vărban și s'au vândut de a lor bună voie boierului domniei mele Tudor; și au tot fost vecinii lui până acum. Pentru aceea, am dat și domnia mea ca să-i fie vecini cum au fost și mai înainte vreme.

Și iar să-i fie un vecin, anume Stan și cu fratele său Radul, fiii lui Micul, pentru că a fost Micul vecin de moștenire al boierului domniei mele Tudor sluger.

Apoi, a cumpărat Micul ocină în satul Dobrești. Apoi, satul Dobrești, ei s'au vândut, de au căzut la mână lui Stănimir. Iar Stănimir a avut un văr, anume Stoian, care a fost vecin lui Tudor sluger. Apoi Stănimir a voit să ia pe vărul lui de la Tudor sluger. Iar Tudor sluger, el s'a pârît de față cu Stănimir și Stoian înaintea lui Radul voevod Șerban. Astfel a dat lui Stoian lege 3 megiași, anume: Radul și Stanciul din Cepturari și din Oști, Staico¹⁾ și Toader din Cărcimari, să jure că nu a fost vecin al lui Tudor sluger. Apoi, Stoian n'a putut să jure, ci a rămas de lege, ca să fie vecin. Apoi, Stănimir, dacă a văzut așa, el a făcut schimb, de a dat pe Micul lui Tudor sluger, iar Tudor el a dat lui Stănimir pe Stoian. Și am văzut domnia mea și zăpis de schimb de la mână lui Stănimir.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Tudor sluger, ca să-i fie aceste ocine și vecini de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Aslan vistier și Necola spătar și Vartolomei stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa marelogofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, în luna Noembrie 12 zile, în cursul anilor de la Adam până la această scriere, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXIII/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1906.

546

1620 (7129) Noembrie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstilui boier al domniei mele jupan

¹⁾ «și din Oști Staico» scris deasupra rândului.

Mârzea fost mare spătar și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Berileștii de Sus din județul Ilfov, însă din partea lui Șușan, o funie întreagă, a patra parte, care a fost a lui Despot, dela tatăl său Șușan, din câmp și din pădure și din apă și cu vaduri de moară și cu vecini, anume: Bălan și Mihăilă și Dragomir și Părvul cu fiii lor și de pretutindeni, oricât se va alege.

Și iarăși să fie cinstitului boier al domniei mele jupan Mârzea fost mare spătar ocină la Berileștii de Sus, însă din partea lui Despot, din ocina tatălui său Șușan a patra parte, pe care a avut-o Preda cumpărătură dela cumnatul său Despot, o funie de ocină fără 30 stânjeni, de peste tot hotarul, cât se va alege și cu vecini, anume: Dușea și Radul și Stan.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele jupan Mârzea fost mare spătar ocină la Berileștii de Sus, însă din partea lui Vlad, a cincea parte, care a fost a lui Preda cumpărătură dela Vladul, din câmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și din uscat de pretutindeni și de peste tot hotarul și cu vecini, anume: Tihul și Mușat¹⁾ și Manea. Pentrucă această ocină mai sus spusă și cu vecini a fost de moștenire a lui Șușan. Iar când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, cinstitul boier al domniei mele jupan Mârzea fost mare spătar el a cumpărat aceste mai sus spuse ocine dela Preda, ginerele lui Șușan și dela jupanița lui Stana, fiica lui Șușan, pentru 6700 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat boierul domniei mele mai sus spus ocină la Berilești, însă din partea lui Vladul, două funii de ocină din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul și cu un vecin, anume Șerbu cu fiii săi dela...²⁾ pentru 9000 aspri gata, în zilele lui Șerban voevod. Și hotarele ocinii încă să se știe: în lung din drumul Conceacului până în matca Săpăturii, sub coasta Lupiei, și în lat din hotarul cel vechi al orașului Gherghiții, până în hotarul Netezeștilor.

Și au vândut acești mai sus spuși numiți oameni părțile lor de ocină, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului. Și au fost atunci mulți oameni buni martori, anume: din Bučșani, Avram postelnic și din Berilești, Șteful postelnic și Bălan și Mihăilă și Tihul și Dușea și Dragomir și Vladul.

Și de atunci încoace, tot a ținut jupan Mârzea spătar aceste ocine cu bună pace.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul boier al domniei mele jupan Mârzea spătar, el a avut pără înaintea domniei mele în divan cu jupanița Stana, jupanița lui Preda vătaf din Căcaleți și cu nepotul său Stoica, fiul lui Despot. Și așa au părît jupanița Stana și Stoica că nu a cumpărat jupan

¹⁾ «și Mușat» șters cu cerncală în orig.

²⁾ loc alb în orig.

Mârzea spătar aceste părți de ocină mai sus puse, cile-a cotropit cu sila și n'a dat niciun ban. Intr'aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că a cumpărat Mârzea spătar aceste ocine cu dreptate și pe asprii lui drepti și că au vândut Preda vătaf și jupanița lui, Stana, ei de a lor bună voie, fără nicio silă dela nimeni. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, pe aceste ocine, că a avut și cartea lui Șerban voevod de cumpărare, dar s'a pierdut <de> răutăți. Ci am înnoit după cartea lui Alexandru voevod, cum a fost și de mai înainte vreme. Și a rămas jupanița Stana și nepotul său Stoica de lege și dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstului boier al domniei mele jupan Mârzea fost mare spătar, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților; și să fie în pace de către Stana și de către Stoica și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan vistier și Necula spătar și Bertolomi stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea Târgoviște, Noembrie 16 zile și dela Adam, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., VIII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1864.

547

1620 (7129) Noembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domna toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stroe postelnic și fratele lui său Dumitru și nepoților lor, fiii lui Mitrea, fiul lui Badea paharnic din Grădiște și lui Dragomir și lui Barbul și lui Drăghici și lui Badea, nepoții lui Dragomir logofăt din Bălaci și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie tot satul Grădiștea și Vârâții, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii și de peste tot hotarul, cât se va alege; însă să țină Stroe și Dumitru și nepoții lor, fiii lui Mitrea, fiul lui Badea paharnic, din satul Grădiște jumătate și în Vârâți jumătate, iar Dragomir și Barbul și Drăghici și Badea, nepoții lui Dragomir logofăt din Bălaci, cealaltă jumătate din satul Grădiștea și în Vârâți, pentru că sunt ale lor vechi și drepte

de moșie și de strămoșie și dela Barbul din Borăști și dela jupan Radul din Roșia. Și a tot ținut bunicul lor această ocină cu bună pace.

Iar când a fost în zilele răposatului Petrașco voevod, iar Badea paharnic și jupanița lui, Stana și Dragomir logofăt și jupanița lui, Ivana, ei au avut pâră cu Paraschiva și cu fiii lui, Stan și Anca. Și așa pâra Paraschiva și fiii lui, Stan și Anca, înaintea lui Petrașco voevod, că au avut și ei ocină în Grădiște și în Vârâți a treia parte. Iar Pătrașco voevod a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Paraschiva și lui Stan și Ancăi lege, 12 boieri, să jure că au avut și ei ocină în Grădiște și în Vârâți a treia parte. Dar când a fost la zi, Paraschiva și cu fiii lui, Stan și Anca, ei au jurat înaintea lui Pătrașco voevod cu acei 12 boieri că au avut și ei ocină în Grădiște și în Vârâți a treia parte.

Iar când a fost pe urmă, în zilele răposatului bunic al domniei mele, bătrânul Alexandru voevod, iar Badea paharnic și jupanița lui, Stana și Dragomir logofăt și jupanița lui, Ivana, ei nu s'au lăsat nicicum, ci au venit în pâră cu fiii lui Paraschiva, cu Stan și cu Anca, înaintea bunicului domniei mele, bătrânul Alexandru voevod, de au luat lege peste lege 24 boieri. Apoi, când a fost la zi și la soroc, iar Badea paharnic și jupanița lui, Stana și Dragomir logofăt și jupanița lui, Ivana, ei au adus lege deplin 24 boieri, de au jurat că n'a avut Paraschiva și fiii lui, Stan și Anca, ocină în Grădiște și în Vârâți nimic, ceiace au jurat strâmb acei 12 boieri. Apoi, bunicul domniei mele, bătrânul Alexandru voevod, a luat boii acelor 12 boieri.

Și a tot ținut Badea paharnic și jupanița lui, Stana și Dragomir logofăt și jupanița lui, Ivana, aceste sate cu bună pace, până în zilele răposatului Mihnea voevod. Iar când a fost atunci, ei au avut pâră cu Balea paharnic din Crăciuneni și cu nepoții lui, fiii lui Stan și ai Ancăi. Și așa pârau ei că n'a jurat Badea paharnic și Dragomir logofăt cu acei 24 boieri. Apoi, părintele domniei mele, Mihnea voevod, a nevoit pe Badea paharnic și pe Dragomir logofăt, de au adus pe acei 24 boieri și a doua oară, de au mărturisit cum au jurat. Astfel, au rămas de lege Balea și fiii lui Stan și ai Ancăi și a doua oară înaintea părintelui domnii mele Mihnea voevod. Și au tot ținut cu bună pace de atunci până acum.

Iar când a fost acum, iar a venit Neacșa și fiul său Chirică, nepoții lui Balea din Crăciuneni, în pâră cu Stroe și cu Dumitru și cu nepoții lor, fiii lui Mitrea, fiul lui Badea paharnic și cu Dragomir și Barbul și Drăghici și Badea, nepoții lui Dragomir logofăt. Și așa pârau Neacșa și fiul ei Chirică, nepoții lui Balea, că au avut și ei ocină în Vârâți și în Grădiște. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea lui Pătrașco voevod și cartea răposatului bătrânului bunic al domniei mele, bătrânul Alexandru voevod și cartea răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, de rămas, că n'a avut Neacșa

și fiul ei Chirică niciun amestec în Grădiște și în Vârâți. Deasemenea a rămas de lege Neacșa și fiul ei Chirică și înaintea domniei mele, a treia oară. Și am luat domnia mea și cartea Neacșei și a fiului ei Chirică, pe care au avut-o.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să le fie ocina ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și Goga mare comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxie logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 17 zile, și dela Adam până acum cursul, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CI/61.

Orig slav, perg., pecete timbrată.

548

<1620—1622> Noembrie 19.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mibnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen...¹⁾ dela sfânta mănăstire dela Cozia, ca să fie volnic cu cartea domniei mil<e> a ținéré satele, anume Prislopul, Cușmirul ce au fost ale jup<ă>nésii Mariei de moșie, muma răposatului jup<ă>nului Radului ce au fost mare cliuciar, ce le-au fost dat însăși jup<ă>neasa Mariia și le-au fost pus la sf<ă>nta mănăstiri, ca să-i fie moșie și lucrători sf<i>ntii mănăstiri, iar jup<ă>nései Mariei și prea dela inim<ă> feciorul ei, răposatul jup<ă>nul Radul cliuce<r> în veciia lor pomen<ă>. Și dup<ă> acéia, se-au scris și în sf<ă>ntul pominic pre dinșii și pre părinții lor și pre toate rudele lor a se pominire de pururea la sf<ă>nta proscomidie, până va sta sf<ă>nta mănăstire și vor fi lăcuitori călug<ă>rii în sf<ă>nta mănăstiri. Și le-au dat acésti sati Prislopul și Cușmirul denaintea Radul vod<ă> Șirban și a tuturor boiar<ilor>, carii i-au fost atunci.

Derept aceia, a<m d>a<t> și domnia mea părintelui eguminul, ca să fii volnic a ținéré satele și a lucrare la sf<ă>nta mănăstiri cum a fost și mai denainti vrém<e>, pintrucă am văzut domnie mea și cartea Radul vod<ă> Șirban cum au fost dat acé<s>ti sati [sati] ce sânt mai sus scrise, să fie dat și de domnia mea și di niminilea opreală să n'aib<ă>.

¹⁾ loc rupt în orig.

*Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.
Scris în luna Noembrie 19 zile.*

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXVI/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copii rom. în ms. 209 f. 314; ms. 215 f. 344.

Datat din a doua domnie, deoarece în prima domnie Radu Mihnea a confirmat m-rii Cozia cele două sate în 1612 Aprilie 17.

549

1620 (7129) Noembrie 19, Târgoviște.

† Adică eu jupanul Preda ce am fost sluger mare, scris-am aceasta al meu zăpis la mână jupănesei Mariei și fiu-său Predei, cum să se știe că i-am vândut toată partea mea de în sat de în Albești, însă jumătate de sat a treia parte de în câmpu, de în pădure, de în apă și de în uscat și de în moară, a treia parte și cu rumăanii, anume: Badea Pristescul și Țigala și Stan Minciună și Bivă și Badea Chivăreariul.

Și iar să fie jupănesei Mariei și fiu-său Predei ocină (moșie)¹⁾ în Dobroței partea mea toată, însă de în jumătate de sat a treia parte de în câmp, de în pădure, de în apă și de în uscat și de preste tot hotarul și cu rumăanii, anume: Radul și Necula, feciorii Bărzului și Zărnea cel bătrân cu nepotu-său Badea.

Și iar să fie jupănesi Mariei și fiu-său Predei ocin<ă> (moșie) în Dumirești partea mea toată, însă de preste tot satul a treia parte, de în câmp, de în pădure, de în apă și de preste tot hotarul și cu rumăanii, anume: Vladul Cenușe și Oprian feciorul lu<i> Baicho și Traico cel bătrân și Lepădat și nepotu-său.....²⁾ și Mușat.

Și iar să-i fie jupănesei Marii și fiu-său Predei în Bănești, 1 (un) rumăn, anume Dobrotă, fratele Ratei, cu delnița lui.

Pentru că aceste părți de sate, ce-a mai sus scrise, fost-au ale mele de moșie. Iar când au fost acum, în zilele domnului nostru Radul vodă, feciorul Mihnei vodă, într'al doilea rând de domnie, eu am vândut aceste părți de sate ale mele jupănesei Marii și fiu-său Predei, drept 45.000 aspri gata. Și le-am vândut de a mea bună voe și cu știrea tuturor fraților mei și de în divanul domnu nostru să-i fie ei moșie și fiu-său.

¹⁾ «Locul împlinit cu linie în această copie este lăsat alb în originalul act, iar cuvintele și țifrele scrise slavonește s'au explicat în parantesuri. Asemenea s'au tradus și alte cuvinte scrise slavonește în mai mare număr, fără să se pue și dănele aici». (Nota traducătorului).

²⁾ loc alb în text.

Însă să se știe că acești bani ce mi-au dat jupâneasa Maria pre aceste moșii, vândutu-ș'au o parte a ei de în Sărata ce au fost cumpărată pre banii ei de zestre. Și încă au vândut și alte scule și ferecături ale ei, de au umplut acești bani ce-s mai sus scriși și mi-au dat toți banii deplin în mână mea.

Și blestem încă am pus: cum cine va sparge această tocmală ce am făcut, oricine de în frații și de în rudele mele, acela să fie proclat de 318 părinți cei dela Nicheia.

Și mărturie încă am pus, anume: jupan Ivașco fostul mare vornic și Radul logofătul nepotul Papei logofătul și Stoica logofătul din Farcaș și Radul postelnicul din Herăști și Ilie din Cornești și Neanciul vornicul din Mănești.

Și eu, Șerban logofătul, am scris în Târgoviște, Noembrie 19 zile, în anul 7129<1620>.

Acad. R. P. R., CCCLXIV/106.

Trad. rom.

550

1620 (7129) Decembrie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Albul comis și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Gropeni; însă să se știe: 75 stâneni și trei funii de ocină din câmp și din pădure și din apă și din baltă și din uscat și din gârlă și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Pentru că această mai sus numită ocină și cu gârlă, au fost de moștenire răposatului Șerban voevod, cumpărată încă de când a fost domnia lui boier, mare paharnic. Iar pe urmă, când a fost la vremea lui de moarte, iar domnia lui s'a gândit la Dumnezeu, ca să-și facă pomană și a dat și a miluit pe Albul comis cu această mai sus spusă ocină și cu gârla, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, pe care a slujit-o domniei lui și aici în țară și în pribegie și prin Țara Nemțească, ca o slugă dreaptă chiar până la moartea domniei lui, ca să-i fie lui Albul comis ocină, dedină, iar domniei lui, lui Șerban voevod, să-i fie de veșnică pomenire. Însă a făgăduit această ocină încă din viața domniei lui.

Și a cumpărat Șerban voevod aceste ocine mai sus spuse dela Manea 10 stâneni și dela Ganea 20 stâneni și dela Micul 10 stâneni și din funia Grădească, dela Ion din Purani, 10 stâneni și dela Badea din Gropeni 10 stâneni și dela Tărcă o funie întreagă și dela Necula și dela Bădilă jumătate de funie și dela Oprea și dela Zoica jumătate de funie și dela Necula 15 stâneni, de la Bran o funie, pentru 1820 aspri. Și gârla lui Cârjeu, dela nepoții săi, Dobre și Purcel, pentru 6700 aspri. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Șerban

voevod, de miluire pe aceste ocine, la mâna lui Albul comis, făcută cu mare blestem.

Pentru aceasta și domnia mea încă am înnoit și am întărit și am miluit domnia mea și i-am dat lui Albul comis, ca să-i fie lui ocină, dedină și de ohabă în veci, fiilor și nepoților și strănepoților, cum l-a miluit răposatul Șerban voevod și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Nicula mare spătar și jupan Bertolomi stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, Decembrie 2 zile și dela Adam, în anul 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R. P. R., CCI/13.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

551

1620 (7129) Decembrie 6.

† Scris-am eu Chisar, nepotul lu Anghel acesta al meu zapis la mâna lu Chisar pah. *din* Ruda cum să știe că m'am tocmnit de a mea bunăvöe, de i-am dat partea Arhanghelului din sat di în Copăcel; iar Chisar pah. mi-au datu partea lui din Bărsășt*i* toată.

Așa m'am tocmnit: de nu v<a> sta stătătoare aceast<ă> <oci>nă din Copăcel, să aibă a lua partea mea din Mih<ă>ști, toată, ori câtă să va alege. Și iară m'am tocmnit pântu rumăni, el să-mi dea bani 16.000. Și m'am tocmnit de a mea bună vöe.

Mărturie: Radul Murgescul și Stănilav *din* Groșan*i* și Tudor *din* Rascăeș.

Scris Tudor grama<tic>, luna Decembrie 6 zile, în anul 7129 <1620>.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LIX/12.

Orig. rom., hârtie, șase peceti inelare, aplicate.

552

1620 (7129) Decembrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Dobriin logofăt din Ungurei și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Bărbăteștii

din județul Olt, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne din vechime.

Și vecinii încă să se știe toți, anume: Neniul cu fratele său Boldur, fiii lui Pătru și Poștea și Turcea cu fratele său Manea, fiii lui Dragul și Manea Răuțea, fiul lui Arnica și Dan Letea și fratele lui, Micul și cu fiii și Neagul Peletea cu fiii săi și Badiul Colaci și Toader și Cârlanul și Duca cu fiii săi și cu fratele său Radu și Danciul cu fratele său Neguț și Stan și Duca cu fiii lor și cu nepotul său Duca, fiul lui Stoian și Radul Curvelea cu fratele său și Badiul cu fratele său Raia și Tudosie cu fiii săi și Nedelea și Stan Cioroba cu fiii săi și Bădicul cu fiii săi, nepotul lui Margine și Blaga, fiul lui Banul și cu alți vecini, câți vor fi.

Pentru că acel sat Bărbățeștii și cu vecinii, câți sunt mai sus scriși, jumătate de sat, a fost de moștenire al lui Mitrea, fiul lui Ionașco pârălab din Știrbeți. Deci, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar Drăghici, fiul Voicăi, nepotul lui Stoica postelnic din Ungurei, el a cumpărat această jumătate de sat din Bărbăești și cu vecinii dela Mitrea. Iar după aceea, sluga domniei mele Dobriin logofăt, el a cumpărat această jumătate de sat din Bărbăești dela Drăghici, fiul Voicăi, pentru 20.000 aspri de argint. Iar cealaltă jumătate de sat din Bărbăești mai sus scris, a fost de moștenire a lui Drăghici și a surorii sale Mușa. Astfel s'a întâmplat moarte lui Drăghici, de a murit. Deci, după moartea lui Drăghici, a rămas această jumătate de sat din Bărbăești să fie la mâna surorii sale Mușa.

Deci, când a fost iarăși în zilele răposatului Mihail voevod, iar sluga domniei mele Dobriin logofăt, el a cumpărat această jumătate de sat mai sus scris și cu vecinii dela Mușa, sora lui Drăghici, soția lui Radoslav logofăt din Știrbeți, pentru 15.000 aspri de argint. Și de atunci a tot ținut Dobriin logofăt acest sat Bărbăeștii peste tot și cu vecinii, cu bună pace, deplin.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, dacă am venit domnia mea a doua oară în domnia domniei mele, iar Dobriin logofăt, el a avut pă.ă înaintea domniei mele în marele divan cu Pavel, fiul Mușei și al lui Radoslav logofăt din Știrbeți și cu vecinii săi, cu Dan și cu ceilalți vecini, cari sunt mai sus scriși și au venit de s'au pârît de față. Și așa păra Pavel înaintea domniei mele în divan, că nu a vândut mama sa Mușa partea sa, jumătate de sat din Bărbăești și cu vecinii mai sus scriși lui Dobriin logofăt, ci a cumpărat numai jumătate de sat, partea lui Mitrea, care fusese cumpărată de fratele ei Drăghici dela Mitrea, iar partea mamei sale, a Mușei, n'a cumpărat-o.

Pentru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și am cetit cartea răposatului Mihail voevod de cumpărare dela Drăghici a jumătății de sat,

partea lui Mitrea și cartea lui Nicolae voevod, fiul lui Mihail voevod iarăși pentru jumătate de sat, partea Mușei, dela Mușa și zapis de vânzare dela mâna Mușei, mama lui Pavel, cu mulți martori. ¹⁾ am silit pe Dobrin logofăt. ¹⁾ oameni care au fost atunci aldămășari să mărturisească ei cu sufletele lor dinaintea domniei mele în divan că a cumpărat Dobriin logofăt și partea Mușei. ¹⁾ Dobriin logofăt dela acei martori, doi oameni care s'au găsit în viață, anume Bunea din Dălbănești și Stoica din Tufeni, de au mărturisit și. ¹⁾ cu sufletele lor că a cumpărat Dobriin logofăt partea Mușei toată, cu vecinii, cum este mai sus scris. Și au rămas Pavel și Dan și cu alți vecini mai sus spuși de lege și de judecată dinaintea domniei mele de. ¹⁾

Pentru aceia, am dat domnia mea slugii domniei mele, lui Dobriin logofăt, ca să-i fie satul Bărbăteștii cu tot hotarul și cu toți vecinii, ocină dedină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomi mare stolnic și jupan Goga mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 10 zile și dela Adam până la această scriere, cursul anilor, în anul 7129 iar dela nașterea lui Hristos 1621.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CXXXIV/17.

Orig. slav, perg., rupt și șters, pecete timbrată.

Anul 1621 dat greșit de diacul actului.

553

1620 (7128) Decembrie 12.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh*, amin. Eu jupânul Țipa neguț<ă>-toriul și jup<a>neasa mea Despa, scris-am acesta al nostru zapis să fie la mâna cinstului și dereg<ă>-toriului domnu nostru jupânului Aslan marele vist. și a jup<a>nesei dumnii lui jupănesei Mariei Cerchezei și a coconului dumnii lor, Petru post. să se știe că am făcut noi tocmeal<ă>, de a noastră bun<ă> voe, de le<a>m vândut dumnilor a noastră parté de sat dela Hăreșt<i> și dela Scrovișt<e>, însă jum<ă>tate de sat, cu toț<i> rum<ă>nii și cu baltă și cu vad de moar<ă> de în sus, anum<e> rum<ă>nii dela Hăreșt<i>, Opriș și Ivan și Dimitru și Balica și Neculcea și Oancea și Radoslav, feciorul lu Opriș și Stoica cu frați-ș și Drăghici. ²⁾. Și iar rum<ă>nii dela Scrovișt<e> <anume> ²⁾

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

²⁾ loc alb în orig.

Ș-am vândut noi această moșie a noastră cu toți rumăni cum scrie mai sus, încă în zilele lui Gavriil Moșchi voevodă, drept 320 de galbeni gata.

Și se-au întâmplat mărturie la aceasta a noastră tocmeală mulți boiari și neguțari, anume: jupanul Gligorie com. și Fiera vist. și Dumitru vist. și Hrizea log. și Dumitrașco com. și Neagoe logofăt și jupan Proca bătrânul cupetu și Ilie și Stanciul și iar Stanciul Pustiul și Ghinea Mustachi și Petru ban. Încă mulți oameni buni se-au întâmplat acolo mărtorie, ce nu sânt scris aicea în acest zăpis.

Însă când am vândut noi această moșie a noastră, noi am vândut de marnevoe și datorie ci-am avut pre capetelă noastre. Ce ne-am tocmiț ș-am vândut noi de bună voe a noastră, de ne-am scos capetelă de în nevoe ș'am dat cum să fie acestor boiară ocină și rumăni de moșie de spre moșie și lor și feciorilor și nepoților.

Altfel să nu fie.

A scris însuși Neagoe logofăt, luna Decembrie 12 zile, în anul 7128, 1620.

Neagoe logofăt.

Eu Țipa și jupăneasa mea Despa consimt cele de mai sus¹⁾

Eu Ghinu Gheorghe mărturisesc cele de mai sus și pun și pecetea mea¹⁾

Proca, față și martor la cele de mai sus¹⁾

Ilie Ruceri mărturisesc cele de mai sus scrise și pun și pecetea mea¹⁾

Spathios Costa martor la cele de mai sus și pun pecetea mea¹⁾

Evsatie Ruciari mărturisesc cele de mai sus și pun și pecetea mea¹⁾.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VI/1.

Orig. rom., hârtie filigran, 7 peceti înclare, aplicate.

Am admis stilul dela Ianuarie, după Aslan mare vistier și datorită faptului că se vorbește de domnia lui Gavriil Movilă ca de o domnie trecută.

554

1620 (7129) Decembrie 31, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie partea lui Marco toată, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, însă 20 stânjeni de ocină, pe care i-a dat-o și dăruit-o Radul logofăt pentru suflul fratelui său, anume Toader. Și a dat mai sus zisa ocină Radul logofăt lui Radul, de a sa bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur. Și

¹⁾ semnături grecești.

iarăși să-i fie ocină lui Radul a lui Grama partea lui Marco toată, însă 36 stânjeni, pe care i-a cumpărat dela Radul logofăt, pentru 25 galbeni, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, oricât se va alege de peste tot hotarul și de pretutindeni.

Astfel, s'au întocmit Radul logofăt și cu Radul, mai sus ziși, de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor dimprejur. Însă să se știe: acei 36 stânjeni i-a vândut Radul logofăt pentru frăția ce a avut, iar acei 30 stânjeni i-a dat pentru sufletul fratelui său mai sus scris, ca să-i fie veșnică pomenire și după urma lui ca să fie pomenit, pentrucă din Radul logofăt nu s'au aflat să fie copii, din el și din jupanița lui, Maria. Pentru aceasta, a socotit mai mult să fie această ocină în mâinile nepoților lui. Și așa a dat și a întocmit Radul logofătul și cu voia jupaniței lui, să fie ocina lui și nepoților și strănepoților în veci.

Încă și blestem au pus ei: cine se va încerca să strice sau să sfărâme pe urma lor această întocmire și tocmeală și zapisul lor sau alți nepoți sau veri primari sau oricare din neamul lor, acel om să fie blestemat de trei ori și afurisit de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și cu Iuda Scarioteanul și de trei ori blestematul Arie.

Și au fost la întocmirea lor: mai întâi Ilie postelnic și Dumitru cojocar din Târgoviște și din Dărmănești, Costandin și Dan și din Mănești, Paraschiva cel bătrân și fiul său Pătru și iarăși din Târgoviște, Miriță și Radul mōrar și Necula cojocar.

Și după aceia, iarăși a cumpărat Radul al lui Grama ocină în Găgeni dela Toader, fiul lui Nan, a patra parte și pentru aspri gata 3.000 aspri.

Și iarăși a cumpărat Radul o vie în sat, făcă vinățici, cu loc, dela Dumitru, nepotul Ducăi, pentru 1500 aspri gata. Și au vândut aceste mai sus zise ocine și vie acești mai sus ziși oameni și megiași, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și dinaintea domniei mele și a tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, din divanul domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Radul al lui Grama, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Necula mare spătar și Goga mare comis și Vartolomei mare stolnic și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Nestor logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 31 zile, în anul dela Adam pâără acum 7129 <1620>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 1773.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1

1617 (7125) Iunie 4.

† Scris-am eu jupan<easa> Maria¹⁾ *din* Drăgănești²⁾ cu nepoței mei, an<u>me Chirică și Socolu și facem <a>cesta zapis ca să fie de mare credințe Mane, pe<n>tru căci au fostu acesta ocină de Băduleasca cu<m>părată dela el, dela tata al lui Stanciu, ficiorlu lu Zirnă hălu bătră<n>, o fone de ocenă. Și s'au v<ân>-dutu de-u fostu rumăni marelui vornic Stoica, că-i cu<mpă>rat di în zilele lu Vladu voivod.

Acuma s'au rugat Manea cis scrii mai sos³⁾ cu multe megeiași să-l iarăte de rumăni jupâneasa Maria și la logofăt Vișan și cu nepoței jupénései Marie: Chiricu și Socol. Iar Chirică au grăit: Manu dă 40 ug<hi> cu atâta iaste funé prețuită. Iar Stan din Pătinie vătahu și Murun din Turcul grăiră-ne: nu va fi de pletit atâta, că sântu sărace, ci ne rugăm să lăsați ma<i> jos. Iar Vișan logofăt el zizi: fie și ma<i> jos 35 de galbini și să-și ție ocina și din viaa boer<ea>scă a 4 parte. Și au dat Manea ug<hi> 10 și cumnatu-seu Marcu ughi 6 și s'au> înfrățit amândoi pre acéa ocină, că Manea nu vrea putea plăti sângurū. Iar Manea Chiriba zise: dara Mano⁴⁾ numai ai tétita. Iar el zise: nu-i sântu gata, ci di icé nainte voi face, cum va da dumnezeu, de va plăti toți, pân la <u>n b<an>ū. Iar mo rog să-m facețe zapisu forte bunū, că sântu megești de tota părtele, că iaste zi de târgū.

Și i-a scri<s> lui zapisul Efteme Răspopulu, să-i fie de mare credințe lui și ficiorelorū lui, câț<i> dumnezeu le va da, căci cu mulți boiar<i> au fostu aici de s'au rugat. Dicia au făcutū pre voia acéstū boiar<i> ci scriia mai sus.

¹⁾ scr'g peste numele Vlădaia.

²⁾ «din Drăgănești» scris deasupra cu altă cerneală și de altă mână.

³⁾ «ci scrie mai sos» adaus între rânduri.

⁴⁾ corectat în «Marco».

Și mărturii: Stan din Putinei și Morun din Turcul și pop<a> Stan¹⁾ de acolo Megené de Șipote și Stan Lupul de acolo și logof<ă>t<u>l Ștefan din Voivoda și logof<ă>t Stan din Ulméni, de oăș, Manea Chiriba și Eftemee de acolo, Diăgulin de acolo, Mătrășolu Stoica mazilu și Chiriba și Trandafiră. Și mulți boiaria a fostă atunci, cu au fostă zi de târg *vineri*, în Rusalie. Véleat 7125 <1617>.

Scris luna Iunie 4 dum<inică>, în zile lu Gavrilăș vod<ă>.

Arh. St. Buc., Schitul Trivalea, X/1.

Hârtie.

Copie rom. în ms. nr. 371 f. 68v; nr. 477 f. 125.

Falsificat dela sfârșitul secolului XVII. În 1617 nu domnea Gavriil Movilă, iar Rusaliile în acest an au căzut la 8 Iunie.

2

1618 (7126) Aprilie 15.

† Adec<ă> eu Neagoe *din* Corșori dat-am zapisul mieu cas<ă> fie dă bun<ă> credință la mâna lui Neagoe și a frat<e>-său lui Mirie *din* Nucșoara, pe cum să s<ă> știe că le-am vândut o délniță dă moși<e> dăn sat, dăn Nucșoară, cari délniță să chiamă Mașului, cu toat<ă> partea cât s'ar alége dăn sat, dăn câmpu, dăn apă, <dăn p>²⁾ adure, cu muntele ce să chiamă Băndea, du peste Valea Rea, pest<e> tot hotarul satului Nucșoara, cât s'ar alége. Și o am vândut p<e trei>²⁾ mănzări cu mieii lor, lei 35. Și o am vândut cu știrea tuturor rudeniilor și a tot satul, ca să le fie lor moșie stătătoare în veci, lor și copiilor și nepoților și strenepoților, căț<i> dumnezeu le va dărui și de cătră nimeni neclătit, băntuial<ă> să n'aibă, ci să stăpânească cu bună pace.

Și mărturi au fost care să vor iscăli. Și noi, pentru credință, am întărit zapisul care ne-am pus dégetili și numele mai jos ca să crează.

Și am scris eu, Bratul, cu zisa lor, și mart<or>, April 15 zile leat 7126 <1618>.

Eu Neagoe *din* Corșor, vânzător.

Eu Coman.

Eu popa Stanciul mart.

Eu Neagoe.

Eu popa Radul.

Eu Luca.

Eu Dumbrav<ă>.

Eu Dobrotă.

Eu Udrea.

Eu Că stea.

Eu Dragul.

Eu Radu.

Eu Turbalin.

<Pe verso>: «S'au însemnat pentru o slovă ce iaste stricăță în scris din munte Băndea s'au fost dres ș'au făcut cu muntele Băndea și pentiu asta să să

¹⁾ corectat în: «Ștefan».

²⁾ loc rupt în text.

cerceteze. Avg. 9 zile, leat 1758. Scarlat *fost mare clucer de arie am scris*. « S'au scris ». « Trecut în condică ».

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XVI/13.

Fals, hârtie, rupt.

Copie rom. în ms. 168 f. 315.

3

1619 (7127) Aprilie 27.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlabiei, fiul preabunului și răposatului Io Simion Moghila voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele.*

Aici înaintea domni méli la divan venit-au jupan Iane vist. *din satul Her-teșt<i>*. Jupan Iane să jelui pentru moșia de la Hârteșt<i> cum că o află în scri-sorile mănăstirei de Vaale; și fu și părintele egumen pop<a> Sava aci de faț<ă> și fățesară cărțile. Deci, Iane vist. arată cartea Radului vod<ă> care au făcut mănăstirea de Val<e>, scriindu cum s'au închinatū aceste moșii în zadar mănăstirei, iar de temeiul lor fost-au ale unui boiaru ce l-au chemat Hârtu. Acel boiar le-au vândutu unui moș al Iane vist., în zilele lui Vlad voe<vo>dū. Și văzu domnia mea și cartia lui Vlad voe<vo>dū și a Radului vodă cum scrie mai sus. Deci, acel moșu a lui Iane vist. le-au lăsatu lui și i-a făcut zapis; și acela arată înainté domnii mél<e> cum se le ție acestu boiar Iane vist. și jup<ă>neasa lui Despa și cu blestem mar<e>.

Deci, cându fu acum în zile<le> domnii mial<e> vrându să-șe fac Iane vist. casa și aflându moșia scris, i<n>chinat<ă> mănăstirei de Val<e> de un boiar, ispravnicu mănăstirei, pre nume Vlaicu log. și avându Iane visti. cartea Radului vodă și altori domni mai bătrâni înaintia domni mél<e>, le-au fățeshat și pre adevérit și pre deruptat rămas-au Iane vistiir cărțele lui pe al<e> mănăstirei de Val<e>, că au fostu închinat mănăstirei în zadar cum scrie mai sus.

Inse moșia pre unde să hotărăște cu Țițeștii și cu Băjeștei: pe lângă apa Brății, pe unde iast<e> hotar mar<e>, de mérge pe lângă apa, până unde să hotărășt<e> cu Rumânești și cu Stălpianii și pân pădure, pre unde să va alege cu hotar mănăstirei, că așa iaste scres și alte cărți mai bătrâne.

Și pentru adevérința, jupan Iane vist. găset-au mănăstirea numai zid besérecei, zidit și înpresurat de pădure. Deci boiar domnii méle Iane visti<a>r curățat și au făcutu chektu<e> și i au dat de tot bucatele și de tote sculele și au dat și moșia delă Piscan care o cu<m>părat der<e>ptu bani, ughi 170. Și să hie aceia pentru moșia delă Hărăteșt<i>, ca să nu hie păriaré, și ca să hie cu d<r>ep<t>ul.

Pentru aceia și domnia <mea> încă i-am făcut carte domnii méle să le ție acestu boiar și jup<ă>niasa lui Despa vist. și să hie ei volnici a le vinde și a face

ci or vrea cu ial<e>, câte sântu moșii ținut<e> cum spune mai sus, încă ș'moșiia [făr] făr de rumân, că sintu moșii ale lor de temei, cum spune în cărtea lui Vlad voevod cia cojnică pi a Radului vod<ă> car<e>, au făcut mănăstirea de Val<e>, cum că la el au venit moș<ii> lui Iane vist., de s'au jeluitu cum că o chinat Vlaicu log. mănăstirei și au arătat cărțile lui. Deci și domniia lui încă văzându cartea lui Vlad vod<ă> încă au făcut cartea lui să hie oprete să nu ale mănăstirei.

Și ce domnu are pre urme lui în Țara Rumânească și ar strica tocmeala, să-l dia mănăstirei, să hi afurisit suptu blestem cel mar<e>.

Pentru aceia, încă-ș și domniia mea încă-i fac cartea dumnii mel<e>, să-l ție acestu boiar cum scrii mai sus și așijderé și ce domnu ar căștiga domnu nostru I<su>s H<risto>s în cinstit scaon Țării Rumânești, încă să întărească, cum întărim noi pre urma altor răposăți domni mai denainte; și ce egumen ar hi pre urma popi Savei și s'aru scula cu gălciavă a lua iar moșii de la Hărtești, încă să hie suptu blestem <cu>m scrie mai sus; ci să le hie lor mo<șie> stătătoare, de acum pân la veac și să fac<ă> ce-or vrea, cu<m> scrie mai sus.

Iată martori pune domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Mechi mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Gligori mare comis și Mihalache mare stolnic și Vlad mare paharnic și jupan Necula mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stancu logofăt în luna Aprilie 27 zile, în anul 7127 <1619>.

† Io Gavriil voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, IV/1.

Fals, perg.

Prin formular, limbă și text e un fals din sec. XVII.

4

1619 (7127).

† Adecă eu, Alan, scris-amă al meu zapis la mână pop<ei> Stoichi din Am<ă>-răști, ca să-i fie lui de mare credință și ficioriloră lui, cum amă vândutū o fune de loc stânj<e>ni 40, înse din apă pâne hotarul Studeni, dereptū 400 aspri<e> gata, ca să-i fie lui moștiia lohabnică și ficiorilo<r> lui, de nimeni opreala să n'aibă.

Și mărturie: Neia din Obreșie și Avreti de acolo și Burnec de acolo și Vacmă de acolo. Și pântru credința ne-mă pus degetelia. Văleat 7127 <1619>.

Vacomă.

Neia.

Avr<e>ntie.

Burnec.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni și Mamul, XIV/3.

Fals.

1619 (7128) Septembrie 3, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Gavril Moghila voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marilui și răposatului Ion Simeon Moghila voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele satului Mălurenilor și moștenilor satului, anume: Drăgan și Pătru și Marco și Nicoară și Chiriță și cu toți frații or și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va da, ca se fie lor satul lor ce s'au zis mai sus, tot, cu tot hotaru și cu tot venitul de pretutindinea, di<n> hotar până iar la hotar.

Și hotarile satului să știe: de către hotaru orașul Argeșului până la Boari și până la hotar Bădiceștilor și până la hotar Priboenilor și Albutestilor și până la Stârci și până la hotar Miceștilor și până la hotar Jupâneștilor din sus la hotar Lehceștilor și până la hotar Pădureților și Găneștilor și până la hotariul Stroești.

Pentru că a fost acel sat a lor moșie bătrână și dreaptă și de baștină și de moștenire. Iar apoi, când a fost în zilele lui Șărbăn voevod, iar acel sat ce s'au zis mai sus, ei s'au vândut lui Șărbăn voevod ca să fie toți rumâni.

Iar după aceea, în urma lui Șărbăn voevod, viind domn în țară aici Radu voevod, fecior Mihail voivod și iar domnia sa a trimis la acel sat Mălurenii ce s'au zis mai sus, de au cerut dela dănșii ca să răscumpere de rumânie, zicând cum că au fost sat domnesc, cumpărați de Șărbăn voevod. Deci, satu Mălureni, ei au fost dat Radului voivod 600 de galbeni cu cheltuiala lor. Și au aflat și ban, care i-au luat Bogdan păharnic dela dănșii, bucate și dobitoace. Și au socotit atuncea Radu voivod aspri 66.

Iar după aceea, în urma Radului voevod, când au venit Alexandru voevod, iarăși au trimis la acel sat Mălureni, de au luat dela dănșii 84 aspri cu cheltuiala lor.

Apoi, când a fost acum, în zilele domnii mele, iar Bogdan păharnic și cu jupâneasa lui Verjoghia, ei nu s'au lasat...¹⁾ iată s'au pus în spinare acestui sat ce s'au zis mai sus de au rumănit și le-a luat toate cărțile dela mâna lor. Iar după aceea, satul Mălureni văzând că într'alt chip nu poate cum să facă cu atâtă pară, însăși ei, adică Bogdan păharnic și cu jupâneasa Verjoghea, au socotit cu toți boiarii mari și mici de au făcut ei așăzământ de buna via lor, de-au slobozit pre dănșii, de s'au răscumpărat tot satul acel Mălurenii, cu toată moșia lor, de către dănși — 125 — aspri. Și încă și altă cheltuială multă au făcut satul Mălureni până când s'au scos din mâna lui Bogdan păharnic și a jupănesi lui, ce s'au zis mai sus.

Apoi, au dat Bogdan păharnic toate cărțile lui, câte au fost avut preste acel sat, la mâna sătenilor ce s'au zis mai sus și s'au răscumpărat satul Mălureni, ca

¹⁾ loc rupt in text.

să fie ei iarăși oameni slobozi cu moșiile lor, cum au fost și mai nainte vreme și cu știrea tuturor boiarilor mari și mici din curte și cu știrea tuturor megiașilor duprinprejurul locului, din sus și din jos și dinaintea domnii mele.

Și încă după aceia Bogdan păharnic și jupăneasa lui Verjoghea, ei au pus și blestem: care dintre ei au dintre feciori lor sau din alt neam să va ispiti să rîdice vreodată pără pentru acel sat ce s'au zis mai sus, măcar la orice domn ar fi, acel om să fie ploclet și afurisit de 318 sfinți părinți dela Necheia, să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc, care iaste și va fi veacii veacilor, amin.

Pentru aceia, am dat și domnia mea satului Mălurenilor, ca să fie lor satu lor și moșiia, ce s'au zis mai sus, ohabnic lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni să nu să clătească, de pe zisa domnii mele.

Iată și marturii am pus domnia mea pe : jupan Ianache *mare* ban dela Craiova și jupan Ivașco *mare* dvornic și jupan Papa *mare* logofăt și jupan Stoica vister și Miho spătar și Mihalache stolnic și Buzica comis și Vlad peharnic și jupan...¹⁾ al doilea postelnic. Și ispravnic jupan Papa *mare* logofăt.

Și am scris eu, Neagoe logofăt, în orașul Târgoviști, Septemvrie 3, leat 7128 <1619>.

Acest izvod s'au tălmăcit pe limbă românească asemenea depe hristovul cel slovenesc de Lupul dascălul slovenesc la școală domnească în București:

Eu Lupul dascălul slovenesc *am scris*.

Arh. St. Buc., Copii particulare, sub dată.

Copie rom.

După sumele de bani din document și după divan, pare un fals.

6

1620 (7128) Aprilie 15.

† Să să știe cum au <a>vut Vlaica 2 nepoți de fata, unul Stoica, altul Vladul la Stroe de Groșar<i>. Deci, cându a murit Vlaica șe-au lăsat moșăia den Șepot acestoru 2 nepoți să o parte amândoi în doa; deci Vladul s'au sculat de o vândutū popei Hamza, dreptu 1500 as<pri> gata.

Șe cându vândut în zelele lu Al<e>xandru voivod cel Gros la beserica Turburie, la crâciuna Cotii; șe mărturie sante multe megiași buni, anume Pătru Iuvolu și Stan al Stroie, Dobrul și Staico, Stan Dudel și Oprea al Manii Sâmpitru șe Cote cârcemariul, Dumitru Ciolan și den Groșere, Stroie Iudul șe Staico șe popa Lupul. Șe aldămaș am datu 3 vedre de vin, vadra căt<e> 50 de bane

¹⁾ loc rupt în text.

şe un <n>öten, dreptu 50 de b<a>n<i> şi 50 de colaci şi 300 de oa. Şe ştiu mulţi megeiaşi de pre prejurul locului.

Scris luna Aprilie 15 zile, în anul 7128 <1620>.

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, III/1.

Fals, hârtie.

7

1620 (7128) Aprilie 15.

† Să să ştia cum au <a>vut Vlaica 2 nepoţi<i> de în doa fete, unul Stoica feci<o>rul lui Berivoi, altul Vlad feci<o>rul lui Stroe de Groşari. Deci cându au muritū Vlaica şe au lăsat moşeia de în Şepot cât au<a>vot acestor 2 nepoţi<i> să o parţe în doa am<ân>doi; iarū Vladlu s'au sculat de ş'<a> vândut parte de moşie de în Şepot a moşu-su Vlaicăi câtū i s'au venitū prēste tot hotarul, popei Hamza.

Şe o tocmit cu popa dreptu as<pri> gata 2200; deci i-au datu u<n> bou, dreptū 1300 de aspri şe i-umū dat as<pri> gata 700 şe i-umū dat 50 coţi de pânză de fuiuru, der<e>ptu 100 as<pri> şi 50 palme de ciorice, der<e>ptu 100 as<pri> şi o capră cu lapte, dreptu 120 as<pri> şe matcă de stup, dreptul 120 as<pri> de s'au plătit de Ilie Grecul de Căpren<i> şe o chivără, dreptul 30 as<pri>: o mährama, dreptu 30 as<pri>.

Şe mărturii multe oamene bun<i> cundu o cumpărat popa Hamza dil<a> Vladul feci<o>rul lu Stroe în zelele lu Al<e>xandru voivod cel Gros şe cându s au tocmai în sat în Turbure în casa Cotti cărciumarelu, de sântu m<ă>rturie: u<n>chişlu Pătru Iuvol şi...¹⁾ şi Stan şe Dobrol...¹⁾ cărcimar şe Domitru Ciolan şe <d> în Groşire, popa Lupul şe Stroe Iudul.

Şe aldâmaş am dat 3 vedre de vinu, vadra cât 50 de as<pri> şi u<n> notin dreptu 50 as<pri>. Şe mulţi megeiaşi den prejurul locului ci n'am scris.

Scris luna Aprilie 15 zile, în anul 7128 <1620>.

Şe pentru mat<e> credenţi am pus şe degetele nostre.

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, III/2.

Fals, hârtie. O variantă a actului precedent.

8

1620 (7129) Septembrie 12.

† Scris-a eu Ioachim călug<ă>rul acestu zapis al miu să fie la frate-miu popa şi la n<[n]>potul meu Oana, cum amu lăsat eu cu <su>fletul meu la moartea mea pentru moşia mea de în sat de în Gurguiăţi. Cum amū lăsat eu cu sufletul meu să fi<e> moşia a loro, pentrucă m'au căutat şi m'au grijit până la moartea

¹⁾ loc rupt în text.

mea, câ alți feciori n'am avut, numai ce am avut o nepoata de fecior, ce am socotit eu că n'am potère să o căsătorescu, neci mi se cade mie să umblu într'acéle tocméle, ce o amu dat lo frate-mieu popa Dumitru și la nepoto-mieu Oana de copil de o au crescut și o au grejit de toate ce a trebuet și [p. și] o au și căsătorit de în casa loro și m'au grej<it> și pre mene pân la moartea mea.

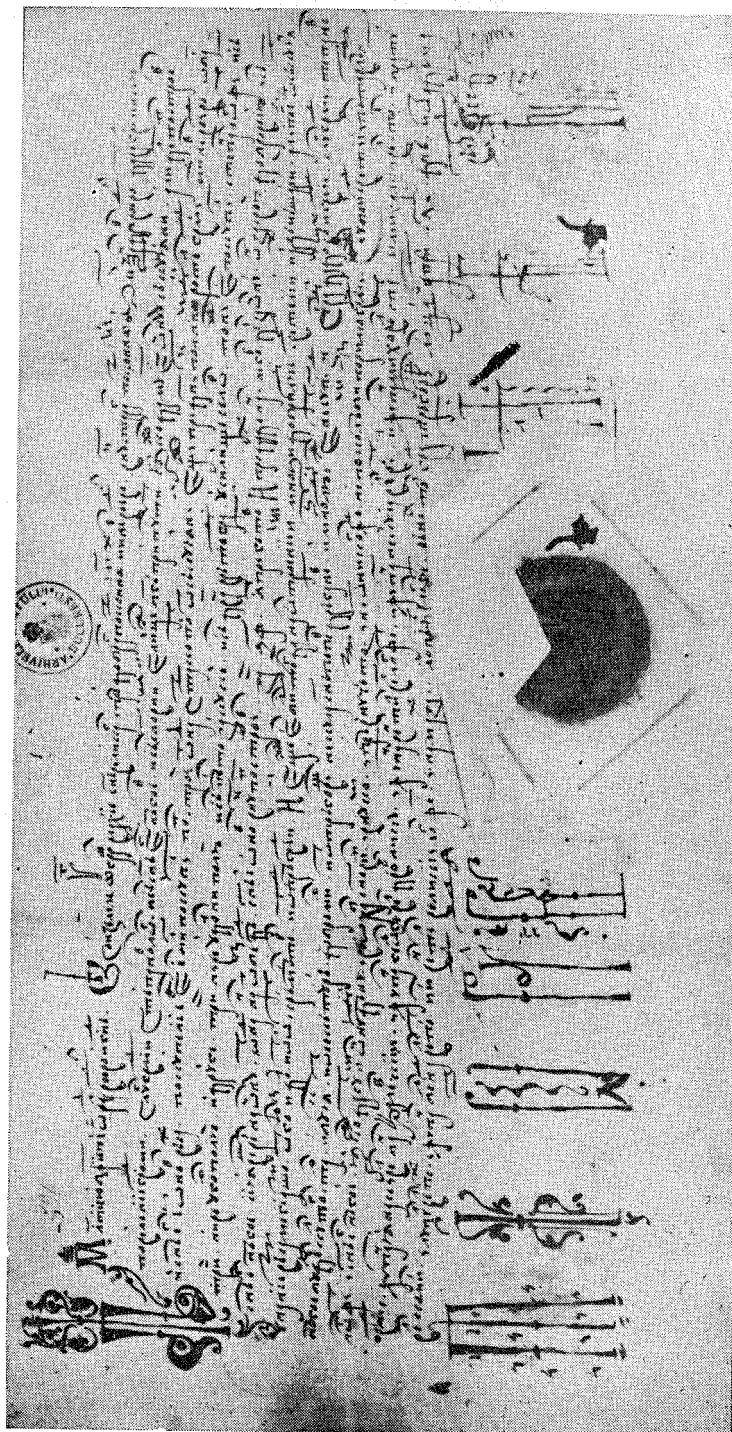
Iar moșiia eu o am dat cu cuvântul și cu voia mea și mai naite vréme și la moartea mea să fie la frate-mieu popa și la nepoto-mie Oana. Eu așa am lăsat cu sufletul mieu.

Și mărturie: eu Tadeo călug<ă>rul și Oancea și Mirea și Mihâil<ă> *din* Cozmești.
Și am scris eu, Taudor gramatic, *luna* Septembrie 12 zile, leat 7129 <1620>.

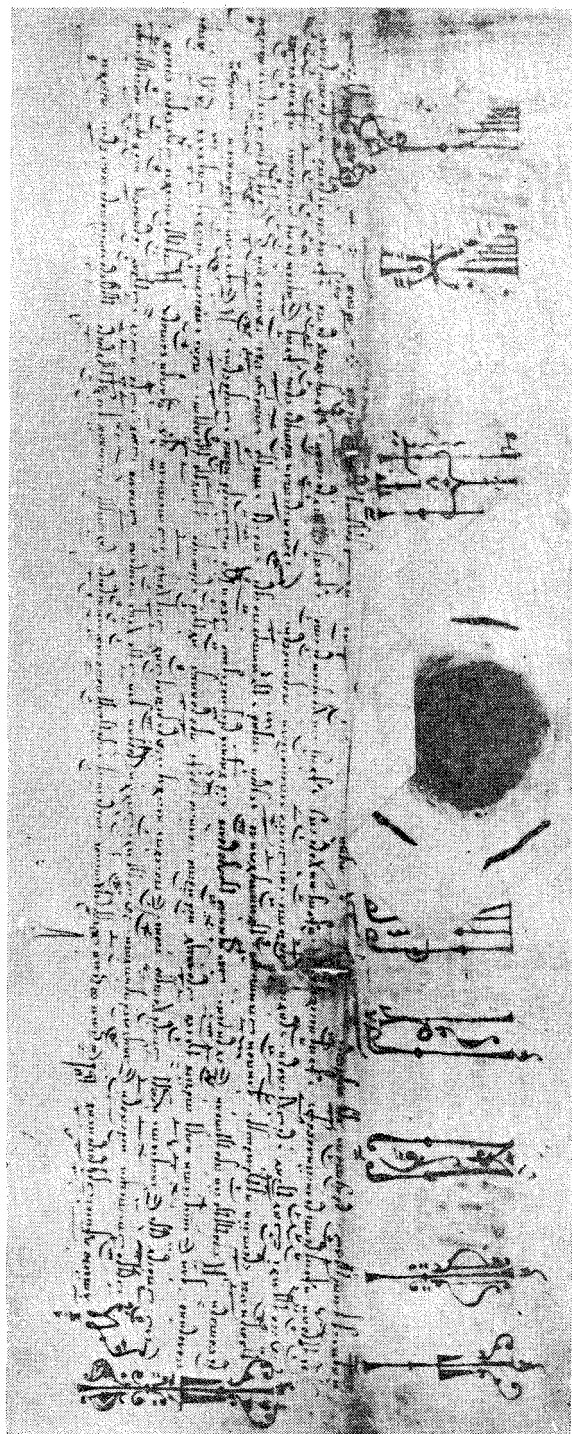
Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCXCII/2.

Fals prin hârtie, scris și limbă.

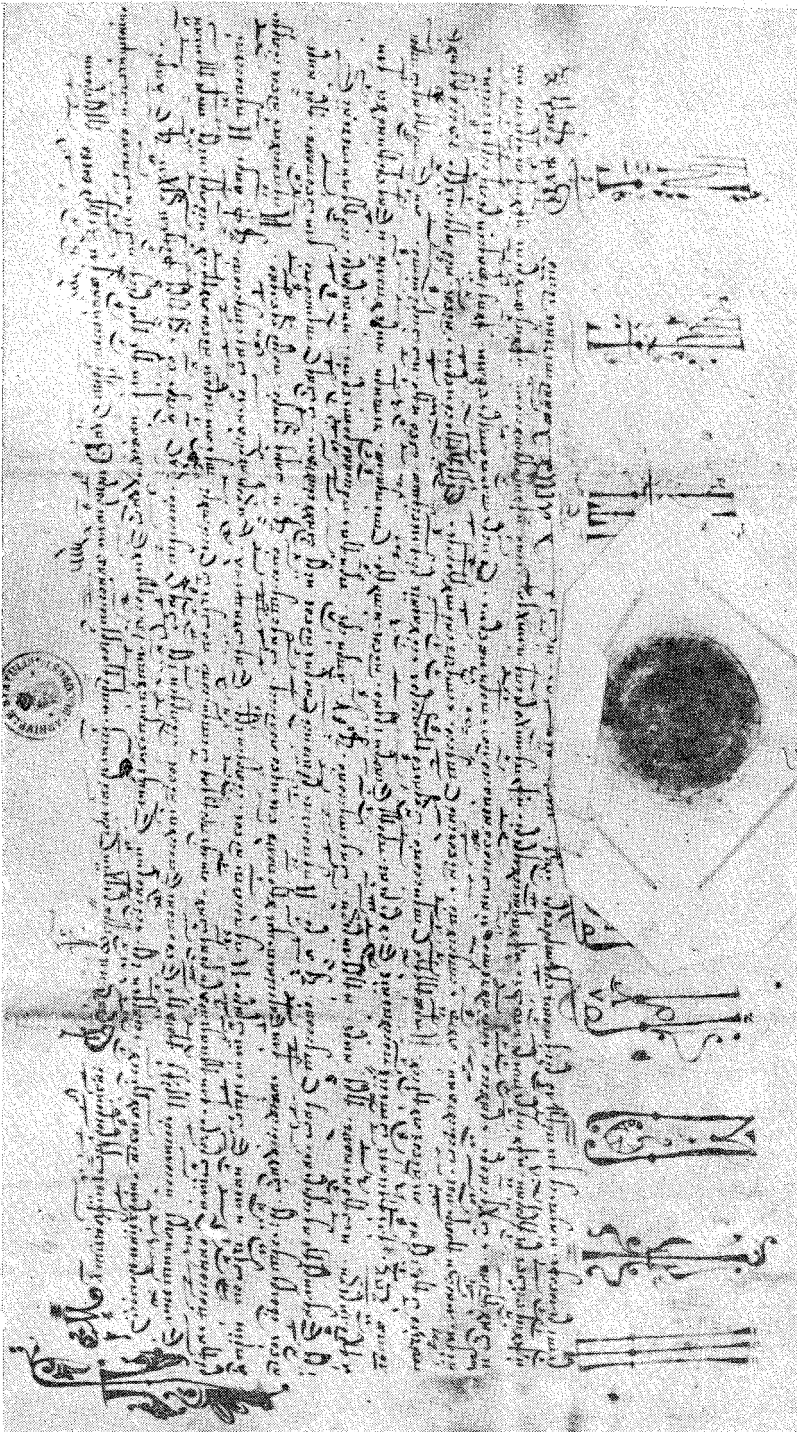
FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

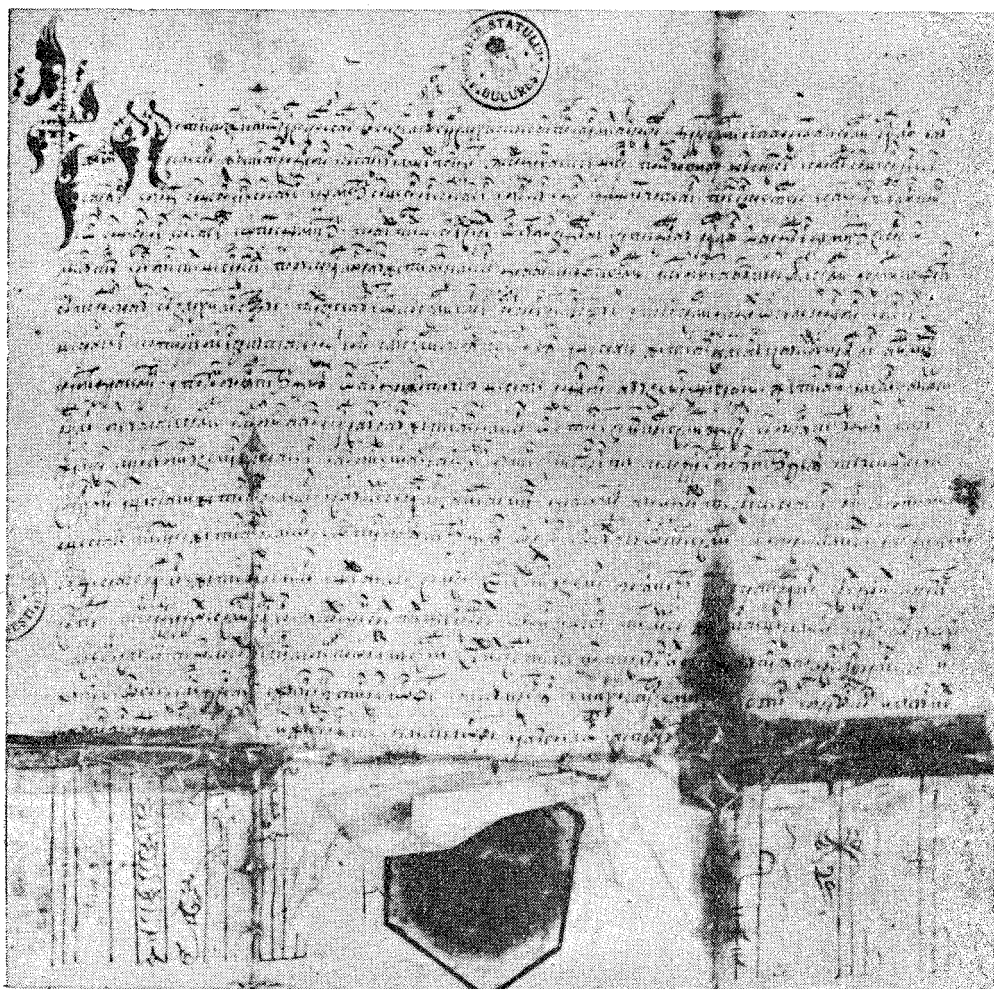

Doc. Nr. 8 (pag. 9—10)

Doc. Nr. 14 (pag. 16 — 17)

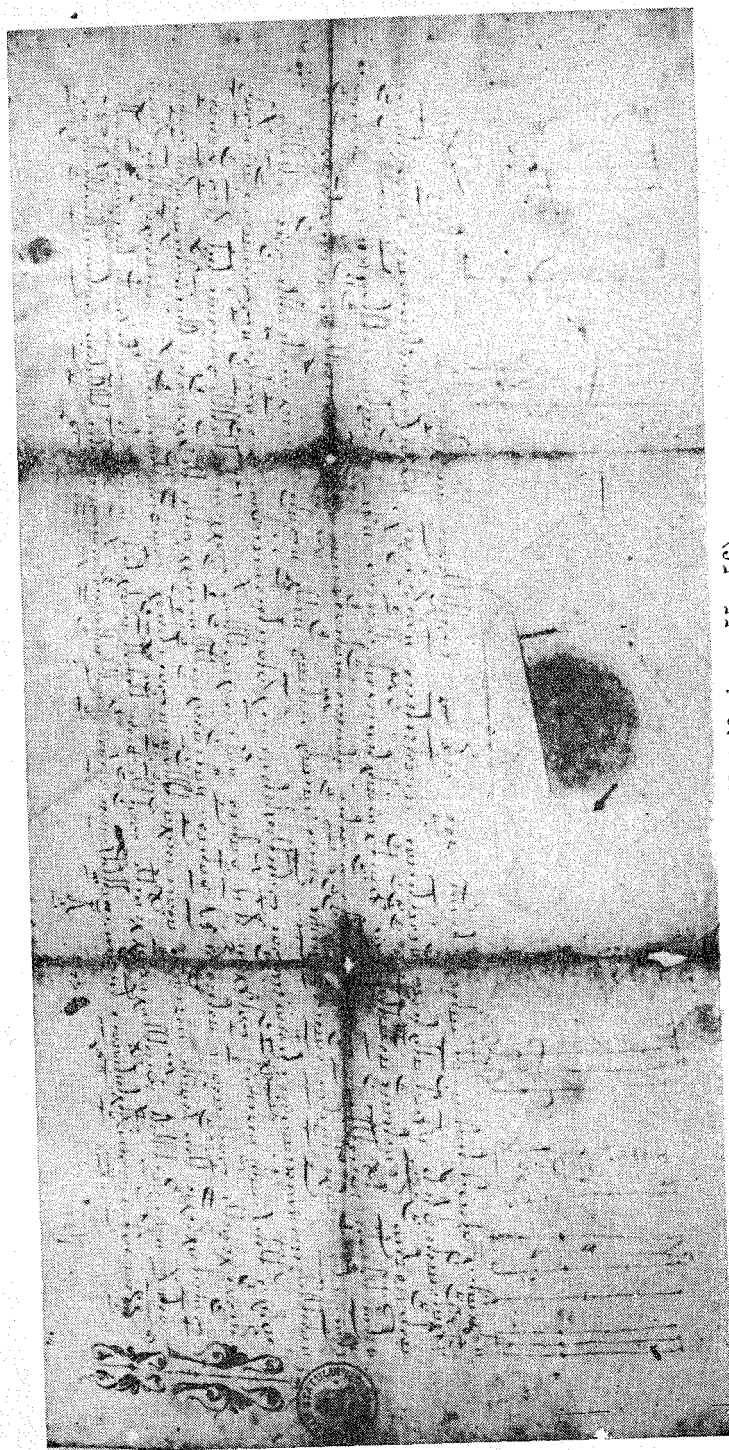

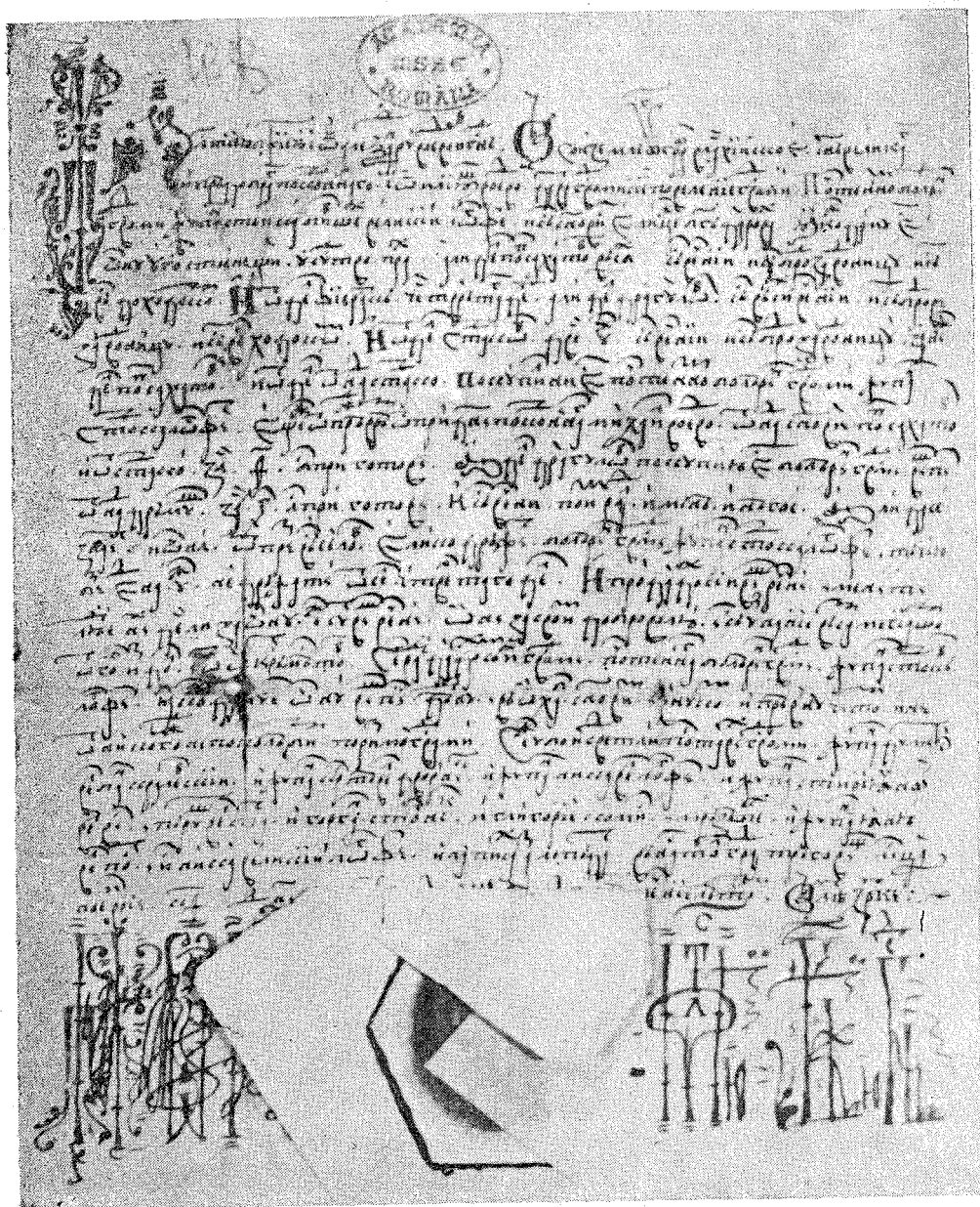

640

Handwritten musical score on aged paper, featuring a large decorated initial 'I' at the top left. The text is written in a Gothic script, likely Latin, and is accompanied by musical notation on staves. The page shows signs of wear, including a large dark stain in the center and a smaller stain on the right side.

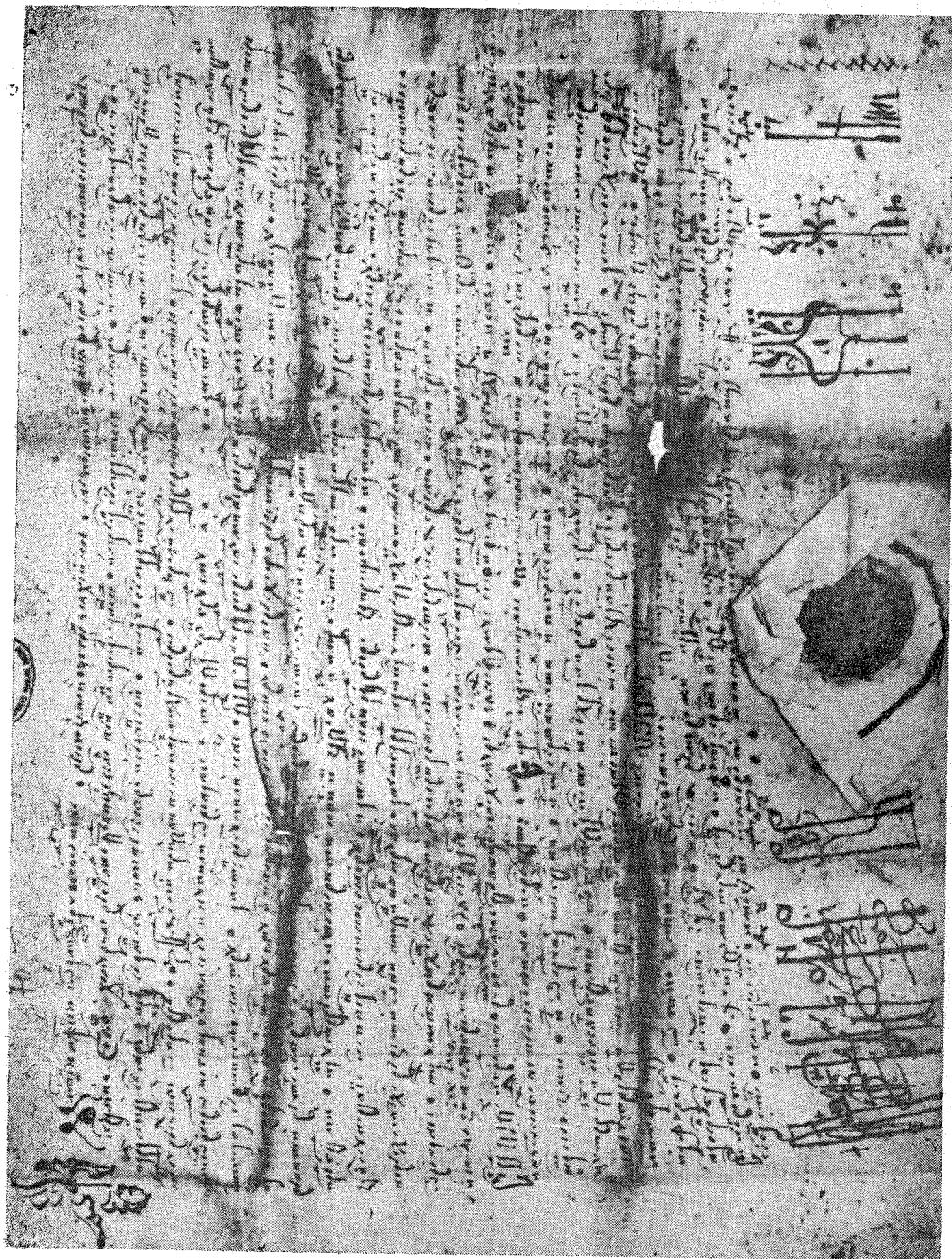
Doc. Nr. 49 (pag. 55—56)

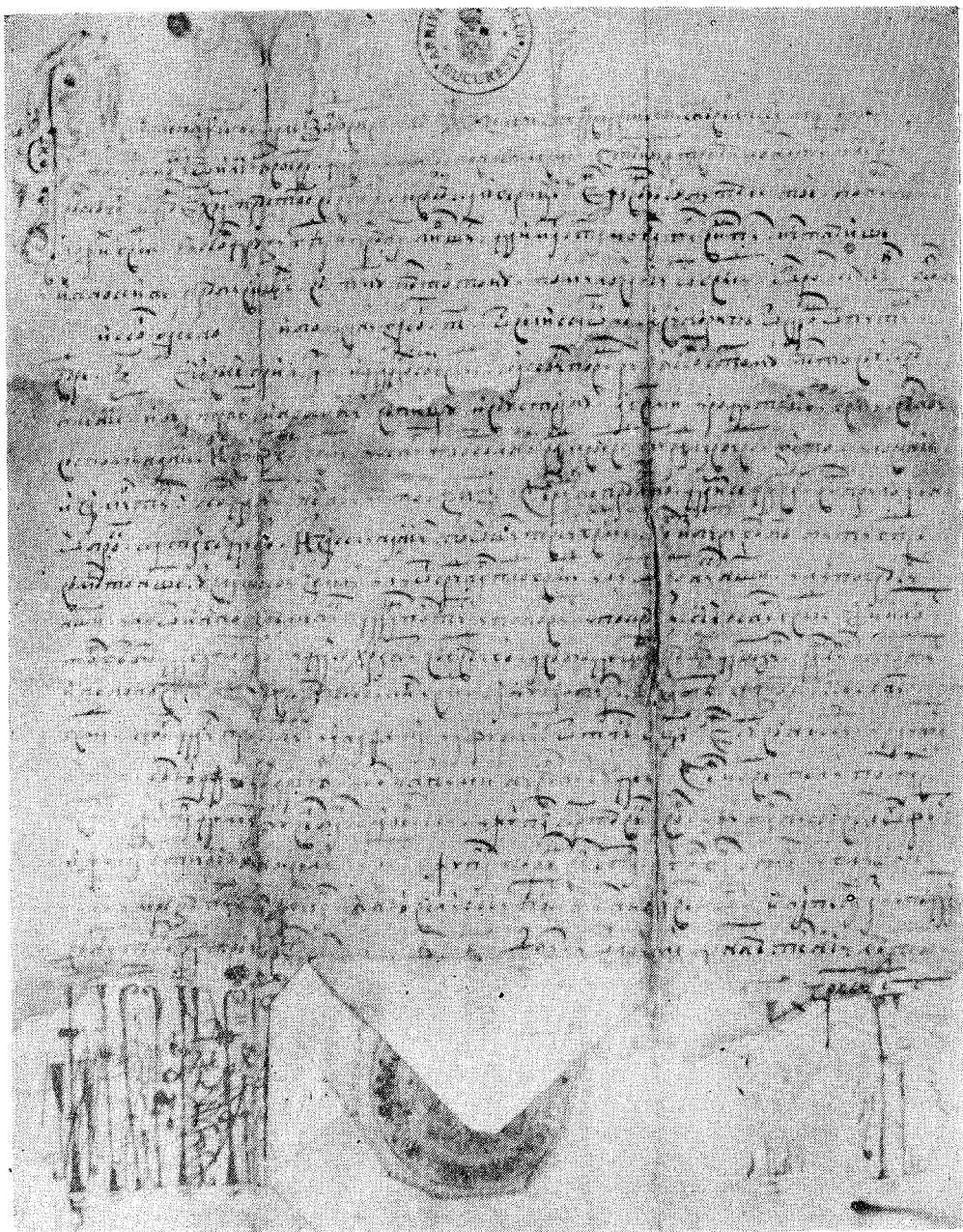

[Handwritten text in a medieval script, likely Latin, with a large decorated initial 'P' on the left margin.]

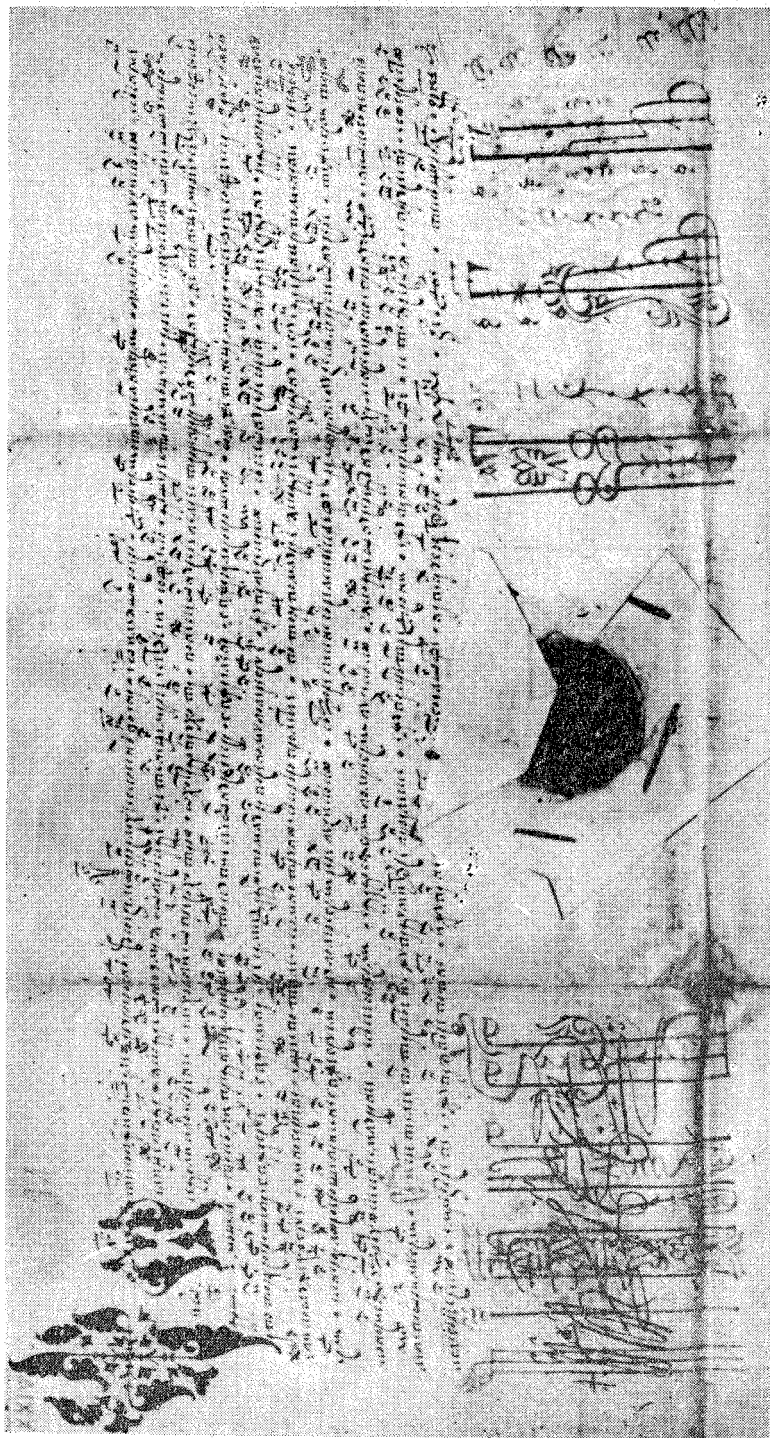
[A circular seal or stamp is visible in the center of the page, below the main text block.]

[Musical notation on staves is visible at the bottom of the page, with a large decorated initial 'P' on the right margin.]

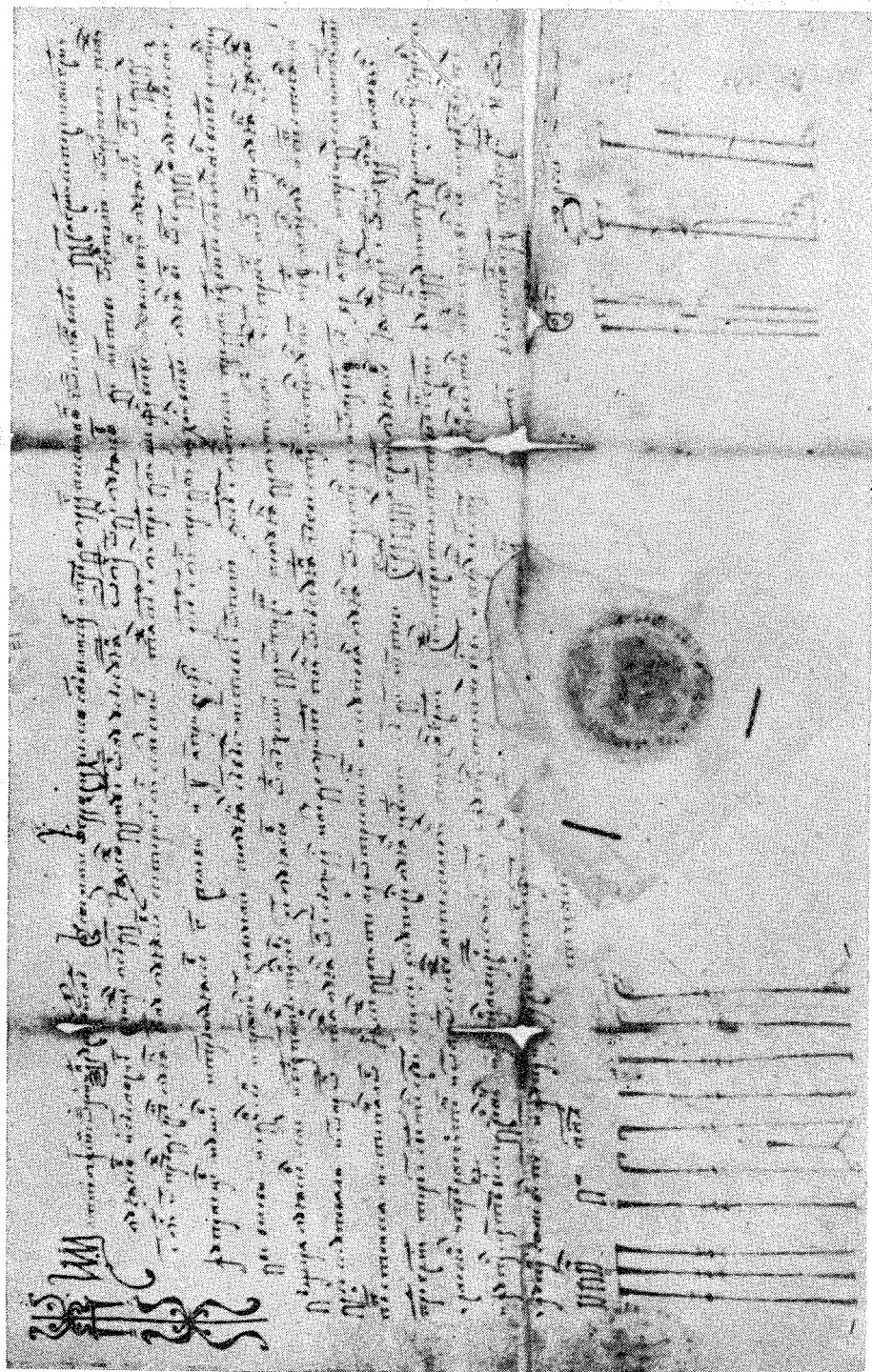
Manuscript page 101 (recto) from a medieval manuscript. The page features a large initial 'M' in red ink, followed by text in a Gothic script. The text is written in two columns, with a large circular seal or stamp visible in the center. The page is numbered '101' in the bottom right corner.

The text is written in a Gothic script, likely Latin. The large initial 'M' is decorated with red ink. The text is arranged in two columns, with a large circular seal or stamp visible in the center. The page is numbered '101' in the bottom right corner.

The manuscript is written on parchment, showing signs of age and wear. The ink is dark, and the parchment is light-colored. The overall appearance is that of a historical document.

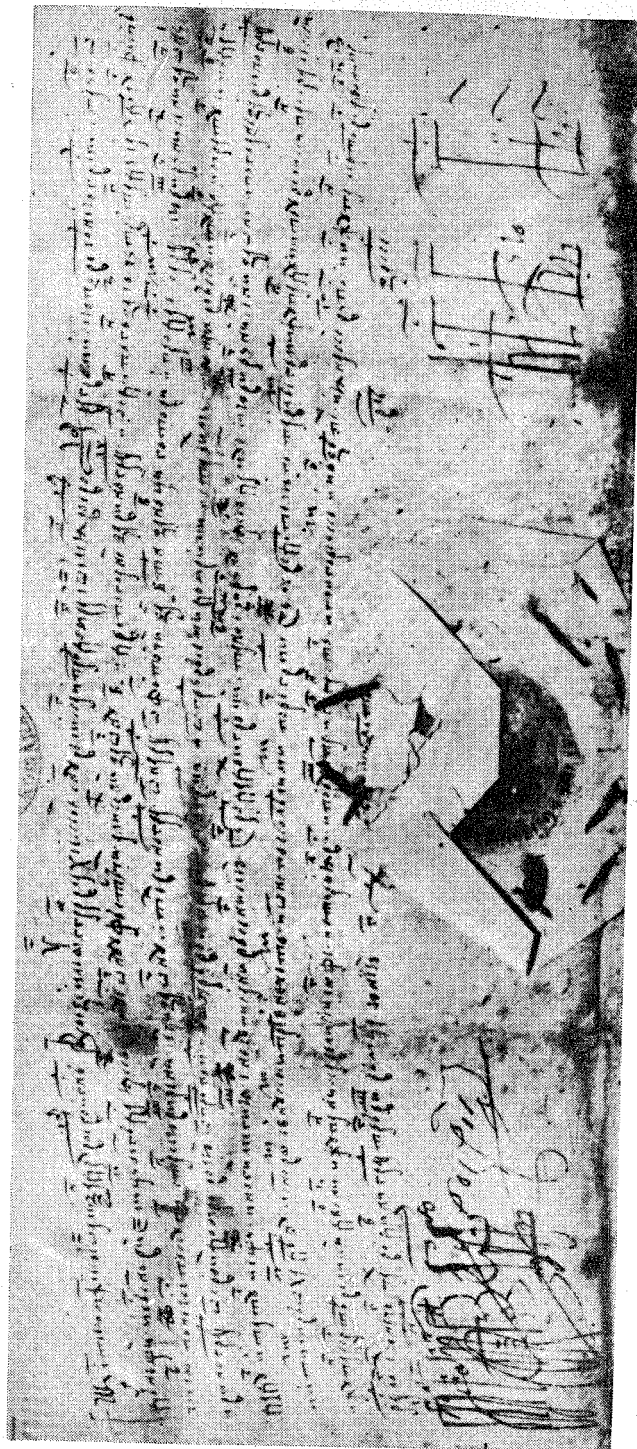

Handwritten manuscript page featuring a large, ornate initial 'S' at the top left. The text is written in a cursive script, likely from the 16th or 17th century. The page is divided into two main sections by a horizontal line. The top section contains a large, dark, circular ink blot or seal. The bottom section contains several smaller, rectangular diagrams or tables, some of which appear to be musical notation or technical drawings. The paper is aged and shows signs of wear, including creases and discoloration.

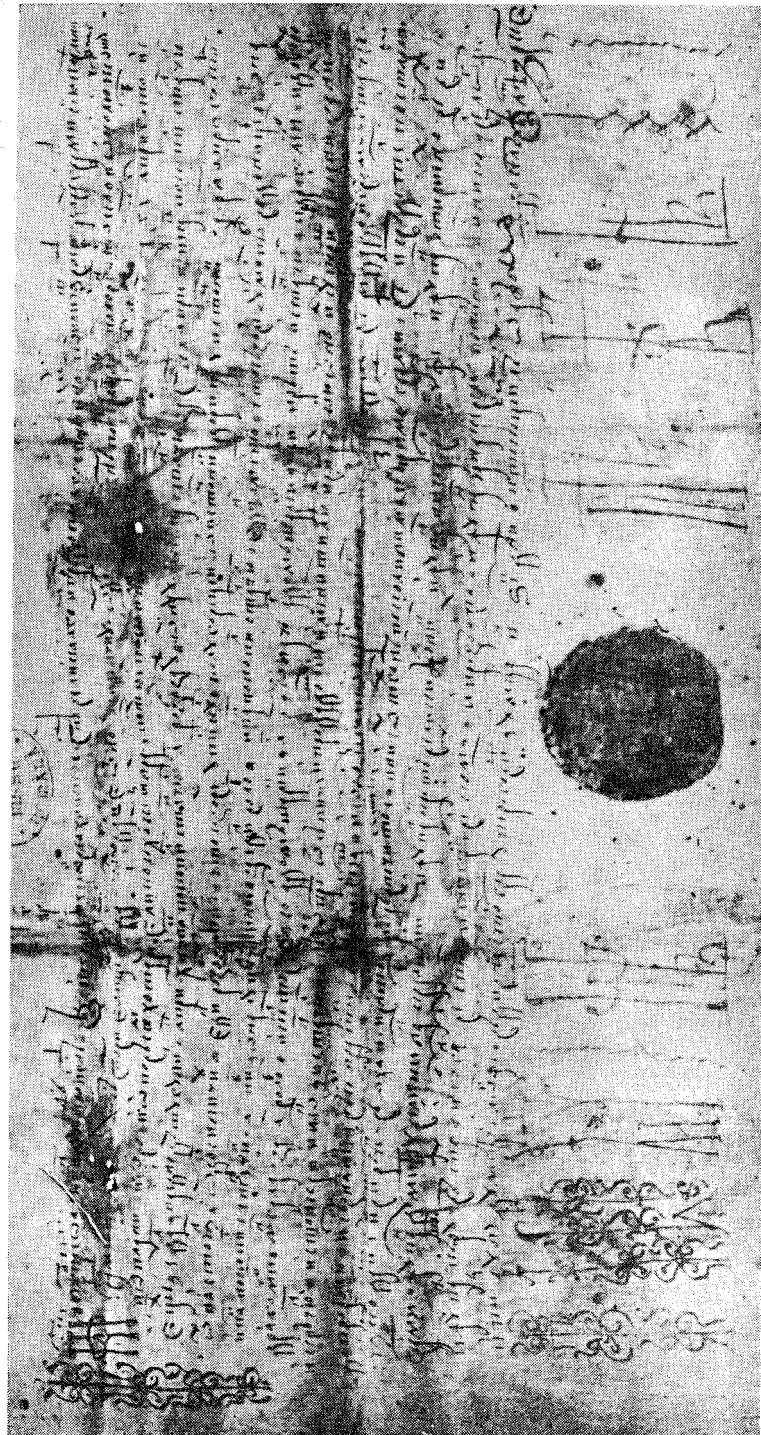
Handwritten musical score on aged paper, featuring two staves of music and a large, dark, circular ink smudge or seal in the center. The notation is in a historical style, likely from the 16th or 17th century, with a large initial 'P' at the top left. The text is written in a cursive script, possibly Latin or German, and includes various musical notations such as clefs, notes, and rests. The paper shows signs of age, including discoloration and wear.

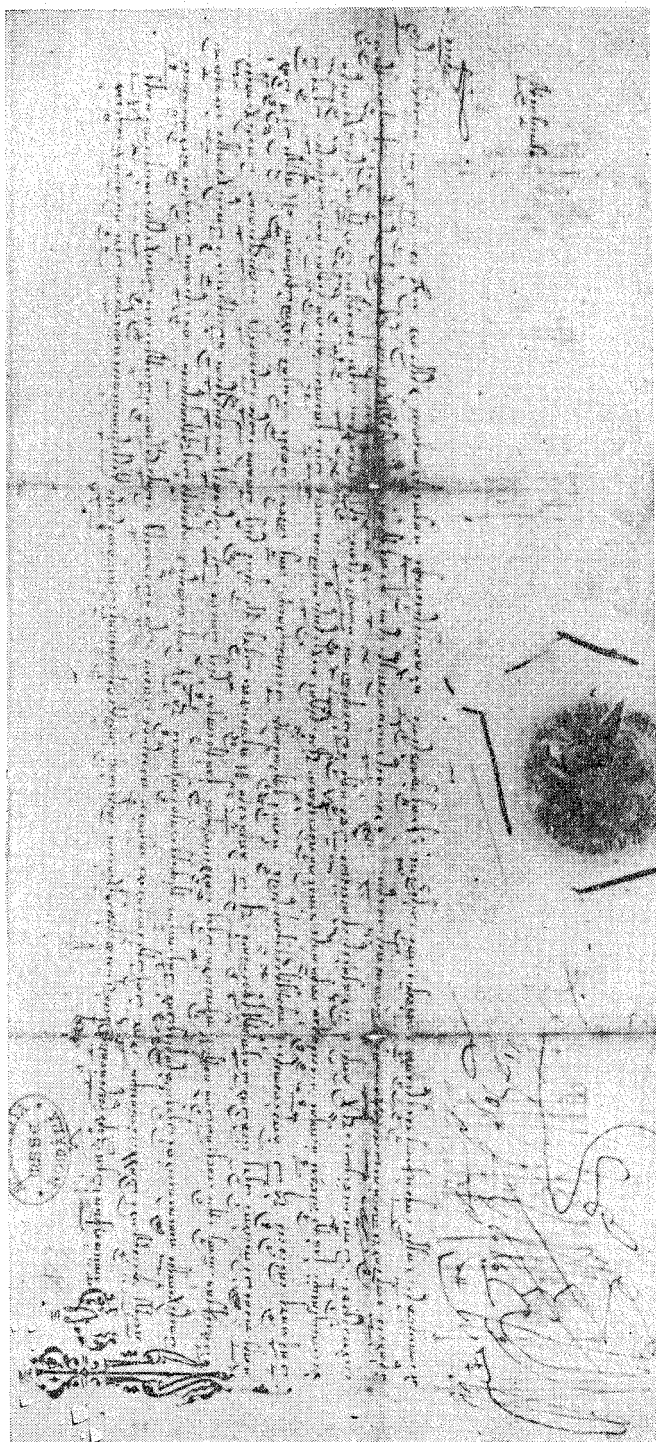
Doc. Nr. 119 (pag. 144 — 145)

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or German, covering the majority of the page. The text is written in a cursive hand and is significantly faded and obscured by a large, dark, irregular stain or shadow running vertically down the center of the document.]

[Large, stylized handwritten signature or initials in the bottom right corner, written in a bold, cursive hand.]

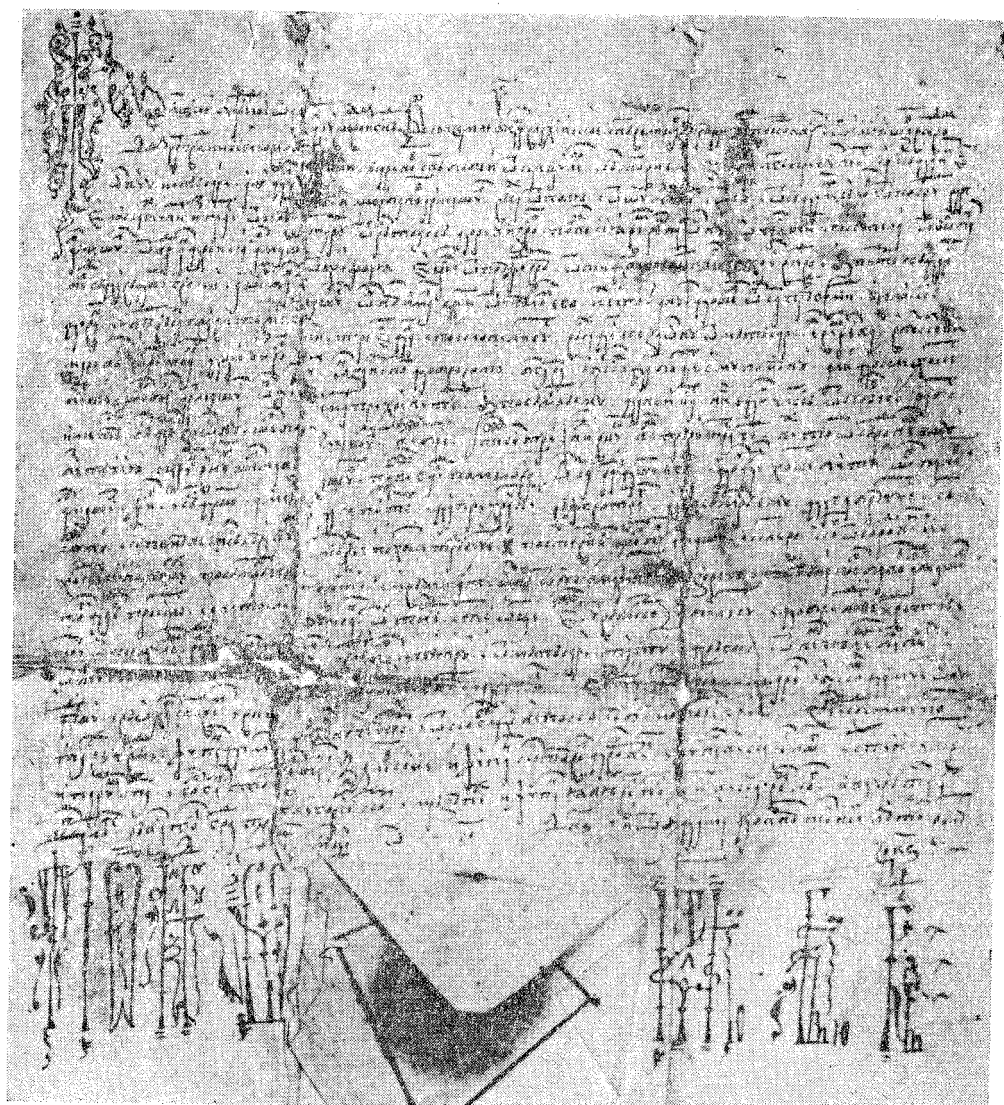

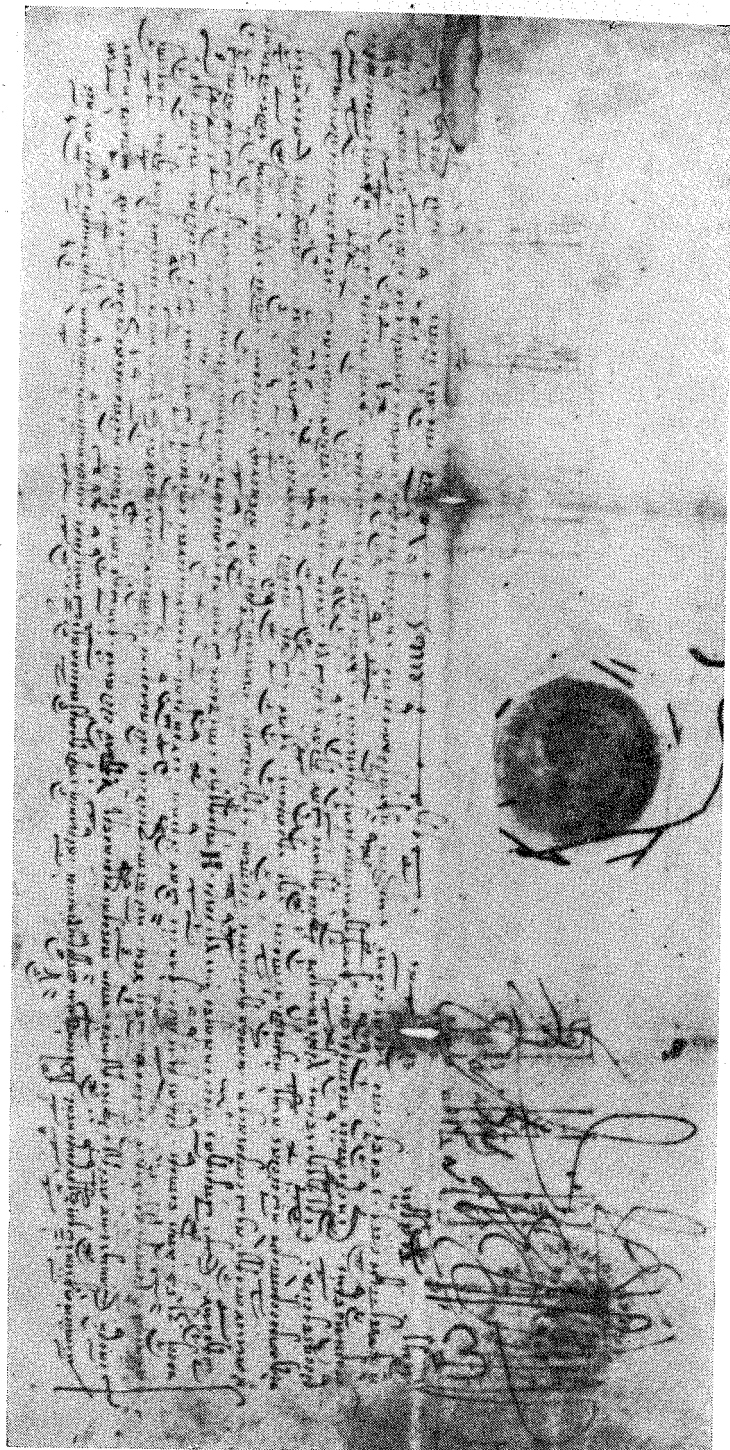
Doc. Nr. 128 (pag. 156 — 157)

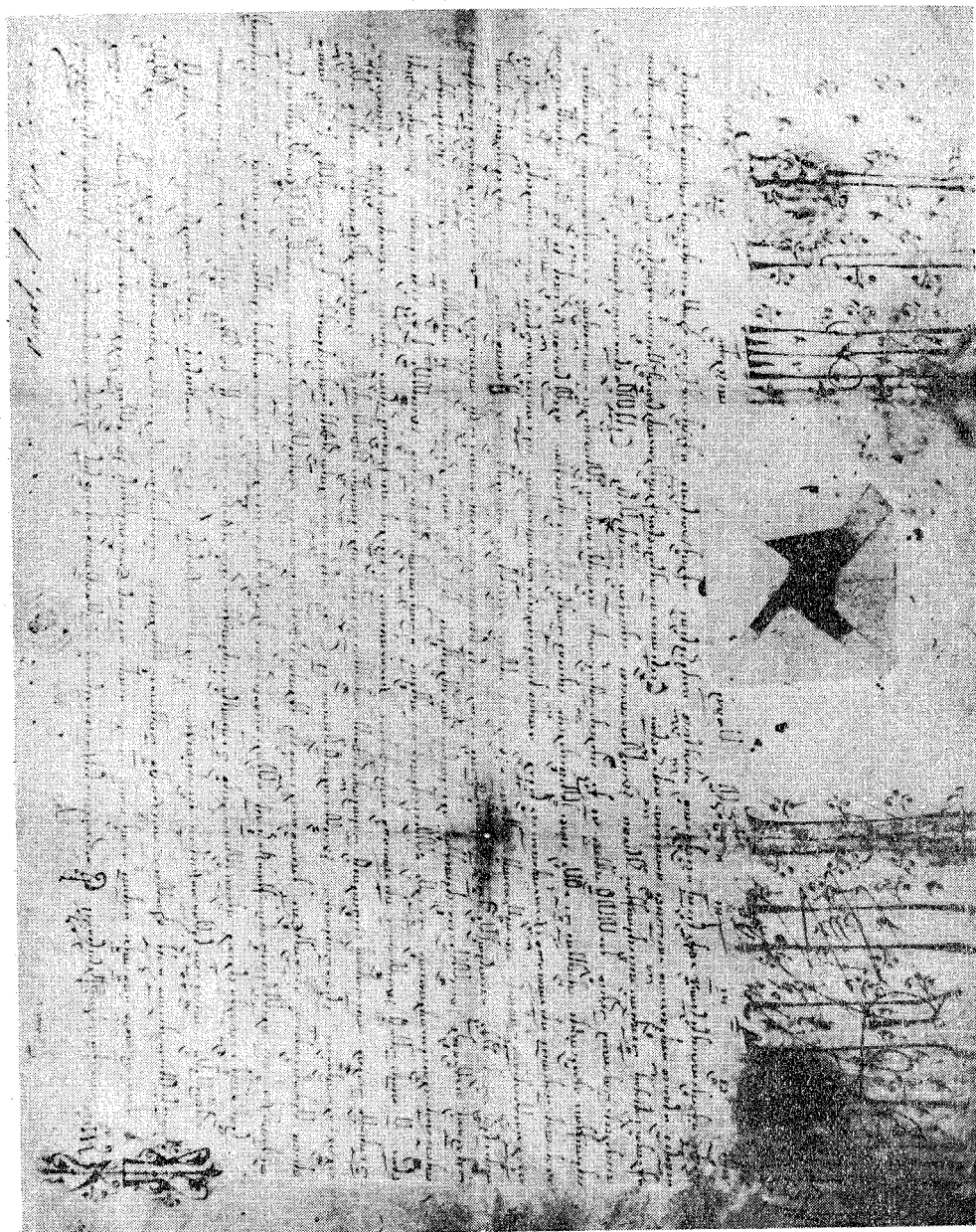
Doc. Nr. 133 (pag. 163 — 164)

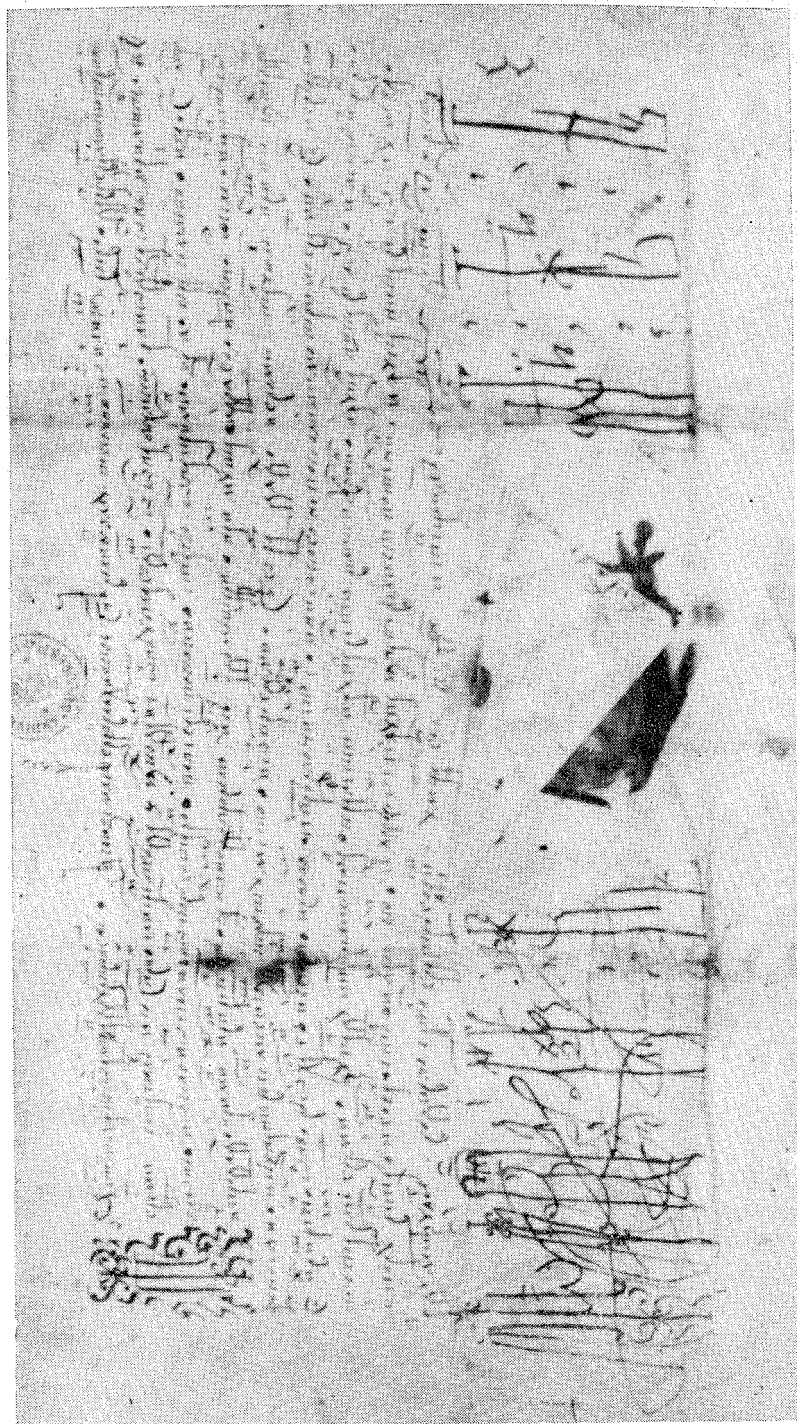
Handwritten text in a historical script, likely Church Slavonic, with a large decorative initial 'В' on the left margin. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. At the bottom of the page, there are musical staves with handwritten notation. A large, dark, circular ink blot or hole is present in the lower center of the page, partially obscuring the text and musical notation.

Doc. Nr. 157 (pag. 183 — 184)

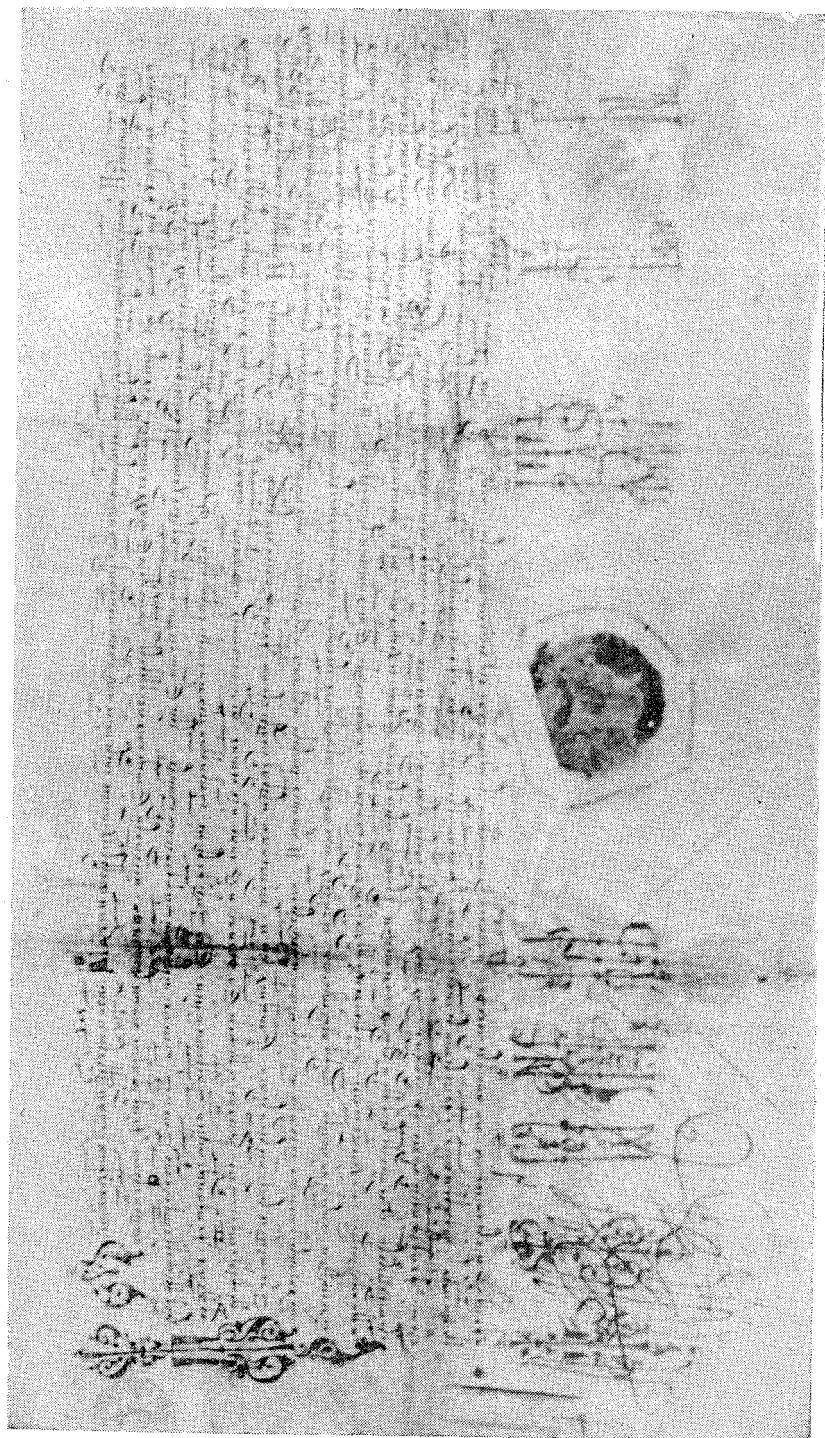

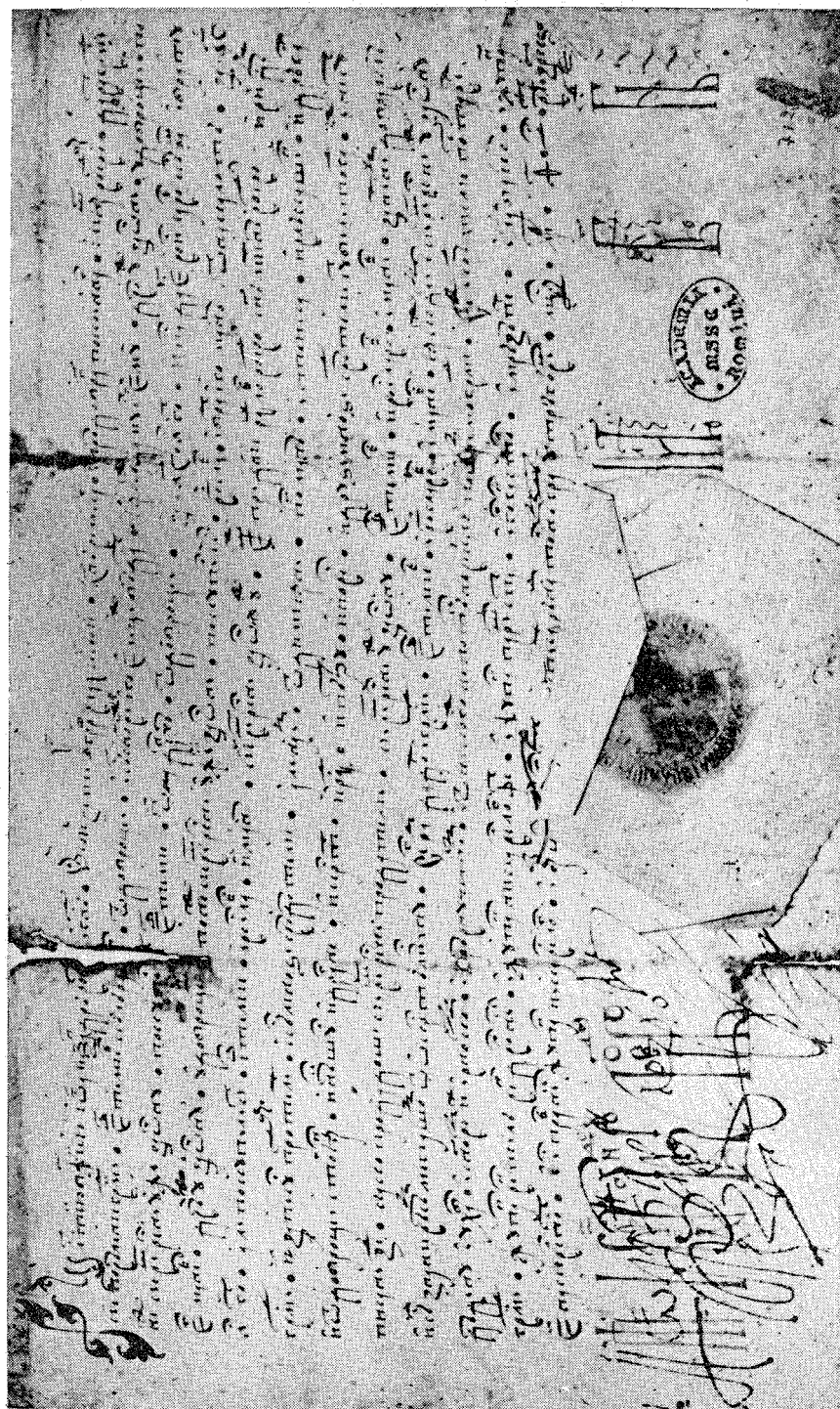
Doc. Nr. 160 (pag. 187 — 188)

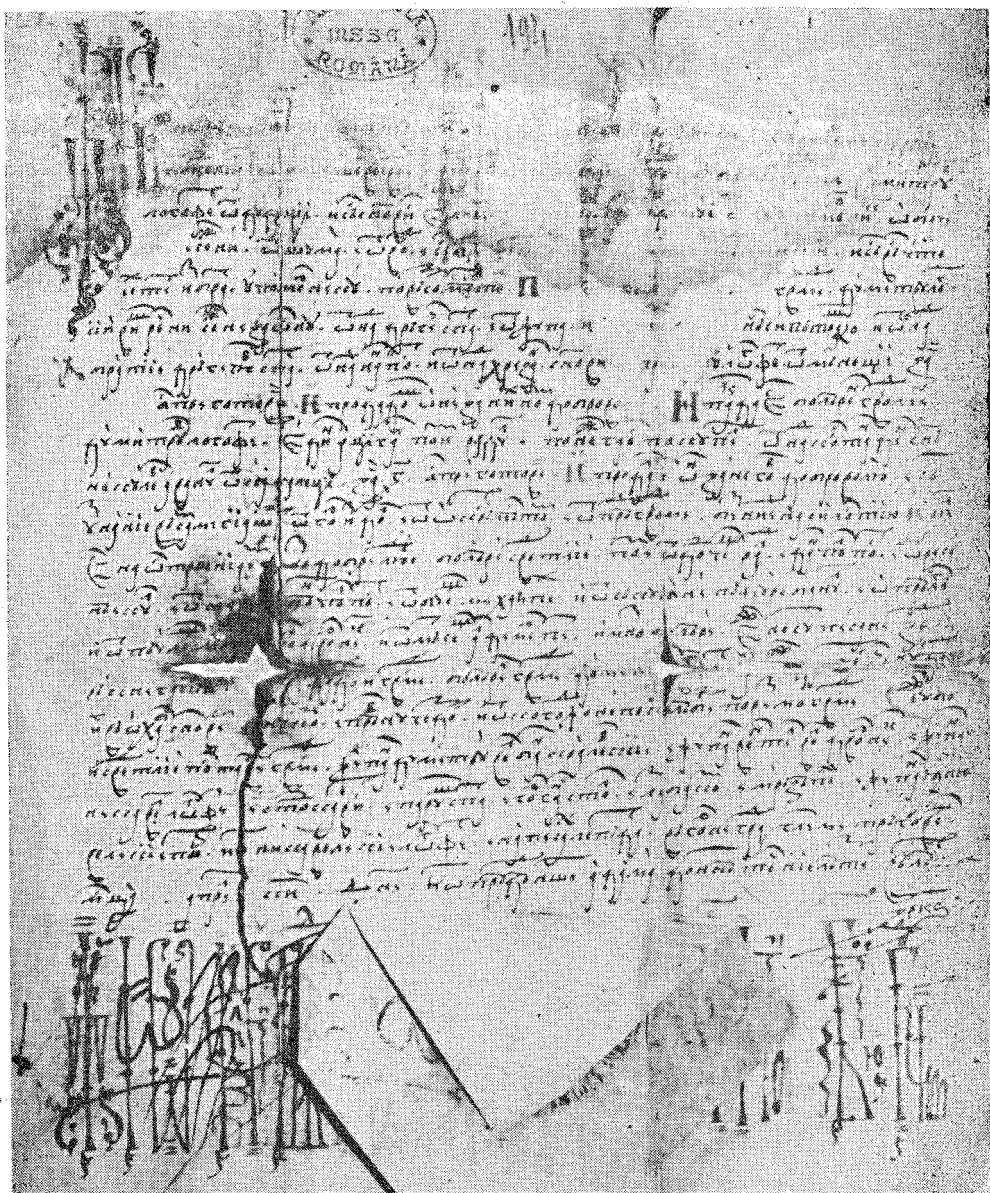

Doc. Nr. 170 (pag. 195 — 196)

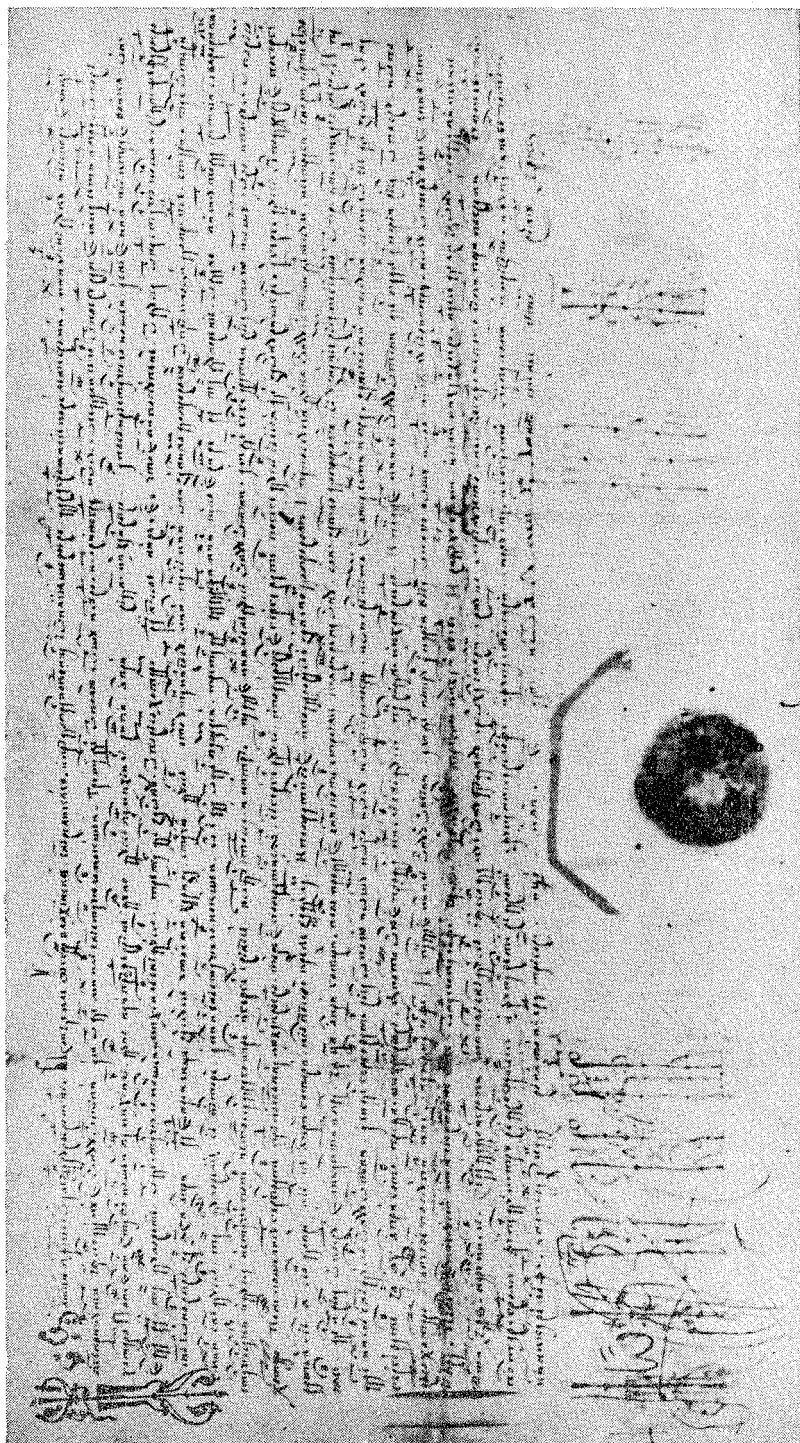

Doc. Nr. 174 (pag. 200 — 201)

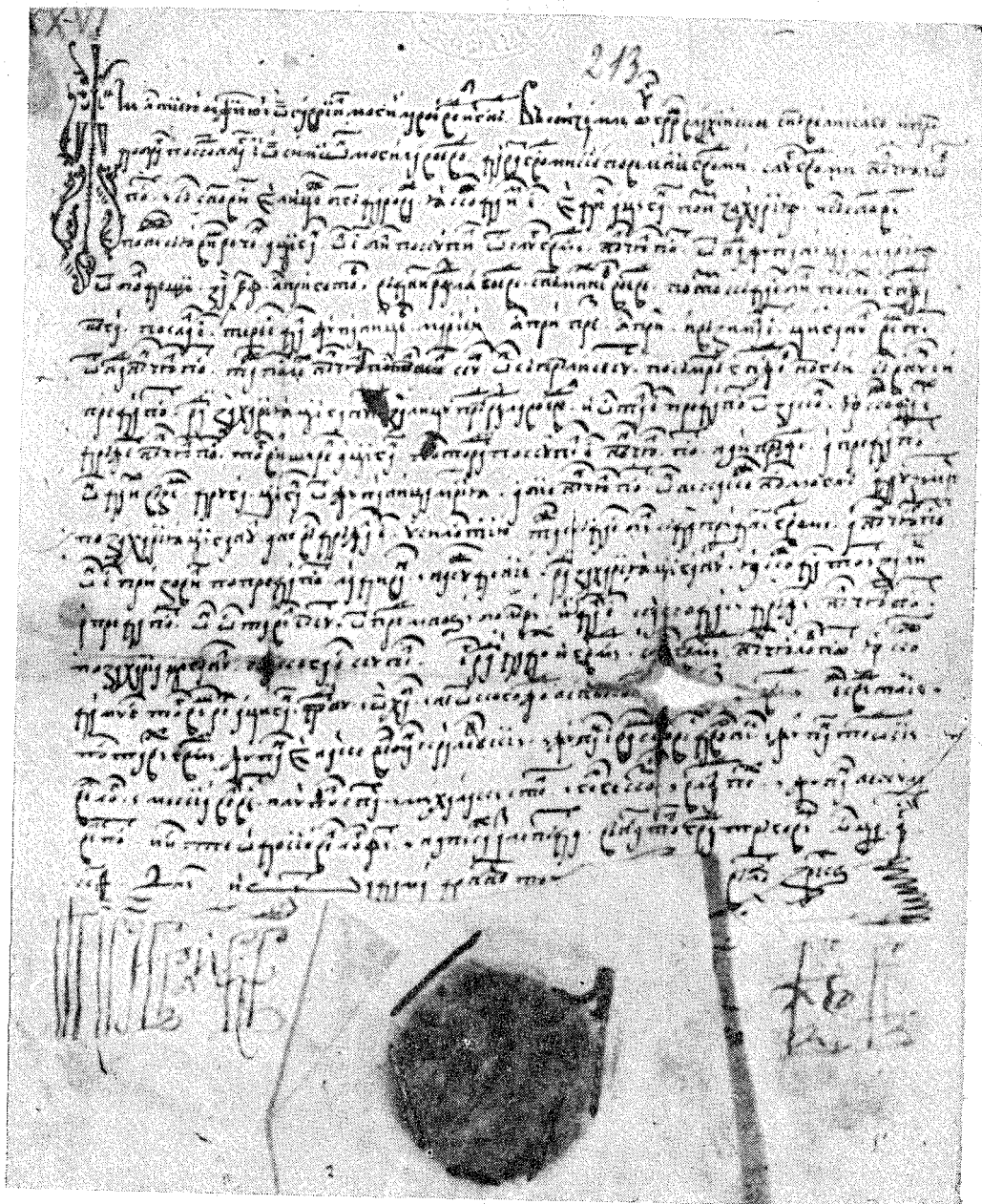

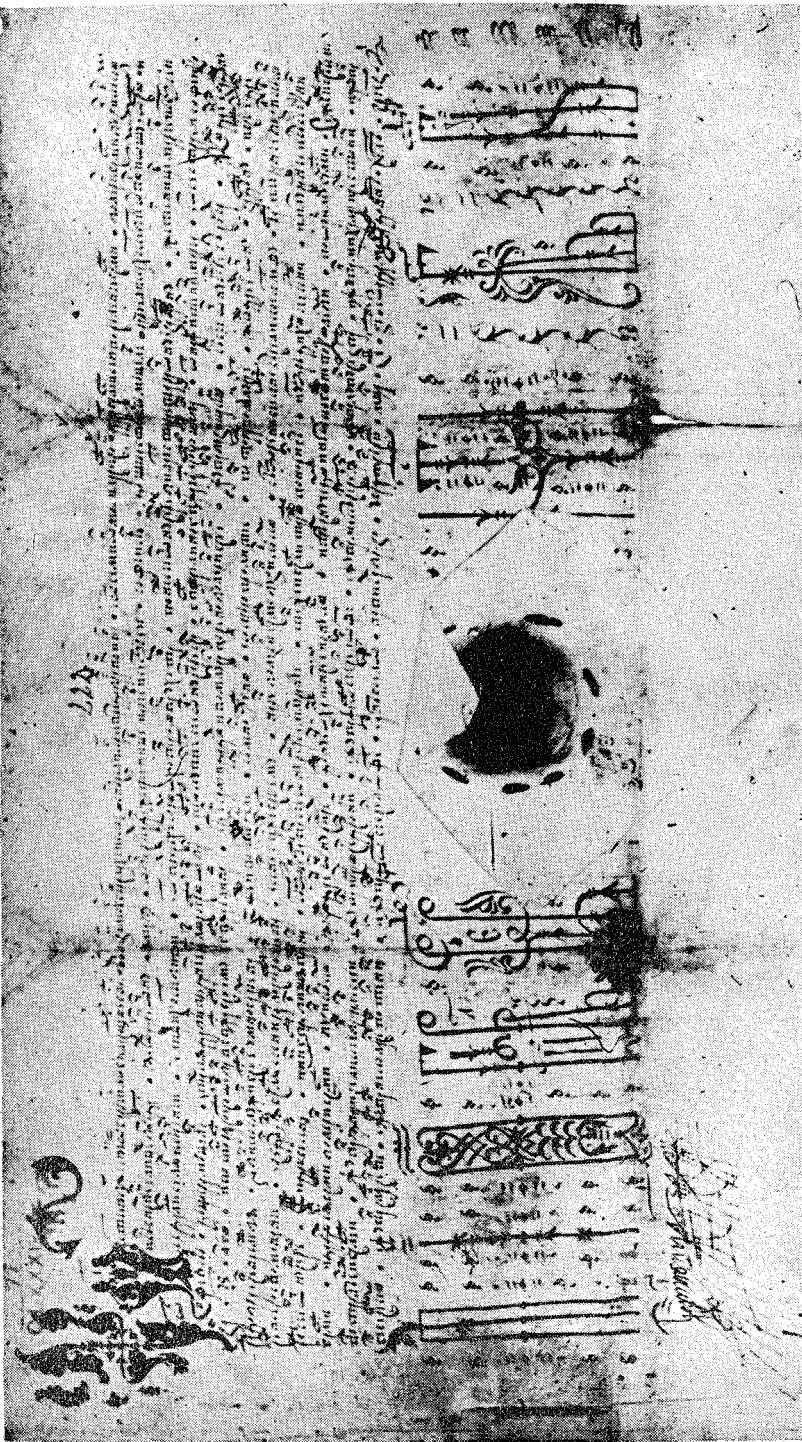
[The page contains dense, handwritten text in a cursive script, likely from a 16th-century manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly discolored paper. There are several large, dark, irregular stains or holes in the paper, particularly on the right side. The handwriting is somewhat faded and difficult to decipher in many places due to the condition of the document.]

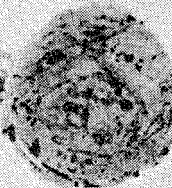

Doc. Nr. 221 (pag. 247—248)

230

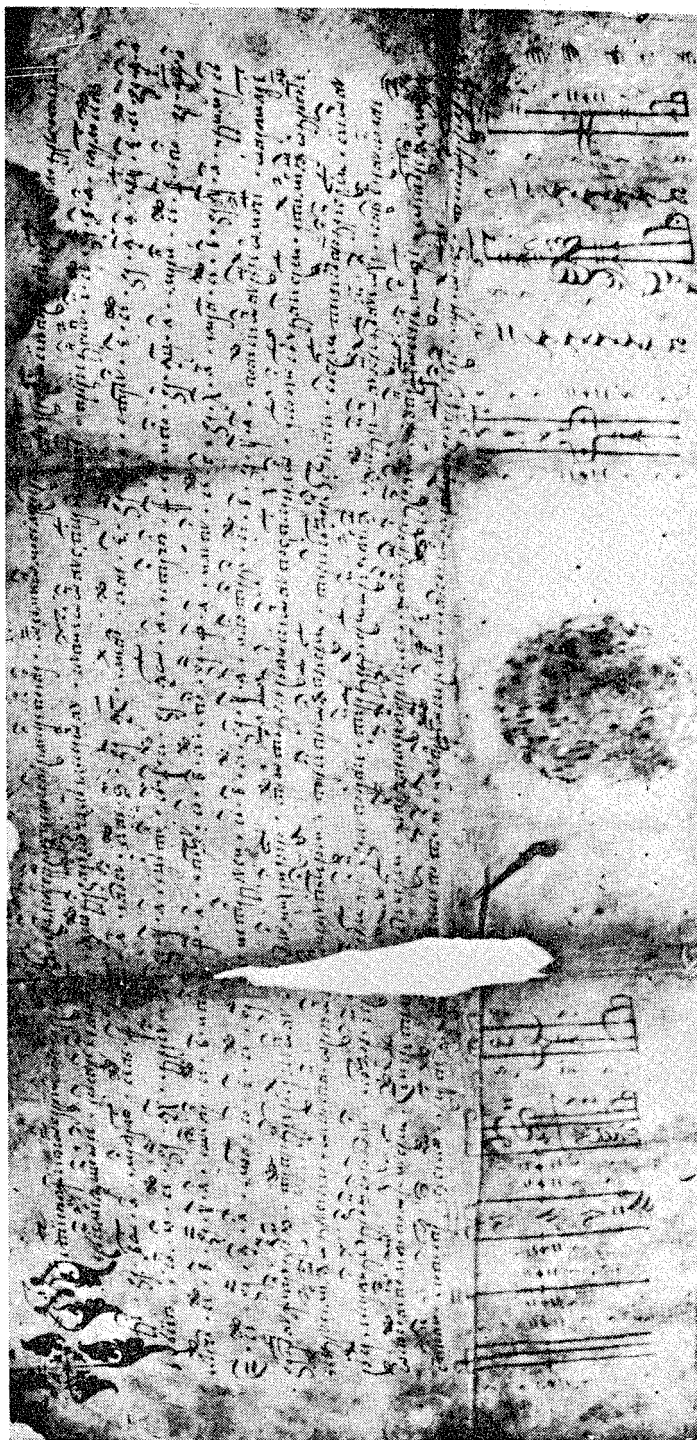
Handwritten text in a Gothic script, likely a liturgical or legal document. The text is arranged in two columns, with the left column being slightly longer than the right. The script is dense and well-proportioned.

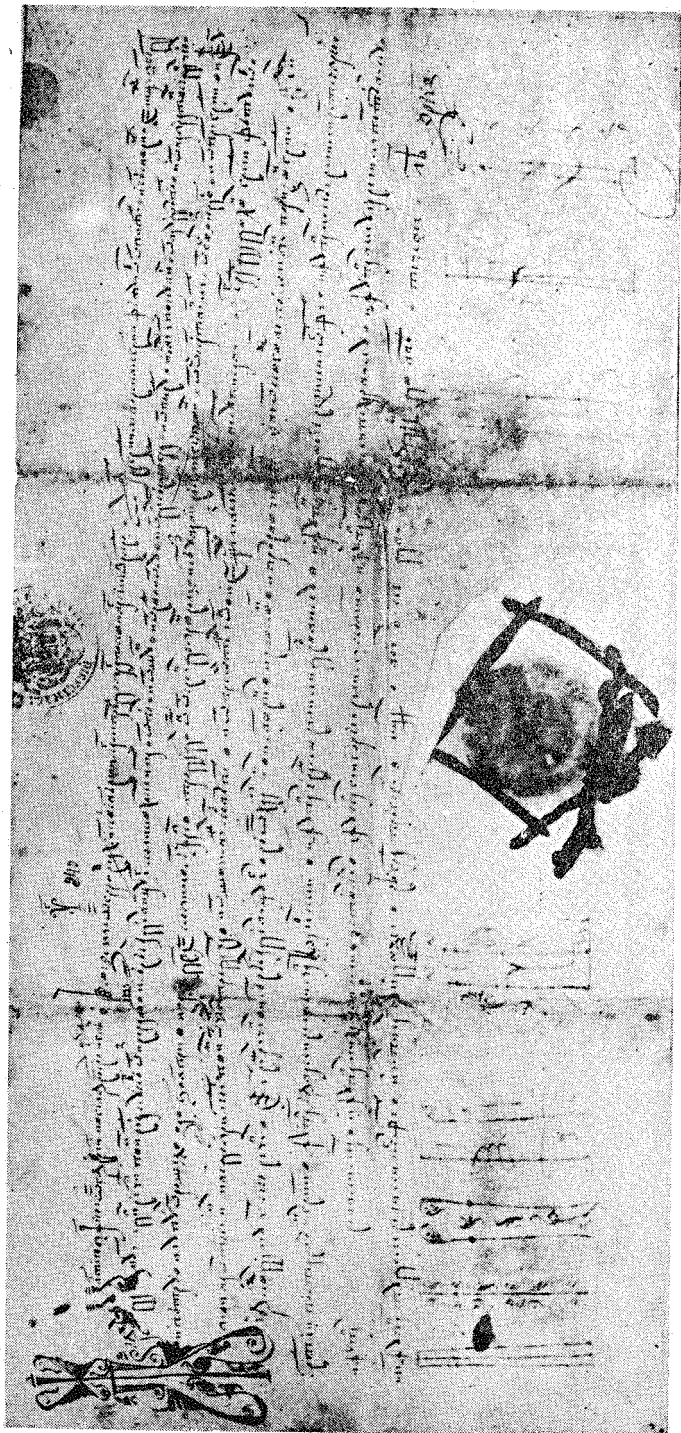
Below the text, there are two staves of musical notation. The left staff is a four-line staff with square neumes. The right staff is a five-line staff with square neumes. Both staves contain several measures of music, with some notes tied across measures.

At the bottom right, there is a small, handwritten signature or mark, possibly a date or a name, followed by a vertical line of text.

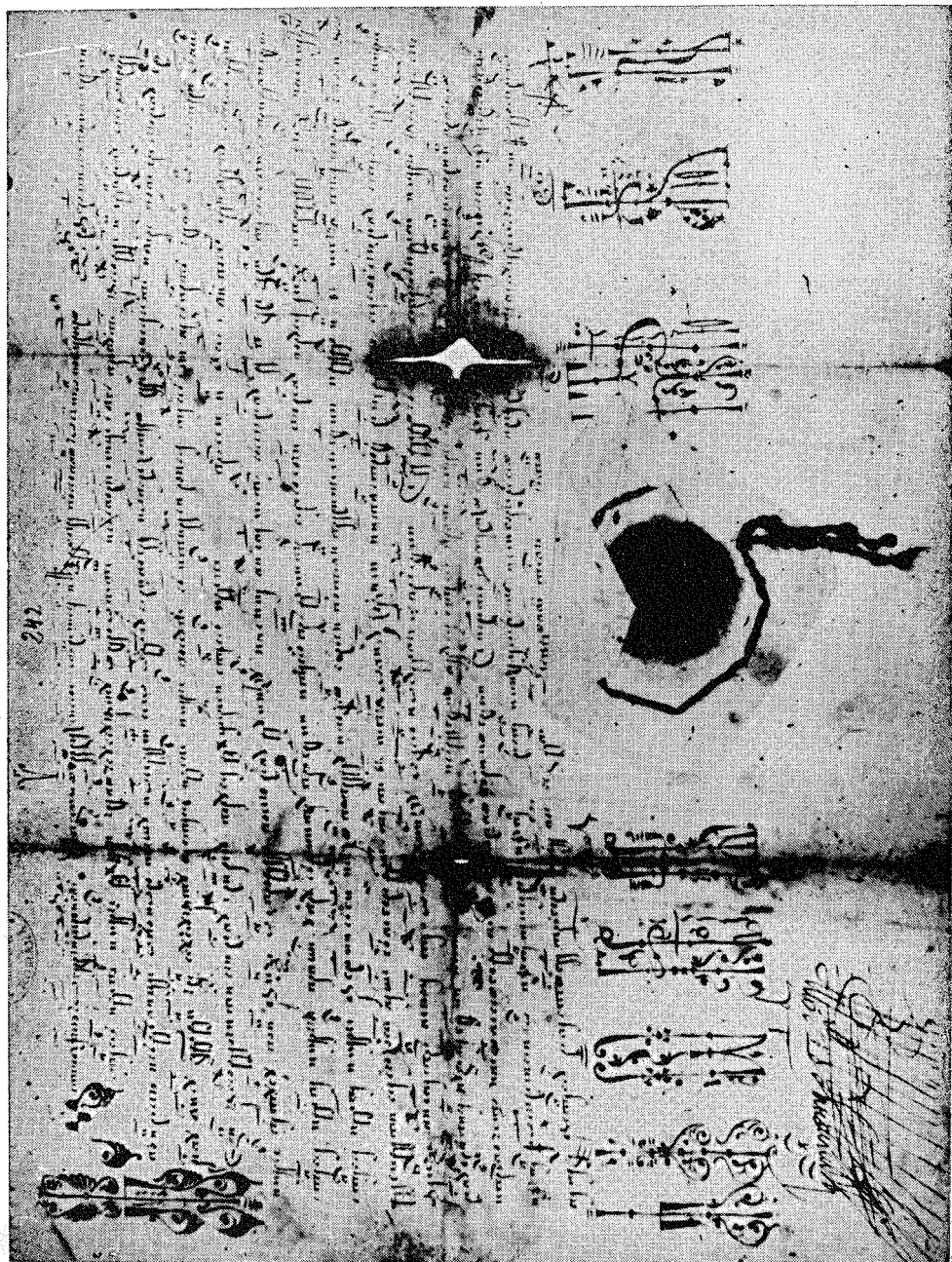
Handwritten text in a historical script, likely Latin or German, written on aged parchment. The text is arranged in several columns, with some lines crossed out or heavily faded. A large, ornate initial 'S' is visible on the left side. The parchment shows signs of wear, including stains and a small tear near the bottom right.

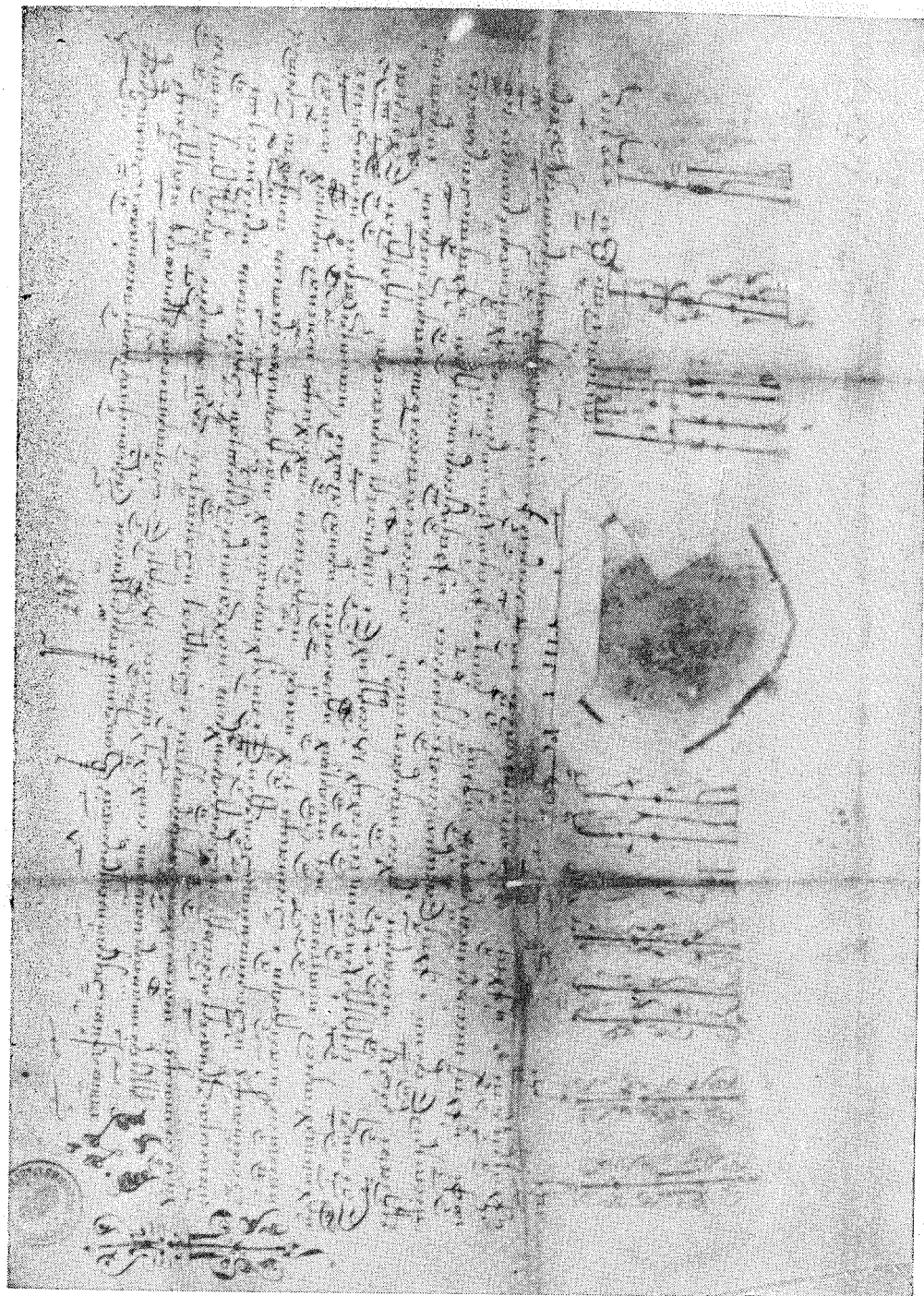

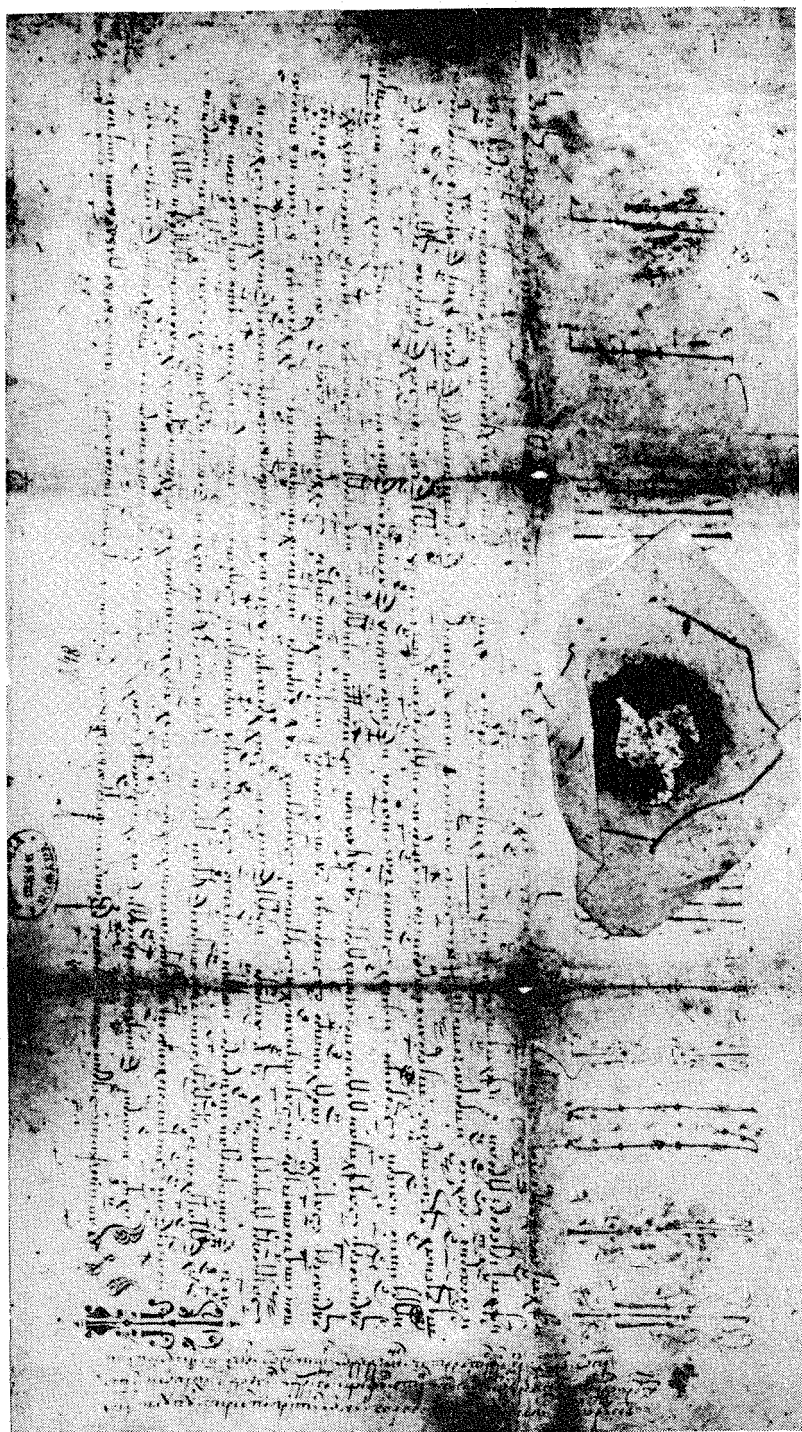
Doc. Nr. 235 (pag. 263 — 264)

Doc. Nr. 238 (pag. 269)

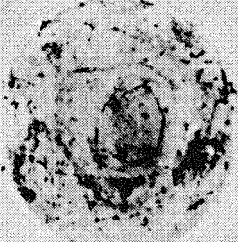
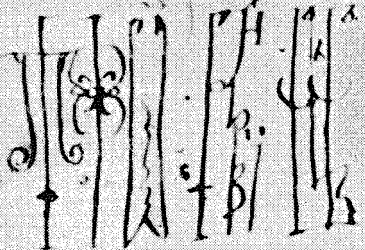

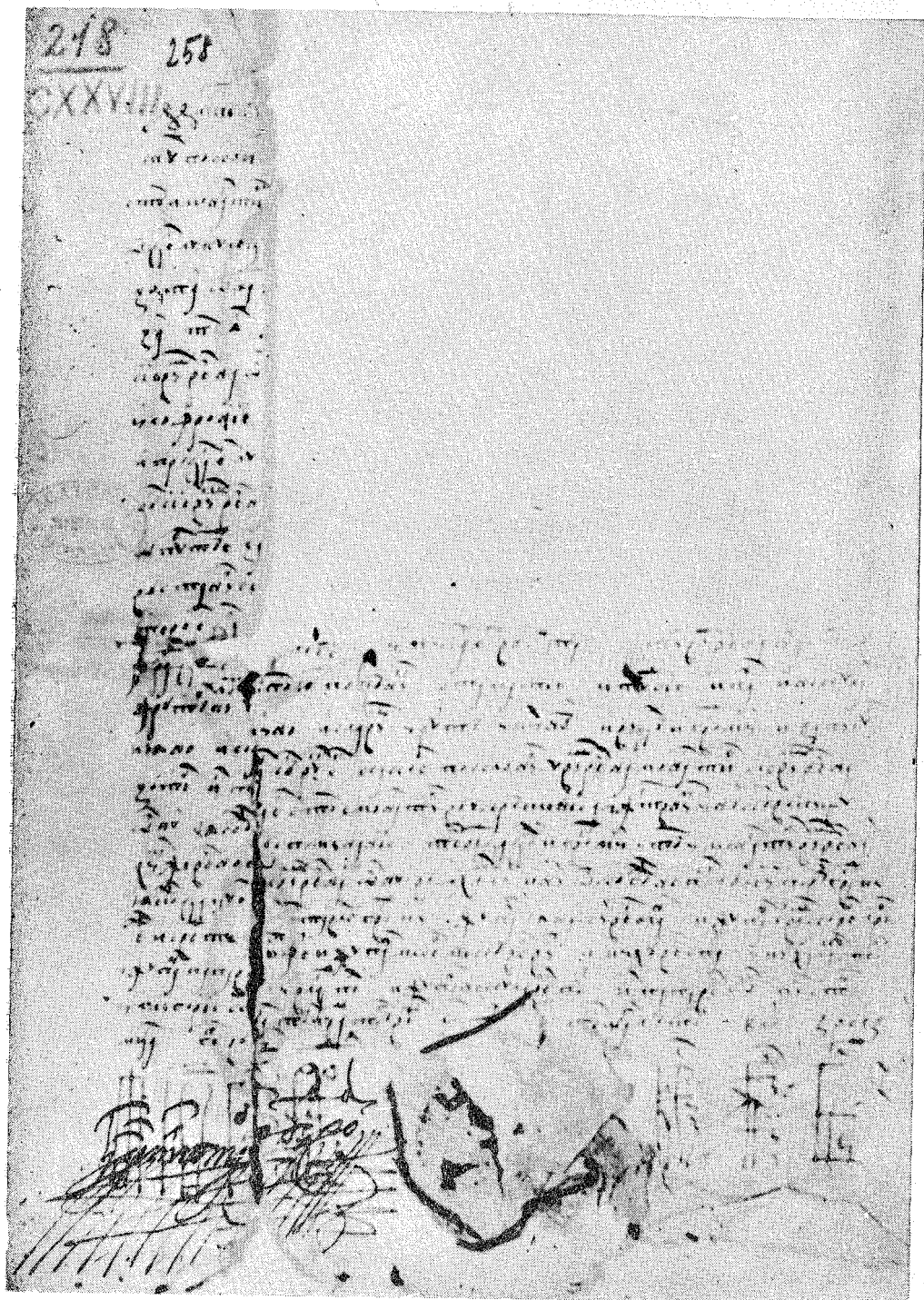
Doc. Nr. 246 (pag. 278 — 279)

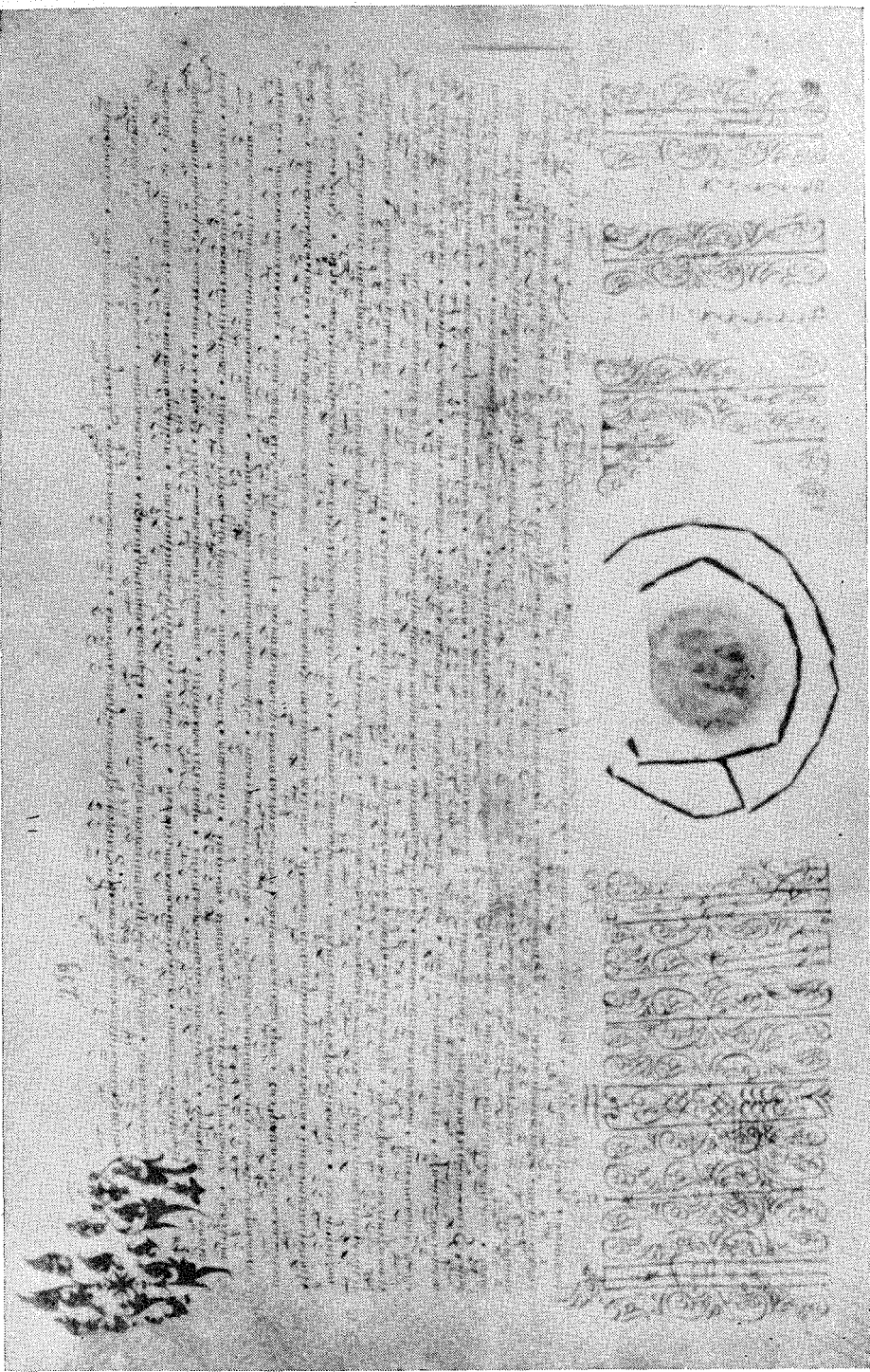
251

[Illegible handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a single column and appears to be a letter or a formal document. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document.]

[Illegible handwritten text or signature at the bottom right of the page.]

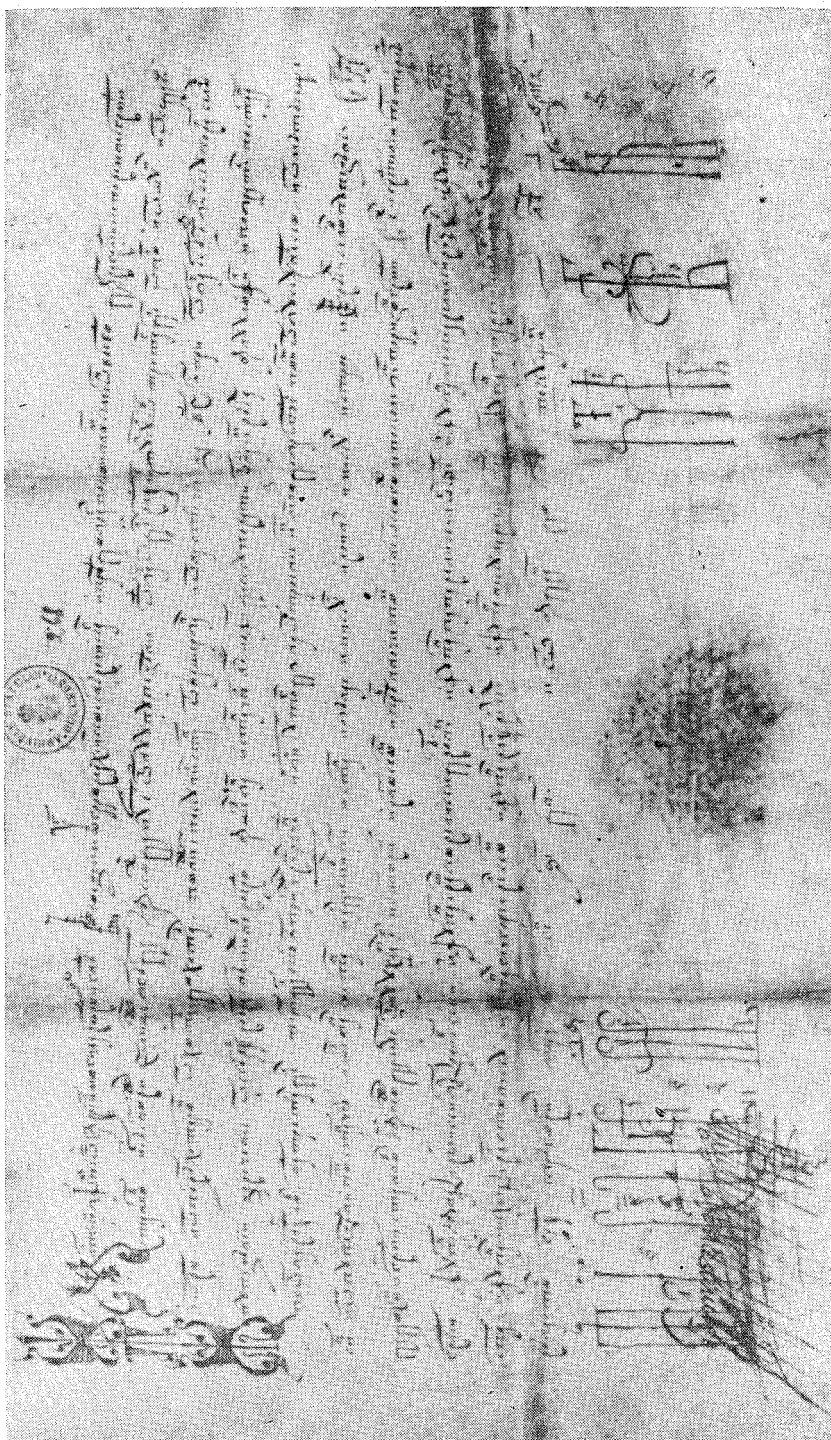
Doc. Nr. 258 (pag. 290—291)

266

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the upper portion of the page. The text is written in a single column and appears to be a formal document or letter. The script is dense and characteristic of the late Middle Ages.

Below the text, there are several large, stylized initials or decorative elements. On the left, there is a large, ornate initial 'A' or 'B' that spans several lines of text. To the right of this, there are several smaller, vertical decorative elements that resemble stylized letters or symbols, possibly 'B', 'B', 'B', and 'B'.

The bottom of the page features a large, dark, irregular shape, possibly a seal or a piece of tape, which partially obscures the text and decorative elements. To the right of this shape, there are several small, circular marks or holes, possibly from a binding or a seal.

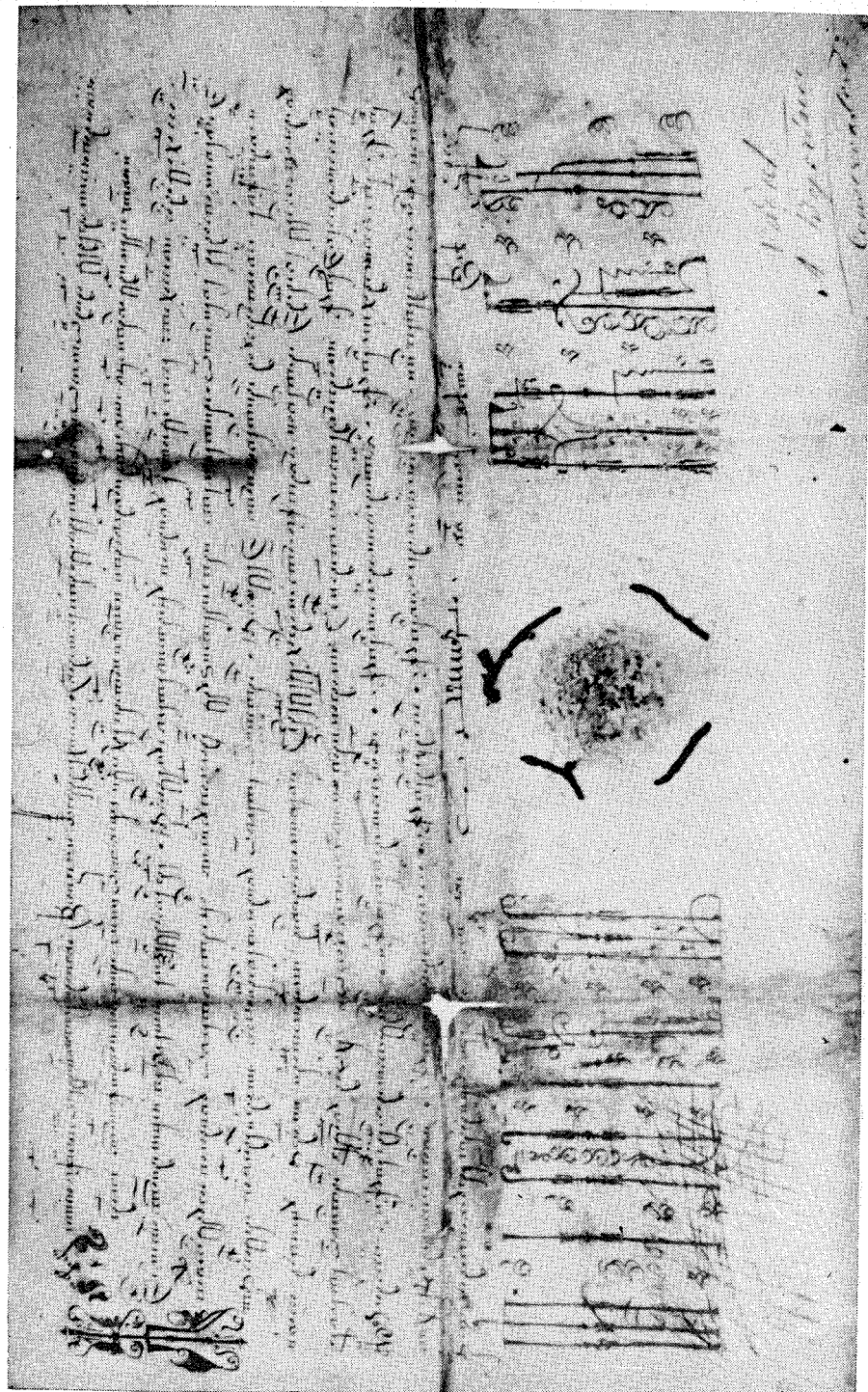

五

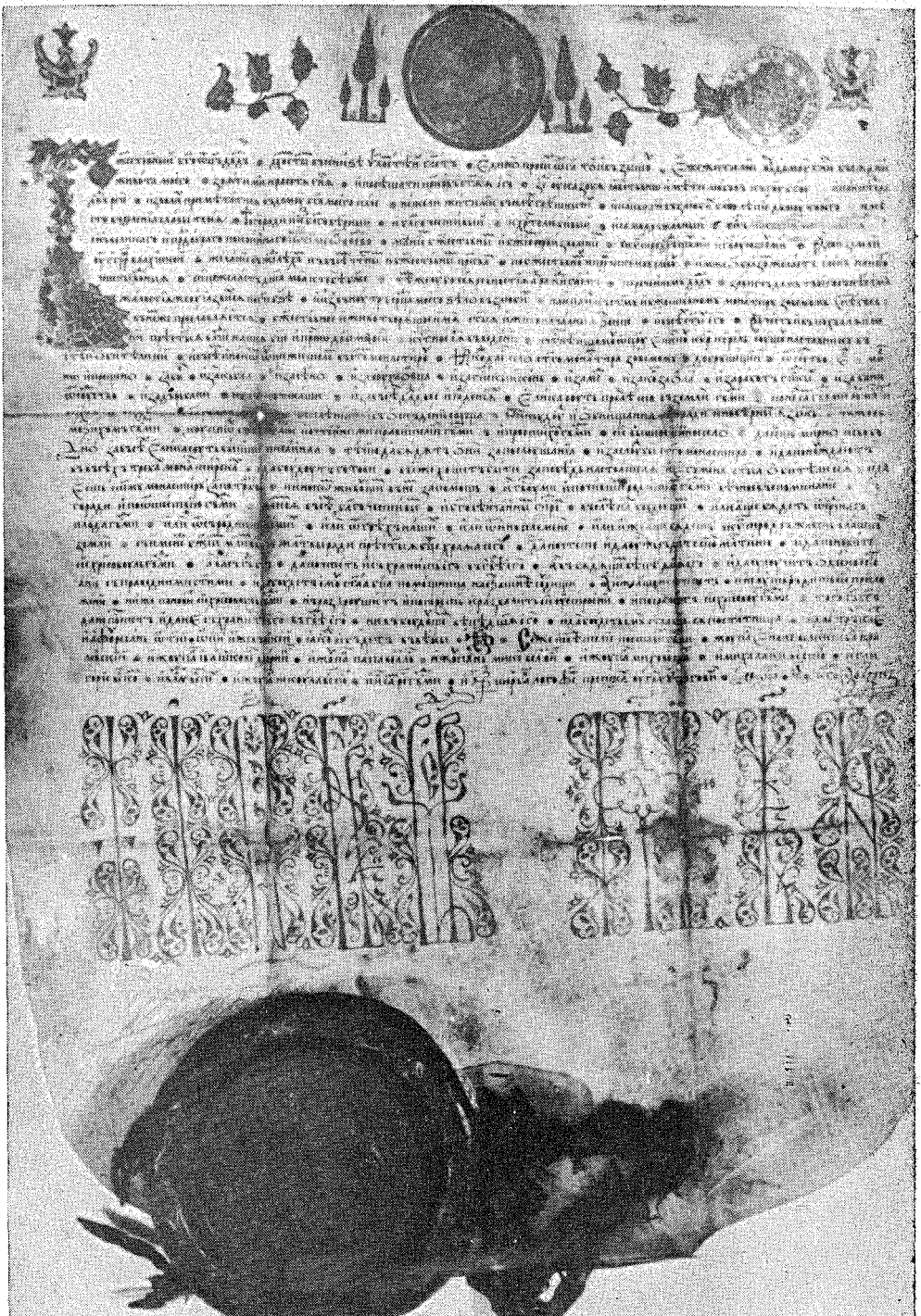
[illegible]

卷之六

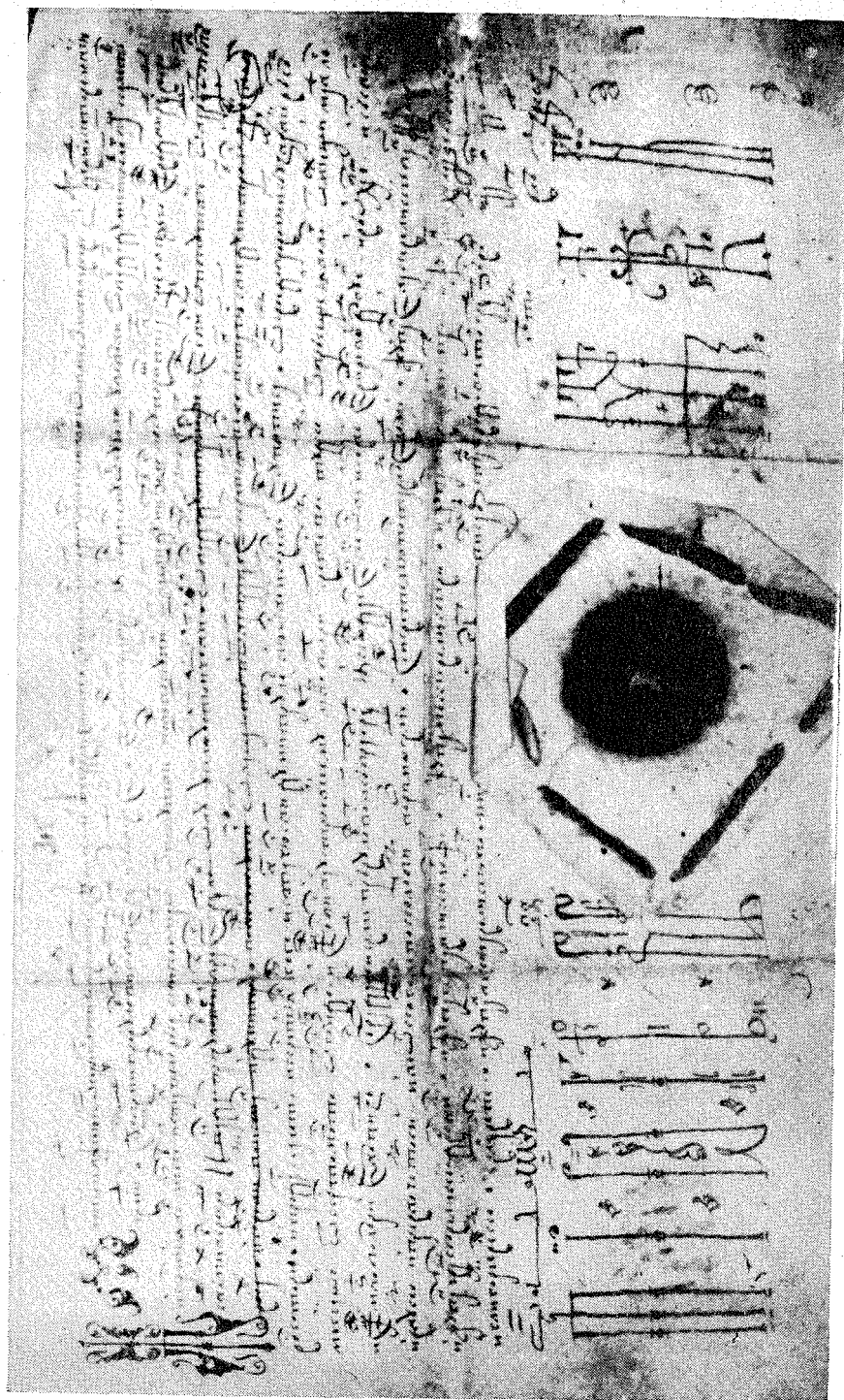
[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

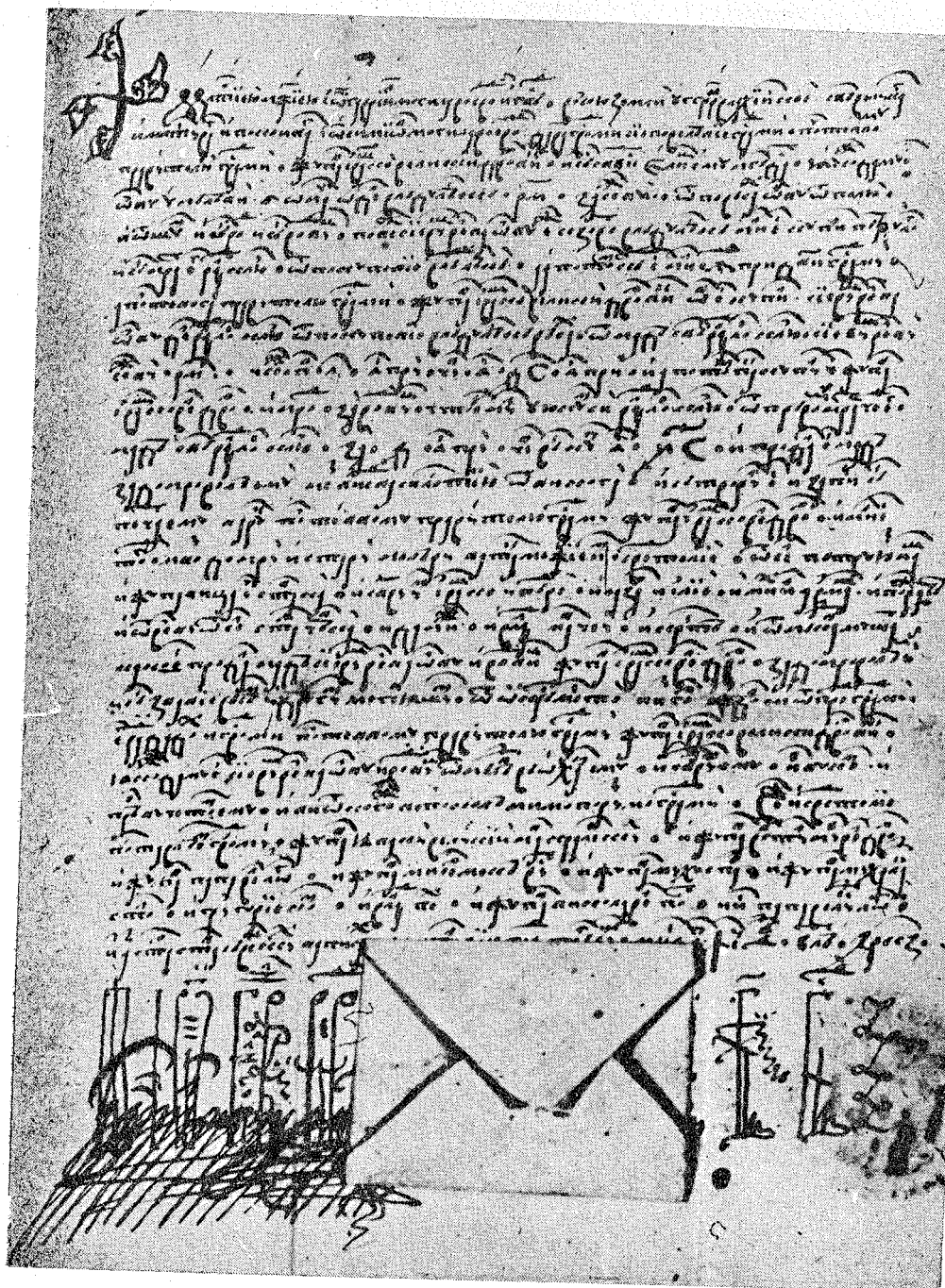
Doc. Nr. 278 (pag. 310—311)

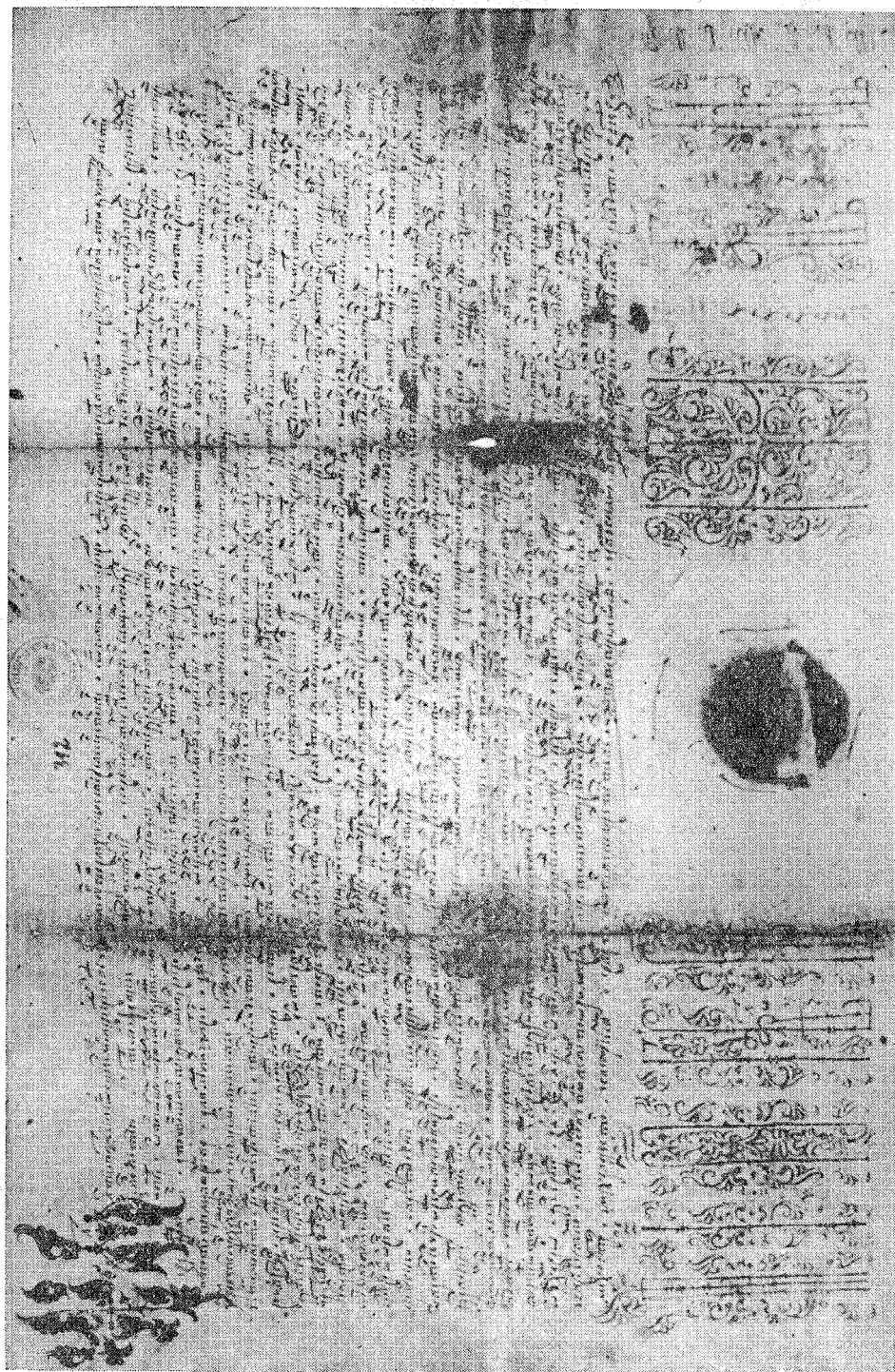

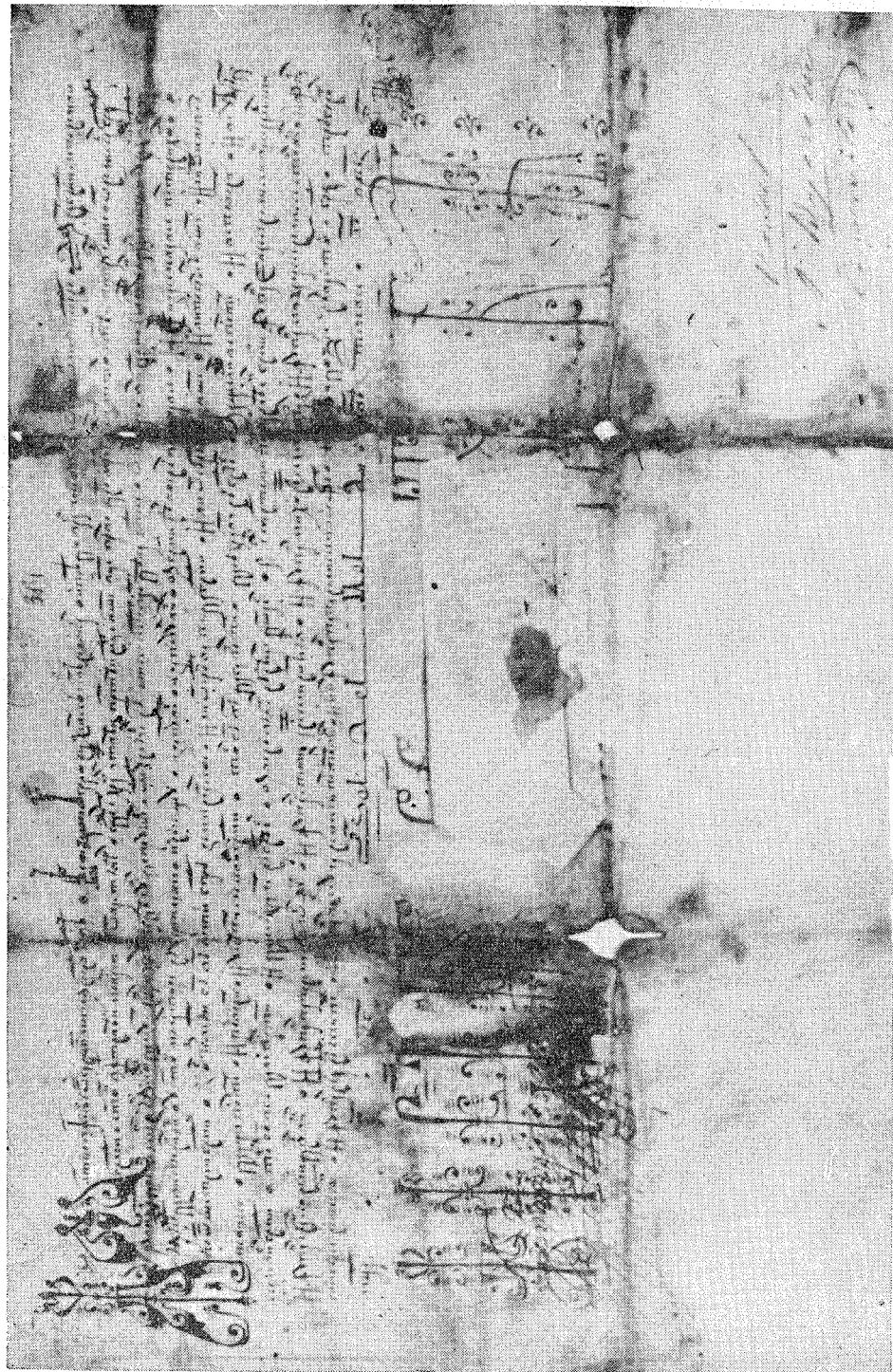
703

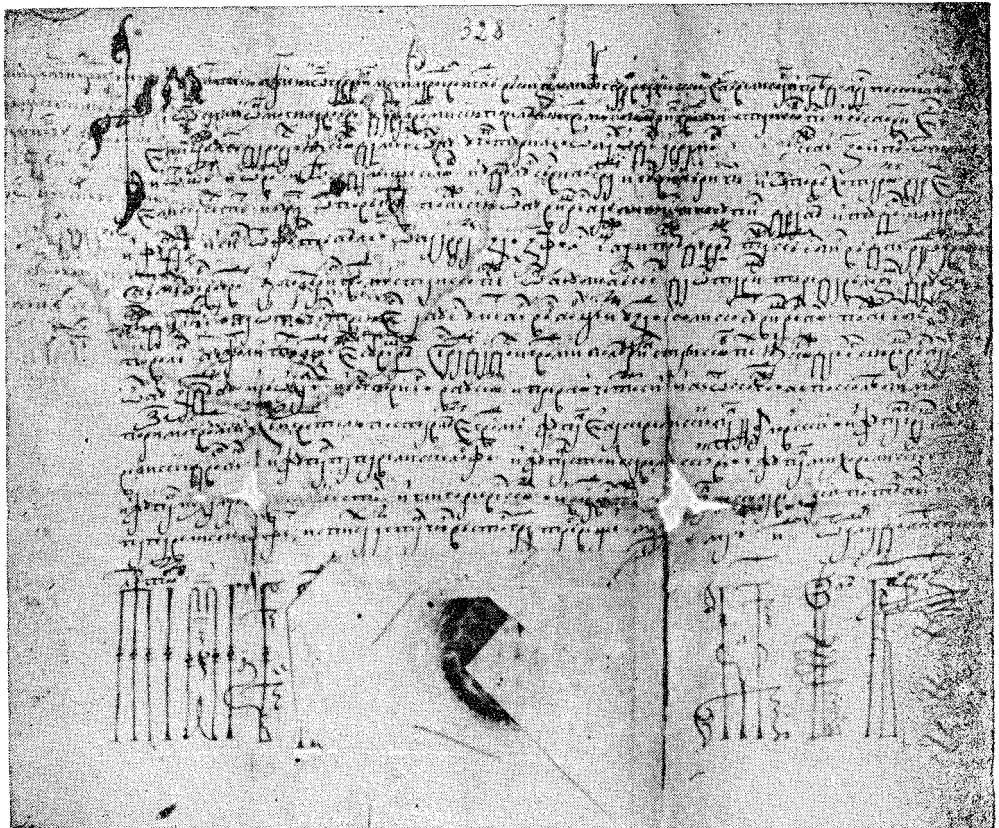
Doc. Nr. 303 (pag. 340 — 341)

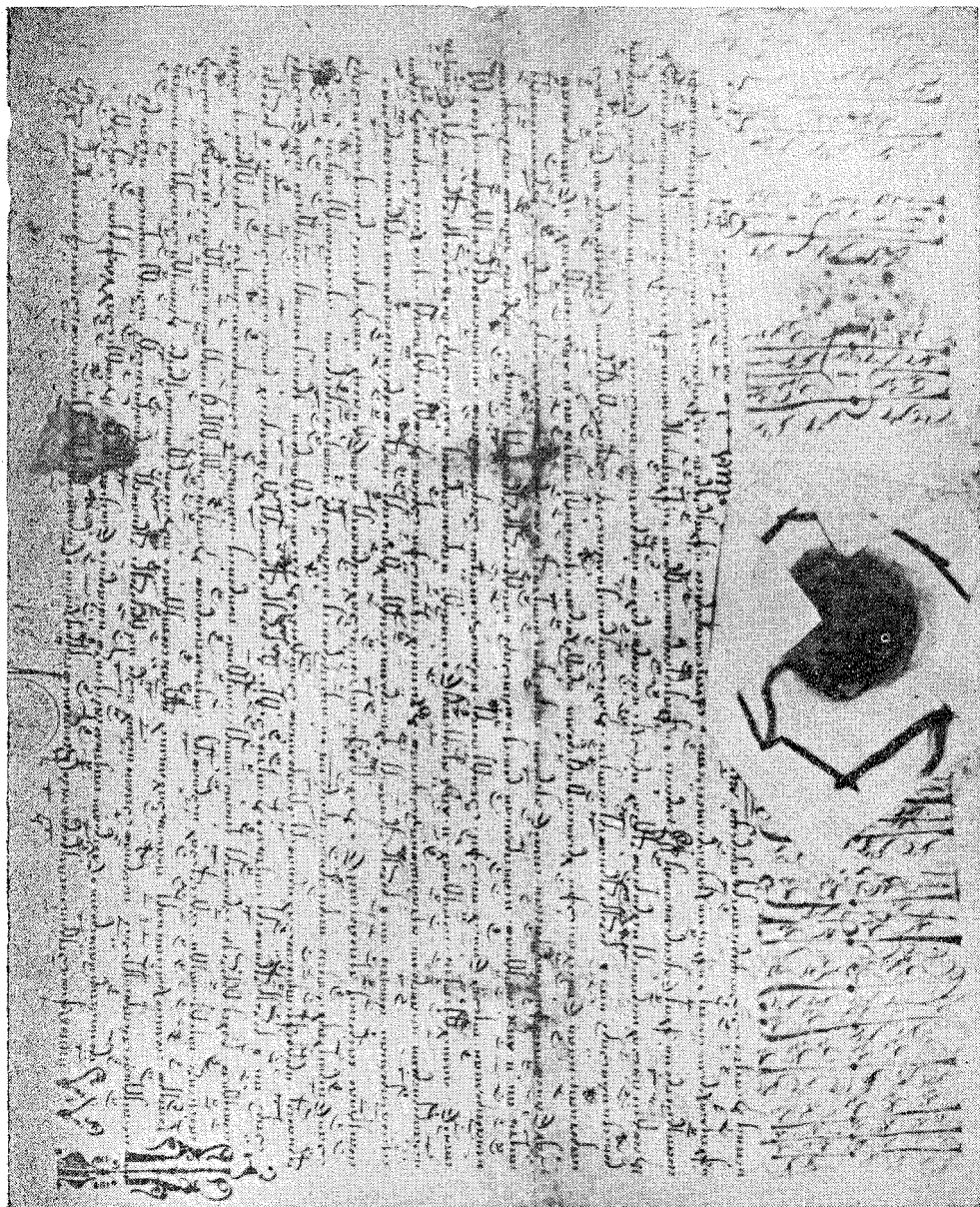

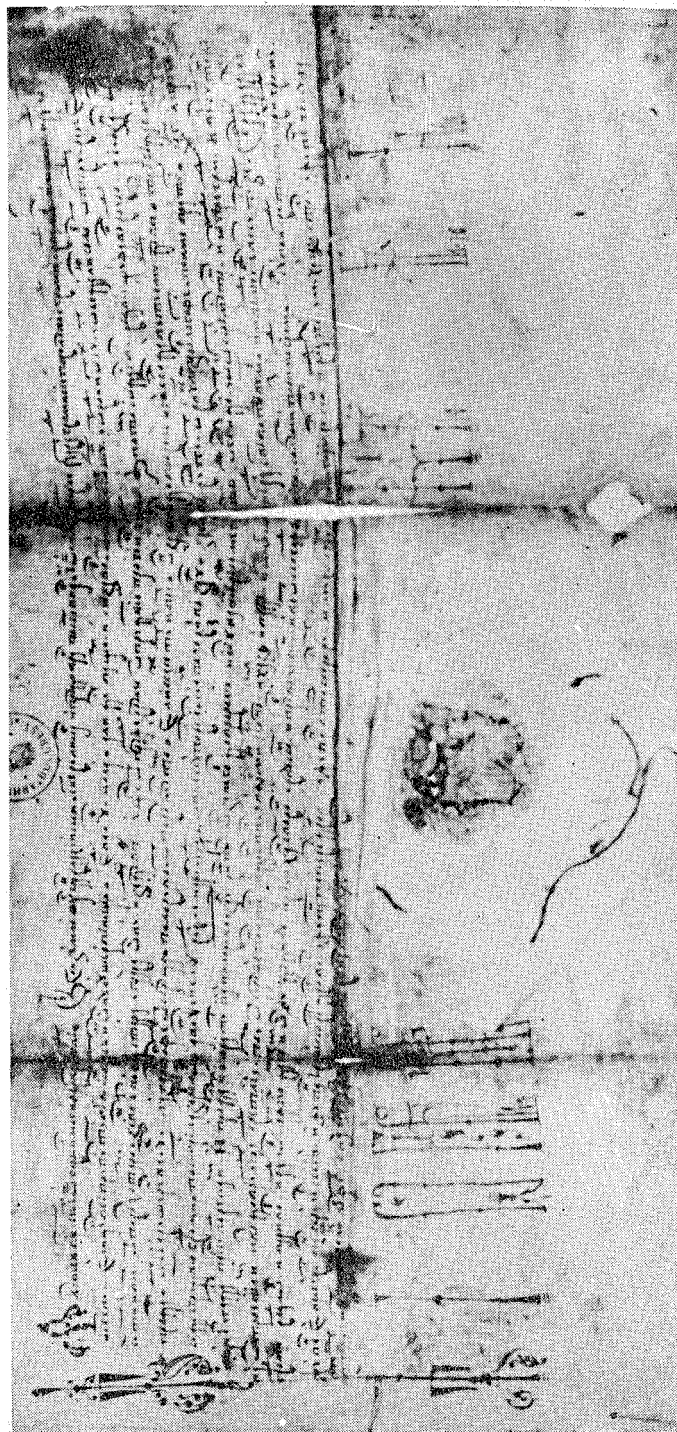

Doc. Nr. 312 (pag. 351 — 352)

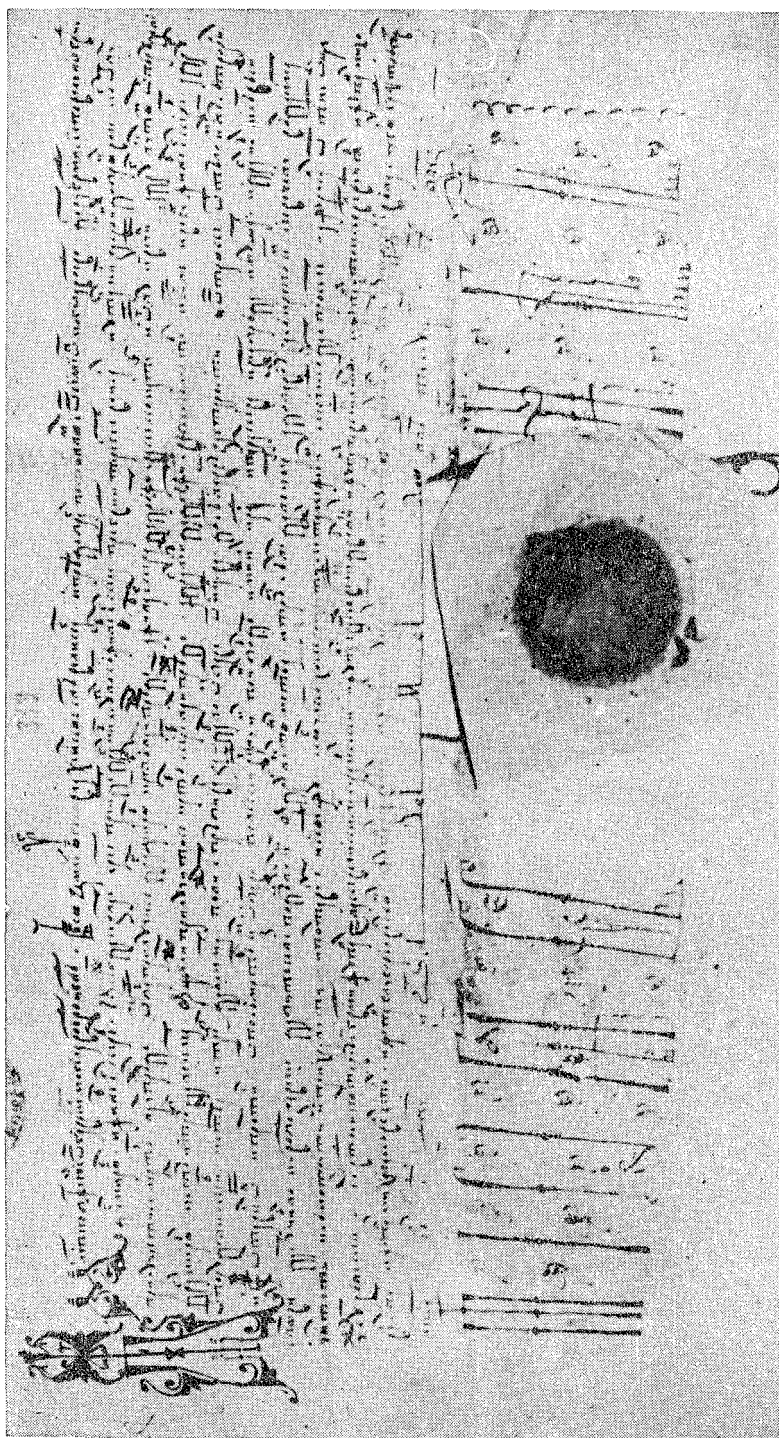

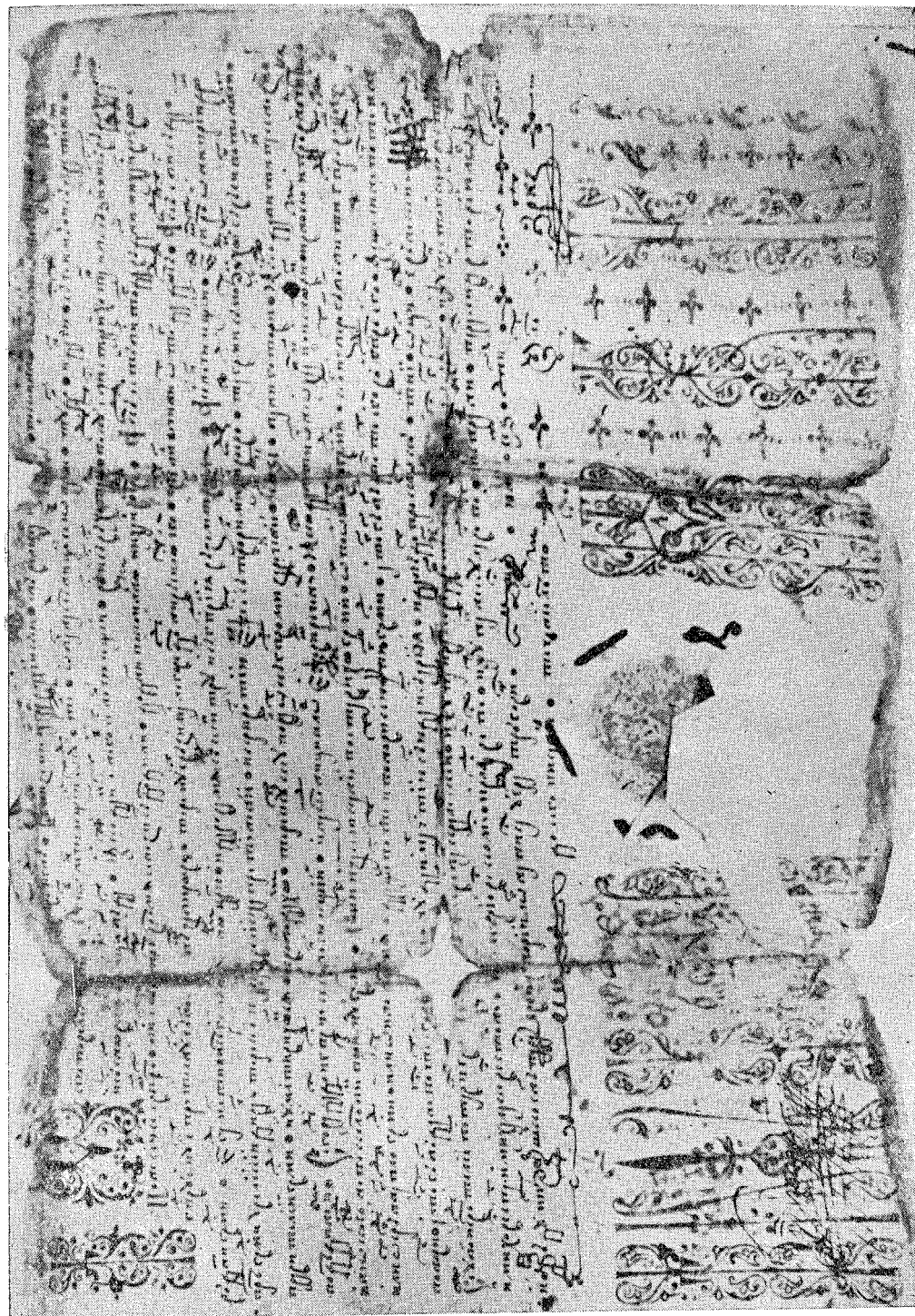

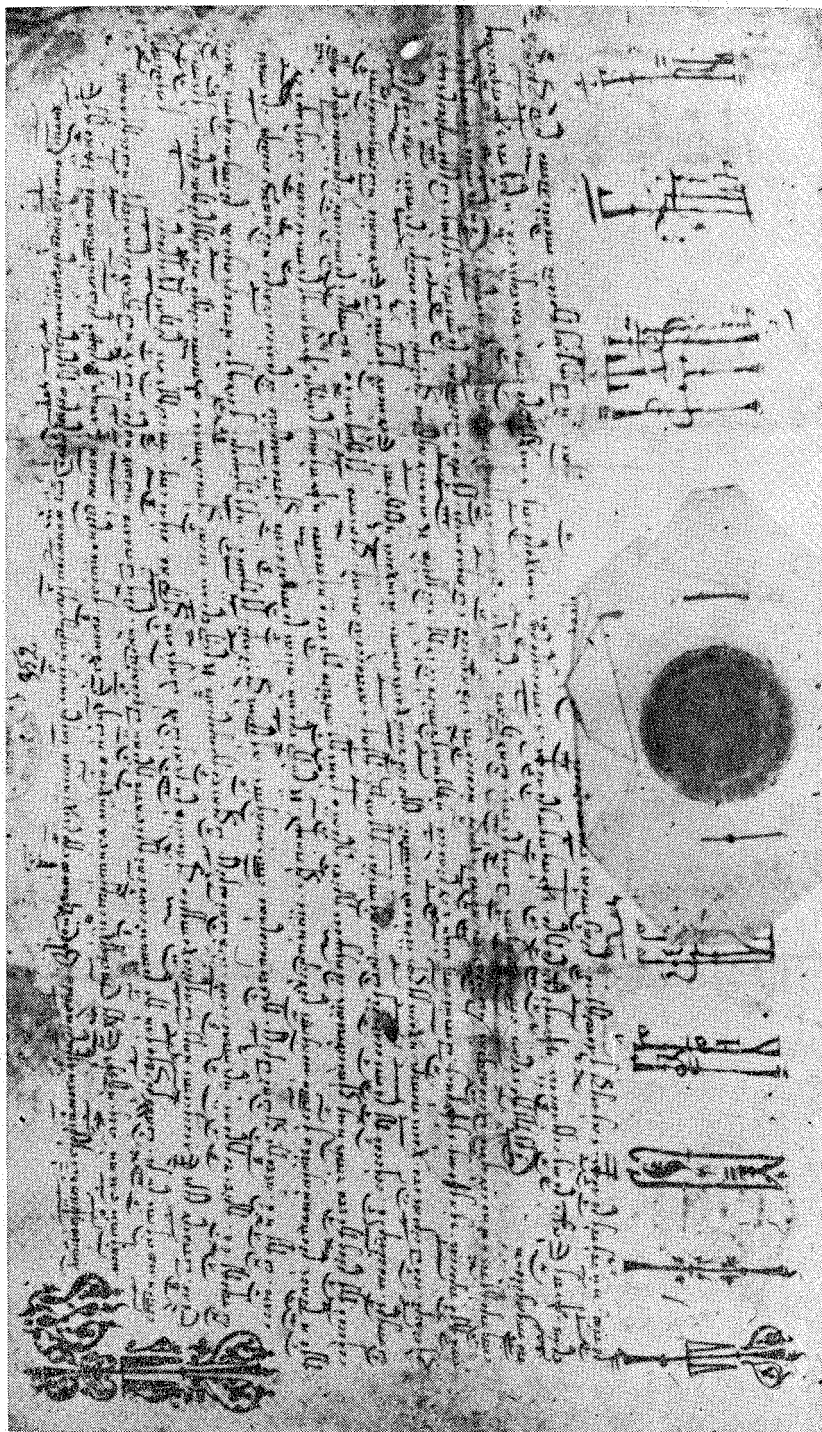

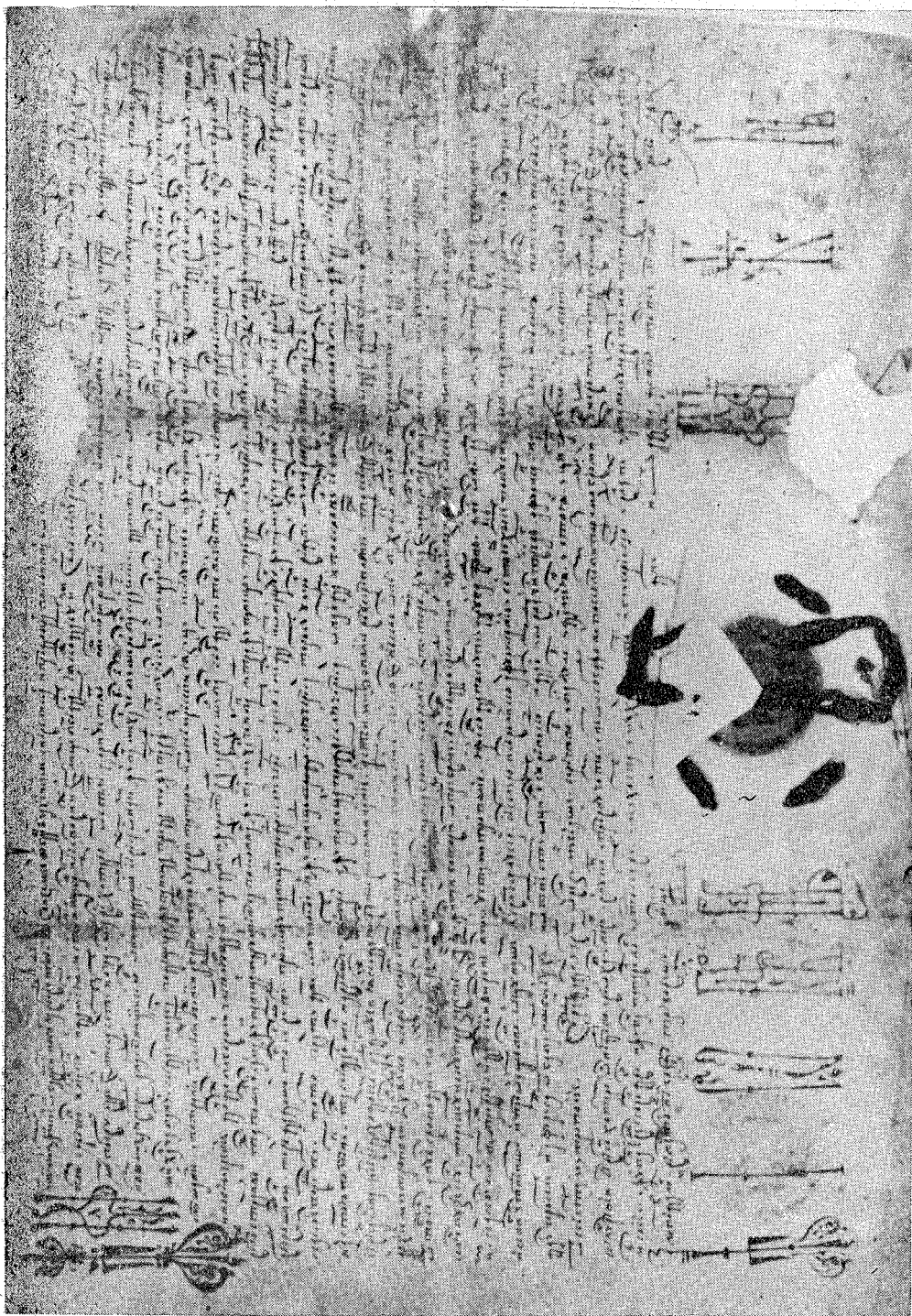
Doc. Nr. 332 (pag. 369 — 370)

Doc. Nr. 337 (pag. 374 — 375)

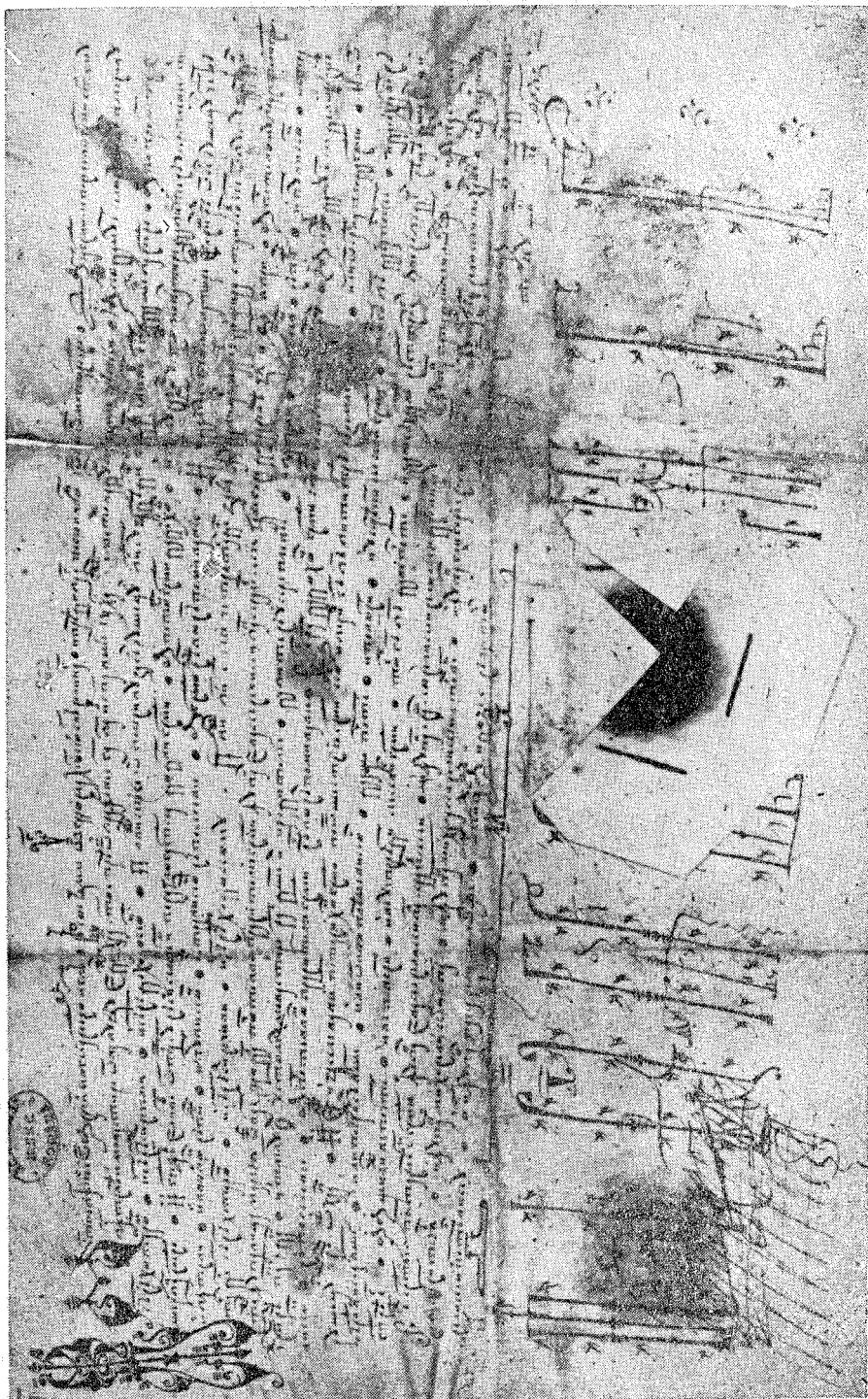

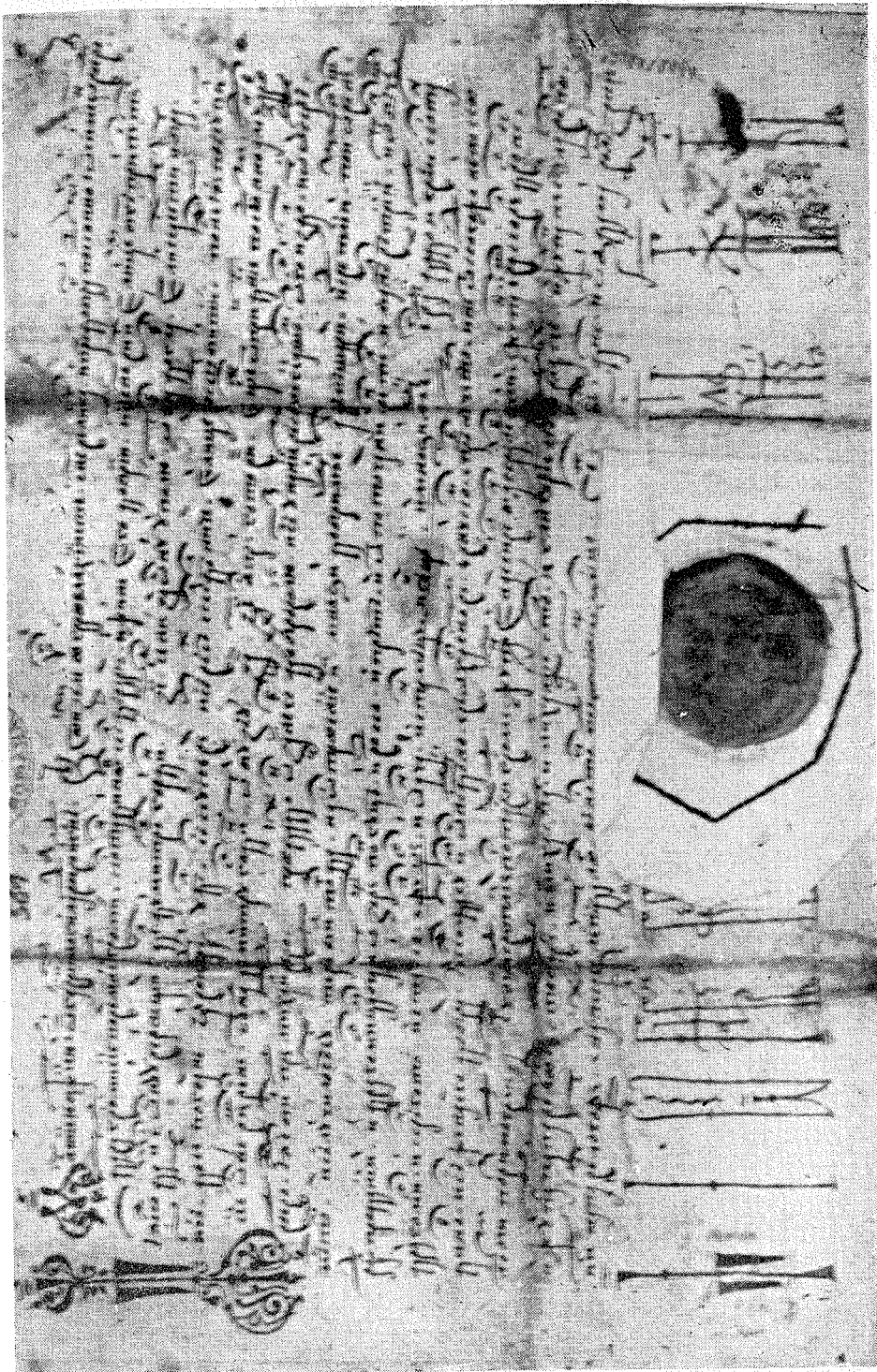
43

18. *Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript page. The text is dense and fills the page, with some lines starting with large initial letters. The script is characteristic of the 16th or 17th century.*

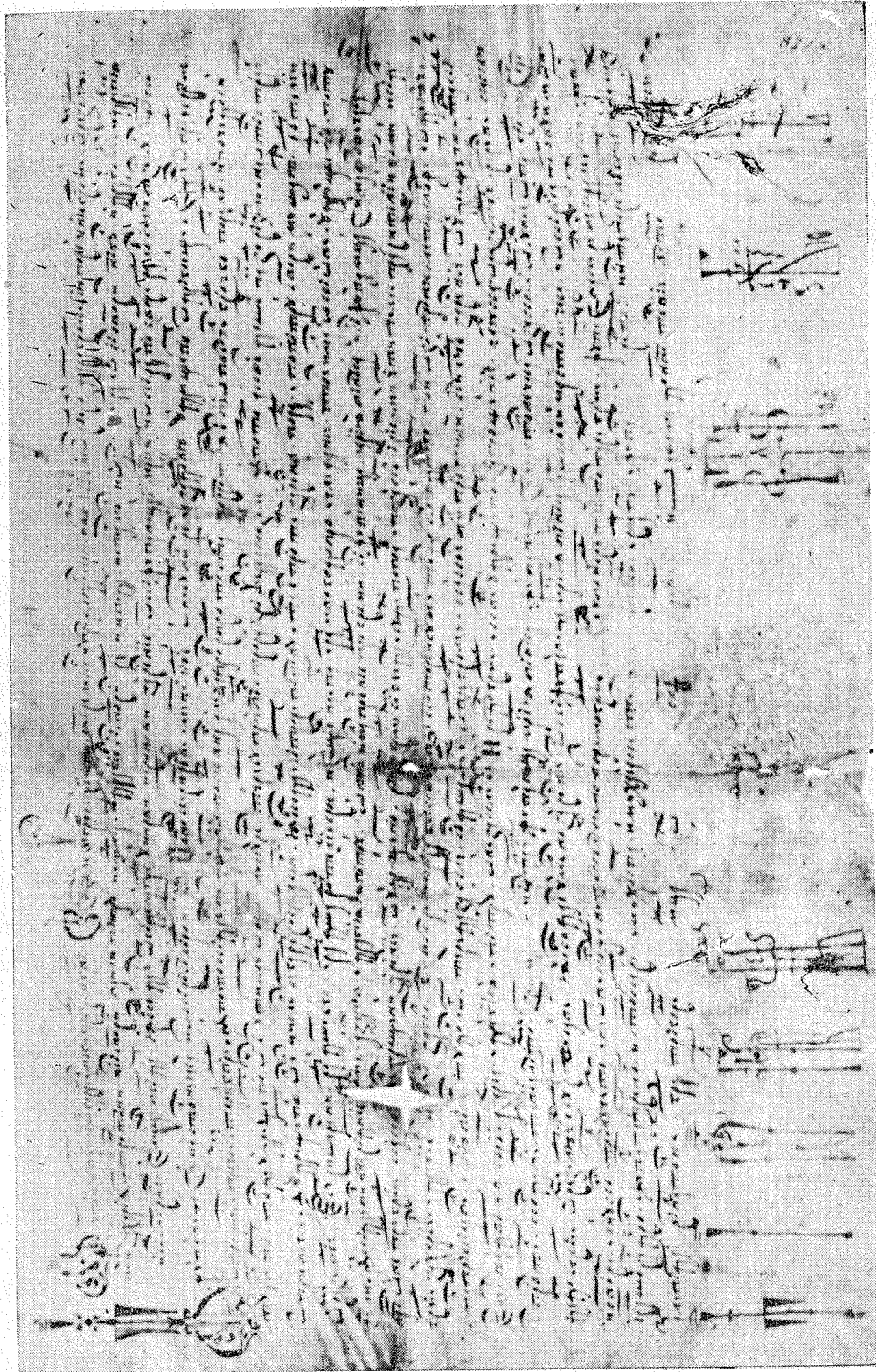

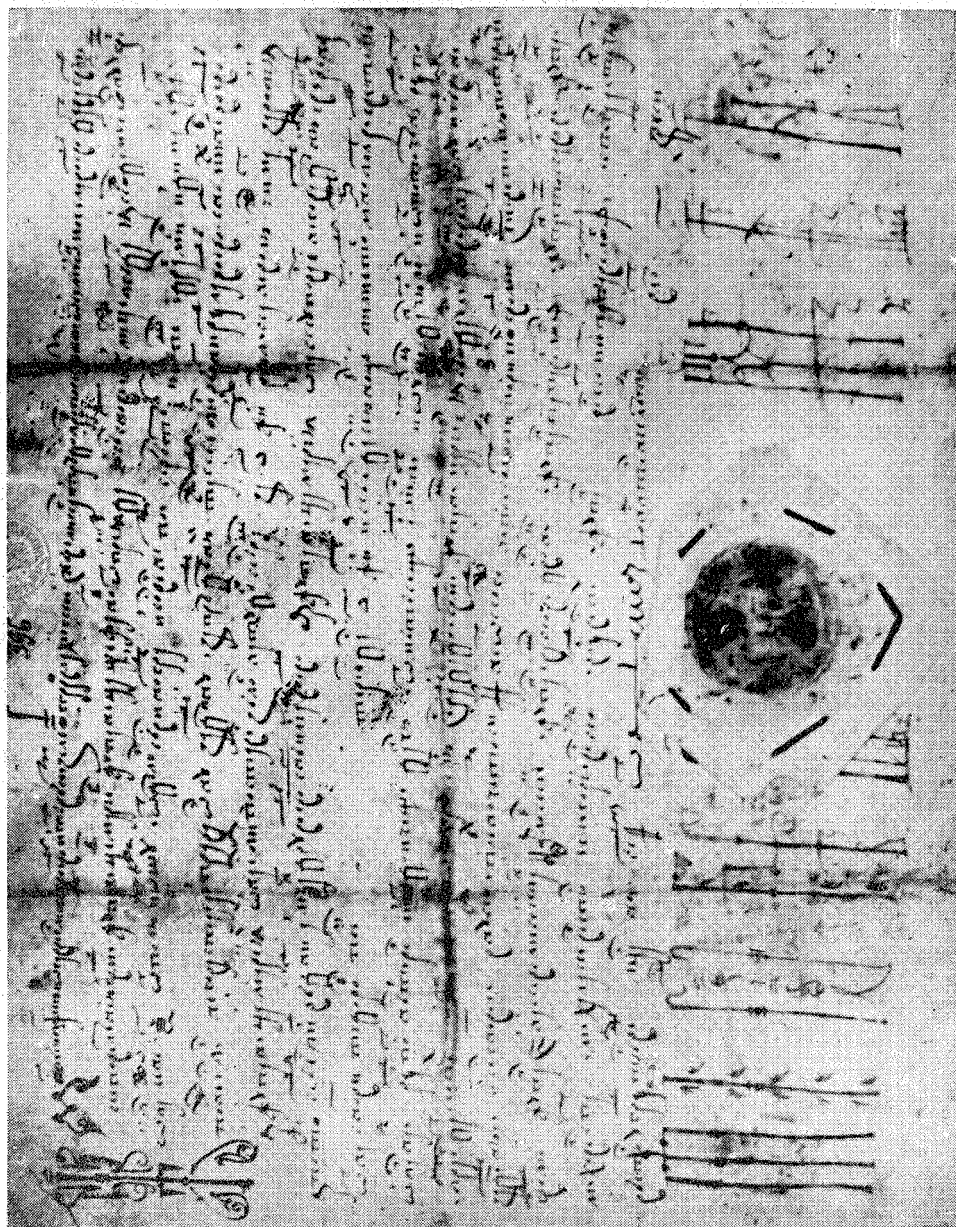
721

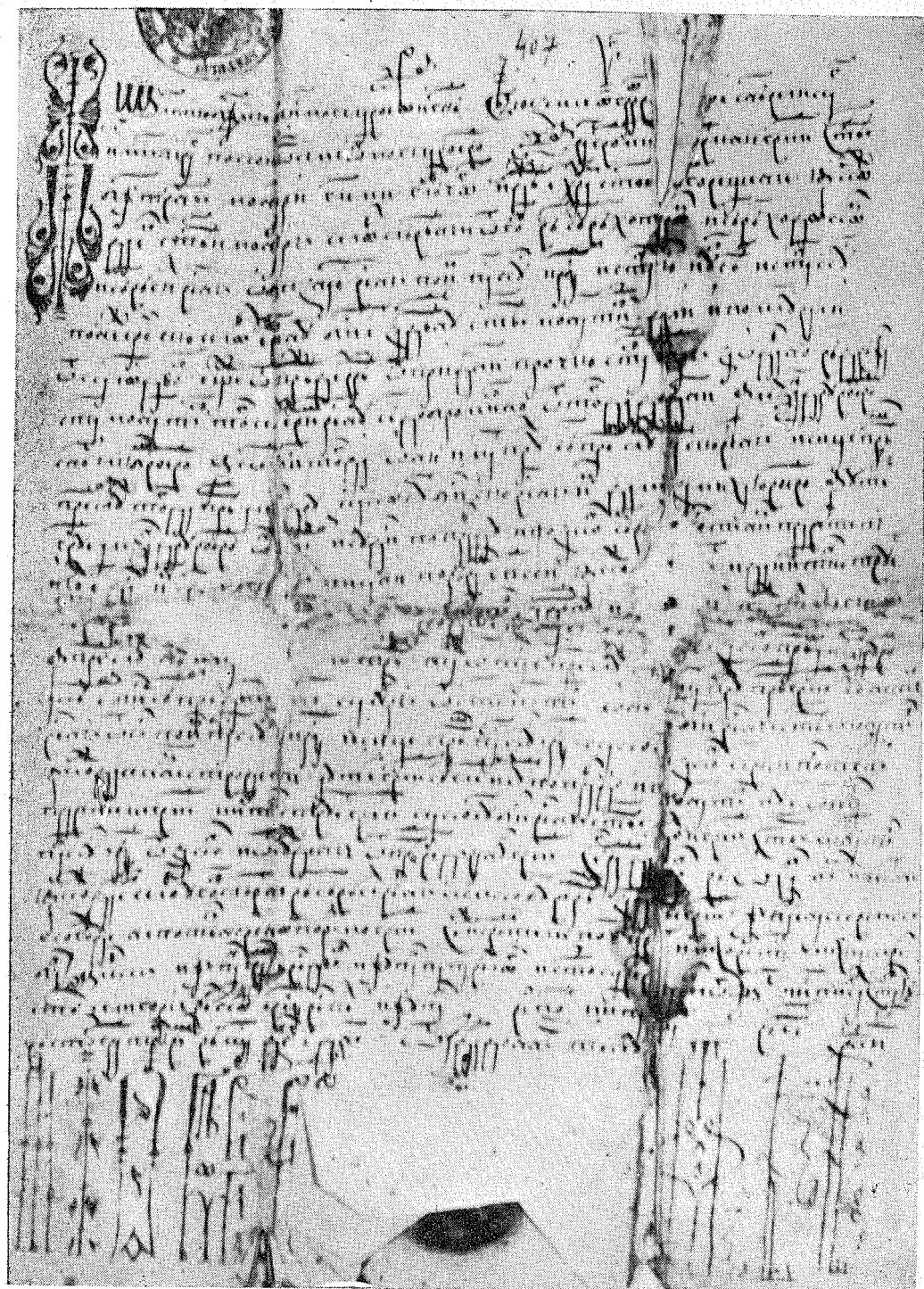
[The page contains dense handwritten text in a cursive script, likely from a 16th-century manuscript. The ink is dark brown or black, and the parchment shows signs of age and wear. The handwriting is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the script.]

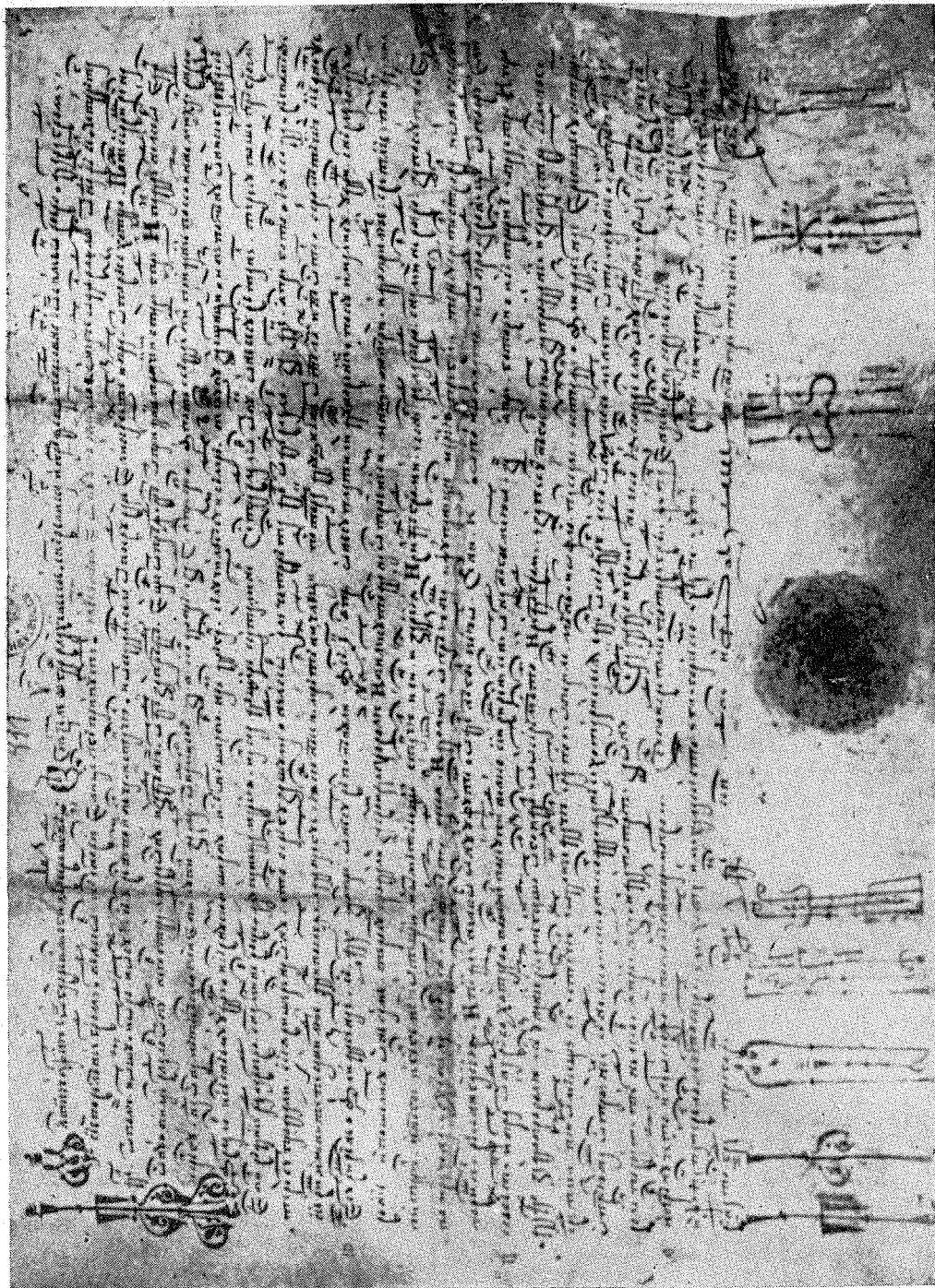

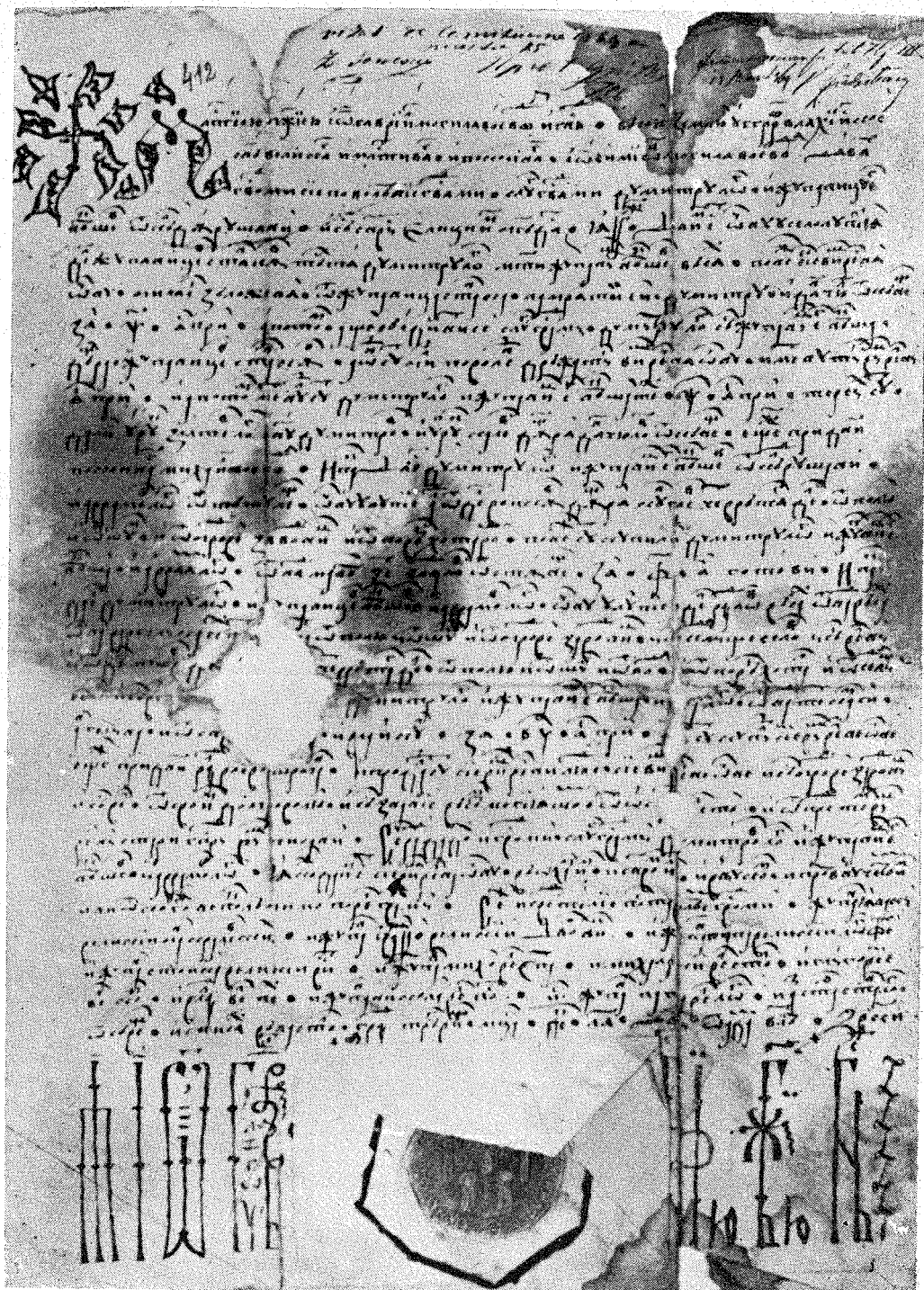
Manuscript page 391 (Doc. Nr. 391) featuring musical notation and a large illuminated initial. The page is divided into two main sections by a large, ornate initial 'M' on the left. The top section contains musical notation on staves, and the bottom section contains text in a Gothic script. The initial 'M' is decorated with intricate floral and foliate patterns. The page is numbered '391' in the top left corner.

170

Handwritten musical score on a single page, featuring a large, ornate initial 'C' on the left side. The notation is written in a medieval style, with square neumes on four-line red staves. The text is written in a Gothic script, likely Latin, and is interspersed with the musical notation. The page is numbered '170' in the top left corner. The manuscript is part of a larger collection, as indicated by the page number and the style of the notation.

419

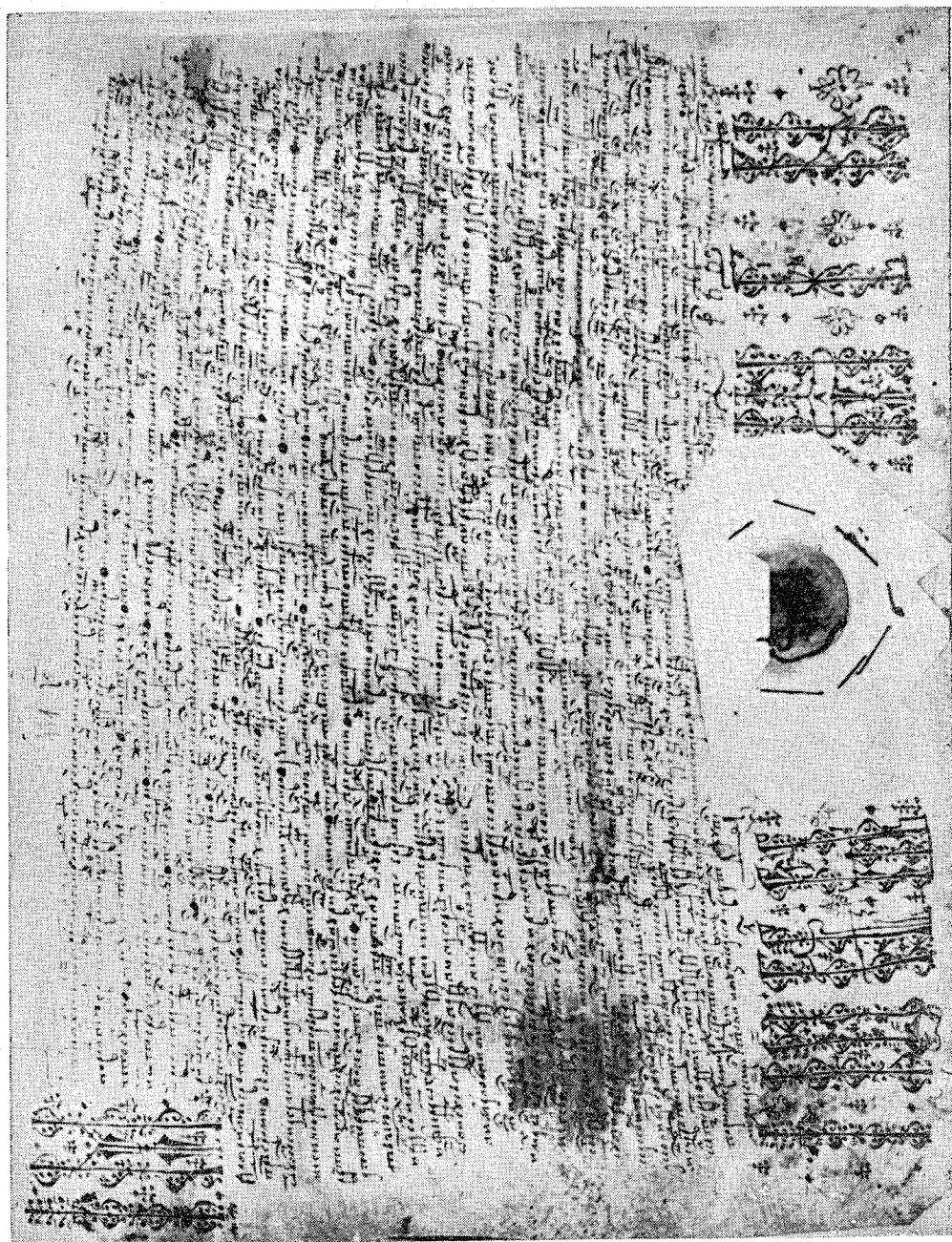
The manuscript page contains a large, ornate initial 'A' in the left margin, decorated with intricate patterns. The main text is written in a Gothic script, with some words in red ink (rubrication). The text is arranged in two columns. At the bottom of the page, there are several musical staves with neumes (square notes on a four-line staff). A large, dark, circular ink smudge or hole is visible in the center of the page, partially obscuring the text and musical notation.

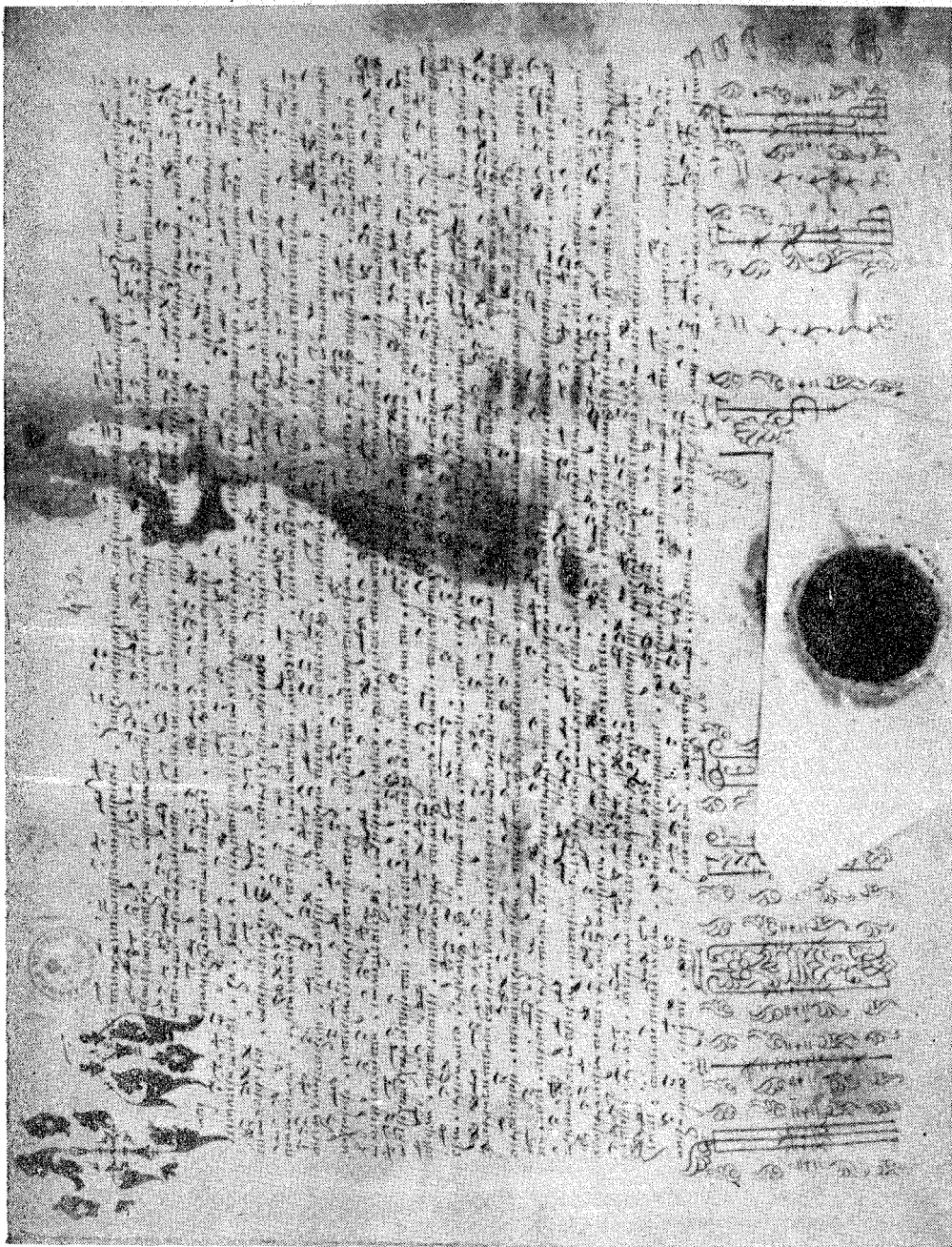

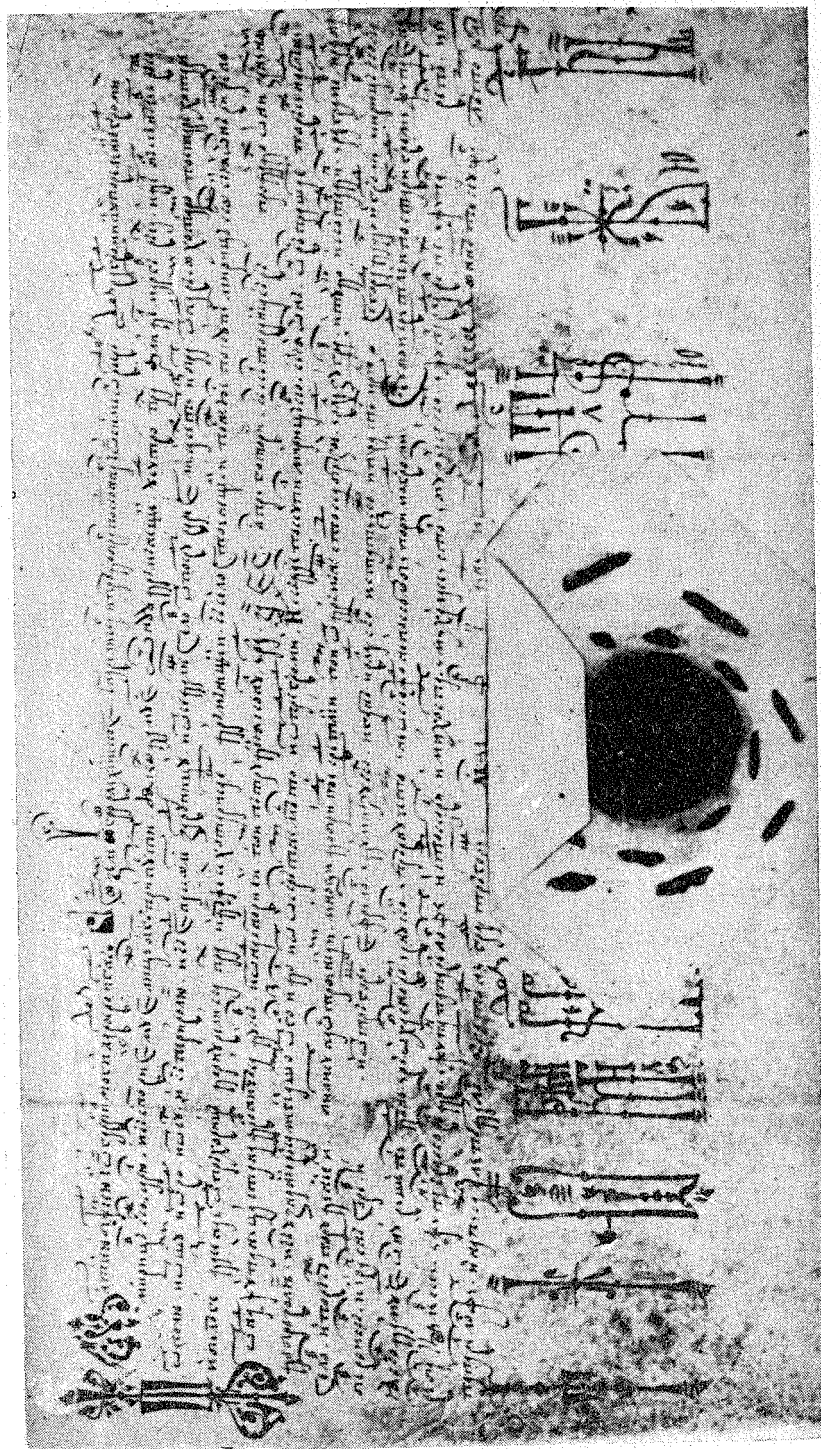
Doc. Nr. 420 (pag. 462)

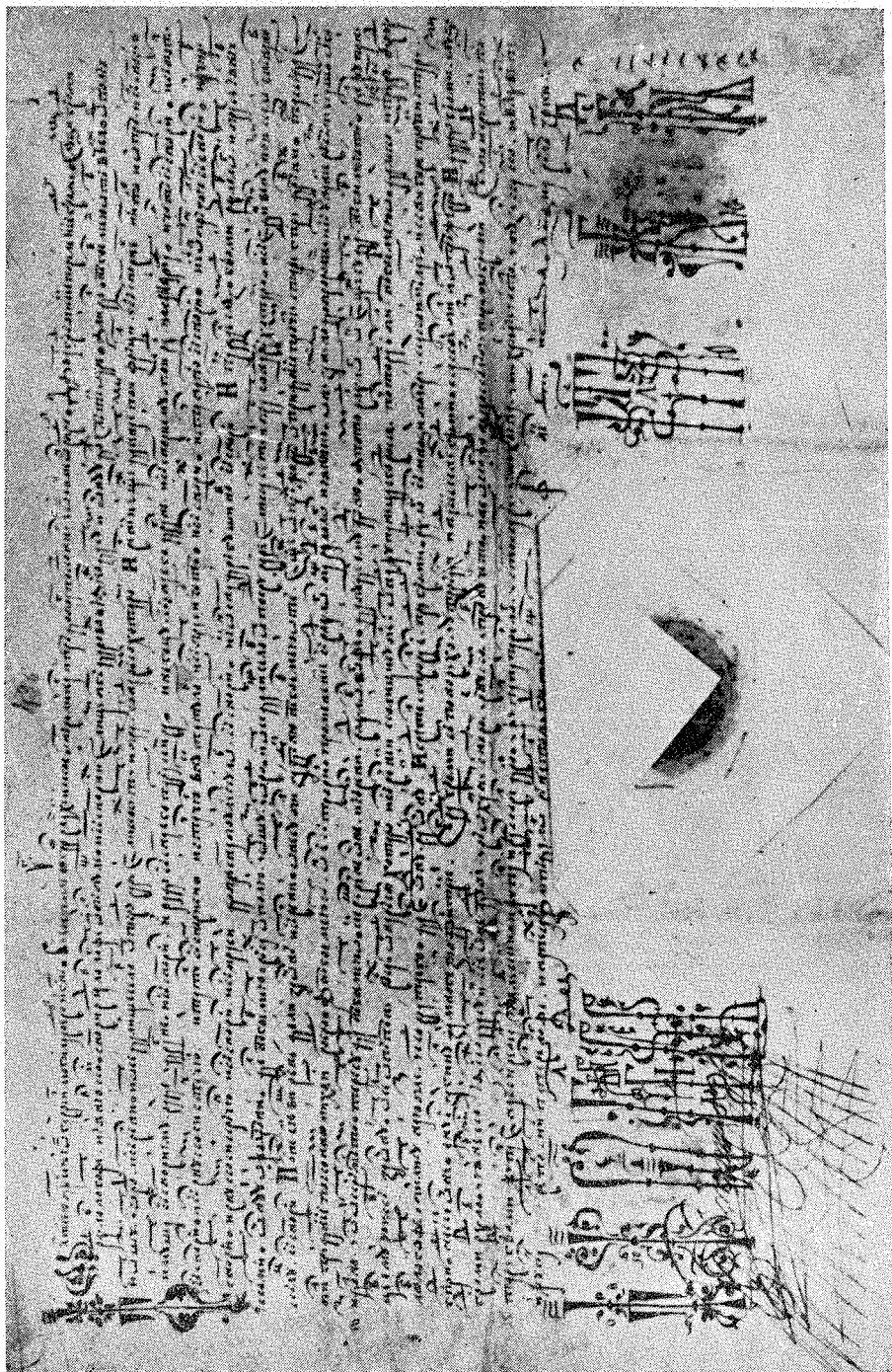

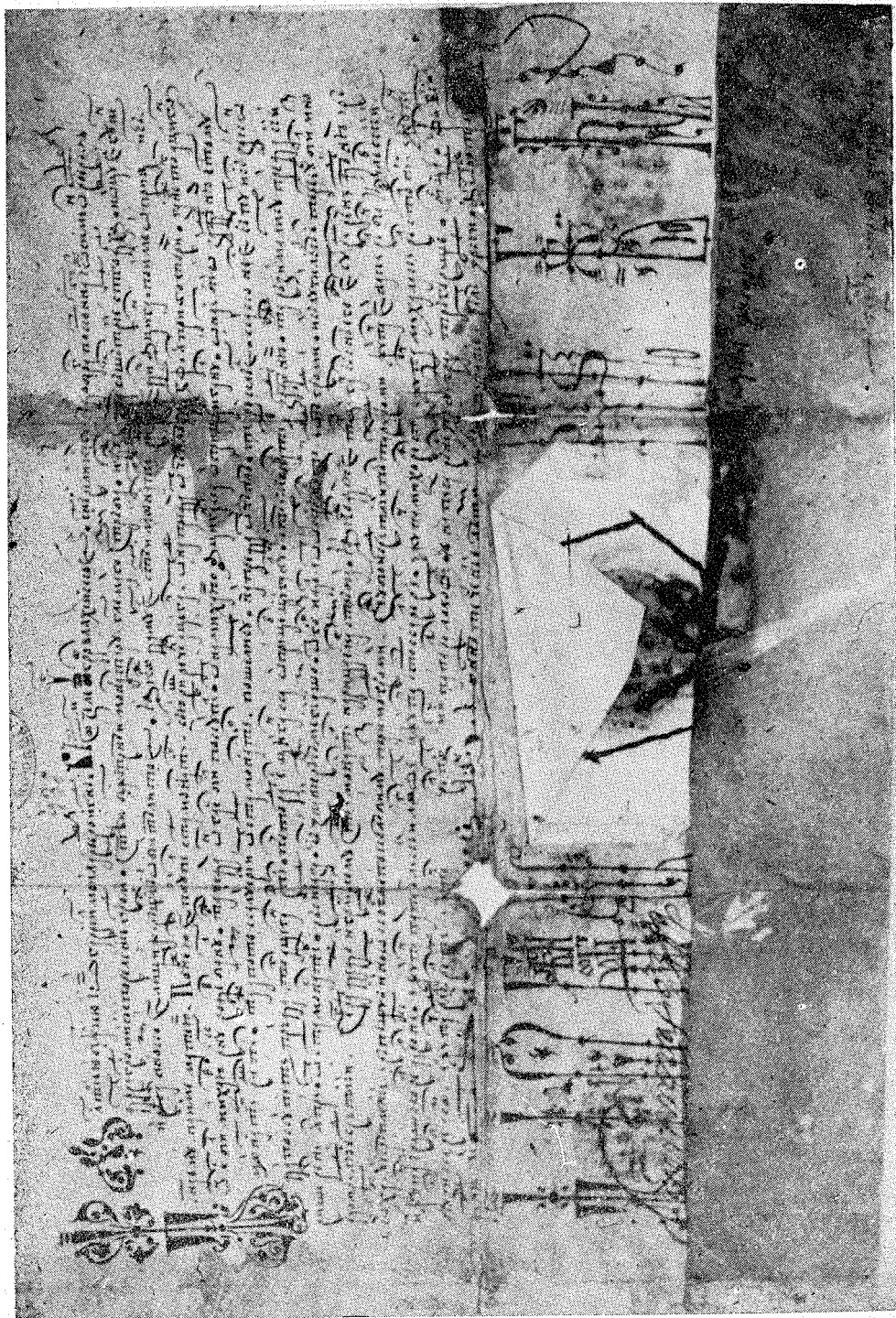

Doc. Nr. 436 (pag. 480 — 481)

[The page contains dense, handwritten text in a cursive script, likely from the 18th or 19th century. The text is written on a single sheet of paper that has been folded into a triangular shape, with the fold visible in the center. The handwriting is somewhat faded and difficult to decipher, but appears to be a formal letter or document. There are some ink smudges and a large, dark, irregular mark on the right side of the page, possibly a stamp or a large ink blot. The overall appearance is that of an old, historical document.]

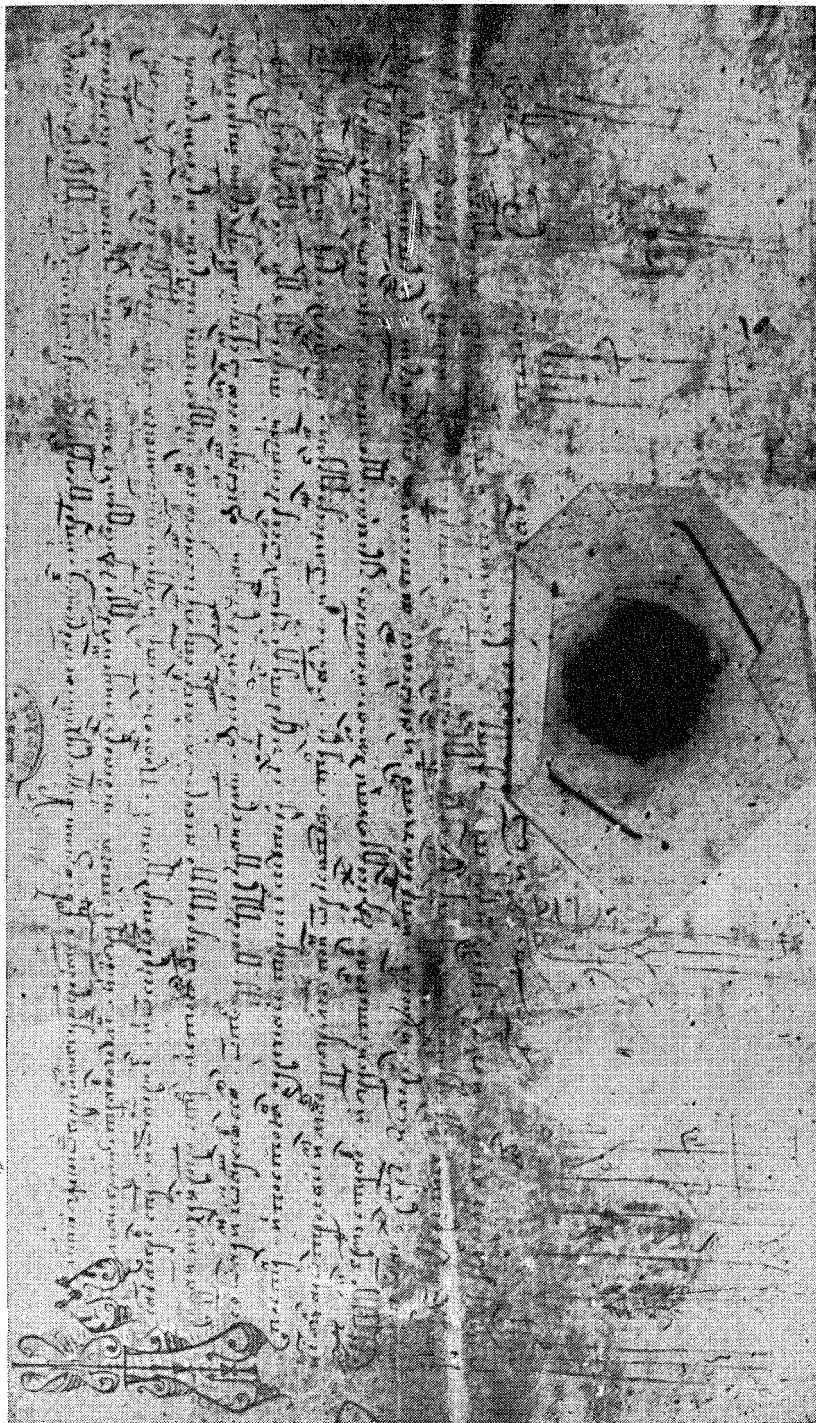
[illegible]

455

455

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript page. The text is written in a dark ink on aged paper. The script is dense and flowing, with many ligatures and flourishes. The page number '455' is written in the top center. The text appears to be a list or a series of entries, possibly related to a historical or scientific record. The handwriting is characteristic of the 16th or 17th century.

Doc. Nr. 459 (pag. 507—509)

Doc. Nr. 463 (pag. 512 — 513)

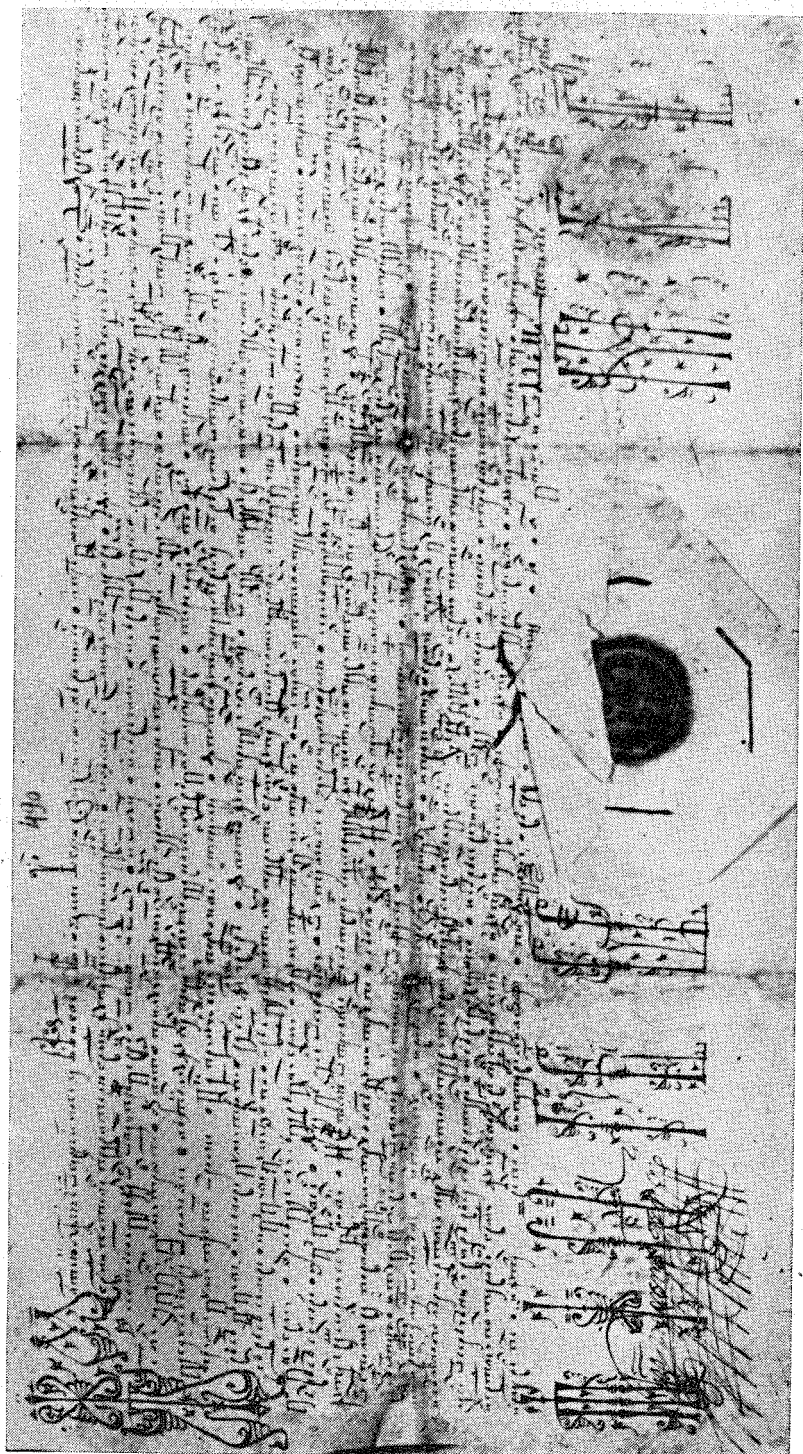
The image shows a page from a manuscript, likely a Latin text, written in a Gothic script. The text is arranged in two columns, with the left column being more legible than the right. The right column is heavily obscured by a large, dark, irregular stain or blotch, which appears to be a physical mark on the parchment or a scanning artifact. The left column contains several lines of text, including a prominent heading or initial 'C' at the top. The text is written in a dense, cursive style typical of the late Middle Ages. The overall condition of the manuscript page is poor, with significant damage and staining.

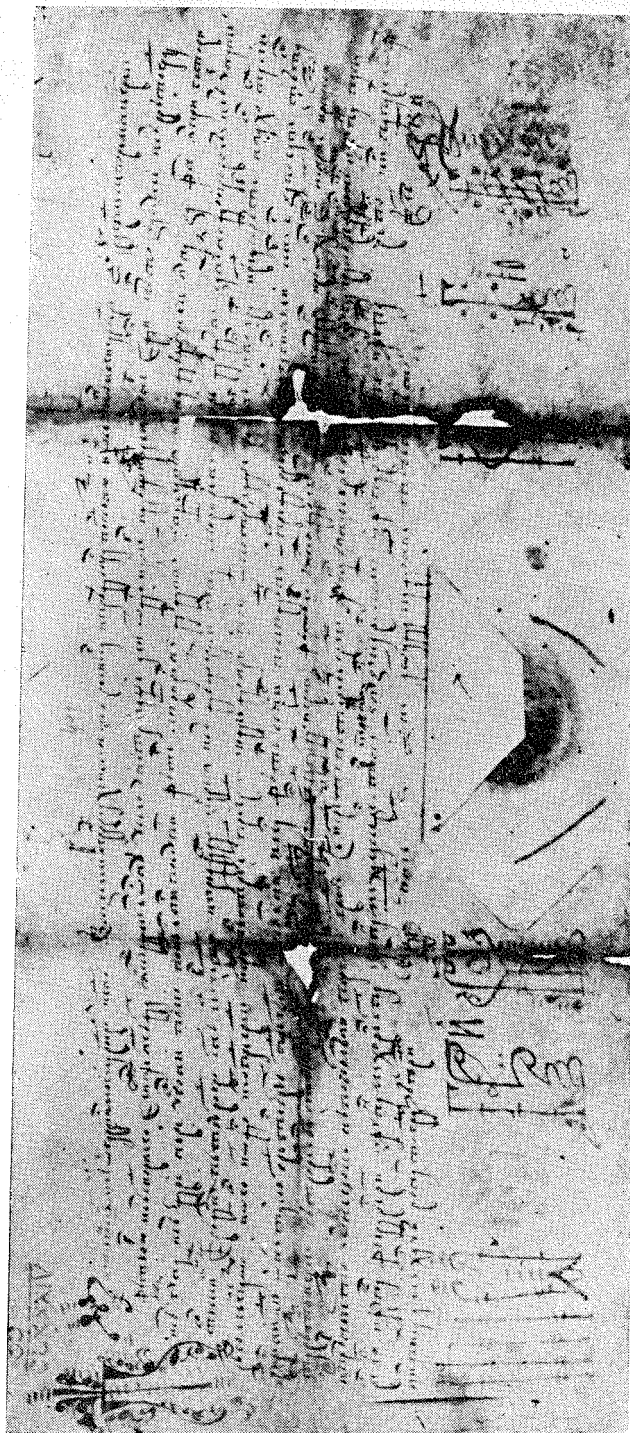

Doc. Nr. 473 (pag. 525 — 526)

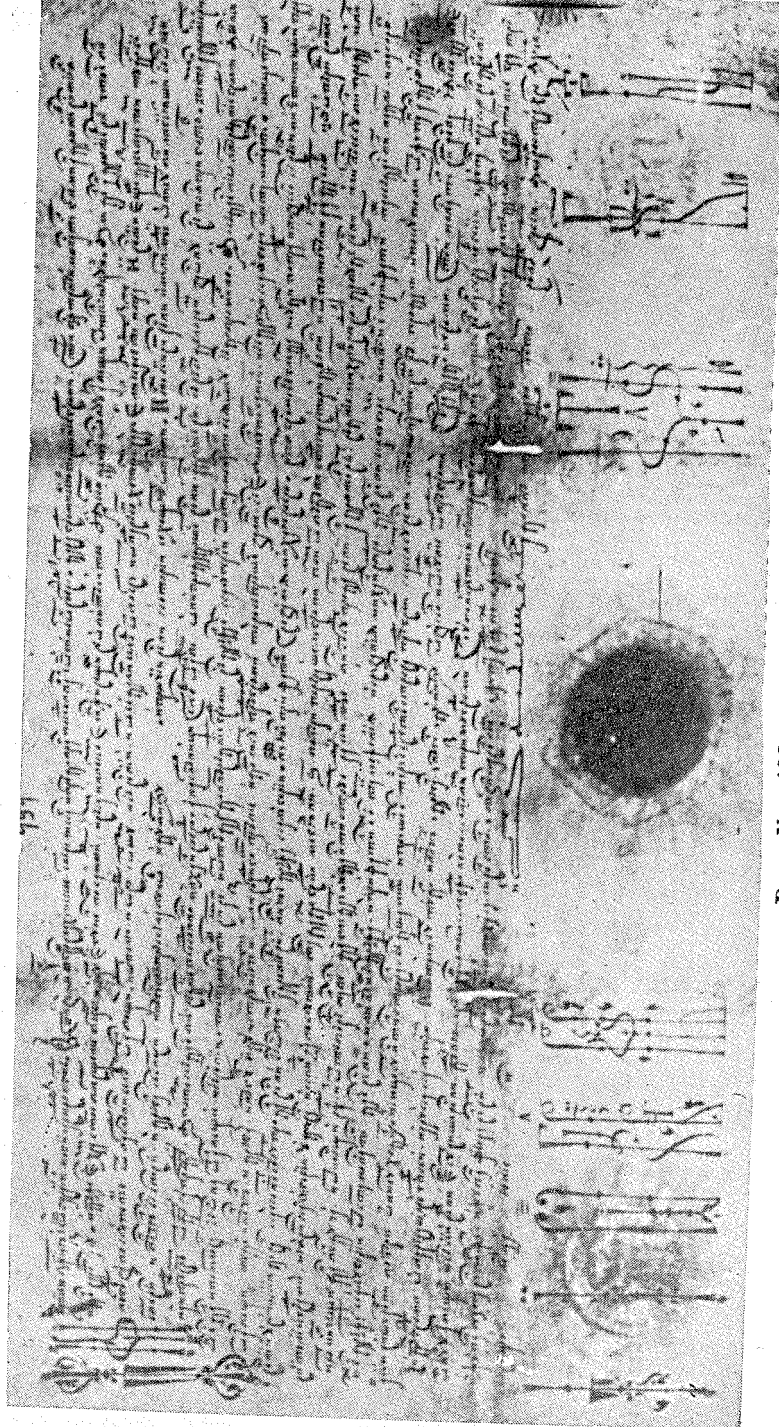
Doc. Nr. 477 (pag. 532 — 533)

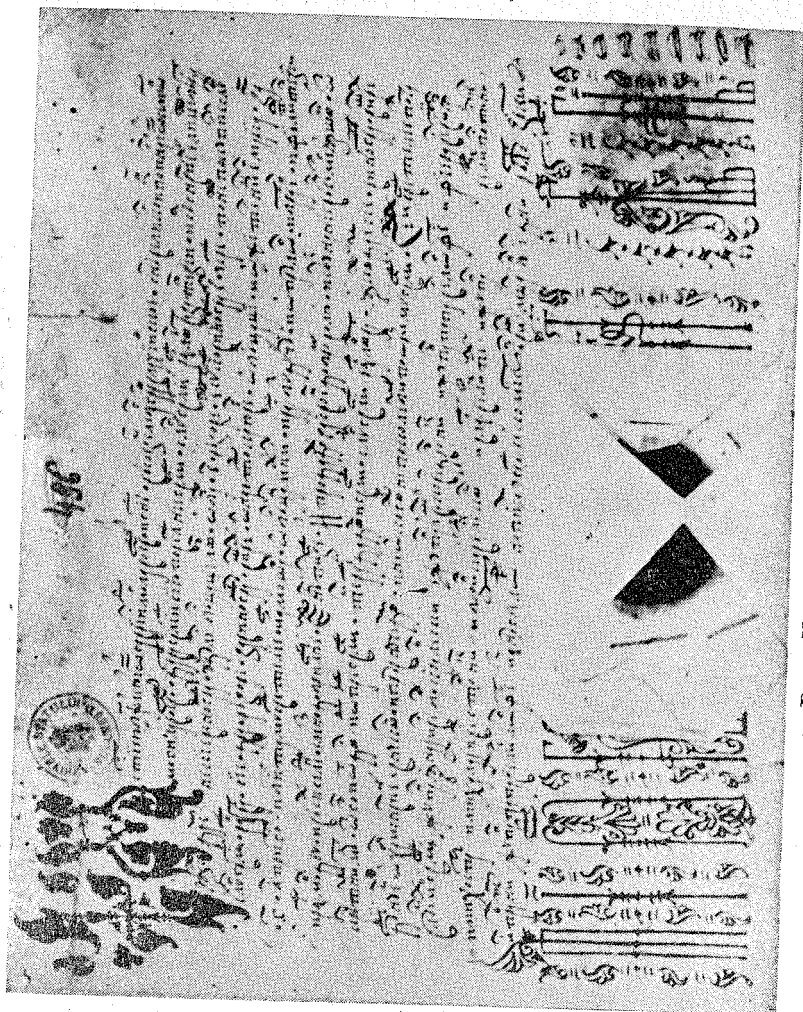

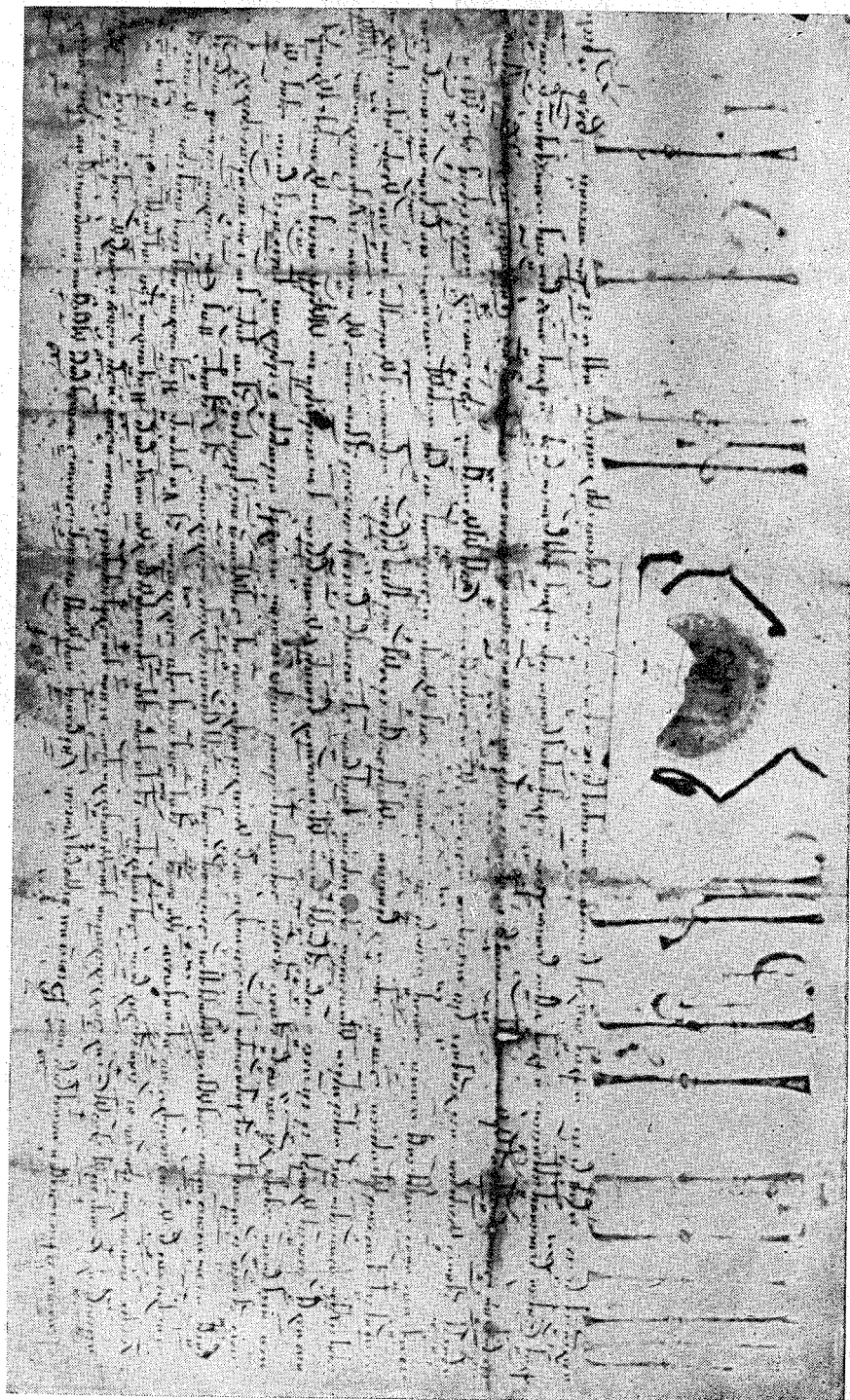
Doc. Nr. 491 (pag. 551)

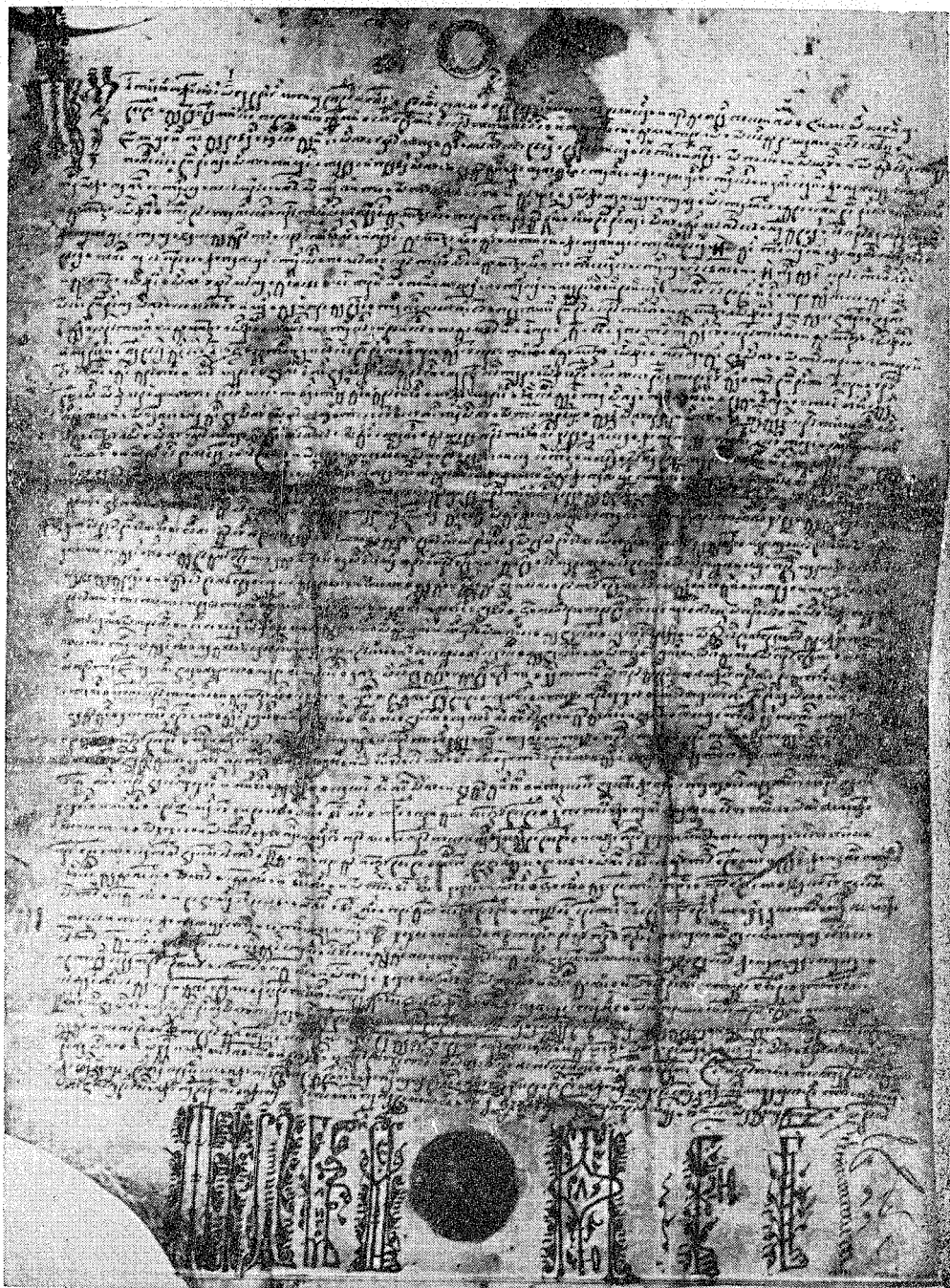

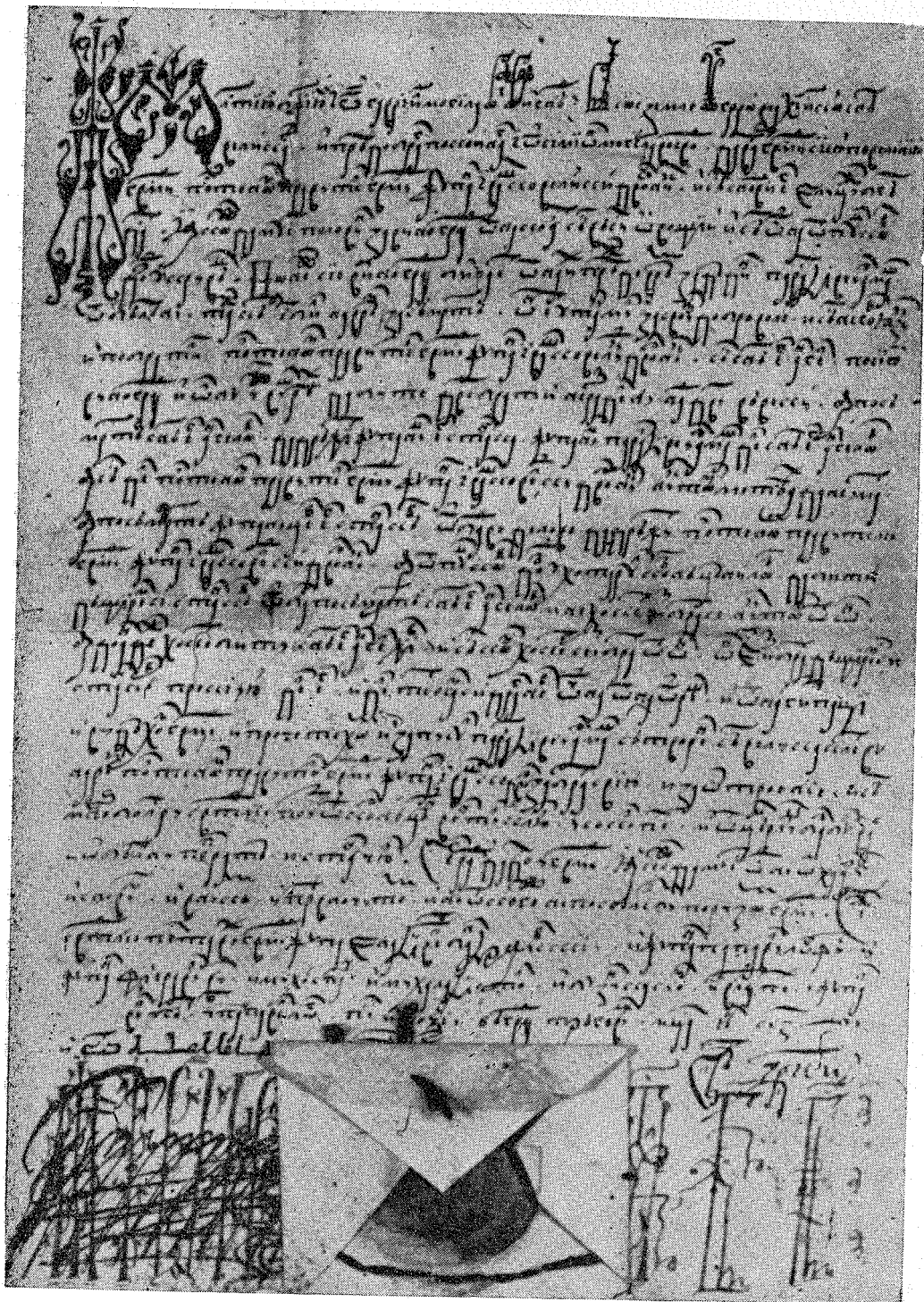
Doc. Nr. 492 (pag. 551 — 553)

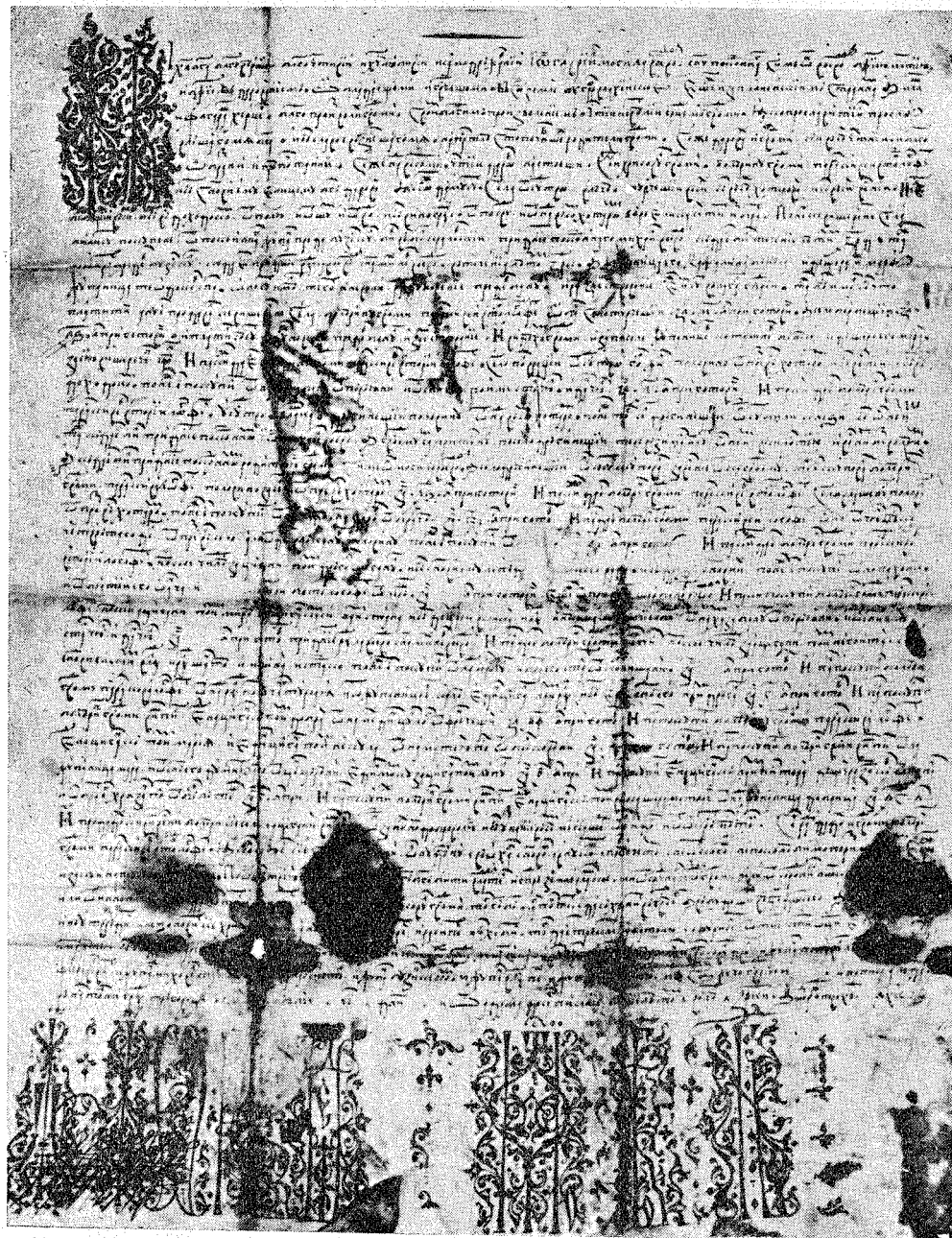

99r

548

Handwritten text in a Gothic script, likely a manuscript page. The text is dense and fills most of the page, with some marginalia visible on the left side. The script is highly stylized and characteristic of the late Middle Ages.

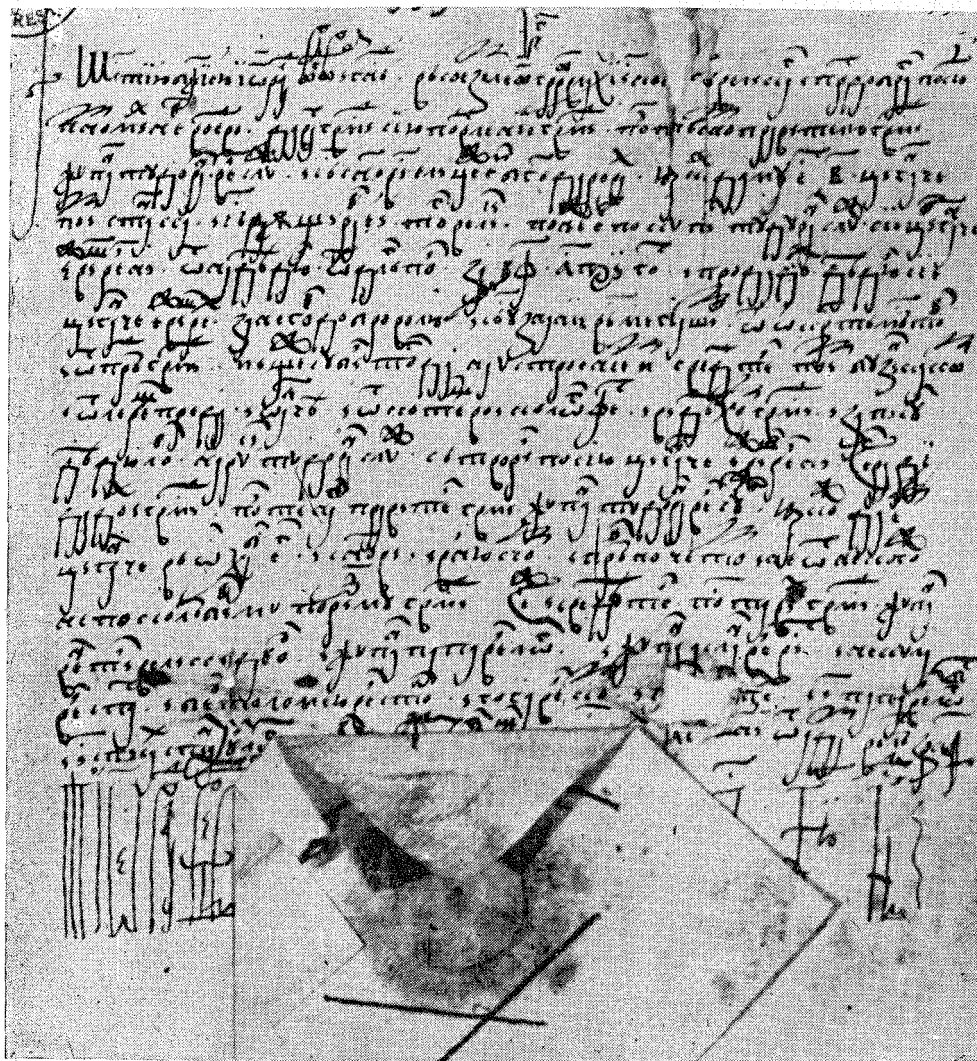

529

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the upper portion of the page. The text is written in a single column and appears to be a legal or administrative document. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to the age and handwriting.

Below the text, there are several large, stylized initial letters or symbols, possibly representing the beginning of new sections or paragraphs. These symbols are drawn with thick, dark ink and have a distinctive, elongated shape.

The bottom of the page features a series of vertical lines and symbols, which may be part of a table or a list. These symbols are arranged in a regular pattern and appear to be related to the text above.

[illegible]

773

774

775

[The page contains dense, handwritten text in a cursive script, likely from a 16th-century manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly discolored paper. There are several large, ornate initials at the beginning of paragraphs, including a prominent 'M' in the upper left and a 'D' in the lower left. The handwriting is fluid and characteristic of the period. The text is arranged in several columns, with some lines being indented. There are some stains and a dark, irregular mark on the right side of the page.]

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

[illegible]

— City 10

[Faint handwritten signature]

Handwritten text in Cyrillic script, likely a religious or official document. The text is written in a cursive style and includes several lines of text, some of which are heavily obscured by ink blots or damage. The visible text appears to be a liturgical or administrative record, possibly related to a church or state institution. The script is dense and difficult to decipher in many places due to the quality of the image and the condition of the original document.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA GREACĂ

